Thành Phố Vô Tận

Tên gốc: 无尽之城 | Vô Tẫn Chi Thành | Endless City.

Tác giả: Điệp Chi Linh | 蝶之灵

Thể loại: Giới giải trí, thanh mai trúc mã, hoan hỉ oan gia, phúc hắc quỷ súc công x hoa tâm phong lưu thụ.

https://thuviensach.vn

Tình trạng bản gốc: Hoàn – 66 chương + 3 phiên ngoại.

Chuyển ngữ: Phong Lưu.

Đánh máy: Chibi.

https://thuviensach.vn

Beta: Tiểu Mộc.

Nguồn: http://ductienductu.wordpress.com/dam-my/votanchithanh-mucluc/

Làm ebook: Hội cuồng soái ca

https://thuviensach.vn

Giới thiệu:

An Nham, hoa hoa công tử nổi danh của làng giải trí, đã từng lấy thành tích sáng chói một năm N đối tượng scandal lập lỷ lục mới trong bảng ghi chép lịch sử bát quái.

Từ Thiếu Khiêm, băng sơn khó tiếp cận nhất trong giới giải trí, toàn thân tản ra khí thế người sống chớ gần, lại bởi vì diễn kỹ (*) xuất sắc mà được bầu làm "ảnh đế hạng nhất".

(*) Diễn kỹ: kỹ năng diễn xuất

Nghe nói hai người này thanh mai trúc mã, quan hệ tốt đến không thể tốt hơn.

Nhưng trên thực tế, quan hệ giữa hai người còn có thể tốt hơn nữa.

Một buổi sáng sau khi say rượu, hoa hoa công tử vừa vuốt cái eo đau nhức, vừa hối lỗi vỗ bả vai ảnh đế nói: "Thiếu Khiêm, thật xin lỗi a, tôi tối hôm qua uống say, tôi cho tới giờ đều chưa từng muốn xuống tay với cậu."

Từ Thiếu Khiêm: "……"

https://thuviensach.vn

Chẳng lẽ cậu không cảm thấy, mình mới là kẻ bị ăn kiền mạt tịnh sao?

Từ Thiếu Khiêm x An Nham, phúc hắc quỷ súc công x hoa tâm phong lưu thụ

Câu chuyện kể về một tiểu thụ vô tâm vô phế, phách lối thiếu đánh, từ nhỏ đến lớn không ngừng bắt nạt tiểu công, đến nỗi bạn học tiểu công từ một người bạn nhỏ chính trực đơn thuần dần dần biến thành quỷ súc, cuối cùng hóa thân thành sói, đem tiểu thụ hoàn toàn thu phục.

Từ khóa: Nhân vật chính: Từ Thiếu Khiêm, An Nham | Phối diễn: An Lạc, Từ Thiếu Bạch, Từ Tử Chính, Cao Tân | Khác: Thế gia hệ liệt, Điệp Chi Linh

Thế gia hệ liệt – Những bộ liên quan:

Y Sinh Thế Gia

Trọng Sinh Chi Huynh Đệ Tình Thâm

Mục Lục

♣

Chương 1

https://thuviensach.vn

Chương 2 | Chương 3

Chương 4 | Chương 5 | Chương 6

Chương 7 | Chương 8

Chương 9

Chương 10 | Chương 11

Chương 12 | Chương 13 | Chương 14

Chương 15 | Chương 16

Chương 17

Chương 18 | Chương 19

Chương 20 | Chương 21 | Chương 22

Chương 23 | Chương 24

Chương 25

Chương 26 | Chương 27

Chương 28 | Chương 29 | Chương 30

https://thuviensach.vn

Chương 31 | Chương 32

Chương 33

Chương 34 | Chương 35

Chương 36 | Chương 37 | Chương 38

Chương 39 | Chương 40

Chương 41

Chương 42 | Chương 43

Chương 44 | Chương 45 | Chương 46

Chương 47 | Chương 48

Chương 49

Chương 50 | Chương 51

Chương 52 | Chương 53 | Chương 54

Chương 55 | Chương 56

Chương 57

https://thuviensach.vn

Chương 58 | Chương 59

Chương 60 | Chương 61 | Chương 62

Chương 63 | Chương 64

Chương 65

Chương 66 Đại kết cục.

♥

Phiên ngoại

Động tâm

Ngày kỷ niệm

Bánh bao

Chương 1

https://thuviensach.vn

Hai bên thảm đỏ tụ tập vô số phóng viên truyền thông, tiếng máy ảnh vang tanh tách không ngừng.

Chiếc xe thể thao màu đỏ đời mới nhất vững vàng đỗ lại cạnh hội trường.

Nam nhân bước xuống xe vóc người cao ngất, quần tây màu trắng đắt tiền bao lấy đôi chân thon dài thẳng tắp, trên người mặc một chiếc áo đuôi tôm trắng, cổ áo sơ mi rộng mở để lộ vị trí xương quai xanh hai bên, sợi dây chuyền màu bạc đeo trên cổ dưới ánh đèn phản chiếu ra ánh sáng đẹp mắt.

Làn da nam nhân trắng nõn, dung mạo tuấn mỹ, đôi mắt đào hoa lưu chuyển, thời điểm khẽ hất cằm lên cười mỉm, lộ ra một loại khí chất mê người tiêu sái không thể kiềm chế được.

"—— An Nham!"

Nhóm phóng viên trong nháy mắt sôi trào, cả đám người liều mạng xông về phía trước, chỉ hận mình không thể mọc thêm tám cái chân mà chạy.

"Hi!" An Nham rất có phong độ mỉm cười chào hỏi với mọi người, thỉnh thoảng còn hướng fans thổi một nụ hôn gió cực kỳ suất khí. Tiếng thét chói tai của đám fans càng thêm đinh tai nhức óc, An Nham, An Nham... Cứ như bị tẩy não, hai chữ "An Nham" nhất thời vang dội khắp toàn hội trường.

An Nham chuẩn bị bước lên thảm đỏ, một chân vừa nhấc đã nghe thấy từ đằng sau cách đó không xa đột nhiên truyền đến một trận hét điên cuồng chói tai.

https://thuviensach.vn

"—— Từ Thiếu Khiêm đến!"

"Trời ạ, hai người bọn họ thế nào mà lại đến cùng lúc a a a!"

"Mau chụp hình! Mau! Chụp mấy hình post luôn lên mạng! Cái này tối nay tuyệt đối sẽ lên trang nhất!"

"....."

Bên trái là Ảnh đế hàng đầu Từ Thiếu Khiêm diễn xuất từng đoạt giải thưởng, bên phải là tiểu Thiên vương An Nham có lượng người hâm mộ kinh người, thần tượng mới nổi đỏ đến phát tím (*) của giới giải trí, nam thần trong lòng hàng ngàn hàng vạn thiếu nữ, trong bảng bình chọn "Top năm ngôi sao nam được chào đón nhất" số phiếu của hai người ganh đua chém giết suốt một tháng ròng... Cư nhiên ở trên thảm đỏ lễ trao giải mặt đối mặt.

(*) Bên Trung Quốc người ta dùng từ "đỏ" để chỉ sự nổi tiếng. Khi một người cực kỳ nổi tiếng, người ta nói "đỏ đến phát tím".

Đây là cố ý an bài, hay chỉ đơn thuần là trùng hợp?

Có lời đồn bọn họ không hợp nhau, cạnh tranh kịch liệt, lại có lời đồn giữa hai người hết sức tốt đẹp, thân như huynh đệ, giới giải trí lời đồn nổi lên tứ phía, rốt cuộc đâu mới là thật?

Dù thế nào đi chăng nữa, cảnh tượng hai người thanh mai trúc mã cùng nhau lớn lên lại có quan hệ phức tạp gặp nhau trên thảm đỏ, đã đủ để hấp dẫn ánh mắt mọi người. Trong lòng một số nhân sĩ bát quái có trí tưởng tượng phong phú, một ánh mắt nhìn thẳng đơn giản là đã đủ "ẩn hàm thâm ý".

https://thuviensach.vn

Từ Thiếu Khiêm VS An Nham, bạn thân thanh mai trúc mã? Tử địch gặp mặt là đỏ mắt? Chỉ cần một tựa đề như vậy, là đã đủ để được nhắc đi nhắc lại trong mấy ngày liền, tỷ lệ lượt xem trên mạng cùng lượng tiêu thụ báo hoàn toàn không cần lo lắng.

Các phóng viên kích động đến ngón tay cũng phát run, nhiếp ành gia thì càng không chớp mắt nhìn chằm chằm cửa vào, chỉ sợ mình chớp mắt một cái liền bỏ lỡ một hình ảnh có thể cho vào ống kính, fans bên dưới hưng phấn hét chói tai, giống như hơn ngàn con vịt cùng đồng thanh cất lên một điệp khúc vui tươi.

Vị này trong giới nổi tiếng là băng sơn, đến mức có khả năng tỏa ra một luồng khí lạnh như băng, không khác gì một cái máy điều hòa di động thiên nhiên tùy thời có thể giảm nhiệt độ mà không cần tốn điện.

Cá tính đàn ông lại lạnh lùng, trên người tựa hồ có một loại khí chất —— cấm dục bẩm sinh. Khuôn mặt của hắn một khi xuất hiện dưới ống kính, nhất là khi đặc tả khuôn mặt, ngũ quan anh tuấn như được tỉ mỉ điêu khắc mà thành thậm chí có thể khiến khán giả phải ngừng hô hấp.

Dưới vô số ánh nhìn soi mói không chớp lấy một cái, Từ Thiếu Khiêm sắc mặt lãnh đạm bước tới vị trí An Nham đang đứng, cuối cùng dừng lại cách nửa thước trước mặt An Nham, mặt không đổi sắc nhìn về phía hắn.

An Nham chủ động vươn tay, cười híp mắt nói: “Thiếu Khiêm, đã lâu không gặp.”

Dù là đối mặt với khuôn mặt lạnh băng người sống chớ gần kia, nụ cười trên mặt An Nham vẫn rực rỡ như trước, tựa hồ chuyện

https://thuviensach.vn

“mặt nóng dán mông lạnh” này đối với hắn mà nói không lúng túng một tẹo nào.

Ánh mắt của hắn rất đẹp, đôi mắt đào hoa lấp lánh khiến người ta có một loại ảo giác thâm tình mà dịu dàng, nhất là bản lĩnh “mở to mắt nói dối” cùng “mỉm cười giả vô tội” đều phong lưu đến cực hạn. Người nào bị hắn mỉm cười nhìn chăm chú như vậy, gần như đều không có cách nào cự tuyệt bất cứ yêu cầu gì của hắn.

Từ Thiếu Khiêm vẫn như cũ không nhúc nhích.

Bởi vì ảo giác dù sao cũng chỉ là ảo giác, chỉ cần là người hiểu rõ An Nham đều biết, An Nham tên này vô tâm vô phế, nhìn như dịu dàng đa tình, thật ra cũng chỉ là tiểu hồ ly đầy bụng ý xấu.

Từ Thiếu Khiêm nhớ rất rõ, con người mang nụ cười rạng rỡ trước mặt này có bao nhiêu ác liệt.

Hắn và An Nham quen nhau từ bé, bởi vì An gia và Từ gia có giao hảo lâu đời, trẻ con hai nhà lại học cùng trường, khi còn bé thường cùng nhau chơi đùa, An Nham cá tính ác liệt luôn lấy việc bắt nạt học sinh ngoan Từ Thiếu Khiêm làm thú vui, từ nhỏ đến lớn, Từ Thiếu Khiêm cũng không đếm hết được rốt cuộc đã từng bị An Nham trêu đùa bao nhiêu lần.

Ví dụ như, bảy tuổi năm ấy, tiểu An Nham bướng bỉnh làm vỡ bức tượng ngọc mà ông nội yêu thích nhất, trong lúc ông nội giận dữ, cậu ta đột nhiên chạy ra sau lưng Từ Thiếu Khiêm, kéo tay áo Từ Thiếu Khiêm nghiêm túc nói: “Thiếu Khiêm, không sao cả, cũng không phải cậu cố tình đập bể, ông nội sẽ không tức giận với cậu đâu.” Từ Thiếu Khiêm khiếp sợ quay đầu lại, nhìn thấy nụ cười sáng lạn trên khuôn mặt An Nham.

https://thuviensach.vn

Khi đó hai chiếc răng nanh của An Nham vẫn còn dài trông cực đáng yêu, hơn nữa bên má còn có lúm đồng tiền nhàn nhạt, dáng vẻ lúc cười lên chính là vẻ đẹp hoàn mỹ trời ban trong lòng người lớn.

Từ Thiếu Khiêm không biện hộ được dành thay cậu ta gánh tội. Nhưng mà, đây chỉ là khởi đầu cho vô số lần thay An Nham gánh tội suốt thời thơ ấu...

Lại ví dụ như, ngày Tết thiếu nhi năm tám tuổi ấy, Từ Thiếu Khiếm cùng anh em An gia đi chơi công viên, Từ Thiếu Khiêm cho tới giờ chưa từng nhìn thấy tò he đứng trước sạp hàng tò mò liếc nhìn, An Nham liền "hảo tâm" mua cho cậu một cái tò he màu sắc rực rỡ, cười híp mắt nói: "Thiếu Khiêm, cậu chưa từng ăn đúng không, đây là một loại kẹo rất đặc biệt, gọi là kẹo đất, cho vào miệng nhai mấy cái, nhai càng lâu càng ngon."

Từ Thiếu Khiêm nhận lấy tò he trong tay An Nham, do dự bỏ vào miệng, mới vừa nhai một cái, mùi vị kinh dị đã khiến cậu mặt nhăn mày nhíu, thiếu chút nữa đem cơm suốt một ngày qua phun hết ra ngoài.

Quay đầu lại muốn chất vấn An Nham, lại phát hiện đầu sỏ gây tội An Nham đã sớm biến mất vô tung vô ảnh...

Ví dụ khác nữa, chín tuổi năm ấy, có một lần thi thử xong, An Nham đột nhiên vẻ mặt thành thật nói: "Thiếu Khiêm, bài thi của cậu cho tớ mượn tham khảo một chút, tớ có mấy câu không biết làm." Từ Thiếu Khiêm đưa bài thi cho cậu ta mượn, không ngờ buổi tối sau khi trở về cậu ta cư nhiên lén đổi bài thi với Tử Thiếu Khiêm, còn chỉnh sửa tên trên bài thi, cho tới sau khi Từ Thiếu Khiếm về nhà lấy bài thi cho phụ huynh ký tên, nhìn trên bài vô số dấu X đỏ chói cùng "25 điểm" trên đầu bài thì chết đứng tại chỗ. Mà lúc này, đầu sỏ gây chuyện An Nham đang cùng An gia hưởng thụ đãi ngộ "An Nham lần thi này rất khá, thưởng một bộ đồ chơi mới".....

https://thuviensach.vn

Hồi nhỏ lén cắt tóc con gái, thả sâu vào hộp bút bạn cùng bàn, dán mảnh giấy "Tôi là con rùa đen" lên lưng giáo viên, những hành động này trong mắt Từ Thiếu Khiêm đều hết sức ngây thơ, nhưng An Nham thì lại chơi vui đến quên cả trời đất, tựa như trêu cợt mọi người, nhìn dáng vẻ người ta tức giận, đối với cậu ta là một chuyện cực kỳ vui thú.

Cậu ta thích nhất là cười trên nỗi đau của người khác.

Đủ loại thành tích của An Nham cho đến giờ nhiều không đếm xuể, ngay cả những bậc trưởng bối trong An gia cũng đành cam chịu hắn là một tiểu hỗn đản khó bề dạy dỗ. Tính cách bất hảo không nói, thành tích cũng be bét đến thê thảm không nỡ nhìn, cho tới giờ cũng chưa từng có lấy một môn học khá, thậm chí sau đó còn đến mức đúp lớp. Cha mẹ cậu ta bấy giờ đã không còn có thể làm gì với cậu ta, dứt khoát không thèm quản cậu ta nữa.

Mà kết quả của việc phụ huynh thả nuôi chính là, tính cách bất hảo của An Nham cứ thế kéo dài đến bây giờ. Dù là hôm nay người đã trưởng thành, thậm chí trở thành một tiểu Thiên vương nóng phỏng tay trong ngành giải trí, cá tính tức chết người không đền mạng ấy vẫn luôn theo hắn không cách nào sửa đổi. Mỗi một nụ cười tự nhiên ấy dường như đều viết lên mặt hắn bốn chữ "đến đánh ta đi" to thật to.

Chỉ là, An Nham hôm nay cỏ vẻ khang khác so với thường thấy trước kia, quanh mắt hắn tựa hồ có một vòng quầng thâm nhàn nhạt, cổ áo trễ để lộ vị trí xương quai xanh, cũng bởi vì gầy đi mà càng thêm rõ ràng khiến Từ Thiếu Khiêm không nhịn được mà nhíu mày một cái.

—— Nửa năm không gặp, tại sao lại gầy đi nhiều như vậy?

https://thuviensach.vn

Cảm giác muốn hung hăng đánh một trận mỗi lần thấy khuôn mặt mỉm cười kia nhất thời tan thành mây khói. Nhìn nam nhân trước mặt đã gầy đi không ít, tựa hồ trái tim cũng dâng lên một loại tâm tình khó nói thành lời. Thậm chí có loại xúc động... muốn ôm hắn thật chặt.

Chỉ có người đồng hành mới có thể cảm nhận được khổ cực của bạn đồng hành một cách sâu sắc.

Một tháng này, Từ Thiếu Khiếm không ngày nào ngủ đủ, nhưng càng hiểu rõ tình trạng của An Nham có khi còn thê thảm hơn. Hắn đang trong thời kỳ nhân khí thịnh vượng (*), nửa năm nay như con quay hồi chuyển bận đến chóng mặt, dạ dày vốn không tốt, khi bận rộn lại thường quên ăn, cộng thêm không ngủ đử giấc,thế nên mới mau chóng gầy đi như vậy.

(*) Nhân khí: chỉ nhân duyên, mức độ nổi tiếng... Người ta thường dùng "nhân khí cao", "nhân khí thịnh"... để chỉ những người được nhiều người yêu thích, công việc thuận lợi.

Cũng may An Nham rất giỏi ngụy trang, mặc dù rất gầy, nhưng phong cách thần thái vẫn sáng láng như cũ. Tạo hình lần này rất ưa nhìn, mái tóc màu hạt dẻ hơi dài mềm mại dán bên tai, một thân trang phục màu trắng khiến người ta có cảm giác như "trước mắt sáng lên".

Im lặng đối mặt kéo dài một lúc lâu.

Thấy Từ Thiếu Khiêm chỉ nhìn mình không nói một lời, An Nham có chút nghi hoặc gọi: "Thiếu Khiêm?"

Từ Thiếu Khiêm dùng ngón trỏ tay phải nhẹ nhàng đẩy gọng kính trên sống mũi, sau đó rất tự nhiên đưa tay ra nắm lấy bàn tay An Nham, thấp giọng nói: "Đã lâu không gặp."

https://thuviensach.vn

Làm một diễn viên hạng nhất, Từ Thiếu Khiêm chỉ trong hai giây đã điều chỉnh lại tâm tình, một chút thất thần ngắn ngủi vừa rồi khi mới thấy An Nham cũng không để cho bất kỳ ai phát hiện.

Không giống với Từ Thiếu Khiêm có khí chất lạnh lùng trời sinh, từ đầu ngón tay truyền tới nhiệt độ của An Nham, cũng rực cháy như nụ cười của hắn. Khi lòng bàn tay chạm nhau, cái loại ấm áp kỳ diệu này tựa hồ dọc theo những sợi thần kinh chậm rãi xông vào tận đáy lòng.

Khiến người ta... càng muốn dùng sức mà nắm chặt.

An Nham bị nắm tay hoàn toàn không nhận ra sự khác thường của đối phương, tiếp tục mỉm cười nói: "Đúng rồi, anh trai tôi hôm nay cũng đến xem Lễ trao giải đấy, hai người cũng lâu lắm rồi chưa gặp nhau đúng không?"

"Ồ?" Từ Thiếu Khiêm nhàn nhạt nói, "An Lạc cũng tới à?"

An Nham gật đầu một cái,nói: "Ừ, đến cổ vũ cho tôi. Anh ấy tối qua còn nhắc đến cậu với tôi, đợi lát nữa tôi dẫn cậu đi tìm anh ấy."

Từ Thiếu Khiêm nhìn An Nham, không trả lời.

Lại là anh trai.

Một cái bia đỡ đạn dùng nhiều lần như vậy, chẳng lẽ không cảm thấy nhàm sao?

Chương 2

https://thuviensach.vn

Mỗi lần gặp An Nham, trong vòng năm câu, hắn nhất định sẽ nhắc tới "anh trai tôi"… Đại khái là do không có nhiều đề tài chung với Từ Thiếu Khiêm nên An Nham rất thích lôi anh trai mình ra làm lá chắn.

Từ Thiếu Khiêm biết An Nham đích xác cũng là nhờ anh trai An Nham, An Lạc.

Lần đầu gặp An Nham là khi được An Lạc lấy thân phận bạn bè mời đến An gia làm khách. Vì thế, trong suy nghĩ của An Nham, Từ Thiếu Khiêm từ nhỏ đến lớn vẫn là "bạn của anh trai". Mỗi lần giới thiệu Từ Thiếu Khiêm với người khác, An Nham thường dùng những câu đại loại như "Đây là bạn thân nhất của anh trai tôi".

An Nham căn bản không biết bốn chữ "bạn của anh trai" này tổn thương Từ Thiếu Khiêm cỡ nào. Bạn của anh trai, thậm chí còn không phải là "bạn của tôi".

Tựa như gắn bó giữa hai người chỉ nhờ "anh trai" mà thôi.

Từ Thiếu Khiêm vĩnh viễn không thể quên cảnh tượng lần đầu gặp An Nham.

Hôm đó đúng vào ngày lễ Giáng Sinh, người lớn trong Từ gia đều đi vắng, An Lạc liền rủ Từ Thiếu Khiêm đến An gia chơi. Mùa đông năm ấy trời lạnh cắt da cắt thịt, tuyết rơi liên tục suốt mấy ngày liền, trên mặt đất tuyết tích thành lớp dày ngập mắt cá chân, đạp trên đó sẽ phát ra âm thanh sột soạt vui tai. Từ Thiếu Khiêm từ bé đã sợ lạnh, khí trời lạnh như vậy mà muốn ra khỏi cửa đương nhiên phải bọc bản thân đến kín kín kẽ kẽ, áo lông, khăn quàng, khẩu trang, vũ trang đầy đủ trước mùa đông tháng mười hai lạnh giá, cả người trên dưới chỉ có đôi mắt là để lộ ra ngoài.

https://thuviensach.vn

Không ngờ vừa mới bước từ trong xe ra, một quả cầu tuyết lạnh như băng đột nhiên thẳng hướng chính diện bay tới. "Bẹp" một tiếng, quả cầu tuyết to lớn chuẩn xác đập lên mặt không sai một li, còn nện vừa đúng vào sống mũi, đến nỗi mắt kính cũng bị đập suýt văng ra. Lực đạo mạnh như thế chẳng khác nào hung hăng tống thẳng một đấm vào mặt người ta.

Từ Thiếu Khiêm bị đập đến đầu váng mắt hoa, đúng lúc này, bên tai truyền tới âm thanh của An Lạc, trong giọng nói mang theo trách cứ rõ ràng "Đây là Từ Thiếu Khiêm, người bạn mà anh đã nói với em. Đừng nghịch tuyết nữa, lại đây chào cậu ấy đi."

Từ Thiếu Khiêm lấy tay lau sạch tuyết trên mặt, nghiêm túc chỉnh lại mắt kính bị lệch, muốn nhìn rõ tên đầu sỏ ném tuyết vào mặt mình rốt cục là ai.

Trong tầm mắt mơ hồ, Từ Thiếu Khiêm nhìn thấy một bé trai mặc áo khoác trắng đỡ quả cầu tuyết trên tay, đang tò mò quan sát mình. Cậu bé đó có làn da trắng nõn, đôi mắt đen to hữu thần, biểu cảm sáng láng vui vẻ, bên má còn có hai lúm đồng tiền như ẩn như hiện, trông đặc biệt bướng bỉnh đáng yêu.

Đứa trẻ này thật đẹp…

Từ Thiếu Khiêm kinh ngạc nhìn đứa trẻ đáng yêu trước mặt, không ngờ nhóc con đột nhiên le lưỡi, cười hì hì với Từ Thiếu Khiêm "Ây, quả cầu tuyết lớn vậy cũng không biết đường mà tránh, cậu thật quá ngu ngốc!"

"……"

https://thuviensach.vn

Quá ngu ngốc? Là đang nói mình?

Từ Thiếu Khiêm bị tuyết cầu đập cho mặt mũi toàn tuyết ngây ra, nhất thời hoá đá. Cho tới giờ chưa một ai từng mắng hắn như vậy.

Ở nhà, Từ Thiếu Khiêm luôn là con ngoan trò giỏi khiến trưởng bối yên tâm, bạn bè khắp nơi của Từ Thiếu Khiêm, ai ai cũng khen hắn thông minh ngoan ngoãn; ở trường, Từ Thiếu Khiêm vẫn một mực giữ vững thành tích xuất sắc, kì thi nào cũng đạt điểm cao nhất, là học sinh gương mẫu mà thầy cô thích nhất.

Thế mà giờ phút này, cư nhiên bị người ta ném tuyết vào mặt, đã vậy đối phương không những không xin lỗi mà ngược lại còn mắng hắn ngu ngốc…

Tại sao lại có người không biết lễ phép như thế? Từ Thiếu Khiêm lần đầu trong đời bị mắng oan, cả người ngây ra trong tuyết, sắc mặt vì tức giận mà trắng bệch, thanh âm cũng vì ức mà phát run "Cậu…"

An Nham cười hì hì đáp lời "Tớ? Tớ làm sao?"

"....."

"Ây, cậu không phải ngay cả trò ném tuyết này cũng chưa từng chơi đấy chứ? Người tuyết cũng chưa từng đắp hả? Vậy mùa đông hằng năm khi tuyết rơi cậu làm gì a?" An Nham vẻ mặt không sao hiểu nổi nhìn hắn, "Chẳng nhẽ ngồi trong phòng ngắm tuyết?"

Từ Thiếu Khiêm sắc mặt cứng ngắc, lại không thốt ra được một câu phản bác nào.

https://thuviensach.vn

Hắn thực sự chưa từng chơi ném tuyết, cũng chưa từng đắp người tuyết, mùa đông hằng năm, vào lúc tuyết rơi, hắn thật sự ngồi trong phòng… ngắm tuyết.

An Lạc trợn mắt hung hăng trừng An Nham một cái, An Nham bấy giờ mới vứt quả cầu tuyết trong tay xuống đất, làm mặt quỷ với Từ Thiếu Khiêm, xoay người chạy toé khói.

An Lạc có chút xấu hổ giải thích "À, Thiếu Khiêm, mới vừa rồi là em trai của tớ, rất nghịch ngợm, cậu đừng để ý đến nó làm gì."

Từ Thiếu Khiêm nhìn theo hướng đứa trẻ kia biến mất, trầm mặc thật lâu mới phục hồi tinh thần, cầm lấy khăn tay An Lạc đưa cho để lau nước tuyết còn đọng lại trên mắt kính, giọng cứng nhắc hỏi: "Em trai cậu tên là gì?"

An Lạc trả lời "Nó tên An Nham, nham thạch. Đúng rồi, sang năm mới, nó sẽ chuyển đến trường mình, ông nội sắp xếp cho nó chuyển vào lớp chúng ta."

Từ Thiếu Khiêm "….."

An Lạc ho nhẹ một tiếng, hơi nhức đầu nói "Nó chỉ nhỏ hơn tớ một tuổi, từ nhỏ đã hiếu động, ngoại trừ lời ông nội còn có thể lọt tai mấy câu, chứ người khác căn bản không quản được nó… Cậu đừng để ý đến nó là được."

Từ Thiếu Khiêm lau nước tuyết lạnh như băng trên mặt, thần sắc phức tạp trông về phía An Nham cách đó không xa lại đang ngồi chồm hổm dưới đất nặn mấy quả cầu tuyết.

—— An Nham, tôi nhớ rồi!

https://thuviensach.vn

Hai chữ như phun ra từ mép, lại có mùi vị nghiến răng nghiến lợi.

***

Chẳng qua không ngờ được, cuộc gặp gỡ không mấy tốt đẹp lúc đó lại đơn giản như thế, đem hai chữ "An Nham" khắc sâu vào lòng Từ Thiếu Khiêm. Mặc dù không ưa sự bướng bỉnh của An Nham, nhưng không thể không thừa nhận, lần đầu tiên gặp mặt ngày đó, bộ dáng nhếch môi mỉm cười của đứa trẻ tên An Nham ấy, ánh mắt đen láy lấp lánh, má lúm đồng tiền như ẩn như hiện… Thậm chí mỗi một câu nói, mỗi một biểu cảm của hắn đều nguyên vẹn trong trí nhớ Từ Thiếu Khiêm, đã trở thành một phần khắc sâu trong tâm khảm.

Không lâu sau lần gặp mặt ấy, An Nham chuyển trường về đây, học cùng An Lạc và Từ Thiếu Khiêm. Do học sớm một năm, ba người vừa vặn chung khoá học, cũng cùng lớp.

Thành tích của An Lạc rất xuất sắc, năm nào cũng chiếm vị trí thứ nhất của lớp.

Thành tích của An Nham lại rất kém, năm nào cũng chiếm vị trí thứ nhất từ dưới lên. Nói họ là anh em… rất nhiều người không tin. Họ học ở trường tư, bạn cùng lớp hầu như ai cũng có bối cảnh gia đình phức tạp, nhiều đứa trẻ được bồi dưỡng để trở thành người thừa kế gia tộc trong tương lai, toàn những đứa bé bị giáo dục hà khắc, nghe lời hiểu chuyện, cả ngày ngoan ngoãn học tập. Giữa bọn họ, An Nham là tồn tại khác biệt duy nhất.

Bướng bỉnh, ác liệt, khiến người nhức đầu… thực sự là đặc biệt.

https://thuviensach.vn

Đặc biệt đến nỗi mỗi lần hắn xuất hiện đều thu hút tầm mắt Từ Thiếu Khiêm. Tại sao chỉ mình An Nham mới có thể không chút kiêng kị hồ nháo như thế? Tại sao trong lúc mọi người đang vội vàng ôn thi, An Nham lại có thể an tâm ngủ trong lớp? Tại sao tên An Nham hỗn đản đó nghịch ngợm thế nhưng lại có nhiều nữ sinh thích hắn đến vậy? Tại sao An Nham suốt ngày cười híp cả mắt, rốt cục thì có cái gì đáng cười cơ chứ?!

Khi còn nhỏ rõ ràng có nhìn hắn thế nào cũng không thuận mắt, thỉnh thoảng trông thấy dáng vẻ cười không thấy Tổ quốc đâu kia thì chỉ hận không thể hung hăng đánh cho một trận, thậm chí còn nhiều lần ngay cả trong mộng cũng muốn đem khuôn mặt tươi cười đó giẫm dưới chân, đạp nát bấy ra mới thôi. Nhưng sau đó lại ngày càng để ý hắn, để ý đến mức bản thân cũng không thể khống chế được.

Không hiểu vì sao, ánh mắt luôn bị người kia hấp dẫn.

Tựa như một thói quen, hồi bé thường mơ thấy cảnh cùng chơi đùa, đánh lộn với An Nham, đến thời niên thiếu, tuổi mới lớn u mê, chiếm cứ mộng cảnh của hắn nhiều nhất vẫn là người kia, vẫn như cũ là An Nham.

An Nham lúc nào cũng cười híp mắt, An Nham thích le lưỡi làm mặt quỷ với hắn, An Nham hỗn đản nghịch ngợm ưa trèo cây ném tuyết cầu vào người hắn… Tính cách lạc quan tươi sáng như vậy, nụ cười đẹp mắt như vậy, trong giấc mộng phóng đại rõ ràng trước mắt, tựa như ánh mặt trời giữa ban trưa mùa hạ khiến người ta chói mắt.

Chỉ là, nội dung giấc mộng bắt đầu biến đổi, không còn giống giấc mộng thời ấu thơ ngây ngô đem hắn giẫm dưới chân, mà là dùng sức áp hắn xuống giường, làm một vài chuyện càng thêm quá đáng… Chẳng hạn như, hung hăng hôn hắn, ôm hắn, để trên khuôn mặt phách lối của hắn hiện lên thống khổ, thậm chí lộ ra biểu tình khóc thút thít,

https://thuviensach.vn

để cái miệng tức chết người không đền mạng của hắn phát ra thanh âm cầu xin tha thứ.....

Rõ ràng rất ghét hắn, nhưng giấc mơ muốn được ôm hắn cứ kéo dài miên man, tựa dây leo quấn lấy trái tim, càng quấn càng chặt, càng lún càng sâu.

Ngay cả An Lạc đã chung sống nhiều năm với hắn cũng không biết, người bạn tốt nhất cư nhiên có ý đồ với em trai mình.

Bạn của anh trai?

Cậu có biết người bạn thanh mai trúc mã lớn lên cùng cậu từ nhỏ muốn làm những gì với cậu không?

An Nham chắc chắn không thể biết được, người "bạn của anh trai" lớn hơn hắn một tuổi trước mặt này ôm tâm tư đáng sợ như thế nào với hắn.

Dưởng như cảm thấy, lực đạo từ bàn tay nam nhân truyền tới không hề dễ chịu, nháy mắt ngón tay bị nắm chặt lấy, thậm chí có loại ảo giác đến xương cũng bị hắn bóp nát rồi. Không nhịn được ngẩng đầu lên nhìn, đối mặt với cặp mắt thâm trầm lạnh như băng dưới gọng kính màu bạc kia, cái cảm giác kì dị khó chịu chạy dọc sống lưng càng thêm rõ ràng.

—— Từ Thiếu Khiêm lại phát thần kinh cái gì vậy???

An Nham cảm thấy hết sức khó hiểu. Từ Thiếu Khiêm khi còn nhỏ rõ ràng là một đứa bé rất đơn thuần, hiểu lễ nghĩa, biết nghe lời, thành tích tốt, tuổi nhỏ đã đeo kính, dáng ngồi trước bàn học nghiêm túc viết chữ chính là hình mẫu lí tưởng của học sinh ba tốt. Mỗi lần bắt

https://thuviensach.vn

nạt hắn, hắn luôn phẫn nộ nhìn mình chằm chằm, sắc mặt cứng ngắc, một câu cãi lại cũng nói không nên lời. Sau những lần như thế, An Nham luôn đặc biệt đắc ý, bắt nạt trẻ ngoan vâng lời cha mẹ là một trong những thú vui lớn nhất của An Nham khi còn bé.

Sau đó, tất cả mọi người đều từ từ trưởng thành, tính cách của Từ Thiếu Khiêm lại ngày một kì quái.

Cũng không biết bắt đầu từ khi nào, đối với mọi trêu chọc và lợi dụng của mình, hắn không còn bất kì phản ứng nào nữa. Theo vóc dáng dần cao lớn, dung mạo Từ Thiếu Khiêm ngày càng anh tuấn, cặp mắt sau tròng kính kia cũng ngày càng thâm trầm.

Thật lâu sau này, An Nham thậm chí vẫn hoài nghi, nam nhân vóc người cao lớn trước mặt rốt cục có phải là đứa trẻ nghe lời hiểu chuyện ngày bé hay bị mình bắt nạt đến trắng bệch cả môi không? Rõ ràng là bạn bè thanh mai trúc mã từ nhỏ lớn lên bên nhau, thế mà, hiểu biết của mình về Từ Thiếu Khiêm… hình như ngày càng mơ hồ?

An Nham dưới ánh nhìn soi mói của Từ Thiếu Khiêm rút tay về, sờ sờ mũi, cố trưng ra vẻ mặt tươi cười nhẹ nhàng nói, “Không nghĩ tới cậu đến đúng lúc vậy, thật trùng hợp, không bằng cùng nhau qua thảm đỏ nhỉ?”

“Được”. Từ Thiếu Khiêm đáp đúng một chữ rồi xoay người đi về phía trước.

“…” An Nham không thể làm gì ngoài bất đắc dĩ đuổi theo cước bộ của hắn.

Hai người sóng vai bước trên thảm đỏ, phút chốc đã dẫn đến vô số ánh đèn flash oanh tạc. Cũng khó trách phóng viên kích động, hai người bạn sau khi quay xong “Thành Phố Vô Tận” hiếm khi cùng

https://thuviensach.vn

xuất hiện trước công chúng, Từ Thiếu Khiêm hơn nửa năm không ở trong nước, An Nham thì bay đi bay lại suốt. Thật vất vả chờ tới cuối năm hai người cùng về nước, trong giới đột nhiên lại lan truyền tin đồn "Thành Phố Vô Tận" sẽ quay phần hai.

Tin tức giải trí mới nhất trên trang đầu các báo cơ hồ tất cả đều liên quan đến hai người.

Từ Thiếu Khiêm hôm nay mặc một chiếc áo choàng dài màu xám, mái tóc ngắn đen như mực được chải chuốt vô cùng gọn gàng, cách ăn mặc chau chuốt càng tôn lên gương mặt anh khí bức người. An Nham lại trông rất có sức sống, áo sơ mi sáng màu phối với vest trắng vô cùng đẹp trai tiêu sái, mái tóc màu hạt dẻ dưới ánh đèn hấp dẫn sự chú ý của tất thảy mọi người.

Phong cách của hai người hoàn toàn tương phản, sóng vai cùng nhau lại tạo ra cảm giác hoà hợp kì quái.

Xám và trắng, sáng và tối, nóng và lạnh, đối lập tận cùng nhưng cũng kì diệu mà bổ khuyết cho nhau…

Có lẽ là bởi hai người trong bộ phim điện ảnh "Thành Phố Vô Tận" là một cặp tình nhân tương ái tương sát?

Chương 3

Đã nhắc tới Từ Thiếu Khiêm và An Nham thì không thể không nhắc tới bộ phim duy nhất bọn họ từng hợp tác: Thành Phố Vô Tận.

Từ Thiếu Khiêm trong phim vào vai thiên tài y học Kha Ân, một người có tính cách lạnh lùng. Trong phim Kha Ân có một người em trai vô cùng thân thiết, hai anh em từ nhỏ nương tựa lẫn nhau mà

https://thuviensach.vn

sống. Hồi trẻ, do bị tai nạn xe hơi ngoài ý muốn, người em trai hắn yêu thương nhất đã bị thương nặng, dẫn tới suy kiệt chức năng một số cơ quan nội tạng, phải đưa vào phòng chăm sóc đặc biệt, truyền dịch dinh dưỡng từ bên ngoài để duy trì sinh mệnh yếu ớt.

Để cứu em trai mình, Kha Ân quyết định cấy ghép mô tế bào từ cơ thể em trai, nhân bản người vô tính. Công dụng của nhóm người nhân bản này, không gì khác ngoài sau khi lớn lên sẽ cung cấp nội tạng cho em trai hắn.

Trong quá trình nuôi dưỡng người vô tính, phần lớn sản phẩm đều chết do thất bại, cuối cùng chỉ còn lại hai sản phẩm hoàn hảo nhất sống sót, sản phẩm số 5 có ý thức riêng nên đến năm 18 tuổi đã trốn khỏi phòng thí nghiệm. Người còn lại thì tương đối nghe lời, chính là người nhân bản số 7 do An Nham thủ vai, thiếu niên được bác sĩ gọi là "Tiểu Thất".

Tiểu Thất là tác phẩm hoàn mỹ nhất trong lịch sử chế tạo nhân bản vô tính. Hắn thông minh, khoẻ mạnh, tính tình hoạt bát. Người vô tính chỉ dùng vài năm nhân bản tạo ra, nhìn qua cư nhiên không khác gì con người bình thường.

Không ngờ, vào thời điểm Kha Ân đang chuẩn bị thực hiện giải phẫu cấy ghép nội tạng cho em trai, tai nạn đột nhiên ập tới, virus hoành hành khắp thành phố, hắn không thể không bỏ lại cơ thể đã được đóng băng của em trai dưới lòng đất, vội vàng cùng người nhân bản chạy trốn.

Một năm sau đó, hai người vượt qua hàng ngàn hàng vạn khó khăn hiểm trở, cuối cùng cũng trở về Thành Phố Vô Tận.

Cứu người em trai đã đông cứng từ dưới lòng đất bị phong bế lên, nhìn khuôn mặt gần như giống mình như đúc kia, Tiểu Thất rốt

https://thuviensach.vn

cục biết được thân thế thật sự của mình.

Thì ra hắn chẳng qua chỉ là một sản phẩm nhân bản vô tính. Không có quyền lợi gì, chỉ là vật thí nghiệm cho việc cấy ghép nội tạng, chẳng khác gì chuột bạch được nuôi dưỡng trong phòng thí nghiệm là mấy, bất kì bác sĩ nào cũng có thể dùng dao phẫu thuật mổ xẻ cơ thể hắn, lấy nội tạng ra rồi nghiên cứu.

Cảnh cuối trong phim là hình ảnh hai nam chính mặt đối mặt, khoé môi Kha Ân mang nét cười, đứng cạnh bàn thí nghiệm, tiêm thuốc mê trong suốt vào mạch máu Tiểu Thất, thấp giọng nói: "Cậu là do tự tay tôi chế tạo, cũng tự tay tôi sẽ huỷ diệt".

Dòng thuốc lạnh như băng chảy vào cơ thể, bờ môi Tiểu Thất nhanh chóng mất đi huyết sắc, yết hầu trượt lên trượt xuống gấp gáp, âm thanh vì nghẹn ngào mà trở nên mơ hồ không rõ, "Nhiều năm như vậy… Tôi vẫn luôn… vào… sinh ra tử vì anh… Anh… có từng… đối với tôi…"

"Không có". Bác sĩ Kha Ân lạnh lùng cắt đứt lời hắn, "Ngay từ đầu mục đích tôi tạo ra cậu chỉ là để cấy ghép nội tạng cho nó. Đây là sứ mệnh, cũng là ý nghĩa tồn tại của cậu".

Tiểu Thất ngẩn người, đôi môi giãn ra thành nụ cười khổ sở: "Tôi hiểu rồi".

Trong khoảnh khắc đôi mắt nhắm lại, một giọt nước mắt trong suốt lăn xuống từ khoé mi.

Cảnh phim đột nhiên chiếu lại những mẩu sinh hoạt từ nhỏ đến lớn của người nhân bản đáng thương cùng vị bác sĩ này, đã từng là những hình ảnh ngọt ngào ấm áp đến tận tâm can nhưng giờ xem lại chỉ thấy đầy mỉa mai châm chọc.

https://thuviensach.vn

Bên kia, bác sĩ Kha Ân mặt không đổi sắc đeo găng tay, cầm con dao phẫu thuật, rạch toang lồng ngực Tiểu Thất.

***

Đây là bộ phim điện ảnh có chủ đề rất mới lạ.

Endless City, Thành Phố Vô Tận, ranh giới của một thế giới khác ngoài kia, thành phố có hàng ngàn người nhân bản khát khao sự sống. Endless Love, tình yêu vô tận, không thể kết thúc, không có hồi đáp, tình yêu tuyệt vọng.

Từ "vô tận" này, được lột tả vô cùng hoàn mỹ trong bộ phim.

Nhịp điệu bi thương, khung cảnh xám ngắt, khiến số phận bi kịch cùng với tình cảm tuyệt vọng của nhân vật chính được đẩy lên đến đỉnh điểm.

Rất nhiều người sau khi xem đã bày tỏ rằng, tâm trạng của họ thực sự nặng nề, diễn xuất của An Nham cực kì xuất sắc, người nhân bản trong phim lúc nào cũng cười hì hì bám theo bác sĩ, được hắn thể hiện chân thực đến mức làm cho người ta phải đau lòng.

Cũng bởi bản lĩnh "giả vờ vô tội" xuất sắc của An Nham, giọt nước mắt hiếm hoi ở phút cuối kia của hắn thậm chí khiến khán giả khóc không thành tiếng.

"Thành Phố Vô Tận" xoay quanh câu chuyện tình cảm của người nhân bản và bác sĩ nên An Nham và Từ Thiếu Khiêm có rất nhiều đoạn đối thoại. Đáng tiếc từ đầu đến cuối bộ phim, tình cảm

https://thuviensach.vn

muốn biểu đạt lại hết sức mông lung, hai người ngay cả nắm tay cũng chưa từng.

Dù vậy, vì vai diễn "người yêu" quá thành công mà hai người đang sóng vai bước trên thảm đỏ, dù là ngoại hình hay khí chất, thậm chí chênh lệch 5cm về chiều cao kia, vào mắt người ngoài đều trở thành một loại "cảm giác xứng đôi" kì diệu.

***

Người dẫn chương trình đã sớm đợi ở lối vào, thấy hai người tới thì lập tức nhiệt tình đưa mic qua.

"Chúc mừng Thiếu Khiêm và An Nham! Không ngờ hai vị lại cùng xuất hiện, đây có phải là hẹn trước không?"

An Nham ghé vào mic nói đùa: "Thiếu Khiêm là người bận rộn mà, tôi ngay cả cậu ấy về nước lúc nào cũng không biết, sao có thể nói là hẹn trước được? Đến tôi muốn gặp cậu ấy còn phải tìm người đại diện xếp lịch nữa, nếu xếp hàng chắc phải xếp đến sang năm luôn". Vừa nói vừa nghiêng đầu mỉm cười nhìn Từ Thiếu Khiêm, "Đúng không Thiếu Khiêm?"

Từ Thiếu Khiêm rất xứng đôi với hắn, trước mặt giới truyền thông cũng nể mặt An Nham. Đối diện tầm mắt An Nham, liền nở một nụ cười hiếm hoi, kề môi sát cái mic hắn đưa, thấp giọng phụ hoạ "Tôi vừa mới về nước không lâu đã gặp được An Nham ở đây, quả là trùng hợp".

Hai người nhìn nhau mỉm cười, trả lời ăn ý kín kẽ, người dẫn chương trình cũng không truy hỏi nữa, dứt khoát đổi đề tài, quay sang hỏi Từ Thiếu Khiêm "Thiếu Khiêm, "Thành Phố Vô Tận" là lần đầu hợp tác giữa anh và An Nham đúng không?"

https://thuviensach.vn

"Vâng."

"Là một Ảnh đế, anh đánh giá như thế nào về diễn kỹ của tân sinh An Nham?"

Từ Thiếu Khiêm bình tĩnh trả lời "An Nham đóng rất nghiêm túc, học thuộc nhuần nhuyễn kịch bản, đối với vai diễn cũng tìm hiểu thực sự kĩ càng. Quá trình hợp tác giữa tôi và cậu ấy vô cùng vui vẻ".

Thế này cũng quá… quá là bao che đi?

MC không thể làm gì hơn ngoài chuyển qua An Nham "An Nham thì sao? Mọi người đều biết anh xuất phát từ phim thần tượng, lần đầu tiên trải nghiệm phong cách của phim điện ảnh, còn hợp tác cùng Ảnh đế Từ Thiếu Khiêm, cảm giác của anh như thế nào? Có thấy áp lực không?"

An Nham cười nói "Áp lực đương nhiên có, dù sao cũng là lần đầu đóng phim điện ảnh, rất lo mình sẽ làm không tốt. May mắn Thiếu Khiêm dễ gần, dưới ảnh hưởng của cậu ấy, tôi cuối cùng đã có thể hoàn thành tốt vai diễn. Là tiền bối trong giới, trong đoàn làm phim, cậu ấy thực sự rất chiếu cố tôi. Có thể nói, "Thành Phố Vô Tận" đóng máy thuận lợi như thế, sự trợ giúp Thiếu Khiêm dành cho tôi là vô cùng lớn."

MC: "....."

Quá trình hợp tác giữa tôi và An Nham vô cùng vui vẻ, sự trợ giúp Thiếu Khiêm dành cho tôi là vô cùng lớn… Hai anh xác định không bí mật thống nhất khẩu cung trước đấy chứ? Tại sao lại có cảm giác "phu xướng phu tuỳ" vậy?

https://thuviensach.vn

Hiển nhiên, dù quan hệ riêng như thế nào, hai người trước giới truyền thông luôn ăn ý đứng cùng một phe. Trong khoảng thời gian này, lời đồn đại hai người không hợp lan truyền quá nhiều, An Nham trước mặt mọi người cố ý cảm ơn Từ Thiếu Khiêm là muốn làm dịu bầu không khí giương cung bạt kiếm giữa fans đôi bên.

Nhưng trên thực tế, quá trình quay phim của hai người phải nói là rất không thuận lợi.

Không biết Từ Thiếu Khiêm xảy ra chuyện gì, thân là Ảnh đế đứng đầu, kỹ năng diễn xuất luôn nhận khen ngợi, lại thường xuyên thất thần trước ống kính. An Nham khi đối diện với ánh mắt lạnh như băng của Từ Thiếu Khiêm luôn cảm thấy toàn thân không được tự nhiên, hai người khi quay thường bị đạo diễn hô cắt do các loại lí do kì quặc như "sai lời thoại" hay "biểu cảm không chính xác".

Thật ra trong kịch bản còn có một câu "Tôi thích anh" và nụ hôn từ biệt thật sâu trên bàn mổ.

Chỉ là An Nham kiên quyết bày tỏ, bản thân hắn là thần tượng đại chúng tuyệt đối không thể trước màn ảnh tỏ tình với một người đàn ông, càng không thể bị một người đàn ông hôn, huống chi người đàn ông kia còn là "bạn của anh trai" hắn. Để hắn trước mặt nhiều người như vậy bị Từ Thiếu Khiêm hôn—sâu, thà rằng lột sạch quần áo hắn rồi bảo hắn khoả—thân chạy trên đường cái.

Mặc dù lời kia của An Nham có vẻ khoa trương nhưng hắn nói cứ như thật vậy. Dưới sự kháng nghị mạnh mẽ và mọi cách làm nũng lẫn ăn vạ không chút liêm sỉ nào của hắn, đạo diễn vốn quyết đoán cư nhiên bị thuyết phục, cắt mất cảnh hôn này.

An Nham vui vẻ đến nhảy cẫng lên, gửi tin nhắn cho Từ Thiếu Khiêm "Thiếu Khiêm, nói cho cậu một tin tốt, cảnh kiss không cần diễn

https://thuviensach.vn

nữa, tôi phải nài nỉ gãy lưỡi mới thuyết phục được đạo diễn đấy. Cảm ơn tôi đi ^_^”

Từ Thiếu Khiêm trầm mặc nhìn tin nhắn kia suốt nửa tiếng đồng hồ, ngón tay lúc này mới cứng ngắc trả lời: “Biết rồi”.

Khoảnh khắc để điện thoại di động xuống, trong mắt vụt qua một tia hụt hẫng khó có thể che giấu.

Từ Thiếu Khiêm chưa từng nói với bất kì ai rằng hắn mong đợi cảnh hôn kia nhiều đến mức nào. Bởi đó có lẽ sẽ là giây phút hắn gần gũi với An Nham nhất từ nhỏ đến giờ, là nguyện vọng xa xỉ chỉ xuất hiện trong những giấc mơ.

***

Đại khái câu trả lời của hai người với đủ loại vấn đề quá mức thống nhất, MC có muốn bát quái nữa cũng không moi được tin shock nào, chẳng thể làm gì khác ngoài bất đắc dĩ bỏ qua bọn họ, để họ vào trong hội trường.

Lễ trao giải còn chưa bắt đầu, hội trường đã cực kì náo nhiệt, những người bạn cũ trong giới tụ tập thành từng cặp hay từng nhóm chuyện phiếm.

An Nham trong giới giải trí nhân khí tốt, mở miệng toàn lời êm tai ngọt như mía lùi nên nữ minh tinh rất thích nói chuyện với hắn.

Cũng vì vậy mà tin tức xung quanh An Nham trước sau không bao giờ thiếu, đối tượng scandal đổi tới đổi lui có lẽ viết được cả một cuốn truyền kì đặc sắc rồi ấy chứ.

https://thuviensach.vn

Càng gợi đòn hơn chính là hắn mỗi lần đối mặt với câu hỏi của phóng viên đều tươi cười đánh Thái cực (*), khiến người ta mãi cũng không rõ hắn rốt cục có bạn gái hay không — hoặc là nói, hắn rốt cục có bao nhiêu người bạn gái?

(*) đánh Thái cực: Chỉ kiểu nói vòng vo, làm người khác không biết đâu mà lần.

Từ Thiếu Khiêm lại hoàn toàn trái ngược, từ khi debut tới nay, trước giờ chưa từng dính vào bất kì scandal tình ái với một nữ minh tinh nào.

Ngay cả đám chó săn (*) cũng thích An Nham hơn Từ Thiếu Khiêm. Đi theo An Nham luôn có tin tốt để nộp lên trên, tuỳ tiện chụp một tấm cũng đủ thu hút tầm mắt độc giả rồi. Ngược lại, Từ Thiếu Khiêm chẳng có lấy một chút thú vị nào, thời gian rảnh không ở trong phòng rèn luyện thể lực thì tản bộ ngoài vườn.

(*) chó săn: Papparazzi

Không ngờ được, lễ trao giải điện ảnh cuối năm nay, hai người tính cách chênh lệch lớn đến như thế lại cùng xuất hiện, còn sóng vai sánh bước trên thảm đỏ, thật khiến truyền thông mở rộng tầm mắt. Chẳng lẽ bọn họ thực sự là thanh mai trúc mã quan hệ cực tốt?!

Hội trường lễ trao giải cực kì náo nhiệt, các mỹ nữ thấy An Nham liền nhiệt tình chào hỏi. An Nham đương nhiên cao hứng đi tới, hoàn toàn đem Từ Thiếu Khiêm vứt lại sau lưng. Câu nói "Dẫn cậu đi tìm anh trai" trước đó, quả nhiên, chẳng qua chỉ là bia đỡ đạn tạm thời, trong sự bủa vây của mỹ nữ hoàn toàn bị An Nham ném ra sau đầu. Nhìn hắn nổi bật giữa một đám mỹ nữ, thậm chí còn cùng vài nữ minh tinh ôm hôn thân mật…

https://thuviensach.vn

Bàn tay buông bên người Từ Thiếu Khiêm đột nhiên dùng sức nắm chặt, cho đến khi lòng bàn tay cảm thấy một trận đau nhói, mới hít sâu một hơi, xoay người đi đến chỗ ngồi của mình.

Chương 4

Là một Ảnh đế đã từng đoạt giải, Liên hoan phim lần này, Từ Thiếu Khiêm cũng không nhận được đề cử vai nam chính xuất sắc nhất, ngược lại lại được đề cử giải thưởng nam diễn viên được yêu thích nhất.

Liên hoan phim mỗi năm một lần là lễ hội có uy tín nhất ngành công nghiệp điện ảnh, tháng mười một hàng năm đều bắt đầu tháng bình chọn chuyên sâu những bộ phim điện ảnh trong nước năm đó, đến cuối tháng mười hai sẽ do đài truyền hình CTV tổ chức lễ trao giải.

Từ Thiếu Khiên từng liên tiếp nhận được giải thưởng nam diễn viên xuất sắc nhất vào Liên hoan phim lần thứ 6, 7, 8, được truyền thông xưng là "Ảnh đế hàng đầu". Kể từ sau ba lần liên tiếp nhận danh hiệu Ảnh đế, Từ Thiếu Khiêm liền chủ động rút khỏi hạng mục tranh đấu này, đơn giản là vì một mực chiếm đoạt hạng mục này ngược lại sẽ khiến người chán ghét, ba năm liền chiếm giữ vị trí vai nam chính xuất sắc nhất đã trở thành huyền thoại, đủ để chứng minh vị trí to lớn của hắn trong ngành điện ảnh.

Hôm nay là Liên hoan phim lần thứ 9, An Nham cùng tác phẩm đại diện "Thành Phố Vô Tận" nhận được đề cử diễn viên mới xuất sắc nhất.

Thật ra thì, An Nham trong giới giải trí nhân khí rất cao, fans nữ càng là số lượng kinh người, bất quá, từ khi ra mắt tới nay hắn vẫn chỉ đóng phim thần tượng dành cho giới trẻ, đi theo con đường tiểu vương tử thần tượng, còn điện ảnh thì mới lần đầu trải nghiệm, cho

https://thuviensach.vn

nên, trong giới điện ảnh này, hắn hoàn toàn có thể được coi là một tân sinh.

Bộ điện ảnh đầu tiên đạt được đề cử diễn viên mới xuất sắc nhất, đủ để chứng minh diễn kỹ của An Nham không hề kém cỏi.

Ngược lại, An Nham rất biết diễn kịch, từ nhỏ đã biết giả vờ vô tội lừa gạt sự thông cảm của người lớn, vai diễn trong phim này vừa vặn lại đúng nhân vật trông cực kỳ vô tội, rất khiến người đau lòng, vô cùng tương xứng với tính tình của bản thân hắn, cho nên hắn mới có thể phát huy đến cực hạn như vậy.

Giới giải trí cũng chia thành nhiều lĩnh vực, chuyển lĩnh vực cũng không dễ dàng như trong tưởng tượng, An Nham dù nhân khí có tốt hơn nữa, một diễn viên phim thần tượng như hắn trong giới điện ảnh cũng chỉ có thể dùng thân phận người mới bắt đầu lại từ đầu. Nếu có thể chiếm được danh hiệu tân binh xuất sắc, đối với An Nham mà nói chính là khởi đầu tốt nhất không thể nghi ngờ.

Từ Thiếu Khiêm thì khác, hắn từ khi ra mắt tới nay vẫn luôn đóng phim điện ảnh, phần lớn nghệ sĩ ngồi trong hội trường đều là khuôn mặt lão làng, rất nhiều người còn từng có ít nhiều hợp tác với hắn. Mặc dù hắn bề ngoài lạnh lùng, không thích nói chuyện, nhưng thái độ nghiêm túc trong công việc cùng tài năng diễn xuất của hắn vẫn được nhiều nhân sĩ trong giới nhất trí khen ngợi.

Không như An Nham bên kia bước từng bước nhỏ, Từ Thiếu Khiêm mới là "Ảnh đế thực thụ".

Rất nhiều người chủ động đứng lên chào hỏi hắn, càng nhiều hơn là những tiểu minh tinh không dám đứng lên chào hỏi, chỉ có thể dùng ánh mắt ngưỡng mộ nhìn vào gáy hắn, trong hội trường này tính

https://thuviensach.vn

ra có không ít người mới, có người còn từng hâm mộ phim của Từ Thiếu Khiêm.

Từ Thiếu Khiêm dưới sự chỉ dẫn của nữ tiếp tân đi đến chỗ ngồi của mình, dọc theo đường đi thu hút vô số ánh nhìn chăm chú của mọi người.

Là khách mời danh dự, vị trí tối nay của Từ Thiếu Khiêm được an bài ở hàng thứ ba bên trái.

Lúc đi tới hàng thứ năm, đột nhiên nhìn thấy hai bóng dáng quen thuộc, Từ Thiếu Khiêm dừng bước, khó có được một lần chủ động chào hỏi người khác, "An Lạc, các cậu cũng đến?"

Ngồi ở hàng ghế VIP thứ năm trên khán đài chính là anh trai An Lạc và em trai An Trạch của An Nham.

An Lạc gật đầu một cái với Từ Thiếu Khiêm, trong giọng nói mang theo bất đắc dĩ: "An Nham cho vé vào cửa, bắt tôi với An Trạch đến dự, còn nói, nếu như tối nay chúng tôi không đến xem dáng vẻ đẹp trai nhất của nó thì đời này sẽ lưu lại tiếc nuối."

An Nham có biết từ "xấu hổ" viết như thế nào không? Rõ ràng trong từ điển của hắn không có từ "mất mặt" mà.

Từ Thiếu Khiêm nhíu mày một cái, nói: "Lễ trao giải sắp bắt đầu rồi, tôi về chỗ trước, lát gặp lại trò chuyện tiếp."

An Lạc gật đầu: "Được."

Từ Thiếu Khiêm đi tới ghế khách mời ngồi xuống, không bao lâu sau, khóe mắt đã trông thấy An Nham bước nhanh đến vị trí An

https://thuviensach.vn

Lạc ngồi, híp mắt cười nói: "Anh, hai người thực sự tới? Nể mặt em như vậy, em thực sự thụ sủng nhược kinh (*) luôn."

(*) Thụ sủng nhược kinh: được sủng mà sinh sợ

An Lạc nói: "Không phải do cậu bảo nếu không đến đời này sẽ lưu lại tiếc nuối à?"

Lời của anh trai rất trực tiếp, An Nham không có chút tự giác bị anh trai lạnh nhạt nào, mặt dày nói: "Anh không thể nói mấy câu khích lệ à? Nói thế nào thì em trai anh cũng là lần đầu tiên được đề cử giải thưởng tân sinh, tâm trạng em cũng sẽ căng thẳng đó."

Khuôn mặt tươi cười ấm áp, dáng vẻ nghiêng người làm nũng, giống như một con cún cưng to xác.

Nếu như phía sau hắn có một cái đuôi, vào giờ phút này chắc cái đuôi to đầy lông đấy nhất định sẽ bắt đầu phe phẩy trái phải.

Từ Thiếu Khiêm tưởng tượng hình ảnh An Nham lắc lắc cái đuôi, cảm thấy buồn cười, đồng thời cũng cảm thấy An Nham như vậy có chút đáng yêu đến lạ.

Đại khái chỉ có gu thưởng thức đặc biệt của mình mới thấy An Nham đáng yêu nhỉ? Anh trai cậu ta rõ ràng sắp bị cậu ta làm cho phiền chết rồi.

An Lạc thân là anh trai chính xác là không chịu nổi thằng em mặt dày vô sỉ này, ngẩng đầu nhìn hắn một cái, lạnh mặt ra lệnh: "Ngồi xuống bên kia đi, đừng có làm phiền anh lên mạng."

https://thuviensach.vn

An Nham tò mò tiến tới, "Xem trang gì vậy a? Không phải là trang web không dành cho trẻ nhỏ đấy chứ?"

An Lạc chỉ chỉ tiêu đề "Chỉ số cổ phiếu của tập đoàn Hoa An ngày hôm qua đóng cửa ở mức 35 điểm" trên màn hình di động, sau đó nói: "Ừ, đúng là trang web mà trẻ em như cậu xem không hiểu."

An Nham: "....."

An Lạc chỉ chỗ trống bên cạnh, "Qua đây ngồi."

"....." An Nham không thể làm gì khác hơn là đau khổ thu lại nụ cười, ngồi xuống bên cạnh em trai An Trạch, mỉm cười nói: "Lão Tứ, cậu cũng đến xem Lễ trao giải à, thật hiếm có à nha."

An Trạch cau mày, "Đừng có gọi tôi là lão Tứ."

An Nham nhìn em trai không vui, nói tiếp: "Cậu mấy ngày nay được nghỉ à?"

"Ừ, nghỉ ba ngày."

An Nham có chút tiếc nuối nói: "Vậy cuối tuần này sinh nhật anh cậu không thể tham gia rồi."

"Quà tôi sẽ nhờ anh hai đưa."

An Nham lập tức mặt mày hớn hở, "Cảm ơn lão Tứ."

"....." An Trạch nhìn hắn một cái, lặng lẽ quay đầu sang chỗ khác.

https://thuviensach.vn

Còn Từ Thiếu Khiêm nãy giờ vẫn đang nghe anh em họ nói chuyện, tâm tình bất chợt trở nên phức tạp.

Anh hai An Lạc tương đối tỉnh táo thành thục, em út An Trạch quả quyết dứt khoát, An Nham đứng hàng thứ hai lại chính là kỳ quan của An gia, khuôn mặt tươi cười hoàn toàn không nhìn ra vui buồn, hoa hoa công tử miệng toàn những lời lẽ hạ lưu, lại là anh em với những người như An Lạc, An Trạch. Đột biến di truyền quả là lợi hại.

An Nham mặt dày đi tìm bạn bè đòi quà, mặc dù có chút ngây thơ, nhưng cái ánh mắt mong chờ đó, một đôi mắt trong veo tràn ngập vui vẻ... Giống như một chú chó lớn ngoắc ngoắc cái đuôi tìm chủ đòi xương, căn bản khiến người ta không thể nào ghét được.

Cho nên, ngay cả cậu em trai An Trạch nhỏ tuổi hơn hắn, cũng tự giác chuẩn bị quà sinh nhật cho người anh thứ mặt dày này.

Từ Thiếu Khiêm đương nhiên cũng sẽ chuẩn bị, thậm chí đã chuẩn bị tốt từ hai tháng trước.

Dựa vào thân phận "bạn của anh trai" mà tặng quà theo lễ tiết, thật ra tốn không ít tâm tư của Từ Thiếu Khiêm.

Ví như, chiếc khăn quàng mà năm ngoái tặng hắn kia, từ màu sắc đến họa tiết đều do Từ Thiếu Khiêm tự tay thiết kế, trả giá cao mời thợ đến làm, cả thế giới chỉ có duy nhất một cái. Lại ví như, năm trước nữa tặng hắn một cặp khuy măng sét (1), cũng là thiết kế của Từ Thiếu Khiêm, dùng vàng trắng thượng hạng để làm, bên trên còn khảm kim cương độ thuần cực cao, sản phẩm làm ra không thể chỉ dùng từ tinh xảo là có thể hình dung.

https://thuviensach.vn

Mơ ước lớn nhất thời niên thiếu của Từ Thiếu Khiêm chính là trở thành một nhà thiết kế nổi tiếng, mỗi lần thiết kế quà tặng cho An Nham, đối với hắn đều là một loại hưởng thụ. Dù cho An Nham hoàn toàn không biết những món quà kia đã hao tốn biết bao nhiêu tâm huyết của hắn, hắn vẫn như cũ cảm thấy vui vẻ không chút oán thán.

Muốn nhìn bộ dạng vui vẻ của An Nham khi nhận được quà, chỉ lần này mà thôi.

Thấy hắn quàng chiếc khăn mà mình tặng, cài khuy măng sét mà mình đưa, xuất hiện trên bìa một tạp chí nào đó, hoặc là đến trường quay một tiết mục giải trí... trong lòng sẽ có một loại cảm giác thỏa mãn kỳ quái.

Lặng lẽ chiều chuộng, chỉ là vì thích.

Thích một người, cho nên mới muốn dùng mọi biện pháp đối tốt với hắn.

Nhưng An Nham lại không có chút ý thức được người thầm thích nào, mỗi lần thấy Từ Thiếu Khiêm, câu nói đầu tiên đều là "Thiếu Khiêm, đã lâu không gặp a"; trong vòng năm câu nhất định sẽ xuất hiện "Anh trai tôi hôm qua còn nhắc tới cậu"; từ ngữ kết thúc thường là "Tôi đi trước, hẹn gặp lại".

Từ Thiếu Khiêm cảm thấy, một ngày nào đó, hắn sẽ bị An Nham chọc tức đến sinh bệnh.

***

Buổi Lễ trao giải nhanh chóng bắt đầu.

https://thuviensach.vn

Liên hoan phim cuối năm, mời rất nhiều khách mời chủ chốt đến biểu diễn, các hạng mục lần lượt được công bố, đến tiết mục đặc sắc, trường quay bắt đầu náo động hẳn lên.

Danh hiệu tân sinh xuất sắc nhất sau khi mở màn không lâu liền đến lượt.

MC cầm micro kích động nói: "Được công bố tiếp sau đây là một danh mục vô cùng quan trọng, tôi tin các vị ngồi đây cũng đã mong đợi rất lâu! Diễn viên mới xuất sắc nhất năm nay! Dòng máu mới của giới điện ảnh của chúng ta! Như vậy, giải thưởng tân sinh năm nay sẽ rơi vào tay ai? Xin mời vị khách mời của chúng ta lên trao giải —— Cô Uông Giai Tuệ, đích thân lên tuyên bố!"

Uông Giai Tuệ đã hơn năm mươi tuổi, là một lão làng được kính trọng trong giới, tuy không còn trẻ nhưng vẫn rất tươi tắn, một thân váy dài tôn lên dáng người lả lướt, từng bước đi lên sân khấu rất có khí thế. Bà tiếp nhận phong thư trong tay người dẫn chương trình, mở ra, đọc rõ ràng rành mạch từng chữ: "Tiếp theo, tôi xin tuyên bố, đạt được danh hiệu diễn viên mới xuất sắc nhất Liên hoan phim lần thứ 9 là ——"

Trên màn ảnh lớn nhanh chóng phát qua gương mặt bốn diễn viên được đề cử. Cả ba người kia đều biểu lộ vẻ mong đợi, chỉ có An Nham chiêu bài mỉm cười vẫn như cũ không suy giảm, trông không căng thẳng một chút nào.

Ống kính đột nhiên dừng lại trên người hắn, đồng thời, khách mời trao giải cũng đọc lên kết quả cuối cùng ——

"Thành Phố Vô Tận, An Nham!"

https://thuviensach.vn

Trường quay nhất thời bộc phát tiếng vỗ tay cùng tiếng hét đinh tai nhức óc! Nhất là nhóm fans của An Nham đặc biệt đến cổ vũ, tiếng hét chói tai cơ hồ muốn lật tung cả nóc nhà!

An Nham rất có phong độ mỉm cười đứng dậy, hướng về khán giả toàn trường nhẹ nhàng cúi chào, tiếp theo lại quay sang anh hai và em út ôm một cái, rồi mới vòng ra đằng sau, dọc theo lối nhỏ đi lên sân khấu.

Lúc đi tới hàng thứ ba dành cho khách mời, lại bất ngờ thấy Từ Thiếu Khiêm đột nhiên đứng lên, hướng hắn giang hai tay.

Tiếng hét chói tai trong trường quay nhất thời bùng nổ.

Phải biết rằng, Từ Thiếu Khiêm có bệnh khiết phích tương đối nghiêm trọng, hắn ghét phải tiếp xúc thân thể với người khác là thói quen gần như ai ai cũng biết. Từ Thiếu Khiêm chủ động đứng dậy chúc mừng nghệ sĩ mới được nhận giải thưởng, đây là lần đầu tiên trong lịch sử giới diễn viên! Cho dù lần đầu nhận được danh hiệu Ảnh đế, hắn cũng chưa từng ôm qua bất luận kẻ nào, chỉ đơn giản bắt tay với vài người bạn ngồi gần đó.

Vậy mà, hôm nay, hắn cư nhiên chủ động đứng dậy, hướng về phía tân sinh vừa bước chân vào giới điện ảnh mà mở rộng vòng tay.

Cái này không giống động tác tầm thường, trong mắt nhân sĩ trong giới, tựa hồ mang theo ý tứ kỳ diệu rằng "tôi sẽ bảo vệ cậu ấy". Đãi ngộ đặc thù đối với An Nham như đang tuyên bố với tất cả mọi người: An Nham — tân sinh vừa mới bước chân vào giới điện ảnh này —— là người mà tôi Từ Thiếu Khiêm muốn cưng chiều, che chở.

An Nham thì không suy nghĩ nhiều như vậy. Đối với những người khác, Từ Thiếu Khiêm có lẽ là Ảnh đế cao không thể với, nhưng

https://thuviensach.vn

đối với An Nham, Từ Thiếu Khiêm chẳng qua chỉ là thanh mai trúc mã bị mình bắt nạt từ nhỏ đến lớn mà thôi. Anh em tốt chiến thắng giải thưởng, hắn đứng lên ôm một cái thì có gì là lạ??

Camera chiếu thẳng đến hướng này, chỉ thấy Từ Thiếu Khiêm vươn đôi tay ra, An Nham liền khẽ mỉm cười, rất tự giác vùi đầu vào lồng ngực Từ Thiếu Khiêm.

Hai người dưới vô số ánh nhìn soi mói nhẹ nhàng ôm nhau.

An Nham thấp hơn Từ Thiếu Khiêm 5cm, trực tiếp mặt đối mặt ôm nhau như vậy, vị trí mi tâm vừa đúng dừng ngay cạnh môi hắn, Từ Thiếu Khiêm chỉ cần hơi cúi đầu là có thể trực tiếp hôn trán An Nham.

Khoảng cách vô cùng mập mờ, làn da trên trán thậm chí có thể cảm nhận được hô hấp ấm áp của đối phương.

Chẳng biết tại sao, trong một khắc kia, An Nham đột nhiên có ảo giác hốt hoảng, người đàn ông đứng lên ôm mình, trong cặp mắt lạnh như băng đằng sau tròng kính kia, hình như hiện lên một tia... dịu dàng hiếm thấy.

Cái ôm của Từ Thiếu Khiêm nhẹ nhàng siết lại, cánh tay ở nơi tiếp xúc thân mật hơi dùng sức, âm thanh ghé sát bên tai An Nham cũng cố ý giảm thấp, chỉ nói hai chữ đơn giản: “Chúc mừng.”

An Nham ôm lại hắn một cái, mỉm cười nói: “Cám ơn.”

Cái ôm vừa chạm vào liền tách ra, giống như kiểu ôm với anh em, với bạn bè, càng giống như với nữ diễn viên, khoảnh khắc đó

https://thuviensach.vn

trong mắt Từ Thiếu Khiêm hiện lên vẻ dịu dàng, mà An Nham lòng đang tràn đầy niềm vui nhận giải lại lập tức ném ra sau đầu.

An Nham trong tiếng hét chói tai của toàn bộ trường quay bước lên sân khấu.

An Nham trên Lễ trao giải mặc một chiếc áo đuôi tôm màu trắng vừa người, đôi môi mỏng cong lên một vòng cung quyến rũ, mái tóc màu hạt dẻ chải lệch tô điểm cho khuôn mặt càng thêm trắng nõn, dáng vẻ mỉm cười đứng dưới ánh đèn trông chẳng khác gì một tiểu vương tử quý tộc.

Nhận lấy chiếc cúp danh hiệu trong tay Uông Giai Tuệ, An Nham cầm micro lên, quay về phía ống kính cười nói: "Tôi xin chân thành cảm ơn Ban tổ chức đã trao giải thưởng này cho tôi, cũng vô cùng cảm ơn sự tài trợ về kinh tế mạnh mẽ của công ty, cảm ơn tất cả mọi người trong đoàn làm phim Thành Phố Vô Tận của chúng ta, mọi người đã vất vả rồi! Đương nhiên, còn phải cảm ơn các fans hâm mộ phim ảnh đã ủng hộ tôi từ trước đến nay! Tôi yêu các bạn!"

Nhóm fans ngồi dưới đài vô cùng kích động, hai tay giơ bảng hiệu neon đề hai chữ "An Nham" lên thật cao.

Chờ tiếng vỗ tay ngừng lại, An Nham mới nói tiếp: "Ở đây, còn phải đặc biệt cảm ơn sự ủng hộ và khích lệ của gia đình đối với tôi! Anh trai An Lạc và em trai An Trạch của tôi, hôm nay cũng đích thân đến trường quay, hai người có thể ở trường quay tận mắt nhìn thấy dáng vẻ đẹp nhất của tôi, tôi cảm thấy vô cùng vui mừng!"

Nhiếp ảnh gia rất nể mặt mà hướng ống kính về phía An Lạc cùng An Trạch.

https://thuviensach.vn

Trong tiếng vỗ tay đinh tai nhức óc, An Nham cầm cúp danh hiệu đi xuống sân khấu, mặc dù trước khi tuyên bố kết quả một mực ra vẻ không thèm để ý chút nào, nhưng đến khi chân chính nhận được giải thưởng này rồi thì hắn thực sự vô cùng cao hứng, ôm cúp giải thưởng kim quang lòe lòe trong ngực, nét tươi cười trên mặt càng thêm rạng rỡ.

Từ Thiếu Khiêm nhìn bộ dáng hưng phấn cúi đầu nghiên cứu chiếc cúp của hắn, đáy lòng cũng không khỏi trở nên nhu hòa.

Người này, tâm tình hiện tại chắc đang rất tốt nhỉ?

An Nham mặc dù có nhân khí rất tốt, nhưng trước đó cũng chỉ được coi là ngôi sao thần tượng chuyên đóng phim tình yêu thần tượng, hôm nay lần đầu tiên trong Lễ trao giải long trọng như vậy giành được giải thưởng, cũng là lần đầu có được sự công nhận về diễn kỹ từ những người chuyên nghiệp.

Từ Thiếu Khiêm biết, đối với An Nham mà nói, giải thưởng này có ý nghĩa cỡ nào.

Vào thời khắc quan trọng này, hắn chỉ muốn dùng phương thức của chính mình, trao cho người trong lòng này một cái ôm đơn giản, một câu đơn giản chúc mừng.

———————————————————————

(1) Khuy măng sét: Khuy măng sét là một cặp cúc (thay cho cúc áo) dùng để cài vào áo sơ mi có cổ tay gập. Phụ kiện này thường được làm bằng các chất liệu quý như vàng, bạc hoặc titan. Loại được ưa chuộng nhất hiện nay là bằng vàng trắng, có thể đi kèm tất cả các chất liệu, kiểu dáng, màu sắc của chiếc sơ mi. Ngoài các chất liệu đắt

https://thuviensach.vn

tiền, người ta có thể dùng loại măng sét bằng bạc, mạ vàng trắng, hay giả kim.

Tác giả nói ra suy nghĩ của mình:

Từ Thiếu Khiêm một trung khuyển công tốt như vậy, là do An Nham cứng rắn ép thành quỷ súc ~

Đón xem chương tiếp a!

Nghĩ đến hình ảnh An Nham bị áp đảo, ta cảm thấy thật là thoải mái, ha ha ha

Bộ này sẽ không quá ngược, ta sẽ cố gắng update nhanh hơn, cầu comment thêm động lực a!

Chương 5

An Nham giành được giải thưởng này, tâm tình thật ra vô cùng kích động.

Cho tới nay, bên cạnh việc được nhà báo xưng là tiểu Thiên vương, luôn có người chê cười nói "An Nham chỉ dựa vào scandal để nổi tiếng", "An Nham chẳng qua chỉ là một bình hoa được cái mã ngoài mà thôi". Thế nhưng hôm nay, danh hiệu "diễn viên mới xuất sắc nhất của năm", rốt cuộc đã đánh gục "lý luận bình hoa" của những người nhìn An Nham không vừa mắt kia.

Khác với bình thường dựa vào số phiếu bình chọn qua internet của người hâm mộ, chế độ bình chọn của Liên hoan phim cuối năm tương đối nghiêm khắc, ban giám khảo đều là những chuyên gia tiền

https://thuviensach.vn

bối trong giới, giải thưởng trong Liên hoan phim cũng dựa trên tiêu chuẩn đánh giá của những người chuyên nghiệp này.

Bất kể nhân khí cao bao nhiêu, trong Liên hoan phim có được giải thưởng cơ hồ là ước mơ chung của mỗi một minh tinh giới điện ảnh. Bởi vì, chỉ đây mới là giải thưởng có uy tín nhất đại biểu cho diễn kỹ, mới có ý nghĩa rằng đã được những nghệ sĩ diễn viên trong giới công nhận.

Cho dù là giải thưởng tân sinh có phân lượng nhẹ nhất, cũng đã đủ để người ta vui vẻ thật lâu rồi.

Dạ tiệc sắp kết thúc, trên đài vang lên một bài hát quen thuộc, ca sĩ bắt đầu cất giọng hát lên ca khúc gần đây rất nổi, chính là nhạc chủ đề của bộ phim được yêu thích "Thành phố vô tận", Endless Love, tình yêu vô tận.

Giai điệu đè nén, tiếng hát bi thương, trên màn ảnh lớn chiếu lại những đoạn ngắn trong phim, khiến trường quay nhất thời yên tĩnh lại.

Nhìn từng đoạn phim lướt qua kia, trong lòng An Nham đột nhiên có một tia xúc động.

Mới đầu An Nham vốn cũng không muốn nhận nhân vật này, bộ phim này rõ ràng đi theo xu hướng đồng tính khá mập mờ, An Nham mặc dù không bài xích phim về đề tài đông tính, nhưng đối phương lại là Từ Thiếu Khiên lớn lên bên nhau từ nhỏ, đóng làm người yêu với hắn thật sự là khiến người ta lúng túng.

Nhưng mà, bộ phim điện ảnh khoa học viễn tưởng này có kịch bản vô cùng hấp dẫn, đạo diễn cũng là một trong những người có tiếng nhất trong giới, nếu bỏ qua thì hơi đáng tiếc. Trải qua một trận đấu

https://thuviensach.vn

tranh trong lòng, An Nham cuối cùng cũng ôm thái độ "khiêu chiến với bản thân" mà tiếp nhận vai chính.

Không ngờ, sau khi vào đoàn làm phim, Từ Thiếu Khiêm lại khiến hắn vô cùng kinh ngạc.

Vốn tưởng rằng Từ Thiếu Khiêm tính tình lãnh đạm, nhất định sẽ bày ra dáng vẻ ảnh đế dùng ánh mắt lạnh như băng miễu sát (*) mình. Hắn là ảnh đế, vốn có cơ sở để khinh thường, cộng thêm từ bé đến giờ đã bắt nạt hắn không biết bao nhiêu lần, hắn có nhân cơ hội trả thù cũng là hợp tình hợp lý nhỉ?

(*) miễu sát: giết trong nháy mắt

An Nham vốn đã chuẩn bị sẵn tâm lý sẽ bị hắn bắt nạt, nhưng khiến An Nham hết ý kiến chính là, Từ Thiếu Khiêm cũng không có ý tưởng nhân cơ hội trả thù, thậm chí còn không bày ra một chút dáng vẻ quá đáng nào trước mặt An Nham. Từ Thiếu Khiêm thân là ảnh đế, chẳng những hết lần này đến lần khác sát cánh với một diễn viên mới như An Nham, thậm chí có lúc An Nham không tiến vào trạng thái được, làm trễ nải tiến độ quay, hắn cũng sẽ không tức giận, mà ngược lại sẽ dùng tư thái tiền bối kiên nhẫn chỉ dạy.

Trong đoàn làm phim, An Nham thậm chí có cảm giác... được hắn chăm sóc, bảo vệ.

Có thể nói, An Nham có thể giành được giải diễn viên mới xuất sắc nhất này, sự trợ giúp của Từ Thiếu Khiêm với hắn đều nhiều hơn so với bất kỳ ai.

—— Có nên tặng hắn một món quà lớn để cảm ơn không nhỉ?

https://thuviensach.vn

Khi còn bé bắt nạt hắn nhiều lần như vậy, hắn hình như cũng không ghi hận, bây giờ hai người còn cùng hoạt động trong một lĩnh vực, ngẩng đầu không thấy cúi đầu gặp, quan hệ hẳn nên hòa hợp một chút mới đúng. Chỉ là liệu với cá tính kỳ quái kia của Từ Thiếu Khiêm, rốt cuộc sẽ thích kiểu lễ vật như nào đây?

***

Lễ trao giải nhanh chóng đi đến hồi kết, mọi người nối đuôi rời khỏi, An Trạch đứng dậy cầm khăn quàng đưa cho An Lạc, quay đầu lại nói với An Nham: "Tài xế đang chờ bên ngoài, anh có muốn cùng về không?"

An Nham cười cười khoát tay: "Không được, hai người về trước đi, anh ở đây còn có sắp xếp khác."

"Sắp xếp gì?" Ánh mắt nghi ngờ của đại ca An Lạc quét tới.

An Nham vô tội nói: "Yên tâm, em không phải là đi hẹn hò đâu, cũng không gây chuyện scandal nào với nữ minh tinh để đám chó săn bắt được đâu, em gần đây rất là ngoan ngoãn."

"Thế à?" An Lạc căn bản không tin tưởng thằng em hai trước nay phong lưu thành tính này lại có thể "ngoan ngoãn".

Thấy An Nham lại sắp bị anh trai dạy dỗ, Từ Thiếu Khiêm quay đầu lại giải thích: "Tối nay đoàn làm phim hẹn nhau đi ăn, đạo diễn chiêu đãi."

"Cậu và An Nham cũng phải đi à?"

"Ừ."

https://thuviensach.vn

“Vậy thì tốt.” An Lạc lúc này mới yên lòng, suy nghĩ một chút rồi giao phó nói, “Tửu lượng của An Nham không tốt, cậu giúp tôi trông nó, đừng để nó uống say gây chuyện.”

Từ Thiếu Khiêm nói: “Yên tâm.”

An Lạc lúc này mới gật một cái, cho An Nham một ánh mắt cảnh cáo rồi xoay người cùng An Trạch rời khỏi hội trường.

An Nham cứ có cảm giác anh trai “phó thác” mình cho Từ Thiếu Khiêm, cái cảm giác này tương đối không được tự nhiên.

Đang lúc lúng túng, quản lý Thường Lâm hấp tấp chạy tới bên này, chào hỏi Từ thiếu Khiêm rồi vội kéo An Nham ra ngoài, vừa đi vừa nhẹ giọng dặn dò: “Đạo diễn Lưu bên kia đã đặt chỗ trước rồi, đang chờ mấy người đến. Cậu vừa mới nhận được giải thưởng, tối nay chắc chắn sẽ bị người mời rượu, đừng lái xe, tôi sẽ bảo tài xế đưa cậu về, buổi tiệc kết thúc tôi tới đón cậu.”

An Nham cười nói: “Biết rồi, anh còn lằng nhằng hơn cả mẹ tôi.”

Thường Lâm cau mày nói: “Tôi nếu có đứa con như cậu thì đã sớm bị cậu chọc tức đến hộc máu chết tươi rồi.”

An Nham nhẹ nhàng vỗ vỗ vai Thường Lâm, nghiêm túc nói: “Thời buổi này máu rất quý giá, phun ra quá lãng phí, anh nếu thực sự có quá nhiều máu, khi nào tôi dẫn anh đi hiến lấy chút tiền lẻ.”

Thường Lâm: “...”

https://thuviensach.vn

Đi tới ngoài cửa, sớm đã có bảo vệ chờ sẵn ở đó, hai người cùng nhau lên xe, Thường Lâm lúc này mới hung hăng trợn mắt nhìn An Nham một cái, nói: "Bữa tiệc tối nay đừng có uống quá nhiều rượu, trước khi kết thúc nhớ gọi điện cho tôi. Còn nữa, Vô tận 2 nếu như tiếp tục do cậu và Từ Thiếu Khiêm đóng, mức thù lao ít nhất cũng phải tăng gấp đôi, chi tiết cụ thể chờ chúng tôi bàn bạc ổn thỏa xong rồi thương lượng với cậu sau."

An Nham mỉm cười nói: "Gấp đôi sao đủ, không thì cho gấp ba đi." Dứt lời lại vỗ vỗ bả vai Thương Lâm, "Cố gắng lên, tôi xem trọng anh."

"..." Thường Lâm buồn bực đổi đề tài, "Cậu có biết năm nay cậu đã có bao nhiêu vụ scandal rồi không?"

An Nham cúi đầu suy tư trong chốc lát: "Tám lần?"

"..."

"Chẳng lẽ là chín lần?"

"..."

"Không phải là đột phá mười lần đấy chứ?"

"... Mười một lần." Thường Lâm vô cùng buồn bực, một diễn đàn mấy ngày trước làm một tổng kết đặc biệt scandal bạn gái trong suốt một năm của An Nham, mạng lưới phức tạp về những mối quan hệ rắc rối kia có khi còn rối rắm hơn cả truyện trinh thám, mặc dù Thường Lâm rất rõ mấy scandal kia chẳng qua là do nhóm chó săn phao tin đồn nhảm, nhưng nếu cứ tiếp tục như vậy, danh tiếng của An Nham chỉ tổ sẽ càng ngày càng xấu.

https://thuviensach.vn

“Dù sao tôi cũng không nhớ rõ.” An Nham đối với chuyện truyền thông quạt gió thổi lửa lại không hề e ngại, cười híp mắt nói, “Minh tinh không có scandal không phải minh tinh tốt, giới giải trí không phải là để giải trí cho đại chúng sao? Tôi hy sinh nhan sắc tạo chút scandal, giúp mọi người vui lên cũng rất tốt mà...”

“Được rồi được rồi!” Thường Lâm không thể nhịn được nữa cắt ngang hắn, “Sang năm khiêm tốn một chút đi, đừng có tạo ra mấy thứ tin tức ngổn ngang này nữa, tôi không muốn mỗi ngày đều kinh hãi run sợ giúp cái đồ đại thiếu gia cậu giải quyết lộn xộn.”

“Rồi, đã biết.” An Nham vội vàng cắt đứt lời mắng của anh ta, nở một nụ cười chân thành với người đại diện.

Thường Lâm bị hắn cười đến da đầu tê dại, dứt khoát nghiêng đầu sang chỗ khác, không để ý đến hắn nữa.

“Minh tinh không có scandal không phải minh tinh tốt”...

“Hy sinh thân mình giúp mọi người vui vẻ”...

An Nham hắn còn cần mặt mũi không?

Thời thời khắc khắc chọc người đại diện tức đến hộc máu, đây cũng là sở thích của hắn?

Có lúc, Thường Lâm thật rất muốn xé khuôn mặt tươi cười thiếu đánh kia thành từng mảnh từng mảnh vụn, giật từng sợi từng sợi tóc của hắn, nhét vào trong cái miệng tức chết người không đền mạng kía.

***

https://thuviensach.vn

Địa điểm bữa tiệc tối nay là ở một câu lạc bộ tư nhân tên "Dạ Tuyết", đạo diễn đã đặt phòng trước, An Nham dùng thang máy chuyên dụng dành cho khách quý trực tiếp đi lên tầng bảy, thời điểm đi vào phòng VIP được bao trọn, chủ chế lẫn nhân viên đoàn làm phim đều đã đến đủ, chỉ còn chờ mỗi hắn. Hắn vừa vào cửa, mọi người liền hoan hô bắt lấy hắn nâng lên.

An Nham còn chưa kịp phản ứng, chỉ cảm thấy trước mắt một trận trời nghiêng đất lệch, thân thể liền bị tung thật cao lên không trung.

Mọi người quay lại cùng nhau đem hắn tung lên, như tung bóng mà tung lên nhiều lần.

Vừa tung hắn, còn vừa hô lên theo tiết tấu.

"Người đoạt giải thưởng tới!" "Chiêu đãi!" "Chiêu đãi!" "Chiêu đãi!" "..."

Mặc dù bầu không khí trong bộ phim được quay tương đối u buồn, nhưng đoàn làm phim "Thành phố vô tận" lại vô cùng thoải mái, cộng thêm có chú hề An Nham rất biết cách điều chỉnh không khí này, bữa tiệc bình thường liền hết sức náo nhiệt.

Phòng được bao hôm nay là một căn phòng rất lớn có hai gian, gian ngoài bày các loại thức ăn, phòng trong có chiếc ghế salon thật lớn đủ để chứa hơn hai mươi người cùng với thiết bị KTV mới nhất hoàn toàn tự động, hình thức tự do vừa ăn, vừa hát, vừa nói chuyện này rất thích hợp cho một đoàn thể nhỏ giới giải trí tụ tập.

https://thuviensach.vn

Đám người đạo diễn và giám chế hiển nhiên đang ngồi bên kia, bên ngoài đám người trẻ tuổi này đùa nghịch càng không chút kiêng kỵ.

Bị liên tục tung lên cao nhiều lần, dạ dày trống rỗng đã hơi lộn tùng phèo, An Nham vội vàng mở miệng cầu xin tha thứ: "Được rồi được rồi, mau thả tôi xuống, tối nay tôi trả tiền, muốn ăn cái gì thì tùy ý gọi!"

Thấy An Nham sảng khoái chi tiền, mọi người lúc này mới hi hi ha ha buông tay.

An Nham từ trên cao rơi xuống, không khỏi lo lắng những người đó thu tay lại quá nhanh liệu mình có bị ngã đến mông nở hoa không. Không ngờ thân thể đột nhiên vững vàng rơi vào trong ngực một người.

Người kia cư nhiên một mình bước lên, trực tiếp dùng hai tay đỡ lấy hắn...

"Từ Thiếu Khiêm anh không công bằng, đã nói trước là không được đỡ mà!" "An Nham da dày thịt béo, trên đất còn có thảm dày như vậy, chắc chắn có ngã cũng không sao!" "Các người thì biết cái gì, Từ Thiếu Khiêm rõ ràng là đau lòng a!"

Chung quanh một trận cười ầm lên.

An Nham ngẩng đầu, bỗng nhiên đối diện với ánh mắt Từ Thiếu Khiêm.

Trong nháy mắt tầm mắt giao nhau, lại có ảo giác hô hấp như muốn dừng lại.

https://thuviensach.vn

Âm thanh huyên náo xung quanh ở bên tai trở nên mơ hồ không rõ, trước mắt chỉ còn lại cặp mắt đen nhánh thâm thúy kia của nam nhân.

Ánh mắt của hắn phức tạp mà thâm trầm, tựa hồ có quá nhiều tâm tình không thể nói ra, nên khi An Nham đột nhiên đối diện với ánh mắt như vậy, nhất thời ngẩn người tại chỗ, không biết nên phản ứng như thế nào.

Bị Từ Thiếu Khiêm dùng tư thế ôm ngang đỡ lấy, cả người cũng bị vững vàng khống chế trong ngực hắn, nơi cái mông tiếp xúc đúng là cánh tay bền chắc hữu lực của đối phương... An Nham sửng sốt một lúc lâu, lúc này mới kịp phản ứng mình đang bị người dùng tư thế bế công chúa ôm lấy, vội vàng mất tự nhiên dời tầm mắt, nhỏ giọng nói: "Thả tôi xuống.

Từ Thiếu Khiêm bất động thanh sắc thả hắn xuống, thu tay về, thấp giọng hỏi: "Không làm sao chứ?"

"... Ừ." An Nham cố tình bày ra khuôn mặt tươi cười thoải mái.

Từ Thiếu Khiêm lúc này mới xoay người nói với mọi người: "Đừng đùa nữa, bắt đầu ăn đi."

An Nham nhìn bóng lưng cao lớn của nam nhân trước mặt, đáy lòng không nhịn được nghĩ: Lực tay của hắn hình như quá lớn đi? Mình một đại nam nhân, từ trên cao rơi xuống, cư nhiên được hắn vững vàng đỡ được?

Chương 6

https://thuviensach.vn

Bữa cơm tối nay trên danh nghĩa là đoàn làm phim tụ tập ăn mừng thắng lợi với các diễn viên, nhưng quan trọng hơn là do doanh thu phòng vé rất tốt nên mấy sếp lớn muốn phát tiền thưởng cho mọi người.

Trên thực tế, thời điểm "Thành Phố Vô Tận" chuẩn bị bấm máy đã gặp rất nhiều khó khăn, mất một thời gian dài để thử vai, về mặt tiền bạc thì khó xoay sở, trong quá trình quay lại gặp thời tiết mưa phùn, hơn phân nửa đoàn làm phim dính cảm cúm… Chẳng khác gì trúng lời nguyền xui xẻo.

Không ngờ tới, bộ phim điện ảnh này có phong cách mới lạ độc đáo, đề tài đặc biệt nên đến lúc công chiếu, khen ngợi kéo tới không ngớt như nước thuỷ triều, cộng thêm danh tiếng của An Nham và Từ Thiếu Khiêm cùng với sự cực lực PR của công ty, "Thành Phố Vô Tận" thế như chẻ tre, công chiếu được một tháng đã đột phá doanh thu phòng vé, trở thành kẻ chiến thắng đứng đầu cả quý.

An Nham cũng nhờ diễn kỹ tuyệt vời mà giành giải thưởng diễn viên mới xuất sắc nhất trong Liên hoan phim, có thể nói đây chính là một thu hoạch lớn.

Đạo diễn Lưu Lộ tấm tắc với thành công ngoài mong đợi này, không nhịn được phải gọi mấy vị diễn viên chính và chế tác lại, giơ cao cái ly, lớn tiếng nói: "Đến nào, tất cả mọi người vất vả rồi! Chúc mừng "Thành Phố Vô Tận" của chúng ta đã gặt hái được thành công lớn! Cạn ly!"

Lưu Lộ là một trong số ít nữ đạo diễn của giới, là người kiên cường hào sảng, bà nâng ly uống một hơi cạn sạch, những người khác đương nhiên không cam lòng chịu yếu thế, từng người một ngửa đầu, đem cả ly rượu uống sạch sẽ.

https://thuviensach.vn

Tâm tình mọi người bị Lưu Lộ kích động, hào hứng nâng ly mời rượu nhau.

Lưu Lộ nhân cơ hội phát cho mỗi người một bao lì xì lớn, cười nói: "Chúc trước mọi người năm mới vui vẻ, đương nhiên sang năm đều vạn sự như ý."

"Cảm ơn đạo diễn Lưu."

Doanh thu bộ phim điện ảnh này đem về, nhiều vượt mức dự kiến, khiến cả nhà đầu tư cũng bất ngờ. Khi mới kí hợp đồng, thù lao của các diễn viên cũng không tính là nhiều nên mới phải dùng hình thức phát tiền thưởng cuối năm để bù lại.

Mọi người nhận được tiền lì xì, ai cũng cao hứng, không khí theo đó dần náo nhiệt hơn.

An Nham cầm một ly rượu đỏ, chủ động đi đến trước mặt Từ Thiếu Khiêm, mỉm cười nói: "Thiếu Khiêm, lần này tôi giành được giải thưởng, nhờ cậu giúp đỡ không ít. Mấy lời cảm ơn khách khí tôi sẽ không nói nữa. Chúng ta cũng coi như anh em tốt lớn lên bên nhau từ nhỏ. Chờ qua năm mới tôi sẽ tặng cậu một món quà lớn. Đúng rồi, cậu thích thứ gì thì đừng khách sáo, cứ trực tiếp bảo tôi là được."

Nhìn thấy thành ý hiếm có trong mắt hắn, trái tim Từ Thiếu Khiêm không khỏi run lên nhè nhẹ.

Tên An Nham này, mặc dù có chút vô tâm vô phế, nhưng khi đóng phim lại vô cùng nghiêm túc, cuối cùng cũng không cô phụ kì vọng của mình. Giải thưởng diễn viên mới xuất sắc nhất ở Liên hoan phim đã tạo ra một bước tiến thuận lợi cho sự nghiệp diễn xuất sau này của hắn. Đây chính là kết quả Từ Thiếu Khiêm mong đợi nhất.

https://thuviensach.vn

Từ Thiếu Khiêm giơ ly rượu lên, nở một nụ cười mỉm bình thường chẳng dễ gì thấy được, nói: "Đừng khách sáo, có thể giành được giải thưởng này quan trọng nhất vẫn là dựa vào chính bản thân cậu. Hi vọng cậu sang năm được thuận lợi."

An Nham nói: "Cậu cũng vậy."

Hai người nhìn nhau mỉm cười, nâng ly lên cụng rồi uống một hơi cạn sạch.

Đang định tiếp tục trò chuyện thì đột nhiên có người tới mời rượu An Nham, Từ Thiếu Khiêm đành thức thời mà rời đi.

"An Nham, đến đây, tôi mời cậu một ly. Chúc mừng cậu giành giải tân sinh a!"

"Cảm ơn!" An Nham vừa nhận được giải thưởng, tâm tình vốn rất tốt, cộng thêm không khí náo nhiệt của nơi này nên người khác mời rượu hắn không muốn từ chối, chỉ có thể hào sảng uống cạn.

Biên kịch cũng chạy tới, mỉm cười vỗ vai An Nham, "An Nham, chúc mừng! Giải thưởng tân sinh đối với cậu mà nói chính là tấm thiệp đỏ! Mong cậu sau này có những biểu hiện tốt hơn nữa."

"Cảm ơn!"

"Nào, An Nham, ly này cậu nhất định phải uống!"

"Ly của tôi cậu cũng phải uống. Hôm nay ở lễ trao giải đẹp trai thiệt nha!"

https://thuviensach.vn

"…"

Người tới góp vui mời rượu càng ngày càng nhiều, An Nham không từ chối một ai, mời một ly uống một ly, sắc mặt cũng bắt đầu phiếm hồng.

Lại có người đưa ly tới, An Nham vừa muốn chìa tay ra đón thì bỗng dưng trước mặt có một cánh tay chắn ngang, tiếp lấy ly rượu kia, đồng thời bên tai vang lên âm thanh trầm thấp "Cậu say rồi."

An Nham nghe ra là tiếng của Từ Thiếu Khiêm, đầu không quay lại mà đoạt lấy ly rượu trong tay hắn, "Mới uống vài ly sao say được? Tửu lượng của tôi rất tốt." Vừa nói vừa ngửa đầu một ngụm uống cạn.

Từ Thiếu Khiêm nhíu mày, giữ lấy cánh tay lại chuẩn bị cầm vào chai rượu của hắn, nghiêm túc nói "Đủ rồi, đừng uống nữa."

An Nham quay đầu lại, nheo mắt cười cười nhìn hắn, "Ây, Từ Thiếu Khiêm, tâm trạng tôi hôm nay đặc biệt tốt, cậu đừng làm tôi mất hứng chứ?"

Âm thanh của hắn khi nhẹ giọng thực sự rất dễ nghe, giống như có sợi lông chim đang nhẹ nhàng vuốt vào lòng.

Cặp mắt xinh đẹp kia vì say mà hiện lên một tầng hơi nước, khi tha thiết chăm chú nhìn bạn, căn bản chẳng ai nỡ nhẫn tâm cự tuyệt.

Từ Thiếu Khiêm không được tự nhiên, đành dời tầm mắt khỏi khuôn mặt hắn, trầm mặc trong chốc lát mới thấp giọng nói: "Tửu lượng của cậu…"

https://thuviensach.vn

An Nham cắt lời hắn: “Không sao, không sao hết, tôi tự biết chừng mực.”

Vừa nói vừa đẩy Từ Thiếu Khiêm ra, hoà vào đám người tiếp tục cụng ly chúc mừng.

“…” Từ Thiếu Khiêm bất đắc dĩ kéo khoé môi thành nụ cười khổ.

An Nham hiển nhiên là uống rất nhiều, còn hùng hồn bảo tự biết chừng mực nữa chứ. Dưới sự kích thích của chất cồn, người ta thường làm ra một ít sự tình vừa mang tính xúc động nhất thời lại vừa buồn cười.

Hơn nữa, uống rượu hại thân, dạ dày hắn vốn không tốt, bây giờ ngay cả chút đồ ăn cũng chưa cho vào bụng.

Thấy An Nham cụng ly cùng một đám người trẻ tuổi, chân mày Từ Thiếu Khiêm càng cau chặt hơn.

Cũng không biết đã uống bao lâu, cảm thấy đầu có chút choáng váng, ý chí cũng bắt đầu trở nên mơ hồ, An Nham mới thoát khỏi vòng vây, xoay người đi vào phòng vệ sinh.

Từ Thiếu Khiêm nhân cơ hội này đi lên trước, hướng đạo diễn nói: “Đạo diễn Lưu, tôi thấy thời gian cũng không còn sớm nữa, chi bằng mọi người giải tán đi.”

Lưu Lộ sớm đã có ý này, vừa nghe Từ Thiếu Khiêm nói thế liền lập tức vỗ tay bảo: “Tối nay đến đây thôi. Đã một rưỡi rồi, nếu còn muộn nữa mọi người về nhà sẽ không an toàn đâu. Sáng sớm mai có

https://thuviensach.vn

người còn phải lên máy bay, chúng ta trước giải tán đi, sau này có cơ hội lại tụ tập."

Đạo diễn đã lên tiếng, mọi người cũng liền dứt khoát giải tán hội nghị.

Trong phòng vệ sinh, An Nham vừa giải quyết xong thì di động trong túi đột nhiên reo. Nhận điện thoại, bên tai liền vang lên tiếng gầm gừ của Thường Lâm: "Nói với cậu bao nhiêu lần rồi, trước khi tiệc mừng kết thúc thì nhớ gọi điện cho tôi! Cũng đã hơn một giờ, sao cậu còn chưa về? Gọi điện thì không bắt máy, chẳng lẽ còn chưa xong hả? Có cần tôi bảo tài xế qua đón cậu không?"

Thần trí An Nham đã có chút mơ hồ, bị Thường Lâm lải nhải đến nhức đầu, để điện thoại xa khỏi tai, mới qua loa: "Không cần đón… Tôi, cứ như vậy… trực tiếp về nhà là được… Ừ… Thiếu Khiêm cậu ấy cũng ở đây… Cậu ấy thuận đường sẽ đưa tôi về… Bái bai a…"

"Về nhà nào! Chờ một chút, tôi lập tức gọi người tới đón cậu! A lô? Này! Này?!"

An Nham thuận tay ấn nút tắt máy, hoàn toàn không để ý người đại diện bên kia đang nổi cơn tam bành.

Đứng trước bồn rửa mơ mơ màng màng rửa tay, cửa đột nhiên mở ra, một nam nhân trông rất quen từ bên ngoài đi vào, đứng cạnh hắn, nhẹ nhàng đặt tay lên hông hắn, thấp giọng hỏi: "Có khoẻ không?"

An Nham đã say lắm rồi, mọi thứ trước mắt đều lay qua lay lại, khuôn mặt nam nhân lọt vào mắt cũng biến thành bốn hình lớn lớn nhỏ nhỏ, bất quá, hơi thở lãnh đạm kia giúp An Nham bằng trực giác nhận ra đối phương.

https://thuviensach.vn

Hình như là Từ Thiếu Khiêm?

Thấy An Nham đem sữa rửa tay đổ lung tung, nam nhân không nhịn được nữa, trực tiếp vươn tay ra vén ống tay áo An Nham lên, bỏ hai tay hắn vào dưới vòi nước, mở nước ấm rồi tỉ mỉ lau chùi.

"Ưm?" An Nham có chút nghi hoặc, mình đang được người ta rửa tay giúp sao?

Ngón tay được nam nhân dịu dàng cầm trong lòng bàn tay, dòng nước ấm áp chảy qua đầu ngón tay, cảm giác thực sự rất dễ chịu.

Vì vậy, An Nham không phản kháng, chỉ nheo mắt lại, thoải mái dựa vào người người nọ, để hắn thay mình đem hai bàn tay dính đầy sữa rửa tay rửa sạch sẽ.

Từ Thiếu Khiêm rửa rất nghiêm túc, sắc mặt tuy vẫn lãnh đạm như trước, nhưng động tác lại vô cùng dịu dàng. Trên người hắn có một loại hương vị sạch sẽ, nhẹ nhàng mà khoan khoái, tựa như ly trà chanh được lấy ra từ tủ lạnh vào giữa tiết hè nóng nực, mang cảm giác lành lạnh sảng khoái thấm vào lòng người. An Nham say rượu váng đầu, thấy mùi hương này dễ chịu vô cùng, nhịn không được mà ghé vào cổ hắn nhẹ nhàng ngửi ngửi.

Sống lưng Từ Thiếu Khiêm đột nhiên cứng đờ, trầm giọng nói: "Đừng nghịch."

An Nham lúc này mới đứng lại ngay ngắn, ngoan ngoãn để Từ Thiếu Khiêm rửa sạch hai tay.

https://thuviensach.vn

Lúc Từ Thiếu Khiêm đưa An Nham ra khỏi phòng vệ sinh, đồng hồ trên tường chỉ một giờ bốn mươi phút, rạng sáng.

Đồ ăn đã sớm bị chén sạch, trên bàn một mảnh hỗn độn. May là Từ Thiếu Khiêm vừa rồi có giữ lại một phần bánh ô mai mà An Nham thích nhất, đỡ An Nham ngồi xuống ghế salon xong, mới lấy ra một cái đĩa tinh xảo, đưa tới trước mặt hắn, thấp giọng bảo: "Ăn một ít đồ lót dạ trước đi."

Cũng chẳng biết An Nham nghe có hiểu không, chỉ đơ ra nhìn bánh ngọt trên bàn.

Từ Thiếu Khiêm bất đắc dĩ, không thể làm gì khác ngoài cầm thìa lên đút hắn ăn từng miếng từng miếng một.

An Nham chắc cũng đói bụng, ăn xong miếng bánh ngọt kia còn liếm liếm môi, biểu cảm trên mặt tựa hồ rất bất mãn. Từ Thiếu Khiêm để hắn tựa vào salon, ra ngoài gọi thêm chút đồ ăn cho hắn, lúc trở lại thì phát hiện An Nham đã nằm dài trên salon ngủ thiếp đi.

Đoàn làm phim đều đã về hết, trong phòng an tĩnh lạ thường.

An Nham ngủ rất say.

Do say rượu nên gò má hắn ửng lên một tầng màu hồng đẹp mắt, lông mi dài rậm phủ xuống dưới, đôi môi hơi hé mở, mái tóc rối rung rũ xuống che đi vầng trán, sợ tóc hạt dẻ dưới ánh đèn màu vàng cam tựa hồ cũng thay đổi, trở nên mềm mại hơn hẳn.

So với gương mặt tươi cười phách lối thiếu đòn ngày thường, An Nham khi ngủ thực an tĩnh.

https://thuviensach.vn

Từ Thiếu Khiêm đi đến bên cạnh ghế salon, nhẹ nhàng vuốt tóc An Nham, dịu dàng nói: "Tỉnh tỉnh, tôi đưa cậu về."

Không ai biết được, thanh âm của hắn giờ phút này có bao nhiêu dịu dàng.

An Nham hiển nhiên đã ngủ say như chết, căn bản chẳng thể nghe thấy.

Từ Thiếu Khiêm bất đắc dĩ, đành phải cúi người ôm lấy hắn, dùng thang máy VIP xuống lầu, trực tiếp đi ra bãi đỗ xe.

Bãi đỗ xe rất yên tĩnh, không có bất cứ bóng dáng fan cuồng hay đám chó săn nào, chắc hẳn câu lạc bộ này thường xuyên tiếp đón những người trong giới giải trí nên mới giàu kinh nghiệm như thế trên phương diện này. Bãi đậu xe và cửa ra vào đều đã được dọn dẹp cẩn thận.

Từ Thiếu Khiêm trực tiếp ôm An Nham lên xe mình, an trí cậu vào ghế sau, lúc này mới xoay người ngồi lên xe.

Trông thấy dáng vẻ An Nham cau mày ngủ không hề thoải mái bên cạnh, Từ Thiếu Khiêm liền đưa tay đỡ hắn, điều chỉnh tư thế dễ chịu nhất cho hắn, để hắn tựa vào lồng ngực mình rồi mới nghiêng đầu bảo tài xế: "Lái xe đi."

"… Đưa cậu ấy về An gia ạ?" Tài xế hỏi.

"Bây giờ người trong An gia cũng ngủ hết rồi." Từ Thiếu Khiêm trầm mặc một lát rồi nói, "Về nhà tôi đi."

Tài xế gật đầu một cái rồi khởi động xe đi về hướng khác.

https://thuviensach.vn

Chương 7

Từ Thiếu Khiêm không ở Từ gia mà mua riêng một căn biệt thự cho mình ở vùng ngoại ô. Thứ nhất, thân phận siêu sao của hắn không thích hợp để sống chung với người nhà; thứ hai, em gái hắn đi du học, cậu em họ và Tứ thúc thì đều bận rộn với công việc làm ăn của gia đình, nên Từ gia luôn vắng vẻ, một mình ở đấy cũng chẳng có ý nghĩa gì.

Chỗ ở này cực kì bí mật, chỉ có tài xế riêng và mấy người đại diện từng hợp tác mới biết địa chỉ. Từ sau khi sửa sang lại, trừ Từ Thiếu Khiêm ra, cũng chưa từng có người thứ hai bước vào. Đây đối với hắn mà nói, là một không gian riêng tư vô cùng quan trọng, Từ Thiếu Khiêm lại có tính khiết phích cao độ, không hề hoan nghênh bất kì kẻ nào đến đây quấy rầy.

Nói một cách nghiêm túc thì An Nham coi như là "ngoại nhân" đầu tiên được hắn đưa tới nhà riêng.

Tài xế mặc dù nghi ngờ nhưng cũng không hỏi nhiều, đưa hai người đến khu biệt thự rồi đánh xe quay về.

Đêm khuya mùa đông lạnh giá vô cùng, hiện tại cũng đã gần hai giờ; gió đêm thổi qua mặt giống như thanh đao cắt vào da thịt, lạnh tới thấu xương. Chẳng biết từ bao giờ, ngoài cửa sổ tuyết đã bắt đầu rơi, những bông tuyết phiêu tán giữa không trung, dưới ánh đèn đường mặc sức bay lượn, đọng thành tầng trên mặt đất, giống như một tấm thảm thuần trắng.

Hai người đột nhiên đi ra từ trong chiếc xe ấm áp, nhất thời không kịp thích ứng với nhiệt độ thấp bên ngoài. An Nham vì hôm nay tham gia lễ trao giải, muốn mình trông thật phong độ nên không

https://thuviensach.vn

quản thời tiết mà ăn mặc đơn bạc, cơn gió lạnh buốt thổi qua liền khiến hắn đánh một cái hắt xì thật to.

Từ Thiếu Khiêm vội vàng tháo khăn của mình quàng quanh cổ hắn, cẩn thận bao chặt lấy khuôn mặt và lỗ tai đã đỏ lên trong cái khăn, rồi mới thấp giọng hỏi: "Cậu tỉnh rồi?"

An Nham vẫn chưa thanh tỉnh, chóp mũi đông cứng đến đỏ lên, nhẹ nhàng hít vào không khí lạnh như băng rồi nghiêng đầu, nheo mắt nhìn nam nhân trước mặt, cặp mắt hoàn toàn không có tiêu cự.

Từ Thiếu Khiêm khẽ thở dài: "Vào nhà trước đã."

Nói xong liền nắm tay An Nham, đưa hắn vào nhà.

Khoảng thời gian này không ở trong nước, ngôi nhà này lâu rồi không về, bên trong không mở lò sưởi, vì lâu không có ai ở nên lộ ra đôi chút tịch mịch và vắng lạnh.

Bật đèn, đứng ở cửa đổi giày, thấy An Nham mơ mơ màng màng tựa vào cánh cửa như lại muốn ngủ, Từ Thiếu Khiêm chẳng thể làm gì ngoài bất đắc dĩ cúi người thay hắn cởi giày ra, còn ngồi xổm xuống tỉ mỉ xỏ dép vào chân hắn.

"Lên giường rồi ngủ." Từ Thiếu Khiêm nhẹ nhàng xoa tóc hắn, nửa kéo nửa ôm An Nham về phòng ngủ, cởi áo khoác của hắn ra treo trên giá để đồ, áo sơ mi ban nãy rửa tay làm ướt cũng thuận tiện cởi ra luôn.

Bên trong áo sơ mi, cư nhiên không mặc gì cả…

https://thuviensach.vn

Từ Thiếu Khiêm ngẩn ra, nhất thời cảm thấy hô hấp có chút chật vật.

Ánh đèn vàng ám áp trong phòng ngủ chiếu lên cơ thể An Nham, hiển lộ làn da bóng loáng như ngọc của hắn. Hai khoả nhũ châu trên ngực màu sắc đỏ thẫm, toàn thân trên dưới không chút thịt thừa, đường cong vòng eo mảnh khảnh xinh đẹp, tựa như dụ người ôm hắn vào lòng, nơi cạp quần Tây bị lỏng lộ ra một góc quần lót màu trắng như ẩn như hiện.

Người mình thích cứ như vậy thân thể xích loã không chút phòng bị nằm trên giường của mình…

Từ Thiếu Khiêm nghe thấy tiếng tim mình đập ngày một gia tốc.

Sợ bản thân không kiềm chế được tiếp tục tâm viên ý mãn, Từ Thiếu Khiêm tức khắc tỉnh táo lại, đắp chăn cho hắn.

An Nham mở mắt, có chút nghi ngờ nhìn người trước mặt, cặp mắt mờ mịt chứng tỏ say rất lợi hại.

Từ Thiếu Khiêm không nhịn được liền ngồi xuống mép giường, đưa tay ra nhẹ nhàng sờ sờ khuôn mặt đỏ lên của hắn, thấp giọng hỏi: “Có phải khó chịu lắm không? Cậu hôm nay chưa ăn được bao nhiêu đã cố cụng ly với mọi người.”

Chẳng biết An Nham nghe có hiểu hay không, ánh mắt nhìn Từ Thiếu Khiêm càng ngày càng sáng.

“Tôi đi rót cho cậu cốc nước nóng.”

https://thuviensach.vn

Từ Thiếu Khiêm vừa nói vừa chuẩn bị đứng lên thì đúng lúc này, An Nham tự nhiên ngồi dậy, nhẹ nhàng kéo tay hắn, chuẩn xác rướn người hôn lên môi hắn.

Sống lưng Từ Thiếu Khiêm nháy mắt cứng đờ.

Đôi môi An Nham thật mềm, khoé miệng còn vương mùi rượu nhàn nhạt, vươn lưỡi liếm môi Từ Thiếu Khiêm, dường như còn chưa cảm thấy thoả mãn, đầu lưỡi linh hoạt cạy mở hàm răng, dò vào trong miệng Từ Thiếu Khiêm.

"Ưm…" Hô hấp của Từ Thiếu Khiêm trong một khắc đó đột nhiên dừng lại.

Cậu ấy đang làm cái gì vậy? Say quá đà??

Dù lý trí biết rõ trạng thái hiện giờ của An Nham là sau khi say thần chí không rõ, nhưng mà…

Cơ bản là không đẩy ra được.

Mùi vị thuộc về An Nham, hơi thở xen lẫn hương rượu từ môi lưỡi dần khuếch tán…

Đó là mùi hương so với bất kì giấc mộng nào càng chân thật hơn, cũng tốt đẹp hơn.

Đó là mùi hương hắn đã vô số lần mơ tưởng, nhưng tới giờ vẫn chưa có cơ hội thưởng thức.

https://thuviensach.vn

Đã từng là tâm nguyện xa xỉ dường ấy, vậy mà cứ thế dễ dàng được thực hiện?!

Cả người Từ Thiếu Khiêm căng cứng như một pho tượng.

Nụ hôn của An Nham êm dịu giống như đang lấy lòng, vô cùng ấm áp, khiến cho lực tự chủ mà Từ Thiếu Khiêm vẫn luôn lấy làm kiêu ngạo gần như sụp đổ.

"Ưm… An Nham…" Từ Thiếu Khiêm cố nén xung động muốn hung hăng hôn lại, dùng một tia lí trí cuối cùng đẩy cái người đang ôm chặt lấy mình không buông kia ra, thấp giọng bảo: "Cậu say rồi."

Tiếc rằng, An Nham đã say đến không chịu nói lý.

Dường như thấy phản ứng toàn thân cứng ngắc của đối phương thực thú vị, hoặc đơn giản vì thích hương thơm nhẹ nhàng khoan khoái trên người đối phương… An Nham đã uống quá nhiều rượu, toàn thân nóng lên, vội vàng tìm kiếm cơ thể mát lạnh của Từ Thiếu Khiêm để hạ nhiệt, giống như một kẻ đã phơi người dưới ánh mặt trời chói chang quá lâu bỗng dưng tìm được dòng suối mát lành.

An Nham không chút liêm sỉ quấn lấy Từ Thiếu Khiêm, lần này dùng cả chân lẫn tay, quyết không buông tha, ngay sau đó lật người đè Từ Thiếu Khiêm xuống giường, được nước lấn tới hôn tiếp xuống phía dưới.

"……" Từ Thiếu Khiêm chật vật né tránh nụ hôn của hắn, đôi môi mềm mại thấy vậy liền hôn mạnh lên trán hắn.

Cổ họng An Nham phát ra âm thanh bất mãn, động tác dưới tay càng thêm càn quấy, một phen kéo áo sơ mi Từ Thiếu Khiêm, cậy

https://thuviensach.vn

mạnh giật ra khiến cúc áo đứt tung, lạch cạch vung vãi khắp sàn.

An Nham cúi người nhẹ nhàng gặm cắn xương quai xanh của Từ Thiếu Khiêm, lực lớn đến nỗi vùng xương quai xanh nhanh chóng hiện lên những dấu răng rõ ràng, hai bàn tay cũng không chịu yên phận sờ loạn.

Từ Thiếu Khiêm ngay lập tức bắt lấy đôi tay đang tác loạn của hắn, hơi thở gấp gáp, thấp giọng cảnh cáo: "An Nham, đừng có làm bừa!"

Cổ tay bị đối phương dùng sức lực mạnh đến tưởng chừng bóp nát cả xương cốt mà giữ chặt, rốt cục khiến An Nham chú ý.

An Nham nghi hoặc ngẩng đầu nhìn Từ Thiếu Khiêm, một lát sau mới cười cười, tựa như chưa thoả mãn mà nhẹ nhàng hôn hôn môi Từ Thiếu Khiêm, tiếp theo lại liếm liếm cần cổ vừa mới bị mình ra sức cắn nên lưu lại dấu răng rõ ràng kia, một bên mỉm cười nói: "Đừng sợ, kỹ thuật của tôi tốt lắm!"

"….."

—— Hỗn đản này!

Từ Thiếu Khiêm phẫn nộ, đồng thời nhịp tim càng khó mà khống chế.

Người đang áp bên trên có gương mặt khiến kẻ khác động tâm, khí tức và nhiệt độ quen thuộc kéo căng hết cỡ sợi dây lý trí cuối cùng của Từ Thiếu Khiêm. Hai cơ thể chỉ cách nhau một lớp vải mỏng manh, có thể tinh tế cảm nhận được cơ thể đối phương, nhiều năm như

https://thuviensach.vn

vậy, khoảng cách giữa hắn và An Nham chưa bao giờ gần gũi đến mức này.

Tự chủ của Từ Thiếu Khiêm đã sắp bị đẩy tới cực hạn rồi!

An Nham không có một chút ý thức nguy hiểm nào, nâng người lên nhìn hắn một cái rồi cúi đầu mút mát bờ môi Từ Thiếu Khiêm, nở nụ cười như thường ngày với hắn, đôi mắt cười cong cong, gò má vẫn còn ửng đỏ vì say rượu, bờ môi vừa mới hôn xong, dưới ngọn đèn hiện lên sắc thái ướt át bóng mịn…

Từ Thiếu Khiêm rốt cục không nhịn được nữa, nhanh nhẹn dứt khoát xoay người một cái, trực tiếp áp An Nham xuống giường.

"?" Trời đất trước mắt đột nhiên đảo lộn, khiến đại não vốn say đến hồ đồ của An Nham càng thêm xoắn lại, nghi ngờ phát ra vài âm đơn, còn chưa kịp nói gì, đôi môi đã bị mạnh mẽ che lấp.

"Ưm…"

Nụ hôn của Từ Thiếu Khiêm mạnh mẽ cường thế, mang theo ý tứ trừng phạt mà hôn xuống, điên cuồng tựa như muốn nuốt chửng người ta vào bụng, đầu lưỡi khiêu mở khớp hàm trực tiếp tiến vào, cuốn lấy đầu lưỡi An Nham liếm mút không ngừng. Niêm mạc trong khoang miệng bị hắn liếm đến tê dại, đầu lưỡi cũng dần mất đi cảm giác, An Nham bị hôn đến cơ hồ hít thở không thông, chỉ có thể khua tay loạn xạ giãy giụa, liều mạng đẩy hắn ra.

"Ưm… Ưm…"

Nam nhân áp trên người khoẻ đến bất thường, gần như muốn khảm toàn bộ cơ thể hắn vào trong đệm, An Nham phát hiện đẩy nửa

https://thuviensach.vn

ngày căn bản vẫn không đẩy ra được tí nào, cảm thấy khó hiểu, đầu óc thiếu dưỡng khí biến thành một đống hồ dán đặc quánh.

Đây rốt cuộc là… Sao lại thế này?

Trực giác hình như phát ra tín hiệu cảnh báo nguy hiểm, nhưng đầu óc trì độn căn bản không thể phân tích được tình huống trước mắt, chất cồn đã biến ý thức của An Nham thành một màn sương mù mông lung mơ hồ.

Không biết đã hôn bao lâu, mãi đến khi mặt An Nham đỏ bừng lên vì thiếu dưỡng khí, Từ Thiếu Khiêm mới lưu luyến rời khỏi.

Cảm giác thật tốt.

Người xích loã nằm dưới thân mình, ánh mắt hơi hơi nheo lại tựa hồ toả ra ma lực dụ người sa đoạ, dịu dàng vuốt ve hai má đã đỏ lên của hắn, cần cổ thon dài, vòng eo thon mảnh, cái bụng bằng phẳng… Ngón tay xẹt qua bộ vị truyền đến cảm giác ấm áp, là nhiệt độ thuộc về An Nham.

Nhiệt độ chân thật như vậy, chân thật đến mức khiến Từ Thiếu Khiêm không nỡ buông tay.

Những cảnh tượng mê loạn trong mộng, so với giờ khắc này thực sự hôn hắn, quả thực buồn cười như ếch ngồi đáy giếng vậy. Vô luận cảnh trong mơ đẹp đến nhường nào, đều không thể bằng giây phút tự mình trải nghiệm này. Cảm giác hôn hắn gần như gây nghiện, Từ Thiếu Khiêm hận không thể nuốt chửng toàn bộ cơ thể An Nham vào bụng, triệt triệt để để chiếm làm của riêng.

https://thuviensach.vn

Nhìn bộ dáng An Nham môi bị hôn đến sưng đỏ, hai mắt mê mang, hô hấp của Từ Thiếu Khiêm càng thêm nặng nề, tim đập nhanh đến mức khó có thể khống chế, bộ vị nào đó trên người đã cứng rắn đến phát đau.

Chi bằng tranh thủ cơ hội say rượu này, thay đổi triệt để mối quan hệ giữa hai người?

Ý niệm mãnh liệt như vậy một khi đã loé lên thì khó có thể áp chế lại được, Từ Thiếu Khiêm tối nay cũng uống không ít rượu, vốn lý trí cũng coi như thanh tỉnh, nhưng một tia lý trí cuối cùng ấy đã bị động tác vừa rồi của An Nham hoàn toàn xáo trộn.

Từ Thiếu Khiêm tháo mắt kính để lên đầu giường, cúi người, thấp giọng nói bên tai An Nham: "An Nham, không phải cậu hỏi tôi muốn quà gì sao?"

Ngón tay nhẹ nhàng tháo thắt lưng của hắn, cởi quần tây xuống, để thân thể hắn hoàn toàn lộ ra trước mắt mình.

"… Tôi muốn cậu."

Trong đôi mắt luôn lạnh lùng của Từ Thiếu Khiêm dần dần hiện lên sự điên cuồng vô tận.

Dùng sức tự chủ lớn nhất khống chế cảm xúc của bản thân, cúi xuống lưu lại trên người hắn một chuỗi dấu hôn, như đang tuyên bố quyền sở hữu, Từ Thiếu Khiêm hôn dọc từ xương quai xanh xuống đến cái bụng bằng phẳng. Cảm nhận làn da ấm áp trên bụng, thậm chí còn xấu xa dùng răng nanh lưu lại bên cạnh rốn một hàng dấu răng rõ ràng.

https://thuviensach.vn

Biết rõ An Nham đã say đến bất tỉnh nhân sự, biết rõ hành động này của mình có loại quyết tuyệt được ăn cả ngã về không.

Nhưng mà...

Từ Thiếu Khiêm đã nhẫn nại lâu lắm rồi.

Hỗn đản này vừa rồi một phen làm xằng làm bậy, rõ ràng đã coi mình thành nữ nhân, nếu còn nhịn nữa, chắc chắn sẽ phải đối mặt với một ngày nào đó An Nham kết hôn sinh con! Từ Thiếu Khiêm tuyệt đối không cho phép chuyện như vậy xảy ra!

Vậy thì lấy cớ say rượu loạn tính, phá bỏ tầng quan hệ này đi.

Bàn tay nhẹ nhàng cầm lấy tính khí mẫn cảm của An Nham, khí quan hơi rung động bại lộ trong không khí, màu sắc dễ nhìn tuyệt đối là cảnh đẹp ý vui, hoặc bởi vì say rượu, nơi đó hiện ra trạng thái bán đứng thẳng mê người, nhìn vẻ mặt tươi cười mơ hồ của An Nham, Từ Thiếu Khiêm ác ý nắm lấy tận gốc, tựa như trừng phạt, dùng sức mà xoa nắn.

"A..." Tươi cười trên mặt An Nham lập tức tiêu tán, bởi vì kích thích mãnh liệt, thân thể đột nhiên từ trên giường ưỡn lên.

Từ Thiếu Khiêm thuận thế vươn tay, ôm eo hắn.

Phần eo thon mảnh, cảm xúc khi ôm vào trong ngực đặc biệt thoải mái, dùng cánh tay ôm eo hắn, để thân thể hắn hoàn toàn bị khống chế trong lòng mình, đáy lòng dường như cũng được lấp đầy.

Động tác dưới tay Từ Thiếu Khiêm càng thêm mạnh bạo.

https://thuviensach.vn

"... Ưm... Ư ưm..." An Nham uống say hoàn toàn không biết xấu hổ, hé to miệng, thở hổn hển theo cảm giác kịch liệt của thân thể, thậm chí bởi vì quá mức thoải mái mà nheo mắt lại hưởng thụ. Dáng vẻ ấy, khiến người ta không nhịn được liên tưởng tới con mèo lười đang thích ý nằm trên ghế dài phơi nắng.

"Ưm... A ưm....."

Theo động tác mỗi lúc một nhanh hơn, An Nham thở dốc ngày càng dồn dập, trong mắt cũng hiện lên một tầng hơi nước.

An Nham uống rượu vào rồi vô cùng thành thực, thân thể sau khi được hưởng thụ, hắn liền không giãy dụa nữa, còn chủ động ôm lấy bả vai Từ Thiếu Khiêm.

"Ưm... Nhanh... Nhanh chút nữa..."

Từ Thiếu Khiêm đương nhiên thỏa mãn hắn, sau một hồi dùng sức vỗ về chơi đùa, rất nhanh, bụng An Nham đột nhiên căng thẳng, trực tiếp đầu hàng, chất lỏng nóng rực toàn bộ phóng thích trong lòng bàn tay Từ Thiếu Khiêm.

Cho dù lý trí không thanh tỉnh, nhưng thân thể đạt được cao trào lại khiến làn da An Nham ửng lên một tầng đỏ mỏng manh, đôi mắt bình thường luôn cong cong ý cười, giờ phút này vì thất thần mà có vẻ hết sức mờ mịt, chỉ lo hé miệng kịch liệt thở hổn hển.

Tư thái như vậy, thật sự là... gợi cảm khó có thể hình dung.

Bộ dáng An Nham bị mình bức đến cao trào, đỏ mặt thở dốc, càng nhìn càng khiến người động tâm.

https://thuviensach.vn

Làm sao có thể bỏ được, lại làm sao có thể dễ dàng tha thứ, để bộ dáng khiến người động tâm này của hắn, hiện ra trước mặt một người nào khác?

Từ Thiếu Khiêm không hề do dự, đem An Nham từ trên giường trực tiếp lật lại, nâng mông hắn lên tạo thành tư thế quỳ úp sấp, dùng tay trái khống chế phần eo hắn, tay phải hướng đến hậu huyệt đang bởi vì bại lộ trong không khí mà khẩn trương co rút.

Nơi này... Cho tới bây giờ chưa từng có người chạm nhỉ?

Khóe môi Từ Thiếu Khiêm hiện lên một tia khát khao chiếm hữu mãnh liệt đến gần như tàn nhẫn.

Đem tinh dịch trong lòng bàn tay bôi xung quanh huyệt khẩu, không chút do dự sát nhập một ngón tay.

"Ách..." Cảm giác khó chịu do bị dị vật đâm vào thân thể làm An Nham bất an nhíu mày, "Không..."

Thân thể phản xạ muốn tránh né, đáng tiếc, đầu óc say mèm không thể điều khiển làm ra hành động chính xác đúng lúc, âm thanh phản kháng mỏng manh cũng hoàn toàn bị đối phương lờ đi.

Tay nhanh chóng sát nhập đến ba ngón, ngón tay thon dài trong cơ thể không ngừng đụng chạm khuếch trương, tựa như bộ phận trong cơ thể đang bị người thăm dò, cảm giác quái dị khiến An Nham khó chịu nhíu mày, cố gắng bò lên phía trước, lại bị nam nhân phía sau dùng sức bắt được thắt lưng.

Mãi tới lúc đầu óc trì độn của An Nham hiểu được mình sắp gặp phải nguy hiểm, Từ Thiếu Khiêm đã sớm làm xong tiền hí, rút

https://thuviensach.vn

ngón tay ra, một thứ gì đó còn thô to, cứng rắn hơn cả ngón tay đặt tại lối vào chưa bị người chạm qua kia.

????

Trong đầu óc mơ hồ của An Nham đầy dấu chấm hỏi.

Từ Thiếu Khiêm thở sâu, phần eo đột nhiên dùng sức động một cái, tính khí nóng rực mạnh mẽ xông vào hậu huyệt căng chặt!

"A ——!" An Nham phát ra tiếng hét chói tai dồn dập, cho dù say rượu, cái loại đau đớn như thân thể bị xé rách này, cũng khiến thân thể An Nham theo phản xạ co lại, ý thức trong nháy mắt ấy thậm chí cũng thanh tỉnh, "Đau quá... Ư..."

Tuy rằng đáy lòng có chút không đành, nhưng đã đến tình trạng này rồi, Từ Thiếu Khiêm cũng không còn khả năng ngừng lại nữa, đành phải hết sức dịu dàng cúi người hôn lưng hắn, một bên tay lại nắm lấy phân thân mẫn cảm của hắn, "An Nham, thả lỏng một chút..."

Một bên thấp giọng an ủi hắn, một bên dùng sức bắt đầu cử động phần eo.

Tính khí cứng rắn hung hăng đâm vào trong cơ thể mềm mại, cảm giác được niêm mạc gắt gao bao lấy, tựa như đặt chân tới thiên đường.

Hậu huyệt căng chặt của An Nham vây lấy tính khí của chính mình, chỉ cần tưởng tưởng hình ảnh như vậy, đã đủ cho Từ Thiếu Khiêm toàn thân hưng phấn, huống chi là lúc này được tự mình thể

https://thuviensach.vn

nghiệm, cảm giác kia quả thực không thể dùng lời nói mà hình dung được.

Động tác ngày càng trở nên điên cuồng.

Như thể muốn linh hồn hai người hợp lại làm một, mỗi lần đều sát nhập đến độ sâu khủng bố, một lần lại một lần thể hội cảm giác được hắn gắt gao bao bọc...

Động tác kịch liệt như vậy, làm cho hậu huyệt chưa từng bị người chạm qua căng đến cực hạn, An Nham quỳ sấp trên giường, bị nam nhân phía sau lần lượt xâm phạm, phần eo, phần chân đều bắt đầu không ngừng phát run.

"Ư... không... Từ bỏ..." Trong cổ họng An Nham chỉ còn lại tiếng rên rỉ đứt quãng như cầu khẩn.

Rốt cục, mạnh dùng một chút lực, Từ Thiếu Khiêm đem tinh dịch nóng bỏng trực tiếp bắn vào trong cơ thể An Nham. Tràng vách của An Nham tựa hồ bị bỏng đến nơi, nhẹ nhàng co rút, đầu gối quỳ trên giường cũng bởi vì vô lực mà mềm nhũn, cả người thê thảm ngã xuống giường.

Toàn thân trải rộng dấu hôn, hậu huyệt ngẫu nhiên còn chảy ra tinh dịch trắng đục, hình ảnh như vậy, thực sự kích thích mạnh đến cảm quan của Từ Thiếu Khiêm.

Dục vọng vừa mới phát tiết, tựa hồ lại có xu thế ngẩng đầu.

Từ Thiếu Khiêm ôm An Nham ngồi trên người mình, một bên hôn khóe miệng hắn, một bên xâm nhập từ dưới lên trên.

https://thuviensach.vn

“Ư.....” An Nham không thoải mái cau mày, nhưng thân thể bủn rủn của hắn căn bản không có năng lực phản kháng, bị Từ Thiếu Khiêm vòng tay ôm chặt, chỉ có thể mơ mơ màng màng tùy theo bản năng thân thể làm ra phản ứng.

Phân thân mẫn cảm cũng hoàn toàn phản bội ý nguyện của chủ nhân, bởi vì tuyến tiền liệt bị kích thích mà nhanh chóng đứng thẳng.

Đáy mắt Từ Thiếu Khiêm hiện lên ý cười, thân thủ cầm khí quan dựng thẳng của An Nham, ghé vào lỗ tai hắn thấp giọng nói: “An Nham, chỗ này của cậu... thật đúng là mẫn cảm...”

Đầu óc An Nham hoàn toàn trống rỗng, chỉ nghe theo phản ứng của cơ thể, cánh tay nhẹ nhàng ôm lấy cổ Từ Thiếu Khiêm.

Đau đớn xé rách lúc mới đầu dần dần rút đi, theo nam nhân lần lượt xâm phạm, hậu huyệt gần như đã tê dại, một cỗ khoái cảm kỳ dị dọc xương sống chạy thẳng lên đỉnh đầu.

Âm thanh phản kháng của An Nham cũng dần dần được rên rỉ mê người tràn ra bên môi thay thế.

“Ưm... Ư...” Vị trí tuyến tiền liệt lại bị hung hăng ma sát, An Nham ngồi trên người Từ Thiếu Khiêm, hai chân kẹp chặt eo hắn, ngay cả đầu ngón chân cũng hưng phấn cuộn lại, phân thân sưng đỏ lại trực tiếp đặt trên bụng Từ Thiếu Khiêm.

Từ Thiếu Khiêm thực thích An Nham thành thật như vậy.

“Thoải mái không?” Một bên thấp giọng hỏi, một bên bắt đầu triển khai kỹ xảo lấy lòng phân thân An Nham.

https://thuviensach.vn

“Ừm...” An Nham mơ mơ màng màng đáp lại.

Tuy rằng đầu óc sau khi uống say không thể làm rõ tình cảnh giờ phút này, nhưng cảm thụ của thân thể vẫn vô cùng rõ ràng, sau khi đau đớn bén nhọn ban đầu qua đi, cái loại cảm giác vừa tê vừa thích này thực làm người ta ăn rồi muốn nữa.

“Thoải mái? Đây chính là cậu nói.” Từ Thiếu Khiêm thực vừa lòng, mỉm cười, thay đổi tư thế một chút, lại đem An Nham đặt ở dưới thân, hung hăng tiến tới.

“A... Ưm... A a.....”

Rất nhanh, trong phòng ngủ chỉ còn lại tiếng thở dốc cùng rên rỉ đan vào nhau.

...

Cũng không biết là làm bao nhiêu lần, mãi cho đến khi trời sắp sáng, Từ Thiếu Khiêm mới ngừng lại được, nhìn nam nhân bị chính mình áp đến người toàn hôn ngân, bờ môi sưng đỏ, khóe mắt còn phiếm lệ quang, đáy lòng thực sự thỏa mãn đến tột đỉnh.

Ôm hắn cả đêm, trong thân thể lưu lại rất nhiều tinh dịch, sợ hắn ngủ không thoải mái, Từ Thiếu Khiêm nhẫn nại toàn thân mỏi mệt, ôm An Nham vào trong phòng tắm, hoàn toàn rửa sạch một lần.

Huyệt khẩu đã muốn thảm hề hề sưng thũng lên, may mà Từ Thiếu Khiêm động tác có chừng mực, bởi vì An Nham là lần đầu tiên, còn tận lực thả chậm quá trình tiền hí, hậu huyệt cũng không có bị thương hay chảy máu.

https://thuviensach.vn

Trở lại phòng ngủ nhẹ nhàng ôm hắn đi vào giấc ngủ, nhìn khuôn mặt gần trong gang tấc này, cảm nhận hô hấp đều đều phất qua mặt mình của hắn, có cảm giác hạnh phúc kỳ diệu, trái tim như được lấp đầy.

An Nham.....

Đây là người hắn đã thích rất nhiều, rất nhiều năm...

Chỉ là, không biết, lấy cớ say rượu loạn tính mà rút củi dưới đáy nồi (*) chiếm hữu hắn, hắn sẽ có phản ứng như thế nào?

(*) rút củi dưới đáy nồi: ý nói thừa cơ, lợi dụng hoàn cảnh.

Chương 8

An Nham bị một hồi chuông điện thoại đánh thức, điện thoại chỉ vang một lúc liền bị người ngắt, người bên cạnh vén chăn bước xuống giường, ra khỏi phòng ngủ nhận điện thoại.

Âm giọng đàn ông thật thấp nghe có vẻ hơi khàn khàn, vào buổi sáng lười biếng như này, có một loại cuốn hút không nói nên lời.

"Vâng, cháu biết rồi, năm nay cháu sẽ về nhà, cháu được nghỉ hơn một tháng... Hiện tại có chút việc không đi được, chờ cháu về rồi nói..."

An Nham vểnh tai lắng nghe động tĩnh ngoài cửa, càng nghe càng cảm thấy âm thanh này có chút quen tai.

Tại sao lại giống Từ Thiếu Khiêm vậy?

https://thuviensach.vn

Đây nhất định là ảo giác rồi.

Sáng sớm bị đánh thức vốn là lúc ý thức hết sức mơ hồ, An Nham cũng không suy nghĩ nhiều, mùa đông vùi người trong chăn ấm không muốn rời giường, An Nham nhắm mắt lại, dự định ngủ thêm một lúc nữa, mới vừa trở mình, đột nhiên nơi nào đó phía sau xuất hiện đau đớn bén nhọn khiến hắn hít vào một hơi khí lạnh.

Cái loại đau đớn kỳ quái đó, giống như là thân thể bị hung hăng đâm vào, tràng bích trong cơ thể đau rát, phần cơ eo cũng từng trận đau nhức, đau nhất chính là bộ phận phía sau, không khác gì như bị xé rách... An Nham có chút nghi ngờ đưa tay ra sau tìm kiếm, nhất thời cả kinh thiếu chút nữa chửi thành tiếng!

Đệt!

Nơi đó đã sưng không thành hình, tối hôm qua rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?

An Nham đột nhiên từ trên giường bật dậy, cái chăn trượt xuống, đủ loại dấu vết xanh xanh tím tím đồng thời hiện ra trước mặt, trong chăn hắn đương nhiên là không mặc gì cả, những vết tích chất lỏng bắt mắt trên đệm kia nhắc nhở tội trạng tối qua.

Ánh mắt nhanh chóng nhìn bốn phía xung quanh một cái, An Nham lúc này mới phát hiện, đây là một phòng ngủ xa lạ, rèm cửa sổ được buông xuông che đi nắng sớm, chỉ có một tia ánh sáng hắt vào từ khe hở, soi rõ nội thất đơn giản chỉnh tề bên trong, vật dụng màu xám nhạt lộ ra sự lạnh lẽo kỳ quặc, trang phục của mình ngược lại được treo gọn gàng trên giá treo ở góc tường, trên đất lại ném một chiếc áo sơ mi nam khác, chung quanh còn có mấy cái khuy áo, quần, tất, thắt

https://thuviensach.vn

lưng bị vứt bừa bãi, lộn xộn trên sàn nhà, có thể thấy được chiến trường tối qua có bao nhiêu kịch liệt.

Đây... đây rốt cuộc là tình huống gì?

An Nham nhức đầu muốn nhớ lại chi tiết tối qua, trước mắt nhanh chóng lướt qua hình ảnh hai người đàn ông ôm nhau lăn lộn trên giường. Đúng lúc này, người vừa đang gọi điện đột nhiên đẩy cửa bước vào, ánh mắt của hai người trong không khí trực tiếp giao nhau.

An Nham: "....."

Từ Thiếu Khiêm: "..."

Mắt đối mắt kéo dài suốt năm giây, Từ Thiếu Khiêm lúc này mới lên tiếng đánh tan trầm mặc, "Cậu tỉnh rồi?"

Từ Thiếu Khiêm rất lãnh tĩnh, An Nham lại sắc mặt cứng ngắc, không biết nên trả lời thế nào mới phải.

Xong rồi, đầu càng ngày càng nhức hơn.

Hắn nhớ ra, đối tượng mà mình say rượu loạn tính tối qua, chính là vị trước mặt này... khi mình còn đắp chăn thì ra ngoài nghe điện thoại... đồng chí Từ Thiếu Khiêm.

Đầu óc An Nham rốt cuộc cũng hoàn toàn tỉnh táo lại, cũng dần dần nhớ lại một vài cảnh tượng lẻ tẻ tối qua.

Tối hôm qua đoàn làm phim đi ăn mừng giải thưởng, mình bị người mời rượu, uống rất nhiều, sau đó... Mơ mơ màng màng bị Từ

https://thuviensach.vn

Thiếu Khiêm đưa lên xe, đưa về nơi này, sau đó nữa... Mình được hắn ôm đến phòng ngủ, Từ Thiếu Khiêm hình như muốn đi ra ngoài rót nước, mình đột nhiên kéo hắn không để hắn đi, còn tiến tới mạnh bạo hôn hắn, ngay sau đó, được voi đòi tiên áp hắn lên giường, trực tiếp xé quần áo hắn rồi nhào tới, ôm lấy hắn vừa gặm vừa cắn...

Không khác gì cầm thú a!

An Nham nhất thời vô cùng ảo não.

Mặc dù danh tiếng trong giới vẫn luôn không tốt, nhưng trong chuyện này An Nham vẫn luôn cực kỳ tiết chế, dù sao mấy vụ scandal với những nữ minh tinh kia chỉ là phối hợp loan truyền thôi, hai người cùng nhau ăn một bữa cơm xem một bộ phim, cho nhóm chó săn có một ít đề tài để viết, cũng là hỗ trợ nâng đỡ đồng nghiệp luôn.

Hơn nữa An Nham dù phong lưu cũng vẫn có nguyên tắc của chính mình, thỏ không ăn cỏ gần hang, đối với người bạn tốt nhất của mình, hắn cho tới giờ cũng đều chưa từng trêu chọc.

Không ngờ tới, lần này sau khi uống rượu say cư nhiên lại nghịch dại, đem người bạn tốt nhất của anh trai, đường đường Ảnh đế áp lên trên giường...

Nhìn một hàng dấu răng rõ ràng trên xương quai xanh của Từ Thiếu Khiêm, An Nham nhất thời lúng túng không đất dung thân.

Làm sao bây giờ? Bây giờ hình như đã chọc phải người không nên dây vào rồi? Nếu như bị ba mẹ biết... hoặc là bị người nhà Từ Thiếu Khiêm biết, An Nham hắn chắc chắn sẽ bị lột da rút gân, róc xương lóc thịt...

https://thuviensach.vn

Thấy sắc mặt An Nham biến ảo khôn lường, Từ Thiếu Khiêm cũng rất buồn bực. Tối hôm qua nhân cơ hội đem An Nham ăn kiền mạt tịnh, hắn đã chuẩn bị sẵn sàng cho sáng sớm hôm sau An Nham tỉnh lại nổi trận lôi đình, không nghĩ tới, An Nham không những không tức giận, ngược lại còn bày ra khuôn mặt ảo não cùng hối hận, tựa như chính hắn mới là đầu sỏ gây tội.

... Kịch bản hình như không đúng lắm thì phải?

Từ Thiếu Khiêm bước mấy bước tới gần mép giường, vừa đinh mở miệng nói chuyện, lại thấy An Nham đột nhiên ngẩng đầu lên nhìn mình, lúng túng cười nói: "Từ Thiếu Khiêm, thật xin lỗi a."

"... Hửm?"

"Tôi tối hôm qua uống say, tôi từ trước tới nay đều chưa từng muốn làm ra chuyện như vậy với cậu." An Nham sờ sờ mũi, ánh mắt cũng rất thành khẩn, "Khụ khụ, tối hôm qua tôi thật là cầm thú, thật xin lỗi... Tôi biết cậu không phải loại người tùy tiện giống tôi, tôi... sau khi say rượu hoàn toàn không nhớ rõ mình đã làm gì... Cậu... cậu không sao chứ?"

Từ Thiếu Khiêm đẩy mắt kính, nghi ngờ hỏi: "Cậu rốt cuộc muốn nói cái gì?"

An Nham gãi đầu một cái, hơi chột dạ chuyển tầm mắt: "Cậu đừng tức giận a, tôi coi cậu là anh em tốt, tôi cho tới giờ đều chưa từng có ý tưởng khác với cậu, đều là sự cố do say rượu..."

Từ Thiếu Khiêm trầm mặc rất lâu, rốt cục cũng theo kịp suy nghĩ của An Nham.

https://thuviensach.vn

Thì ra là, An Nham cho rằng tối hôm qua hắn mới là bên chủ động, là hắn cưỡng bức Từ Thiếu Khiêm, cho nên hắn mới có thể nói xin lỗi.

Nói thật ra, tối hôm qua chính xác là An Nham châm lửa, nếu như không phải do hắn áp lấy Từ Thiếu Khiêm không thả, Từ Thiếu Khiêm cũng sẽ không không thể nhịn được mà trực tiếp áp ngược lại hắn.

Nhưng là, đây chẳng qua chỉ là phần đầu câu chuyện, diễn biến phía sau lại hoàn toàn đi lệch quỹ đạo, An Nham chọc Từ Thiếu Khiêm mất khống chế, khiến Từ Thiếu Khiêm hoàn toàn hóa thành lang sói, mà An Nham sau khi say rượu không còn chút sức lực phản kháng nào, chỉ có thể để Từ Thiếu Khiêm muốn gì làm nấy suốt đêm.

Đoạn sau của câu chuyện rõ ràng là lật ngược một trăm tám mươi độ, nhưng An Nham lại chỉ nhớ phần mở đầu của câu chuyện.

—— Chẳng lẽ cậu không phát hiện, mình mới là kẻ bị ăn kiền mạt tịnh sao?

Nhìn vẻ mặt hối hận của An Nham, đối mặt với ánh mắt chân thành và lời nói xin lỗi khó có được của hắn, Từ Thiếu Khiêm rốt cuộc nở nụ cười.

"Ồ... Tôi không ngại." Từ Thiếu Khiêm thấp giọng nói.

Hắn cảm thấy An Nham quả thực là cực kỳ thú vị... Thú vị đến nỗi làm cho hắn triệt để hết ý kiến.

Rõ ràng tối qua phá phủ trầm chu (*) chiếm đủ tiện nghi, rõ ràng đã chuẩn bị ứng đối với tình huống sáng hôm sau, vậy mà không

https://thuviensach.vn

ngờ tới, An Nham lại khiến Từ Thiếu Khiêm phải nhìn thế giới với một con mắt khác, cái người bị ăn kiền mạt tịnh kia, hắn cư nhiên lại nói: Thật xin lỗi.

(*) Phá phủ trầm chu (đập nồi dìm thuyền): dựa theo tích Hạng Vũ đem quân đi đánh Cự Lộc, sau khi qua sông thì dìm hết thuyền, đập vỡ nồi niêu để binh sĩ thấy đã không còn đường lui, phải quyết tâm đánh thắng. Hiện nay, người ta vẫn thường dùng câu thành ngữ này để ví về lòng quyết tâm đến cùng, liều chết cũng phải làm.

https://thuviensach.vn

Quá tốt...

Từ nhỏ đến lớn, mỗi một lần đều làm Từ Thiếu Khiêm ứng phó không kịp như thế.

Câu từ đã chuẩn bị từ trước hoàn toàn không có biện pháp nói ra, đã bị một câu xin lỗi của An Nham bóp chết từ trong trứng nước.

Không tức giận, không hỏi vì sao, mà là rất tự giác nói: "Thật xin lỗi."

Chẳng lẽ lại nói cho hắn biết, cậu không cần phải nói xin lỗi đâu, nên nói xin lỗi chính là tôi, là tôi đem cậu ăn kiền mạt tịnh?

An Nham rất tự giác xem mình là kẻ gây chuyện, dù sao thì từ nhỏ tới lớn hắn vẫn luôn dùng đủ mọi cách bắt nạt Từ Thiếu Khiêm, biết được tối hôm qua say rượu mất khống chế, An Nham đương nhiên cho rằng là do lỗi của mình trước, hoàn toàn không suy nghĩ tới chuyển biến mấu chốt "sau đó bị Từ Thiếu Khiêm lật lại ăn sạch" của câu chuyện đau thương này.

Nếu An Nham chủ động gán mình vào vai người xấu, Từ Thiếu Khiêm đương nhiên sẽ không tranh.

Ngày sau còn dài.

Một ngày nào đó, hắn sẽ để An Nham hoàn toàn hiểu được rốt cuộc ai mới là "người xấu" chân chính.

https://thuviensach.vn

Nghĩ tới đây, Từ Thiếu Khiêm không nhịn được mà cong lên khóe môi, nhìn An Nham vẻ mặt ảo não, càng nhìn càng thấy bất đắc dĩ. Người bị ăn còn đi nói xin lỗi, An Nham đại khái là người đầu tiên đi? Chung quy cũng do hắn trong quá khứ làm quá nhiều chuyện xấu không đếm xuể, cho nên "Tôi lại làm việc xấu" đã trở thành thói quen trong suy nghĩ của hắn.

Một người ngây thơ như vậy, Từ Thiếu Khiêm không biết nên khóc hay nên cười.

"Chuyện tối hôm qua..." Từ Thiếu Khiêm dừng một chút, phát huy diễn kỹ hạng nhất của Ảnh đế, giữ vững phong độ quân tử, nghiêm trang nói, "Tôi không trách cậu, cậu đừng suy nghĩ nhiều."

An Nham lập tức đồng ý gật đầu, rất sảng khoái nói: "Như vậy là tốt nhất, coi như chưa có gì phát sinh."

"Được." Từ Thiếu Khiêm xoay người lấy một bộ quần áo hoàn chỉnh từ trong tủ treo đặt trên mép giường, thấp giọng nói: "Mặc của tôi trước đã, rửa mặt đi rồi đến phòng ăn ăn cơm."

"... À."

Thấy Từ Thiếu Khiêm xoay người ra khỏi phòng ngủ, trong lòng An Nham đột nhiên hơi hơi nghi ngờ.

Luôn cảm thấy không đúng chỗ nào a...

Cả hai đều là trai thẳng, sau khi uống rượu say thì lăn lên giường, An Nham hận không thể quay lại tối qua đem mình bóp

https://thuviensach.vn

chết. Mặc dù giữa nam nhân với nam nhân dễ dàng châm lửa không cần phụ trách lẫn nhau, nhưng Từ Thiếu Khiêm cũng quá bình tĩnh đi? Chẳng lẽ cái này cũng liên quan tới cá tính bình tĩnh từ nhỏ của hắn sao?

Mặc dù vẫn có chỗ không nghĩ ra, nhưng An Nham cũng không muốn suy nghĩ sâu nữa. Hết thảy tối qua đều chỉ là một cơn ác mộng, mà đã là ác mộng thì dĩ nhiên phải mau quên đi mới đúng.

Nhanh chóng mặc xong trang phục mà Từ Thiếu Khiêm tìm cho, vừa mới xuống giường, hai chân An Nham đột nhiên mềm nhũn, thiếu chút nữa trực tiếp té ngã xuống đất. Vội vàng đưa tay vịn đầu giường, xoa xoa vòng eo đau nhức, đáy lòng An Nham nhịn không được nghĩ...

Mặc dù là hai người đàn ông sau khi say rượu OOXX, xảy ra một ý chuyện tình mất khống chế; hơn nữa còn là mình biến thành cầm thú áp đảo Từ Thiếu Khiêm trước, nhưng theo bản tính phong lưu từ trước tới nay của mình... hình như cũng không chiếm được một chút tiện nghi nào a?

Chương 9

An Nham vào phòng vệ sinh rửa mặt, thân thể rất không thoải mái, liền thuận tiện mượn phòng tắm của Từ Thiếu Khiêm ngâm nước nóng. Hắn và Từ Thiếu Khiêm vốn thân nhau, mấy chuyện như mượn dùng phòng tắm này hoàn toàn không cần khách khí, cho dù tối qua xảy ra một chuyện ngoài ý muốn nho nhỏ, nhưng tính cách An Nham vốn không câu nệ, đều là nam nhân, không cần thiết phải mặt nhăn mày nhó, làm cũng đã làm rồi, coi như một cơn ác mộng mà quên đi là được.

https://thuviensach.vn

Chỉ là, nơi nào đó sau lưng đau nhói từng đợt khiến An Nham có chút buồn bực. Mặc dù hắn là trai thẳng, nhưng giữa nam nhân phải làm thế nào hắn vẫn biết. Dựa theo trí nhớ mơ hồ trong não mà suy đoán, phải chăng là mình áp đảo Từ Thiếu Khiêm trước, OX Từ Thiếu Khiêm xong rồi sau đó Từ Thiếu Khiêm áp đảo lại mình, cũng đem hắn XO?

... Là thế này phải không?

Nhớ không rõ nên quyết định không thèm nghĩ nữa, An Nham đấm đấm cái eo đau nhức, ném toàn bộ ý tưởng ngổn ngang ra sau đầu. Khi tắm xong đi vào phòng ăn, lập tức ngửi thấy mùi thức ăn thơm nức, trên bàn bày sẵn mấy món ăn thông thường đang tỏa hương nghi ngút, đậu xào, thịt lợn cay thái chỉ, canh trứng, còn có một bát canh xương heo hầm nóng hổi.

An Nham hôm qua chỉ lo cạn lý với người khác chứ chưa ăn gì cả, lúc này trong dạ dày trống trơn, thấy đồ ăn trước mặt lập tức hai mắt sáng lên, ngồi xuống bàn cầm lấy đôi đũa, vừa gắp thức ăn vừa khen: "Mấy món này đều là cậu làm à? Cậu biết nấu ăn?"

Từ Thiếu Khiêm thấp giọng nói: "Trong tủ lạnh không có sẵn thức ăn, tôi gọi đồ ăn bên ngoài."

"Ồ." An Nham sờ sờ mũi.

Từ Thiếu Khiêm nói tiếp: "Nhưng mà tôi cũng biết làm, lần sau nếu có cơ hội sẽ nấu cho cậu ăn."

"Ừ..." An Nham không nói thêm gì nữa, tự cúi đầu dùng bữa, hiển nhiên là đã rất đói bụng.

https://thuviensach.vn

Nhìn mái tóc sau khi tắm mềm mại dán bên tai của hắn, bọt nước từng giọt từng giọt dọc theo cổ trượt vào trong áo, trên làn da lộ ra nơi cổ áo còn có vết hôn nhàn nhạt như ẩn như hiện... trong lòng Từ Thiếu Khiêm đột nhiên hiện lên một tia tình cảm dịu dàng.

Bị người ăn kiền mạt tịnh, lại tự giác đeo vào vai phản diện mở miệng nói xin lỗi, sau đó không khách khí lấy phòng tắm đối phương tắm nước nóng, còn ngồi trong phòng ăn từng chút từng chút một dùng bữa... Tính cách của người này, thật sự là khiến người ta vô cùng không nói nên lời.

Nhưng nghĩ lại, An Nham chẳng phải vốn là người như vậy sao?

Không chấp nhặt, sảng khoái, nói xin lỗi coi như xong chuyện, hắn mới sẽ không để bụng tự tìm ức chế.

Thấy hắn lang thôn hổ yết nhanh chóng quét sạch một bát cơm, Từ Thiếu Khiêm chủ động cầm muôi múc bát canh rồi nhẹ nhàng đẩy tới trước mặt hắn, nói: "Món canh xương của tiệm này rất nổi tiếng, cậu nếm thử một chút đi."

An Nham hơi sửng sốt, nhận lấy chén nói: "Cám ơn."

Sau đó hắn lại không chút khách khí nào cầm chén lên húp mấy ngụm, vì mùi vị chén canh rất ngon mà tâm tình tốt cong lên khóe miệng, trong đôi mắt cũng tràn đầy vui vẻ, ngẩng đầu nhìn Từ Thiếu Khiêm nói: "Quả nhiên là rất ngon, mua ở đâu vậy a?"

Đối diện với khuôn mặt tươi cười của hắn, âm thanh của Từ Thiếu Khiêm cũng không kìm lòng được mà dịu dàng thêm mấy phần: "Tiệm tên là Ngọc Lâu Xuân, món canh gia truyền ở đó rất nổi

https://thuviensach.vn

tiếng, nếu cậu thích thì bảo tôi nhắn lại địa chỉ cùng số điện thoại đến di động của cậu. Tiệm này ở gần công ty cũng có một chi nhánh, sau này nếu muốn ăn có thể tùy thời gọi bên ngoài đưa tới."

"Ừ, thật tốt quá, cảm ơn cậu." An Nham gật đầu một cái, tiếp tục nghiêm túc uống tiếp canh, vừa uống vừa mỉm cười khen, "Thật không tồi, móng heo ninh vừa chín, đến xương cũng đặc biệt tươi ngon."

Thấy hắn nhanh chóng uống hết một chén canh, còn thỏa mãn liếm liếm miệng, ngay sau đó lại không khách khí cầm muỗng lên, nói, "Tôi uống thêm bát nữa."

Từ Thiếu Khiêm nhịn không được hơi cười cười.

Nếu có thể làm bạn với người này cả đời, thật là hạnh phúc biết bao?

***

Sau khi ăn cơm xong, thời gian đã là ba giờ chiều.

Bởi An Nham tối hôm qua ngủ rất lâu, ăn uống lại no đủ nên giờ rất có tinh thần, trong khi Từ Thiếu Khiêm dọn bát đũa, An Nham rảnh rỗi nhàm chán đi dạo khắp nơi trong nhà Từ Thiếu Khiêm. Xem phòng ngủ một chút, lại xem phòng sách một tẹo, cuối cùng vào phòng thể dục đi quanh một vòng, lúc này mới quay đầu lại hỏi: "Thiếu Khiêm, ngôi nhà này của cậu trông rất mới, là mua khi nào vậy?"

https://thuviensach.vn

Từ Thiếu Khiêm đang trong phòng bếp rửa chén, vừa thấp giọng đáp: "Cuối năm ngoái. Chỗ trước kia của tôi bị nhóm chó săn phát hiện, gần đó thường có phóng viên rình rập, tôi muốn tìm một nơi thanh tĩnh, nên liền nhờ Chu Mộc giúp mua căn hộ này."

Chu Mộc là người đại diện của Từ Thiếu Khiêm.

Từ Thiếu Khiêm cũng giống An Nham, đều là minh tinh dưới tay tập đoàn giải trí Hoa An, An Nham vẫn luôn đóng phim truyền hình, còn Từ Thiếu Khiêm từ khi ra mắt tới nay đều đóng phim điện ảnh, hai người chia ra hai lĩnh vực khác nhau, lại đều là minh tinh, cả ngày bận rộn không ngừng, bình thường rất ít khi có cơ hội gặp mặt, cho đến khi khởi quay hội phim "Thành Phố Vô Tận" này, hai người mới cơ duyên xảo hợp được ở cùng nhau.

An Nham nhanh chóng tham quan hết ngôi nhà Từ Thiếu Khiêm, loẹt quẹt đi tới cửa phòng bếp, cười nói: "Nơi này của cậu được sửa sang rất tốt, là mời kiến trúc sư chuyên nghiệp làm hả?"

Từ Thiếu Khiêm nói: "Tôi tự thiết kế."

An Nham ngẩn người, không nhịn được giơ ngón cái lên: "Lợi hại a."

Từ Thiếu Khiêm cười cười, được An Nham khích lệ, tâm trạng của hắn đương nhiên vô cùng tốt, sắp xếp bát đũa xong rồi rửa tay sạch sẽ, lúc quay đầu lại ánh mắt cũng không khống chế được trở nên dịu dàng, nhìn An Nham hỏi: "Sắp tới có kế hoạch gì không?"

An Nham suy nghĩ một chút nói: "Đại khái sẽ về nhà nghỉ ngơi hơn một tháng, chờ qua Tết rồi mới bắt đầu làm việc lại. Ông

https://thuviensach.vn

nội hôm trước còn đặc biệt gọi điện cho tôi nhắc năm nay nhất định phải về nhà ăn cơm tất niên. Tôi sợ ông từ nhỏ, nên lời của ông nội đối với tôi mà nói chính là thánh chỉ không thể trái."

Nhớ tới hình ảnh khi còn bé An lão gia tử từng nổi giận đùng đùng cầm gậy đuổi An Nham nghịch ngợm chạy khắp nơi, Từ Thiếu Khiêm không nhịn được cười, hỏi: "Ông nội cậu thân thể có khỏe không?"

"Ừ, chính là bệnh cũ thôi, bệnh tim không chịu nổi kích thích." An Nham dừng một chút mới nói tiếp: "Còn cậu? Gần đây hình như không có bộ phim mới cần quay nào nhỉ?"

Từ Thiếu Khiêm nói: "Tôi cũng có một tháng nghỉ phép, định về nhà qua mùa xuân mới lại bắt đầu làm việc."

An Nham bất đắc dĩ nói: "Thật là số khổ mà, chúng ta bao nhiêu lâu rồi mới có một kỳ nghỉ phép dài như vậy."

Từ Thiếu Khiêm tán đồng nói: "Đúng vậy, hiếm khi được công ty khai ân, năm nay cho chúng ta kỳ nghỉ dài hạn suốt một tháng liền."

—— Đây là Ảnh đế cùng Thiên vương đang tụ tập cùng nói xấu công ty sao?

Hai người liếc mắt nhìn nhau, không hẹn mà cùng mỉm cười.

Tuyết ngoài cửa sổ đã sớm ngừng, ánh mắt trời rọi xuống lớp tuyết đọng lại phản chiếu ra ánh sáng màu trắng bạc đẹp mắt.

https://thuviensach.vn

Gương mặt anh tuấn của nam nhân trước mặt dưới ánh mặt trời ấm áp chiếu xuống tựa hồ trở nên rất mực dịu dàng. Đằng sau gọng kính bằng bạc là đôi mắt đen nhánh thâm thúy phản chiếu lại những hình ảnh nho nhỏ, nhìn nhau với khoảng cách gần như vậy, tựa như thế giới chỉ còn lại hai người, thời gian trong khoảnh khắc họ đứng ở cửa nhìn nhau nhau mỉnh cười dường như đọng lại, bên tai thậm chí có thể nghe được nhịp tim cùng hô hấp của đối phương.

Hai người đứng đối diện nhau trong phòng bếp, tùy ý trò chuyện, không khí hài hòa ấm áp không nói nên lời.

An Nham cho tới giờ đều chưa từng nghĩ tới, giữa hắn và Từ Thiếu Khiêm, cư nhiên lại có nhiều đề tài chung như vậy. Nếu như không phải đột nhiên thấy không khí quá mức mập mờ mà dời đi tầm mắt, chủ đề này có lẽ vẫn có thể tiếp tục kéo dài không ngừng nghỉ.

Nhận thấy không ổn, An Nham vội vàng dời tầm mắt, Từ Thiếu Khiêm cũng bất động thanh sắc thu hồi ánh mắt.

An Nham sờ sờ mũi, thấp giọng nói: “Thời gian không còn sớm, tôi cũng nên về nhà thôi.”

Từ Thiếu Khiêm nói: “Tôi đưa cậu đi.”

***

An Nham thích nhất ngày tuyết, khi còn bé, mỗi lần tuyết rơi hắn đều như được uống thuốc kích thích chạy khắp nơi nghịch tuyết, nặn tuyết cầu, trượt tuyết, đắp người tuyết, chơi vui đến quên

https://thuviensach.vn

cả trời đất. Anh trai em trai, anh chị em họ, thân bằng hảo hữu, hầu như ai cũng từng bị bạn nhỏ An Nham nghịch ngợm ném tuyết cầu, mà số lần Từ Thiếu Khiêm bị đập là nhiều nhất, bởi vì hắn căn bản không biết né.

Mặc dù giờ đã là người lớn, không thể chơi những trò chơi trẻ con kia nữa, nhưng sau khi ra khỏi cửa thấy bên ngoài tích một tầng tuyết trắng thật dày, cặp mắt An Nham vẫn không khỏi sáng lên, hưng phấn nói: "Tuyết kìa!"

Đây là trận truyết đầu tiên trong năm nay, rơi suốt cả đêm hôm qua, đến buổi chiều, toàn bộ thế giới đã ngập chìm trong bộ quần áo màu trắng.

Chờ đến lúc Từ Thiếu Khiêm từ trong nhà lái xe ra, dưới chân An Nham đã đạp ra một hình vẽ kỳ quái. Lớn rồi, không thể giống hồi còn bé tùy ý lấy tay vọc tuyết như vậy nữa, nhưng chắc do thói quen, cho nên hắn mới lấy chân dùng sức đạp thành vết trên tuyết.

... An Nham chính là có nhiều lúc ngây thơ như vậy.

Từ Thiếu Khiêm bất đắc dĩ cong khóe môi, mở cửa xe nói: "Lên xe đi."

Bên trong xe bật điều hòa sưởi, nhiệt độ vừa ấm. An Nham sau khi lên xe chà xát đôi tay ửng đỏ, nghiêng đầu nhìn cảnh tuyết ngoài cửa sổ.

Trong khu này đều là biệt thự, bố trí khu dân cư cân đối, diện tích lại lớn, kiến trúc hết sức hợp lý, cơ sở vật chất cũng rất tiện

https://thuviensach.vn

nghi. Phòng thể dục, hồ bơi, cơ sở y tế, siêu thị, có thể nói là cái gì cần có đều có cả.

An Nham không nhịn được nói: "Nơi ở này của cậu quả thật là chọn rất tốt, ở trong này một tháng không đi ra ngoài cũng không sao cả. Khu này là do bạn bè giới thiệu hay là cậu tự mình tìm thế? Còn nơi nào tương tự không thì giới thiệu với tôi một chỗ đi."

Từ Thiếu Khiêm quay đầu lại hỏi: "Cậu cũng muốn mua nhà?"

An Nham gật đầu một cái: "Ừ. Lần nào về nhà cũng lo bị người theo dõi, chả khác gì tên trộm cả. Ông nội tôi lớn tuổi, thân thể lại không tốt, tôi không hi vọng lũ chó săn quấy rầy đến người nhà của tôi, cho nên mới muốn tự mua nhà riêng bên ngoài."

Từ Thiếu Khiêm suy nghĩ một chút rồi nói: "Trung tâm bây giờ đã không còn mấy khu mới như vậy nữa, căn bản đều là nhà cũ còn sót lại. Cậu nếu như muốn mua mới hoàn toàn, tốt nhất là đến vùng ngoại ô mua, tương đối yên tĩnh, hoàn cảnh cũng tốt."

" Ừ ừ, trong thành phố quá ồn ào, người lại nhiều, ra ra vào vào còn phải lo lắng phóng viên hay fans, rất không tiện." An Nham quay đầu lại mỉm cười nói. "Tôi chính là muốn mua nhà ở ngoại thành, cậu có khu nào tương tự không giới thiệu một cái?"

Từ Thiếu Khiêm trầm tư trong chốc lát, mở miệng đề nghị: "Thật ra thì, cậu có thể mua nơi này cũng được."

"Mua nơi này?"

https://thuviensach.vn

"Ừ." Từ Thiếu Khiêm ánh mắt bình tĩnh quay đầu lại nhìn hắn, "Khu này quản lý không tệ, rất chú trọng lý lịch chủ hộ, hơn nữa diện tích khu này cũng rất lớn, phải có thẻ mới có thể vào cửa, hoàn toàn không lo vấn đề bị nhóm chó săn truy đuổi. Cậu thử cân nhắc một chút xem, nếu như quyết định mua chỗ này ở, tôi có thể nhờ người quen môi giới cho cậu."

"Môi giới à...?" An Nham có chút động tâm, "Thế... để tôi suy nghĩ lại chút đã..."

"Ừ, không cần vội. Nếu không thích tôi có thể đưa cậu một vài thông tin về mấy khu khác, cậu so sánh tham khảo rồi chọn một cái."

"Ừ, cám ơn."

Từ Thiếu Khiêm không nói nữa, chuyên tâm lái xe, An Nham liền nghiêng đầu ngắm tuyết ngoài cửa sổ.

Rất nhanh đã về đến An gia, Từ Thiếu Khiêm đưa An Nham đến gần, đưa mắt nhìn An Nham xoay người đi tới cửa nhà, lúc này mới lấy di động ra, gọi một cú điện thoại, thấp giọng nói với bên kia: "Tiểu khu Nguyệt Hồ, căn biệt thự bên cạnh nhà tôi ấy, nếu như có một người tên Thường Lâm đến xin tư vấn, anh liền ra giá thấp nhất cho tôi, những ngôi nhà khác toàn bộ giữ nguyên giá."

"Vâng, đã biết." Đầu kia điện thoại truyền tới một giọng nam ôn hòa.

https://thuviensach.vn

Từ Thiếu Khiêm cúp điện thoại, khóe miệng cong lên một nụ cười như có như không.

Chương 10

An Nham về đến nhà, đúng lúc gặp An Trạch mặc một thân quân trang đang định ra ngoài, nam nhân trẻ tuổi mặc quân trang trông thập phần anh tuấn, An Nham không nhịn được đưa tay sờ sờ cổ áo nghiêm chỉnh của em trai mình, cười nói: "Thật đúng là càng ngày càng đẹp trai, cẩn thật ra đường bị cướp sắc."

An Trạch không để ý lời trêu đùa của hắn, thấp giọng nói: "Anh hai đang có chuyện tìm anh đấy, đến phòng anh ấy xem thế nào đi." Nói xong liền xoay người vòng qua An Nham ra khỏi cửa.

Nhắc tới anh trai, đầu An Nham lại đau muốn vỡ, tối hôm qua uống rượu say, cùng người bạn tốt nhất của anh OX, quả thật là không còn mặt mũi đối mặt với phụ lão nữa!

Đứng lặng tại chỗ trong chốc lát, An Nham hít sâu một cái, nhắm mắt đi lên lầu, gõ cửa phòng anh trai.

"Anh à, em về rồi." Vừa vào cửa đã bày ra khuôn mặt tươi cười vô cùng rực rỡ, thấy An Lạc đang ngồi trước bàn làm việc lên mạng, An Nham hai ba bước nhào đến sau lưng anh, đưa hai tay ra, rất chân chó mà đấm bóp bả vai An Lạc.

An Lạc nói: "Lại làm chuyện gì xấu rồi?"

An Nham nhẹ nhàng rút tay về, vô tội nói: "Không có a..."

https://thuviensach.vn

An Lạc quay đầu lại nhìn An Nham, hỏi: "Tại sao lại về muộn như vậy? Sáng hôm nay gọi cho cậu bao nhiêu cuộc đều không gọi được."

An Nham cười híp mắt nói: "Tối hôm qua tụ tập bị một đám người vây quanh chuốc rượu, uống nhiều quá nên chắc em vô tình tắt mất máy." Vừa nói vừa thò tay vào túi móc điện thoại, nhưng tay đưa vào lại không lấy được gì cả. An Nham bây giờ mới nhớ tới, đồ mình mặc trên người chính là áo lông của Từ Thiếu Khiêm, quần của Từ Thiếu Khiêm, áo khoác của Từ Thiếu Khiêm...

An Lạc hiển nhiên cũng phát hiện ra điều này, cau mày nói: "Y phục này không phải là của cậu đi? Tay áo dài như vậy?"

Hiển nhiên không thể lừa gạt ánh mắt vô cùng sắc bén của anh cả, An Nham chẳng thể làm gì khác ngoài thành thật khai báo: "Vâng, tối qua em uống say, đến... nhà Từ Thiếu Khiêm... một đêm. Quần áo bị em làm bẩn, nên mượn của cậu ấy mặc trước."

Giải thích như vậy rất hoàn mỹ, An Lạc đương nhiên tin, gật đầu một cái nói: "Cũng may có Thiếu Khiêm ở đó, cậu không gây chuyện là tốt rồi."

An Nham sờ sờ mũi, hỏi: "Anh, An Trạch bảo anh đang tìm em, có việc gì không ạ?"

An Lạc trầm mặc trong chốc lát, quay đầu lại chỉ chỉ màn hình máy tính, nói: "Tự xem đi."

Trên màn hình máy tính chính là diễn đàn bát quái Thế Giới Giải Trí nhân khí cực cao, tựa đề trên đầu trang được dùng font chữ in đậm cực to cực bắt mắt: "Thân phận thật của An Nham được phơi

https://thuviensach.vn

bày ra ánh sáng, bối cảnh hoành tráng nhanh chóng loá mù mắt người!"

An Nham: "....."

Thế Giới Giải Trí là diễn đàn công khai có tỷ lệ click cao nhất trong giới giải trí, tương tự với Bát Quái Trăm Miền rất nhiều năm trước, diễn đàn mở ra là nơi ẩn núp của số đông nhóm chó săn, phóng viên truyền thông, biên tập báo mạng, biên tập tạp chí vân vân, thậm chí còn có vài minh tinh khoác clone lặn vào trong này, nhưng nhiều nhất vẫn là số lượng quần chúng khổng lồ vây xem.

Bài post mà An Lạc mở đã vượt qua một triệu lượt xem, reply cũng quá 100 trang, tựa đề bài post trên trang nhất được gắn ký hiệu "HOT" màu đỏ bắt mắt.

An Nham nhất thời có dự cảm không lành.

Mở to hai mắt nhìn kỹ lại, lúc này mới phát hiện, trong bài post đính kèm rất nhiều nội dung hình ảnh, bức thứ nhất là hình ảnh An Nham trên Lễ trao giải tối qua đang mỉm cười nói lời cảm ơn, bức thứ hai là ảnh hai em An Lạc và An Trạch ngồi trên khán đài buổi lễ trao giải, bức thứ ba là hình chụp mẹ trong buổi họp báo công bố tin tức, còn có bố, ông nội, ông ngoại, cậu ruột...

Người nhà An Nham đồng loạt trúng đạn, bài post này dùng lời nói vô cùng châm chọc lột trần toàn bộ bối cảnh gia tộc của An Nham ——

Ông nội An Nham An Quang Diệu là chủ tịch tập đoàn Hoa An; cha An Úc Đông là CEO khách sạn Hoa An; mẹ Chu Bích Trân là CEO tập đoàn giải trí Hoa An; ông ngoại Chu Chấn Nam, người

https://thuviensach.vn

sáng lập hãng nước hoa nổi tiếng Không Độ Vị Giác; cậu Chu Vĩ Quang, hiện đang đảm nhiệm chức chủ tịch tập đoàn Không Độ Vị Giác.

Không ngờ được, An Nham lại có thân thế hiển hách như vậy.

Thân là minh tinh dưới trướng công ty giải trí Hoa An, mẹ của mình chính là tổng giám đốc tập đoàn giải trí Hoa An, chả trách từ khi ra mắt tới nay luôn thuận buồm xuôi gió, mỗi một bộ phim đều được chiếu vào giờ vàng, chuyển lĩnh vực đi đóng phim điện ảnh cũng có thể hợp tác với ảnh đế Từ Thiếu Khiêm, bộ phim điện ảnh đầu tiên tham gia đã được giải thưởng tân sinh, sự ủng hộ của An gia cùng Chu gia sau lưng quả nhiên hết sức mạnh mẽ.

Thời trung học của An Nham vô cùng kinh khủng, theo bạn học năm đó nói, hắn trong cuộc thi không đủ điểm, lần nào cũng chiếm vị trí nhất lớp đếm ngược, cũng bởi vì thành tích quá kém mà thời trung học từng đúp lớp hai lần, cuối cùng cư nhiên lại cùng em trai An Trạch nhỏ hơn hai tuổi thi tốt nghiệp trung học, thành tích cuộc thi thê thảm không nỡ nhìn, ngay cả điểm sàn trung bình cũng không đạt được.

An Nham thi rớt tốt nghiệp trung học chỉ có thể vào công ty mẹ hắn, giám đốc chính là mẹ ruột, tiền đồ của An Nham quả nhiên bừng sáng, từ nay bước lên con đường minh tinh khang trang rộng lớn.

Sau khi tiến vào giới giải trí, tác phong ác liệt của An Nham vẫn không chút nào thay đổi, cả ngày trêu hoa ghẹo nguyệt, bạn gái từng có scandal với hắn nhiều tới hai con số, cụ thể xin mời tham khảo bài post này: Tổng hợp scandal bạn gái của An Nham!

https://thuviensach.vn

Cậu ấm nhà họ An scandal không ngừng, đắc tội với vô số người, tại sao ở trong giới vẫn như cũ phong sinh thủy khởi đây?

Biết làm thế nào, ai bảo hắn có một người mẹ lợi hại như vậy.

Có thể lăng xê đứa con trai kém cỏi nhất này thành đỏ (*), Chu Bích Trân quả thật là một người mẹ vĩ đại, tặng cho Chu tổng một tràng pháo tay nào.

(*) đỏ: cách nói trên mạng Trung Quốc, chỉ mức độ nổi tiếng của các ngôi sao. Ở đây là rất nổi tiếng.

An Nham, anh còn mặt mũi tiếp tục ở lại giới giải trí sao?

….

An Nham nhìn bài post trước mặt, hai tay không nhịn được nắm lại thật chặt.

Người đăng bài này hiển nhiên rất ghét hắn, trong lời nói toàn là châm chọc, còn đồng loạt kéo toàn bộ người của An gia xuống nước, một dao đâm trúng chỗ yếu hại của An Nham.

Không sai, người nhà, chính là điểm yếu lớn nhất của An Nham.

Vũng nước đục mang tên giới giải trí, các loại đồn đại bay đầy trời, hắn có thể không quan tâm người khác nói hắn thế nào, mắng hắn, chỉ trích hắn, bôi nhọ hắn, hắn đều cười một tiếng cho qua, thậm chí còn không để ý tới. Nhưng mà lần này cư nhiên dính

https://thuviensach.vn

đến người nhà hắn, ngay cả mẹ cũng bị lôi ra giễu cợt, đây là điều khiến An Nham khó chịu nhất!

Đáng ghét hơn chính là, mỗi một điều được nhắc tới trong bài này, An Nham cư nhiên đều không thể phản bác.

Đúng vậy, hắn hồi nhỏ đích xác rất bướng bỉnh, luôn bắt nạt bạn cùng lớp, nhưng hắn cũng không có bất kỳ ác ý gì!

Đúng vậy, hắn hoàn toàn không có hứng thú với học tập, thành tích luôn đứng thứ nhất từ dưới lên, nhất là các kỳ thi, lần nào cũng là một đống lộn xộn. Thậm chí còn bị đúp lớp hai lần, cùng em trai nhỏ hơn mình hai tuổi thi tốt nghiệp trung học, điểm thi của em trai toàn đứng đầu, vậy mà hắn ngay cả điểm trung bình cũng không đạt, điều này chẳng lẽ là vinh quang?

Đúng vậy, hắn có rất nhiều người thân lợi hại, ông nội ông ngoại cậu cha mẹ anh em trai, có người nhà như vậy là chuyện kiêu ngạo nhất của hắn. Nhưng mà, chỉ vì bối cảnh gia đình như vậy, suốt bảy năm cố gắng của hắn đều bị hủy bỏ?

Hắn vẫn luôn biết mình không có cách nào bằng anh em trai thi được thành tích tốt để người nhà kiêu ngạo, đi làm diễn viên chỉ bởi vì hắn rất thích diễn, hắn mười tám tuổi bước vào giới giải trí, không để ý tới phản đối của gia đình, ký với một công ty nhỏ, từng bước từng bước từ người mới đi lên, từ từ kiếm được danh tiếng, đến khi chuyển sang ký với Giải trí Hoa An, hắn đã là minh tinh nổi tiếng có số lượng fans đột phá bảy con số.

Chẳng qua, nói những điều này sau khi bài post kia được đăng thì ai sẽ tin đây?

https://thuviensach.vn

“Anh...” An Nham ảo não cúi đầu, đáy lòng không khỏi buồn một trận như đưa đám, “Không ngờ lại gây ra chuyện như vậy, sớm biết thế, lẽ ra không nên bảo hai người đến xem lễ trao giải, lại càng không nên nhắc tới tên hai người khi cảm ơn...”

Hiển nhiên vấn đề là từ Lễ trao giải tối hôm qua, bối cảnh của An Nham từ khi debut tới nay luôn được giữ bí mật, nhưng thông tin về An Lạc thì không khó tra, chỉ cần biết An Lạc là anh trai An Nham, vậy tất thảy về An gia đều có thể thuận lợi tra rõ ràng. Chỉ có An Trạch bởi vì tính bảo mật của thông tin quân sự nên mới tránh khỏi cuộc tìm kiếm bới móc này, còn những người nhà khác đều trúng đạn, không một ai may mắn thoát khỏi.

“Anh biết cậu không phải cố ý, hiển nhiên có người muốn lợi dụng điều này, cố tình bôi nhọ cậu.” Giọng An Lạc bình thản nói, “Cậu suy nghĩ một chút xem nên giải thích với ông nội thế nào đi, ông nội rất tức giận, buổi sáng gọi điện cho cậu không được, tối nay trở về nhất định sẽ giáo huấn cậu.”

“...” An Nham nhất thời khẩn trương.

Hắn từ nhỏ đến lớn chỉ sợ một người, đó chính là gia trưởng của An gia, An Quang Diệu.

Cha cá tính ôn hòa, mẹ mạnh miệng mềm lòng, chỉ có ông nội An Quang Diệu, lão nhân gia tuổi gần bảy mươi mặc dù có bệnh, cũng vẫn là người nghiêm khắc nhất An gia, nói gia pháp là gia pháp, mỗi cây gậy nện xuống không chút lưu tình, khi còn bé số lần bị đánh quá nhiều, đến nỗi An Nham mỗi lần nhìn thấy gậy của ông nội đều muốn chạy tóe khói.

https://thuviensach.vn

Đang thấp thỏm bất an, không biết nên làm sao cho phải, đã nghe tiếng cửa lớn mở ra, theo bước chân truyền tới là âm thanh trung khí mười phần của An Quang Diệu: "Thằng oắt An Nham kia đã về chưa?!"

"... Về rồi về rồi." An Nham lập tức đi xuống lầu, cười híp mắt đi đến trước mặt ông nội, rất chân chó đón lấy túi trong tay ông.

Bốp!

An Quang Diệu một bạt tai trực tiếp đánh tới.

Âm thanh thanh thúy vang trong không khí, bạt tai vang dội đánh tới mặt khiến An Nham nhất thời sững sờ tại chỗ.

"Mày còn có mặt mũi cười? Mặt mũi cả nhà chúng ta đều mất hết trong tay mày rồi! An Quang Diệu tao người cũng đã gần bảy mươi tuổi, vậy mà còn bị người ta trưng hình lên giễu cợt, mày thật làm tao tức chết!" An Quang Diệu giận đến râu cũng phát run, tay cầm một xấp báo hung hăng ném lên mặt An Nham, "Tự mình nhìn đi! Mẹ mày, ông ngoại mày, cậu mày, bây giờ tất cả đều thành trò cười cho thiên hạ!"

Xấp báo từng tờ từng một rơi trên mặt đất, tựa đề bên trên mỗi chữ in đậm phóng đại nổi bật đến chói mắt.

An Nham rốt cục thu hồi nụ cười, cúi đầu trầm mặc. Trên mặt một trận đau rát, vẫn không bằng khó chịu trong lòng.

"An Nham, mày từ nhỏ đến lớn đều không để cho người khác yên ổn! Trước kia mày còn nhỏ, tao cho rằng mày chẳng qua là

https://thuviensach.vn

tính tình không tốt, trưởng thành rồi sẽ hiểu chuyện hơn. Nhưng bây giờ, mày nói thử xem, mày cả ngày ở ngoài làm những trò gì?"

"Ngoại trừ diễn mấy bộ phim béo bở tạp nham kia, khắp nơi làm trò trêu hoa ghẹo nguyệt, mày còn làm được gì?"

"Ngoại trừ gương mặt này, mày có di truyền được chút xíu ưu điểm nào từ ba mẹ mày không?"

"Mày có chỗ nào so được với anh trai cùng em trai mày, dù chỉ một phần mười không?"

Chất vấn của ông nội từng câu lại từng câu nện thẳng xuống đầu, khiến lòng An Nham bất chợt đau nhói.

Thì ra, ngoại trừ thừa kế ưu chất dung mạo của An gia, mình cũng không di truyền được bất kỳ ưu điểm nào của cha mẹ.

Thì ra, trong lòng ông nội, ngay cả một phần mười của anh cùng em trai, mình so ra vẫn còn kém...

Cho dù trong giới giải trí người ái mộ vô số, cho dù liều mạng cố gắng giành được giải thưởng diễn viên mới giỏi nhất năm nay, nhưng trong mắt ông nội, An Nham hắn, vĩnh viễn chẳng qua là... người khiến An gia mất thể diện và xấu hổ nhục nhã mà thôi.

Thật là buồn cười.

Vốn cho rằng giành được giải thưởng chứng minh cho khả năng diễn xuất của mình, có thể sung sướng chia sẻ với người nhà, không nghĩ tới, danh hiệu tân sinh này, lại kéo theo kết quả toàn bộ

https://thuviensach.vn

gia đình An gia cùng Chu gia bị người tìm kiếm bới móc. Ông nội, ông ngoại, ba mẹ, anh trai, em trai, hình của tất cả mọi người đều bị treo lên, trước mặt mấy triệu người, bị người từng câu từng câu giễu cợt.

Những người kia đều là người nhà mà hắn cực kỳ trân trọng, nhưng lại bởi vì sơ sót nhất thời của hắn mà bị đẩy ra giữa đầu sóng ngọn gió.

Ngón tay An Nham đâm thật sâu vào lòng bàn tay, nhưng vẫn như trước không cảm thấy một chút đau đớn nào.

"Theo tao vào thư phòng." An Quang Diệu ném lại những lời này, liền chống gậy xoay người hướng tới thư phòng.

Thư phòng đối với An Nham mà nói chính là hình đường, từ nhỏ đến lớn mỗi lần phạm sai lầm, ông nội đều xử lý hắn trong thư phòng. Hôm nay An Quang Diệu tức thành như vậy, hiển nhiên là muốn sử dụng gia pháp.

An Nham cứng ngắc theo ông nội đến thư phòng, An Quang Diệu ngồi xuống ghế salon, chỉ chỉ trước mặt nói: "Quỳ xuống."

An Nham nhắm mắt quỳ gối trước mặt ông nội.

"Tỉnh táo lại cho tao, tìm hiểu rõ xem mình sai ở đâu, rồi hãy nói chuyện với tao."

An Nham sửng sốt một chút, sai ở đâu?

https://thuviensach.vn

Sai khi gọi anh cùng em trai đến xem Lễ trao giải? Sai khi vô tình nói ra tên họ trước ống kính?

Nhưng mà, hắn chỉ muốn chia sẻ thời khắc vui vẻ nhất của mình với bọn họ mà thôi, đó là người nhà mà hắn yêu quý nhất nên hắn mới hi vọng bọn họ có thể đích thân tới hội trường xem Lễ trao giải, tận mắt nhìn hắn trong phút giây đạt được giải thưởng kia. Trong thời khắc đạt được giải thưởng rất muốn cảm ơn bọn họ, nhất thời không chú ý nói ra tên họ, mặc dù vì vậy mà bị người ác ý vạch lá tìm sâu, đó cũng là do sơ xuất, không đến nỗi bị coi là sai lầm lớn đúng không?

Hiển nhiên, đó cũng không phải câu trả lời ông nội muốn nghe.

Từ khi còn nhỏ đã sợ ông nội, An Nham căn bản không dám nói lung tung, không thể làm gì khác hơn là cứ ngơ ngác quỳ như vậy.

Vốn là hai chân có chút bủn rủn, lại thêm quỳ lâu, bắp đùi đã quỳ đến hoàn toàn mất đi cảm giác, chỉ có đầu gối tiếp xúc với sàn nhà lạnh như băng, thỉnh thoảng truyền tới một trận đau đớn bén nhọn tựa kim châm.

Cũng không biết quỳ được bao lâu, sau lưng đột nhiên vang lên một tràng tiếng gõ cửa.

An Quang Diệu cau mày nói: “Vào đi.”

Cửa bị đẩy ra nhẹ nhàng, ngay sau đó, bên tai An Nham truyền tới một âm thanh trầm thấp quen thuộc.

https://thuviensach.vn

“Ông nội, đây là đang làm cái gì?”

—— Từ Thiếu Khiêm.

Chương 11

Gần như là ngay khi biết tin tức, Từ Thiếu Khiêm liền vội vàng chạy tới An gia.

Tin tức là do người đại diện Chu Mộc gửi tới, chỉ đơn giản một đại chỉ trong web kèm theo năm chữ “An Nham xảy ra chuyện”.

Đối với Từ Thiếu Khiêm mà nói, năm chữ này đủ để cho hắn lập tức chuyển sự chú ý. Lúc ấy hắn đang lái xe đi về Từ gia, thấy tin nhắn này lập tức khẩn cấp thắng xe đỗ lại ven đường, mở ra đại chỉ trang web vội vã nhìn lướt qua, nhướng mày, không chút do dự trực tiếp quay đầu xe.

Lấy tốc độ nhanh nhất lái xe tới An gia, theo tiếng chuông cửa vang lên, người mở cửa chính là An Lạc, nhìn thấy Từ Thiếu Khiêm liền mời hắn vào nhà, nghi ngờ hỏi: “Sao cậu lại tới đây?”

Ánh mắt Từ Thiếu Khiêm đảo qua trong nhà, không tìm thấy thân ảnh của An Nham, không khỏi cau mày nói: “An Nham đâu rồi?”

“Cậu tới tìm nó?” An Lạc nói, “Nó đang trong thư phòng bị ông nội mắng.”

“Tôi đi xem một chút.” Từ Thiếu Khiêm bước nhanh tới trước thư phòng, đưa tay gõ cửa.

https://thuviensach.vn

Cảnh tượng trong phòng khiến trái tim Từ Thiếu Khiêm một trận đau nhói ——

An Nham đang quỳ trên mặt đất, sống lưng cứng ngắc thẳng tắp, hai chân một mực quỳ đang không ngừng phát run, bàn tay nắm lại thật chặt, có lẽ do nắm quá chặt, đến mạch máu trên mu bàn tay cũng hằn lên rõ ràng. Nửa bên mặt hắn toàn bộ sưng đỏ lên, bên trên còn có một hàng dấu tay chói mắt, có thể thấy được lực độ người kia đánh hắn lớn như thế nào.

Thân thể An Nham vốn là bị thương, giờ lại phải quỳ như vậy, chẳng khác gì trên tuyết thêm sương!

(*) Trên tuyết thêm sương (Hán Việt: tuyết thượng gia sương): hoạ vô đơn chí; liên tiếp gặp tai nạn; đã rét vì tuyết lại giá vì sương (ví với hết khổ này đến khổ khác, tổn hại ngày càng nặng nề)

Từ Thiếu Khiêm cố nén đau lòng, tận lực bình tĩnh nói: “Ông nội, đây là đang làm cái gì?”

An Quang Diệu còn tưởng rằng gõ cửa chính là An Lạc, không nghĩ tới người tiến vào là Từ Thiếu Khiêm, không khỏi trầm mặc một chút, lúc này mới ngẩng đầu hỏi: “Thiếu Khiêm, sao lại là cháu?”

“Tối hôm qua chúng cháu có bữa liên hoan của đoàn làm phim, di động của An Nham vừa đúng để quên chỗ cháu, cháu thuận đường tới đưa cho cậu ấy.” Từ Thiếu Khiêm dừng một chút, “Sao vậy? An Nham lại làm sai chuyện gì chọc ông tức giận?”

https://thuviensach.vn

An Quang Diệu mặc dù bị thằng cháu kém cỏi này làm giận gần chết, nhưng Từ Thiếu Khiêm dù sao cũng là người ngoài, An gia cùng Từ gia lại là thế giao, cho dù có tức giận nữa, nhưng An Nham cũng đã là người lớn, ở trước mặt người ngoài phạt hắn tự nhiên không quá thích hợp.

An Quang Diệu nhíu mày một cái, nhìn An Nham nói: "Được rồi, đứng lên đi."

An Nham cuối cùng được giải thoát, xoa xoa hai chân cơ hồ đã mất đi tri giác, miễn cưỡng đứng lên. Từ Thiếu Khiêm thấy hai chân hắn phát run, lập tức tiến lên đỡ hắn, thấp giọng hỏi: "Không sao chứ?"

"Ừm..." An Nham cho dù da mặt có dày nữa lúc này cũng có chút ngượng ngùng sờ sờ chop mũi.

An Quang Diệu ánh mắt nghiêm nghị nhìn hắn nói: "An Nham, nếu như sau này mày vẫn không biết nặng nhẹ gây chuyện thị phi khắp nơi, mày liền hoàn toàn biến mất khỏi giới giải trí cho tao, trở về ngoan ngoãn học anh mày quản lý khách sạn!"

"Cháu..." An Nham vừa muốn phản bác, cánh tay đã bị Từ Thiếu Khiêm dùng sức kéo kéo, lại thấy Từ Thiếu Khiêm nháy mắt với mình, An Nham không thể làm gì khác hơn là cúi đầu, thấp giọng nói, "Vâng, cháu biết rồi..." Trọng âm giọng là ủy khuất nói không nên lời.

Từ Thiếu Khiêm quay đầu lại nhìn về phía An Quang Diệu, lễ phép nói: "Ông nội, cháu còn có chút việc muốn cùng bàn bạc với An Nham, bây giờ có được hay không?"

https://thuviensach.vn

An Quang Diệu gật đầu một cái, nói: “Đi đi.”

***

Từ Thiếu Khiêm theo An Nham đi lên phòng ngủ trên lầu, sau khi đóng cửa lại, An Nham lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, ngồi xuống giường, chán nản rũ đầu xuống, lấy tay nắm tóc.

Qn Quang Diệu mỗi lần phạt An Nham, người trong An gia đều không dám đi cầu tình, bởi vì mọi người đều biết tính khí lão gia từ này, đi cầu tình ngược lại sẽ khiếm ông cụ càng thêm tức giận. Chỉ có Từ Thiếu Khiêm, bởi vì là người ngoài, lại là đứa cháu Từ Tử Chính yêu thương nhất, An Quang Diệu cũng không khỏi cho vị hậu bối này một chút mặt mũi.

Tựa hồ là bắt đầu từ năm hai trung học, mỗi lần An Quang Diệu trừng phạt An Nham, Từ Thiếu Khiêm cũng đều sẽ chạy tới cứu viện, có mấy lần là vừa lúc đi ngang qua, còn có mấy lần là An Lạc thấy em trai bị đánh nên bất đắc dĩ xin hắn tới giúp một tay.

An Nham cho rằng hôm nay cũng là anh trai nhờ hắn tới, nhất thời cảm thấy người bạn này của anh mình thật sự là rất có nghĩa khí, không khỏi ngẩng đầu nhìn hắn nói: “Cám ơn, lần này lại nhờ vào cậu tới cứu viện.”

Từ Thiếu Khiêm không trả lời, trầm mặc một lúc lâu, mới ngồi xuống bên cạnh An Nham, nhẹ nhàng đưa ngón tay nâng cằm An Nham, ghé sát lại nhìn kỹ vết sưng đỏ trên mặt hắn, thấp giọng hỏi: “Còn đau không?”

An Nham hơi sửng sốt, tư thế... bị hắn nâng cằm lên như vậy...

https://thuviensach.vn

Đối diện với ánh mắt thâm trầm của hắn, An Nham vội vàng làm bộ thờ ơ cười cười, né tránh tay hắn nói: "Tôi da dày thịt béo, viết thương cỏn con này thì tính gì."

Từ Thiếu Khiêm nhíu mày một cái: "Chờ một chút."

Nói xong liền xoay người ra cửa, một lúc lâu sau mới trở lại, trong tay cầm một quả trứng gà luộc đưa tới trước mặt An Nham.

An Nham vội vàng nói: "Tôi không đói bụng."

Từ Thiếu Khiêm nhìn hắn một cái, đem vỏ trứng bóc ra, ngồi lại xuống bên cạnh hắn, cầm quả trứng gà đã bóc vỏ nhẹ nhàng chườm lên trên mặt hắn, có chút bất đắc dĩ nói: "Không phải là cho cậu ăn, dùng để tiêu sưng."

"Tiêu sưng...?" Trứng gà dính vào trên mặt có chút kỳ quái, An Nham muốn tách khỏi, lại bị Từ Thiếu Khiêm dùng sức đè bả vai xuống.

"Đừng lộn xộn." Từ Thiếu Khiêm trầm giọng nói, "Biện pháp như thế rất hữu hiệu. Đừng quên ngày mai cậu còn lên chương trình, chẳng lẽ cậu muốn dùng gương mặt này đi đối diện với khán giả?"

"....." An Nham quả nhiên không hề lộn xộn nữa.

Bên trong phòng nhất thời yên tĩnh lại.

https://thuviensach.vn

Động tác của Từ Thiếu Khiêm rất dịu dàng, khoe mắt, gò má, khóe miệng, nửa gương mặt bị sưng đỏ đều được hắn chăm sóc không thiếu một phân, trứng gà ấm áp được hắn cầm trong tay, dính trên da, chậm rãi di chuyển trê mặt, tựa như đang nhẹ nhàng xoa bóp.

Rất thoải mái...

An Nham nhắm mắt lại, cong lên khóe miệng mỉm cười, "Thật thần kỳ, tôi còn không biết có biện pháp như thế."

Hình ảnh An Nham nhắm mắt lại mỉm cười trông không khác gì một con mèo lười biếng đang vùi trong ngực chủ nhân. Nội tâm Từ Thiếu Khiêm mềm nhũn, động tác không khỏi càng thêm mềm nhẹ, "Tôi cũng là học được từ Tứ thúc."

An Nham hưởng thụ Từ Thiếu Khiêm xoa bóp một lúc, lại tò mò hỏi: "Nguyên lý của biện pháp đó là gì?"

Từ Thiếu Khiêm giải thích: "Thành phần chính trong trứng gà là protein, chất dinh dưỡng có thể được hấp thụ thông qua các lỗ chân lông của da, làm giãn nở mạch máu, thúc đẩy quá trình lưu thông máu trên khuôn mặt, thanh nhiệt tiêu sưng."

An Nham cười gật đầu: "Ồ, học được rồi, sau này có thể thử một chút."

Hai người không nói them gì nữa, Từ Thiếu Khiêm tỉ mỉ giúp hắn xoa bóp gò má, cho đến khi trứng gà hoàn toàn lạnh xuống, lúc này mới thu tay về. Ngay sau đó lại vào phòng vệ sinh của phòng ngủ cầm một chiếc khăn lông ra, dùng nước lạnh thấm

https://thuviensach.vn

ướt, rồi trở lại bên mép giường đưa khăn ướt cho An Nham, nói: "Lại dùng khăn lạnh đắp mấy phút."

"A, cảm ơn." An Nham gật đầu một cái, cầm lấy khăn bông chườm lên trên mặt.

Lại qua một lúc, Từ Thiếu Khiêm mới thấp giọng nói: "Thật ra thì, bài post trên diễn đàn đó... tôi cũng đã đọc."

Động tác của An Nham đột nhiên dừng lại một chút, sau đó giả vờ thản nhiên cười cười nói: "Để cậu chê cười rồi, ha ha.. Cái người post bài đó có vẻ như rất hận tôi, nhìn những câu chữ tức gận của người đó, cứ như muốn đào hết mộ phần An gia chúng ta... Cũng không biết là đã đắc tội người như vậy từ khi nào..."

An Nham làm bộ như không có chuyện gì xảy ra, ngược lại khiến cho Từ Thiếu Khiêm càng thêm đau lòng.

Hắn biết, thật ra thì An Nham vô cùng khổ sở.

Từ nhỏ đến lớn, An Nham luôn vô tâm vô phế cả ngày tươi cười, tưacgì như cái gì cũng không quan tâm, dù là thời điểm hai lần đúp lớp bị tất cả mọi người cười nhạo, hắn vẫn giữ thần sắc bình tĩnh hớn hở như cũ, còn rất thiếu đánh mà nói: "Liên tục đúp lớp hai lần, tên của tôi liệu có thể được đưa vào lịch sử giảng dạy trung học không nhể?"

Nhưng là lần này không giống vậy, lần này còn dính đến người nhà mà hắn coi trọng nhất, nhất là mẹ hắn. Những giễu cợt mà bài post đó thể hiện với Chu Bích Trân, trực tiếp đâm vào nơi yếu hại sâu nhất dưới đáy lòng hắn —— Không sai, nơi yếu hại dưới đáy lòng An Nham là người nhà của hắn, dù cho người nhà của hắn

https://thuviensach.vn

vẫn cho rằng hắn là kẻ vô dụng nhất An gia, hắn trước sau vẫn yêu thương gia đình mình sâu đậm.

Hắn từ nhỏ đã không phải học sinh thành tích ưu tú khiến cha mẹ kiêu ngạo, trong những kỳ thi, hắn vĩnh viễn cũng không sánh bằng anh trai An Lạc và em trai An Trạch. Trong gia đình nhiều con cái, các bậc phụ huynh rất thích đặt chúng chung một chỗ mà so sánh, An Nham không ưu tú bằng anh cả, không thông minh bằng em tư, thậm chí còn không nghe lời bằng em ba, cơ hồ từ nhỏ đến lớn lúc nào cũng bị người trong nhà mắng. Hắn mặc dù tính cách bướng bỉnh, nhưng hắn dù sao cũng là con người, hắn cũng có lòng tự ái, là đứa con luôn bị coi là "yếu kém nhất", chẳng lẽ hắn có thể vui vẻ?

Cho nên từ sau khi tiến vào giới giải trí, hắn mới có thể cố gắng gấp bội, dù chẳng qua là chỉ để lấy được một câu tán thưởng cùng công nhận của người nhà.

Mới đầu khi khởi quay Thành Phố Vô Tận, vì không làm trễ nải tiến độ của đoàn làm phim, hắn thậm chí dù phát sốt rất cao mà vẫn còn cố diễn với Từ Thiếu Khiêm.

Vậy mà những điều này, lại có ai biết?

Người nhà trong An gia không biết, phóng viên và fans trong giới giải trí không biết, thậm chí ngay cả đạo diễn đoàn làm phim cũng không biết.

Cũng chỉ có Từ Thiếu Khiêm, bởi vì chú ý tới An Nham hơn cả, quan tâm nhiều hơn một chút, cho nên mới rõ ràng tỉ mỉ hết thảy về hắn như vậy.

https://thuviensach.vn

An Nham không ở trước mặt truyền thông nói mình có bao nhiêu cố gắng, lại không biết ra vẻ một chút mỏi mệt trước mặt fan, hắn không thèm kiếm lấy một phân đồng tình. Cho dù kiệt sức đến quầng mắt thâm sì, hắn cũng có thể nhờ thợ trang điểm che giấu rồi rạng rỡ sống động tham gia lễ trao giải, lộ tra nụ cười rực rỡ nhất trước ống kính.

Đúng vậy, hắn luôn thản nhiên tươi cười, cho nên, cũng chưa có ai từng chú ý rằng hắn cũng sẽ bị thương?

Bài post đó, lấy góc độ phiến diện hủy bỏ hết thảy của An Nham, cường ngạnh miêu tả hắn thành hình tượng "con nhà giàu vô dụng", thậm chí ngay cả Chu Bích Trân luôn khiêm tốn cũng bị kéo xuống nước.

Chu Bích Trân làm Tổng giám đốc tập đoàn giải trí Hoa An, làm người khôn khéo giàu kinh nghiệm, An Nham từ tận đáy lòng bội phục nhất, kính trọng nhất chính là mẹ hắn. Mẹ hắn bị người ta treo ảnh cười nhạo, làm kẻ gây họa, làm "thằng con thừa thãi ăn bám gia đình" trong miệng mọi người, làm "kẻ không có tiền đồ nhất An gia" trong miệng ông nội... lòng An Nham há lại có thể dễ chịu?

Đây không phải là xé tạoc vết thương sâu nhất trong lòng hắn rồi hung hăng xát muối sao?

Thấy dáng vẻ cúi đầu lặng lẽ của An Nham, Từ Thiếu Khiêm không nhịn được đau lòng một trận, đặt tay lên bả vai hắn, sau đó, tựa như an ủi... nhẹ nhàng ôm hắn vào trong ngực.

"Được rồi... đừng suy nghĩ nhiều." Từ Thiếu Khiêm nhẹ nhàng xiết chặt cánh tay ôm vào trong ngực, thấp giọng nói, "Thực

https://thuviensach.vn

lực của cậu như thế nào, tôi từng diễn chung với cậu có quyền lên tiếng nhất. Lần này giành được giải thưởng tân sinh, không phải là chứng minh tốt nhất sao?"

Âm thanh bên tai vô cùng trầm thấp, từng câu từng câu chậm rãi nói ra, tựa như có loại lực lượng kỳ quái khiến người an tâm.

An Nham không nhịn được ngẩng đầu lên, đối diện với ánh mắt của Từ Thiếu Khiêm.

Quen nhau nhiều năm như vậy, An Nham cho tới giờ chưa từng nghĩ tới, Từ Thiếu Khiêm trong giới giải trí được gọi là băng sơn, Từ Thiếu Khiêm luôn lãnh lãnh đạm đạm không nói cười tùy tiện, khi an ủi người khác lại dịu dàng đến thế.

Chương 12

Được ôm vào trong lồng ngực ấm áp như vậy khiến lòng An Nham vốn đang khổ sở dần dần chuyển biến tốt lên. Cho rằng chẳng qua chỉ là cái ôm đơn giản giữa anh em tốt, An Nham trả lễ vôvỗ bả vai Từ Thiếu Khiêm, sau đó tách ra, mỉm cười nói: "Thiếu Khiêm, không ngờ rằng cậu còn biết an ủi người khác."

Từ Thiếu Khiêm nhàn nhạt nói: "Tôi chẳng qua là đang trần thuật sự thật."

An Nham: "....."

Từ Thiếu Khiêm lại thấp giọng nói: "Liên hoan phim cũng không giống như những lễ ban thưởng nhờ bỏ phiếu so nhân khí

https://thuviensach.vn

kia, mỗi một hạng mục được bình chọn, đều là tiền bối lão làng cùng nhân sĩ chuyên nghiệp trong giới từng bên cho điểm, vì để cho công bằng, trong quá trình bình chọn các giám khảo không hề biết nhau, căn bản sẽ không có người vì cậu là cậu hai An gia mà cho cậu nhiều hơn một điểm."

An Nham trầm mặc một hồi, đột nhiên cười híp mắt nói: "Nói nửa ngày, nguyên lai là quanh co khen tôi. Cám ơn, tôi nhận tất."

Quả nhiên, mới vừa rồi còn làm cho người ta đau lòng muốn chết, đảo mắt liền biến thành cái bộ dáng thiếu đánh này.

An Nham cười nói: "Nhắc mới nhớ, tôi từ nhỏ vẫn cứ bắt nạt cậu, cậu khi còn bé luôn là nhìn thấy tôi liền tránh, chả khác gì tránh né ôn dịch, mặc dù cậu ngoài miệng không nói, trong lòng chắc chắn đều nguyền rủa tôi đúng không? Hiếm có... hôm nay cư nhiên lại chủ động khen tôi. Sớm biết vậy hẳn nên ghi âm lại lời cậu vừa mới nói cho anh trai tôi nghe."

"....." Từ Thiếu Khiêm im lặng.

"Cậu trước kia hình như còn thay tôi gánh biết bao nhiêu tội, tôi làm vỡ món đồ cổ mà ông nội thích nhất, sợ ông đánh tôi, nên đổ hết tội lên đầu cậu, hại cậu về nhà bị Tứ thúc cậu hung hăng tẩn một trận. Tôi còn nhớ, bức tượng ngọc cổ trên kệ kia của nhà tôi là do chú tự của cậu đưa tới bồi tội."

Cái đồ ngốc này, cũng biết nhớ nợ cũ cơ đấy?

Nếu như muốn tính nợ cũ, vậy cũng thật khó có thể tính toán chính xác được, khi còn bé An Nham quá mức ác liệt, Từ Thiếu

https://thuviensach.vn

Khiêm rơi vào tay hắn chịu không ít khổ, lúc ấy nghiến răng nghiến lợi hận không thể bóp chết hắn, nhưng bây giờ hồi tưởng lại, lại cảm thấy... những chuyện đã từng trải qua kia, cư nhiên lại ấm áp đến vậy.

—— Bởi vì, đó là kỷ niệm trân quý nhất, chỉ thuộc về mình hắn.

Đại khái đây chính là tình cảm thanh mai trúc mã trong truyền thuyết?

Bất kể là ghét cũng tốt, thích cũng được, bọn họ đã từng cùng nhau trải qua nhiều chuyện cũ như vậy, bọn họ lớn lên bên nhau từ nhỏ, nhìn đối phương từ một thằng bé ngu ngốc thiếu hiểu biết, từ từ biến thành một người đàn ông vóc người cao ngất. Nghe âm thanh của đối phương từ một đứa trẻ non nớt mềm mại, từ từ biến thành hào sảng hoặc trầm thấp hôm nay...

Nháy mắt, giữa hai người, cư nhiên đã quen biết nhau được gần hai mươi năm.

Sợ rằng nếu cứ tiếp tục thảo luận về "chuyện cũ ấm áp" này sẽ khiến mình không khống chế được ý muốn hung hăng hôn hắn, Từ Thiếu Khiêm tỉnh táo chuyển ánh mắt, nói sang chuyện khác: "Cậu còn nhớ Giang Tuyết Hoa không?"

An Nham cũng thu lại mấy câu đùa giỡn, gật đầu một cái, nghiêm túc nói: "Dĩ nhiên nhớ chứ, đã từng là một ngôi sao được công nhận trong giới, còn là thần tượng thời niên thiếu của tôi nữa, mỗi bộ phim của cô ấy tôi đều xem qua... Đúng rồi, cô ấy không phải đã sớm rời khỏi giới đi làm kinh doanh sao?"

https://thuviensach.vn

Từ Thiếu Khiêm nói: “Cô ấy mới về nước tháng trước, có một lần gặp cô ấy trong tiệc sinh nhật bạn, cô ấy còn cố ý nhắc tới cậu. Cô ấy bảo xem Thành Phố Vô Tận, vô cùng thưởng thức biểu hiện của cậu trong phim, còn nói, nếu như có cơ hội nói chuyện, cô ấy muốn mời cậu làm vai nam chính cho cô ấy. Cô ấy biết tôi với cậu quen nhau nên bảo tôi khi nào có thời gian thì hỏi thăm một chút lịch trình gần đây của cậu.”

An Nham kinh ngạc nói: “Vai nam chính? Cô ấy muốn trở lại?”

Từ Thiếu Khiêm gật đầu: “Đúng là muốn trở lại, chỉ là lần này đổi lại làm đạo diễn, gần nhất đang chuẩn bị một bộ điện ảnh mới, là đề tài cổ đại, nói về quá trình lớn lên của một hoàng đế.”

Trong mắt An Nham lập tức hiện lên thần sắc hưng phấn, “Cổ đại? Hoàng đế? Tôi từ khi debut tới nay chưa từng được đóng phim cổ trang! Mau nói nói cho tôi, là triều đại nào?”

“Hình như là bối cảnh giả không, chuyện hư cấu. Bộ phim vẫn đang trong giai đoạn chuẩn bị, qua mùa xuân sẽ định danh sách diễn viên, đến lúc đó cỏ thể sẽ tìm cậu đến thử vai.” Từ Thiếu Khiêm dừng một chút, “Chẳng qua là vốn ban đầu cho bộ phim này không nhiều, không giống Thành Phố Vô Tận có nguồn đầu tư lớn như vậy, nữ nhân vật chính là người mới, cậu nếu tham gia chắc tiền thù lao sẽ không quá cao, cậu tốt nhất nên suy nghĩ kỹ một chút.”

An Nham vội vàng nói: “Không sao cả, thù lao cũng không thành vấn đề, mấu chốt là tôi cảm thấy rất hứng thú với đề tài này! Tôi vẫn mong được diễn hoàng đế một lần, ngồi trên ngai vàng, phía dưới quỳ một hàng người lễ tạ, cảm giác kia chắc chắn siêu tốt.”

https://thuviensach.vn

Nói tới đay, An Nham đã tự động bổ não hình ảnh mình khoác long bào ngồi trên ngai vàng được một đám diễn viên quần chúng quỳ xuống hành lễ... Chậc chậc, cảm giác kia quả thật thoải mái điên lên được. Chúng ái khanh bình thân, uy phong nhường nào, khí phách nhường nào!

Nhàn bộ dáng híp mắt cười vui vẻ của An Nham, hiền nhiên đã đem toàn bộ chuyện không vui ném ra sau đầu, Từ Thiếu Khiêm cuối cùng cũng yên lòng. An Nham chính là như vậy, nỗi buồn tới nhanh mà đi cũng nhanh, muốn quên chuyện gì, nói quên là quên, không một chút dây dưa lằng nhằng.

Nếu tâm tình của hắn đã tốt lên, Từ Thiếu Khiêm cũng sẽ không an ủi hắn nữa, lấy chiếc điện thoại di động từ trong túi áo khoác ra đưa cho An Nham, nói: "Di động của cậu này, ngày hôm qua tôi nhặt được trên ghế salon."

An Nham vội vàng nhận lấy, nói: "Cũng may chưa ném đi, nếu mất thật thì toi, trong danh bạ của tôi có rất nhiều số cá nhân, không thể để lộ ra ngoài."

Từ Thiếu Khiêm nhắc: "Sau này nhớ uống ít rượu thôi."

Nghe nói như thế, An Nham đột nhiên nhớ tới tình cảnh tối hôm qua sau khi uống rượu say... đè Từ Thiếu Khiêm ra OOXX, không khỏi có chút lúng túng, lỗ tai hơi hơi đỏ lên, sờ sờ mũi nói, "Khụ, tôi biết."

Từ Thiếu Khiêm thấy hắn lúng túng liền không nói nhiều nữa, chuyển chủ đề: "Đúng rồi, tôi đã gửi một vài tài liệu về mấy khu nhà tới hòm thư của cậu rồi, cậu nếu rảnh thì nhớ xem."

https://thuviensach.vn

An Nham chỉ mong hắn nói sang chuyện khác, vội vàng đến trước bàn bật Laptop, đăng nhập hòm thư xem bưu kiện mới. Trong email liệt kê rất nhiều khu nhà cùng giới thiệu cặn kẽ, An Nham vừa nhìn vừa nói: "Tôi vốn muốn mùa hè sang năm mới mua nhà, bây giờ nhìn lại thấy mau sớm chuyển ra ngoài thì tốt hơn, tránh cho ở nhà cả ngày bị ông nội dạy dỗ..."

"Đến đây giúp tôi xem một chút, cái này như thế nào?" An Nham chỉ bài quảng cáo của một tiểu khu, Từ Thiếu Khiêm đi tới sau hắn, tay chống lên ghế dựa, liếc mắt nhìn màn hình máy tính, cau mày nói: "Khu này quá gần sân bay, nhất định sẽ rất ồn ào."

"Nói cũng phải." An Nham như có điều suy nghĩ gật đầu một cái, vừa chỉ chỉ cái thứ hai, "Thế đây?"

Từ Thiếu Khiêm nói: "Nơi này hướng nhà không ổn, ánh sáng không tốt."

An Nham vừa nhìn xuống cái thứ ba, lần này còn chưa kịp nói gì, Từ Thiếu Khiêm đã bắt đầu chủ động phê phán: "Chỗ này không gian ban công quá nhỏ, nuôi mấy bồn hoa rồi thì ngay cả chỗ đặt chân cũng không có."

An Nham nói: "Tôi thích kiểu ban công to cơ, tốt nhất là có cửa sổ sát đất nữa, có thể xếp ghế nằm trên ban công, thời gian rảnh rỗi vừa phơi nắng vừa ngủ, nhất định sẽ rất thoải mái."

Từ Thiếu Khiêm đề nghị: "Vậy cậu xem mấy căn hộ bên dưới, ban công rất lớn, ánh sáng trong nhà cũng tương đối đầy đủ."

https://thuviensach.vn

An Nham kéo chuột xuống cuối, nhìn hình chụp mấy khu nhà cẩn thận so sánh một phen, "So đi so lại chỉ còn mỗi khu này là tốt nhất, bất kể vị trí hay dân cư xung quanh cũng rất phù hợp với yêu cầu của tôi, quan trọng hơn chính là còn có bể bơi. Hơn nữa bố cục nhà cũng rất tốt, ban công là loại tôi thích nhất kia... Hả? Khu Moon Lake? Đây không phải chỗ cậu ở sao?"

Từ Thiếu Khiêm thần sắc bình tĩnh nói: "Đúng vậy."

"Tôi nếu ở cùng một khu với cậu, nếu bị người phát hiện, đám phóng viên kia chắc chắn sẽ lại viết linh tinh đi?"

Từ Thiếu Khiêm nói: "Cái này thì không cần lo lắng, nhà tuy vừa hay gần nhau, cũng không phải là mỗi ngày đều cùng vào cùng ra. Hơn nữa, chúng ta bình thường bận rộn như vậy, quay phim về ở tạm mấy ngày, không hẹn trước chắc cũng khó gặp phải đi?"

"Ừ... vậy cũng đúng." An Nham cúi đầu trầm tư trong chốc lát, "Cậu nói có quen bạn làm môi giới, vậy giá khởi điểm là bao nhiêu?"

"Năm phần trăm."

"Năm phần trăm?!" An Nham khiếp sợ ngẩng đầu lên, "Tôi còn tưởng tám phần trăm đã đủ thấp rồi, nếu là năm phần trăm, so với mấy khu khác cơ hồ còn tiện nghi gấp đôi!"

Từ Thiếu Khiêm gật đầu, "Ừ, đích xác là như vậy."

An Nham mới đầu chỉ là có chút động tâm, lần này liền trực tiếp hạ quyết tâm, "Thế này là quá hời rồi. Mau, cho tôi số điện thoại

https://thuviensach.vn

người bạn kia của cậu, để hôm nào tôi bảo Thường Lâm đi hỏi một chút."

Thấy vẻ mặt không chờ kịp của An Nham, khóe miệng Từ Thiếu Khiêm không nhịn được nâng lên một độ cong như có như không. Từ trong ví lấy ra một tấm danh thiếp, đưa tới tay An Nham, "Đây là danh thiếp người ban kia của tôi, cậu cứ nói là Từ tiên sinh giới thiệu ấy."

"Được, cám ơn," An Nham lập tức cầm lấy danh thiếp.

"Có gì cần hỗ trợ, lúc nào cũng có thể gọi điện cho tôi."

"Được. Tôi phải bảo Tiểu Thường đi hỏi thăm một chút trước đã, chờ qua mùa xuân liền chuẩn bị dọn nhà."

—— Kế hoach lừa An Nham làm hàng xóm, Từ Thiếu Khiêm toàn thắng.

Đúng lúc này, ngoài cửa đột nhiên vang lên tiếng gõ, ngay sau đó truyền tới âm thanh của An Lạc: "An Nham, Thiếu Khiêm, xuống ăn cơm."

An Nham vội vàng đứng dậy nói: "Nhà tôi bắt đầu ăn cơm rồi, cậu thuận tiện ở lại ăn cơm tối nhé?"

"Không được, tối nay tôi phải về nhà ăn cơm."

An Nham khó hiểu hỏi: "Sao vậy, Nhà cậu tối nay có hoạt động gì à?"

https://thuviensach.vn

“Hôm nay là sinh nhật Thiếu Bạch.”

“Sinh nhật Thiếu Bạch?” An Nham có chút kinh ngạc, Từ Thiếu Khiêm có một cậu em họ tên là Từ Thiếu Bạch, An Nham khi còn bé mới chỉ gặp qua hắn mấy lần, ấn tượng rất là mơ hồ, “Vậy cậu mau trở về đi, thuận tiện thay tôi chúc em trai cậu một câu sinh nhật vui vẻ.”

“Được.” Từ Thiếu Khiêm gật đầu một cái, xoay người đi ra ngoài.

Mới vừa đi tới cửa, đột nhiên nghe An Nham kêu lên: “Đúng rồi, Thiếu Khiêm...”

Từ Thiếu Khiêm quay đầu lại, đối diện với ánh mắt chân thành hiếm có của An Nham, “Cám ơn cậu... đã giúp tôi nhiều như vậy...”

Hắn tựa hồ không biết biểu đạt, khi nói ra những lời này, hơi đỏ mặt sờ sỡ chop mũi, sau đó lại ngẩng đầu, lộ ra nụ cười sáng lạn với Từ Thiếu Khiêm.

Nụ cười như vậy, tựa như ánh nắng mặt trời sau cơn mưa bão, trong suốt mà sáng ngời.

Lòng Từ Thiếu Khiêm nhất thời nhộn nhạo.

Cảm ơn cái gì? Có gì phải cảm ơn cơ chứ? Khi cậu gặp khó khăn, khi trái tim cậu khổ sở, có thể ngay lập tức xuất hiện bên cạnh cậu, là điều mà tôi Từ Thiếu Khiêm muốn làm nhất, cũng nhất định sẽ làm.

https://thuviensach.vn

—— Bảo vệ cậu, vốn chính là một loại hạnh phúc.

Tác giả có lời muốn nói: Thích An Nham giơ tay trái, thích Từ Thiếu Khiêm giơ tay phải! Đều thích giơ hai tay!

Nghe bảo có thật nhiều người ghét An Nham có phải hay không..... @_@

Editor có lời muốn nói: *giơ hai tay hai chân có gì giơ nấy*

Kỳ thực bạn thích An Nham hơn một chút =v= ~

Chương 13

Mười một giờ trưa, tại Paris, Pháp ——

"Xảy ra chuyện lớn như vậy, tại sao đến giờ vẫn chưa giải quyết, bộ phận nguy cơ của tập đoàn Hoa An làm ăn những cái gì thế hả?! Quản lý bộ phận Trần Tiêu đâu rồi? Kêu cô ta tiếp điện thoại!"

Chu Bích Trân cầm di động đi qua đi lại trong phòng khách, khuôn mặt trang điểm tinh tế vì tức giận mà biểu lộ căng thẳng cực độ, tựa như chỉ một giây kế tiếp, cô sẽ hóa thân thành một con dã thú xé nát hết thảy sinh vật đi đến gần mình.

Năm giờ chiều, Trung Quốc, trụ sở tập đoàn Hoa An ——

https://thuviensach.vn

Quản lý bộ phận Trần Tiêu nơm nớp lo sợ nhấc điện thoại, nói: “Dạ, Chu tổng, tôi đã điều tra người post bài đó, người kia mới vừa lập tài khoản trên diễn đàn Thế giới giải trí chưa được ba ngày, còn là sử dụng đại chỉ proxy IP, căn bản không thể nào tra ra lai lịch...”

“Ai bảo cô điều tra lai lịch tên đó?!” Sắc mặt Chu Bích Trân càng thêm khó coi, “Dù có ngu như lợn, dám post bài bôi nhọ nghệ sĩ dưới trướng Hoa An chúng ta, cũng nhất định sẽ biết khoác nick clone dùng máy chủ proxy —— Bây giờ quan trọng là làm thế nào để giải quyết hậu quả!”

“Dạ dạ dạ, tôi đã liên lại với nhân viên quản lý diễn đàn, bảo bọn họ mau sớm del post, hơn nữa còn...”

“Không được ——“ Chu Bích Trân đột nhiên cắt ngang cô gái, lạnh lùng nói, “Thế giới giải trí, đây chính là diễn đàn lớn nhất, cũng tự do nhất trong nước, del post ngược lại sẽ kích thích quần chúng nổi giận. Lại nói, sau khi loại bài post này được đăng tải, đã sớm truyền khắp các trang web lớn, bây giờ có xóa cũng không có tác dụng, Đừng xóa, bài post cứ để nguyên đó, để cho tất cả mọi người mở to hái mắt nhìn, An Nham nhà tôi có một người mẹ lợi hại đấy, thì đã làm sao? Con ruột của Chu Bích Trân tôi, tôi vui lòng cưng chiều nó đến tận trời!”

Quản lý bộ phận bên kia đầu dây điện thoại đã bị khí thế kinh khủng của Chu tổng dọa sợ đến nỗi một câu cũng không dám nói ra khỏi miệng.

Chu Bích Trân dừng một chút, lại hít sâu một hơi, tỉnh táo nói: “Hãy liên lạc tốt với đài truyền hình bên kia, tối mai An Nham có một tiết mục talshow, bảo người dẫn chương trình hãy tận lực hướng cuộc nói chuyện xoay quanh phương diện gia thế, nếu đã ra

https://thuviensach.vn

ánh sáng rồi, vậy thì dứt khoát đưa toàn bộ ra ánh sáng đi! An Nham không ngu, nó tự biết biện pháp ứng phó."

"Vâng, Chu tổng, tôi lập tức đi làm!"

Chu Bích Trân cúp điện thoại, xoay người ngồi lại xuống ghế salon.

An Úc Đông nhẹ nhàng đặt tay lên vai vợ, thấp giọng an ủi: "Được rồi, đừng tức giận nữa. Chuyện có lẽ không nghiêm trọng như em nghĩ đâu, An gia là danh môn thương giới, đây cũng không phải là vết nhơ gì. Anh đã đặt vé máy bay đâu vào đấy, em tối nay về nước đi, ba bên này cứ để anh chăm sóc."

Lần này, hai vợ chồng cùng nhau đến Paris, cũng là bởi vì cha Chu Bích Trân đột nhiên ngã bệnh nhập viện, mặc dù chỉ là một khối u dạ dày nhỏ hơn nữa đã an toàn làm xong giải phẫu, nhưng Chu Bích Trân vẫn không yên tâm, cho nên mới gọi chồng cùng đi thăm cha, không ngờ hai người chỉ mới rời đi được ba ngày, trong nước đã xảy ra chuyện như vậy.

"Được." Chu Bích Trân gật đầu một cái, cầm nước lạnh trên bàn lên uống vài hớp, mới thấp giọng nói: "Em bây giờ ngược lại có chút hối hận, ban đầu khi An Nham 18 tuổi bước vào giới giải trí, thân là mẹ ruột, em không giúp nó được một chút nào... Sớm biết như thế, em lúc ấy nên đưa nó đến công ty mình, dùng đãi ngộ siêu sao Thiên vương bao bọc nó, mà không phải trơ mắt nhìn nó từ người mới đi lên, loay hoay chịu nhiều đau khổ..."

Chỉ vì muốn nhìn xem đứa con trai "kém cỏi nhất" trong mắt người ngoài rốt cuộc sẽ có bao nhiêu năng lực, cho nên, năm đó khi An Nham quyết định làm diễn viên, Chu Bích Trân mới có thể

https://thuviensach.vn

bỏ lại một câu "Chứng minh cho mẹ thấy" bỏ mặc hắn muốn làm gì thì làm, để An Nham tuổi còn nhỏ phải chiến đấu từ đầu trong giới giải trí ngư long hỗn tạp này.

Chu Bics Trân còn nhớ rõ, ban đầu An Nham lần đầu đóng phim, nhận chẳng qua chỉ là một vai nam phụ thầm thích nữ nhân vật chính trong bộ phim thần tượng. Đó là một màn nữ nhân vật chính tỏ tình với vai nam chính trong mưa, trời đông tháng mười hai giá rét, An Nham mặc chiếc áo sơ mi đơn bạc đứng trên đường cái giữa trời mưa. Hắn đứng trong mưa, yên lặng nhìn người con gái mà hắn thích tỏ tình với một nam sinh khác, hắn thậm chí ngay cả một lời kịch cũng không không có, cứ như vậy đứng trong mưa diễn mấy động tác và biểu cảm. Chờ đến khi quay xong, hắn vừa cóng đến cả người phát ru, vừa vui vẻ a a chạy đến bên cạnh đạo diễn, cười híp mắt nói: "Đạo diễn, ngài xem biểu hiện mới rồi của tôi có được không? Hì, lần đầu tiên diễn, thật ra thì tôi... có hơi căng thẳng."

An Nham khi đó còn là một thiếu niên hồn nhiên, cậu trai mười tám tuổi, ngay đến thân thể cũng chưa hoàn toàn phát triển, hắn lần đầu tiên đóng phim truyền hình, ánh mắt nhìn về phía đạo diễn chân thành mà lo lắng.

Chu Bích Trân cũng không nói cho hắn biết, ngày hôm đó bà đã len lén chạy đến tham ban, cũng không có nói cho hắn biết, thời điểm nhìn thấy hình ảnh kia, người làm mẹ như bà, đau lòng đến gần như nghẹt thở.

Nhưng mà, bà nhất định phải hạ quyết tâm.

Trong bốn anh em An gia, An Lạc là kỳ tài thương giới, An Trạch tuổi còn trẻ đã lên đến cấp chỉ huy trong quân đội, An Mạch lại rất có thiên phú vẽ vời, ngày hôm nay cũng đã trở thành họa sĩ

https://thuviensach.vn

nổi tiếng. Chỉ có An Nham, từ nhỏ đến lớn đều không hiểu chuyện, cũng không có bản lĩnh nhất.

Chu Bích Trân muốn, đứa bé này không thể cứ như vậy ngây ngây ngốc ngốc như vậy suốt cả đời, nên vào thời điểm An Nham nói muốn bước vào giới giải trim dù tất cả mọi người ra sức phản đối, trong lòng Chu Bích Trân vẫn là ủng hộ, bà mong đợi đứa con trai này có thể có chút thành tựu, bất kể là trong lĩnh vực nào.

Nhưng mà, bà sẽ không giúp hắn.

Người một mực chỉ biết dựa vào sự nâng đỡ của cha mẹ, mãi mãi sẽ không tự bước đi được.

BÀ muốn nhìn xem đứa con này ruốt cuộc có năng lực xông pha một phương trời hay không. Nếu như có, đó là tốt nhất. Nếu như không, bà cũng không ngại gọi hắn trở về An gia giao cho anh trai hắn để giúp việc, cả đời ăn không ngồi rồi, An gia cũng không phải là không nuôi nổi một con sâu gạo.

Không ngờ, An Nham lại khiến bà hết sức ngoài ý muốn.

Năm hắn 18 tuổi kia, sau khi thi trượt tốt nghiệp trung học cũng không đăng ký vào học trường nghề, nhận được vai nam phụ trong bộ phim kia, cũng do tự hắn hào hứng chạy đi tham gia tuyển chọn đúng dịp được đạo diễn nhìn trúng. Bộ phim truyền hình kia, đầu tư rất ít, đội hình rất kém cỏi, quay chính là tình yêu vườn trường vô bổ, An Nham dù là tuổi hay hay hình tượng đều vô cùng thích hợp, cho nên mới có cơ hội diễn một vai phụ như vậy, hắn cũng cực kỳ quý trọng cơ hội này.

https://thuviensach.vn

Đó là lần đầu tiên lên màn ảnh của hắn, không có lấy một lời kịch, chỉ đứng bên cạnh làm nềncho nam nữ nhân vật chính tỏ tình ôn nhau.

Giữa mùa đông, gió rét thấu xương, hắn ở trường quay bị tổ đạo cụ phun nước đến cả người ướt đẫm, còn cười híp mắt, mang theo ánh mắt mong chờ chạy đến bên người đạo diễn hỏi: "Đạo diễn, ngài xem biểu hiện mới rồi của tôi có được không?"

Trên mặt của hắn, là nụ cười cực kỳ đẹp mắt.

Trong nháy mắt đó, Chu Bích Trân đã biết, đứa con trai này, rốt cục cũng chọn được con đường tính hợp với hắn. Cũ đã biết, An Nham bắt đầu từ giây phút kia, mới coi là chân chính trưởng thành.

Đối với một người mẹ mà nói, đây là chuyện vui mừng cỡ nào...

Bốn anh em An gia, An Quang Diệu thương yêu nhất An Lạc, coi thường nhất An Nham, mỗi lần nghe ông mắng An Nham "mày cái thằng oắt không có tiền đồ này" "Mày cái đồ kém cỏi này" "Mày so với anh mày còn không bằng mo0ọt phần mười... nhìn cây gậy cứng rắn của ông từng cái từng cái nện trên cơ thể bé nhỏ của An Nham... Làm người mẹ ruột thịt, trong lòng bà sao có thể dễ dàng chịu đựng?

May mắn là, An Nham, đứa con trai mà bà thương yêu nhất, quả nhiên không khiến bà thất vọng.

Dưới tình cảnh không có bất luận kẻ nào trợ giúp, An Nham từng bước, từng bước, bừng sáng rực rỡ.

https://thuviensach.vn

Dùng trọn sáu năm.

Nghĩ đến đây, hốc mắt Chu Bích Trân trong lúc bất chợt hơi hơi nóng lên. Sớm biết như thế, mình năm đó đáng nhẽ ra không nên quá mức cứng rắn để cho con trai một mình đi chiến đấu... Nếu như lợi dụng quyền lợi cùng mạng lưới giao thiệp trong tay âm thầm giúp nó một chút, nó bây giờ chắc không chỉ đơn giản đoạt giải thưởng tân sinh như vậy thôi. Có lẽ, con trai của bà, bây giờ đã là siêu sao cấp quốc tế, giành được tới tay đủ loại giải thưởng lớn, mới sẽ không bởi vì một danh hiệu diễn viên mới xuất sắc nhất mà hưng phấn quá độ, gọi anh em trai đến xem, mới sinh ra loại chuyện như vậy.

Chu Bích Trân nhẹ nhàng nhắm mắt, có nén chua xót dưới đáy lòng, nhìn chồng mình, tỉnh táo mà kiến quyết nói: "Nếu, bọn họ đều nói An Nham là do một tay em bà mẹ lợi hại lăng xê —— Vậy hãy để bọn họ xem một chút, Chu Bích Trân em, có thể đem con trai mình, lăng xê đỏ đến mức độ nào!"

***

Thời điểm nhận được điện thoại của mẹ, An Nham đang vào làm bộ như không có chuyện gì xảy ra vào diễn đàn lật xem lại bài post.

Bài post đó đến hôm nay đã bị đính lên mười chủ đề hot nhất, trên weibo cũng là chuyển phát (*) khắp nơi, An Nham trong lúc nhất thời trở thành tiêu điểm chỉ trích của dư luận, lại càng không nói coác loại giễu cợt của những người bình luận độc miệng, rất nhiều quần chúng vây xem hoàn toàn không biết chân tướng cũng ồn ào theo. An Nham không biết nên giải thích như thế nào, loại thời điểm này càng nói càng sai, trước khi công ty nghĩ ra phương án đối phó, làm nghệ sĩ, hắn chỉ có thể giữ vững yên lặng.

https://thuviensach.vn

(*) Chuyển phát trên weibo cũng giống như nút share trên facebook, hay là reblog ở một số trang mạng cá nhân khác.

Đúng lúc này, điện thoại di động đột nhiên vang lên, là điện thoại của Chu Bích Trân gọi tới.

Chắc là lại sắp bị mắng chửi một trận nữa rồi...

An Nham trầm mặc một hôgi, bắt máy, mặt dày tươi cười chủ động mở miệng nhận lỗi: "Mẹ, con sai rồi, mẹ đừng nóng giận vội, tiền gọi điện quốc tế đường dài rất đắt, mẹ muốn mắng con, đừng mắng bây giờ, chờ về rồi hãy mắng thẳng mặt..."

Nghe âm thanh mang theo ý lấy lòng rõ ràng của con trai, trong lòng Chu Bích Trân nhất thời mềm nhũn, vốn còn muốn nói hắn mấy câu, mở miệng lại thành: "Có bị ông con đánh không?"

"....." An Nham có chút lúng túng, bị trưởng bối bạt tai cũng không phải chuyện vinh quang gì cho cam, chỉ là hắn từ nhỏ đã bị đánh thành quen, năng lực khôi phục tương đối mạnh mà thôi. Không nhịn được đưa tay sờ sờ gò má bị ông nội đánh, dưới sự xoa bóp của Từ Thiếu Khiêm, vết sưng đỏ nơi đó đã tiêu giảm không ít, trên mặt tựa hồ còn lưu lại nhiệt độ hơi lạnh thoải mái khi ngón tay Từ Thiếu Khiêm lướt qua da.

An Nham cố tỏ ra vô tâm cười cười, nói: "Cũng may, ông nội đang giáo huấn con thì Từ Thiếu Khiêm đột nhiên xuất hiện, anh con kịp thời gọi cậu ấy tới cứu viện, ông nội không thể làm gì khác hơn là thạm ngừng, không có đánh con gì cả..."

https://thuviensach.vn

Nghe tiếng cười nghĩ một đằng nói một nẻo của con trai, Chu Bích Trân nhịn xuống nội tâm chua xót, nói: "Không sao là tốt rồi. Mẹ đang ở sân bay, sắp phải lên máy bay rồi, tạm thời không nói nữa. Con sáng mai đến phòng làm việc của mẹ chờ mẹ."

"Dạ...?" Phòng làm việc? Mẹ sắp về rồi?

An Nham ngoài miệng nói "về rỗi hãy mắng thẳng mặt", đó là vì An Nham cảm thấy mẹ đang ở Pháp tạm thời chưa về được, kết quả, mẹ cư nhiên thần tốc chạy về?!

Chu Bích Trân mau chóng cúp điện thoại. An Nham nhất thời có chút buồn bực. Mẹ quả nhiên là phong cách sấm rền chớp giật, nói một không hai, vậy là muốn ngay mặt mắng chửi hắn một trận nữa ư? Tài ăn nói của mẹ còn tốt hơn ông nội nhiều, khi mắng người thậm chí có thể mắng bạn hận mình không thể chưa từng sinh ra. Lần này tìm người cứu viện... còn có tác dụng không?

An Nham suy đi nghĩ lại, cuối cùng, vẫn mặt dày gửi một tin nhắn cho Từ Thiếu Khiêm ——

"Thiếu Khiêm, cậu ngày mai hình như phải về công ty kiểm duyệt những bộ điện ảnh sẽ nhận năm sau đúng không? Chu tổng của chúng ta về rồi, cậu thuận tiện, thuận tiện đến phòng làm việc của mẹ cứu tôi một mạng đi... ^_^"

Tác giả có lời muốn nói: Trong số những tiểu thụ nhà tôi, Lâm Vi và An Nham đều thích dùng ký hiệu ^_^, anh zai Lâm Vi dùng ^_^ sẽ cho người ta cảm giác thật là dịu dàng a như mộc xuân phong a a! Còn An Nham hai lần dùng ^_^ luôn cảm thấy thật thiếu đánh a thật là muốn bóp mặt hắn a a a!

https://thuviensach.vn

Quả nhiên, ký hiệu giống người dùng không giống, sự khác biệt không phải là lớn bình thường đâu!!

Chương 14

Thời điểm Từ Thiếu Khiêm đến yến tiệc đã là bảy giờ tối, trong phòng ăn đèn đóm sáng trưng, từ xa đã nghe được tiếng dương cầm nhẹ nhàng du dương. Từ Thiếu Khiêm lái xe đến bãi đậu xe bên ngoài nhà hàng, trong bãi đậu xe khá lớn dừng rất nhiều xe xịn, từ xa nhìn vào cực kỳ hoành tráng.

Từ Thiếu Bạch năm nay vừa tròn hai mươi tuổi, yến tiệc sinh nhật lần này được tổ chức vô cùng long trọng, Từ Tử Chính rộng rãi bỏ tiền đặt một nhà hàng nổi tiếng nhất đại phương, mời cũng toàn là danh nhân hai giới thương chính (thương nghiệp & chính trị).

Danh viện quý tộc, y hương tấn ảnh (*), một buổi sinh nhật cơ hồ biến thành một buổi thịnh yến xa hoa.

(*) Y hương tấn ảnh: miêu tả sự lộng lẫy đẹp đẽ của phục sức trên người, cũng có ý ám chỉ phụ nữ hoặc chỉ những thứ hay thấy ở những yến hội xa hoa

Khi Từ Thiếu Khiêm đi vào đại sảnh, yến hội đã sớm bắt đầu. Một người đàn ông trung niên đứng giữa đại sảnh, hơn bốn mươi tuổi, được bảo dưỡng rất tốt, vì vậy thoạt nhìn hết sức trẻ tuổi, hắn mặc một bộ Tây trang màu xám tro đơn giản, ngũ quan tinh tế dưới ánh đèn chiếu xuống anh tuấn thần kỳ, ánh mắt lợi hại đảo qua đại sảnh, hiện trường nhất thời yên tĩnh lại.

Thanh âm trầm thấp lãnh đạm của nam nhân chậm rãi vang lên: “Cảm ơn các vị đã tới tham dự buổi dạ tiệc mừng sinh nhật tròn

https://thuviensach.vn

hai mươi tuổi của con trai tôi Từ Thiếu Bạch, hy vọng tối nay, tất cả mọi người có thể... tận hứng mà về!"

Hắn chủ động giơ ly rượu lên, khách khứa xung quanh cũng liền đồng thời giơ ly rượu lên, từ xa kính rượu với hắn.

—— Phỉ thúy thế gia – Từ Tử Chính.

Thương chính hai giới, không ai không biết đến danh tiếng của hắn, cũng không có ai dám không nể mặt hắn.

Từ gia lấy buôn bán châu báu ngọc thạch khởi nghiệp, cửa hàng kim cương, ngọc trai, phỉ thúy, trang sức bằng ngọc, dây chuyền mở trên khắp cả nước, ở nước ngoài cũng có công ty chi nhánh. Tổng giá trị tài sản tư nhân của phỉ thúy thế gia đạt mức cao kỷ lục, phần lớn đều là công lao của Từ Tử Chính, trong hai mươi năm tiếp nhận chức chủ tịch phỉ thúy thế gia, Từ Tử Chính bằng thủ đoạn mạnh mẽ của bản thân, khiến Từ gia thành công vượt qua thời kỳ gian nan nhất, đi lên một tầm cao mới. Phỉ thúy thế gia hôm nay, cơ hồ chiếm lấy tám mươi phần trăm thị trường châu báu ngọc thạch quốc nội!

"Chúc Thiếu Bạch sinh nhật vui vẻ!" "Sinh nhật vui vẻ!"

Trong tiếng chúc mừng của tân khách, nhân vật chính của buổi dạ tiệc Từ Thiếu Bạch cầm ly rượu lên uống một hớp, mỉm cười nói: "Cám ơn!"

Không giống anh cả Từ Thiếu Khiêm anh tuấn lạnh lùng, dung mạo Từ Thiếu Bạch lộ ra khí chất cực kỳ thanh tú, đại khái vì không thường uống rượu, mới uống được nửa chén mặt cậu ta đã ửng đỏ. Cậu ta đang học tại một Học viện Quản lý và Kinh doanh

https://thuviensach.vn

nổi tiếng ở nước ngoài, trên người có hơi thở sạch sẽ đặc thù chỉ thuộc về sinh viên đại học giữa cái nơi hỗn độn những kẻ lõi đời chốn thương giới này càng thêm nổi bật nét đơn thuần khiến người phải sợ hãi tán thán.

Có người thậm chí không nhịn được nghĩ: Thiếu niên thuần khiết trong sạch như vậy, hoàn toàn không giống đứa con mà Từ gia nuôi lớn, cậu ta liệu có năng lực thừa kế gia nghiệp khổng lồ trong tay cha cậu ta không?

Phía dưới sóng ngầm mãnh liệt, nhưng ngoài mặt vẫn là bình tĩnh như thường, không ai dám ngay trước mặt Từ Tử Chính tiến lên một bước. Từ Thiếu Bạch giống như một chú mèo nhỏ ngoan ngoãn đi bên cạnh con hổ, theo cha cậu ta nhất nhất mời rượu chào hỏi một vài trưởng bối.

Từ Thiếu Khiêm cũng không muốn xuất hiện trong yến hội kiểu này, sau khi đi vào đại sảnh liền tự mình đi tới chỗ ít người, tùy tiện lấy một vài món ăn. Từ Thiếu Bạch kính xong một vòng rượu, khóe mắt phát hiện ra hắn, lập tức kiếm cớ thoát thân, bước nhanh tới trước mặt Từ Thiếu Khiêm, cười nói: “Anh hai, anh đến rồi.”

“Ừ.” Nhìn cậu em họ đã cao ngang ngửa mình, sắc mặt luôn luôn lãnh đạm của Từ Thiếu Khiêm cũng không khỏi giảm bớt, vỗ vỗ vai cậu ta nói: “Thiếu Bạch, sinh nhật vui vẻ.”

“Cảm ơn.” Từ Thiếu Bạch dừng một chút, lại nói, “Sao hôm nay lại về muộn thế? Vốn là ba còn muốn để ba anh em mình cùng nhau cắt bánh ngọt, kết quả anh không đến đúng giờ, em đành phải tự mình cắt trước.”

https://thuviensach.vn

Từ Thiếu Khiêm nói: “Anh bên kia tạm thời xảy ra chút chuyện, nhất định phải chạy tới xử lý.”

“À...” Từ Thiếu Bach như có điều suy nghĩ gật đầu một cái, “Đúng rồi, anh đến phòng nghỉ xem một chút đi, ba hình như có việc tìm anh.”

“Được.” Từ Thiếu Khiêm xoay người đi tới phòng nghỉ.

Từ Thiếu Bạch mỉm cười nhìn bóng lưng của hắn, ly rượu cầm trong tay, tựa như cố ý, lại như vô tình, nhẹ nhàng siết chặt.

***

Bên trong phòng nghỉ, Từ Tử Chính ngồi trên ghế salon, trong tay cầm một điếu xì gà từ từ hút, từng làn khói trắng được hít vào nhả ra làm khuôn mặt hắn hiện lên mơ hồ không rõ, giọng nói cũng bởi hút thuốc lâu mà lộ ra một tia khàn khàn ——

“Tra ra chưa?”

Bên cạnh hắn đứng một nam nhân thân hình cao lớn, mặc một thân tây trang đen sậm, ngũ quan nam nhân đoan chính, chỉ tiếc là, nơi mi mắt có một vết sẹo nhàn nhạt phá mất vẻ đẹp trai của hắn, ngược lại hiện ra mấy phần lãnh khốc kỳ dị.

Trên gương mặt nghiêm túc của nam nhân không có bất kỳ biểu lộ gì, nhưng thái độ đối với Từ Tử Chính lại hết sức cung kính.

“Rồi ạ, Từ tiên sinh.” Anh ta thấp giọng nói, “Nhà đầu tư sau lưng của khu bất động sản mà ngài lệnh cho tôi điều tra, cùng

https://thuviensach.vn

với kẻ đã lấy giá cao mua đi sợi dây chuyền trên buổi đấu giá của phỉ thúy thế gia kia... là cùng một người."

"Ồ?" Từ Tử Chính nhíu mày, "Là ai?"

"... Từ Thiếu Khiêm."

Tĩnh lặng khiến người ta nghẹt thở kéo dài một lúc lâu, trong không khí tựa hồ chỉ còn dư lại âm thanh tích tắc di chuyển của kim đồng hồ.

Từ Tử Chính không trả lời, mà là tiếp tục hít một hơi khói, rồi chậm rãi nhả ra, cho đến khi điếu xuống đã gần cháy hết, hắn mới ngồi dậy, nhẹ nhàng dí tàn thuốc vào trong cái gạt tàn bên tay, nhàn nhạt nói: "Không tệ. Đứa cháu của ta đây, luôn vào thời điểm mấu chốt, cho ta một phần kinh hỉ hết ý."

Phần kinh hỉ đầu tiên, là vào hai năm trước.

Lễ giáng sinh hai năm trước, Từ Tử Chính giới thiệu đứa con gái Dương Nhã Vi của Dương gia cho Từ Thiếu Khiêm, muốn giúp hắn tìm một người bạn gái thật tốt để qua lại một chút, Dương gia cũng coi là danh gia vọng tộc nơi này, Dương Nhã Vi còn là một cô gái dung mạo xuất chúng lại tri thư đạt lễ, Từ Tử Chính rất coi trọng cô ấy, còn tưởng rằng Từ Thiếu Khiêm lần này cũng sẽ không có ý kiến gì với cô.

Không ngờ rằng, Từ Thiếu Khiêm cư nhiên vô cùng tỉnh táo cự tuyệt phần ý tốt này: "Tứ thúc, con sẽ không hẹn hò với cô ấy, con đã có người con thích."

https://thuviensach.vn

Từ Tử Chính khá là hứng thú quan tâm hỏi hắn: "Ồ? Tầm mắt của con cao như vậy, cư nhiên lại có người thích? Nói một chút xem, con nhìn trúng tiểu thư nhà nào?"

Từ Thiếu Khiêm vẫn thần sắc bình tĩnh như cũ nói: "An gia Nhị thiếu gia, An Nham."

"....." Từ Tử Chính dù có bình tĩnh nữa, lúc ấy cũng thiếu chút nữa bị khói mình hút vào làm sặc.

—— An Nham?... Tiểu hỗn đản từ nhỏ đến lớn suốt ngày bắt nạt Thiếu Khiêm, vô số lần khiến Thiếu Khiêm gánh tội oan, hỗn đản nghịch ngợm gây thị phi khắp nơi, luôn khiến An Quang Diệu giận đến phồng mang trợn má... của An gia... đó!?

Nếu không phải luôn luôn tỉnh táo, Từ Tử Chính có lẽ sẽ dưới cơn thịnh nộ trực tiếp ném quyển sách dày cộp trong tay lên mặt Từ Thiếu Khiêm.

Cho nên, so với phần kinh hỉ lần trước mà nói, kinh hỉ lần này vẫn chưa tính là cái gì.

"Luôn khiến ta phải rửa mắt nhìn, Thiếu Khiêm, không hổ là con cháu Từ gia chúng ta." Khóe môi Từ Tử Chính kéo ra một nụ cười như có như không, thời điểm nói ra những lời này, đáy mắt cư nhiên hiện lên một tia tán thưởng hiếm có, "Tiếp tục theo dõi nó cho tôi, tôi cũng muốn xem một chút, nó có thể có bao nhiêu bản lĩnh."

"Dạ."

https://thuviensach.vn

Bên ngoài đột nhiên vang lên tiếng gõ cửa, "Tứ thúc, chú có ở đây không?"

Nam nhân bên cạnh lập tức lặng lẽ lui ra ngoài, Từ Tử Chính lúc này mới nói: "Vào đi."

Từ Thiếu Khiêm đi vào trong phòng, đối diện với ánh mắt như có điều suy nghĩ của Từ Tử Chính.

Thương chính hai giới của thành phố Tây Lâm, rất nhiều người đều sợ Từ Tử Chính, nghe nói, thời điểm bị hắn lạnh lùng nhìn chăm chú, cảm giác giống như là... kẻ ngồi tựa vào trên ghế salon trước mặt cũng không phải là con người, mà là một con sói hoang tùy thời sẽ nhào tới xé nát bạn.

Giờ phút này, Từ Tử Chính đang dùng loại ánh mắt lạnh lùng ấy nhìn chằm chằm Từ Thiếu Khiêm, giọng điệu bình thản nói: "Con vốn là một người đúng giờ, hôm nay lại đến trễ như vậy, ngay cả tiệc sinh nhật của em trai con cũng không cùng đón, con đã đi đâu?"

Từ Thiếu Khiêm bình tĩnh nói: "Con có chút việc cần xử lý."

"Chuyện của An Nham?"

Câu hỏi gần như là khẳng định, Từ Thiếu Khiêm cũng không trả lời, coi như là thừa nhận.

Từ Tử Chính không vui nhíu mày, "An Nham chọc phải chuyện không tốt, An gia sẽ tự biết giải quyết, Chu Bích Trân cũng

https://thuviensach.vn

không phải là ăn không ngồi rồi, còn cần người ngoài như con nhúng tay chắc?"

"Người ngoài?" Từ Thiếu Khiêm ngẩng đầu nhìn về phía Từ Tử Chính, gằn từng chữ nói: "Đối với con mà nói, An Nham cũng không phải người ngoài gì cả, Tứ thúc, chẳng lẽ ngài đã quên, cậu ấy là người con thích —— Người mình thích gặp phải phiền toái, đầu tiên phải chạy tới bên cạnh cậu ấy, đây không phải là điều con nên làm sao?"

Trên gương mặt cực giống với Từ Tử Chính phía trước là biểu cảm bình tĩnh, trong ánh mắt cũng là kiên định khó có thể che giấu.

Ở trước mặt tứ thúc một tay nuôi dưỡng mình lớn lên, Từ Thiếu Khiêm cũng không định giấu giếm, thậm chí đã sớm thẳng thắn bày tỏ ý đồ của mình. Làm đứa cháu trai lớn nhất Từ gia, hắn căn bản lại không thể kết hôn sinh con lưu lại hậu duệ cho Từ gia, cho nên khi tứ thúc cố ý muốn hắn qua lại với mấy thiên kim tiểu thư kia, hắn cũng rất trực tiếp ngả bài.

Ở Từ gia, tất cả mọi người đều sợ Từ Tử Chính, chỉ có Từ Thiếu Khiêm là ngoại lệ.

Hắn đối với Từ Tử Chính chỉ có kính trọng, lại không có một chút suy nghĩ sợ hãi nào, hắn thậm chí còn dám đưa ra điều kiện với Từ Tử Chính —— năm đó sau khi ngả bài, Từ Thiếu Khiêm cùng Từ Tử Chính bình tĩnh đàm phán, hơn nữa thu được thắng lợi cuối cùng —— Từ Tử Chính đồng ý sẽ không can thiệp vào tình cảm của hắn, cũng không ép hắn kết hôn, điều kiện là, Từ Thiếu Khiêm nhất định phải trở lại quản lý phỉ thúy thế gia.

https://thuviensach.vn

Đúng vậy, Từ Thiếu Bạch mặc dù đang học học viện kinh doanh, nhưng tính tình thiên về âm nhu của hắn không thể chống đỡ nổi gia nghiệp lớn như thế. Mà Từ Tử Chính nhất định phải lựa chọn một người thừa kế thích hợp nhất, người này, chỉ có thể là Từ Thiếu Khiêm.

Có lúc Từ Tử Chính thậm chí cảm thấy, Từ Thiếu Khiêm chẳng khác gì phiên bản hai mươi năm trước của chính mình. Hắn không sợ trời, không sợ đất, giống như lang vương đang ẩn núp sâu trong rừng rậm, ai dám chạm vào nghịch lân của hắn, hắn sẽ không chút lưu tình đem đối phương một hơi diệt sạch, dứt khoát gọn gàng, không để lại dấu vết.

Từ Tử Chính trầm mặc trong chốc lát, tâm tình phức tạp nói: "Chuyện của con cùng An Nham ta có thể không hỏi, nhưng chuyện con đã đáp ứng ta phải mau chóng hoàn thành. Trước lễ giáng sinh năm tới, phải xử lý tốt hết thảy mọi chuyện trong giới giải trí, đến phòng làm việc ở tổng bộ phỉ thúy thế gia tìm ta."

Từ Thiếu Khiêm gật đầu một cái, nói: "Vâng ạ."

Hai người đồng thời cùng trầm mặc trong chốc lát, Từ Tử Chính lại nói sang chuyện khác: "Khoảng thời gian trước, có người trên buổi đấu giá lấy giá cao mua lại một khối ngọc mặt dây chuyền Quan Âm phỉ thúy thuần tự nhiên, con có biết chuyện này không?"

"Biết." Từ Thiếu Khiêm thần sắc rất thản nhiên, "Là con mua lại, làm quà sinh nhật chuẩn bị tặng An Nham."

"....." Ánh mắt Từ Tử Chính bỗng nhiên chuyển lạnh.

https://thuviensach.vn

Hắn kinh doanh ngọc thạch thịnh vượng như vậy, cũng bởi hắn là một tay sành sỏi thật sự am hiểu đánh giá. Loại ngọc này, sự khác biệt giữa người sành sỏi với ngoài nghề vô cùng lớn, đối với người yêu ngọc sẽ biết giữ ngọc tốt, kẻ không hiểu kỹ có lẽ sẽ vào cửa hàng mua phải loại hàng đểu mấy trăm đồng, mà người hoàn toàn không hiểu, thậm chí còn không phân biệt được sự khác biệt giữa hàng thật mấy trăm nghìn với hàng giả mấy chục đồng.

Vẫn nói ngọc có linh tính, người nuôi ngọc, ngọc nuôi người, người hiểu ngọc sẽ đeo ngọc tốt, mới có thể làm nổi bật giá trị của ngọc.

Khối phỉ thúy kia là khối ngọc trân quý nhất trong tất cả sản phẩm năm nay của Từ gia, nguyên liệu thuần tự nhiên, màu sắc đẹp đẽ, mặt dây chuyền trong suốt ánh lên màu xanh biếc, không có một chút tì viết nào, Quan Âm dưới thiết kế tỉ mỉ của nhà tạo mẫu dây chuyền nổi tiếng cùng nhà điêu khắc ngọc thạch hàng đầu trông sống động như thật, không biết đã khiến biết bao người yêu phỉ thúy tranh nhau mua, ngắm đến mê mẩn.

Không ngờ, khối phỉ thúy kia cư nhiên bị Từ Thiếu Khiêm đoạt mất. Tự hắn muốn đeo thì không nói làm gì, hết lần này đến lần khác lại muốn tặng cho An Nham.

—— Tặng cho An Nham?

An Nham có biết đó là cái gì không? Phỉ thúy cực phẩm giá trị liên thành vô số người sứt đầu mẻ trán tranh giành muốn mua, đeo vào trên cổ hắn, đơn giản chính là đem sơn hào hải vị, toàn bộ đút cho một con heo đần!

https://thuviensach.vn

Mặc dù bất đắc dĩ không thể không tiếp nhận sự thật tàn nhẫn Thiếu Khiêm coi trọng thằng nhãi An Nham kia, nhưng hôm nay, Thiếu Khiêm lại muốn đem khối phỉ thúy quý giá như vậy tặng cho An Nham cái loại ngu xuẩn không hiểu giá cả thị trường đó... Từ Tử Chính rốt cục không thể nhịn được nữa, giọng nói cũng không khỏi nghiêm khắc: "An Nham hoàn toàn không hiểu giá trị phỉ thúy, con tặng cái này cho nó, đơn giản chính là phí của trời!"

"Vậy thì đã sao?" Từ Thiếu Khiêm ngẩng đầu nhìn về phía Từ Tử Chính, hơi cười cười, nhấn mạnh từng chữ nói, "Cưng chiều người mình thích lên tận trời... đây chính là do Tứ thúc ngài, từ nhỏ đã dạy con nguyên tắc này."

"....." Từ Tử Chính đột nhiên không biết nói gì.

Đúng vậy, hắn từ nhỏ đã dạy Từ Thiếu Khiêm, làm một người đàn ông, kiếm được nhiều tiền, nắm giữ được rất nhiều quyền lực, chính là vì khiến cho người mình để ý sống hạnh phúc. Nếu có một ngày, con có đầy đủ năng lực, con nhất định phải cưng chiều người mình thích lên đến tận trời, để người đó trở thành người hạnh phúc nhất thế gian này.

—— Đàn ông thông minh biết cách bảo vệ người mình yêu, chỉ có loại đàn ông ngu xuẩn nhất mới có thể khiến người mình yêu khổ sở.

Những lời đó đã nói với Từ Thiếu Khiêm từ bao nhiêu năm trước? Từ Tử Chính đã có chút không nhớ rõ. Mà hắn sở dĩ từ nhỏ đã dạy Từ Thiếu Khiêm đạo lý này, là bởi vì, hắn đã từng một lần làm người ngu xuẩn, chỉ một sai lầm kia đã tạo thành tiếc nuối, dù đến hết đời đều không thể bù đắp.

https://thuviensach.vn

Chú cháu hai người trầm mặc nhìn nhau, ai cũng không chịu nhượng bộ, đúng lúc này, di động của Từ Thiếu Khiêm đột nhiên vang lên.

Từ Thiếu Khiêm lấy điện thoại di động ra, vừa mở ra nhìn, lại là tin nhắn đến từ An Nham ——

"Thiếu Khiêm, cậu ngày mai hình như phải về công ty kiểm duyệt những bộ điện ảnh sẽ nhận năm sau đúng không? Chu tổng của chúng ta về rồi, cậu thuận tiện, thuận tiện đến phòng làm việc của mẹ cứu tôi một mạng đi... ^_^"

Mặt dày chủ động nhắn tin cầu cứu, sau chót còn kèm theo một khuôn mặt tươi cười không biết xấu hổ.

Mà ánh mắt Từ Thiếu Khiêm giây phút thấy tin nhắn kia đột nhiên trở nên dịu dàng, ngón tay lấy tốc độ nhanh nhất đánh chữ trả lời: "được."

An Nham nhanh chóng reply: "Đến lúc đó lấy SOS làm ám hiệu, cậu sau khi nhận được tin nhắn mau tìm phòng làm việc của Chu tổng mà gõ cửa, nghĩ biện pháp quấn lấy mẹ, sau đó tôi sẽ ù té chạy! Cám ơn người anh em, hôm nào đó sẽ mời cậu đi ăn ^_^"

Bởi vì An Nham hiếm khi được một lần chủ động cầu cứu mà mềm lòng, bên miệng Từ Thiếu Khiêm không khống chế được vẽ nên một nụ cười, trả lời: "Yên tâm, có tôi ở đây, không có việc gì."

—— Đó là nụ cười dịu dàng mà Từ Tử Chính chưa bao giờ được thấy trên mặt Từ Thiếu Khiêm.

https://thuviensach.vn

Một tay nuôi lớn Từ Thiếu Khiêm, dùng mạo, tính tình, tác phong làm việc, đều cực kỳ giống mình năm đó, hắn tựa như lang vương cô độc trong rừng rậm, kiêu ngạo, lạnh lùng, khó có thể tiếp cận.

Mà dịu dàng chợt lóe trên mặt hắn, lại chỉ dành cho An Nham.

Chương 15

Sáng hôm sau, An Nham vừa đến công ty liền trực tiếp bị người đại diện đưa tới phòng làm việc của tổng giám đốc trên tầng 17, Thường Lâm có vẻ hồi hộp nói: "Chủ tịch đã dặn, cậu đến công ty thì ở đây chờ cô ấy."

An Nham quay đầu lại nhìn về phía Thường Lâm: "Annh có cái gì có thể nói nhỏ trước một chút với tôi không? Mẹ tôi có phải đặc biệt tức giận hay không?" Nghĩ tới đây, An Nham lại có chút nhức đầu, hôm qua đã bị ông nội hung hăng mắng một trận, hôm nay mẹ lại thêm một trận nữa, da mặt hắn có dày nữa cũng sắp không chịu nổi.

Thường Lâm nói: "Lúc tôi nhận được điện thoại của cô ấy thì cô ấy đang ở sân bay, chỉ bảo tôi đưa cậu tới đây chờ cô ấy, có chuyện muốn thương lượng với cậu, cô ấy hình như cũng không tức giận đến như vậy… thì phải?"

An Nham vẻ mặt đau khổ nói: "Cũng không nhất định, mẹ tôi càng thể hiện bình tĩnh, càng chứng minh mẹ đang tức giận. Lần này bởi vì tôi, hình của mẹ cũng bị đào ra, mẹ chắc chắn đang hối hận thời điểm sinh hạ tôi không thuận tay bóp chết quách cho rồi…"

https://thuviensach.vn

An Nham vừa nói, vừa tay chân nhanh nhẹn bấm một tin nhắn cầu cứu SOS, nhanh chóng gửi cho Từ Thiếu Khiêm.

Đúng lúc này, Chu Bích Trân đột nhiên đẩy cửa đi vào, An Nham vội vàng nhét lại điện thoại vào túi, đứng dậy rót một tách cà phê nóng, trưng lên khuôn mặt tươi cười rạng rỡ, rất chân chó chạy đến trước mặt Chu Bích Trân, cười híp mắt nói: "Mẹ à, mẹ về rồi a, máy bay đường dài cực khổ, nào nào, con pha cho mẹ một ly cà phê, nhân lúc đang nóng uống ngay đi, nâng cao tinh thần…"

Chu Bích Trân sắc mặt bình tĩnh nhìn hắn một cái, nhận lấy cà phê hắn bưng tới, xoay người ngồi xuống trước bàn làm việc uống một hớp, sau đó ngẩng đầu nhìn An Nham, nói: "Ngồi đi, đừng đứng."

Biểu tình của mẹ thật là bình tĩnh đến quá đáng, không khác gì lặng yên trước cơn bão.

An Nham cúi đầu: "Muốn mắng thì cứ mắng luôn đi, mẹ trên đường đi chắc chắn là nhịn một bọc tức…"

Thấy An Nham hiếm khi ngoan ngoãn cúi thấp đầu, Chu Bích Trân vừa bất dắc dĩ, đồng thời lại đột nhiên có chút đau lòng, không nhịn được một hơi thở dài dưới đáy lòng, nói: "Ông nội con hẳn đã giáo huấn con rồi, mẹ vội vã chạy về, cũng không phải để chửi mắng con một trận… Được rồi, ngồi xuống nói chuyện, mẹ có chuyện nghiêm túc muốn nói với con."

An Nham lập tức tràn ngập sung sướng, ngồi xuống hỏi: "Chuyện nghiêm túc gì ạ?"

https://thuviensach.vn

Chu Bích Trân nhấp một hớp cà phê nóng, lúc này mới lên tiếng nói: "Chuyện lần này, thật ra cũng không phải lỗi của một mình con, chỉ là chẳng qua do An Lạc và An Trạch cùng xuất hiện trên Lễ trao giải, vừa hay cho những người này một thời cơ thích hợp. Mặc dù nói trong giới giải trí thân phận của con vẫn luôn được giữ bí mật nhưng người thường qua lại làm ăn với An gia chúng ta, không thiếu người biết An gia có một nhị thiếu gia. Nếu như những người này muốn nhân cơ hội bôi nhọ con, bối cảnh thân phận của con liền mười mươi rõ ràng, thậm chí ngay cả tìm kiếm cũng không cần."

An Nham ngơ ngẩn: "Mẹ là nói, bài post đó, không nhất định là do người trong giới giải trí gửi?"

Chu Bích Trân gật đầu một cái, "Đây cũng chỉ là suy đoán của mẹ. Ông nội con tính khí cố chấp, trên phương diện làm ăn từng đắc tội không ít người, bị người trả thù cũng là có thể. Người kia hình như hiểu rất rõ về con, nếu không cũng sẽ không ngay cả ông ngoại và chú đã sớm di cư sang nước ngoài cũng moi ra được."

An Nham nhất thời lông tơ dựng đứng, "Ai lại biến thái như vậy a?"

"Chuyện này tạm thời không nhắc đến, mẹ cũng không có cách nào tra được chứng cứ." Chu Bích Trân nhíu mày một cái, "Bây giờ, mấu chốt là giải quyết như thế nào. Mẹ đã bảo bên đó chào hỏi với đài truyền hình, chương trình gameshow tối nay, đề tài sẽ dính dáng tới thân thế của con, nếu muốn lấy lại hình tượng, sẽ phải dựa vào chính con."

An Nham cúi đầu trầm mặc trong chốc lát, lúc này mới ngấrng đầu lên, cười cười gật đầu một cái: "Vâng, con biết rồi."

https://thuviensach.vn

Đối diện với khuôn mặt tươi cười của con trai, Chu Bích Trân cũng cười theo, "À, con có thể giành được giải thưởng tân sinh là một khởi đầu rất tốt, sau này con dứt khoát phát triển ở lĩnh vực điện ảnh đi, phim truyền hình không cần đóng nữa, mấy loại phim vương tử công chúa gì đó tuy có thể hấp dẫn fans tuổi teen, nhưng đối với con đường nghiệp diễn sau này của con không quá ích lợi."

An Nham lập tức gật đầu, "Vâng, con cũng muốn nếm thử một ít mới mẻ."

Chu Bích Trân nói: "Vậy thì quá tốt rồi, năm nay thị trường điện ảnh mở rộng, tối thiểu chọn được hai tác phẩm phim, phương diện kịch bản mẹ cũng đã tự mình xem cho con." Vừa nói vừa nhìn về phía Thường Lâm, "Thường Lâm, kịch bản gửi qua email cho cậu tối hôm qua đã mang đến chưa?"

Thường Lâm lập tức lấy kịch bản đã in trong túi xách ra, nói: "Có mang ạ."

Chu Bích Trân nói: "Hai bộ kịch này đều có nguồn lực đầu tư cực mạnh trong năm nay, mẹ và nhà chế tác có một chút giao tình, bọn họ sẽ ưu tiên cân nhắc diễn viên dưới trướng chúng ta. Kịch bản quá dày tạm thời xem không hết, cậu nói lại đơn giản mỗi bộ cho An Nham, xem nó cảm thấy hứng thú với cái nào hơn."

Thường Lâm gật đầu một cái, chỉ chỉ một kịch bản trong đó nói: "Đây là một bộ phim hình sự, nữ nhân vật chính đã được xác định là Ảnh hậu năm nay, Ngả Vân, đội hình đoàn làm phim khổng lồ, có rất nhiều minh tinh nổi tiếng tham gia hợp tác, sẽ có tác dụng cho cậu, cảnh sát trẻ tuổi, chính trực, nhiệt huyết, là vai nam chính số một trong cả series phim."

https://thuviensach.vn

An Nham cúi đầu nghiêm túc xem mấy tờ kịch bản, một lát sau mới để chúng xuống, cầm một quyển khác lên, "Thế cái này?"

Thường Lâm tổng kết nói: "Đây là bộ phim điện ảnh về đề tài khoa học viễn tưởng, trong phim có sinh vật ngoài hành tinh xâm chiếm, thành phần bảo vệ đại cầu các loại, toàn bộ quá trình quay chụp phim 3D quy mô lớn, còn có rất nhiều cảnh quay đặc sắc và sinh động, nữ nhân vật chính cũng là minh tinh nhân khí cấp Ảnh hậu, vai của cậu là đội trưởng chiến đội liên mình toàn cầu, đại khái cũng là vai nam chính."

An Nham đơn giản lướt qua mấy tờ kịch bản, ngẩng đầu hỏi: "Tại sao không tìm những nghệ sĩ khác trong công ty?"

Chu Bích Trân giải thích: "Thiếu Khiêm không thích hợp loại vai diễn nhiệt huyết này, Quốc Nguyên hiện tại đã ký dự án khác, minh tinh trong công ty chúng ta cũng đều như vậy, những minh tinh khác cũng không gánh nổi loại phim quy mô lớn này."

"Thế không phải còn có Du Gia sao?" An Nham vừa lật xem kịch bản vừa nói: "Con mặc dù có thể diễn, nhưng rõ ràng Du Gia có kinh nghiệm hơn so với con, cũng càng có danh tiếng hơn. Con vừa mới bắt đầu đóng phim điện ảnh năm ngoái, nói thế nào cũng là một người mới, vào một đoàn làm phim đội hình toàn những minh tinh như này, là không đủ khả năng đi?"

"…" Chu Bích Trân bó tay. Thật vất vả bà muốn quay lại làm một người mẹ thiên vị, An Nham lại dậy lòng chính trực. Bà trước kia chưa từng tiếp xúc trực tiếp với An Nham trên phương diện công việc, không ngờ tới, An Nham đối với vấn đề đóng phim cư nhiên cố chấp đến vậy.

https://thuviensach.vn

Thấy sắc mặt mẹ mình bất thiện, An Nham vội vàng lộ ra một nụ cười, nói: "Con biết mẹ đang cho con quyền ưu tiên lựa chọn, không cần đâu, con năm nay đã có sắp xếp rồi, hai bộ phim đủ cho con bận rộn."

Chu Bích Trân kinh ngạc nói: "Con có sắp xếp rồi?"

"Hai bộ phim?" Làm người đại diện, Thòng Lâm có cảm giác thất bại sâu sắc.

An Nham cười nói: "Thành Phố Vô Tận 2 a, đừng nói với con, hai người ngay cả cái này cũng quên nhé? Phim khoa học viễn tưởng con hợp tác với Từ Thiếu Khiêm, phần tiếp theo của Thành Phố Vô Tận, con còn đang trông cậy nhờ vào bộ này lấy thêm một giải thưởng đây."

Thường Lâm ngẩn người, mới nói: "Một bộ này dĩ nhiên không có quên, biên kịch vẫn đang chỉnh sửa lại kịch bản lần cuối, bàn xong mức thù lao tôi sẽ cầm văn kiện đưa cậu ký tên. Bộ phim này đại khái sẽ bắt đầu vào tháng sáu năm sau… Vậy nửa năm đầu cậu không phải là nhàn rỗi à?"

An Nham nhún nhún vai nói: "Tôi không nhàn rỗi a. Tiền bối Giang Tuyết Ngưng trở lại, muốn quay một bộ phim điện ảnh đề tài cổ đại, tôi cảm thấy rất hứng thú đối với đề tài này, muốn thử một chút."

"Giang Tuyết Ngưng?" Chu Bích Trân nhíu mày một cái "Chuyện cô ấy muốn trở lại mẹ cũng có nghe, bất quá, bộ phim kia của cô ấy đầu tư rất ít, chẳng qua là một bộ điện ảnh nhỏ dò đường thử nước mà thôi. Giang Tuyết Ngưng mặc dù đã từng là Ảnh hậu

https://thuviensach.vn

đỏ chói một phương, nhưng dù sao cũng là lần đầu tiên làm đạo diễn, tài nghệ đạo diễn của cô ấy thì chưa dám bảo đảm."

"Không quan trọng." An Nham cười híp mắt khoát tay một cái, "Con đã diễn hiện đại đô thị, đã diễn khoa học viễn tưởng tương lai, duy chỉ có cổ trang là chưa từng diễn, không biết con mặc đồ cổ trang sẽ là bộ dạng gì." An Nham nghiêng đầu một cái, "Chắc chắn là cũng siêu cấp tuấn tú nhỉ?"

"……" Chu Bích Trân có chút không cam lòng, "Hai kịch bản trong tay mẹ này đều có đầu tư vượt qua mấy ngàn vạn."

An Nham thả kịch bản lại trên bàn, "Con biết, hai bộ phim này vốn cũng rất tốt, đạo diễn cũng là người tài giỏi nhất nhì, đội hình diễn viên lớn mạnh, con nếu đi diễn chắc chắn thành tích sẽ không quá kém. Nhưng con vẫn muốn thử bộ phim cổ trang kia của Giang Tuyết Ngưng một lần…"

Nói tới đây, An Nham mỉm cười nhìn vào mắt Chu Bích Trân, không khỏi lộ ra một tia thần sắc lấy lòng.

"Có được hay không? Chu tổng?... Mẹ à?"

Chu Bích Trân trong nháy mắt mềm lòng, "Giang Tuyết Ngưng… cô ấy xác định để con đóng vai nam chính?"

"Cũng chưa hẳn. Bất quá, hiện tại điện ảnh vẫn đang trong giai đoạn chuẩn bị, chắc sẽ sớm tìm con đến thử vai thôi."

"Thử vai?!" Chu Bích Trân trợn tròn mắt, "Lấy danh tiếng bây giờ của con còn phải chạy đi thử vai? Chẳng lẽ diễn không đạt

https://thuviensach.vn

còn bị đuổi về à?!"

An Nham cười híp mắt, nói: "Thử vai thì thử vai, sợ cái gì. Con trai mẹ sẽ không bị trả về nơi sản xuất đâu."

Chu Bích Trân trầm mặc một chút: "Con đây là nhất quyết muốn đi diễn cái bộ phim cổ trang không được người chú ý gì gì kia hả?"

An Nham giơ tay lên: "Đúng vậy, quyết tâm, một lòng một dạ, đến chết không đổi."

"…" Chu Bích Trân bất đắt dĩ liếc mắt, "Được rồi, con đi thử cổ trang một chút cũng tốt, trước nay chưa từng diễn qua cổ trang, cái này cũng coi như thử sức vậy." Dừng một chút, dứt khoát nói: "Vậy cứ quyết định như thế đi. Hai đứa về trước, chuẩn bị một chút thật tốt cho tiết mục buổi tối đấy."

"Vâng." An Nham và Thường Lâm cùng nhau đứng dậy rời đi, lúc đi tới cửa, lại quay đầu lại nói: "Mẹ, mẹ vừa xuống máy bay đừng quá lo nghĩ, sang phòng kế ngủ một lúc đi, điều chỉnh tinh thần. Tiết mục buổi tối, xem xem biểu hiện đẹp trai nhất của con trai mẹ." Nói đến đây, còn cố ý giơ tay chào mẹ một cái.

Chu Bích Trân bất đắc dĩ, "Được rồi, mi mau cút đi!"

"Vâng, Chu tổng."

Cho đến khi cửa phòng làm việc bị đóng lại, Chu Bích Trân mới dựa vào ghế dựa sau lưng, nhẹ nhàng thở dài.

https://thuviensach.vn

Không nghĩ tới, đến khi bà tạm gác tính cách mạnh mẽ qua một bên, dự định làm một bà mẹ thiên vị trong mắt người ngoài, chủ động đi nâng đỡ con trai, đứa con trai này lại đã sớm từ giữa vô số lần chới với, học được cách thẳng tắp sống lưng từng bước từng bước tiến lên.

Hắn không cần.

Hắn đã không cần người khác nâng đỡ.

Không thèm dựa vào quan hệ rộng rãi của mẹ mình tham gia vào đoàn làm phim quy mô lớn đó, đây là kiêu ngạo chỉ thuộc về An Nham.

Nhất là sau bài post được đăng trên diễn đàn, hắn càng không muốn dựa vào trợ giúp của người nhà, hắn chỉ muốn diễn bộ phim điện ảnh mà mình thích.

Bởi vì hắn hiểu rõ rằng, những đoàn làm phim kia mặc dù có thể tham gia, nhưng danh tiếng và tư cách chưa đủ như hắn, chắc chắn sẽ lại khiến người bới móc.

Hắn có lẽ cũng không biết mình liệu có thể diễn tốt bộ phim không được coi trọng rất ít đầu tư kia hay không, nhưng ít ra, hắn thích đề tài đó, hắn dám đi thử sức.

Chu Bích Trân hoàn toàn không ngờ tới, trong lúc vô tình, An Nham cư nhiên lặng lẽ thay đổi nhiều như vậy.

Đứa con trai này, rốt cục… đã trưởng thành rồi.

https://thuviensach.vn

Chu Bích Trân vô thức kéo ngăn kéo, lấy ra một tấm hình vẫn luôn để bên trong.

Trong ảnh, An Nham bé nhỏ mặc một chiếc áo lông nhung màu trắng thật dày, tựa như một con gấu đáng yêu, nhóc con đứng trong tuyết, thân thể uốn uốn éo éo bày ra một tạo hình kỳ quái, trong tay nắm một quả cầu tuyết thật lớn, đang hướng về phía máy ảnh làm mặt quỷ, nụ cười trên mặt sáng ngời mà rực rỡ, so với ánh mặt trời giữa đông còn đẹp hơn gấp ngàn lần.

Khoé môi Chu Bích Trân rốt cục hơi cong lên.

Bà tin chắc, một ngày nào đó, đứa con trai này, sẽ khiến cho tất cả những người yêu thương nó, kiêu ngạo vì nó!

Chương 16

"SOS!!!!"

Một dòng chữ cầu cứu in hoa kèm theo bốn dấu chấm than sợ hãi đằng sau, Từ Thiếu Khiêm sau khi nhận được tin nhắn này thì nhướng mày, lập tức lấy tốc độ nhanh nhất chạy tới phòng làm việc trên lầu, lại vừa lúc thấy An Nham từ trong phòng làm việc của Chu Bích Trân đi ra, cười híp mắt nói: "Vâng, Chu tổng!"

Từ Thiếu Khiêm nghi ngờ đi tới trước mặt hắn, thấp giọng hỏi: "Sao rồi?"

An Nham quay đầu lại nói: "Không sao hết, tâm trạng mẹ tôi hôm nay không tệ, một câu cũng không mắng tôi."

https://thuviensach.vn

Từ Thiếu Khiêm sắc mặt trầm xuống, "Vậy cậu gửi tin nhắn này cho tôi làm gì?"

An Nham nhìn dòng chữ SOS với bốn dấu cảm thán sợ hãi mà Từ Thiếu Khiêm đưa tới, sửng sốt một chút, "Tôi nhớ tôi không gửi tin nhắn cho cậu a…" Suy nghĩ một chút, còn nói, "Đại khái là mới vừa rồi quá kích động nên mới ấn nhầm chăng?"

Từ Thiếu Khiêm trầm mặc nhìn hắn.

An Nham cười híp mắt vỗ vỗ bả vai Từ Thiếu Khiêm, "Đi trước nhá, hôm nào mời cậu đi ăn."

Nhìn bóng lưng nghênh ngang bỏ đi của hắn và người đại diện, bàn tay bên người của Từ Thiếu Khiêm không khỏi dùng sức nắm chặt – Không đâu bản thân lại bị một chuỗi chấm than doạ sợ đến thiếu chút nữa trái tim ngừng đập, một hơi chạy thẳng lên lầu, kết quả lại là nụ cười híp mắt với một câu "kích động quá nên nhấn nhầm"…?

Cho đến khi bóng lưng An Nham biến mất ở cuối hành lang, Từ Thiếu Khiêm lúc này mới khẽ thở dài, bình phục tâm tình, xoay người gõ cửa phòng Chu Bích Trân.

Chu Bích Trân đang uống cà phê, nghe thấy tiếng gõ cửa liền để tách xuống, cất cao giọng nói: "Vào đi."

Đi vào là Từ Thiếu Khiêm, hắn chủ động tìm tới phòng làm việc lại là lần đầu tiên, Chu Bích Trân chỉ chỉ cái ghế trước mặt, ý bảo Từ Thiếu Khiêm ngồi xuống, "Tìm cô có việc à?"

https://thuviensach.vn

Từ Thiếu Khiêm ngồi đối diện bàn làm việc, thấp giọng nói: "Chu tổng, cháu có chuyện muốn nói trước với ngài một tiếng, cháu dự định sang năm sau khi quay xong Vô tận 2 thì rút khỏi giới giải trí, chậm nhất là sẽ trước Lễ Giáng Sinh."

Chu Bích Trân có chút kinh ngạc, "Rút khỏi giới? Tại sao?"

"Tứ thúc gọi cháu về nhà, giúp lo liệu việc làm ăn của Từ gia một tay."

Chu Bích Trân trầm mặc. An gia có An Lạc anh cả ở đó, An Nham đương nhiên sẽ không cần lo lắng vấn đề gia nghiệp, Từ gia thì khác, mặc dù Từ Tử Chính có con trai là Từ Thiếu Bạch, nhưng Thiếu Bạch từ nhỏ thể nhược lắm bệnh, cộng thêm dung mạo thanh tú, tác phong làm việc cũng thiên về ôn hoà, người như vậy sẽ không thích hợp làm người thừa kế gia tộc.

Ngược lại, Từ Thiếu Khiêm thân là trưởng tôn Từ gia thế hệ này, tính cách và ngoại hình đều giống Từ Tử Chính lúc còn trẻ như đúc, làm việc lại dứt khoát quyết đoán, để hắn tiếp nhận việc làm ăn của Từ gia không thể nghi ngờ là lựa chọn tốt nhất. Mặc dù biết Từ Thiếu Khiêm sớm muộn cũng sẽ rời khỏi ngành giải trí, lại không nghĩ tới, hắn sẽ chọn đúng thời điểm nhân khí đang trên đỉnh thịnh vượng này.

Chu Bích Trân không nhịn được nhíu mày một cái, "Cô biết chỗ khó khăn của cháu, nhưng cháu bây giờ mới hai mươi bảy tuổi, Tứ thúc cháu cũng còn trẻ, cháu hoàn toàn có thể nán lại giới giải trí thêm mấy năm nữa. Cô vốn định sau khi quay xong Vô tận 2 sẽ đưa cháu và An Nham cùng sang Mỹ phát triển."

https://thuviensach.vn

Từ Thiếu Khiêm cười cười nói: "Cám ơn ý tốt của cô, chẳng qua là, chuyện này cháu đã quyết định. Hợp đồng của cháu với Hoa An kéo dài đến sang năm là hết hạn, lúc đó cháu sẽ không ký tiếp nữa… Cô cũng biết, việc kinh doanh ngọc thạch không phải một sớm một chiều là có thể học được, cược đá, giám định, những điều này đều cần tích luỹ kinh nghiệm dài lâu, càng sớm bắt đầu càng tốt."

Chu Bích Trân suy nghĩ một chút nói: "Ừ, cháu nói cũng đúng, sản nghiệp Từ gia lớn, cháu là con trai trưởng của Từ gia, trở về giúp một tay suy cho cùng cũng phải. Cháu có thể nói trước với cô chứng minh cháu tin tưởng cô, cô dĩ nhiên sẽ tôn trọng ý nguyện của cháu. Sang năm sau, cô sẽ giúp cháu hoàn thành nốt công việc, kết thúc những công việc cuối cùng, cho dù rời đi, cũng sẽ gắng hết sức không để lại nuối tiếc."

Từ Thiếu Khiêm gật đầu một cái: "Cảm ơn Chu tổng."

Chu Bích Trân dừng một chút, lại nói sang chuyện khác: "Nghe nói, hôm qua lão gia tử trách phạt An Nham, lại nhờ cháu đến An gia cứu viện?"

"Vâng, cháu vừa đúng lúc đi trả điện thoại di động cho An Nham."

Chu Bích Trân mỉm cười nói: "Mấy năm này, giúp đỡ cháu dành cho An Nham cô đều thấy cả, An Nham từ nhỏ đã nghịch ngợm, chung quy thích gây chuyện thị phi, bên người không có mấy người bạn tri kỷ, khó có được có cháu một mực giúp đỡ nó. Hai đứa cùng nhau lớn lên, bây giờ còn cùng là nghệ sĩ dưới trướng một công ty, có thể giúp đỡ lẫn nhau đương nhiên là tốt không gì bằng."

https://thuviensach.vn

Từ Thiếu Khiêm nghe ra ý tứ của Chu Bích Trân, hiển nhiên, bà đang kéo đồng minh cho con trai mình, chẳng qua bà đại khái không ngờ rằng, nam nhân trước mặt, quan tâm cùng để ý dành cho con trai bà, so với bà, chỉ có thể nhiều hơn, chứ tuyệt đối không kém.

Từ Thiếu Khiêm mỉm cười một cái, ngẩng đầu nhìn bà, nghiêm tục nói từng câu từng chữ: "Dì Trân, dì yên tâm, trong phạm vi khả năng của con, chỉ cần An Nham có khó khăn, con, Từ Thiếu Khiêm tuyệt đối dốc hết sức lực."

***

Bảy giờ tối, bên trong phòng hoá trang phía sau trường quay kênh gameshow phát sóng trực tiếp —

An Nham đang giang rộng tứ chi thích ý ngồi trên ghế xoay, bên cạnh có hai cô gái trẻ tuổi đang không ngừng bận rộn quay quanh hắn, một là thợ trang điểm đang make up cho hắn, còn một thợ trang điểm khác đang suy nghĩ tạo hình cho hắn như thế nào.

An Nham cười híp mắt hưởng thụ một đám người phục vụ, thỉnh thoảng còn nói ra mấy câu đùa giỡn để điều chỉnh không khí: "Ai, Tiểu Trang, mấy ngày không gặp, chị sao lại mập lên rồi, có phải do ăn quá tốc độ không kịp phanh lại hay không a?"

Tiểu Trang vẻ mặt đau khổ, "Tôi mập lên rõ ràng như vậy sao?"

An Nham khoát khoát tay nói: "Như vậy vừa đủ, chị trước kia gầy không khác gì tang thi trong mấy phim tận thế."

https://thuviensach.vn

Thường Lâm ở bên cạnh trợn trắng mắt, "Đây là cái ví dụ rách nát gì a…" Tiểu Trang trợn trắng mắt nói: "Môn ngữ văn của An Nham chắc chắn là do giáo viên Toán dạy." An Nham cười híp mắt nói: "Em hình như chưa từng học Ngữ văn thì phải?"

Trong không khí thoải mái vui vẻ, hai người thợ trang điểm tay chân nhanh nhẹn đuổi tiến độ, rất nhanh, tạo hình của An Nham đã được xác định, mọi người ngắm nhìn một An Nham mới mẻ đẹp trai vô cùng, nhất thời phát ra một trận cảm thán.

Tiết mục sắp bắt đầu, người giám sát trường quay đã chạy ra sau đài thúc giục mấy lần, Thường Lâm vội vàng lôi kéo An Nham đi tới phòng quay ghé vào lỗ tai hắn thấp giọng dặn dò: "Tiết mục đặc biệt này từ trước đến giờ lấy việc hỏi những vấn đề sắc bén mà nổi tiếng, đối phó cho tốt vào."

An Nham cười nói: "Biết rồi."

Hiện trường đã bắt đầu phần mở đầu chương trình, bên tai cũng truyền tới âm thanh trong trẻo rõ ràng của người dẫn chương trình Du Tịch Dao: "Các bạn khán giả buổi tối tốt lành, chào mừng đến với tiết mục Ánh sao sáng chói! Buổi tối hôm nay, chương trình của chúng ta rất vinh hạnh mời được một vị khách mời có rất trọng lượng, anh ấy chính là tiểu Thiên vương nhân khí bừng lửa của chúng ta – An Nham!"

"Hoan nghênh An Nham!"

Trong tiếng vỗ tay kịch liệt, An Nham khoan thai bước slên sân khấu, mọi người chỉ cảm thấy trước mắt bừng sáng —

https://thuviensach.vn

Hắn hôm nay mặc một chiếc quần dài bó sát màu cà phê, trên người khoác một bộ áo lông màu trắng thuần, một thân ăn mặc đơn giản đẹp trai vô hạn, không khác gì một vị hoàng tử bạch mã hoàn hảo đẹp đẽ nhất trong lòng vô số cô gái. Thêm vào đó vóc người thon dài, mi mắt tuấn tú, nụ cười hơi nhếch bên môi, vừa xuất hiện đã miễu sát sát vô số fans trung thành chưa nói, ngay cả người qua đường vốn không có cảm giác gì với hắn cũng không khỏi than thở… Người này, quả thực là quá đẹp trai mà.

"Mọi người buổi tối tốt lành, tôi là An Nham." Tự giới thiệu đơn giản, lễ phép hướng khán đài cúi chào, sau đó quay đầu lại chủ động vươn tay ra, bắt tay chào hỏi với người dẫn chương trình, phương diện lễ nghi cũng gần như không thể bắt bẻ lấy một ly.

Bên trong phòng điều khiển đài truyền hình —

"Tỷ số xem đài bắt đầu tăng vọt! Mới vừa rồi còn là 1,8, An Nham vừa mới lên sân đã trực tiếp kéo lên 3,2!" Nhân viên thống kê tỷ số người xem hưng phấn nói.

"Rất tốt! Bảo Tịch Dao thực hiện phương án A." Người phụ nữ nhìn chằm chằm vào màn hình điều khiển trực tiếp, khoé miệng hơi giương lên, bình tĩnh nói, "Chương trình của chúng ta từ trước đến nay nổi danh vì những vấn đề sắc bén, không thể vì một mình cậu ta mà sửa đổi phong cách! Cậu ta dám đến, cũng đã nên chuẩn bị sẵn sàng bị hỏi đến không nói nên lời!"

Hiện trường trường quay —

Dư Tịch Dao mỉm cười nói: "An Nham, chúng ta đều biết anh cách đây không lâu vừa mới lấy được giải thưởng diễn viên mới xuất sắc nhất, chúc mừng anh."

https://thuviensach.vn

An Nham lễ phép nói: “Cám ơn.”

“Bộ phim này là hợp tác với Từ Thiếu Khiêm nhỉ?”

“Đúng vậy.”

“Từ Thiếu Khiêm là Ảnh đế trong giới suốt ba năm liên tiếp, anh là người mới, liệu có cảm thấy, giải thưởng này phần lớn là nhờ sự giúp đỡ của anh ấy mà giành được hay không?”

Không khí trường quay bỗng nhiên căng thẳng, phía khán đài cũng có người bắt đầu trông có chút hả hê, rất hiển nhiên, MC đây là đang nói bản thân An Nham vốn không có bản lĩnh gì, chả qua ôm đùi Ảnh đế mới có thể giành được giải thưởng mà thôi.

Thần sắc An Nham vẫn không thay đổi, vẻ mặt thành thật nghiêng đầu suy nghĩ, sau đó cười híp mắt gật đầu một cái, nói: “Không sai, sự giúp đỡ của Thiếu Khiêm đối với tôi quả thực là nhiều nhất…. Chúng tôi là hai người hợp tác tốt nhất!”

Dừng lại một chút, lại nhìn về phía máy thu hình, vô cùng chân thành nói: “Đúng rồi, trên lễ trao giải quá kích động, quên mất phải cảm ơn Từ Thiếu Khiêm. Hôm nay nhân cơ hội mượn tiết mục này, thuận tiện nói một tiếng với Từ Thiếu Khiêm… Cảm ơn! Cảm ơn sự giúp đỡ của cậu từ trước đến nay đã dành cho tôi. Trong phần tới của 'Thành Phố Vô Tận', chúng ta sẽ còn tiếp tục hợp tác, hy vọng đến lúc đó có thể hợp tác vui vẻ!”

Toàn trường nhất thời bộc phát một tràng vỗ tay nhiệt liệt.

https://thuviensach.vn

Hắn thản nhiên như vậy, ngược lại khiến MC không có cách nào lấy đề tài này đả kích hắn nữa, MC trầm mặc một giây, mới cười nói: "Tôi nghĩ, tất cả mọi người đều mong đợi sự thể hiện của anh cùng Từ Thiếu Khiêm trong phần tới. Đúng rồi, mỗi vị khách mời đến với tiết mục của chúng tôi đều phải nói một chút về tình hình gia đình mình, An Nham có thể kể cho chúng tôi nghe không?"

"Không thành vấn đề." An Nham mỉm cười nói: "Tôi có rất nhiều người nhà giỏi giang, ông nội tôi cố chấp lại nghiêm khắc, mỗi lần tôi phạm lỗi, ông sẽ không chút lưu tình đánh tôi, nhưng tôi biết, ông thực ra rất thương tôi. Ba tôi tính cách ôn hoà, đối với vãn bối vô cùng từ ái, đối với công việc cũng rất nghiêm túc, thường tăng ca đến quên cả ăn cơm. Mẹ tôi tương đối lợi hại, là một nữ cường nhân điển hình, thời điểm mắng chửi người tài ăn nói đặc biệt tốt, có thể mắng tôi đến nỗi hận mình không thể chưa từng sinh ra."

"Ngoài ra, tôi còn có ba người anh em, anh cả tốt nghiệp từ một học viện thương mại danh tiếng, em ba là một hoạ sĩ tài hoa, còn em tư là một quân nhân ưu tú."

"Trong gia đình có nhiều con cái, luôn có một đứa đứng bét, trong bốn anh em nhà tôi, thật không may, tôi lại là đứng đứng bét kia. Cũng may bọn họ đều không chê tôi, nhất là anh trai tôi, đặc biệt tốt đối với tôi."

Thấy An Nham dễ dàng trôi chảy nói xong đề tài nhạy cảm vốn rất bén nhọn, MC không nhịn được ngắt lời hắn, "Theo như người ta nói, cha của anh là CEO khách sạn Hoa An, mẹ anh là chủ tập đoàn giải trí Hoa An, công ty quản lý hiện tại của anh đúng không?"

An Nham gật đầu một cái, "Không sai."

https://thuviensach.vn

"Vậy anh có cảm thấy, mình cùng những người sinh ra trong gia đình bình thường có khác biệt gì không?"

An Nham thần sắc thản nhiên nói: "Công việc của ba mẹ tôi, không phải cha mẹ ai cũng giống thế được, họ có tiền hơn rất nhiều cha mẹ người khác. Nhưng mà, đối với tôi mà nói, họ chẳng qua cũng chỉ là người ba hiền từ nhất và người mẹ nghiêm khắc nhất mà tôi yêu quý mà thôi."

An Nham dừng một chút, hướng ống kính lộ ra một nụ cười xán lạn, nhấn mạnh từng chữ rõ ràng nói: "Bất kể bọn họ ở bên ngoài có thân phận thế nào, địa vị gì, họ cũng chỉ đơn giản là người nhà mà tôi yêu mến trân trọng nhất. Có thể có được những người thân như vậy, là chuyện may mắn nhất trong cuộc đời An Nham tôi. Tôi cũng giống như các bạn, vì người nhà mình mà kiêu ngạo."

Tác giả có lời muốn nói: An Nham siêu cấp đẹp trai đúng không đúng không!! Nào vì An Nham nhấn like, vì An Nham vỗ tay! Vì An Nham tung hoa bình luận~~

Chương 17

Phòng khách An gia.

An Quang Diệu vốn đang xem kinh kịch trên kênh ca nhạc, lúc gần đến tám giờ, ông đột nhiên làm bộ như không có việc gì xảy ra, cầm điều khiển TV lên tuỳ tiện chuyển kênh, chuyển đi chuyển lại, liền không tránh khỏi chuyển đến kênh giải trí thành phố Tây Lâm, trong ti vi đang trực tiếp phát sóng chương trình talkshow Ánh sao sáng chói dành cho minh tinh.

https://thuviensach.vn

An Quang Diệu để điều khiển TV xuống, ho khan một tiếng, làm bộ bình tĩnh nói: "Khụ… Ông xem cái này một chút."

An Lạc biết tính khí không được tự nhiên của lão gia tử, trên mặt làm như không có chuyện gì, chứ trong lòng thực ra lo lắng muốn chết, ông đặc biệt đổi đến xem tiết mục trên kênh giải trí, hiển nhiên là sợ An Nham bị người dẫn chương trình gây khó dễ. Nghe vấn đề của ngày càng trở nên kỳ quái trên truyềnh hình của MC, An Lạc không khỏi nhíu mày một cái, thả tập tài liệu trên tay xuống, xoau người ngồi xuống ghế salon cùng xem đài với ông nội.

An Quang Diệu một mực mặt không đổi nhìn chằm chằm màn hình, như hận không thể đem TV khoét ra một lỗ.

Cho đến khi An Nham mỉm cười nói: "Có thể có được những người thân như vậy, là chuyện may mắn nhất trong cuộc đời An Nham tôi. Tôi cũng giống như các bạn, vì người nhà mình mà kiêu ngạo."

Hiện trường nhất thời phát ra một tràng vỗ tay kịch liệt, An Quang Diệu giơ tay lên làm bộ lơ đãng xoa xoa mắt, lại quay đầu nhìn TV nói: "Thằng nhóc này từ khi nào biết ăn nói như vậy? Có phải là nhờ người đại diện chuẩn bị sẵn kịch bản đúng không?"

An Lạc nói: "Chắc không phải đâu, tài ăn nói của An Nham vẫn luôn rất tốt."

An Quang Diệu trầm mặc một hồi, lại không nhịn được nói: "Khụ, không ngờ rằng, thằng nhóc này lên TV xem ra cũng tàm tạm, hôm nay mặc bộ quần áo này, có thể thuận mắt hơn nhiều so với bình thường."

https://thuviensach.vn

Nhìn cậu em trai trong TV đang bày ra khuôn mặt tươi cười giả vờ vô tội, An Lạc cũng không nhịn được mỉm cười một cái, quay đầu lại nhìn An Quang Diệu nói: "Ông nội, cháu cảm thấy… ngài đôi lúc quá hà khắc với An Nham, tính cách của nó chính là như vậy, từ nhỏ đã rất hoạt bát, rất ham chơi, ông không nên ép nó nghiêm túc đứng đắn, vậy thì không còn giống An Nham nữa rồi."

An Quang Diệu trầm mặc chốc lát, mới khẽ thở dài, nói: "Ông biết thằng em này của cháu bản tính không xấu, nhưng nó từ nhỏ đã nghịch ngợm hỗn đản, cha mẹ nó lại bao bọc nó như vậy, nếu ông cũng cưng chiều nó, nó tuyệt đối sẽ không biết trời cao đất dày, gây ra đại hoạ không cách nào vãn hồi."

An Lạc suy nghĩ một chút, trầm ngâm nói: "Cũng đúng."

***

Cùng lúc đó, trong phòng ngủ Từ gia.

Từ Thiếu Khiêm ngồi trước bàn, mở trang web TV xem video truyền hình trực tiếp.

Tạo hình hôm nay của An Nham rất đẹp, quần dài màu cà phê phối hợp với áo lông trắng thuần đơn giản mà thoải mái, toàn thân cao thấp không đeo thêm bất kỳ trang sức nào, trên mặt cũng là một lớp trang điểm nhàn nhạt, nhìn qua vô cùng tự nhiên.

Hắn vốn dung mạo xuất chúng, bình thường ăn mặc đã đẹp trai rực rỡ không gì kiềm được, hôm nay đại khái là vì hiệu quả chương trình, tạo hình còn thể hiện ra một ít lực hấp dẫn, quần dài, áo lông, đơn giản, ngay cả tóc cũng rất mềm mại, giống như trang phục mát mẻ của thằng nhóc lớn nhà bên vậy, khiến người ta nhịn

https://thuviensach.vn

không được muốn hung hăng ôm vào trong ngực giày xéo một phen… Nhất là khi hắn hướng đến ống kính nở nụ cười, trình độ mê người liền thằng thắp tăng vọt.

Bị người dẫn chương trình hỏi đủ loại vấn đề móc ngoáy, An Nham thế nhưng trước sau vẫn cười híp mắt, một chút lúng túng hay khó chịu cũng không có, hơn nữa khi hắn nói "Cảm ơn Từ Thiếu Khiêm", nhìn nụ cười được phóng đại trong TV, trong lòng Từ Thiếu Khiêm không khỏi dâng lên một trận ấm áp.

Mặc dù bình thường rất phách lối thiếu đánh nhưng đến thời khắc mấu chốt, An Nham đúng là rất biết ăn nói.

"Giải thưởng này có phải nhờ Từ Thiếu Khiêm anh mới có được hay không?"

"Đúng vậy, sự trợ giúp của Thiếu Khiêm đối với tôi khá là nhhiều."

"Cha mẹ anh có phải rất có tiền hay không?

"Không sai a, công việc của cha mẹ tôi không giống với công việc của những người khác."

"Anh có cảm thấy mình cùng những người sinh ra trong gia đình bình thường có khác biệt gì không?"

"Không có gì khác biệt cả, tôi cũng giống như các bạn, vì người nhà mình mà kiêu ngạo."

"……"

https://thuviensach.vn

Cách thức trả lời "Cô mắng tôi tôi liền thừa nhận", "Cô nói cái gì thì là cái đó" này của An Nham khiến cho tất cả công kích của người dẫn chương trình gần như trực tiếp đập vào gối bông.

An Nham trả lời rất xảo diệu, không có bất kỳ người nào có thể lựa chọn xuất thân, thân tình cốt nhục, vốn là thứ khó có thể phân chia nhất trong cuộc sống, bất kể cha mẹ bạn có địa vị gì, công việc như thế nào, đối với con cái mà nói, cha mẹ chính là cha mẹ, giữa cha mẹ bạn và cha mẹ tôi, về bản chất là không có gì khác nhau.

Nếu nói bất đồng, chẳng qua là do những kẻ có lòng ghen ăn tức ở kia cố ý phóng đại mà thôi.

An Nham tựa hồ có một loại khí chất kỳ lạ, chỉ cần là nơi có hắn, không khí chung quy đều sẽ trở nên thoải mái vui vẻ, trong bầu không khí thoải mái không mà giải thích nơi này, Ánh sao sáng chói có tỷ số người xem cực cao cuối cùng cũng đi đến kết thúc.

Chương trình talkshow Ánh sao sáng chói này vốn nổi danh vì MC độc miệng luôn nhằm vào đề tài hạy cảm đặt câu hỏi, trước khi bấm máy rất nhiều người cho là hiện trường hôm nay sẽ khói mù tứ phía, thậm chí An Nham sẽ bị hỏi đến không thể trả lời mà tự ti mặc cảm.

Không ngờ rằng, từ đầu đến cuối, An Nham tên này cư nhiên một mực mỉm cười, hơn nữa còn đặc biệt vui vẻ, MC hỏi hắn cái gì, hắn đáp cái nấy, trông có vẻ thật biết thuận theo vấn đề của MC, nhưng cuối cùng… An Nham vẫn vẻ mặt tươi cười như cũ, ngực MC lại sắp buồn bực đến phát bệnh luôn rồi.

https://thuviensach.vn

Thời điểm An Nham rời khỏi đài truyền hình, còn đưa một hộp chocolate mà fans tặng cho người dẫn chương trình Dư Tịch Dao, đứng bên cửa chiếc xe tới đón, cười vô tư phất tay một cái: "Dư tiểu thư, vất vả rồi, hẹn gặp lại a!"

Dư Tịch Dao vẻ mặt đau khổ: "Hẹn gặp lại…"

***

Ngày hôm sau, video tiết mục của đài truyền hình giải trí Tây Lâm được An Nham chuyển phát trên weibo, sau đó lại được "bạn tốt" của hắn trong giới giải trí ủng hộ, số lượng chuyển phát liền nhanh chóng đột phá mười vạn, hướng bình luận cũng chiếm đa phần là tán dương, trận sóng gió này cuối cùng cũng hữu kinh vô hiểm mà lắng xuống.

Từ Thiếu Khiêm đột nhiên phát hiện, nhân duyên của An Nham trong làng giải trí —— nhất là nhân duyên với nữ giới —— tốt đến khiến người kinh thán!

Trước đó bởi vì công ty quản lý không tỏ thái độ, những minh tinh khác không dám tự tiện ngôn luận, lần này An Nham lấy lại trong sạch, những người "bạn gái" tư giao rất tốt kia của hắn đương nhiên muốn chuyển phát ủng hộ, Từ Thiếu Khiêm là một thành viên trong số rất ít "bạn nam giới" của An Nham, đồng thời cũng là nghệ sĩ dưới trướng giải trí Hoa An, cũng thuận tay chuyển phát một cái.

Vừa mới chuyển xong weibo, lập tức nhận được một thông báo từ hệ thống.

An Nham quan tâm bạn.

https://thuviensach.vn

Từ Thiếu Khiêm mở trang weibo của An Nham, ký hiệu phía dưới tên hắn quả nhiên biến thành "quan tâm lẫn nhau".

Dấu mũi tên hai phía "quan tâm lẫn nhau" đó khiến tâm trạng Từ Thiếu Khiêm hơi tốt lên, mặc dù khoảng cách tới "thích lẫn nhau" còn kém rất xa, nhưng ít nhất, so với quan tâm đơn phương trước kia đã tốt hơn rất nhiều rồi.

Màn hình di động đột nhiên sáng lên, hiển thị gọi tới là khuôn mặt tươi cười phóng đại kia của An Nham.

Từ Thiếu Khiêm nhận điện thoại, liền nghe bên tai truyền tới âm thanh mang theo ý cười của An Nham: "Thiếu Khiêm a, trước vẫn luôn hứa mời cậu đi ăn, cũng nên thực hiện rồi, không bằng ngay cuối tuần này nhé? Được không được không? Cậu có thời gian rảnh không?"

Từ Thiếu Khiêm suy nghĩ một chút nói: "Cuối tuần nhớ không nhầm, vừa đúng là ngày sinh nhật của cậu đi?"

An Nham nói: "Cuối tuần có hai ngày mà, sinh nhật tôi là ngày chủ nhật, tôi mời cậu hôm thứ bảy trước đó."

Từ Thiếu Khiêm mỉm cười một cái: "Sao nào? Ngay cả sinh nhật cũng không muốn mời tôi!"

An Nham vội vàng giải thích: "Không phải tôi không muốn mời cậu, ông nội tôi nói, sinh nhật năm nay đón cùng cả nhà. An Mạch tuần này vè nước, An Trạch cũng sẽ sắp xếp trở về một

https://thuviensach.vn

chuyến, anh em chúng tôi bốn người hiếm khi có mặt, người một nhà cùng nhau tụ tập một chút, nên không mời người ngoài."

Từ Thiếu Khiêm nghe được hai chữ "người ngoài" âm thầm cắn răng. Hằng năm sinh nhật An Nham hắn đều sẽ tự mình đến dự tặng quà mà mình đã tỉ mỉ chuẩn bị cho An Nham, nhìn dáng vẻ vui mừng của hắn, tâm trạng mình cũng sẽ tốt theo.

Năm nay An Quang Diệu cư nhiên muốn tổ chức sinh nhật cho An Nham tại nhà, không mở tiệc mừng sinh nhật, "người ngoài" như hắn đích xác là không thể chạy tới quấy rầy.

Từ Thiếu Khiêm không thể làm gì khác hơn là bắt đắc dĩ nói" Vậy cứ như thế đi, tối thứ bảy đến nhà hàng cơm Tây Tân Hà Lộ ăn tối, tôi khoảng sáu giờ sẽ thuận đường đến nhà đón cậu."

An Nham cười nói: "Được, để tôi gọi điện đặt trước chỗ ngồi. Cúp trước đây, thứ bảy gặp a!"

"Ừ, bye."

Sau khi cúp điện thoại, Từ Thiếu Khiêm không nhịn được tâm tình rất tốt giương lên khoé miệng, An Nham chủ động hẹn hắn ăn cơm, đây là lần đầu tiên suốt từ nhỏ đến lớn. Mặc dù chỉ là thành phần "đáp tạ" chiếm đa số, nhưng trong lòng Từ Thiếu Khiêm cũng không tránh khỏi mong đợi.

***

Trong sự mong đợi của Từ Thiếu Khiêm, rất nhanh đã đến thứ bảy.

https://thuviensach.vn

Từ trong tủ treo quần áo lấy ra một chiếc áo lông cừu cao cổ màu xám tro mà mình rất thích, bên ngoài khoác áo choàng giữ ấm, vừa đảm bảo nhiệt độ vừa không có vẻ bó buộc. Dáng người Từ Thiếu Khiêm vốn hết sức cao lớn, cộng thêm dung mạo lại cực kỳ anh tuấn, trang phục như vậy, vừa đủ phô bày hết mị lực riêng chỉ có được ở nam nhân thành thục của hắn.

Một bữa ăn đơn giản, vậy mà Từ Thiếu Khiêm lại coi trọng không khác gì hẹn hò với mối tình đầu vậy…

Đành thế, ai bảo hắn thích người kia, ở trước mặt người mình thích, không nhịn được muốn trưng lên bộ mặt tốt nhất của chính mình.

Thời điểm đến An gia trời đã sắp tối, Từ Thiếu Khiêm tiến tới bấm chuông, An Nham mau chóng đi ra, mặc một chiếc áo bông màu trắng, trên chân cũng xỏ một đôi dép bông, thấy Từ Thiếu Khiêm, cặp mắt không nhịn được mà phát sáng, "Cậu rốt cuộc đã đến, nhà chúng tôi bắt đầu ăn cơm, tôi ngồi bên cạnh chỉ có thể nhìn không thể ăn chẳng khác chi chịu tội… Tôi đi thay áo khoác cậu đợi một lát!"

Hắn vừa nói vừa nhanh chân nhanh tay chạy vào trong nhà mặc thêm áo khoác, một tay khác cầm lấy khăn choàng trên giá treo đồ nhanh chóng quàng lên trên cổ, sau đó lấy tốc độ nhanh nhất chạy ra cửa, đi giầy, đi đến trước mặt Từ Thiếu Khiêm, vẻ mặt mong đợi nói "Nhanh đi ăn đi, tôi đói quá đi mất."

Ánh mắt Từ Thiếu Khiêm đột nhiên dừng lại trên chiếc khăn choàng kia.

https://thuviensach.vn

Chiếc khăn choàng quen thuộc trên cổ An Nham kia, chính là món quà sinh nhật Từ Thiếu Khiêm tự mình thiết kế rồi dùng giá cao mời người chế tác tặng cho hắn vào ngày sinh nhật hai năm trước.

Một minh tinh trong giới giải trí như An Nham này, mấy thứ quần áo hay khăn quàng gì đó đều có nhà tài trợ, thường thay đổi, sẽ rất ít khi dùng quá một quý. Mà chiếc khăn này, hắn cư nhiên đeo suốt hai năm…

Từ Thiếu Khiêm không nhịn được hỏi: "Chiếc khăn này cậu vẫn còn giữ?"

An Nham sờ sờ khăn choàng ấm áp trên cổ, gật đầu một cái nói: "Đây là cái tôi thích nhất, đương nhiên muốn giữ lại rồi. Mặc dù khi lên chương trình không thể đeo lại, nhưng bình thường những lúc ở nhà không cần để ý như vậy." An Nham dừng một chút, lại cười híp mắt nhìn về phía Từ Thiếu Khiêm nói: "Với cả, chiếc khăn này là do cậu tặng, tôi làm sao có thể vứt bỏ?"

"…"

Từ Thiếu Khiêm đột nhiên có xung động muốn hung hăng ôm hắn vào trong lồng ngực.

Nhiều năm như vậy, hắn hàng năm đều nhận được rất nhiều rất nhiều quà mừng sinh nhật, hắn từ trước đến nay lại là người có mới nới cũ, trong nhiều món quà như vậy, chiếc khăn mà mình tặng hắn, lại có thể được hắn thích đến thế, còn được hắn một mực cất giữ…

Không có gì ấm áp hơn so với việc này,

https://thuviensach.vn

Dù cho giờ phút này là tháng mười hai trời đông giá rét, trên đường phố gió thổi lạnh thấu xương nhưng trong lòng Từ Thiếu Khiêm, chỉ vì một câu nói của An Nham mà trở nên ấm áp như xuân.

An Nham cười nói: "Đúng rồi, năm nay có quà gì muốn tặng không?"

Từ Thiếu Khiêm cố đè xuống xung động muốn hung hăng hôn hắn, hơi cười cười nói: "Dĩ nhiên, Đi ăn cơm trước đã, rồi sẽ đưa cho cậu."

Chương 18

Hai người bí mật đi ra ngoài ăn tối, đương nhiên phải cẩn thận tránh nhóm chó săn truy tung. Để không bị người phát hiện, Từ Thiếu Khiêm hôm nay đặc biệt dùng xe Tứ thúc tặng, bên ngoài bởi đổ bão tuyết, mặt đường trơn trượt, Từ Thiếu Khiêm thả chậm tốc độ xe, bảy giờ tối mới lái đến nhà hàng gần đó.

Lúc tới nhà hàng sắc trời đã tối, đèn đường trên phố đã sáng lên, chỗ ăn hôm nay là một nhà hàng cơm Tây tương đối bí mật an toàn, dù vậy, An Nham vẫn theo thói quen kéo khăn choàng lên qua miệng, che đi hơn phân nửa khuôn mặt, chỉ lộ ra đôi mắt, cảnh giác đảo qua xung quanh một vòng.

Thấy trên đường cái không có lấy một người đi dường, An Nham lúc này mới an tâm, cười nói: "Tôi có phải quá không suy xét kĩ hay không? Loại thời tiết quỷ quái này, chắc chẳng có ai lại đi chạy thật xa tới nơi này dùng bữa nhỉ?"

https://thuviensach.vn

An Nham vừa muốn kéo khăn quàng trên mặt xuống, lại thấy giương mặt Từ Thiếu Khiêm biến sắc, đột nhiên xoay người một cái, trực tiếp kéo hắn đến sau lưng một cây đại thụ, dùng sức đè vào trên cây.

Sau lưng đột nhiên đụng phải vỏ cây khô ráp, từng mảng lớn tuyết động trên cây cũng theo đó rơi xuống, An Nham chỉ cảm thấy trước mắt một trận choáng váng, còn chưa phản ứng kịp là chuyện gì xảy ra, thân thể Từ Thiếu Khiêm đã đột nhiên áp tới.

"Thiếu… ngô…"

Gương mặt Từ Thiếu Khiêm bỗng nhiên phóng đại trước mắt, đôi môi cũng bị ngăn lại không chút khách khí.

An Nham nhất thời đơ ra tại chỗ, khiếp sợ nhìn chằm chằm nam nhân đang đè trên người mình.

Giả vờ hôn—môi

Đối với diễn viên mà nói, đây không thể nghi ngờ là một động tác vô cùng quen thuộc, An Nham từ khi ra mắt tới nay cũng bởi vì không muốn diễn cảnh hôn mà nhiều lần từng sử dụng phương pháp giả hôn này…. Nhưng mà, trong nháy mắt hiện tại, trái tim An Nham tựa hồ trong lúc bất chợt ngừng động!

Đây là tình huống gì?!

Khuôn mặt của Từ Thiếu Khiêm gần ngay trong gang tấc, ngũ quan mạnh mẽ tựa đao khắc giữa khoảng cách gần như vậy hiện lên rất mực anh tuấn, chóp mũi hai người cơ hồ dính vào nhau,

https://thuviensach.vn

hô hấp ấm áp của hắn toàn bộ phất trên mặt mình, đôi môi cũng không chút khe hở nào đè trên môi mình…

Thắt lưng bị hắn ôm thật chặt, gáy cũng bị hắn lấy tay cố định, bị ép buộc ngẩng đầu lên tiếp nhận nụ hôn của hắn, giữa môi và môi chỉ cách một lớp khăn quàng thật mỏng, cảm giác đôi môi hơi bị chèn ép, khiến An Nham trong hoảng thốt thậm chí có loại… ảo giác tựa như thật sự… đang bị hắn hôn.

Từ Thiếu Khiêm được bình chọn làm Ảnh đế diễn kỹ không thể nghi ngờ là tiêu chuẩn hạng nhất trong giới giả trí, đơn giản diễn một cảnh giả hôn, động tác vừa đúng mực, bất kể là phía sau, bên mặt, ba trăm sáu mươi độ gần như không có bất kỳ góc chết nào, trong mắt người ngoài, đây hoàn toàn chính là một đôi tình lữ dưới tàng cây giữa trời tuyết không kiềm chế được tình tự mà lãng mạn ôm hôn…

Chóp mũi hai người thân mật chạm nhau, tựa hồ ngay cả hô hấp cũng trở nên chật vật. Kể từ khi bước vào giới diễn, An Nham từng diễn qua đủ loại kịch, từng gặp nhiều loại hợp tác, mỗi lần đều thừa sức nhập vai, cho tới nay chưa từng có lúc nào hoang mang thất thố như giờ phút này, trong đầu trống rỗng, cả người như pho tượng cứng ngắc trong tuyết, hoàn toàn không biết nên làm cái gì…

Cho đến khi sau lưng đột nhiên truyền tới một trận tiếng hét chói tai, An Nham lúc này mới đột nhiên phục hồi tinh thần, dư quang khoé mắt liếc tới phương hướng truyền đến âm thanh, lập tức bị doạ sợ đến rụt đầu về, hai tay ôm chặt lưng Từ Thiếu Khiêm, phối hợp với hắn diễn cảnh hôn môi.

Thì ra là như vậy!

https://thuviensach.vn

Phía sau Từ Thiếu Khiêm là một đám phóng viên điên cuồng, liếc qua đã thấy có ít nhất mười đài truyền thông trở lên!

Đây là một con đường thẳng tắp, phóng viên đang đứng trên con phố đối diện, hai người vốn không có chỗ tránh, cho nên Từ Thiếu Khiêm mới đập nồi dìm thuyền trực tiếp kéo An Nham ra sau cây mà hôn. Đám phóng viên kia dù có bát quái nữa, cũng không thể tuỳ tiện đi quấy rầy cặp đôi đang ôm—hôn bên đường đối diện!

Huống chi… lực chú ý của những phóng viên kia giờ phút này đang đặt rên người một vị minh tinh siêu cấp xui xẻo khác, thỉnh thoảng có vài người hơi ngạc nhiên liếc mắt qua hướng đường đối diện một cái, phát hiện là một đôi tình lữ đang ân ân ái ái ôm hôn nhau, cũng không để ý nữa, vội vã theo chân những người khác đuổi theo Thiên hậu Phương Vũ Hân.

“Phương tiểu thư, xin hỏi cô và Hứa Tiếu Nam đã thật sự chia tay rồi sao? Tình yêu của hai người đột nhiên chấm dứt rốt cuộc là vì sao?’, “Vị tiên sinh cùng đi ăn với cô hôm nay này là bạn trai mới của cô à? Hai người chia tay có phải giống như lời đồn đã nói, bởi vì cô thay lòng đổi dạ?!” “Phương tiểu thư! Phương tiểu thư xin trả lời câu hỏi của chúng tôi!”

Một người đàn ông cao lớn lạnh mặt kéo Phương Vũ Hân đi nhanh về phía trước, Phương Vũ Hân cũng là mặt không biểu tình, một đám phóng viên điên cuồng đuổi theo bọn họ đi sang dường khác.

Nghe tiếng bước chân lộn xộn chỉ cách mình không tới mười thước bên đường đối diện, còn có các loại âm thanh tác tách tách tách chụp hình của máy ảnh, An Nham thấp thỏm ôm chặt lưng Từ Thiếu Khiêm, chỉ cảm thấy nhịp tim nhanh đến gần như muốn vọt ra khỏi lồng ngực!

https://thuviensach.vn

Lỡ như để cho phóng viên bắt gặp được hắn cùng Từ Thiếu Khiêm giữa ngày bão lén tới nhà hàng Tây ăn hoặc là vào phòng tình nhân, giới giải trí tuyệt đối lại là một cuộc gió tanh mưa máu! Cũng may Từ Thiếu Khiêm tay mắt lanh lẹ nhanh chóng diễn kịch kia, nếu không hậu quả không nghĩ cũng biết là không thể nào gánh nổi!

Cũng không biết qua bao lâu, tiếng bước chân của đám phóng viên rốt cục xa dần, cho đến khi con phố đối diện một lần nữa yên tĩnh lại, An Nham bấy giờ mới thở phào nhẹ nhõm, động tác ngẩng đầu không cẩn thận, chiếc khăn choàng đang che kín miệng nhất thời lỏng xuống, đôi môi hai người chặt chặt chẽ chẽ dán vào nhau, hàm răng An Nham thiếu chút nữa cắn phải môi Từ Thiếu Khiêm.

"…" An Nham vội vàng nghiêng đầu sang chỗ khác, lúng túng né tránh khoảng tiếp xúc gần sát mặt như vậy, giãy người một cái, phát hiện cái ôm của Từ Thiếu Khiêm có hơi dùng sức quá mức, An Nham không nhịn được khẽ khàng đẩy đẩy ngực Từ Thiếu Khiêm, nói: "Thiếu Khiêm… Uhm… Phóng viên hình như đi hết rồi…"

Từ Thiếu Khiêm không nói gì, buông An Nham ra, hơi kéo giãn khoảng cách giữa hai người.

Tim của hắn đập nhanh có chút ngoài ý muốn, mặc dù trong một khắc lúc mới đầu kia theo phản xạ có điều kiện làm ra động tác tránh né phóng viên… nhưng mà sau đó, giả hôn trong khoảng cách gần như vậy, khiến Từ Thiếu Khiêm dần dần mất khống chế, cũng không biết mình dùng bao nhiêu nhẫn nại, mới nhịn được không thực sự hôn xuống.

https://thuviensach.vn

An Nham đang ở trong ngực mình, khoảng cách gần trong gang tấc, chóp mũi hai người chạm vào nhau, hô hấp giao hoà với nhau, cặp mắt hoa đào hơi hơi nhếch lên kia, bên trong chứa đầy bóng hình của mình, đôi môi đỏ thắm khẽ mấp máy cũng vừa mới vì không cẩn thận mà chủ động hôn lên…

Nếu không phải ngại tình cảnh này không phù hợp làm ra hành động quá đáng, Từ Thiếu Khiêm thật muốn trực tiếp đem An Nham nuốt tươi!

Liều mạng nhịn xuống tâm tình mãnh liệt trào lên từ dưới đáy lòng, đưa tay ra, cứng ngắc giúp An Nham sửa lại một chút khăn quàng xộc xệch, phủi đi bông tuyết rơi trên đầu vai hắn, Từ Thiếu Khiêm lúc này mới thấp giọng nói: "Chúng ta đi thôi."

Để chính mình không bị mất khống chế, Từ Thiếu Khiêm dứt lời liền trực tiếp xoay người rời đi.

An Nham ngẩn ra tại chỗ, sờ sờ đôi môi bị hôn đã có chút tê dại, thần sắc lúng túng sửa lại quần áo một chút, rồi mới xoay người đuổi theo bước chân Từ Thiếu Khiêm.

Hai người vào phòng ăn, An Nham lấy ra thẻ hội viên của mình, người phục vụ đưa hai người tới chỗ đã đặt trước, An Nham cởi áo khoác xuống, ngồi trên ghế, lòng vẫn còn sợ hãi nói: "Khụ, hai ta ra ngoài ăn một bữa thôi mà cứ như kẻ trộm ấy, xem ra lần sau phải gọi đồ về mới an toàn."

Từ Thiếu Khiêm cau mày nói: "Là tôi suy xét không chu toàn, hắn là nên xuống tầng hầm đỗ xe thì có thể trực tiếp đi thang máy lên thẳng phòng ăn, bãi đỗ xe chỗ này mặc dù chỉ cách cửa có

https://thuviensach.vn

mấy thước, nhưng ở trên đường cái vẫn có chút nguy hiểm bị phơi bày."

"Đây cũng không phải lỗi của cậu, có ai lại nghĩ tới Phương Vũ Hân cũng đúng dịp đến đây dùng bữa, còn kinh động một nhóm phóng viên lớn." An Nham nhẹ nhàng thở ra một hơi, cười cười nói, "Cũng may cậu phản ứng đủ mau lẹ, cuối cùng là hữu kinh vô hiểm… Tôi đói rồi, gọi đồ ăn trước đi."

Nhạc đệm ngoài ý muốn cũng không phá hỏng tâm trạng tốt của An Nham, hắn đã quá đói bụng nhanh chóng gọi người phục vụ mang thực đơn tới chọn món.

Phòng ăn chuyên dụng của hội viên phục vụ tương đối lớn, sau khi chọn xong món ăn, người phục vụ nhanh chóng bưng lên một bàn đồ ăn tinh xảo, có thịt bò bít tết tiêu đen mà An Nham thích nhất, hai suất mỳ Ý, đĩa trái cây được bày biện đẹp mắt, còn có hai phần pizza sốt bò và một chai rượu đỏ đắt tiền.

Từ Thiếu Khiêm nhìn thấy rượu đỏ, không nhịn được hỏi: "Cậu gọi rượu đỏ làm gì?"

An Nham cười nói: "Mời cậu đi ăn, cũng không thể quá ki bo, một chai rượu cũng không gọi được chứ?" Vừa nói vừa khui chai rượu, rót hơn phân nửa ly rượu đưa tới trước mặt Từ Thiếu Khiêm, "Nào, tôi mời cậu một ly."

Từ Thiếu Khiêm bất đắc dĩ nói: "Tôi lái xe đến, cậu quên rồi à? Tài xế không thể uống rượu."

https://thuviensach.vn

"…" An Nham sửng sốt một chút, "Vậy làm sao bây giờ?"

Hắn đúng là đã quên. Trước kia đi ăn cơm ngoài đều có tài xế chuyên dụng đặc biệt đưa đón, uống chút rượu gì đo hoàn toàn không cần để ý, hôm nay Từ Thiếu Khiêm tự mình lái xe, mà gần đây cảnh sát giao thông kiểm tra rất nghiêm, nồng độ rượu nhưng là vấn đề rất nghiêm trọng.

An Nham lúng túng sờ sờ mũi, "Cũng không thể trả lại đi?"

Từ Thiếu Khiêm gọi người phục vụ rót một ly nước, cầm cái ly lên, mỉm cười nói: "Vậy để tôi lấy nước thay rượu đi. Nào, cạn chén."

An Nham không thể làm gì khác hơn là cầm ly rượu lên cụng với hăn một cái, cười nói: "Được rồi, cheers!"

Nếu Từ Thiếu Khiêm lái xe không thể uống rượu, An Nham uống một mình cũng không thú vị, sau khi uống sạch một chén cũng rất tự giác đóng nắp chai rượu lại, chuyên tâm giải quyết thức ăn trước mặt.

Hai người nồi trong phòng riêng nhà hàng cơm Tây, mặt đối mặt dùng bữa, thỉnh thoảng tán gẫu một ít đề tài liên quan trong giới, không khí thế mà bình thản hoà hợp.

"Đúng rồi, mới vừa rồi hai chúng ta nhanh tay lẹ mắt trốn, Phương Vũ Hân liền thảm…" Nói đến đây, An Nham không khỏi lọ ra thần sắc đồng tình, "Chuyện cô ấy chia tay với Hứa Tiếu Nam, mấy ngày nay bị xào đi xào lại, cơ mà tôi cảm thấy, tình cảm hai

https://thuviensach.vn

người bất hoà, khẳng định không phải nguyên do từ một phía cô ấy nhỉ?'

Từ Thiếu Khiêm gật đầu một cái: "Đôi bên đều có vấn đề tình cảm không sâu, chia tay cũng là chuyện sớm muộn."

An Nham cười nói: "Giới giải trí chính là như vậy, scandal bay đầy trời, quy tắc ngầm khắp nơi, đủ loại tình lữ phân phân hợp hợp, gặp được một người thật lòng thích thật là không dễ dàng, chẳng khác gì mò kim đáy bể."

Từ Thiếu Khiêm nhìn An Nham, dịu dàng nói: "Cậu sẽ gặp được."

"Sẽ ư? An Nham nghi ngờ ngẩng đầu lên, "Bọn họ đều nói hoa hoa công tử như tôi chỉ thích hợp làm bạn, chứ chả hợp làm bạn trai chút nào. Cậu cảm thấy sẽ có người thật lòng thích tôi ư?"

Ngu ngốc, người thật lòng thích cậu đang ở trước mặt đây này…

Từ Thiếu Khiêm mỉm cười một cái, từ trong túi lấy ra một cái hộp được gì trang trí tinh xảo, đưa tới trước mặt An Nham.

"Quà sinh nhật cho cậu, mở ra xem thử đi."

Từ Thiếu Khiêm nói sang chuyện khác, An Nham liền đem lực chú ý đặt trên món quà. Cái hộp chế tạo từ gỗ đỏ, vô cùng tinh xảo, vừa nhìn đã biết giá trị không rẻ, trên bề mặt còn có logo của Phỉ thuý thế gia.

https://thuviensach.vn

An Nham mở hộp ra, chỉ thấy bên trong là một mặt dây chuyền phỉ thuý hết sức sáng óng, điêu khắc phía trên là hình Quan Âm vô cùng sống động, khối ngọc trong suốt, toàn thân xanh biếc, dưới ánh đèn chiếu xuống hiện lên sáng bóng nhàn nhạt, cầm trong tay bóng loáng dịu dàngận, An Nham cho dù là người ngoài nghề,cũng nhận ra được miếng phỉ thuý giá trị không rẻ, không nhịn được hỏi: "Cái này không phải rất đắt sao?"

Từ Thiếu Khiêm cau mày nói: "Nhận quà tặng không nên hỏi giá cả đi?" Thấy hắn yêu thích không buông tay cúi đầu nghịch khối phỉ thuý kia, nhịn không được thấp giọng hỏi, "Cậu có thích không?"

"Ừ." An Nham sờ sờ mặt ngọc bóng loáng trong tay, gật đầu một cái, "Nhưng mà, tôi trước nay chưa từng đeo qua dây chuyền loại này, có cần để ý cái gì không?"

Từ Thiếu Khiêm giải thích: "Nam đeo Quan Âm, nữ đeo Phật, hình khắc trên khối phỉ thuý này chính là Quan Âm, phù hợp cho nam giới đeo. Loại mặt dây chuyền Quan Âm và Phật Tổ mà Từ gia sản xuất ra này ở trên thị trường đang bán rất chạy, có thể làm bùa hộ thân, phù hộ chủ nhân an bình. Dù là người không tin Phật, đeo ngọc Quan Âm cũng có thể gặp được may mắn."

"Thì ra là như vậy." An Nham như có giác ngộ gật gật đầu, cười nói: "Vậy tôi có thể dùng nó làm bùa hộ mệnh."

Hắn hoàn toàn không biết, khối phỉ thuý hiện tại đang nằm trong lòng bàn tay này, trên buổi đấu giá được trả cao đến thế nào.

Phỉ thuý trong suốt màu lục bích, cảm giác bóng loáng mượt mà khi cầm trong tay tương đối tốt, An Nham không nhịn được sờ

https://thuviensach.vn

sờ nó, rồi lại đeo nó lên cổ, cười híp mắt nhìn về phía Từ Thiếu Khiêm nói: "Cám ơn a, tôi cũng không khách khí đeo lên, hy vọng có thể nhận lấy lời chúc lành của cậu, nó thật sự có thể phù hộ tôi!"

Từ Thiếu Khiêm mỉm cười: "Sẽ."

Hắn không nói cho An Nham, Từ gia khởi nghiệp từ kinh doanh phỉ tuý, đối với người Từ gia mà nói, phỉ thuý có ý nghĩa trân quý đặc thù, người của Từ gia tặng người khác phỉ thuý, kỳ thực thể hiện là – Tôi xem trọng bạn, đeo nó lên, bạn liền chạy không thoát.

An Nham dưới tình huống không hề hay biết, cứ như vậy đem tín vật đính ước Từ gia Đại thiếu gia tặng đeo lên trên cổ.

Tác giả có lời muốn nói: An Nham tiểu tử ngốc bị hôn! Vui quá vui quá đi!

Chương 19

Hai người vừa ăn vừa nói chuyện, lúc ăn xong đã là quá 10 giờ tối, Từ Thiếu Khiêm lái xe đưa An Nham về nhà, kết quả giữa đường đột nhiên gặp phải ách tắc giao thông, bởi vì trời đổ bão tuyết, đoạn đường trước mặt xảy ra tai nạn xe cộ, cả con đường bị cảnh sát giao thông phong toả, xe nhất định phải đổi hướng đi đường vòng.

An gia và Từ gia ở hai khu vực khác nhau trong thành phố, quãng đường cách nhau khá xa. Đổi đường đi hướng khác, khoảng cách đến Từ gia ngược lại rất gần, còn muốn đến An gia thì lại phải lượn vòng lộ trình rất xa.

https://thuviensach.vn

Từ Thiếu Khiêm liếc nhìn xe cộ ách tắc ngoài cửa sổ, nhịn không được cau mày nói: "Đường xá trước mặt không tốt lắm, chi bằng đến nhà tôi cho gần đi, từ đây về nhà cậu còn phải lượn quanh hơn nửa thành phố."

An Nham nhìn tuyết càng rơi càng lớn ngoài cửa sổ, suy nghĩ một chút nói: "Được, vậy để tôi gọi điện thoại về nhà." Vừa nói xong đã kết nối với điện thoại nhà, nhấc máy chính là An Lạc, An Nham cười hì hì giải thích đơn giản tình huống cho anh trai: "Anh à, đang bị tắc đường đây, tuyết rơi siêu lớn, tối nay em không về nhà được, đến nhà Thiếu Khiêm qua đêm."

Nghe em trai muốn đến nhà bạn tốt, An Lạc cũng liền không nói nhiều nữa, thấp giọng dặn dò: "Được rồi, chú ý an toàn, sáng mai anh đến đón cậu."

Sau khi đổi đường, xe nhanh chóng lái đến Từ gia, Từ Thiếu Khiêm đỗ xe trong gara xong, đưa An Nham đến cửa nhà, mở cửa tìm cho hắn một đôi dép mới. An Nham mới vừa thay xong giày, liền nghe bên tai vang lên một giọng ôn hoà: "Anh, anh về rồi?" Thiếu niên mặc áo ngủ vóc người thon gầy, ánh mắt đăm chiêu quét qua An Nham một cái, hỏi: "Vị này là?"

Từ Thiếu Khiêm giới thiệu sơ lược: "Đây là An Nham." Sau đó quay qua An Nham nói, "Em trai tôi, Thiếu Bạch."

An Nham nhìn thiếu niên có mấy phần tương tự với Từ Thiếu Khiêm, lại càng có vẻ tú văn thanh tú hơn, chủ động vươn tay ra, cười híp mắt nói: "Xin chào, Thiếu Bạch, nhiều năm không gặp, đã lớn như vậy rồi."

https://thuviensach.vn

Từ Thiếu Bạch nhìn An Nham một cái, nhàn nhạt nói: "Đã lâu không gặp." Sau đó liền xoay người tự nhiên đi ra ngoài.

"…" Tay An Nham vẫn còn giơ giữa không trung, có chút lúng túng khi bị lạnh nhạt.

Thật ra thì hắn chỉ mới gặp Từ Thiếu Bạch mấy lần khi còn rất nhỏ, chỉ nhớ Từ Thiếu Bạch là một đứa trẻ an tĩnh rất biết điều, luôn một mình lặng lẽ trốn trong góc phòng đọc sách, bộ dáng bởi vì bị bệnh mà tái nhợt gầy yếu, ngay cả An Nham luôn luôn nghịch ngợm cũng ngại bắt nạt hắn. Sau đó nghe nói cậu ta xuất ngoại, 14 tuổi tốt nghiệp cấp trung học cơ sở đã bị Từ Tử Chính đưa sang nước ngoài học tập.

Đã nhiều năm không gặp, Từ Thiếu Bạch ngược lại cao lớn không ít, thậm chí còn cao hơn An Nham một chút xíu, đại khái là do bệnh tật, làn da Từ Thiếu Bạch có chút tái nhợt bệnh trạng, ánh mắt nhìn người khác cũng có một loại lãnh mạc kỳ quái. An Nham đối diện với ánh mắt lạnh nhạt của cậu ta, đáy lòng đột nhiên có chút không được tự nhiên, cái loại ánh mắt đó… tựa như con mèo đứng ở ven đường giữa đêm tối vậy, một đôi mắt lãnh lãnh đạm đạm, không chút độ ấm.

An Nham cứng ngắc rút tay về, lúng túng sờ sờ mũi.

Từ Thiếu Khiêm mới vừa rồi xoay người đi treo y phục, cũng không phát hiện màn chào hỏi không mấy vui vẻ giữa An Nham và em trai. Quay đầy lại, thấy An Nham đang quẹt mũi cười khan, lại thấy bóng lưng lạnh lùng xoay người rời đi của em trai, trong bụng lập tức hiểu chuyện gì đã xảy ra.

https://thuviensach.vn

Từ Thiếu Khiêm xoay người đi tới bên cạnh An Nham, đưa cánh tay ra, nhẹ nhàng ôm ôm vai An Nham, thấp giọng an ủi: "Em trai tôi tính cách có chút đơn độc, không thích nói chuyện với người khác, cậu đừng để ý."

Không nghĩ tới, bất quá chỉ là một ánh mắt đơn giản, hắn đã lập tức hiểu suy nghĩ trong nội tâm mình.

Tâm ý tương thông như vậy, khiến trái tim An Nham cảm thấy đặc biệt ấm áp.

Được bạn như thế, anh còn cầu gì?

Quay đầu nhìn lên ánh mắt ân cần của Từ Thiếu Khiêm, An Nham không khỏi mỉm cười nói: "Không sao, tôi và Thiếu Bạch đã hơn mười năm không gặp, cậu ấy không muốn nói chuyện với tôi cũng rất bình thường." Cá tính An Nham vốn sáng sủa, loại chuyện nhỏ nhặt bị Từ Thiếu Bạch lạnh nhạt này căn bản cũng sẽ không để ở trong lòng, đi theo Từ Thiếu Khiêm vào trong nhà, ánh mắt nhanh chóng quét một vòng trong nhà, nhỏ giọng hỏi: "Tứ thúc cậu đâu? Không có nhà à?"

Vừa dứt lời, liền nghe trong phòng khách vang lên một âm thanh lạnh lùng, "Có nhà."

Sau lưng An Nham bỗng nhiên lạnh lẽo, lập tức quay đầu nhìn về phía âm thanh truyền tới, thấy Từ Tứ thúc đang ngồi trên ghế salon trong góc xem TV, An Nham vội vàng hướng Từ Tử Chính trưng lên một nụ cười vô cùng rực rỡ, ngoan ngoãn gọi: "Từ thúc thúc."

https://thuviensach.vn

"Ừ." Từ Tử Chính nhìn An Nham một cái, ánh mắt dừng lại trên khối phỉ thuý trước ngực hắn một giây, sau đó nhìn về phía Từ Thiếu Khiêm.

Từ Thiếu Khiêm vội vàng khoát tay áo một cái, ý bảo không phải là mình mang con dâu đến gặp gia trưởng. Từ Tử Chính liền không hỏi nhiều nữa, đứng dậy khỏi sofa, thấp giọng nói: "Chú đi xem Thiếu Bạch một chút, hai đứa cứ tự nhiên."

Cho đến khi bóng lưng của hắn biến mất ở cửa thang lầu, An Nham lúc này mới thở phào một hơi.

Ở An gia, hắn sợ nhất An Quang Diệu, ở Từ gia, hắn sợ nhất chính là Từ Tử Chính.

Nhớ khi còn bé có một lần Từ Tử Chính tới An gia làm khách.

An Nham lén núp phía sau đại thụ ngắm nhìn, ánh mắt lạnh lẽo của Từ Tử Chính lướt qua đại thụ, sau đó đi tới phía sau cây, nhéo lỗ tai An Nham kéo hắn đến trước mặt.

An Nham đau đến nước mắt ròng ròng, Từ Tử Chính hoàn toàn không để tâm hắn uỷ khuất, vừa dùng sức vặn lỗ tai hắn vừa thấp giọng hỏi: "Tiểu An Nham, chính là mi lúc nào cũng bắt nạt Thiếu Khiêm nhà ta, đúng không?"

An Nham bị doạ sợ đến nỗi vừa thoát khỏi tay hắn, vội vàng hoá thành làn khói chạy mất tăm mất dạng.

https://thuviensach.vn

Từ Thiếu Khiêm khi đó cũng có mặt. An Nham bịt chặt lỗ tai thiếu chút nữa bị nhéo xuống, ý thức sâu sắc được điều này. Cũng bắt đầu từ ngày đó, An Nham mỗi lần nhìn thấy Từ Tử Chính là lại muốn tránh, mà lúc này, nhìn bóng lưng rời đi của Từ Tử Chính, An Nham lại nhịn không được sờ sờ tai mình.

Từ Thiếu Khiêm nhìn thấy động tác nhỏ này của hắn, trong lòng mềm nhũn, thấp giọng hỏi: "Sao thế? Cậu rất sợ tứ thúc tôi à?"

An Nham lúng túng cười cười nói: "Tứ thúc cậu so với ông nội tôi còn dữ hơn, hơn nữa, chú ấy hình như rất không thích tôi."

"Chú ấy sẽ thích cậu." Từ Thiếu Khiêm mỉm cười một cái, "Nghỉ ngơi sớm đi, tôi đưa cậu đến phòng."

Từ Thiếu Khiêm dẫn An Nham đến phòng ngủ của mình, tìm đồ ngủ cùng quần lót mới thả lên giường cho hắn, "Trong phòng có phòng tắm riêng, đồ dùng khăn mặt tất cả đều là mới, cậu đi tắm trước đi."

An Nham có chút nghi ngờ nhìn bốn phía xung quanh một cái, "Đây là phòng ngủ của cậu đi? Nhà cậu không có phòng khác cho khách à?"

Từ Thiếu Khiêm nói: "Có thì cũng có, cơ mà, Thiếu Bạch mấy năm này vẫn ở nước ngoài du học, tôi cũng rất ít khi về ở, Tứ thúc lại thường ở lại bên ngoài, nhà tôi bình thường căn bản sẽ không có khách đến tá túc. Chăn trong phòng khách chắc là lâu lắm chưa phơi rồi, hơn nữa trong phòng khách không có hơi ấm."

Từ Thiếu Khiêm mặt không đổi sắc bịa đặt lí do, hoàn toàn ngó lơ phòng khách sạch sẽ dưới lầu.

https://thuviensach.vn

An Nham gật đầu một cái: “À, không sao cả, vậy tôi ngủ ở chỗ cậu là được rồi.”

Tuy rằng cảm thấy hai đại nam nhân ngủ cùng nhau có chút không được tự nhiên, nhưng dù sao bây giờ là đang ở Từ gia, tất cả do Từ Thiếu Khiêm làm chủ, An Nham chung quy cũng không thể bắt hắn ngay lập tức dọn ra một cái phòng khách đi? Hơn nữa, hắn và Từ Thiếu Khiêm cùng nhau lớn lên từ nhỏ, tình cảm so với anh em ruột cũng không kém là bao, mặc dù có một đêm hoang đường sau khi say rượu, nhưng dù sao đó dó cũng là dưới tình huống sau khi uống rượu say hoàn toàn mất đi lý trí, hiện tại hai người đều tỉnh táo, chắc cũng không có vấn đề gì.

An Nham nghĩ như vậy, cũng liền thản nhiên.

Vào phòng tắm tắm nước ấm, khi xoay người trở về phát hiện di dộng sáng đên, trên màn hình là một tin nhắn của người đại diện gửi đến: “Giang Tuyết Ngưng hôm nay liên lạc với tôi, muốn cho cậu đi thử vai, thời gian định vào ngày 28 tháng 1. Còn nữa hợp đồng Vô Tận II cũng đã bàn bạc xong, tôi sẽ gửi email đến hộp thư của cậu, cậu xem một chút nếu không có vấn đề gì thì hôm sau đến công ty ký tên.”

An Nham trả lời: “Ừm, vất vả! Còn có việc muốn nhờ anh hỗ trợ, ngày mai nếu rảnh thì giúp tôi đến khu Nguyệt Hồ xem nhà ở một chút, tôi cho anh một số điện thoại, anh đến lúc đó liên hệ với người này, xem có thể được chiết khấu bao nhiêu.”

Thường Lâm có chút nghi hoặc: “Cậu muốn mua nhà để chuyển ra ngoài ở?”

https://thuviensach.vn

“Đúng vậy, qua hết năm rồi chuyển, tôi đã nói qua với ba mẹ bọn họ rồi.”

“OK, để tôi đi xem.”

Gửi xong tin nhắn đến người đại diện, quay đầu phát hiện Từ Thiếu Khiêm đang bật máy tính, An Nham nghi hoặc đi đến hỏi: “Cậu đang xem gì vậy?”

Trên màn hình máy tính mở một trang web, tiêu đề tin tức viết: “Bạn trai mới của Tâm Vũ Hân đã sáng tỏ.”

Ảnh chụp trong bài báo đúng là hình ảnh lúc cơm chiều Phương Vũ Hân cùng bạn trai của cô bị phóng viên bắt gặp trên ngã tư đường, góc chụp ảnh rõ ràng, phía đối diện ngã tư đường có một đôi tình nhân đang thân mật ôm hôn, từ góc độ của phóng viên chỉ có thể chụp được bóng dáng mơ hồ của hai người, nam nhân mặc áo choàng đen, bóng dáng nhìn vô cùng cao lớn, vóc người rất đẹp, trừ cái đó ra không nhìn ra cái gì khác.

Thấy ánh mắt An Nham dừng trên hình cảnh ảnh chụp, Từ Thiếu Khiêm liền giải thích: “Tôi tìm một chút tin tức hôm nay, chụp được chúng ta chỉ có trang web này, hơn nữa chỉ là bóng dáng mơ hồ, hẳn sẽ không có chuyện gì.”

An Nham gật đầu nói: “Ừ, bóng dáng này hoàn toàn không nhìn ra là ai. Nếu để cho người ta biết, người trong bức ảnh này kì thật là hai chúng ta, các phóng viên tuyệt đối sẽ rớt luôn tròng mắt.”

Nói đến đây, An Nham không nhịn được cười nhìn về phía Từ Thiếu Khiêm, lại phát hiện ánh mắt Từ Thiếu Khiêm có chút thâm trầm kỳ quái.

https://thuviensach.vn

An Nham vốn đang vui đùa nói mấy lời này vừa quay đầu đối diện với ánh mắt Từ Thiếu Khiêm, đột nhiên nhớ tới một màn trên ngã tư đường lúc ấy vị hắn ấn lên cây hôn kia. Bên môi tựa hồ còn lưu lại lực độ khi bị đôi môi ấm áp của hắn gắt gao áp bách, trong mũi tựa hồ còn có thể ngửi được mùi hương trên người hắn…

Nhịp tim đột nhiên có chút gia tốc, vành tai An Nham đỏ lên, vội vàng xấu hổ xoay đi, ra vẻ thoải mái mà nói sang chuyện khác: "Khụ khụ khụ, cũng may hôm nay chúng ta đều mặc quần áo bình thường, rất ít khi mặc, không bị người nhận ra…. Thật quá may mắn…"

"Ừ, không có việc gì là tốt rồi." Từ Thiếu Khiêm đứng lên, thấp giọng nói, "Tôi đi tắm rửa trước, cậu nếu buồn ngủ thì đi ngủ sớm một chút đi."

Từ Thiếu Khiêm ở trong phòng tắm nhanh chóng tắm một đợt nước lạnh, để bản thân tạm thời tỉnh táo lại. Lúc tắm rửa xong quay trở lại, An Nham đã sớm ôm gối đầu ngủ say.

Khác với dáng vẻ kiêu ngạo thường ngày, An Nham khi ngủ trông đặc biệt tĩnh lặng, chỉ là, hắn có một thói quen không tốt lắm, khi ngủ luôn thích ôm một cái gối ôm vào trong ngực, giờ phút ngày, hắn không có thứ để ôm liền thuận tay túm lấy gối đầu của Từ Thiếu Khiêm ôm vào trong ngực, chẳng khác gì bạch tuộc quấn lên gối ôm vô tâm vô phế ngủ đến đặc biệt say sưa.

Từ Thiếu Khiêm đi đến bên giường, lấy đi gối ôm từ trong lòng An Nhan, sau đó thực tự giác đảm đương nhân vật gối ôm hình

https://thuviensach.vn

người —— nhẹ nhàng ôm An Nham vào trong lòng, lại để cho cánh tay của hắn vòng lên lưng mình.

An Nham tựa hồ cảm thấy sau khi thay đổi cái gối ôm khác càng thêm thoải mái, không khỏi hướng vào trong lòng Từ Thiếu Khiêm cọ cọ, cánh tay cũng nhẹ nhàng buộc chặt, hai tay ôm lấy eo Từ Thiếu Khiêm, sau đó vùi mặt vào trong lòng Từ Thiếu Khiêm, hít hít mũi, ngửi mùi hương dễ ngửi trên người Từ Thiếu Khiêm, trầm trầm ngủ.

—— Chỉ là một động tác cọ vào lòng đơn giản như thế, đã làm cho trái tim Từ Thiếu Khiêm mềm đến gần như muốn nhũn ra.

Mặt của hắn ngay tại vị trí gần trong gang tấc, hô hấp đều đều đang nhợt nhạt phả vào ngực mình, miệng hơi hé ra để hô hấp, giữa đôi môi hồng nhuận tươi tắn, ngẫu nhiên lộ ra mấy chiếc răng trắng noãn…

Từ Thiếu Khiêm rốt cuộc không nguỵ trang nữa, lấy ngón tay nâng cằm An Nham lên, chuẩn xác ghé qua, hôn xuống đôi môi hắn.

“Ưm…”

An Nham đang ngủ hoàn toàn không nhận thấy được mình đang bị người hôn môi, có chút bất an hé miệng muốn hô hấp, Từ Thiếu Khiêm lại không chút khách khí, nhân cơ hội đưa lưỡi tham nhập vào trong miệng hắn, dịu dàng đảo qua mỗi một niêm mạc trong khoang miệng, nhẹ nhàng liếm qua từng chiếc răng trắng noãn, từng phần từng phần, công thành đoạt đất.

https://thuviensach.vn

Nụ hôn sâu đậm mà xâm nhập, hoàn toàn bù đắp cho tiếc nuối không được chân chính hôn hắn hôm nay…

"Ưm… Ư… Ưm…"

An Nham phát ra âm thanh kháng nghị không thoải mái, hai má cũng bởi vì thiếu dưỡng khí mà hơi đỏ lên.

Từ Thiếu Khiêm rốt cục hôn đủ, lúc này mới thu hồi động tác, nhìn khối ngọc phỉ thuý Từ gia sản xuất trên cổ hắn kia, màu sắc xanh biếc hoàn toàn đối lập với làn da trắng nõn. Mặt dây chuyền phỉ thuý dưới ánh đèn hơi hơi nổi lên sáng bóng oánh nhuận, thật giống như trên người chủ nhân nó, mang một dấu hiệu mập mờ nào đó.

Dấu hiệu chỉ của Từ Thiếu Khiêm.

Khoé môi Từ Thiếu Khiêm rốt cuộc hơi cong len.

—— Thợ săn đã chờ đợi lâu lắm rồi, cũng đã đến lúc thu lưới.

Chương 20

Sáng sớm hôm sau tỉnh lại, phát hiện mình nằm trọn vẹn trong ngực Từ Thiếu Khiêm, coi thân thể hắn thành gối ôm hình người, An Nham mặt đỏ lên, vội vàng ngồi dậy, áy náy nói: "Thật xin lỗi, thói quen ngủ của tôi không tốt lắm…"

Từ Thiếu Khiêm bình tĩnh nói: "Không sao."

https://thuviensach.vn

Hắn dĩ nhiên không ngại, tình huống ôm gối của người này rõ ràng là chính hắn tạo thành.

An Nham trong lòng hối hận muốn chết, thậm chí âm thầm thề, sau này tuyệt không thể ngủ cùng người khác nữa, hắn từ nhỏ đã có thói quen ôm thứ gì đó vào ngực, không có đồ ôm liền trực tiếp ôm lấy Từ Thiếu Khiêm, đây quả thực là mất mặt.

Cùng Từ Tử Chính và Từ Thiếu Bạch ăn điểm tâm là một quá trình thống khổ, ánh mắt hai người cha con một người càng lạnh hơn một người, khiến An Nham chẳng khác nào ngồi trên bàn chông, qua loa ăn vài miếng lót dạ rồi lập tức dứng dậy cáo từ, Từ Thiếu Khiêm vốn muốn đưa hắn đi, không nghĩ tới An Lạc cư nhiên sáng sớm chạy tới đón hắn.

Từ Tử Chính cũng có chút ngoài ý muốn: “An Lạc, sớm như vậy đã đến đón em trai à?”

“Cháu vừa lúc muốn đến sân bay đón An Mạch, tiện đường đón An Nham cùng đi.” An Lạc cúi người từ trong xe lấy ra bình rượu và một hộp lễ phẩm, lễ phép nói, “Chú Từ, đây là quà ông nội bảo cháu mang cho ngài, chúc ngài năm mới vui vẻ.”

Hôm nay đúng là ngày mùng một tháng một, năm mới. Từ Tử Chính gật đầu, nhận lấy lễ vật nói: “Thay ta cảm ơn An lão gia tử. Nếu cháu muốn đến sân bay đốn em trai, ta cũng không giữ cháu vào nhà ngồi nữa, sau này có rảnh thì tới.”

“Vâng.” An Lạc nháy mắt với An Nham, An Nham lập tức cười nói: “Chú Từ, vậy chúng cháu đi trước, gặp lại sau!” Dứt lời liền nhanh chóng chạy đến trước xe anh trai mở chỗ kế bên tài xế. Thời điểm mở cửa lên xe, lại quay đầu ra hiệu gọi điện thoại sau với

https://thuviensach.vn

Từ Thiếu Khiêm, Từ Thiếu Khiêm cười một cái nói: “Trên đường cẩn thận.”

***

An Lạc quả nhiên là đến sân bay đón An Mạch, An Nham ngại thân phận minh tinh không thể công khai lộ diện, không thể làm gì khác ngoài ngồi trong xe chờ anh trai đón An Mạch về.

An Mạch vừa lên xe, An Nham lập tức nhào tới cho cậu một cái ôm: “Tiểu Mạch, nhớ chết anh rồi!”

Em họ học mỹ thuật thiết kế ở nước ngoài, chỉ có thời gian ngày nghỉ mới trở về được vài ngày, An Nham hiếm khi được gặp cậu, đương nhiên hưng phấn muốn chết, sờ sờ chỗ này lại nhìn nhìn chỗ kia, “Tiểu Mạch, em gầy đi, có phải ở nước ngoài ăn uống không tốt hay không?” An Mạch bị cánh tay hắn buộc đến đỏ mặt, thở phì phì nói: ”Anh à, anh buông tay trước đã, tranh của em, tranh của em a!”

An Lạc từ gương chiếu hậu nhìn hai thằng em ngây thơ ở ghế sau, không nhịn được bất đắc dĩ lắc đầu, khởi động xe.

Lúc về đến nhà An Trạch cũng đã trở lại, anh em bốn người đều đông đủ. An Úc Đông và Chu Bích Trân đúng dịp nghỉ đông, mùng 1 tháng 1, một năm mới bắt đầu, An gia cả nhà hiếm khi được tụ chung một chỗ chúc mừng năm mới, đồng thời tiện thể chúc mừng sinh nhật An Nham, An Trạch thậm chí còn tự mình xuống bếp làm vài món điểm tâm sở trường.

Nhiều năm như vậy, sinh nhật hàng năm đều gióng trống khua chiêng tổ chức nhưng An Nham lại cảm thấy sinh nhật năm

https://thuviensach.vn

nay mới là lần hạnh phúc nhất từ nhỏ đến lớn của mình.

Người nhà đều ở bên cạnh, bữa cơm chiều vui vẻ hoà thuận, trên bàn là điểm tâm em trai tự làm, trong bát là mì trường thọ mẹ tự tay nấu, bánh ngọt cũng là ba tự mình đặt cho hắn, trên mặt còn dùng siro viết "Chúc mừng sinh nhật An Nham", cả nhà cùng nhau thắp nến hát mừng sinh nhật… Không có gì, so với điều này hạnh phúc hơn, viên mãn hơn.

***

Sau sinh nhật, thời gian tựa hồ trôi qua đặc biệt nhanh, đảo mắt đã đến Tết âm lịch, đại gia tộc như An gia, hằng năm đón Tết âm lịch đều long trọng mười phần, thân bằng hảo hữu, bạn bè làm ăn, người đến chúc Tết nối liền không dứt, An Quang Diệu ngại phiền toái, Tết âm lịch năm nay dẫn theo cả nhà xuất ngoại đi du lịch.

Đến khi qua hết Tết âm lịch về nước, đã là ngày 25 tháng 1, Thường Lâm nghe được tin An Nham về nước, lập tức gửi tin nhắn qua: "Nhớ ngày 28 thử quay, 3 giờ chiều ngày 28 tôi bảo lái xe đến đón cậu."

"Ừ tôi nhớ rồi. Đúng rồi, nhà tôi bảo anh xem thế nào rồi?"

"Bộ quản lí tiêu thụ nói, nhà đất trong tiểu khu bán rất chạy, cũng chỉ còn lại một căn hộ cuối cùng, trong nhà đã trang hoàng hết rồi, có thể trực tiếp chuyển vào ở, tôi có chụp vài bức, gửi đến hộp thư cho cậu xem thử nhé?"

"Tốt, mau gửi cho tôi xem xem."

https://thuviensach.vn

Một lát sau đã nhận được bưu kiện Thường Lâm gửi đến, An Nham mở ra xem kỹ, ngôi nhà này không chỉ nằm ở vị trí tốt, hoàn cảnh tốt, bề ngoài đẹp đẽ, mà ngay cả trang trí và nội thất trong nhà đều thập phần hợp tâm ý hắn, thật cứ như là đặc biệt tạo riêng cho hắn vậy. Nhất là phòng ngủ lớn, có giường đôi king size siêu lớn, dù có lăn đi lăn lại bên trên cũng sẽ không rơi xuống, đến ngay cả màu sắc rèm che đều là sắc trắng hắn thích nhất.

An Nham rất vừa lòng, lập tức gửi tin nhắn trả lời nói: "Anh mau liên hệ quản lý cái kia đi, mau mau mua luôn căn đó. Ngôi nhà tốt như vậy lỡ như bị người khác mua thì phí."

"Được rồi." Thường Lâm gửi lại một tin nhắn, sau một lúc lâu lại gửi thêm một cái: "Quản lý nói căn hộ kia còn chưa bán, hỏi cậu chừng nào thì mua? Là trả tiền định kỳ hay một lần thanh toán hết?"

"Một lần thanh toán, ngay ngày mai đi! Tôi mang chứng minh thư và chi phiếu qua, tiện thể làm hết chứng nhận bất động sản thủ tục linh tinh luôn." An Nham dừng một chút, lại gửi tin nhắn nói: "Sau khi quay thử xong chắc chắn sẽ bận rộn một thời gian dài, hai ngày tới liền chuyển qua đi, hành lý của tôi cũng không nhiều, về nhà chính đơn giản thu dọn một chút là được."

"Được, tôi sáng mai đưa xe đến đón cậu!"

"Không cần, tôi tự mình lái xe qua."

Ngày kế, An Nham lái xe thể thao đỏ rực đến trung tâm tiểu khu Nguyệt Hồ, quản lý tiêu thụ là một người đàn ông nhìn qua thật ôn hoà, diện mạo cũng thập phần nhã nhặn, cùng An Nham nhanh chóng làm tốt các loại thủ tục, sau đó giao chìa khoá ngôi nhà và thẻ

https://thuviensach.vn

vào cửa lớn tiểu khu vào tay An Nham, mỉm cười nói: "An tiên sinh, về sau có vấn đề gì có thể trực tiếp gọi điện thoại cho tôi, hy vọng ngài ở đây vui vẻ."

An Nham cười nói: "Cảm ơn anh, tôi ngày mai liền dọn vào ở!"

Chờ An Nham đi rồi, nam nhân mới thu lại tươi cười, lấy ra một chiếc di động khác, gọi một cuộc điện thoại, cung kính nói: "Mọi chuyện đã sắp xếp thoả đáng, cậu ấy định ngày mai vào ở."

Nam nhân đầu kia điện thoại trầm mặc một lát, mỉm cười nói: "Tốt lắm."

***

Chạng vạng hôm sau, An Nham và người đại diện Thường Lâm cùng nhau chuyển hành lý đến, hành lý của hắn cũng không ít, tính riêng quần áo đã mấy vali, còn có cả một ít CD ngày thường lưu trữ, tranh ảnh, quà fans tặng linh tinh, sau xe nhét kín ba rương hành lý, xe to mà vệ sĩ lái tới cũng sắp nhồi đầy.

Vài người tay chân lanh lẹ vận chuyển đồ đạc vào nhà mới, Thường Lâm nhịn không được tán thưởng nói: "Ngôi nhà mới này trang trí thật sự quá tốt, nhưng là căn cuối cùng sót lại. An Nham, vận khí của cậu thật sự không tồi a!"

An Nham cười tủm tỉm nói: "Đó là đươnng nhiên, vận khí của tôi lúc nào chẳng không tồi!"

https://thuviensach.vn

Tiễn bước người đại diện, An Nham cũng lười thu dọn mấy hòm hành lý trong phòng khách kia, ngồi khoanh chân trên sofa trong phòng khách, gửi một tin nhắn cho Từ Thiếu Khiêm: "Thiếu Khiêm, tôi chuyển đến khu Nguyệt Hồ rồi. Người bạn cậu giới thiệu kia thật tốt quá, chiết khấu 5% cho tôi, phòng ở cũng trang hoàng đặc biệt xinh đẹp, căn bản không cần tôi nhọc lòng, cảm ơn cậu a!"

Trong biệt thự cách vách, khoé môi Từ Thiếu Khiêm hơi hơi giương lên một độ cong, ngón tay ấn xuống trả lời: "Đừng khách khí, cậu thích là được rồi!"

Tu sửa ngôi nhà kia là do Từ Thiếu Khiêm tự mình thiết kế, hoàn toàn dựa theo sở thích từ nhỏ đến lớn của An Nham.

—— Làm sao có thể không tốt? Lại làm sao không thích cho được?

An Nham chuyển đến nhà mới, hưng phấn chạy ra ngoài biệt thự, đảo quanh bên ngoài thảm cỏ một vòng để quen thuộc hoàn cảnh, hoàn toàn không chú ý tới trong biệt thự cách vách, sau cửa sổ sát đất, ánh mắt Từ Thiếu Khiêm nhìn về phía hắn, thâm trầm mà dịu dàng.

***

Sáng ngày 28, An Nham đến nơi đã hẹn trước thử vai, đoàn làm phim ở studio lâm thời dựng cảnh quay, không chỉ có Giang Tuyết Ngưng, ngay cả giám chế biên kịch mọi người tất cả đều ở đây, ngồi cả một hàng.

An Nham cũng không phải lần đầu đi thử vai, nhưng đối mặt với Giang Tuyết Ngưng thần tượng hồi trẻ vẫn là có một chút

https://thuviensach.vn

hồi hộp nho nhỏ. Cũng may tố chất tâm lý của hắn không tệ, chốc lát đã điều chỉnh tốt tâm tình, đi theo người hoá trang và người tạo hình đến phòng cách vách.

Qua không lâu, An Nham tạo hình cổ trang đã đi ra, bởi vì chỉ là thử vai, mặc cũng không phải long bào định chế cuối cùng của hoàng đế trẻ tuổi, mà là trang phục tương đối bình thường thời kì thái tử, dù vậy, An Nham một thân trường bào nguyệt sắc, tóc đen chấm eo, dung mạo tuấn mỹ, vẫn khiến mọi người kinh diễm một phen.

Quần áo bình thường của hắn đều là loại hình mới mẻ soái khí, kiểu tóc cũng là thường được nhuộm nâu, nhìn qua có chút phóng khoáng thoát phá, nay thay cổ trang cùng mái tóc đen thật dài, phóng khoáng trên người thu liễm rất nhiều, ngược lại có vị quý công tử tiêu sái phong lưu thản nhiên.

An Nham mỉm cười, không kiêu ngạo không siểm nịnh hướng mọi người cúi đầu "Chào cả nhà, tôi là An Nham."

Tạo hình này, vừa mới ra, trong lòng Giang Tuyết Ngưng liền nhịn không được bật ngón cái.

Giang Tuyết Ngưng bảo trợ lý đưa kịch bản cho An Nham, mỉm cười nói: "Thử đoạn này đi, tràng cảnh trong hậu hoa viên ngồi vẽ tranh."

Nói xong lại quay đầu nói với cô gái bên cạnh: "Hứa Khả, cô cùng cậu ấy đối diễn một chút đi."

Ngồi bên cạnh đạo diễn là một cô gái cực kì thanh tú, nhìn qua mới đầu hai mươi, đúng là nữ nhân vật chính đã tuyển cho bộ

https://thuviensach.vn

phim này, Hứa Khả. Hứa Khả là quán quân cuộc thi văn nghệ toàn quốc năm nay, tuy rằng giành được quán quân cô ấy đã có được một ít nhân khí, nhưng dù sao cũng là lần đầu tiên đi diễn, trong giới diễn viên mà nói cũng hoàn toàn là một người mới.

Khó được là, cô cư nhiên một chút cũng không khẩn trương, đối với An Nham hữu hảo cười nói: "Chúng ta bắt đầu nhé?"

An Nham ngẩn người, cô gái này tươi cười đặc biệt đẹp mắt, thời điểm cười rộ lên ánh mắt cong cong, trên gương mặt còn có hai lúm đồng tiền nhàn nhạt, so với những ngôi sao giả bộ tươi cười trong giới giải trí kia, nụ cười tươi sáng ngời đơn thuần như vậy đã rất nhiều năm rồi chưa được thấy.

"An Nham?" Hứa Khả có chút nghi hoặc gọi hắn một tiếng.

An Nham vì bản thân thất thần áy náy cười cười, nói: "Được, bắt đầu đi."

Bắt đầu từ giờ phút này, hắn không còn là An Nham, mà là hoàng thái tử điện hạ tôn quý nhất Đại Tề quốc – Tiêu Khâm Duệ.

Chương 21

Mùa hè, trong hoàng cung, Thái tử điện hạ nhàm chán một mình tản bộ trong hậu hoa viên, vừa tản bộ vừa phe phẩy cây quạt than thở: "Không khí trong cung thật không thú vị, ta nên làm cái gì bây giờ đây?" An Nham để chiết phiến ngang cằm như đang nghiền ngẫm nghiêng đầu suy nghĩ một chút, một lát sau, cặp mắt sáng lên, dùng cây quạt gõ gõ đầu: "Nhanh! Phục vụ bút mực!"

https://thuviensach.vn

Hứa Khả vào vai cung nữ bước lên phía trước, bất đắc dĩ nói: “Thái tử điện hạ, ngài lại muốn vẽ cái gì?”

An Nham cười híp mắt nói: “Ta cảm thấy phong cảnh nơi hậu hoa viên này rất là không tệ, chi bằng vẽ lại làm kỷ niệm.”

Hứa Khả bất đắc dĩ nói: “Nhưng mà, ngài hôm qua đã vẽ rồi.”

An Nham mở chiết phiến trong tay ra, vừa quạt gió, vừa mỉm cười nói: “Không sao cả, ngày hôm qua trời đổ mưa, hôm nay không có mưa, cảnh sắc tự nhiên sẽ có khác biệt lớn...”

“Cut.” Giang Tuyết Ngưng đột nhiên kêu tạm ngừng, An Nham nghi ngờ quay đầu lại, lại thấy Giang Tuyết Ngưng mỉm cười nói: “Hạ màn.”

Hứa Khả cầm lấy kịch bản mới trong tay đạo diễn Giang đưa cho An Nham, An Nham tiếp nhận kịch bản màn thứ hai từ trong tay cô, xem kỹ mấy lần. Màn này là cảnh phụ hoàng của Thái tử điện hạ băng hà, Thái tử trẻ tuổi Tiêu Khâm Duệ ở trước linh đường thừa kế ngôi vị hoàng đế, Tiêu Khâm Duệ làm vua một nước, không thể bướng bỉnh cùng buông thả như trước nữa, nhất định phải hiển lộ phong độ và khí thế mà bậc quân vương một nước nên có.

An Nham nhìn lại kịch bản lần nữa, sau đó nhìn về phía đạo diễn, ý bảo mình có thể bắt đầu.

Đạo diễn gật đầu một cái, An Nham liền đi về phía trước một bước, nhanh chóng lạnh mặt xuống, trầm giọng nói: “Trẫm muốn thủ hộ linh đường phụ hoàng ba thàng! Từ hôm nay, trong ba

https://thuviensach.vn

tháng để quốc tang, tất cả quan viên vì tiên hoàng thủ tang, mặc áo trắng, không tiệc tùng, không gần nữ sắc, không tấu hỉ nhạc, người nào vi phạm —— nghiêm trị không tha!

Nói tới đây, ống tay áo An Nham đột nhiên dùng sức vung lên, chỉ nghe "phật" một tiếng, trong nháy mắt xoay người phất tay áo kia, uy nghiêm và khí độ một bậc vương giả nên có, khiến cho mọi người ở đây nhịn không được muốn vỗ tay tán thưởng!

Giang Tuyết Ngưng mỉm cười nói: "Cậu đi thay đồ trước đi, chúng tôi bàn bạc một chút rồi sẽ cho cậu biết kết quả."

"Được, cảm ơn đạo diễn Giang." An Nham thu lại tay áo, có chút ngượng ngùng sờ sờ chóp mũi, xoay người đi ra cửa. Dù sao Giang Tuyết Ngưng cũng là thần tượng suốt nhiều năm qua của hắn, hắn mặc dù rất tự tin, nhưng diễn trước mặt thần tượng, vẫn khiến An Nham có chút thấp thỏm, cũng không biết mình mới rồi có phát huy khiến cô ấy hài lòng không?

An Nham hoàn toàn không ngờ rằng, hắn vừa ra khỏi cửa, bên trong phòng đã có người kích động nhảy dựng khỏi chỗ ngồi, "Tôi cảm thấy tiếu Thái tử mà chúng ta muốn chính là đây! Đạo diễn Giang chị thấy sao?"

Giang Tuyết Ngưng cười nói: "Đúng vậy. Cậu ta chính là Thái tử trong lòng tôi."

Hứa Khả ngồi một bên nghi hoặc hỏi: "Vậy quyết định thế nào?"

Giang Tuyết Ngưng gật đầu một cái, nói: "Cô có chú ý tới động tác phất tay áo mới vừa rồi của cậu ấy không? Trên kịch bản

https://thuviensach.vn

cũng không có nói cho cậu ấy phải làm gì, hoàn toàn là dựa vào cảm giác của cậu ấy khi diễn mà phát huy, càng hiếm có hơn chính là, thời điểm cậu ấy phất ống tay áo, âm thanh vô cùng vang dội thanh thúy, thậm chí không cần hậu kỳ hòa âm, đây chính là cốt lõi của một diễn viên."

Hứa Khả như có sở ngộ gật gật đầu.

Giang Tuyết Ngưng nói tiếp: "Ngay từ đoạn diễn ban đầu với cô, bao gồm mở quạt, gõ đầu, những động tác này cậu ấy cũng thể hiện đặc biệt đẹp mắt, hoàn toàn không có một chút dấu vết làm bộ nào. Kịch bản dài như vậy, cậu ấy chỉ nhìn một phút đã hoàn toàn ghi nhớ, không sai lấy một chữ. Hai cảnh diễn chuyển đổi nối tiếp, hiểu biết của cậu ấy đối với vai diễn, là hoàn toàn dung nhập vào trong xương đấy!"

"An Nham, theo như tôi thấy, là diễn viên có linh khí nhất."

Nói tới đây, trong mắt Giang Tuyết Ngưng tràn đầy kích động cùng tán thưởng, "Vai nam chính của chúng ta, để cậu ấy diễn, hiệu quả tuyệt đối sẽ là tốt nhất!"

***

An Nham đang chạy đến phòng hóa trang chuẩn bị thay đồ, đột nhiên nhìn thấy một bóng người quen thuộc, An Nham không nhịn được quay đầu lại, kinh ngạc hỏi: "Từ Thiếu Khiêm?! Cậu sao lại rảnh rỗi tới đây a?"

"Thuận đường đến xem một chút." Từ Thiếu Khiêm khẽ mỉm cười, dừng lại trước mặt mặt An Nham, cẩn thận quan sát An Nham đang mặc đồ cổ trang một cái, hình tượng tiểu thái tử phong

https://thuviensach.vn

độ phiên phiên này, tuyệt đối sẽ lại ở trên màn ảnh mưu sát một đống người, nếu như đến hậu kỳ, hắn mặc long bào tôn quý ngồi xuống ngai vàng... đoán chừng fans của hắn sẽ lại điên cuồng cho coi.

Thấy Từ Thiếu Khiêm không chớp mắt nhìn mình chằm chằm, An Nham nghi ngờ hỏi: "Thế nào? Kỳ quái lắm hả?" Vừa nói vừa vươn tay vẩy vẩy tay áo thật dài, lại quay đầu lại sờ sờ mái tóc dài đến thắt lưng, cười nói, "Cổ trang thật ra thì rất thú vị, cậu nếu có cơ hội cũng có thể thử một chút."

"An Nham, đi thay đồ trước đi." Người đại diện Thường Lâm thúc giục, "Thời gian không còn sớm."

"A." An Nham vội vàng ngồi lại xuống ghế, để thở trang điểm tháo tóc giả xuống.

Nhanh chóng cởi trang phục thay quần áo, lúc đi ra chỉ thấy nữ nhân vật chính và đại diện của bọn họ đang chờ ở đó, Giang Tuyết Ngưng mỉm cười vươn tay ra: "An Nham, chúng tôi rất mong đợi sự tham gia của cậu. trung tuần tháng hai sẽ bắt đầu bấm máy, cậu xem có vấn đề gì không?"

An Nham kích động cầm tay cô: "Không thành vấn đề! Cảm ơn đạo diễn Giang, tôi sẽ biểu hiện thật tốt!"

Giang Tuyết Ngưng cười nói: "Tôi cũng rất mong đợi biểu hiện của cậu, hợp tác vui vẻ! Tối nay tôi làm chủ, mọi người đi ra ngoài tụ tập, thuận tiện làm quen lẫn nhau một chút." Vừa nói vừa nhìn Từ Thiếu Khiêm một cái, "Thiếu Khiêm, cậu cũng đến rồi, có nể mặt tôi một chút được hay không?"

https://thuviensach.vn

Từ Thiếu Khiêm nói: “Mặt mũi của ngài tôi dám không nể sao?”

Giang Tuyết Ngưng hài lòng gật đầu, “Tốt, tôi sẽ gọi điện thoại đặt chỗ, mọi người dọn dẹp đồ của mình một chút trước đi, 6 giờ lầu dưới tập hợp!”

***

Một đám người hớn ha hớn hở lái xe tới câu lạc bộ Dạ Tuyết, cũng như nơi tụ tập lần trước của đoàn làm phim “Thành Phố Vô Tận”, câu lạc bộ cao cấp này cũng là nơi những nghệ sĩ trong ngành giải trí khi tụ hội thường đến trong thành phố, nghe nói ông chủ rất có thế lực, nhóm chó săn ở mấy con phố chung quanh cũng bị dọn dẹp sạch sẽ.

An Nham lại một lần nữa bị mọi người vây quanh mời rượu, bất quá lần này hắn ngược lại học khôn, không uống buông thả, uống được vài ly rồi lấy cớ đi vào phòng vệ sinh, sau khi trở về, đúng lúc đụng phải Hứa Khả đang ra ngoài gọi món, An Nham cũng chủ động mở miệng nói: “Em tên là Hứa Khả phải không?”

Hứa Khả gật đầu một cái, “Sao ạ?”

An Nham cười híp mắt nói: “Cái tên này thú vị a, phía sau nếu thêm một chữ thì càng thêm thú vị.”

“Chữ gì ạ?”

“Hứa Khả Chứng.” (giấy phép)

https://thuviensach.vn

"....." Hứa Khả liếc mắt, "Anh không vào hát K à?"

"Không được. Anh toàn hát lệch điệu, rất khó nghe."

"Không thể nào? Anh hồi trước không phải là giành được giải nhì cuộc thi ca hát sao?"

An Nham sửng sốt một chút, "Làm sao em biết?"

Hứa Khả trừng mắt nhìn: "Em cũng tốt nghiệp trường nghề Tây Lâm, coi như, anh là niên trưởng của em."

"Thế à?" An Nham kinh ngạc nói, "Thật là trùng hợp, trước nay trong giới giải trí, em là đồng học đầu tiên anh gặp."

"Biết làm sao được, trường của chúng ta vốn vô danh, người tốt nghiệp từ trong đó, anh coi như là một trong những người tốt nhất. Anh không biết chứ, trong trường học có rất nhiều người siêu cấp bội phục anh, bạn cùng phòng hồi đại học của em, tất cả đều là fans của anh."

An Nham sờ sờ mũi, "Không khoa trương như vậy chứ?"

"Một chút cũng không khoa trương." Hứa Khả cười hì hì nói, "Thật ra thì em cũng là fans của anh, thần tượng mau tới ký tên một cái đi." Vừa nói vừa chìa tay áo ra.

An Nham rất không khách khí lấy ngón tay vạch vạch mấy cái lên tay áo cô, cười nói: "Đúng rồi, tiểu sư muội, hiệu trưởng già kia của chúng ta còn chưa về hưu đúng không?"

https://thuviensach.vn

“Vâng, một hàng râu rồi còn đứng trên bục giảng bài, mỗi lần nói chuyện đều phải nói nửa giờ...”

Hai người bắt đầu trò chuyện về thời đại học, càng nói càng vui vẻ, không chút nào chú ý tới, ánh mắt của nam nhân phía sau đã lạnh đến cực điểm.

Từ Thiếu Khiêm một mực có dự cảm không tốt lắm, trong giây phút Hứa Khả xuất hiện kia, hắn liền cảm giác được cô gái này có lẽ sẽ hấp dẫn ánh mắt An Nham. Hắn và An Nham cùng nhau lớn lên, hắn hiểu rất rõ An Nham, từ bé đến lớn, An Nham thích nhất chính là loại nữ nhân hoạt bát đáng yêu như này, hết lần này tới lần khác cô gái kia thế mà lại là bạn đại học đáng chết gì đó.

Thấy hai người càng trò chuyện càng vui vẻ, rất nhanh đã trao đổi số điện thoại, ngón tay bên người Từ Thiếu Khiêm nhịn không được hung hăng nắm chặt.

An Nham cho cô ta chính là dãy số điện thoại di động cá nhân.

Hắn rất ít khi cho người khác số điện thoại cá nhân của mình, trong giới giải trí không nhiều, phần lớn mọi chuyện đều là liên lạc thông qua người quản lý, trừ phi là bạn rất thân mới lưu số cá nhân. Nữ nhân tên Hứa Khả này, mới gặp mặt An Nham không quá một ngày, đã lấy được số điện thoại cá nhân của An Nham, có thể thấy được, ở trong lòng An Nham, cô ta đã không chỉ đơn giản là bạn hợp tác.

An Nham coi cô ta là bằng hữu... thậm chí nhiều hơn.

https://thuviensach.vn

Vai nam chính cùng vai nữ chính, lại muốn gây ra scandal lần thứ bao nhiêu nữa? Hay là, lần này... cậu thực sự động tâm?

Bởi vì Giang Tuyết Ngưng còn có chuyện phải làm, tụ hội trước mười giờ đã kết thúc, An Nham nói muốn quen thuộc với nhau hơn một chút, lại mời Hứa Khả đi ăn khuya, mang theo người quản lý đôi bên, phụ tá, một đám người trẻ tuổi hớn ha hớn hở đi xuống quán rượu lầu dưới.

Từ Thiếu Khiêm ghét nhất cái loại địa phương ồn ào hỗn loạn như quán rượu này, hơn nữa An Nham thấy mỹ nữ liền đem "anh em" này ném ra sau đầu, Từ Thiếu Khiêm thấy hắn cùng Hứa Khả nói chuyện phiếm vui vẻ đến vậy, trong lòng cũng rất là không có tư vị.

Đúng vậy, hắn ghen.

An Nham gặp được nữ nhân mà mình thích, đây cũng không phải là lần đầu tiên, trước kia là mắt không thấy tâm không phiền, nhìn thấy scandal bay đầy trời liền lựa chọn không để ý, nhưng lúc này, chính mắt thấy được quá trình bọn họ gặp nhau, tận mắt nhìn thấy An Nham và cô bé kia trò chuyện với nhau thật vui vẻ, nhìn dịu dàng hiếm có được trong mắt hắn, nhìn hắn rót rượu cho cô ta, gắp thức ăn cho cô ta...

Từ Thiếu Khiêm chỉ cảm thấy trái tim cực độ khó chịu không khác gì như bị kim châm vậy.

Mình đứng ở đây, tựa như là một tồn tại dư thừa.

Từ Thiếu Khiêm không thể làm gì khác hơn là xoay người rời đi, trước khi rời đi còn gọi Thường Lâm đến, thấp giọng dặn dò:

https://thuviensach.vn

“Thường Lâm, tửu lượng của An Nham anh biết rồi đấy, hôm nay còn có cả nữ sinh, đừng chơi quá muộn gây ra tiếng xấu gì đó, trước mười một giờ phải đưa cậu ấy về nhà.”

Thường Lâm nghiêm túc gật đầu một cái: “Tôi biết.”

Từ Thiếu Khiêm nhìn An Nham một cái, xoay người rời khỏi quán rượu. An Nham đang trò chuyện đến nhập tâm với Hứa Khả, thậm chí hoàn toàn còn không phát hiện được Từ Thiếu Khiêm đã đi.

***

Sau khi trở lại tiểu khu Nguyệt Hồ, Từ Thiếu Khiêm đi tắm nước lạnh để mình tỉnh táo lại, sau đó đi vào phòng khách, ngồi trên ghế salon nhìn đồng hồ trên tường. trong nhà yên tĩnh đến đáng sợ, chỉ có âm thanh tích tắc của đồng hồ, đã 11 giờ, An Nham vẫn chưa về, điện thoại cũng trong trạng thái không người nghe máy.

Từ Thiếu Khiêm cứ như vậy lặng lẽ chờ đợi, cũng không biết đợi bao lâu, ngoài cửa sổ đột nhiên xẹt qua một luồng ánh sáng của đèn xe, kim đồng hồ đã chỉ hướng 12 giờ, Từ Thiếu Khiêm đi tới ban công kéo rèm cửa sổ ra, quả nhiên An Nham cách vách đã trở về, hình như lại uống say, lảo đà lảo đảo được người quản lý đỡ lấy đưa vào nhà.

Sau khi chờ người quản lý đi rồi, Từ Thiếu Khiêm lúc này mới trầm mặt, đến căn nhà cách vách của An Nham gõ cửa.

An Nham đã say lắm rồi, lảo đảo lắc lư đi từ trong phòng ngủ ra, mở cửa, mơ hồ hỏi: “Thường Lâm... còn có chuyện gì a...”

https://thuviensach.vn

Từ Thiếu Khiêm cau mày nói: "Tại sao trễ như vậy mới về?"

An Nham bấy giờ mới phát hiện đứng trước mặt mình cũng không phải Thường Lâm, Thường Lâm vóc dáng thấp bé, nam nhân trước mắt lại cao hơn mình mấy centimet, chẳng biết tại sao, dáng vẻ lạnh lùng của nam nhân lại làm người ta có một loại áp bách kỳ quái, An Nham híp mắt nhìn kỹ nửa ngày, lúc này mới phân biệt được trước mặt là Từ Thiếu Khiêm, có chút nghi ngờ hỏi: "Hửm? Thiếu Khiêm... sao cậu lại đến đây?"

Từ Thiếu Khiêm trực tiếp vòng qua hắn đi vào trong nhà, cạch một tiếng đóng cửa lại, đem An Nham đè lên trên tường.

"Tại sao trễ như thế mới về? Quên thân phận mình là gì rồi? Cùng nữ diễn viên vừa mới gặp mặt vào quán uống rượu, uống say như chết, nếu bị phóng viên bắt gặp thì cậu định thế nào?!"

Từ Thiếu Khiêm nghiêm nghị trách cứ làm cho An Nham nhất thời có chút ngây ngốc.

Bị mạnh mẽ đè vào trên tường, đại não vốn có chút say lại càng thêm hỗn loạn, An Nham chỉ có thể miễn cưỡng bắt mình giữ vững một tia lý trí, mơ mơ màng màng giải thích: "Đừng lo... không quan trọng... Có tài xế tới đón tôi mà... sẽ không bị phóng viên bắt gặp đâu... Tôi hôm nay đặc biệt, đặc biệt cao hứng, hiếm khi gặp được một người bạn học... Hứa Khả... lại là tiểu sư muội của tôi..."

Cái tên được nói ra giữa lúc này, không thể nghi ngờ đã chạm đến nghịch lân của Từ Thiếu Khiêm.

Hứa Khả, nữ sinh mới chỉ gặp có một lần, An Nham cho dù uống say, lại vẫn nhớ rõ tên của cô ta?!

https://thuviensach.vn

Từ Thiếu Khiêm lạnh mặt hỏi: "Tiểu sư muội? Cậu không phải là thích cô ta đó chứ?"

An Nham suy nghĩ một chút, cười nói: "Tôi đối với cô ấy là có chút... ừm, cảm giác vừa gặp đã yêu."

Vừa, gặp, đã, yêu.

Không có gì, so với bốn chữ này có lực sát thương hơn.

Đáy lòng Từ Thiếu Khiêm, tựa như bị bốn chữ này hung hăng đâm vào.

Nhiều năm như vậy, hắn một mực bồi bên người An Nham, một mực nhẫn nại, một mực chờ đợi, thái độ của An Nham đối với hắn cũng một mực đang dần chuyển biến tốt đẹp, hắn còn tưởng rằng, nếu cứ tiếp tục như vậy, lòng thành cùng cực, vàng đá cũng tan, một ngày nào đó, An Nham sẽ vì sự che chở của hắn mà cảm động, sẽ ở lại bên cạnh hắn, vĩnh viễn không rời.

Thời điểm An Nham chuyển tới tiểu khu Nguyệt Hồ, hắn thậm chí còn cho là, mình và An Nham cũng sắp thành công rồi.

Lại không ngờ rằng, đột nhiên lòi ra một cái bạn đại học gì đó, không An Nham không sao hiểu nổi dời đi lực chú ý!

Tình cảm vốn là chuyện đôi bên tự nguyện, Từ Thiếu Khiêm cho tới nay chưa từng muốn cưỡng bách An Nham, nhưng mà, đó là vì trước kia An Nham không chạm đến nghịch lân của hắn! Hắn có thể nhịn An Nham cả ngày cùng các nữ minh tinh khác nhau hẹn hò

https://thuviensach.vn

dạo phố gây scandal, bởi vì hắn biết những thứ kia đều chỉ là làm trò, An Nham cũng không chân chính động tâm, An Nham cũng chưa từng chân chính yêu một người!

Nhưng mà bây giờ không giống vậy, An Nham cư nhiên công khai nói hắn đối với cái người tên Hứa Khả kia vừa thấy đã yêu? Từ Thiếu Khiêm không thể nhịn được nhất chính là trong lòng An Nham cư nhiên bị người khác chiếm cứ!

Từ Thiếu Khiêm dùng sức nâng cằm An Nham lên, thấp giọng hỏi, "Nói cho tôi biết, cậu thích cô ta sao?"

An Nham uống say, đầu óc đã có chút mơ hồ, trước mắt thoáng qua cái bóng của tiểu sư muội kia, gương mặt nữ nhân thậm chí còn không thấy rõ lắm, chỉ đáp theo trực giác: "... thích... chứ?"

"Vậy à?" Từ Thiếu Khiêm cười lạnh một cái, đột nhiên xoay người, trực tiếp kéo An Nham đẩy ngã xuống ghế salon trong phòng khách, "Cậu có hiểu cô ta là hạng người gì không? Cõ hiểu rõ tính cách của cô ta không? Bất quá chỉ mới gặp mặt một lần, cậu đã dám nói thích?!"

Từ Thiếu Khiêm thấp giọng, lạnh lùng nhìn chằm chằm vào ánh mắt An Nham, gằn từng chữ nói: "An Nham, cậu rốt cục có biết hay không, cái gì mới thực sự là thích?"

Tác giả có lời muốn nói: *Từ Thiếu Khiêm không thể nhịn được nữa bắt đầu hóa đen ~ Chương sau mọi người hiểu!*

Chương 22

https://thuviensach.vn

Trầm mặc kéo dài hồi lâu, lâu đến nỗi không khí cơ hồ muốn ngưng đọng lại.

An Nham bị Từ Thiếu Khiêm lật người áp đảo trên ghế salon, trước mắt một trận thiên toàn địa chuyển, đại não vốn mơ hồ càng thêm hoàn toàn hỗn loạn, cảm nhận được lực đạo mạnh mẽ của nam nhân đang chặn trên người mình, An Nham có chút khó hiểu hỏi: "Thiếu Khiêm... Cậu rốt cuộc đang... nói gì?"

Từ Thiếu Khiêm trực tiếp dùng nụ hôn nồng nhiệt trả lời hắn.

Trong miệng An Nham còn lưu lại vị rượu vang nhàn nhạt, Từ Thiếu Khiêm đem đầu lưỡi lùa vào trong miệng hắn, điên cuồng liếm khắp khoang miệng, cuốn lấy đầu lưỡi lộn xộn của hắn. An Nham trong cơn mơ màng, chỉ cảm thấy trong cổ họng tràn đầy mùi vị xa lạ, đầu lưỡi từng đợt tê dại, muốn nói chuyện, lại chỉ có thể phát ra những âm thanh đứt quãng vỡ vụn.

"Ưm... Thiếu... Thiếu Khiêm... cậu... làm gì... Ưm..." An Nham dùng sức đẩy Từ Thiếu Khiêm, lại phát hiện nam nhân đè trên người mình đặc biệt nặng nề, thế nào cũng không đẩy được.

Mặt An Nham bị kiềm nén đến đỏ bừng, mãi đến lúc cơ hồ hít thở không thông, Từ Thiếu Khiêm mới buông hắn ra, dán lên môi của hắn, thấp giọng gằn từng chữ: "An Nham, cậu có biết thích là gì không?"

"Tôi đối với cậu mới là."

"Tôi đối với cậu mới thật sự là thích."

https://thuviensach.vn

Mỗi một chữ, cơ hồ đều là nghiến răng nghiến lợi thốt ra.

Tình cảm bao nhiêu năm, một mực ép xuống đáy lòng, ép tới nỗi gần như gỉ sắt, nấm mốc luôn rồi.

Bởi vì lo sợ hắn ghét mà không dám nói ra miệng, bởi vì thích hắn, bởi vì quý trọng hắn, bởi vì tôn trọng hắn, cho nên mới một mực yên lặng hy sinh vì hắn. Đã nhiều năm như vậy, trước sau vẫn đều cam tâm tình nguyện, không oán trách không hối hận mà canh giữ bên cạnh hắn, còn tưởng rằng, một ngày nào đó, bảo vệ cố chấp như vậy sẽ khiến hắn quay đầu, sẽ khiến hắn cảm động... Nhưng kết quả thì sao?

—— Kết quả chính là hắn đối với một nữ sinh khác vừa gặp đã yêu?

—— Kết quả chính là hắn vừa thấy mỹ nữ đã đem cái "hảo huynh đệ" này ném ra sau đầu?

Kết quả như thế, Từ Thiếu Khiêm không cần!

Sớm biết như thế, tốt nghiệp trung học năm ấy, khi phát hiện ra tâm ý của mình, đáng lẽ ra nên không chút do dự tỏ tình với hắn, dùng hết thảy thủ đoạn ép hắn ở bên mình! Dù cho đổi lấy là hắn khinh bỉ cùng căm hận, so ra cũng tốt hơn bỏ qua không chút nào quan tâm!

Đúng vậy, bỏ qua! Ở trong lòng An Nham, Từ Thiếu Khiêm chính là tồn tại tùy thời đều có thể bỏ qua!

https://thuviensach.vn

Trong chuyện tình cảm với An Nham này, Từ Thiếu Khiêm đã quá mức mềm lòng, thậm chí hoàn toàn không có tác phong quả quyết, ngoan tuyệt ngày thường! Thân là người Từ Tử Chính tự tay bồi dưỡng, Từ Thiếu Khiêm tại sao lại làm ra một chuyện không dứt khoát như vậy? Đối với món đồ mình thích không phải là nên đoạt tới tay sao? Nhưng mà chỉ có An Nham, hắn lại không nhẫn tâm tổn thương, cho nên mới có thể một lần lại một lần bị người ta thương tổn.

Một lần lại một lần nhìn hắn cùng đủ loại nữ minh tinh hẹn hò, đến bây giờ còn phải tận mắt chứng kiến một đoạn tình cảm khác của hắn ư?

Vừa thấy đã yêu, bốn chữ này, khiến chút dịu dàng còn sót lại dưới đáy lòng Từ Thiếu Khiêm hoàn toàn bị dập nát!

Đã như vậy, hắn cần gì phải tiếp tục dịu dàng với An Nham nữa?! Yên lặng bảo vệ hắn cho đến ngày hắn hắn kết hôn sinh con ư? Hay là dứt khoát buông tay? Chúc phúc cho An Nham cùng nữ sinh kia hạnh phúc mỹ mãn?

Không! Đó không phải là chuyện mà Từ Thiếu Khiêm hắn sẽ làm! Bắt đầu từ hôm nay, giữa hai người, hắn sẽ đổi cách thức sống chung khác!

Từ Thiếu Khiêm hạ quyết tâm, trong ánh mắt nhìn về phía An Nham là nồng đậm quyết tâm cùng khát vọng chiếm hữu!

Mà An Nham giờ khắc này, cũng đã say đến trình độ gần như mất đi lý trí, trong đầu tựa như cũng bị rót đầy còn rượu, mơ mơ màng màng, đối với lời tỏ tình của Từ Thiếu Khiêm, hắn hoàn toàn nghe không hiểu, cặp mắt mờ mịt nhìn nam nhân trước mặt, có

https://thuviensach.vn

chút khó chịu nhíu mày một cái, đưa tay đẩy ngực đối phương, nhỏ giọng nói: "... Nhức đầu... Tôi muốn ngủ....."

Khóe miệng Từ Thiếu Khiêm kéo lên một nụ cười nhàn nhạt, đẩy mắt kính trên sống mũi một cái, trực tiếp ôm ngang lấy An Nham, xoay người đi về phía phòng ngủ, còn vừa dịu dàng nói: "Được, tôi đưa cậu đi ngủ."

Đèn phòng ngủ được bật lên, gia cụ bên trong dưới ánh đèn cam vàng, tựa hồ có vị ấm áp chỉ thuộc về "gia đình".

Giường lớn siêu cấp chiều rộng King—size gần ba thước, bên trên phủ nệm giường trắng noãn, đây là chiếc giường Từ Thiếu Khiêm tự mình chọn lựa lúc ban đầu thiết kế căn nhà, không mua được ở cửa hàng gia cụ, mà tìm người trực tiếp định chế, bởi vì An Nham từ nhỏ có thói quen ngủ không tốt, rất thích ôm đồ vào trong ngực lăn qua lăn lại, hồi bé còn vô số lần bị lăn xuống giường, cho nên, giường của hắn nhất định phải thật lớn.

Mà chiếc giường đúng là lớn thật, năm nam nhân cùng song song nằm xuống cũng sẽ không bị chật, hơn nữa đệm giường này vô cùng mềm mại thoải mái, An Nham vừa được đặt lên, thân thể đã vùi vào trong nệm giường mềm nhũn. Sống lưng tiếp xúc với cái giường mềm mại, An Nham liền tự động đi tìm gối ôm, mới vừa tìm được gối đầu muốn ôm, lại bị Từ Thiếu Khiêm tàn nhẫn giật ra khỏi lồng ngực.

"Ưm?" An Nham phát ra âm thanh bất mãn, Từ Thiếu Khiêm trực tiếp cúi đầu, rất dứt khoát ngăn lại đôi môi hắn.

Vừa hôn, vừa động tác nhanh lẹ thoát quần áo hai người, dọc theo cổ hôn một đường kéo xuống bụng, lưu lại trên người hắn

https://thuviensach.vn

một chuỗi dấu vết xanh xanh tím tím, một cái tay khác dứt khoát dò tới bộ vị khó nói sau lưng, mê loạn kích tình sau khi say rượu lần trước, lại một lần nữa tái diễn...

Đem An Nham bày thành tư thế nằm dài trên giường, dùng sức tách ra hai gò mông, Từ Thiếu Khiêm nhất cổ tác khí, trực tiếp vọt vào.

"A a a....."

Cái loại đau đớn mãnh liệt đến gần như tê liệt đó, khiến An Nham trong nháy mắt thanh tỉnh, lại bởi vì đau nhức mà lâm vào mê mang.

"Ưm... ưm..."

Mặt chôn vào trong gối, âm thanh phát ra đứt quãng, An Nham giữa cơn mờ mịt chỉ cảm thấy mình giống như chiếc bè trôi trên biển rộng, thân thể bị người khống chế, lúc nổi lúc chìm, hoàn toàn không tìm được phương hướng.

Ma sát kịch liệt trong cơ thể tựa như đang thổi bùng lên một trận cháy lớn, trong đầu cũng tựa như bị thủy triều lấp mất, trở nên hỗn loạn không chịu nổi.

Nhưng thân thể thỉnh thoảng vẫn có thể cảm nhận được từng đợt đau đớn bén nhọn.

Trong một khắc rơi vào hôn mê kia, An Nham nhịn không được nghĩ... giấc mộng này, có phải... quá kỳ quái hay không??

https://thuviensach.vn

***

Hôm sau, khi An Nham tỉnh lại đã là buổi trưa, cái cảm giác toàn thân bủn rủn kia khiến hắn có chút khó hiểu, loại cảm giác này rất giống với lúc tỉnh lại sau khi uống rượu say lần trước, nhất là nơi nào đó sau lưng, vừa tê dại lại vừa đau, đáng sợ hơn là, trong thân thể tựa hồ còn có vài thứ kỳ quái...

Thao động tác ngồi dậy của An Nham, chất lỏng ấm áp nào đó trong cơ thể chảy dọc xuống bắp đùi, An Nham hơi nghi ngờ cúi đầu, nhìn thấy chất lỏng màu trắng trên giường, sắc mặt nhất thời biến đổi.

Thân là đàn ông, hắn dĩ nhiên biết đó là cái gì. Trong cơ thể có thứ như này, phía sau lại đau như vậy, tối hôm qua đã xảy ra chuyện gì còn cần phải hỏi sao?

An Nham cứng ngắc nghiêng đầu sang nhìn bề phía người bên cạnh.

Lại là Từ Thiếu Khiêm.....

Tâm tình nhất thời có chút phức tạp. Tại sao lại là người này a? Mỗi lần sau khi say rượu tỉnh lại, người trên giường đều là cậu ấy, đây cũng quá là không khoa học đi?

An Nham nhớ tối hôm qua sau khi tụ hội kết thúc, hắn và Hứa Khả đến quán rượu chơi mấy tiếng, cùng tiểu sư muội tán gẫu rất nhiều chuyện thời đại học, buôn đến đặc biệt vui vẻ. sau đó là người quản lý đưa mình về, khi đó lý trí An Nham vẫn còn, nhớ mang máng Từ Thiếu Khiêm gõ gửi đi vào, đè mình lên tường nói

https://thuviensach.vn

một tràng những câu khó hiểu, sau đó xảy ra chuyện gì, hoàn toàn không nhớ rõ nữa.

Chẳng lẽ lại giống như lần trước, làm loạn với nhau, OOXX nhau luôn rồi?

Nhưng tính hướng của mình rõ ràng là rất bình thường a!

Cho dù lần trước phóng túng một đêm với Từ Thiếu Khiêm, đó cũng là kết quả sau khi say rượu mất đi lý trí, nhưng dù sao cũng không nên phát sinh lần thứ hai chứ? Hơn nữa, cho dù hai người đàn ông có tấn công nhau, nhưng đều là straight thì cũng không thể nào bắn ra khi làm với đàn ông chứ? Vậy tại sao trong cơ thể của mình lại có của Từ Thiếu Khiêm.....

Nhìn chất lỏng màu trắng trên đùi, thần sắc của An Nham nhất thời trở nên khó coi, quay đầu bắt gặp được ánh mắt của Từ Thiếu Khiêm, càng là lúng túng không biết nên làm thế nào cho phải. Lần trước một câu "thật xin lỗi" là đã giải quyết xong vấn đề, An Nham luôn luôn lòng dạ rộng rãi, nói xin lỗi xong cũng liền quên đi sự kiện kia. Nhưng lần này thì sao? Lần này lại nên làm cái gì bây giờ a?

An Nham đang khổ não nghĩ ngợi, suy tính biện pháp giải quyết, lại thấy chăn bên cạnh đột nhiên bị vén lên, Từ Thiếu Khiêm cũng ngồi dậy.

Động tác của hắn hơi lớn, chăn trực tiếp bị trượt xuống đất, hết thảy trong chăn nháy mắt lộ ra không sót thứ gì, hai người giờ phút này đều là lõa thể, chân còn gác lên nhau, trên chiếc giường xốc xếch là đủ loại dấu vết mập mờ thảm không nỡ nhìn, bộ vị đó của

https://thuviensach.vn

Từ Thiếu Khiêm, thậm chí còn xuất hiện phản ứng sáng sớm của nam giới, giương lên to lớn đến đáng sợ.

—— Tình huống này thật sự là quá kích thích!

Ánh mắt rũ xuống của An Nham vừa vặn đối diện với cái nơi đang đứng lên đó, vội vàng lúng túng quay đầu đi chỗ khác, lại bị Từ Thiếu Khiêm đột nhiên nắm lấy cằm, cường ngạnh kéo đầu qua đây.

"Thế nào, tỉnh rồi, cũng không có ý định nói chút gì đó à?" Từ Thiếu Khiêm ghé sát lại, dán lên môi An Nham, thanh âm mềm nhẹ nói hỏi.

"Tôi... Tôi tối hôm qua uống say..." An Nham cuống quit muốn tránh, lại bị hắn nắm cằm chặt hơn.

"Ừ, sau đó?"

"Tôi... Tôi không nhớ rõ đã xảy ra chuyện gì..."

"Sau đó?"

An Nham trầm mặc lại. Sau đó? Sau đó hắn cũng không biết nói gì nữa a! Hắn nhớ lần trước là mình áp đảo Từ Thiếu Khiêm trước, cho nên mới phải chủ động xin lỗi, nhưng lần này hình như là Từ Thiếu Khiêm đè mình lên tường trước rồi mắng mỏ mà...?

Từ Thiếu Khiêm khẽ cười một cái, "Cậu sẽ không nói thật xin lỗi nữa nhỉ?"

https://thuviensach.vn

"Tôi..."

"Không sao cả, lần này không cần phải nói xin lỗi." Từ Thiếu Khiêm cắt lời An Nham, lật người một cái, nhẹ nhàng áp đảo An Nham xuống giường, thấp giọng nói, "Lần này, chúng ta có thể ôn lại mọi chuyện một lần nữa."

"Thiếu Khiêm, cậu nói gì... Ưm..."

Lời còn chưa nói xong đã bị hắn ngăn lại bên khóe môi, chân cũng bị hắn tách ra, thắt lưng Từ Thiếu Khiêm đột nhiên dùng sức ưỡn một cái ——

"A——!" Ánh mắt của An Nham bỗng nhiên trợn to.

—— Tức giận, khiếp sợ, không thể tin!

Bộ vị đằng sau bởi vì cả đêm phóng túng mà trở nên phá lệ mềm mại, cơ hồ không cần khuếch trương, Từ Thiếu Khiêm cứ như vậy trực tiếp tiến vào, thậm chí bởi vì chất lỏng lưu lại trong cơ thể, mà phát ra một chút âm thanh ái muội.

"Từ—— Thiếu—— Khiêm——!" An Nham rốt cuộc hiểu rõ đối phương đang làm cái gì, mặt trong nháy mắt đỏ lên, rống to, "Thả tôi ra! Đụ mẹ nó cậu đang làm gì?! Cậu mau thả tôi ra!! Cậu thằng khốn kiếp này! Cậu đi ra ngoài —— Cậu ——" An Nham giận đến không nói thành lời, hai tay bắt đầu điên cuồng giãy giụa, "Buông ra!"

"Không thả." Trả lời An Nham chính là hai chữ vô cùng bình tĩnh, đồng thời, hai tay của An Nham bị Từ Thiếu Khiêm bắt

https://thuviensach.vn

chéo đè trên đỉnh đầu, hung khí trong cơ thể nhẹ nhàng thối lui, rồi lại càng thêm dùng sức đâm vào!

"A——!" An Nham đau đến hai chân phát run, "Cậu điên rồi! Từ Thiếu Khiêm cậu là thằng khốn!!"

"Tôi đang giúp cậu ôn lại chuyện cũ a, tránh cho cậu lại quên." Từ Thiếu Khiêm rất vô tội nói, vừa điên cuồng luật động thắt lưng, nam nhân hung hăng chuyển động thân dưới, khóe môi thậm chí còn nhếch lên một nụ cười, thấp giọng nói, "An Nham, cậu hãy nghe cho kỹ, dù là lần trước, hay là tối qua... đều là tôi ôm cậu."

"....."

"Tôi chính là như vậy, một lần lại một lần, muốn cậu..."

"....."

"Chính là như vậy, hung hăng... lặp lại... tiến vào thân thể cậu..."

"....."

"Hơn nữa, tôi đã muốn làm như vậy, từ... rất lâu... rất lâu rồi..."

Nói tới đây, thắt lưng Từ Thiếu Khiêm đột nhiên mạnh mẽ dùng sức, trực tiếp tiến đến độ sâu không thể nào tin được.

https://thuviensach.vn

"A——!" An Nham bị một trận điên cuồng đâm rút bức ra thanh âm, cũng không biết hắn đụng phải chỗ nào, trong cơ thể đột nhiên có một cảm giác kỳ diệu dọc theo cột sống chạy thẳng lên đỉnh đầu, nơi nào đó của thân thể, lại có khuynh hướng ngẩng đầu một lần nữa, còn bị Từ Thiếu Khiêm nhanh tay lẹ mắt cầm lấy...

"Nhanh như vậy đã có phản ứng?" Từ Thiếu Khiêm mỉm cười nhẹ nhàng sờ sờ nơi đó, "Nơi này của cậu, vừa nhạy cảm vừa thành thực như vậy."

"....." An Nham xấu hổ muốn chết, nhưng thân thể sau khi say rượu hết lần này tới lần khác căn bản không đào đâu ra sức, quen biết nhiều năm như vậy, An Nham lần đầu tiên phát hiện, Từ Thiếu Khiêm một khi cậy mạnh cư nhiên lại kinh khủng như vậy, hắn vậy mà hoàn toàn không có cách nào tránh thoát?!

"Tôi thích cậu, An Nham..."

Từ Thiếu Khiêm đột nhiên cúi người, nhẹ nhàng hôn lên đôi môi An Nham.

So với động tác thắt lưng điên cuồng mà ác độc, lực độ như muốn đâm nát cả lục phủ ngũ tạng người ta... nụ hôn rơi xuống trên mội này, lại dịu dàng không khác gì sợi lông vũ nhẹ nhàng lướt qua trái tim.

An Nham lại hoàn toàn không nghe rõ lời tỏ tình dịu dàng này của Từ Thiếu Khiêm, hắn chính là bởi vì bị sự thật đáng sợ "bị đàn ông xâm phạm" kích thích mà tiến vào trạng thái điên cuồng.

"Ưm... Từ Thiếu Khiêm ——! Khốn kiếp! Mau thả tôi ra... a... khốn kiếp... ư... a a a... Cậu tên cầm thú này! Tôi giết cậu ——!

https://thuviensach.vn

%$@%$#%$.....”

Buổi chiều bên trong biệt thự, An Nham điên cuồng giãy giụa, bị Từ Thiếu Khiêm mạnh mẽ áp chế trên giường, chiếm hữu một lần lại một lần.

Cho đến cuối cùng, An Nham dưới trạng thái thanh tỉnh, vừa đau vừa mệt vừa đói, đã mắng cạn sạch đủ loại từ ngữ, hoàn toàn ngất đi.

Tác giả có lời muốn nói: Vui không vui không ~

Từ Thiếu Khiêm rốt cục lộ ra diện mục quỷ súc, tung hoa ăn mừng.

Chương 23

Từ Thiếu Khiêm cho tới giờ đều chưa từng muốn tổn thương An Nham, nếu không phải là bất đắc dĩ... Hắn căn bản không muốn áp dụng phương thức cực đoan như vậy. An Nham đối với Hứa Khả vừa thấy đã yêu khiến cho hắn tức giận tới cực điểm, loại cảm giác đó, giống như một đồ vật mà mình nhất mực bảo vệ thật tốt, muốn dùng mọi biện pháp mà quý trọng, đột nhiên không hiểu ra làm sao bị người cướp đi!

—— Giữ hắn lại, bất kể dùng cách gì.

Từ Thiếu Khiêm cũng không hối hận mình làm ra lựa chọn cực đoan như vậy.

https://thuviensach.vn

Chỉ là, nhìn An Nham sau khi hôn mê ngủ trong lòng ngực mình, bởi vì thống khổ mà hơi cau mày, khóe mắt thậm chí còn đáng thương mà hiện lên ánh lệ, lại có một chút... không khống chế được mà đau lòng.

Từ Thiếu Khiêm hạ người, nhẹ nhàng hôn lên đôi môi An Nham, thấp giọng nói: "An Nham... Tôi yêu cậu..."

"Cậu căn bản không biết..."

"Tôi yêu cậu nhiều đến thế nào."

An Nham đã hôn mê dĩ nhiên không nghe được lời tỏ tình thâm tình như vậy, Từ Thiếu Khiêm khi tỉnh táo, cũng sẽ không nói ra lời nói buồn nôn như vậy. Cho nên, đáp lại lời tỏ tình thâm tình, chẳng qua chỉ là yên tĩnh nặng nề.

Trong phòng ngủ An Nham an tĩnh đến đáng sợ, chỉ có tiếng hít thở thay nhau vang lên của hai người này, Từ Thiếu Khiêm trầm mặc hồi lâu, lúc này mới khẽ thở dài, ôm An Nham tới phòng tắm cẩn thận tẩy rửa thân thể. Hôm nay làm quá nhiều lần, trong cơ thể hắn lưu lại rất nhiều tinh dịch, Từ Thiếu Khiêm kiên nhẫn luồn ngón tay vào, đem chất lỏng bên trong toàn bộ thanh trừ sạch sẽ, lại thoa chút thuốc lên phía sau, lúc này mới ôm hắn trở về phòng ngủ.

Giường trong phòng ngủ hỗn độn không chịu nổi, đủ loại dấu vết trên mặt giường thê thảm không nỡ nhìn, thậm chí còn có ít vết máu... Đại khái là do An Nham giãy giụa quá mức kịch liệt, mà Từ Thiếu Khiêm lại cường thế trấn áp, tuy là vô tình, nhưng vẫn là không thể tránh khỏi làm hắn bị thương.

https://thuviensach.vn

Chân mày Từ Thiếu Khiêm nhíu lại, đặt An Nham lên ghế salon, sau đó xoay người trờ về biệt thự cách vách, mang khăn trải giường cùng chăn gối mới tinh sang thay, lúc này mới lần nữa ôm An Nham về giường, xoay người lên giường, nhẹ nhàng ôm hắn vào trong ngực.

***

Tỉnh lại lần nữa đã là buổi sáng ngày hôm sau, kim đồng hồ chỉ hướng 10 giờ, Từ Thiếu Khiêm vào phòng vệ sinh rửa mặt xong, lúc quay lại An Nham vẫn chưa tỉnh, Từ Thiếu Khiêm lại nằm trở về trên gường, thân thể An Nham rất nóng, mùa đông ôm thân thể như vậy cảm giác vô cùng ấm áp, Từ Thiếu Khiêm ôm một lúc, đột nhiên cảm thấy có cái gì không đúng.

Cái độ nóng này, có phải là quá mức rồi hay không?

Đưa tay dò thử trán hắn, rồi ướm với mình một chút, mặt Từ Thiếu Khiêm liền biến sắc, lập tức xoay người trở về nhà mình lấy nhiệt kế, thuận tiện cũng tìm toàn bộ hòm thuốc mang sang, đem nhiệt kế kẹp dưới nách An Nham đo nhiệt độ, sắc mặt Từ Thiếu Khiêm càng thêm khó coi —— An Nham quả nhiên phát sốt, thậm chí sốt cao đến ba mươi chín độ rưỡi.

Bên ngoài đang đổ bão tuyết, Từ Thiếu Khiêm thân thể mặc dù tốt, chạy qua chạy lại giữa hai biệt thự cũng đã có chút chịu không nổi, huống chi tình trạng bây giờ của An Nham, ra ngoài khám bệnh lại gặp gió thổi lạnh nhất định sẽ trên tuyết thêm sương.

Từ Thiếu Khiêm nhíu mày một cái, lấy điện thoại di động của mình ra bấm gọi một cú điện thoại.

https://thuviensach.vn

“Alo, Tiếu Nhượng, anh bây giờ có thể lập tức đến chỗ tôi một chuyến được không? Ừ... Chuyện rất gấp, một người bạn bị sốt, bên ngoài đang đổ tuyết không đi bệnh biện được, làm phiền anh đến xem một chút.”

Tiếu Nhượng bình tĩnh hỏi: “Bạn gì? Sốt như thế nào? Quanh co thật không giống như cậu, có thể nói trực tiếp hơn một chút không?”

Từ Thiếu Khiêm trầm mặc một chút, thấp giọng nói: “Được, nói thẳng với anh vậy, cậu ấy là người yêu tôi, ngày hôm qua làm – tình quá lâu, cậu ấy đại khái là nhiễm lạnh, phía sau cũng bị thương, bây bát đầu sốt cao.”

Tiếu Nhượng dừng một chút, “Được, tôi đến ngay đây.”

Từ Thiếu Khiêm thở phào nhẹ nhõm, cúp điện thoại.

Tiếu Nhượng là anh họ Từ Thiếu Khiêm, chỉ lớn hơn Từ Thiếu Khiêm mấy ngày, mẹ anh ta Từ Gia Huệ cũng chính là bác cả của Từ Thiếu Khiêm là Cảnh sát trưởng cục cảnh sát thành phố Tây Lâm, cha anh ta là viện trưởng một bệnh viện lớn, Tiếu Nhượng thời đại học theo học y học lâm sàng, lên thạc sĩ lại theo học tâm lý tội phạm, học pháp y, sau khi tốt nghiệp đến Trung tâm pháp y làm việc —— Vừa là bác sĩ, vừa có thể phá án, kế nghiệp cả cha lẫn mẹ.

Y học của anh ta khá tốt, mặc dù cuối cùng trở thành pháp y, nhưng mấy loại bệnh bé thương nhỏ này tìm anh ta khám bệnh đương nhiên không thành vấn đề. Nhưng cái chính là, hai người tuổi tác tương đương, từ nhỏ đã nói chuyện hợp nhau, hơn nữa Tiếu Nhượng tư tưởng cởi mở, tính cách bình tĩnh, Từ Thiếu Khiêm nói

https://thuviensach.vn

thẳng mình cùng người yêu làm tình cả ngày đem người ta chơi đùa đến phát sốt, anh ta cư nhiên không có phản ứng gì lớn.

Tiếu Nhượng nhanh chóng đến cổng tiểu khu, cổng lớn tiểu khu nhất định phải dùng thẻ mới có thể đi vào, anh gọi điện thoại cho Từ Thiếu Khiêm, Từ Thiếu Khiêm đơn giản thông báo mấy câu với bảo vệ gác cửa bên kia, Tiếu Nhượng liền được cho vào.

Tìm được biệt thự nhấn chuông, Từ Thiếu Khiêm mở cửa, Tiếu Nhượng không hề dài dòng đi thẳng vào trong nhà, cởi áo khoác ngoài rồi thay dép, sau đó xách theo hòm thuốc đi vào phòng ngủ, đi được mấy bước liền nói: "Chỗ nào không phải nhà cậu?"

Từ Thiếu Khiêm cau mày, "Sao?"

"Cậu có chứng sạch sẽ, đồ ăn xong sẽ không để lại vỏ trên bàn ăn. Cậu rất thích chỉnh tề, không thể nào đem hành lý vứt ngổn ngang chất đống trong phòng khách. Còn có, cậu không thích gia cụ tông màu ấm áp như này." Tiếu Nhượng nhìn bốn phía xung quanh một cái, có chút nghi ngờ hỏi: "Đây là nhà... của người yêu mà cậu nói hả?"

Từ Thiếu Khiêm gật đầu một cái, hơi bất đắc dĩ nói: "Được rồi, đừng có mang bệnh nghề nghiệp đến chỗ này của tôi, đây cũng phải là hiện trường mưu sát, anh không cần phân tích hoàn cảnh hiện trường đâu. Mau đi xem cậu ấy một chút đi."

"À." Tiếu Nhượng nhún nhún vai, xoay người đi tới phòng ngủ.

Phòng ngủ mặc dù đã bị Từ Thiếu Khiêm chỉnh trang lại, nhưng là vẫn có thể nhìn ra dấu vết kích tình để lại, chứng cớ quan

https://thuviensach.vn

trọng hơn dĩ nhiên ở trên người người kia, giờ phút này, nam nhân nằm ngửa ở trên giường đang cau mày thật chặt, toàn thân ttrên dưới in đầy những dấu hôn xanh tím, có nhiều chỗ làn da còn hơi sưng đỏ.

Tiếu Nhượng dưới ánh mắt lạnh đến dọa người của Từ Thiếu Khiêm vén chăn lên, kiểm tra đơn giản thương thế của An Nham một chút.

Đúng lúc này, lông mi An Nham khẽ run lên, đột nhiên mở mắt, vừa nhìn thấy người trước mặt, sắc mặt đột nhiên biến đổi. khản giọng quát: "Từ —— Thiếu —— Khiêm ——! Ngươi —— cút ra ngoài cho ta!"

"....." Sắc mặt Từ Thiếu Khiêm nhất thời có chút cứng ngắc, dưới ánh nhìn soi mói hàm ý sâu xa của Tiếu Nhượng, nhẹ nhàng đẩy đẩy mắt kính, thấp giọng nói: "Tiếu Nhượng, anh đi ra ngoài trước đi đã."

"À." Tiếu Nhượng rất tự giác xoay người đi ra ngoài.

An Nham bởi vì ngày hôm qua kêu cả ngày, cổ họng hơi khàn khàn, thanh âm nghe phá lệ chọc người đau lòng, hốc mắt của hắn hơi đỏ lên, giống như tiểu động vật bị bắt nạt hung tợn nhìn chằm chằm Từ Thiếu Khiêm, đôi môi nhẹ nhàng run rẩy gằn từng chữ nói: Cậu tại sao có thể làm ra loại chuyện không bằng cầm thú này? Tôi vẫn luôn coi cậu là người bạn tốt nhất... Tôi vẫn luôn... tin tưởng cậu... như vậy... Thiếu Khiêm..."

Nghe An Nham run rẩy nói ra lời như vậy, trái tim Từ Thiếu Khiêm trong phút chốc một trận nhói đau.

https://thuviensach.vn

Đúng vậy, tin tưởng.

An Nham vẫn luôn tin tưởng Từ Thiếu Khiêm. Đối với hắn mà nói, Từ Thiếu Khiêm không chỉ là người bạn cùng nhau lớn lên từ nhỏ, mà còn là anh em tốt quan trọng nhất, tin tưởng nhất của hắn. Cho nên, dù cho lần trước sau khi uống rượu say xảy ra chuyện tình như vậy, hắn cũng chủ động nói xin lỗi, bởi vì, hắn cho tới nay chưa từng nghĩ tới, Từ Thiếu Khiêm sẽ làm ra chuyện tổn thương hắn, hắn một mực vô cùng tin tưởng nhân phẩm của Từ Thiếu Khiêm.

Cho dù giữa hai người từng có một đêm mê loạn, An Nham vẫn lựa chọn quên đi hết thảy kia, quên là cách thức tốt nhất để không tổn thương tình cảm lẫn nhau, cũng chỉ có quên, hắn mới có thể tiếp tục làm bạn với Từ Thiếu Khiêm.

Bạn bè bên cạnh An Nham không nhiều, cho nên, hắn mới có thể quý trọng Từ Thiếu Khiêm nhường vậy.

Hắn có thể giữ lại chiếc khăn quàng Từ Thiếu Khiêm tặng suốt hai năm, hắn có thể mạo hiểm bị nhóm chó săn phát hiện mà giữa ngày bão tuyết mời Từ Thiếu Khiêm ra ngoài ăn, hắn thậm chí còn không ngần ngại chút nào cùng Từ Thiếu Khiêm đến Từ gia ở một đêm.

—— Chỉ vì hắn tin tưởng Từ Thiếu Khiêm.

Cho dù say đến gần như mất đi ý thức, thời điểm Từ Thiếu Khiêm gõ cửa hắn cũng không chút do dự mời người kia vào trong nhà, bởi vì sự tin tưởng đó, trải qua nhiều năm lắng đọng, đã trở thành thâm căn cố đế trong đầu hắn, thậm chí biến thành thói quen và bản năng. Nhưng kết quả thì sao?

https://thuviensach.vn

Kết quả lại là Từ Thiếu Khiêm không chút để tâm nào đến ý nguyện của hắn, hoàn toàn không cân nhắc cảm thụ của hắn, trực tiếp đẩy hắn xuống giường cưỡng bức suốt một ngày!! Đúng vậy, đó căn bản chính là cường – bạo!

Nếu như là phụ nữ, bị cường bạo còn có thể khóc lóc, có thể tố lên tòa đòi một cái công bằng! Nhưng mà hắn là một nam nhân a! Cứ như vậy bị người bạn tốt nhất cưỡng đoạt, hắn có thể làm cái gì? Hắn thậm chí ngay cả khóc cũng cảm thấy mất thể diện! Cái loại sỉ nhục mãnh liệt phát ra từ nội tâm đó, cái loại tức giận khi tôn nghiêm bị hung hăng chà đạp đó, khiến cho người luôn ồn ào náo động như An Nham thậm chí không thể nói ra một câu!

Thật buồn cười, hắn đại khái là người buồn cười nhất trên thế giới này, bị người bạn tin tưởng nhất xâm phạm, lại còn ngu ngốc đi xin lỗi... thực ngu đến nỗi khiến người ta phải đồng tình.

An Nham nắm chặt nắm đấm, từ lồng ngực truyền tới cảm giác đau nhói từng đợt, giống như bị người hung hăng dùng tay vặn lấy trái tim. Hít sâu mấy hơi điều hòa hô hấp, sốt cao khiến cho hắn đầu váng mắt hoa, hết thảy cảnh tượng trước mắt cũng trở nên mơ hồ không rõ, ngay cả gương mặt vô cùng quen thuộc kia của Từ Thiếu Khiêm, tựa hồ cũng trở nên xa lạ.

Nhẫn nại đau đớn bén nhọn nơi bộ vị sau lưng, An Nham vén chăn lên xoay người xuống giường, hai chân như nhũn ra căn bản không thể cử động, An Nham không thể làm gì khác hơn là một tay vịn mép giường, một tay cứng ngắc nhặt lên áo ngủ trên đất, lung tung khoác lên người, sau đó tìm điện thoại di động trên cái bàn cách đó không xa, nhón tay nhẹ nhàng run rẩy, từ trong danh bạ tìm được số điện thoại của An Lạc.

https://thuviensach.vn

Điện thoại vừa mới tiếp thông, An Nham liền nghẹn giọng mở miệng nói: "Anh ơi... đến đón em..."

Thanh âm của hắn thậm chí mang theo một chút nức nở, tựa như một tiểu dã thú đang bị thương, đau đớn đến mức tận cùng ở bên ngoài, theo bản năng tìm kiếm trợ giúp của người nhà, muốn khẩn cấp trở về ngôi nhà ấm áp, ở bên cạnh người thân của mình.

"Anh, em ở..."

Một câu còn chưa nói hết, Từ Thiếu Khiêm đột nhiên giật lấy di động từ trong tay An Nham.

Trong điện thoại truyền đến giọng nói của An Lạc: "An Nham, em nói cái gì? Em ở đâu?"

Từ Thiếu Khiêm bình tĩnh nói: "Không có gì. An Nham nhận một bộ phim mới, vừa mới đi chơi cùng đoàn làm phim, cậu ấy uống nhiều quá, có hơi say."

An Lạc nghe được giọng của Từ Thiếu Khiêm, cộng thêm An Nham sau khi say rượu gọi điện thoại cũng không phải lần đầu tiên, rất nhanh đã yên lòng, nói: "Vậy làm phiền cậu chiếu khán nó một cái, đừng để nó uống quá nhiều, có chuyện gì cứ gọi điện cho tôi."

"Ừ, yên tâm, tôi sẽ chăm sóc cậu ấy thật tốt." Từ Thiếu Khiêm cúp điện thoại, sau đó tháo pin điện thoại của An Nham ra, vứt di động đã tự động đóng lên bàn, quay đầu lại nhìn về phía An Nham.

https://thuviensach.vn

An Nham giống như mèo bị đạp phải chân đau hung tợn nhìn chằm chằm Từ Thiếu Khiêm, thanh âm khàn khàn nói: "Từ Thiếu Khiêm! Tôi hôm nay mới phát hiện, thì ra cậu là một ngụy quân tử!"

"Tôi và anh hai... đều... tin tưởng cậu như vậy....."

"Mà cậu cư nhiên..."

An Nham nghẹn ngào, nhìn Thiếu Khiêm quen thuộc mà xa lạ trước mặt, ngực khó chịu đến cơ hồ không nói được một câu đầy đủ, thời điểm nói tới chỗ này, hốc mắt của hắn thậm chí có chút chua xót, cố gắng mở to hai mắt, mới không để mình mất thể diện mà khóc lên.

Đã từng tin tưởng Từ Thiếu Khiêm như vậy... Đã từng coi Từ Thiếu Khiêm là người bạn tốt nhất, người anh tốt nhất thậm chí là tri kỷ tốt nhất, cư nhiên có thể đối xử với hắn như vậy? Cường bạo, cái này thậm chí là phạm tội! Không chỉ là gây ra tổn thương đối với thân thể, đáng sợ hơn là tàn phá đối với tôn nghiêm và cả tinh thần! Hắn tại sao có thể làm ra chuyện như vậy a?!

Cho tới bây giờ, An Nham thậm chí còn hy vọng mình chẳng qua chỉ gặp một cơn ác mộng. nhưng mà, nơi sỉ nhục trên người truyền tới từng trận đau đớn bén nhọn, đang không ngừng nhắc nhở hắn, đây căn bản không phải là mộng.

Càng làm cho hắn khổ sở chính là, Từ Thiếu Khiêm một câu giải thích, đã được anh trai dễ dàng tin tưởng. Ở trong mắt tất cả mọi người, Từ Thiếu Khiêm là hình tượng chính trực như vậy, ngay cả bản thân An Nham cũng cảm thấy Từ Thiếu Khiêm cho tới bây giờ cũng sẽ không gạt người, cho nên, cho dù bây giờ toàn thân

https://thuviensach.vn

thương tích, muốn tìm người nhà giúp đỡ, người nhà cũng tình nguyện lựa chọn tin tưởng Từ Thiếu Khiêm, cũng sẽ không tin tưởng An Nham.

An Nham không nói thêm gì nữa, sắc mặt tái nhợt yên lặng ngồi lại xuống giường, nhẹ nhàng siết chặt nắm đấm.

Thấy dáng vẻ hắn ngồi ở mép giường bởi vì tức giận mà mắt đỏ lên, Từ Thiếu Khiêm không nhịn được một trận đau lòng, đi tới trước mặt An Nham, tận lực mềm giọng nói: "Đừng kéo An Lạc vào, đây là chuyện giữa hai người chúng ta, không nên để cho người ngoài nhúng tay."

"Người ngoài?" An Nham quay đầu lại nhìn về phía Từ Thiếu Khiêm, "Ngươi còn có mặt mũi nói anh trai ta là người ngoài? Đối với ta mà nói ngươi mới chính là người ngoài! Từ Thiếu Khiêm, ngươi bất quá chỉ là một trong rất bạn bè của ta mà thôi! Bắt đầu từ hôm qua thậm chỉ ngay cả bạn bè cũng không bằng! Ngươi chính là một tên cầm thú đội lốt người, ta An Nham trước kia coi ngươi là bạn, tuyệt đối là mắt bị mù!

Từ Thiếu Khiêm đột nhiên trầm mặc xuống.

Lời của An Nham giống như một lưỡi dao sắc bén trực tiếp đâm vào trái tim hắn, cái loại đau lòng gần như đến trời đất đảo lộn đó, đã bao lâu rồi chưa cảm nhận được? Lần khó chịu như vậy trước đó là khi nào? Là khi hắn giả vờ vui vẻ đi mua quà cho bạn gái đầu tiên của hắn? Hay là lúc hình ảnh hắn dịu dàng hôn trán một nữ sinh bày ra trước mắt mình?

Một trong rất nhiều bạn bè mà thôi...

https://thuviensach.vn

Như vậy, ngày hôm qua, Từ Thiếu Khiêm chính miệng nói với cậu rằng "Tôi thích cậu", lại coi là cái gì đây?

Một khắc kia, Từ Thiếu Khiêm đột nhiên cảm thấy mình tửa như một thằng hề xấu xí, ở trước mặt An Nham chẳng khác gì khất cái, cầu xin hắn bố thí một phần tình cảm, kết quả lại chỉ có thể chọc hắn chán ghét, vừa nực cười lại vừa thật đáng buồn.

Đối diện với ánh mắt mang theo hận ý của An Nham, Từ Thiếu Khiêm cố nén đáy lòng chua xót, khóe môi nâng lên một nụ cười mỉm mơ hồ, đứng dậy rời khỏi phòng ngủ của An Nham.

"An Nham, cậu nói đúng, tôi vốn chính là một tên cầm thú đội lốt người... Thật mừng, cậu rốt cuộc nhận ra được điều này."

Chương 24

Tiếu Nhượng đang trong phòng khách sửa sang lại hòm thuốc anh mang tới, thấy Từ Thiếu Khiêm sắc mặt âm trầm bước ra khỏi cửa, không nhịn được mở miệng hỏi: "Sao rồi? Dỗ dành thất bại?"

Từ Thiếu Khiêm liếc mắt nhìn về phía phòng ngủ, thấp giọng nói: "Cậu ấy không muốn gặp tôi."

Nhớ lại hình ảnh An Nham tức giận chỉ vào Từ Thiếu Khiêm bảo hắn cút, Tiếu Nhượng nhịn không được sờ sờ mũi, nói: "Vị này nhà cậu, khi tức giận lên, tính khí hình như có chút nóng nảy."

https://thuviensach.vn

Từ Thiếu Khiêm trầm mặc không nói. Hắn cho đến nay cũng chưa từng gặp qua dáng vẻ nổi trận lôi đình của An Nham giống như hôm nay, tính tình lạc quan sáng sủa của An Nham, rất ít khi tức giận đến vậy, trước kia gặp phải chuyện không theo ý muốn, hắn cũng chỉ cười một tiếng đại khái là thật sự bị chọc tức, cho nên mới trực tiếp xù lông. Cái dáng vẻ xù lông này, chả khác gì mèo bị dẫm phải đuôi, gặp người trực tiếp cắn, muốn vuốt lông cũng không thể nào xuống tay.

"Tôi mới vừa rồi đại khái cũng nhìn được một chút tình huống của cậu ấy, bị thương cũng không nặng." Tiếu Nhượng từ trong hòm thuốc lấy ra mấy hộp thuốc đã chuẩn bị sẵn, đưa cho Từ Thiếu Khiêm, "Đây là thuốc giảm nhiệt độ và thuốc tiêu viêm, một lần hai viên, một ngày ba lần. Cái này là hộp thuốc mỡ dùng bên ngoài, trực tiếp bôi lên miệng vết thương, mỗi ngày bôi một lần, tự cậu giải quyết đi."

Từ Thiếu Khiêm nhận lấy hộp thuốc, "Cảm ơn."

"Vậy tôi đi trước." Tiếu Nhượng xoay người đi ra cửa, Từ Thiếu Khiêm đưa anh đến cửa, Tiếu Nhượng đột nhiên quay đầu lại hỏi: "Đúng rồi, mới vừa rồi ở cổng tiểu khu bọn họ không cho tôi vào, vừa nhận được điện thoại của cậu đã để tôi vào, vậy tiểu khu này..."

Từ Thiếu Khiêm nói: "Tôi cùng mấy người bạn hợp tác đầu tư, công ty tạm thời đứng tên tôi, tôi có 51% cổ phần."

"Ồ, không ngờ cậu lại cảm thấy hứng thú với cái này." Tiếu Nhượng trầm mặc một chút, "Cữu cữu có biết không?"

https://thuviensach.vn

“Tôi không có ý định gạt Tứ thúc, nếu ông ấy muốn tra, chắc chắn rất dễ tra ra.”

Tiếu Nhượng gật đầu một cái, chỉ chỉ phòng ngủ đang đóng cửa, “Thế... vị trong phòng kia thì sao?”

Nhìn ra được, Từ Thiếu Khiêm vô cùng để ý người đàn ông trong phòng kia, nếu như Từ Tử Chính không biết chuyện này, lấy tính tình của Từ Tử Chính, sau khi biết chuyện đi diệt người kia để Từ Thiếu Khiêm hết hy vọng là điều hoàn toàn có thể xảy ra.

Từ Thiếu Khiêm trầm mặc trong chốc lát, thấp giọng nói: “Chuyện giữa tôi với cậu ấy, Tứ thúc bên kia, đã sớm thăm hỏi rồi.” Dừng một chút, còn nói, “Tứ thúc sẽ không động tới cậu ấy, tôi cũng sẽ không để cho bất luận kẻ nào tổn thương cậu ấy.”

“Xem ra cậu là nghiêm túc?”

“Dĩ nhiên.”

Tiếu Nhượng cúi đầu trầm tư trong chốc lát, rồi mới bình tĩnh nói: “Mặc dù tôi không biết giữa các cậu xảy ra chuyện gì, nhưng mà, tôi nhận thấy được, ngày hôm qua cậu cưỡng bức cậu ấy, vết thương trên người cậu ấy tuy không nghiêm trọng lắm, nhưng trong lòng không nhất định cũng thế.”

“Tôi là pháp y, thường thấy đủ loại thủ đoạn phạm tội, cực kỳ ghét bạo lực. Ký ức bị cường bạo, dù cho đối với bất cứ người nào mà nói, đều là một loại sỉ nhục khắc sâu nhất, có vài người thậm chí sẽ vì vậy mà sinh ra bóng ma trong lòng.”

https://thuviensach.vn

“Cậu ấy bây giờ không muốn gặp cậu, đuổi cậu đi, đấy là phản ứng bình thường nhất, không cầm dao giết cậu đã coi như là khách khí lắm rồi. Nếu như cậu thật sự thương yêu cậu ấy, vậy thì...”

“Tôi biết.” Từ Thiếu Khiêm thấp giọng cắt đứt anh, “Chuyện như vậy, sẽ không bao giờ phát sinh lần thứ hai nữa.”

Tiếu Nhượng vỗ vỗ bả vai Từ Thiếu Khiêm, “Chúc cậu may mắn.”

Chờ Tiếu Nhượng đi rồi, Từ Thiếu Khiêm mới trở về phòng ngủ, An Nham đã nằm lại xuống giường, nhắm mắt lại thật chặt.

Sốt cao khiến tinh thần hắn mỏi mệt, mới vừa rồi cậy mạnh chống một hơi hung hắn mắng Từ Thiếu Khiêm một trận, bây giờ đã hao hết năng lượng cơ thể, chỉ cảm thấy toàn thân vô lực, đầu nóng đến gần như muốn bốc cháy, cả người lại lạnh tựa như muốn đóng băng, cảm giác lúc lạnh lúc nóng vô cùng khó chịu, trên người vừa đau xót lại vừa mềm oặt, thậm chí ngay cả sức lực giơ ngón tay cũng không có.

Từ Thiếu Khiêm đi tới ngồi xuống mép giường, đưa tay nhẹ nhàng thử nhiệt độ An Nham một chút, sau đó đem thuốc cùng nước ấm đặt ở đầu giường, đưa tay đỡ An Nham dậy, thấp giọng nói: “Nào, uống thuốc.”

An Nham mở mắt, nhìn Từ Thiếu Khiêm một cái, cứng đờ nghiêng đầu sang chỗ khắc, lạnh mặt nói: “Ngươi sao còn chưa cút?”

Một từ “cút” này khiến trái tim Từ Thiếu Khiêm bỗng nhiên đau xót, hai người cứ giằng co như vậy, ngực từng đợt nghẹt tức,

https://thuviensach.vn

tựa hồ ngay cả không khí trong phòng cũng tan ra.

Qua hồi lâu, thấy An Nham trước sau vẫn nghiêng đầu qua chỗ khác không để ý đến mình, nhưng cái trán bởi vì sốt cao mà không ngừng toát mồ hôi lạnh, Từ Thiếu Khiêm nhíu mày một cái, dứt khoát uống một ngụm nước ấm, đưa ngón tay ra nắm lấy cằm An Nham, dừng sức kéo mặt hắn lại, nhắm ngay bờ môi hắn đè xuống.

"Ư ư... ư....."

An Nham đưa tay ra liều mạng đánh vào lưng Từ Thiếu Khiêm, đáng tiếc hắn vốn bệnh nặng toàn thân vô lực, căn bản đẩy không ra được nam nhân đang đè nặng trên người mình. Mặt lưỡi bị Từ Thiếu Khiêm nhẹ nhàng ngăn chặn, dòng nước ấm áp chậm rãi tràn vào cổ họng, kỹ xảo mớm nước cửa Từ Thiếu Khiêm không gì sánh được, trực tiếp đè An Nham xuống cường mớm, cư nhiên không làm hắn bị sặc.

Chờ An Nham bị buộc uống hết nước xong, Từ Thiếu Khiêm mới lui khỏi miệng hắn, còn tiện thể lè lưỡi, nhẹ nhàng liếm khô giọt nước còn lưu lại bên mép An Nham.

An Nham tức giận nhìn hắn chằm chằm, đôi môi giận đến hơi phát run, nghiến răng nghiến lợi quát: "Từ, Thiếu, Khiêm!"

"Không phải nói tôi là cầm thú à? Đây chính là cách làm của cầm thú." Từ Thiếu Khiêm mỉm cười một cái, cầm một cái cốc và viên thuốc lên, đưa tới trước mặt An Nham, thấp giọng nói, "Cậu không muốn uống thuốc, vậy tôi không thể làm gì khác hơn là... tự mình mớm cậu..."

https://thuviensach.vn

Vừa nói vừa cúi người định hôn, An Nham lập tức cướp lấp thuốc cùng nước trong tay hắn, lung tung nhét thuốc vào trong miệng uống một ngụm nước nuốt hết xuống, sau đó không cam lòng ngẩng đầu nhìn chằm chằm Từ Thiếu Khiêm, thấp giọng mắng: "Khốn kiếp..."

"Phải, tôi chính là khốn kiếp." Từ Thiếu Khiêm ngoài miệng nói vậy, động tác lại hết sức dịu dàng, cẩn cẩn thận thận đẩy An Nham xuống giường, nhẹ nhàng ôm hắn, cởi quần ngủ của An Nham xuống.

An Nham lập tức toàn thân cứng ngắc, điên cuồng giằng co, "Ngươi làm gì?!""

Từ Thiếu Khiêm trực tiếp dùng đầu gối chặn hông hắn, một bàn tay nhanh chống cởi quần lót của hắn, tách ra mông hắn kiểm tra một chút vết thương phía sau...

Nới đó đúng là sưng đỏ đến lợi hại, cũng may không thương nặng, ngày hôm qua chảy máu có lẽ là vì động tác quá kịch liệt, Từ Thiếu Khiêm cau mày đem ngón tay dò xét đi vào, muốn kiểm ta thương thế bên trong một cái, thân thể An Nham lại đột nhiên một trận căng thẳng, kẹp thật chặt lấy ngón tay của hắn.

"Từ Thiếu Khiêm!" Thanh âm An Nham bởi vì quá mức tức giận mà hơi phát run, "Mau lấy tay ra! Mẹ kiếp ngươi còn muốn làm gì?! Ta bây giờ bị bệnh! Ngươi cái thằng điên này! Con mẹ nó ngươi %#%$....."

Vốn chỉ là thay hắn kiểm tra thương thế cùng bôi thuốc mà thôi, lại bị hắn hiểu nhầm, tuôn ra một đống mắng chửi ngổn

https://thuviensach.vn

ngang... Xem ra, trong mắt An Nham, Từ Thiếu Khiêm với năm chữ "cầm thú đội lốt người" đã hoàn toàn ngang bằng.

Ngón tay bị hắn kẹp rất chặt, đừng nói không có biện pháp xem xét vết thương, nếu cứ mạnh mẽ tiến vào sẽ làm hắn bị thương.

Từ Thiếu Khiêm nhíu mày một cái, tiến tới bên tai An Nham, thấp giọng nói: "An Nham, cậu bây giờ phát sốt, trong thân thể đặc biệt nóng... Nếu như cậu còn lộn xộn, nói không chừng tôi sẽ không khống chế được, ôn lại ngày hôm qua kỹ hơn một lần..."

Con ngươi An Nham bỗng nhiên co rút lại, trong mắt thậm chí có một tia hoảng sợ, "Ngươi, ngươi muốn làm gì..."

"Nếu như không muốn làm cho tôi mất khống chế, vậy thì, cậu tốt nhất nên phối hợp một chút, thả lỏng." Một tay Từ Thiếu Khiêm vỗ vỗ lên gò mông An Nham, trên làn da trắng nõn nhanh chóng để lại dấu tay nhàn nhạt.

"....." An Nham xấu hổ muốn chết, nằm dài trên giường há to mồm dùng sức thở hổn hển để tránh mình bị tức chết.

Cảm giác ngón tay đưa vào thân thể khiến người ta rợn tóc gáy, nhưng uy hiếp của Từ Thiếu Khiêm lại càng làm An Nham kinh hoảng, hắn căn bản không thể xác định lời của Từ Thiếu Khiêm có phải chỉ là dọa hay không? Tến khốn kiếp này chẳng lẽ sẽ thật sự lấy loại lý do "bên trong thân thể người đang phát sốt đặc bệt nóng" khốn nạn này làm tiếp lần nữa sao?

Hắn... Hắn sẽ ư?

https://thuviensach.vn

Tâm tình rối bời, khiến đầu óc vốn đang phát sốt của An Nham chàng thêm hỗn loạn, thân thể căng thẳng cứng ngắc nằm trên giường, sau hồi lâu, An Nham rốt cục nhục nhã tách hai chân ra, chủ động thả lỏng thân thể, để tránh chọc giận tên khốn kiếp hóa thân thành sói.

"Đúng, chính là như vậy." Ngón tay đưa vào của Từ Thiếu Khiêm càng thêm xâm nhập mấy phần, cẩn thận sờ một lần trong cơ thể hắn, xung quanh có chút sưng đỏ, cũng không phát hiện vết rách rõ ràng, Từ Thiếu Khiêm lúc này mới yên lòng lại, rút ngón tay ra, quệt thuốc mỡ dò vào trong cơ thể lần nữa.

"Ư..." Thuốc mỡ lạnh như băng đều đều bôi lên viết thương, có cảm giác thoải mái thấm vào lòng người, An Nham rốt cuộc tin Từ Thiếu Khiêm chỉ là bôi thuốc, lúc này mới dần dần hạ xuống phòng bị, thả lỏng thân thể nằm trên giường.

Trong thân thể bị người dùng ngón tay sờ tới sờ lui, cảm giác sỉ nhục đó khiến An Nham xấu hổ đến đỏ mặt. Từ nhỏ đến lớn, hắn luôn mặt dày tươi cười bắt nạt người khác, cho tới bây giờ chưa từng gặp qua tình huống "bị người bắt nạt" này.

Trong lòng An Nham có tức giận, có xấu hổ, có thống hận, càng nhiều hơn chính là mờ mịt và luống cuống. hắn không biết nên đối mặt với vị bạn tốt cùng nhau lớn lên này như thế nào, hắn thậm chí không hiểu Từ Thiếu Khiêm tại sao chỉ trong một đêm đã biến thành người khác?

An Nham dứt khoát nhắm mắt lại, mắt không thấy tâm không phiền.

https://thuviensach.vn

Từ Thiếu Khiêm bôi thuốc xong, lật An Nham lại, chỉ thấy hai mắt An Nham nhắm nghiền, hiển nhiên là không muốn để ý người khác. Từ Thiếu Khiêm đau lòng hắn còn bệnh, cũng không dám làm hắn kích động nữa, giúp hắn mặc xong quần ngủ, kéo chăn qua đắp kín cho hắn, lúc này mới thấp giọng nói: "Ngủ một giấc thật tốt, tôi đi chuẩn bị một ít thức ăn cho cậu."

Cũng không biết do giọng Từ Thiếu Khiêm quá mức dịu dàng, hay là trong thuốc cảm cúm vừa uống có thành phần thôi miên, rất nhanh, một cơn buồn ngủ đánh tới, An Nham liền vùi vào trong chăn, từ từ ngủ say.

Trong mơ mơ màng màng, An Nham lại nằm mơ.

Trong giấc mơ trở lại ngày tốt nghiệp cấp ba năm ấy. An Trạch thi tốt nghiệp trung học đứng đầu thành phố đăng ký vào một trường quân đội nổi tiếng, em họ An Mạch quyết định ra nước ngoài học mỹ thuật, chỉ có An Nham thành tích quá mức kém cỏi, cuối cùng chỉ có thể thi vào trường nghề Tây Lâm. Trường này trong bổn địa không có chút danh tiếng nào, tốt nghiệp từ nơi này rất nhiều người đã vào giới giải trí làm diễn viên phụ hạng ba hạng tư, có vài người thậm chí ngay cả tư cách chân sai vặt cũng không đủ.

Mà khi đó, anh cả học quản lý kinh doanh tại học viện tốt nhất cả nước, Từ Thiếu Khiêm học Học viện điện ảnh tốt nhất, chênh lệnh giữa An Nham và bọn họ, luôn là xa xôi như vậy.

Thời điểm tháng 9 khai giảng, cha đưa An Trạch đến trường quân đội ở xa nhà, ông nội đưa An Mạch ra sân bay. Mẹ lúc ấy đang bận việc, trường học An Nham lại vừa lúc ở trong vùng, An Úc Đông vốn định phái người đưa hắn đi, hắn lại cười nói, không cần tiễn con, trường học ở ngay gần nhà, con đi một mình cũng được.

https://thuviensach.vn

An Nham mười chín tuổi một mình kéo vali hành lý lớn đến cổng trường mới, nhìn cơ sở vật chất lạc hậu cùng những đồng học thiếu niên hư hỏng tóc nhuộm đủ loại màu sắc trong trường, trong lòng tràn ngập mất mát khó có thể hình dung —— Hắn sẽ tại ngôi trường tồi tệ nhất này, vượt qua quãng thời gian thanh xuân đẹp nhất.

An Nham cúi đầu đứng yên thật lâu trước cổng trường, rốt cục hít sâu đi về phía trước, thời điểm đi đến nơi tiếp đãi tân sinh, đột nhiên có người từ đằng sau vỗ vỗ bờ vai hắn, An Nham quay đầu, chạm phải ánh mắt thâm thúy tối đen của Từ Thiếu Khiêm.

An Nham khiếp sợ hỏi: "Thiếu Khiêm? Sao cậu lại ở đây?"

Từ Thiếu Khiêm bình tĩnh nói: "Đến tiễn cậu, tiện thể xem trường học của cậu như thế nào."

An Nham có chút ngượng ngùng, sờ sờ cái mũi nói: "Trường học của tôi rất kém cỏi, đương nhiên không thể so với trường của cậu a, cậu học là trường tốt nhất trong nước, Ảnh đế năm nay không phải học trưởng trên cậu mấy khóa sao?"

Từ Thiếu Khiêm đột nhiên nói: "An Nham, cậu có tin không, tự cậu cũng có thể lấy được vị trí Ảnh đế?"

An Nham sửng sốt một chút, sau đó cười tủm tỉm nói: "Đương nhiên là có chứ! Cậu không biết tôi trời sinh là để làm Ảnh đế à?"

Từ Thiếu Khiêm nhìn dáng vẻ tự tin đắc ý của hắn, không nhịn được mỉm cười một chút, nói: "Vậy chúng ta ước định đi, trong vòng tám năm, đều tự giành lấy một chiếc cúp nam chính xuất sắc

https://thuviensach.vn

nhất về. người không làm được, đến lúc đó phải làm một chuyện cho đối phương, mặc kệ đối phương đưa ra yêu cầu gì, đều phải thỏa mãn."

An Nham nghĩ nghĩ nói: "Tám năm? Kháng chiến cũng thắng lợi a! Tôi thì chắc chắn không thành vấn đề. Nhưng mà cậu, sẽ không thất bại thảm hại chứ? Nếu cậu thua, tôi bảo cậu chạy khỏa thân ngoài đường cậu có dám không?"

Từ Thiếu Khiêm nhướng nhướng mày, "Cậu dám nói, tôi liền dám làm, chỉ sợ đến lúc đó người thua là cậu."

"Đừng xem thường tôi." An Nham dứt khoát vươn tay ra, cười nói, "Cược thì cược, tôi sợ cậu chắc?"

"Được, thế thì cứ quyết định như vậy đi." Từ Thiếu Khiêm cũng mỉm cười vươn tay ra, nhẹ nhàng đập tay với An Nham.

Âm thanh bàn tay chạm nhau thanh thúy mà vang dội, ước định đơn giản, nghi thức đơn giản, hai thiếu niên hăng hái, mặt đối mặt đứng bên nhau, trong mắt đôi bên là giấc mộng và khát vọng giống nhau.

Dáng vẻ thiếu niên giương lên khóe miệng nhẹ nhàng mỉm cười, giữa ban trưa ngày hè tại vường trường đại học, là thời khắc ấm áp nhất của toàn bộ tuổi thanh xuân.

An Nham không biết, sau khi bị thương tổn như vậy, hắn vì sao còn có thể mơ thấy Từ Thiếu Khiêm.

https://thuviensach.vn

Mơ thấy Từ Thiếu Khiêm rất nhiều năm trước, Từ Thiếu Khiêm thời đại học, Từ Thiếu Khiêm vào thời điểm hắn mất mát, mê man nhất, cho hắn động lực và dũng khí.

Chương 25

An Nham ngủ một giấc liền mạch hơn hai mươi tiếng đồng hồ. Sợ bệnh tình của hắn nặng thêm, Từ Thiếu Khiêm nửa bước không rời canh giữ bên cạnh giường, dùng nước lạnh thắm ướt khăn bông đắp lên trên trán hắn, đổi một lần lại một lần, cho đến lúc rạng sáng, nhiệt độ của An Nham rốt cục mới hạ dần.

Từ Thiếu Khiêm bận rộn nguyên một đêm, chờ nhiệt độ An Nham khôi phục bình thường mới yên lòng, trèo lên giường nhẹ nhàng ôm An Nham chuẩn bị ngủ.

Còn chưa ngủ được, đột nhiên nghe thấy An Nham nhẹ giọng gọi: "Thiếu Khiêm…"

Từ Thiếu Khiêm sau lưng cứng đờ, vội vàng nắm chặt tay An Nham, thấp giọng hỏi: "Tôi đây, sao rồi?"

Còn tưởng rằng bệnh tình An Nham lại có biến hoá, khẩn trương bật đèn bàn đầu giường lên, lại phát hiện An Nham căn bản cũng chưa tỉnh ngủ, hắn vẫn nhắm mắt thật chặt như cũ, cũng không biết nằm mơ thấy gì trong mộng mà chân mày không thoải mái nhẹ nhàng nhíu lại, khoé miệng còn vô ý thức nhẹ giọng kêu: "Thiếu Khiêm… chúng ta… ước định…"

Từ Thiếu Khiêm sửng sốt một chút, nhất thời chợt hiểu ra.

https://thuviensach.vn

Thì ra là An Nham cư nhiên mơ thấy cảnh tượng thời còn trẻ kia.

Ước định… Đúng vậy, giữa hắn và An Nham đã từng có một ước định.

Năm ấy hắn đã lên đại học năm thứ ba, mà An Nham đúp lớp hai lần thì vừa mới kết thúc kì thi tốt nghiệp trung học, ba đứa con của An gia thi tốt nghiệp trung học cùng năm, cuối cùng An Trạch đến vùng khác, An Mạch quyết định ra nước ngoài, An Nham chỉ có thể đăng ký vào một trường học kém cỏi trong vùng, ba hắn đi đưa An Trạch, ông nội đi tiễn An Mạch, mẹ khi ấy đúng lúc không có trong nước, cho nên không có ai đưa hắn đi.

Từ Thiếu Khiêm thấy hắn một thân một mình lặng lẽ dọn dẹp hành lý, đau lòng không chịu được, liền chủ động chạy đến trường học theo hắn.

Buổi chiều hôm đó, Từ Thiếu Khiêm khăng khăng đưa An Nham đến ký túc xá, thậm chí còn chu đáo giúp hắn sắp xếp hành lý, trải giường, quét phòng, bạn cùng phòng của hắn hâm mộ nói: "An Nham, anh cậu thật tốt với cậu a!"

An Nham ngượng ngùng cười cười, hơi đỏ mặt nói: "Cậu ấy không phải anh tôi, cạu ấy là bạn tốt nhất của anh trai tôi."

Từ Thiếu Khiêm bởi vì từ ngữ hình dung "bạn của anh trai" mà buồn bực không ngớt.

Cũng may An Nham sau đó lương tâm trỗi dậy, mời hắn đến quán ăn Tứ Xuyên phía sau trường học ăn một bữa no nê, An Nham vừa ăn thịt bò bị cay đến xé lưỡi, vừa vẫn còn thật cao hứng

https://thuviensach.vn

nói, trường học mặc dù không tốt tí nào, nhưng phố quà vặt gần đó lại rất tốt a, đủ loại quà vặt rất nhiều thứ đều chưa ăn bao giờ.

Từ Thiếu Khiêm nhìn điệu bộ vui vẻ của hắn, đáy long fkhông nhịn được một trận mềm mại.

Hắn biết trường học của An Nham rất be bét, hắn tự mình đưa An Nham đi, hơn nữa cùng An Nham ra ước định không thiết thực "trong tám năm giành được vai nam chính xuất sắc nhất" như vậy, chẳng qua là muốn cho An Nham đang tâm tình hụt hẫng một chút khích lệ mà thôi. Không ngờ, An Nham cư nhiên coi ước định này thành thật, hơn nữa vô cùng cố gắng khắc khổ, trong bảy năm đầu sau ước định, làn đầu đóng phim đã lấy được giải thưởng diễn viên mới xuất sắc nhất.

Đã qua lâu như vậy, không ngờ rằng cái ước định kia, cậu ấy vẫn còn nhớ rõ.

Nghe An Nham trong giấc ngủ vô ý thức nhẹ giọng gọi Thiếu Khiêm, nhớ tới ánh mắt đỏ bừng tức giận tổn thương nhìn mình chằm chằm của hắn hôm nay,.. trong lòng Từ Thiếu Khiêm không nhịn được một đợt chua xót.

Nếu như không yêu cậu thì thật tốt biết bao? Như vậy chúng ta sẽ là bằng hữu tốt nhất, anh em tốt nhất, chúng ta có thể sóng vai cùng nhau cố gắng, vĩnh viễn cũng sẽ không phản bội nhau.

Nhưng mà, Từ Thiếu Khiêm đối với An Nham, đã sớm không phải là tình bằng hữu hay nghĩa huynh đệ nữa, hắn không có cách nào giống như bạn bè vì cậu tìm được nữ sinh yêu thích mà vui vẻ, hắn thậm chí không cách nào dễ dàng tha thứ cậu động tâm với bất kì người nào.

https://thuviensach.vn

Ý muốn độc chiếm mà hắn dành cho cậu mãnh liệt đến mình cũng không sao khống chế. Hắn chỉ muốn giữ cậu lại bên người, bất kể là bằng cách nào. Dù là dùng con dao hai lưỡi hung hăng tổn thương lẫn nhau, cũng tốt hơn trơ mắt nhìn cậu hạnh phúc mỹ mãn với một người khác…

Thật ra thì… hắn là một người rất nhỏ nhen, trong lòng của hắn chỉ chứa được một mình cậu.

Từ Thiếu Khiêm nhìn An Nham đang ngủ mê mệt, tâm tình phức tạp tắt đèn bàn đi, nhẹ nhàng thắt chặt vòng tay ôm An Nham thật chặt, động tác kia rất cẩn thận như thể hắn ôm trong ngực chính là bảo bối tối trân quý trong cuộc đời hắn.

***

Đại khái vì ngã bệnh, một giấc này An Nham ngủ đặc biệt trầm, khi tỉnh lại đã là chiều hôm sau. Mở mắt, trước mặt chính là một vùng da màu lúa mạch khoẻ mạnh, lồng ngực rộng rãi có cơ thịt rõ ràng là hấp dẫn đặc trưng chỉ thuộc về đàn ông trưởng thành, mặt An Nham dính vào ngực đối phương, thậm chí có thể cảm nhận được tiết tấu tim đập hữu lực trong lồng ngực của hắn.

Tay Từ Thiếu Khiêm đang vắt trên hông An Nham, bày ra một tư thế rất thoải mái, để An Nham tựa vào lồng ngực hắn ngủ ngon.

Xảy ra chuyện như vậy, rõ ràng hẳn phải ghét hắn, thống hận hắn, chán ghét hắn, thậm chí hận không được một đao chém chết hắn mới đúng. Nhưng mà, sau một trận bệnh nặng, một khắc

https://thuviensach.vn

kia khi tỉnh lại trong lồng ngực dịu dàng của hắn, An Nham cư nhiên cảm thấy… cũng không đáng ghét như vậy.

Bị ý nghĩ đó làm giật mình, An Nham lập tức tránh thoát khỏi ngực hắn, thời điểm ngồi dậy động tác quá mức dùng sức, dây chuyền phỉ thuý trên cổ vướng vào một góc áo ngủ. An Nham nhìn thấy sợi dây chuyền kia, nhớ ra đó là Từ Thiếu Khiêm đưa, nhất thời giống như con mèo bị đạp đến chân đau, đưa tay giật lấy sợi dây chuyền giơ tay định ném, lại bị Từ Thiếu Khiêm bên cạnh nhanh tay lẹ mắt đột nhiên ấn lại xuống giường.

"Cậu dám?" Từ Thiếu Khiêm hạ thấp giọng, ánh mắt thâm thuý thẳng tắp nhìn chằm chằm An Nham..

"…" An Nham không khỏi bị cơn tức của hắn làm giật mình, cánh tay nâng lên bị Từ Thiếu Khiêm mạnh mẽ đè lại xuống giường, dây chuyền trong tay muốn ném cũng không ném được, An Nham nhất thời thẹn quá hoá giận, hung tợn nhìn chằm chằm Từ Thiếu Khiêm nói, "Ta không muốn đấy thì sao?? Đồ ngươi đưa ta nhìn thấy liền phiền lòng!"

"Phiền lòng cũng phải đeo cho tôi!"

An Nham không khỏi sửng sốt một chút, hắn cho tới bây giờ chưa từng thấy qua Từ Thiếu Khiêm… như vậy, dáng vẻ ngoan độc dữ dội như vậy.

"Ngươi…"

"Đeo lại." Từ Thiếu Khiêm không để ý đến phản kháng của An Nham, cường ngạnh bắt hắn đeo lại sợi dây chuyền kia, còn thấp

https://thuviensach.vn

giọng uy hiếp nói, “Nếu như cậu dám vứt nó, tôi sẽ dùng… phương thức kịch liệt hơn gấp mười lần ngày hôm trước… trừng phạt cậu.”

“A…” An Nham thiếu chút nữa bị một hơi nghẹn chết.

Từ Thiếu Khiêm tại sao lại đột nhiên trở nên vô lý như thế? Đây quả thật là tác phong bá đạo lại biến thái của bạo quân! Quen hắn nhiều năm như vậy, chẳng lẽ quân tử nhã nhặn trong ấn tượng trước kia chẳng qua chỉ là tượng trưng, đây mới là bản chất của hắn? Thực chất hắn là chó sói đội lốt cừu non sao?

Đối diện với ánh mắt lạnh lùng của Từ Thiếu Khiêm, An Nham nhất thời không dám chọc giận hắn nữa, tránh phải dẫn đến “trừng phạt” trên thân thể, không thể làm gì khác ngoài sắc mặt khó coi đeo lại sợi dây chuyền kia. Lúc ấy nhận được mặt ngọc còn thật cao hứng cho rằng đây là bùa hộ mệnh Từ Thiếu Khiêm tặng, có thể phù hộ mình bình an, giờ đây chỉ cảm thấy mặt ngọc phỉ thuý kia chả khác gì dây xích mà chủ nhân đeo lên cổ con chó của mình…

—— Cảm giác bị cưỡng bách đeo lên kí hiệu đáng chết này thật sự là quá tệ!!

“Tốt lắm, đi đánh răng rửa mặt đi, tôi đi làm đồ ăn cho cậu.” Từ Thiếu Khiêm thấp giọng nói.

Nhắc tới ăn, bụng An Nham liền ọc ọc một trận vang dội, hắn đã suốt hai ngày chưa được ăn bất kì cái gì, trong dạ dày trống trơn, bụng đã đói đến lép kẹp rồi. Dù sao nói lý với Từ Thiếu Khiêm cũng không thông, An Nham dứt khoát không để ý đến hắn nữa, tự mình vào phòng vệ sinh đánh răng rửa mặt.

https://thuviensach.vn

Mới vừa giảm nhiệt độ, thân thể cũng chưa hoàn toàn khôi phục, hơn nữa tối hôm qua phát sốt ra một thân mồ hôi, quần áo dính vào trên người đặc biệt khó chịu, An Nham rửa xong mặt sau liền dứt khoát xả một bồn nước, ngâm mình vào trong bồn tắm tắm nước nóng.

Lúc ngón tay động phải bộ vị sau lưng, An Nham lại không nhịn được mà tức giận đến mặt mũi đỏ lên.

Nơi đó thanh dịu khoan khoái thoải mái, còn có dấu vết thuốc mỡ trơn dính… Nhớ tới Từ Thiếu Khiêm đã từng dùng tính khí to lớn hung hăng đâm vào bộ vị đó, còn lặp đi lặp lại quất xuyên kịch liệt, thậm chí đem tinh dịch lần lượt bắn vào bên trong, An Nham lại cảm thấy đầu óc từng trận từng trận choáng váng.

Khốn kiếp! Ta là đàn ông! Trai thẳng trăm phần trăm! Dù cho ngươi là đồng tính luyến, ngươi cũng sao có thể ích kỉ hạ thủ với ta?

Nội tâm An Nham điên cuồng mắng Từ Thiếu Khiêm, hoàn toàn quên mất câu nói của Từ Thiếu Khiêm xen lẫn trong đó khi lý trí An Nham vụn vỡ: "Tôi thích cậu."

Thời điểm tắm xong trở lại phòng ăn, trong mũi đột nhiên ngửi được mùi thơm của thức ăn. An Nham đi theo mùi hương tới cửa phòng bếp, vừa nhìn nhất thời trợn to hai mắt.

"Từ Thiếu Khiêm ngươi…" An Nham đã kinh ngạc đến không thể dùng ngôn ngữ diễn đạt nữa rồi.

Mới vừa chuyển nhà mới đến không lâu, phòng bếp căn bản chưa từng sử dụng, An Nham ngay cả nồi cũng chưa mua, mà Từ

https://thuviensach.vn

Thiếu Khiêm cư nhiên trong thời gian ngắn ngủi đem toàn bộ phòng bếp của hắn tới, xoong chảo đều có hết, thậm chí còn có mấy túi rau rươi thật lớn, khoa trương hơn chính là, trên bàn đã bày sẵn hai đĩa thức ăn ngon miệng, mùi thơm chính là từ chỗ đó bay ra…

Hiệu suất làm việc của nam nhân này kinh khủng khiến người ta phản tán thán!

Ánh mắt An Nham dại ra một lúc, Từ Thiếu Khiêm đã nhanh chóng làm xong món ăn, bưng khỏi phòng bếp đặt trên bàn ăn, dọn xong hết thảy mới quay đầu lại nói với An Nham: "Đến dùng bữa."

Vài món ăn sắc hương thơm ngon thông thường, măng, đậu Hà Lan, cá hấp, đều là những món An Nham bình thường thích ăn nhất, trừ những thứ đó ra còn có một bát cháo thịt thơm ngào ngạt, cháo được nấu rất nguyễn, vị thịt cực thơm, bên trên còn rải một ít hành tươi thái nhỏ ướt át.

An Nham đứng bên cạnh bàn ăn, không nhịn được nuốt một ngụm nước miếng.

Từ Thiếu Khiêm múc một bát cháo đưa tới trước mặt An Nham, thấp giọng nói: "Nào, nếm thử một chút xem sao."

An Nham nhìn gương mặt Từ Thiếu Khiêm, không biết nên nói gì cho phải…. Hôm qua đã quát mắng hắn một trận bảo hắn cút, hắn sao còn mặt mũi ngồi đây chứ? Rõ ràng giữa hai người phải là cục diện giằng co giương cung bạt kiếm, vậy mà hắn còn bình tĩnh nói: Nào, nếm thử một chút xem sao?

https://thuviensach.vn

An Nham bị người trước mặt chọc giận đến nổi trận lôi đình, "Từ Thiếu Khiêm, chỗ này là nhà tôi, cậu nên đi chứ nhỉ?"

Từ Thiếu Khiêm bình tĩnh nói: "Dùng bữa trước đi, đồ ăn sắp lạnh rồi."

"…" An Nham sắp bị Từ Thiếu Khiêm làm cho tức chết.

"Hoặc là, cậu lại muốn để tôi đút cho cậu?" Từ Thiếu Khiêm nhướng nhướng mày, dưới ánh mắt khiếp sợ của An Nham, múc một thìa cháo cho vào miệng, sau đó một phát kéo An Nham vào trong ngực, lấy tay nâng cằm hắn lên, nhẹ nhàng hôn lên bờ môi của hắn.

"Ư…"

Một hớp cháo thơm nồng bị Từ Thiếu Khiêm đưa vào trong miệng, thuận lợi trượt vào cổ họng.

An Nham hai ngày chưa ăn gì, vốn đã đói đến phát điên, đột nhiên nếm được ngụm cháo thơm như vậy, từ bản năng khát vọng của loài người đối với thức ăn, cơ hồ là phản xạ vô điều kiện, An Nham cư nhiên không nhịn được liếm miệng một cái.

Kết quả lại khiến Từ Thiếu Khiêm ngộ nhận rằng hắn đang đáp lại nụ hôn!

Từ Thiếu Khiêm sau lưng cứng đờ, chợt đưa tay ra giữ chặt gáy An Nham. Ngay sau đó chính là một nụ hôn nồng nàn phô thiên cái địa. Đầu lưỡi của hắn ở trong miệng An Nham càn rỡ khuấy động, liếm qua mỗi một tấc niêm mạc, cuốn lấy lưỡi An Nham lặp đi

https://thuviensach.vn

lặp lại liếm mút, nụ hôn nồng nàn như vậy, điên cuồng như muốn nuốt chửng người trước mặt.

"Ưm… Ưm… Ưm…"

Từng trận cảm giác kỳ quái từ khoang miệng tê dại truyền đến đại não, trong đầu An Nham nháy mắt trống rỗng, vốn là vừa mới giảm nhiệt độ còn chưa khỏi hẳn, bị hôn như vậy, đầu tựa hồ lại bừng nóng đến phát ngất, chỉ có thể đưa tay ra chặn trước ngực dùng sức đẩy Từ Thiếu Khiêm.

"Ư... Thiếu Khiêm… Ưm…"

Nụ hôn của Từ Thiếu Khiêm kéo dài rất lâu còn chư a kết thúc, nghe được An Nham gọi tên mình, động tác không khỏi càng thêm điên cuồng, từng nơi mẫn cảm trong cổ họng cơ hồ cũng được hắn chiếu cố, An Nham bị hôn đến ánh mắt mê mờ. Dần dần, hai tay vốn đang từ chối cư nhiên lại nắm chặt lấy áo Từ Thiếu Khiêm.

"Ưm… Ư…"

Cũng không biết qua bao lâu, nụ hôn dài tựa hàng thế kỉ cuối cùng cũng kết thúc, Từ Thiếu Khiêm lui khỏi miệng An Nham, dán vào bờ môi hắn, thấp giọng nói: "An Nham, cậu có biết hay không…. Cậu càng phản kháng, tôi lại càng muốn bắt nạt cậu?"

"…"

"Ngồi xuống ăn cơm —— Đừng ép tôi dùng biện pháp như thế đút cho cậu."

https://thuviensach.vn

An Nham nghe nói như thế, da đầu một trận tê dại, lập tức xoay người ngồi xuống, sắc mặt cứng nhắc cầm một bát cháo lên, ăn lấy ăn để. Gò má của hắn bởi vì tức giận mà đỏ bừng lên, đôi môi cũng giận đến phát run, từng miếng từng miếng hung hăng cắn xuống, hiển nhiên là coi đống rau kia là đầu Từ Thiếu Khiêm mà cắn.

Từ Thiếu Khiêm nhìn An Nham cúi đầu ăn cơm, ánh mắt dần dần trở nên phức tạp.

Dùng thủ đoạn như vậy cưỡng bách hắn, hiệu quả cư nhiên tốt hơn rất nhiều so với nghiêm túc khuyên hắn, có thể thấy được, ở trong lòng An Nham hình tượng bây giờ của mình ác liệt đến thế nào.

Nhưng mà, An Nham… cậu biết không….

Tôi hy vọng chúng ta có thể chung sống ấm áp như người yêu nhường nào?

Nhưng mà còn cậu? Có người yên lặng yêu cậu sâu đậm nhiều năm như vậy, cố chấp bảo vệ cậu nhiều năm như vậy, cậu lại đáp trả bằng việc đối với một nữ nhân xa lạ vừa thấy đã yêu sao?

Chương 26

Buổi tối, An Nham đang ngồi khoanh chân trên ghế salon cầm điều khiển ti vi vô vị dò kênh, di động của Từ Thiếu Khiêm đột nhiên vang lên. Nhận điện thoại, liền nghe bên tai truyền tới âm thanh của An Lạc: "Thiếu Khiêm, cậu có viết An Nham đi đâu không?"

https://thuviensach.vn

Từ Thiếu Khiêm nhìn An Nham một cái, cầm điện thoại đi tới ban công, thấp giọng nói: "Biết, sao vậy?"

"Người quản lý của nó tìm nó khắp nơi không thấy, cuối cùng hết cách, gọi điện thoại đến nhà." An Lạc dừng một chút, "Điện thoại di động của An Nham một mực tắt máy, ngày hôm qua nó uống say à? Chuyện rốt cuộc là như thế nào?"

Từ Thiếu Khiêm bình tĩnh nói: "Không làm sao hết, di động của cậu ấy bị hỏng, cậu ấy hiện tại đang ở chỗ tôi mà."

An Lạc gật đầu một cái, "Không sao là tốt rồi, cậu bảo nó mau gọi lại cho người đại diện đi."

"Được."

Sau khi cúp điện thoại, Từ Thiếu Khiêm không nhịn được khẽ cau mày, vốn là có thể trực tiếp đưa điện thoại cho An Nham nghe, nhưng Từ Thiếu Khiêm chính là rất không muốn để cho An Nham liên lạc với anh trai hắn.

An Nham đối với người anh trai này có một lòng ỷ lại kỳ quái, nếu như chuyện này để An Lạc biết, nhất định sẽ đem quan hệ vốn là một đống hỗn loạn quậy đến càng thêm hỏng bét.

Bất kể là yêu, là hận, đó cũng là chuyện riêng giữa An Nham và Từ Thiếu Khiêm. Trong chuyện này, Từ Thiếu Khiêm không cho phép bất luận kẻ nào nhúng tay vào, bao gồm cả An Lạc người bạn tốt nhất của hắn, thậm chí là Từ Tử Chính người thân mà hắn tôn kính nhất.

https://thuviensach.vn

Từ Thiếu Khiêm quay đầu lại tìm di động của An Nham, lắp lại pin, bật điện thoại, lúc này mới vào phòng khách đưa di động cho An Nham, thấp giọng nói: "Gọi điện thoại cho Thường Lâm, anh ta có việc tìm cậu."

An Nham sửng sốt một chút, đột nhiên không kịp phản ứng mình đã ở chỗ này với Từ Thiếu Khiêm suốt ba ngày, ngày thứ nhất sau khi uống rượu say dưới trạng thái vô ý thức bị hắn bá vương ngạnh thượng cung, ngày thứ hai lại làm cả ngày để "ôn lại kích tình", sau đó phát sốt, nằm nhà dưỡng bệnh. Ba ngày ngắn ngủn thoáng cái đã qua, đối với An Nham mà nói, giống như một cơn ác mộng không cách nào quên được.

Nhìn Từ Thiếu Khiêm vẻ mặt bình tĩnh trước mặt, An Nham không thể nào tưởng tượng được hắn chính là thằng nhóc đã lớn lên cùng mình.

Trầm mặc hồi lâu, ngẩng đầu đối diện với ánh mắt bình tĩnh của Từ Thiếu Khiêm, An Nham không thể làm gì khác hơn là nhịn xuống xung động muốn dốc toàn lực tẩn cho hắn một quyền, nhận lấy điện thoại di động từ trong tay hắn, bấm số điện thoại của Thường Lâm.

Điện thoại vừa kết nối, đã nghe bên tai truyền đến thanh âm gầm thét của Thường Lâm: "An Nham! Ông trời của tôi! Tôi còn tưởng cậu bị người bắt cóc rồi! Điện thoại không gọi được, gửi tin nhắn không trả lời, người cũng tìm không thấy, cậu rốt cục ở đâu vậy?"

An Nham vội vàng cười khan nói: "Khụ, bớt giận bớt giận! Tôi đang ở nhà đây… Ách… Điện thoại di động của tôi bị hỏng."

https://thuviensach.vn

Thường Lâm: "…"

An Nham nhanh chóng nói sang chuyện khác: "Gọi cho tôi có việc gì?"

Thường Lâm bất đắc dĩ nói: "Ngày mai có hẹn với nhiếp ảnh gia, quảng cáo cậu nhận trước đó cũng sắp bắt đầu quay ngay rồi, cậu quên à?"

"Không quên! Tôi nhớ mà!"

An Nham mặt dày tươi cười lấy lòng người đại diện, "Khổ cho anh rồi, Tiểu Lâm, 8 giờ sáng sớm ngày mai bảo tài xế tới đón tôi nhé, quay xong quảng cáo tôi lại mời mấy anh đi ăn một bữa."

Sau khi cúp điện thoại, An Nham lập tức thu hồi nụ cười, quay đầu lại nhìn về phía Từ Thiếu Khiêm, có chút không nhịn được nói: "Từ Thiếu Khiêm, cậu có phải nên về rồi hay không?'

Từ Thiếu Khiêm trầm mặc trong chốc lát, đột nhiên hỏi: "Cậu nhận quảng cáo gì?"

An Nham nói: "Hàng thời trang vest IMPERIAL, bọn họ mời tôi làm người đại diện phát ngôn."

Trả lời xong mới đột nhiên kịp phản ứng mình cư nhiên vô thức trả lời câu hỏi của hắn, An Nham nhất thời sắc mặt cứng ngắc nói: "Cậu còn ở lại chỗ này làm gì? Đây là nhà tôi! Thật chẳng lẽ muốn tôi báo cảnh sát cậu mới bằng lòng rời đi?"

https://thuviensach.vn

An Nham cũng bất đắc dĩ, hắn cũng nghĩ đến việc trực tiếp không để ý tới Từ Thiếu Khiêm đi về nhà mình. Nhưng mà, lấy sức quan sát của anh trai An Lạc, mình bây giờ về nhà anh ấy nhất định sẽ phát hiện sự thực "em trai bị người cường bạo", lỡ như không cẩn thận để ông nội biết, nói không chừng ngày mai thôi sẽ phái người trực tiếp ám sát Từ Thiếu Khiêm.

An Nham mặc dù sau khi bị Từ Thiếu Khiêm đối đãi như vậy vô cùng tức giận, nhưng hắn tạm thời còn chưa muốn mở rộng mâu thuẫn đến mức độ không thể vãn hồi. Ngày hôm qua dưới tình huống cực độ thống khổ không qua suy tính đã nhờ anh trai giúp đỡ, sau khi tỉnh táo lại, tự trong lòng An Nham thực ra cũng không muốn cho người trong An gia biết chuyện này,

Chuyện như vậy cũng chẳng quang vinh gì, ngay cả người nhà cũng không dễ nói ra. Nếu như người nhà biết hắn cư nhiên bị một người đàn ông… bọn họ sẽ nhìn hắn như thế nào đây? An Nham đặc biệt sợ phải nhìn đến ánh mắt "đồng tính" của anh trai và ông nội.

Cho nên, dù có khó khăn hơn nữa, hắn cũng muốn cắn răng tiếp tục chống đỡ.

Hắn chỉ muốn an tĩnh ở lại trong biệt thự của mình, coi như cái gì cũng chưa phát sinh, tự mình len lén dưỡng thương.

Nhưng hết lần này tới lần khác tên khốn Từ Thiếu Khiêm này bám dính nơi đây không chịu đi…

Từ Thiếu Khiêm nói: "Bệnh của cậu còn chưa khoẻ, tôi ngày mai sẽ đi."

https://thuviensach.vn

Khoé miệng An Nham giận đến co giật một cái.

Từ Thiếu Khiêm sắc mặt bình tĩnh nói sang chuyện khác: "Sản phẩm thời trang của hãng IMPERIAL này bán rất chạy, để cậu làm người đại diện phát ngôn, đối với việc tích luỹ danh tiếng của cậu rất tốt."

Có rất nhiều hãng sản phẩm sau khi An Nham giành được giải thưởng diễn viên mới xuất sắc nhất ở Liên hoan phim cuối năm mời hắn làm người đại diện phát ngôn, Chu Bích Trân giữa một đống lớn công ty tự mình lựa chọn IMPERIAL – âu phục hoàng gia. Thương hiệu Tây trang này mới sáng lập mấy năm gần đây, nguồn kinh tế công ty hùng hậu, thực lực phi phàm. Quan trọng hơn chính là, lượng tiêu thụ trang phục của công ty này trên thị trường rất tốt.

Vóc người An Nham tỷ lệ cực đẹp, xương cốt cân xứng, trên người không có lấy một chút thịt thừa, đơn giản chính là người mẫu trời sinh, thương hiệu âu phục do hắn làm người đại diện phát ngôn, là thích hợp nhất. Không thể không nói, người mẹ Chu Bích Trân của hắn tự mình chọn quảng cáo cho con trai vẫn là tương đối tinh mắt.

Từ Thiếu Khiêm nói tiếp: "Tôi nhớ tháng năm này ở Paris có tổ chức tuần lễ thời trang, làm người đại diện phát ngôn, cậu chắc chắn sẽ phải thay mặt công ty tham dự, đi mấy lễ hội thời trang mang tính quốc tế này để mở rộng tầm mắt cũng tốt."

An Nham trầm mặc một hồi, nói: "Tôi đi ngủ."

Hắn thật sự không muốn ở cùng một chỗ với Từ Thiếu Khiêm nữa. Hèn hạ vô sỉ bá vương ngạnh thượng cung đối với bạn tốt, cư nhiên một câu xin lỗi cũng không nói, còn sắc mặt bình tĩnh

https://thuviensach.vn

ngồi trong nhà đối phương đảo khách thành chủ, thậm chí chiều nay còn nhanh chóng thay An Nham thu dọn hết đống hàng lý loạn thất bát tao trong phòng khách, cứ như hắn mới là chủ nhân của nơi này vậy.

Bây giờ, lại còn đánh giá cả quảng cáo mà hắn đại diện?

An Nham đột nhiên cảm thấy, quá khứ hơn nửa năm đã qua kia, hiểu biết của hắn đối với Từ Thiếu Khiêm cơ hồ tất cả đều sai lầm.

An Nham đứng dậy khỏi ghế salon, xoay người đi vào phòng ngủ, còn chưa đi đến cửa phòng ngủ, đột nhiên cảm giác được tay mình bị người kéo, An Nham có chút nghi ngờ quya đầu lại, chỉ thấy nạnm nhân thân hình cao lớn cư nhiên cũng đứng dậy khỏi salon, chỉ cách mình có nửa bước chân.

"Cậu làm gì…"

Còn chưa dứt lời, Từ Thiếu Khiêm đột nhiên hơi cúi người, ghé sát lại nhẹ nhàng hôn một cái lên trán An Nham, thấp giọng nói: "Ngủ ngon."

Trái tim An Nham đột nhiên nhảy lên.

Xúc cảm mềm mại, nhiệt độ ấm áp trên trán, làm hắn nửa ngày mới phản ứng được – kia thế mà là một nụ hôn ngủ ngon.

Mặt An Nham nhanh chóng đỏ lên, nhìn bóng lưng lãnh tĩnh xoay người rời đi của Từ Thiếu Khiêm, hận không thể một cước đá hắn ra ngoài! Đây tính là xảy ra chuyện gì chứ? Có ai sau khi

https://thuviensach.vn

mạnh mẽ đẩy người ta lên giường OOXX còn mặt bình tĩnh hôn hôn trán đối phương chúc ngủ ngon như vậy sao? Từ Thiếu Khiêm cậu có thể vô liêm sỉ hơn nữa không?

Thấy Từ Thiếu Khiêm đi vào khách phòng cách vách khép cửa lại, An Nham lập tức tức giận đi vào phòng ngủ, rầm một tiếng dùng sức đá cửa. Hắn thực sự bị chọc cho điên tiết rồi, hắn cơ hồ không dám tin tưởng, người đàn ông này chính là người đã lớn lên với mình từ nhỏ? Đứa con ngoan trong miệng các trưởng bối? Là băng sơn cao cao tại thượng trong mắt mọi người? Đây rõ ràng chính là một tên biến thái mặt dày vô sỉ!

Nhưng mà…

Trong nháy mắt khi hắn ghé sát lại hôn trán mình… Khi hắn thấp giọng chúc ngủ ngon bên tai mình đó… nhịp tim đột nhiên tăng tốc, thì nên giải thích như thế nào đây?

***

Từ Thiếu Khiêm sở dĩ ở lại nhà An Nham, chẳng qua là vì sợ bệnh tình hắn tái phát, sợ hắn nửa đêm lại phát sốt cao mà không có ai bên cạnh chăm sóc.

Cũng may năng lực phục hồi của An Nham vẫn mạnh mẽ như xưa, một đêm này đều bình an vô sợ, ngày kế khi tỉnh lại tinh thần cũng khá tốt, mặc một thân trang phục màu trắng thoải mái, tóc chải chỉnh tề, trông rất đẹp trai tiêu sái.

An Nham thần thanh khí sảng đi tới phòng ăn, chỉ thấy trên bàn đặt một ly sữa tươi nóng, một đĩa trứng chiên và một cái bánh

https://thuviensach.vn

bao, phía dưới cái ly đè một mảnh giấy, trên đó viết một câu đơn giản –

"Nhớ ăn hết bữa sáng, có việc đi trước, gặp lại sau. Từ Thiếu Khiêm"

Một hàng chữ viết rất mạnh mẽ hữu lực, nhất là đoạn cuối, Từ Thiếu Khiêm, tựa như thông qua ba chữ trên giấy này, có thể thấy được cá tính người viết chữ này có bao nhiêu bá đạo!

An Nham nhớ tới cảnh tượng bị hắn mạnh mẽ mớm cơm, sắc mặt thoạt trắng, giận đến trực tiếp vò nát mảnh giấy kia thành một cục ném vào thùng rác, nhìn sữa tươi cùng trứng chiên trên bàn, một chút muốn ăn cũng không có, nghĩ đến công việc cả ngày hôm nay nhất định sẽ rất khổ cực, An Nham không thể làm gì khác ngoài miễn cưỡng đem thức ăn trên bàn lên bỏ vào trong miệng.

***

Tám giờ sáng, người đại diện quả nhiên cùng tài xế lái xe riêng tới đón hắn, An Nham sợ bị người đại diện mắng, vừa nhìn thấy Thường Lâm liền chạy qua hữu hảo ôm anh một cái, cười mị mị nói: "Tiểu Lâm, mấy ngày nay khổ cực anh rồi, xui quá điện thoại của tôi bị hỏng, buổi tối tôi mời anh đi ăn."

Đối diện với dáng điệu nịnh nọt gần như muốn dựng đuôi lên vẫy của An Nham, Thường Lâm chỉ có thể bất đắc dĩ trợn mắt một cái, "Được rồi được rồi, cũng không làm trễ nải chuyện lớn gì, mau lên xe đi."

Ở trên xe, Thường Lâm cẩn thận nói qua lịch trình cho An Nham một lần, công việc hôm nay rất đơn giản, chỉ là đổi mấy bộ

https://thuviensach.vn

quần áo chụp mấy bức hình làm bìa tạp chí. An Nham làm người đại diện thương hiệu tây trang được giới thiệu trên tạp chí, làm người đại diện phát ngôn, hắn phải phối hợp chụp vài hình cung cấp cho biên tập tạp chí chọn lựa.

Sau khi tới phòng chụp ảnh, một đám người vây quanh An Nham bắt đầu tập hình, giúp hắn thay bộ vest được cắt may phù hợp mà công ty IMPERIAL mang tới, hình tượng của An Nham nhất thời thay đổi. Nam nhân mặc tây trang chính thức, nhìn đến phong độ phiên phiên, nhất là sau khi hướng về phía ống kính mỉm cười, đơn giản chính là bạch mã hoàng tử trong mộng chỉ trong nháy mắt đã giết chết một đám thiếu nữ.

An Nham nhanh chóng chuyên tâm vùi đầu vào công việc, dưới sự yêu cầu của nhiếp ảnh gia hướng về phía ống kính phô bày đủ loại tư thế.

Hắn vào giới nhiều năm như vậy, chụp loại hình bìa như thế này biết nên pose thế nào. Chỉ là khoanh tay hướng về phía ống kính hơi nâng cằm, hoặc là mỉm cười, hoặc là nghiêm túc, hoặc là u buồn, đủ loại biểu cảm thu phóng tự nhiên, nhiếp ảnh gia đặc biệt chuyên chụp cho bìa tạp chí cũng khen An Nham không dứt miệng.

"Rất tốt!", "Quá đẹp trai!", "Động tác này làm tốt lắm!"… Trong tiếng tán thưởng không ngừng của nhiếp ảnh gia cùng âm thanh tách tách liên tiếp không ngừng, thời gian một ngày đã nhanh chóng trôi qua, chụp đủ hình cung cấp cho biên tập chọn lựa. Buổi tối sau khi thu dọn công việc, tài xế, người đại diện cùng với nhà hoá trang, hai phụ tá chuyên dụng của An Nham đều ở đó, An Nham khoa trương thể hiện mình chiêu đãi, khao mọi người một bữa.

https://thuviensach.vn

Mọi người dĩ nhiên là hết sức vui mừng, một đám người ríu ra ríu rít đến nhà hàng dùng bữa, có An Nham chi tiền, tất cả mọi người đều không khách khí gọi một bàn toàn món ngon.

Đang ăn đến hưng phấn, điện thoại di động đột nhiên sáng lên, vừa nhìn đã thấy lại là Từ Thiếu Khiêm điện tới. Nếu không phải người đại diện phụ tá tất cả đều đang ở bên cạnh, An Nham cơ hồ trong cơn tức giận sẽ trực tiếp quăng di động đi.

Từ Thiếu Khiêm cái tên này, đối với An Nham mà nói, tựa như đang cố ý cười nhạo hắn ngu xuẩn. Thấy ba chữ này, vết thương nơi nào đó sau lưng còn chưa khỏi hẳn liền không ngừng đau nhói từng đợt.

Không chút do dự từ chối không tiếp điện thoại, Từ Thiếu Khiêm lại gọi tới. Từ chối không tiếp lần nữa, hắn cư nhiên ngoan cố tiếp tục gọi.

An Nham dứt khoát trực tiếp tắt điện thoại.

Sau đó, di động của Thường Lâm vang lên.

Thường Lâm a lô một tiếng, ngay sau đó liền đưa điện thoại vào tay An Nham, cười nói: “An Nham, điện thoại của cậu, Từ Thiếu Khiêm tìm cậu có việc.”

“…” Từ Thiếu Khiêm, coi như cậu lợi hại!

An Nham sắc mặt khó coi nhận lấy điện thoại di động trong tay Thường Lâm, đi ra ngoài cửa, cau mày nói: “Việc gì?”

https://thuviensach.vn

Từ Thiếu Khiêm bên đầu kia điện thoại trầm mặc một chút, mới thanh âm khàn khàn thấp giọng nói: "An Nham, tôi đang ở Paris, trong nhà xảy ra chút chuyện, tạm thời không đi được, có thể tháng sau mới có thể về nước."

An Nham trầm mặc.

Từ Thiếu Khiêm dùng lại một chút, nói tiếp: "Tứ thúc tôi bị bệnh, cần tôi ở đây chăm sóc."

"À." An Nham nói, "Không còn việc gì khác thì tôi cúp máy trước."

Điện thoại cứ thế bị ngắt máy, hắn thậm chí còn không hỏi Tứ thúc cậu bị bệnh gì, tình huống bây giờ có nghiêm trọng lắm không.

Hắn chẳng qua là không nhịn được nữa, trực tiếp cúp máy. Nghe tiếng máy tút tút bên tai, Từ Thiếu Khiêm trầm mặc rất lâu, rốt cục cười một cái tự giễu, hướng về phía di động đã sớm bị ngắt, thấp giọng nói: "… Tôi… rất nhớ cậu…"

***

Lời của bác sĩ từng chữ vọng lại bên tai khiến cho đầu óc luôn luôn tỉnh táo của Từ Thiếu Khiêm thậm chí trong nháy mắt trống rỗng —— bệnh tình Tứ thúc anh không cho phép do dự nữa, nhất định phải sớm sắp xếp để phẫu thuật, khối u vừa đúng ở vùng cạnh não, phẫu thuật độ nguy hiểm rất cao, anh phải chuẩn bị tư tưởng cho tốt để đối mặt với tình huống xấu nhất.

https://thuviensach.vn

Thì ra Tứ thúc bệnh đã lâu.

Chẳng trách chú ấy nhắc đi nhắc lại mình rút khỏi giới giải trí tiếp nhận việc buôn bán của Từ gia, chẳng trách trong hai năm qua chú ấy vẫn luôn chạy ra nước ngoài, thì là chú ấy ở đây khám bệnh. Để người nhà không phải lo lắng, chú cho tới bây giờ chưa từng nói mình bị bệnh, cho tới hiện tại, khi bệnh tình đã nghiêm trọng đến nhất định phải giải phẫu trị liệu cần người thân ký tên, chú mới bình tĩnh một cú điện thoại gọi Từ Thiếu Khiêm đến đây.

Lúc nhận điện thoại quốc tế đường dài bệnh viện gọi tới, Từ Thiếu Khiêm thậm chí còn không dám tin.

Trong mắt hắn, tứ thúc vẫn luôn là nam nhân mạnh nhẽ như thế, giống như hết thảy khó khăn không bao giờ đánh gục được chú. Nam nhân lạnh lùng cao ngạo, cá tính cường ngạnh, dùng thủ đoạn sắt đá giải quyết mọi chuyện, vì Từ gia chống một mảnh trời kia. Nam nhân đã tỉ mỉ nuôi lớn Từ Thiếu Khiêm, cho hắn hết thảy cũng một mực dạy dỗ hắn đó, giờ phút này đang ngủ say trong phòng bệnh, trên người gắn đấy những thứ dụng cụ giám hộ, chờ đợi kế tiếp… không biết là một cuộc phẫu thuật thành công hay thất bại.

Nếu như phẫu thuật thất bại, hắn có lẽ sẽ không tỉnh lại nữa.

Vào giờ khắc này, Từ Thiếu Khiêm cơ hồ là theo bản năng gọi điện cho An Nham. Đại khái, người đang trong thời điểm khó khăn nhất, nhớ tới đầu tiên, muốn gọi điện thoại đầu tiên, chính là người hắn cực kỳ nhớ nhung từ tận đáy lòng. Dù là chỉ nghe một chút thanh âm của An Nham cũng tốt rồi, cứ như nghe được thanh âm của cậu ấy, mình sẽ có nhiều năng lực hơn để đối mặt với hết thảy,

https://thuviensach.vn

Vậy mà, An Nham lại quả quyết dứt khoát cúp điện thoại, thậm chí còn tỏ rõ thái độ không kiên nhẫn.

Trong điện thoại truyền tới tiếng tút tút rõ ràng đến mức chói tai…

Ngón tay cầm điện thoại di động của Từ Thiếu Khiêm chậm rãi dùng sức nắm chặt, hồi lâu sau, hắn rốt cuộc điều chỉnh tốt biểu cảm, hơi cười cười, sắc mặt bình tĩnh thả điện thoại vào lại trong túi, xoay người đẩy cửa phòng bệnh.

Chương 27

9 giờ tối, Thiếu Bạch và Từ Tuyển nhận được thông báo vội vàng từ sân bay chạy đến bệnh viện.

Sau khi từ Uyển tốt nghiệp trung học liền ra nước ngoài du học cùng Từ Thiếu Bạch học chung một trường. Từ Tử Chính đưa hai chị em ra nước ngoài, hiển nhiên là muốn để hai người sau khi tốt nghiệp trực tiếp vào công ty nhà mình giúp một tay, vậy mà Từ Thiếu Bạch quá mức ôn hoà, Từ Uyển lại là một cô gái một lòng chỉ muốn làm mẹ hiền dâu thảo, trong mắt Từ Tử Chính chỉ có trưởng tử Từ gia Từ Thiếu Khiêm mới là người thừa kế sáng giá.

Cho nên, tối hôm đó, khi Từ Uyển và Từ Thiếu Bạch chạy tới bệnh viện, Từ Tử Chính đang nói chuyện riêng với Từ Thiếu Khiêm trong phòng bệnh.

Từ Thiếu Khiêm ngồi ở mép giường, Từ Tử Chính nửa tựa vào đầu giường, giọng bình tĩnh nói: “Tổng bộ phỉ thuý thế gia bên kia, chú đã đánh tiếng hết rồi, vạn nhất chú xảy ra chuyện, luật sư sẽ trực tiếp tuyên bố di chúc trong đại hội cổ đông. Cháu không cần lo

https://thuviensach.vn

lắng, tâm phúc chú bồi dưỡng mấy năm nay cũng sẽ tiếp tục ủng hộ gì cháu."

"Tứ thúc, người sẽ không có việc gì."

Âm thanh của Từ Thiếu Khiêm bởi vì mỏi mệt mà lộ vẻ khàn khàn, cảnh tượng tựa như giao phó di ngôn này khiến trong lòng hắn vô cùng khó chịu. Hắn từ nhỏ đã không còn cha mẹ, là tứ thúc một tay nuôi hắn lớn, đối với hắn mà nói, tứ thúc chính là tồn tại không khác gì cha ruột.

Từ Tử Chính thấp giọng nói: "Ca phẫu thuật ngày mai, nếu như chú không thể tỉnh lại, cháu biết phải làm gì rồi chứ?"

Từ Thiếu Khiêm trầm mặc chốc lát mới nói: "Cháu biết."

Từ Tử Chính gật gật đầu, "Chú tin cháu cho tới bây giờ cũng sẽ không để chú thất vọng."

Đúng lúc này, Từ Thiếu Bạch đột nhiên đẩy cửa vào, sắc mặt thiếu niên tái nhợt như tờ giấy, ngón tay cũng đang hơi hơi phát run, nhào đến mép giường Từ Tử Chính, nghẹn ngào nói: "Ba ơi! Ba sao rồi?"

Từ Tử Chính đưa tay ra, nhẹ nhàng sờ sờ đầu Từ Thiếu Bạch đang nằm bên cạnh, thấp giọng nói: "Không cần lo lắng, ngày mai làm xong phẫu thuật là ổn rồi. Ba muốn nghỉ ngơi, các con cũng trở về đi."

Từ Thiếu Bạch nhìn cha mình một cái, lại quay đầu lại nhìn về phía Từ Thiếu Khiêm, "Anh…"

https://thuviensach.vn

“Đi thôi, để Tứ thúc nghỉ ngơi thật tốt.” Từ Thiếu Khiêm đứng dậy, kéo theo Từ Thiếu Bạch và Từ Uyển cùng ra khỏi bệnh viện, gọi xe đưa đến khách sạn đã đặt trước, bảo bọn họ an tâm ngủ đi, sáng mai lại vào viện thăm.

Sau khi đến khách sạn, Từ Thiếu Khiêm vào phòng tắm tắm nước nóng một chút, mới vừa định đi ngủ, tiếng chuông cửa đột nhiên vang lên, đi tới cửa nhìn qua mắt thần, lại là Từ Thiếu Bạch. Từ Thiếu Khiêm mở cửa, có chút nghi hoặc nói: “Thiếu Bạch, có chuyện gì sao?”

“Anh… Em ngủ không được.” Từ Thiếu Bạch mặc đồ ngủ rộng thùng thình khiến thân thể nhìn qua thực đơn bạc, sắc mặt tái nhợt đi vào trong phòng, ngồi trên mép giường, ánh mắt đỏ hồng, hướng Từ Thiếu Khiêm nói, “Em rất sợ ba sẽ xảy ra chuyện gì, lỡ như ca phẫu thuật ngày mai có gì ngoài ý muốn, ba liệu có… không tỉnh lại nữa không?”

“Đừng suy nghĩ lung tung.” Từ Thiếu Khiêm đi tới bên cạnh nhè nhẹ vỗ vai cậu ta, “Tứ thúc là người mạnh mẽ cứng rắn, sẽ không dễ dàng bị đánh ngã như vậy.”

Từ Thiếu Bạch đột nhiên nhào vào lồng ngực hắn, nhẹ giọng nói: “Anh ơi, em rất sợ, sợ ba lần này sẽ không chống đỡ nổi… Em có… dự cảm thật không tốt… Em…”

Bộ dạng thiếu niên sắc mặt cứng ngắc tái nhợt ghé vào trong ngực hơi hơi phát run, trông có vẻ rất đáng thương, lông mi dày rậm nhẹ nhàng rung rung, phủ xuống bóng mờ nhàn nhạt dưới mí mắt, đôi tay ôm chặt Từ Thiếu Khiêm, sức lực tựa như đang nắm chặt lấy cọng cỏ cứu mạng.

https://thuviensach.vn

Từ Thiếu Khiêm trầm mặc hồi lâu, lúc này mới do dự vươn tay nhẹ nhàng xoa xoa mái tóc mềm mại của em trai, thấp giọng nói: "Được rồi, đừng suy nghĩ nhiều nữa, về ngủ một giấc thật ngon, ngày mai sẽ không có chuyện gì đâu."

Dưới sự kiên trì trấn an của Từ Thiếu Khiêm, Từ Thiếu Bạch cuối cùng cũng bình tĩnh lại, gật đầu một cái, xoay người trở về phòng mình.

Từ Thiếu Khiêm đối với cậu em họ này thật ra cũng không hiểu biết rõ lắm. Nhất là sau khi Từ Thiếu Bạch ra nước ngoài, giữa anh em mỗi năm hiếm có dịp gặp mặt, trong ấn tượng của hắn, Từ Thiếu Bạch vẫn là một đứa trẻ thể nhược nhiều bệnh, tính tình cô độc, làm người đau lòng.

Nhìn bóng lưng xoay người rời đi của Từ Thiếu Bạch, trong lòng Từ Thiếu Khiêm cứ cảm thấy kì quái – cá tính đứa em trai này nhu mềm như vậy, tựa như con thú nhỏ được nuôi trong lồng không chịu nổi một chút đả kích, rất khó tưởng tượng được, hắn cư nhiên lại là con trai Từ Tử Chính.

***

Chiều hôm sau, Tiếu Nhượng cũng từ trong nước chạy tới, thấy Từ Thiếu Khiêm liền nói: "Cữu cữu chú ấy thế nào rồi?"

Từ Thiếu Khiêm nói: "Đang chuẩn bị phẫu thuật."

Tiếu Nhượng gật đầu một cái mới cùng Từ Thiếu Khiêm đi tới phòng phẫu thuật.

https://thuviensach.vn

Không bao lâu sau, bác hai của Từ Thiếu Khiêm — Từ Gia Dĩnh cùng người chồng quốc tịch Anh của bà cũng đến bệnh viện, Từ gia đã rất lâu rồi không tụ đủ nhiều người như vậy, một đám người đưa mắt nhìn theo Từ Tử Chính đi vào phòng phẫu thuật, sau đó liền ngồi trong hành lang lo lắng chờ đợi.

Thời gian từng giây từng phút trôi qua, mọi người ngồi trong hành lang không phát ra lấy một lời, không khí có chút nặng nề không thể diễn tả.

Cũng không biết đã qua bao lâu, cửa phòng phẫu thuật đột nhiên mở, có một bác sĩ đi ra, thần sắc lo lắng nói: "Người bệnh mất rất nhiều máu, máu được chuẩn bị trước khi phẫu thuật sắp dùng hết rồi, trong số người thân có người nào nhóm máu AB thân thể khoẻ mạnh không?"

Sau một khắc trầm mặc ngắn ngủi, Từ Thiếu Khiêm đứng lên, nói: "Tôi thuộc nhóm máu AB."

"Phiền anh đi theo tôi."

Từ Thiếu Khiêm đi theo bác sĩ tới phòng trị liệu cách vách lấy máu, cánh tay bị cố định nhẹ nhàng ghim chặt, nơi đầu kim đâm vào da truyền tới cảm giác đau có chút tê dại. Nhìn dòng máu trong thân thể chảy vào trong ống truyền trong suốt, Từ Thiếu Khiêm không nhịn được thấp giọng hỏi: "Tại sao lại đột nhiên mất nhiều máu như vậy? Chú tôi rốt cuộc sao rồi?"

"Động mạch chủ bị vỡ, đang khẩn cấp cấp cứu." Bác sĩ vừa nhanh nhẹn lấy máu, vừa nói, "Truyền máu rất có thể đưa bệnh vào

https://thuviensach.vn

trong cơ thể bệnh nhân, anh trước kia có từng bị bệnh truyền nhiễm gì không?"

Từ Thiếu Khiêm nói: "Thân thể tôi rất khoẻ mạnh, hằng năm đều làm kiểm tra định kỳ, trước đây cũng từng hiến máu, không có vấn đề gì."

"Vậy thì tốt." Bác sĩ gật đầu một cái, mang máu đã rút xong xoay người đi ra ngoài, "Tôi bây giờ đi làm xét nghiệm máu đối xứng, nếu không có vấn đề gì sẽ lập tức tiếp máu cho cha anh."

Bác sĩ đại khái là trong lúc vội vàng nên hiểu nhầm, cho là Từ Tử Chính là cha Từ Thiếu Khiêm.

Câu nói vô tình "cha anh" này lại khiến trong lòng Từ Thiếu Khiêm sinh ra cảm giác kỳ quái. Cha? Từ này đối với hắn mà nói là hoàn toàn xa lạ, cha của hắn đã sớm chết rồi. Khi còn bé cũng từng len lén hy vọng xa vời, nếu như Tứ thúc là ba mình thì tốt, nhìn Tứ thúc ôm Thiếu Bạch thể nhược nhiều bệnh dỗ cậu ăn cơm, trong lòng Từ Thiếu Khiêm cũng có chút hâm mộ.

Nếu như nhớ không nhầm, Thiếu Bạch khi còn bé thân thể không tốt, bởi vì thiếu máu mà thường xuyên phải đến bệnh viện làm trị liệu tiếp máu, nhóm máu hình như không phải kiểu hình AB? Là nhóm máu gì nhỉ?

Suy nghĩ Từ Thiếu Khiêm có chút hỗn loạn, đi ra hành lang ngồi xuống, nhẹ nhàng nhíu mày.

Từ Thiếu Bạch đi đến bên cạnh hắn, cầm tay hắn quan tâm hỏi: "Anh à anh không sao chứ? Sắc mặt của anh rất khó coi."

https://thuviensach.vn

Từ Thiếu Khiêm lắc đầu nói: “Không sao.”

Lại một lát sau, cửa phòng phẫu thuật mới một lần nữa bị mở ra, Từ Tử Chính đang trong trạng thái hôn mê được đẩy ra ngoài, trên đầu quấn một lớp băng gạc thật dày. Bác sĩ chính nói đơn giản với người nhà đang đợi: “Bệnh nhân trong quá trình phẫu thuật bị vỡ động mạch chủ, chúng tôi khẩn cấp tiến hành cấp cứu, hiện tại đã không còn nguy hiểm đến tính mạng, chỉ là không biết khi nào mới có thể hoàn toàn tỉnh lại.”

Từ Thiếu Bạch ngẩng đầu nói: “Không biết lúc nào mới có thể tỉnh lại? Ý của ông là ba có thể sẽ mãi không tỉnh dậy… thậm chí biến thành người thực vật sao?”

Bác sĩ trầm mặc một chút, gật đầu một cái nói: “Có khả năng như vậy.”

“Tại sao lại có thể như vậy!” Từ Thiếu Bạch đột nhiên đứng bật dậy, giống như tiểu dã thú bị thương trở nên mù quáng, chạy đến mép giường Từ Tử Chính, nắm tay ông thật chặt nói: “Ba, con là Thiếu Bạch, có nghe thấy không? Ba!”

Thanh âm hơi hơi phát run của thiếu niên lộ ra một loại tuyệt vọng đến cuồng loạn, không khí trong dãy hành lang cũng bị cậu ta ảnh hưởng, sinh ra một loại cảm giác áp bách khiến người hít thở không thông. Tâm tình mọi người nặng nề yên lặng rất lâu, cuối cùng vẫn là Từ Thiếu Khiêm không nhịn được, đi lên phía trước nhẹ nhàng kéo Từ Thiếu Bạch ra, thấp giọng nói: “Thiếu Bạch, đưa Tứ thúc trở về phòng bệnh đã rồi nói.”

Sau một trận hỗn loạn, Từ Tử Chính cuối cùng cũng được đưa tới phòng bệnh VIP. Huyết áp nhịp tim của hắn hết thảy đều

https://thuviensach.vn

bình thường, chỉ là một mực vẫn trong trạng thái hôn mê, bác sĩ nói thời gian tỉnh lại cụ thể còn phải xem tình huống phục hồi thân thể và ý chí của bản thân.

Chờ an bài xong xuôi mọi việc, đã là mười một giờ đêm.

Từ Thiếu Bạch khóc mệt, vùi trên ghế salon trong phòng bệnh ngủ say, Từ Uyển đưa vợ chồng bác hai trở về khách sạn, trong phòng bệnh cũng chỉ còn lại Từ Thiếu Khiêm cùng Tiếu Nhượng.

Từ Thiếu Khiêm thấp giọng nói: "Tiếu Nhượng, ra ngoài một chút, tôi có lời muốn nói với anh."

https://thuviensach.vn

Tiếu Nhượng gật đầu một cái, cùng Từ Thiếu Khiêm xoay người ra cửa.

Hai người cùng nhau dọc theo hành lang bệnh viên đi về phía trước, luc snày đã là đem khuya, hnàh lang bệnh viện một mảnh trống trai, tĩnh lặng cơ hồ có thể nghe được tiéng hô hấp của nhau.

Đi thẳng đến cuối hành lang, Tiêu snHượng mới dừng bước, quay đầu hỏi: "Chuyện gì?"

Từ Thiếu Khiêm sắp xếp lại suy nghĩ lộn xộn, tận lực bình tĩnh nói: "Thiếu Bạch khi còn bé vẫn luôn thiếu máu, mỗi tháng đều phải định kì đến bệnh viện tiếp máu. Tôi nhớ có khoảng thời gian Tứ thúc quá bận rộn không cách nào trông nom nó, nên tạm thời đưa nó đến nhà cậu, cậu và bác từng rất nhiều lần đưa nó đến bệnh viện…. Có còn nhớ nó là nhóm máu gì không?"

Tiếu Nhượng gần như không chút do dự đáp: "Nhớ, là nhóm O."

Từ Thiếu Khiêm nhíu mày một cái, sau một lúc trầm măc kéo dài, mới nói: "Tứ thúc là nhóm AB."

Tiếu Nhượng gật đầu một cái, thấp giọng nói: "Máu con người căn vứ vào các đặc tính kháng nguyên trên các tế bào hồng cầu được chia ra làm bốn loại, chỉ có kháng nguyên A và nhóm máu A, chỉ có kháng nguyên B là nhóm máu B, đồng thời có cả kháng nguyên A, B thì là nhóm máu AB, mà không có cả hai, thì là nhóm máu O."

https://thuviensach.vn

“Căn cứ vào quy luật di truyền, cha mẹ hai bên mỗi người di truyền cho đứa con một gen kháng nguyên, cữu cữu là nhóm máu AB, nhất định sẽ di truyền cho con mình một gen kháng nguyên A hoặc B, như vậy, đứa con của chú ấy,vô luận như thế nào, cũng không thể là nhóm máu O không có cả hai.”

Tiếu Nhượng dừng một chút, biểu cảm nặng nề nói: “Mới vừa rồi lúc bác sĩ hỏi người tiếp máu, tôi đã biết, sớm hay muộn cậu cũng sẽ phát hiện điểm đáng nghi này.”

Từ Thiếu Khiêm cau mày nói: “Nói như vậy, Thiếu Bạch nó… kỳ thực cũng không phải con trai ruột của Tứ thúc?”

Tiếu Nhượng gật đầu một cái: “Tôi làm nghề y nhiều năm như vậy, cho đến giờ chưa từng thấy qua người nào phát sinh biến dị di truyền máu. Người cha nhóm AB sinh ra con trai nhóm máu O, xác suất xảy ra chuyện như vậy sẽ không quá 0, 1%.”

Từ Thiếu Khiêm trầm mặc rất lâu, rốt cục hít sâu một cái, điều chỉnh lại tâm tình, thấp giọng nói: “Tiếu Nhượng giúp tôi một việc. Sau khi về nước đến Trung tâm pháp y làm giám định con ruột một lần. Tôi muốn biết rõ… tôi, Thiếu Bạch, Tiểu Uyển, còn có Tứ thúc… liên hệ máu mủ của tất cả mọi người.”

Tiếu Nhượng nói: “Tôi có thể bí mật làm xét nghiệm con ruột cho cậu, cơ mà, cậu phải lấy được mẫu máu hoặc tóc của ba người bọn họ, cố hết sức tránh bị nhiễm khuẩn, sau khi trở về nước hãy đưa ngay cho tôi.”

“Được.”

https://thuviensach.vn

Sau khi hai người kết thúc cuộc nói chuyện trở lại phòng bệnh, Từ Thiếu Bạch đã tỉnh dậy.

Thiếu niên dụi mắt ngồi dậy trên ghế salon, sắc mặt tái nhợt dưới ánh đèn chiếu xuống càng lộ rõ vẻ suy yếu. Cậu ta đi tới trước mặt Từ Thiếu Khiêm, hơi cười cười nói: "Anh, các anh trở lại rồi."

Nhìn tin tưởng và ỷ lại rõ ràng đối với huynh trưởng trong mắt thiếu niên, Từ Thiếu Khiêm đột nhiên không biết nên đối mặt với cậu em trai này như thế nào. Nếu như đoán không nhầm, Thiếu Bạch căn bản cũng không phải con trai tứ thúc, vậy thì, cậu ta lại là từ đâu ra? Cha mẹ cậu ta là ai? Trường tai ương của Từ gia năm đó trong truyền thuyết, có thể nào cũng liên quan đến chuyện này hay không?

Chương 28

Từ Tử Chính vẫn chưa tỉnh lại, hô hấp và nhịp tim của hắn cũng rất bình thường, chỉ là ý thức vẫn trong trạng thái hôn mê, trông qua không khác gì đang ngủ thiếp đi. Chờ bệnh tình của hắn rốt cuộc ổn định, Từ Thiếu Khiêm lúc này mới đưa hắn về nước, sắp xếp hắn vào một bệnh viện tư nhân có điều kiện tốt tiếp tục quan sát trị liệu.

Giờ đã là trung tuần tháng hai, thời gian lạnh nhất của mùa đông giá rét vừa mới qua, lớp tuyết thật dày đọng lại trên đường phố đã sớm tan đi, trong không khí lưu lại hơi lạnh đặc trưng của những ngày cuối đông. Tứ Thiếu Khiêm lấy mẫu tóc của bốn người trong Từ gia đưa đến trung tâm pháp y của Tiếu Nhượng, để Tiếu Nhiệm đích thân giám định, còn mình kiên nhẫn chờ đợi bên ngoài.

Quá trình chờ đợi, là một loại đau khổ không thể nghi ngờ.

https://thuviensach.vn

Từ Thiếu Khiêm cho tới giờ đều chưa từng hoài nghi thân thế của mình, trong khái niệm của hắn, tứ thúc là bậc trưởng bối mà hắn kính yêu nhất, là một tồn tại trân quý không khác gì cha ruột, Từ Thiếu Bạch và Từ Uyển là hai đứa em mà hắn muốn bảo vệ nhất, người một nhà dù thời gian được ở cạnh nhau mỗi năm không nhiều lắm, nhưng khó được là tình cảm vẫn luôn rất tốt.

Hắn chưa từng nghĩ tới, quan hệ như vậy sẽ có gì thay đổi.

Vậy mà, giây phút Tiếu Nhượng đưa ra kết quả xét nghiệm con ruột kia, nhìn chữ viết rõ ràng trên tờ giấy, Từ Thiếu Khiêm lại không nén được thần sắc cứng đờ hung hăng siết chặt ngón tay.

Từ Tử Chính, Từ Thiếu Khiêm, quan hệ cha con tương xứng.

Từ Tử Chính, Từ Thiếu Bạch, quan hệ cha con không tương xứng.

Tỷ lệ chính xác khi xét nghiệm con ruột bằng ADN gần như là 99,99%, theo như kết quả xét nghiệm này, Từ Thiếu Khiêm hắn mới chính xác là con trai ruột của Từ Tử Chính! Mà Từ Thiếu Bạch căn bản là không có bất kỳ quan hệ máu mủ nào với Từ Tử Chính cả!

—— Tại sao phải như vậy?

Nhiều năm như vậy, Từ Thiếu Khiêm đã sớm quen với việc mình là cô nhi không cha không mẹ được gửi cho người ta chăm sóc, đã sớm quen vào tiết thanh minh hằng năm đến mộ viên tảo mộ cho

https://thuviensach.vn

cha, cũng đã sớm quen với xưng hô "tứ thúc" này, đã quen tràn đầy cảm kích và kính trọng đối với Từ Tử Chính đã nuôi lớn mình.

Vậy mà hôm nay, sự thật buồn cười lại trần trụi bày ra trước mặt —— Người mà hắn gọi là tứ thúc suốt hơn hai mươi năm kia, cư nhiên chính là cha ruột hắn?! Hắn căn bản không phải cô nhi không cha không mẹ gì, càng không phải là đứa cháu mà tứ thúc được người nhờ vả nhận nuôi, thì ra hắn vẫn luôn lớn lên bên cạnh cha ruột mình?!

Chuyện này rốt chuộc có bao nhiêu người biết? Từ Thử Chính lại vì sao phải có tình giấu giếm?

Thời thơ ấu khi Từ Thiếu Khiêm bởi vì cha mẹ qua đời mà thương tâm khổ sở, khi mỗi lần nhìn thấy bạn học khác bạn học khác đều có cha mẹ chơi cùng còn mình cũng chỉ có một người chú mà khó chịu... Từ Tử Chính chú ấy làm sao có thể nhẫn tâm... Chú ấy làm sao có thể mặt bình tĩnh để Từ Thiếu Khiêm còn tấm bé gọi chú là... tứ thúc?

Nhìn mấy chữ đơn giản "quan hệ cha con tương xứng" thật to trên kết quả xét nghiệm kia, Từ Thiếu Khiêm chỉ cảm thấy ngực từng đợt từng đợt nhói đau. Hắn hoàn toàn không ngờ được, người thân mà hắn tôn kính nhất, cư nhiên vẫn luôn gạt hắn!

Thấy Từ Thiếu Khiêm sắc mặt khó coi, Tiếu Nhượng không nhịn được đi tới, vỗ nhẹ lên vai Từ Thiếu Khiêm, "Thiếu Khiêm, tiếp theo cậu định thế nào?"

Từ Thiếu Khiêm hít sau một cái, bắt mình nhanh chóng tỉnh táo lại, từ trên ghế salon đứng lên, thấp giọng nói: "Chú ấy bây giờ còn hôn mê chưa tỉnh, tôi cũng không có cách nào tìm chú ấy xác

https://thuviensach.vn

nhận. Muốn biết chân tướng năm đó, xem ra không thể làm gì khác hơn là đến nhà cậu một chuyến."

Tiếu Nhượng hỏi: "Cậu muốn tìm mẹ tôi hỏi sự thật?"

Từ Thiếu Khiêm gật đầu một cái, "Bác chắc biết hai mươi năm trước từng xảy ra cái gì."

Tiếu Nhượng suy nghĩ một chút rồi nói: "Được, tôi vừa lúc tan tầm, cùng đi với cậu luôn."

***

Khi hai người về đến nhà, Từ Gia Huệ đang ở trong thư phòng đọc sách, Tiếu Nhượng gõ mở cửa phòng bà, nói: "Mẹ à, Thiếu Khiêm có chuyện muốn hỏi mẹ."

Từ Gia Huệ kinh ngạc ngẩng đầu lên nói: "Thiếu Khiêm? Sao cháu lại tới đây?"

Từ Thiếu Khiêm đi vào trong phòng, không hề vòng vo, trực tiếp đưa kết quả xét nghiệm con ruột tới trước mặt bà, thấp giọng nói: "Bác, Thiếu Bạch cũng không phải là con trai tứ thúc, cháu mới là con ruột, chuyện này bác có biết không?"

Từ Gia Huệ trước mặt đã từng là Cảnh sát trưởng cục cảnh sát thành phố Tây Lâm, cảnh sát thành phố Tây Lâm dưới sự lãnh đạo của bà trong suốt nhiều năm nắm giữ toàn bộ trị an của thành phố, bảo vệ an toàn cho tất cả người dân trong thành phố. Hôm nay bà mặc dù đã về hưu, nhưng tên người bà vẫn giữ lại khí chất kiên nghị của một người cảnh sát.

https://thuviensach.vn

Ánh mắt Từ Gia Huệ lạnh lùng nhìn lướt qua con trai mình, trầm giọng nói: "Tiếu Nhượng, là con làm xét nghiệm con ruột cho Từ Thiếu Khiêm đúng không? Con tự ý làm xét nghiệm con ruột như vậy là phạm pháp luật chẳng lẽ con không biết?!"

Tiếu Nhượng nhíu mày một cái, nói: "Mẹ mọi người cho rằng chuyện như vậy có thể giấu giếm cả đời sao?"

Từ Gia Huệ trầm mặc, sắc mặt có chút khó coi.

Từ Thiếu Khiêm bình tĩnh nói: "Bác, chấu bây giờ đã là người lớn, bất kể năm đó đã từng xảy ra chuyện gì, cháu muốn biết và cũng có quyền lợi được biết tất cả chân tướng."

Âm thanh của hắn bình tĩnh mà trầm thấp, thậm chí khiến người ta không thể cự tuyệt.

Từ Gia Huệ trầm mặc hồi lâu, rốt cục đứng lên, gật đầu một cái nói, "Bác có thể nói cho cháu biết hết thảy, dù sao lấy bản lĩnh của cháu, muốn tra ra tất cả chân tướng cũng chẳng qua là chuyện sớm hay muộn." Dừng một lúc, lại ngẩng đầu lên nhìn Từ Thiếu Khiêm nói, "Thiếu Khiêm, bác chỉ sợ, cháu sau khi biết chân tướng, tình cảm của cháu đối với tứ thúc cháu... không, là với cha cháu... sẽ không còn kính trọng như trước nữa."

Từ Gia Huệ từ trong ngăn kéo lấy ra một quyển album, đưa tới trước mặt Từ Thiếu Khiêm.

"Đây là ảnh chụp chung của tất cả mọi người rất nhiều năm trước, khi đại thọ sáu mươi tuổi của ông nội cháu. Hàng thứ hai từ

https://thuviensach.vn

trái sang, theo thứ tự là bác, Gia Dĩnh, Tử Minh và Tử Chính."

Từ Gia Huệ chỉ chỉ đứa trẻ con được lão gia tử ôm vào trong ngực, "Đây là cháu, cháu lúc đó, vừa tròn một tuổi."

Thế hệ này của Từ gia có bốn đứa con, Từ ân huệ, Từ gia dĩnh, Từ Tử Minh và Từ Tử Chính. Từ Tử Chính đứng hàng nhỏ nhất, cá tính lại giống cha hắn nhất, thân là tứ thiếu gia Từ gia, tuổi còn trẻ đã thể hiện ra tài năng buôn bán cực kỳ xuất chúng, bởi vậy rất được từ lão gia tử ưu ái.

Từ Thiếu Khiêm sinh ra là một hồi ngoài ý muốn.

Năm đó Từ Tử Chính mới chỉ hai mươi tuổi, còn chưa tốt nghiệp đại học, hắn và một thiên kim nhà giàu nhất kiến chung tình. Khổ nỗi đối phương lại là Giang Hoa con gái của Giang gia, đối thủ một mất một còn của Từ gia, hai người chịu trăm vàn áp lực Từ gia đình, chỉ có thể vụng trộm ở bên nhau.

Gia tộc đôi bên tranh đấu không ngừng không nghỉ khiến cho cảm tình giữa hai người giống như sinh tồn giữa vách đá càng thêm mặn nồng, người trẻ tuổi trong tình huống như thế rất dễ làm ra chuyện xúc động, hai người ngoài ý muốn sinh ra Từ Thiếu Khiêm, bên nhà gái sau khi biết chuyện phi thường phẫn nộ, trực tiếp bức bách tống Giang Hoa ra nước ngoài, Giang Vũ Thành cho rằng con gái làm ra loại chuyện này là hành vi cực kỳ mất mặt, Giang gia căn bản không muốn đứa nhỏ này, liền tực tiếp ném Thiếu Khiêm nho nhỏ vẫn còn trong tã lót lên đầu Từ Tử Chính.

Từ Tử Chính đang độ tuổi trẻ, hắn không dám mang đứa con riêng Thiếu Khiêm này về nhà làm phụ thân đang bệnh nặng của mình tức chết, Từ Tử Minh liền chủ động đề nghị, tạm thời cho

https://thuviensach.vn

Từ Thiếu Khiêm lấy thân phận con mình đưa về Từ gia nuôi nấng. Vợ của Từ Tử Minh luôn ở nước ngoài, nói Thiếu Khiêm là con trai gã, thực dễ dàng lừa dối qua cửa, chờ thêm vài năm nữa thân thể từ lão gia tử khỏe lại, Giang gia bên kia nguôi giận, mới nói ra chân tướng sau, đón mẹ Từ Thiếu Khiêm về.

Từ Tử Chính rơi vào đường cùng đành phải gật đầu đồng ý đề nghị của anh trai, cứ như vậy, Từ Thiếu Khiêm lấy thân phận con trai Từ Tử Minh được đưa về Từ gia, tên cha trên sổ hộ khẩu cũng tạm thời ghi tên Từ Tử Minh.

"Sau đó lại xảy ra rất nhiều chuyện, mẹ ruột của cháu Giang Hoa sau khi xuất ngoại bị bắtlập gia đình, mãi cho đến năm cháu bảy tuổi ấy mới trở về, cha mẹ cháu rốt cục có thể chính thức kết hôn, vốn định nói chân tướng cho cháu, không ngờ tới, ngay vào năm ấy, ông cháu bệnh nặng qua đời, giao quyền thừa kế phỉ thúy thế gia cho cha cháu Từ Tử Chính, bác trai cháu Từ Tử Minh dưới cơn giận dữ trực tiếp cướp đi tuyệt bút tài chính của phỉ thúy thế gia, hơn nữa còn trả thù dựng nên một vụ tai nạn xe cộ, mẹ cháu cũng là chết trong vụ tai nạn giao thông ấy."

"Khi đó, cháu đã được bảy tuổi, cháu vẫn nghĩ rằng ba mình là Từ Tử Minh, cháu cũng đã quen gọi Từ Tử Chính là tứ thúc. Mà trên thực tế, người vợ mới cưới Giang Hoa của tứ thúc mà cháu mới chỉ gặp mặt một lần kia, người phụ nữ khi xảy ra tai nạn giao thông dùng thân mình để bảo vệ cháu, mới là mẹ ruột của cháu."

"Từ Tử Chính không dám nói cho cháu, nó sợ cháu sẽ hận nó, vì thế đành đâm lao phải theo lao, lấy thân phận tứ thúc đưa cháu về bên mình. Thời gian trôi qua càng lâu, cháu càng quen gọi nó là tứ thúc, nó lại càng khó nói ra chân tướng năm đó."

https://thuviensach.vn

“Thiếu Bạch và Tiểu Uyển, là em trai em gái cùng mẹ khác cha của cháu. Giang Hoa sau khi lập gia đình ở nước ngoài sinh hạ chúng, sau đó cha bọn chúng lại ngoài ý muốn qua đời, Giang Hoa mới mang theo con trở về nước. Sau khi cô ấy qua đời, Từ Tử Chính vì thấy mắc nợ cô ấy, liền đưa bọn chúng đến Từ gia nuôi nấng.”

“Toàn bộ Từ gia... Chỉ có cháu, mới là con trai ruột của Từ Tử Chính.”

***

Từ Thiếu Khiêm không biết mình mang theo tâm tình gì rời khỏi nhà bác, hắn vô mục đính lái xe rẽ loạn trong thành phố, bất tri bất giác đã chạy đến mộ viên.

Trong mộ viên có một ngôi mộ quen thuộc, bên trên là di ảnh của Từ Tử Minh. Rất nhiều năm qua, Từ Thiếu Khiêm dù có bận như thế nào, tiết thanh minh hàng năm, hắn đều mua một bó hoa đến viếng cái người gọi là “phụ thân” này.

Nhưng trên thực tế, Từ Tử Minh căn bản không chết, hắn dựng nên cái chết trong vụ tai nạn xe cộ đó, ở trong nước lưu lại một ngôi mộ không biết chôn tro cốt của ai, sau đó thay tên đổi họ cươóp đgiần hết tài sản Từ gia, một mình đi sang nước ngoài.

Cách bia mộ Từ Tử Minh không xa, còn có một ngôi mộ khác, bên trên là một cô gái trẻ tuổi xinh đẹp, có khắc chữ “Ái thê Giang Hoa chi mộ”. Từ Thiếu Khiêm vẫn nhớ rõ, năm đó khi xảy ra vụ tai nạn giao thông, chính là “người cô” mới chỉ gặp mặt một lần này dùng thân thể bảo vệ hắn, bởi vậy, hắn đối với tứ thúc ngoại trừ kính trọng còn có cả áy náy.

https://thuviensach.vn

Hắn cho tới bây giờ đều chưa từng nghĩ tới,người này lại là mẹ ruột của hắn. càng thật không ngờ, mẹ ruột của hắn, là do Từ Tử Minh, người cha mà hắn vẫn nhận định từ trước tới nay, hàng năm còn đúng hạn tảo mộ, tự tai dựng lên vụ tai nạn giao thông tươi sống đâm chết.

Cái gọi là chân tướng, quả thực buồn cười đến làm người thống hận.

Mà Từ Thiếu Khiêm đứng trước mộ bia này, lại căn bản là cười không nổi.

Sinh mệnh hơn hai mươi năm của hắn, cư nhiên là sống trong một hồi âm mưu.

Tứ thúc mà mình kính trọng nhất là cha ruột của mình, người mình tự cho là cha lại là hung thủ giết chết mẹ ruột mình. Ân oán Từ gia cùng giang gia nắm đó, cuộc chiến đoạt quyền nội bộ Từ gia, tạo thành một hồi tai nạn buồn cười, vị bác trai kia mang theo tiền tài xuất ngoại, phỉ thúy thế gia thiếu chút nữa phá sản, mẹ ruột tai nạn bỏ mình... Những câu chuyện đầy tính phim ảnh này, cư nhiên lạiphát sinh trên người mình, quả thực khiến người khác khó bề tin nổi.

Từ Thiếu Khiêm không biết nên nói cái gì, chỉ có thể trầm mặc.

Đối với Từ Tử Chính vẫn hôn mê như cũ kia, lại càng không biết nên đối đãi như thế nào.

Từ Tử Minh năm đó giả chết, thay tên đổi họ lấy đi gần hết tiền tài Từ gia, Từ gia bị vét sạch toàn bộ mắc nợ khắp nơi cơ hồ đến

https://thuviensach.vn

bên bờ vực phá sản, Từ Tử Chính ngay tại tình huống như vậy một mình ngăn cơn sóng dữ vì Từ gia chống lên một khoảng trời, thủ đoạn tàn nhẫn trên thương trường của nam nhân này quả thực làm người ta không thể không bội phục.

Nhưng mà, hắn đối với vợ và con trai mình... hoàn toàn không có một chút trách nhiệm trọn vẹn.

Hắn từ nhỏ đã nói với Từ Thiếu Khiêm, nếu tương lai con thích một người, nhất định phải chiều người đó lên tận trời, người đàn ông thông minh phải biết làm thế nào để bảo vệ người mình yêu, chỉ có người đàn ông ngu xuẩn nhất mới có thể để cho người mình yêu khổ sở.

Từ Tử Chính làm một người đàn ông ngu xuẩn nhất, hắn để cho người phụ nữ mình yêu nhất bị đưa ra nước ngoài, cuối cùng thậm chí vì hắn mà chết; hắn để cho con trai ruột hàng năm tảo mộ cho người khác, giữa cha con hai mươi mấy năm qua mỗi ngày đều gặp mà không cách nào nhận nhau.

Tứ thúc... Ba?

Về sau nên đối mặt hắn như thế nào... Lại nên xưng hộ hắn như thế nào?

Từ Thiếu Khiêm trước mộ bia hung hắn năm chặt nắm tay, móng tay đâm thật sâu vào lòng bàn tay, lại không hề cảm thấy đau đớn chút nào.

Không biết từ lúc nào trời đột nhiên đổ tuyết, trận tuyết cuối cùng của mùa đông năm nay, bông tuyết nhỏ vụn tùy ý bay nhảy bay lả tả đầy trời, lúc rơi xuống mặt đất lại bởi vì nhiệt độ trên mặt

https://thuviensach.vn

đất cao hơn không độ nên lấp tức hóa thành nước mưa, tựa như những bông tuyết bay nhảy trong không trung này chính là ảo giác sinh ra trong cơn thảng thốt.

Từ Thiếu Khiêm dưới màn tuyết đứng lặng rất lâu, rất lâu.

Áo khoác trên người hắn sớm đã bị ngấm ướt đẫm, hắn lại không chút nào phát giác, mãi cho đến khi đêm xuống, đèn đường xung quanh sáng lên toàn bộ, hắn mới từ trong hồi ức nặng nề tỉnh lại, nhìn thoáng qua từ tử mình trên bia mộ kia lần cuối, mặt không chút thay đổi xoay người rời khỏi mộ viên.

***

Thời điểm lái xe trở lại tiểu khu Nguyệt hồ đã là mười giờ tối, biệt thự cách vách đang sáng đèn, An Nham hiển nhiên ở nhà.

Xuyên qua tầng tầng mưa tuyết, một chút ánh sáng vàng nhạt ấm áp trong biệt thự kia trở nên mông mông lung lung, nhưng chỉ một chút ánh sáng mỏng manh như vậy, lại khiến cho đáy lòng lạnh lẽo của Từ Thiếu Khiêm, tựa hồ hiện lên một tia ấm áp.

An Nham ở nhà...

Từ Thiếu Khiêm cơ hồ không chút do dự lấy chìa khóa trực tiếp mở cửa nhà An Nham.

An Nham đang ở trong phòng khách xem truyền hình, đột nhiên nghe thấy cửa bị mở ra, sau khi thấy người tới lấp tức nổi giận đùng đùng nhảy dựng lên khỏi sô pha, đi đến trước mặt Từ Thiếu Khiêm hung tợn trừng mắt hắn: "Từ Thiếu Khiêm! Cậu tại sao lại có

https://thuviensach.vn

chìa khóa nhà tôi!? Cậu cái đồ điên này! Cậu như này là tự tiện xâm nhập nhà dân! Cậu %&#%#... Ưm..."

An Nham còn chưa nói xong, môi đã đột nhiên bị chặn lại.

Khác với mấy lần cưỡng hôn bá đạo trước đó, lúc này đây, Từ Thiếu Khiêm cúi người xuống, nụ hôn dừng trên môi An Nham phi thường mềm nhẹ, nụ hôn mềm nhẹ như vậy, tựa như một sợ lông vũ nhẹ nhàng lướt qua môi, vừa chạm đã rời, giống như chỉ là ảo giác trong thảng thốt.

Nam nhân ở ngoài trời đã lâu, toàn thân trên dưới đều bị mưa ướt đẫm, ngay cả trên môi, cũng mang theo nhiệt độ lạnh lẽo của trận tuyết cuối cùng.

"Đừng nói..." Từ Thiếu Khiêm dùng nụ hôn dịu dàng ngăn chặn tiếng mắng phẫn nộ của An Nham, sau đó vươn cánh tay, nhẹ nhàng ôm lấy An Nham, thấp giọng nói bên tai hắn, "Để cho tôi ôm cậu một cái, một lúc là được rồi..."

Động tác của hắn mềm nhẹ đến khiến người đau lòng, âm thanh của hắn lộ ra khàn khàn mệt mỏi.

Nam nhân đột nhiên xông vào trong phòng, tựa như muốn xin chút ấm áp nhẹ nhàng buộc chặt vòng tay, từ trên người hắn truyền đến nhiệt độ lạnh lẽo đến đáng sợ, tựa như một tia hàn ý cuối cùng ngưng tụ trong mùa đông này.

An Nham ngây ngốc đứng tại chỗ, trong khoảng thời gian ngắn, cư nhiên quên cả giãy dụa.

https://thuviensach.vn

Chương 29

Đến khi An Nham phản ứng lại được mình cư nhiên sững sờ tại chỗ bị Từ Thiếu Khiêm không hiểu ra làm sao ôm suốt mười phút, mặt An Nham đột nhiên đỏ lên, dùng sức đẩy Từ Thiếu Khiêm ra, phẫn nộ quát: "Từ Thiếu Khiêm, cậu lại phát thần kinh cái gì? Còn nữa, cậu tại sao lại có chìa khoá nhà tôi?!"

Thấy bộ dáng tức đến đỏ mặt nổi trận lôi đình này của An Nham, khôngh hiểu sao … Từ Thiếu Khiêm cư nhiên cảm thấy tâm tình bị áp lực suốt nửa tháng đột nhiên tươi tỉnh hẳn.

Rất kỳ quái, An Nham chính là có khả năng như vậy, hắn có thể dễ dàng chọc giận mình, cũng có thể dễ dàng khiến mình bình tĩnh.

Thậm chí khi bước vào nhà An Nham, còn có loại… cảm giác về đến nhà.

Căn biêt thự này là hắn hoàn toàn dựa theo sở thích của An Nham mà trang hoàng, cũng xen kẽ một chút sở thích của bản thân. Ví dụ như, ghế nằm thoải mái trên ban công là dùng để cho An Nham ngủ trưa, cái bàn trong phòng ăn là phong cách đơn giản thanh thoát mà Từ Thiếu Khiêm thích nhất, cách bố trí gia cụ trộn lẫn như vậy, thật giống như hai người đang ở chung một chỗ.

—— Loại cảm giác này thật tốt.

Từ Thiếu Khiêm tự tiện vào nhà, hành động này không thể nghi ngờ hoàn toàn kich thích thần kinh An Nham, An Nham theo sát bước chân Từ Thiếu Khiêm đi vào trong nhà, lãnh nghiêm mặt nói: "Từ Thiếu Khiêm cậu ra ngoài cho tôi!"

https://thuviensach.vn

“Cậu lúc về nhà đánh rơi một chùm chìa khoá xuống đất, tôi nhặt được giúp cậu.” Từ Thiếu Khiêm thần sắc bình tĩnh đáp lại vấn đề, đi đến trước tủ lạnh, mở ra, phát hiện trong tủ lạnh chỉ có vài quả trứng gà, cùng một túi mì nằm chỏng chơ, đây cũng là đồ hắn thuận tiện mang tới khi đến nhà này của An Nham lần trước.

Hiển nhiên, An Nham tên gia khoả hoàn toàn không biết làm bếp này, căn bản sẽ không đi mua rau dưa cùng mấy loại thịt cho vào tủ lạnh. Ngăn đá trống không, chỉ có bên cánh tủ để mấy lon bia và sữa, còn lại toàn bộ tủ lạnh đều rỗng tuếch.

Từ Thiếu Khiêm cau mày lấy ra vài quả trứng gà với mì sợi, xoay người vào phòng bếp đun nước.

An Nham sửng sốt một chút, phát hiện người này cư nhiên vô liêm sỉ chạy đến phòng bếp nấu ăn, An Nham lập tức đi qua, sắc mặt khó coi nói: “Từ Thiếu Khiêm, cậu rốt cuộc muốn làm gì? Hơn nửa đêm chạy đến nhà tôi nấu mì? Cậu sao không tự về nhà mình mà nấu?!”

Từ Thiếu Khiêm nói: “Tất cả dụng cụ làm bếp của tôi đều ở chỗ cậu.”

An Nham quét mắt qua các loại đồ dùng làm bếp hắn đem tới lần trước, nhịn không được nói: “Cậu có thể đem về.”

Nghe trong giọng nói của An Nham có sự không kiên nhẫn rõ ràng, Từ Thiếu Khiêm trầm mặc một chút, mới thấp giọng nói: “An Nham, tôi hiện tại mệt chết đi được, không muốn cãi nhau với cậu. Cậu nếu thấy tôi ngứa mắt, vậy cứ đi ngủ trước đi, tôi ở trong bếp nhà cậu ăn một chút rồi đi.”

https://thuviensach.vn

"…" An Nham trầm mặc trong chốc lát, xoay người tránh ra.

Hắn không biết bản thân vì cái gì cố chấp đuổi Từ Thiếu Khiêm đi, trong một khắc nhìn thấy nam nhân luôn luôn cường ngạnh này đứng trước mặt mình mệt mỏi hạ mắt nói: "Tôi mệt chết đi được" kia, thấy cảnh tượng hắn ở trong bếp cúi đầu nấu mì, nguyên bản ý định muốn đuổi hắn đi tựa hồ đột nhiên không mãnh liệt như vậy… Thậm chí còn có chút mềm lòng không sao hiểu được.

Mặc kệ nói như thế nào, hai người cũng là bạn bè suốt hơn 20 năm. Nam nhân này cực độ kiêu ngạo, chưa bao giờ tỏ ra yếu thế trước mặt người khác, hắn nói mệt mỏi, đại khái là thực sự đã mệt lắm rồi. Cũng không biết đã xảy ra chuyện gì lại khiến cho Từ Thiếu Khiêm luôn luôn cường thế lại lộ ra thần sắc mệt mỏi như vậy?

An Nham có chút nghi hoặc nghĩ, tự mình xoay người vào phòng khách xem ti vi.

Một lát sau, Từ Thiếu Khiêm nấu xong mì đi ra, thấy An Nham còn chưa đi ngủ, liền thấp giọng hỏi: "Cậu có đói bụng không?""

An Nham sắc mặt cứng ngắc nói: "Không đói."

Từ Thiếu Khiêm liền không làm phiền hắn nữa, tự mình ngồi trong phòng ăn ăn. Nam nhân toàn thân ướt đẫm yên lặng ngồi đó ăn mì sợi nhạt nhẽo, thoạt nhìn cư nhiên có điểm đáng thương, có cần gọi đồ ăn bên ngoài cho cậu ta không nhỉ? Bất quá giữa lúc này, rất nhiều hàng ăn bên ngoài đều đã đóng cửa rồi đi… Ngừng ngừng, vì cái gì lại quan tâm cậu ta có ăn ngon miệng hay không?

https://thuviensach.vn

An Nham bị ý tưởng của mình doạ sợ, sắc mặt không khỏi càng thêm khó coi.

Rõ ràng nên cực hận người này mới đúng.

Chính là người này, không để tâm đến nguyện ý của hắn mà cưỡng bức hắn, còn trong trạng thái hắn thanh tỉnh hoàn toàn không để ý hắn giãy dụa cùng phản kháng một lần lại một lần xâm phạm thân thể hắn… Nhớ tới cảnh tượng ngày đó, An Nham liền hận không thể một đao đâm chết Từ Thiếu Khiêm, thân là một nam nhân, bị người cùng giới xâm phạm, quả thực là một nỗi sỉ nhục lớn!

Nhưng mà, không hiểu sao, nhìn hình ảnh Từ Thiếu Khiêm thần sắc mệt mỏi ngồi trong phòng ăn cúi đầu dùng bữa, đáy lòng An Nham đột nhiên dâng lên một loại … cảm xúc thậm chí có thể gọi là "đau lòng".

Nam nhân luôn luôn mạnh mẽ lạnh lùng, rất ít khi lộ ra thần sắc như vậy, hắn giờ phút này, trông có vẻ đặc biệt khổ sở, mặt mày gắt gao nhíu chặt, vẻ mặt cũng thật nặng nề. Nhớ tới cuộc gọi quốc tế đường dài hắn gọi đến từ Paris có nhắc tới "trong nhà gặp chuyện, Tứ thúc ngã bệnh", An Nham nhịn không được nghĩ, hắn trông có vẻ khó chịu như vậy… Chẳng lẽ Tứ thúc hắn... xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn?

Từ Tứ thúc tuy rằng mới trước đây còn véo tai An Nham doạ hắn không được bắt nạt Từ Thiếu Khiêm nhưng An Nham đối với người kia vẫn là trần ngập kính ý. Nghe các trưởng bối nói, cha mẹ Thiếu Khiêm đã qua đời từ khi hắn còn rất nhỏ, là Từ Tử Chính một tay nuôi hắn lớn, An Nham cùng Từ Từ Thiếu Khiêm lớn lên bên nhau, đương nhiên biết ý nghĩa của Tứ thúc đối với Từ Thiếu Khiêm, nếu thật là Từ Tử chính xảy ra chuyện gì, đối với Từ Thiếu Khiêm mà nói kia nhất định là đả kích mang tính hủy diệt…

https://thuviensach.vn

Thấy Từ Thiếu Khiêm ăn uống xong thu dọn bát đũa chuẩn bị rời đi, An Nham nhịn không được mở miệng hỏi: "Trong nhà cậu xảy ra chuyện gì? Có phải Tứ thúc cậu chú ấy…"

Từ Thiếu Khiêm sửng sốt một chút, dừng lại bước chân, quay đầu nhìn về phía An Nham.

Đối diện với ánh mắt thâm thuý của hắn, sắc mặt An Nham hơi đỏ lên, vội vàng xoay người đi.

Kỳ thật sau khi mở miệng đặt câu hỏi An Nham liền hối hận, hắn quả nhiên vẫn rất mềm lòng, trước mặt nam nhân rõ ràng đã làm ra chuyện tình quá phận như vậy, hắn lại nhịn không được mà quan tâm đến người này.

Dù sao giữa hai người cũng có cảm tình suốt gần hai mươi năm.

Dù sao cũng từng trong thời kì niên thiếu không xa trước đây, mỗi lần hắn hụt hẫng nhất, bất lực nhất, khó khăn nhất, người đúng lúc xuất hiện bên cạnh, an ủi hắn, cổ vũ hắn, cho hắn dũng khí, trước sau đều là Từ Thiếu Khiêm.

Dù cho hiện tại Từ Thiếu Khiêm đã thương tổn hắn, hắn cũng sẽ không cách nào hoàn toàn quên được, trong từng năm tháng của tuổi thanh xuân, người này đã dịu dàng và quan tâm tới hắn như thế nào. Hắn cũng không làm sao thực sự oán hận người bạn đã từng cho hắn vô số ấm áp này.

https://thuviensach.vn

So với oán hận, càng nhiều hơn chính là hụt hẫng khi bị phản bội, bị làm nhục đi.

An Nham tâm tình phức tạp xoay người, cầm điều khiển từ xa trên bàn tuỳ tay chuyển kênh dời lực chú ý đi.

Từ Thiếu Khiêm đột nhiên đi đến bên cạnh An Nham ngồi xuống sofa, thấp giọng hỏi: "Cậu là đang… quan tâm tôi?"

Trong thanh âm của hắn tràn đầy khó tin, thậm chí còn có một tia kích động khó có thể che giấu. An Nham vội vàng căng mặt, làm bộ bình tĩnh nói: "Tôi, tôi chỉ là… thuận miệng hỏi một chút…. Khụ, thuận miệng hỏi chút thôi…. Cậu ăn uống xong rồi thì có thể về."

An Nham làm bộ không sao cả tiếp tục đổi kênh, vừa đổi đến kênh giải trí đúng lúc này, trong TV đột nhiên nảy ra một cái quảng cáo: chàng trai trẻ tuổi một thân Tây trang màu trắng, trên mặt đeo kính, ngồi trên một chiếc xe thể thao màu đỏ trực cháy phóng nhanh trên đường, cuối cùng rẽ ngoặt một cái chín mươi độ thật ngầu dừng lại giữa ngã tư, nam nhân mở cửa xe đi xuống, gỡ kính đen, hướng tới màn ảnh lộ ra mỉm cười soái khí.

Dưới ánh đèn loang loáng hoa lệ xung quanh, dáng người thon dài của chàng trai trẻ tuổi kết hợp với bộ Tây trang được cắt may phù hợp có thể nói là hoàn mỹ, trong đôi mắt xinh đẹp trần đầy ý cười, hướng về phía màn ảnh hơi hơi nâng miệng, dùng thanh âm êm tai dễ nghe nói – IMPERIAL, kinh điển, vĩnh viễn không phai nhạt!

Trên góc trái dưới màn hình đồng thời hiện lên một hàng chữ nhỏ: IMPERIAL, phát ngôn viên đại diện âu phục hoàng gia,

https://thuviensach.vn

danh hiệu diễn viên mới xuất sắc nhất Liên hoan phim lần thứ chín, An Nham.

Đây đúng là quảng cáo An Nham quay chụp trong khoảng thời gian Từ Thiếu Khiêm rời đi này, quảng cáo sau khi làm xong đưa đến tổng bộ cao tầng của IMPERIAL khiến mọi người vô cùng hài lòng, bỏ số tiền lớn lên sóng và giờ vàng 8 giờ mỗi tối, còn tài trợ cho đủ loại chương trình trên nhiều kênh truyền hình giải trí, poster tuyên truyền chụp hình người đại diện phát ngôn An Nham thậm chí treo đầy bến tàu điện ngầm toàn bộ thành phố.

Tuyên truyền phô trương thanh thế khiến cho nhân khí của An Nham lại được đẩy lên đến đỉnh điểm, ngoại trừ khí chất bản thân An Nham thật thích hợp làm người mẫu vest, đương nhiên không thể xem nhẹ chỗ dựa to lớn sau lưng từ người mẹ Chu Bích Trâm của An Nham.

Quảng cáo này chính bản thân An Nham cũng vô cùng vừa lòng, thời điểm quảng cáo được lên sóng còn mặt dày mày dạn gửi tin nhắn cho anh trai: "Anh ơi, đã xem quảng cáo chưa? Em trai anh có ngầu không?" An Lạc chỉ trả lời một chữ: "Ừ."

Không nghĩ tới, đoạn quảng cáo này lại đúng trong thời khắc lúng túng như thế nhảy ra, An Nham có muốn đổi kên đã không còn kịp rồi, Từ Thiếu Khiêm nhanh tay lẹ mắt đè lại cánh tay hắn, nói: "Đừng đổi."

Ngón tay che trên bàn tay mình của Từ Thiếu Khiêm thon dài hữu lực, nhiệt độ hơi lạnh khiến ngón tay An Nham lập tức cứng ngắc xuống, cầm điều khiển ti vi đổi cũng không được mà không đổi cũng không xong, trơ mắt nhìn mặt mình trên màn hình ti vi được phóng đại đến mức độ cực kỳ chi tiết…

https://thuviensach.vn

Từ Thiếu Khiêm ngồi đó, nghiền ngẫm nhìn gương mặt phóng đại của An Nham trên màn ảnh, cho đến khi quảng cáo phát xong, hắn mới nghiêng đầu nhìn An Nham, mỉm cười một cái, trong ánh mắt thậm chí hiên lên vẻ dịu dàng cưng chiều, thấp giọng nói: "Đoạn quảng cáo này quay không tệ, dáng người cậu rất đẹp, mặc Tây trang quả nhiên thích hợp."

Vóc người… rất đẹp…

Đã từng bị hắn chiếm đoạt hết thảy, lặp đi lặp lại xâm phạm nhiều lần, còn từng trần trụi nằm ngủ trong lồng ngực nam nhân này, nói trắng ra thì, toàn thế giới này người biết rõ dáng người An Nham nhất, tuyệt đối chính là Từ Thiếu Khiêm. Mức độ hiểu biết của Từ Thiếu Khiêm đối với thân thế An Nham thậm chí còn vượt qua cả bản thân An Nham.

Mặc dù Từ Thiếu Khiêm là trong lúc vô tình nói ra đánh giá "vóc người rất tốt" như vậy, nhưng An Nham hiển nhiên là bị cái từ này đạp trúng chân đau, mặt liền biến sắc lập tức cau mày đuổi khách: "Đã khuya lắm rồi, cậu đi nhanh đi! Còn nữa, trả lại chìa khoá cho tôi!"

Từ Thiếu Khiêm trầm mặc chốc lát, đột nhiên vươn tay ra, nhẹ nhàng ôm ôm An Nham, dịu dàng nói: "… Cám ơn cậu."

Cái ôm như vậy rất êm ái, tựa như chỉ là ảo giác.

Cái ôm vừa chạm vào đã tách ra, nhiệt độ lạnh như băng trên người hắn cũng rất mau đã biến mất không thấy đâu.

Chờ tới lúc An Nham phục hồi lại tinh thần, bóng lưng cao lớn của nam nhân đã biến mất ở cửa. Cửa biệt thự được hắn nhẹ

https://thuviensach.vn

nhàng khép lại, một chuỗi chìa khoá cũng được đặt trên mặt bàn từ bao giờ.

Từ Thiếu Khiêm cứ như vậy dứt khoát xoay người rời đi.

An Nham nhìn về phía nam nhân biến mất, tần số nhịp tim đột nhiên có chút kỳ quái.

So với loại cường bạo cùng xâm chiếm không chút để tâm nào đến ý nguyện của hắn, Từ Thiếu Khiêm giống như hôm nay này…. Cái ôm dịu dàng tựa như lông vũ ngược lại khiến An Nham càng thêm chân tay luống cuống, thậm chí ngay cả trái tim cũng có chút hoảng loạn.

Sau khi phát sinh chuyện như vậy, vốn là nên cực hận hắn mới phải, nhưng mà, cách làm thỉnh thoảng cường ngạnh, thỉnh thoảng dịu dàng này của Từ Thiếu Khiêm, lại khiến cõi lòng An Nham hoàn toàn loạn thành một khối.

An Nham căn bản không hiểu, Từ Thiếu Khiêm nói cảm ơn, đến tột cùng là đang cảm ơn cái gì?

Hắn cũng hoàn toàn không biết, đối với Từ Thiếu Khiêm mà nói, ở thời điểm hụt hẫng nhất, khó khăn nhất này, một câu quan tâm cùng thăm hỏi đơn giản kia của người hắnyêu sâu đậm, chẳng khác gì trong đêm tối rất dài mà cô độc, đúng lúc bừng lên một ngọn đèn sáng rực mà ấm áp.

Chương 30

https://thuviensach.vn

Đêm hôm đó, Từ Thiếu Khiêm đột nhiên không hiểu ra làm sao chạy đến nhà ôm ôm An Nham, còn kỳ quái nói tiếng cám ơn rồi đi luôn, An Nham thực sự không hiểu nổi suy nghĩ của người đàn ông này, không nhịn được lòng hiếu kỳ, lại ngại hỏi thẳng Từ Thiếu Khiêm là xảy ra chuyện gì, không thể làm gì khác ngoài làm bộ lơ đãng gọi điện thoại cho anh trai An Lạc.

Từ trong miệng An Lạc biết được, Từ Tử Chính thời điểm đang ở Pháp bàn chuyện làm ăn đột nhiên bị bệnh, nghe nói não bộ có một khối u, sau khi làm phẫu thuật xong vẫn luôn hôn mê bất tỉnh, Từ Thiếu Khiêm đưa hắn về nước, an bài trong một bệnh viện tư nhân làm trị liệu. Từ gia bây giờ loạn thành một khối, Từ Thiếu Khiêm là con trai cả, đang phải xử lý chuyện tình của phỉ thuý thế gia trên phương diện làm ăn.

An Nham sau khi nghe xong chợt hiểu ra. Quả nhiên không đoán sai, Từ Thiếu Khiêm sở dĩ mệt mỏi như vậy, nguyên nhân là vì tứ thúc hắn.

Nhưng An Nham cũng chỉ đoán trúng một nửa. Hắn cũng không biết, làm Từ Thiếu Khiêm khổ sở không chỉ có chuyện tứ thúc bị bệnh mà còn có âm mưu hơn hai mươi năm khó có thể tin được liên quan đến thân thế của hắn kia. Theo chân tướng dần được phơi bày, thế giới của Từ Thiếu Khiêm cơ hồ hoàn toàn bị lật đổ, cho nên, nam nhân luôn luôn cường thế mới có thể sau khi về nhà nhẹ nhàng ôm lấy An Nham, chỉ cầu một chút xíu ấm áp cuối cùng.

Cũng may, An Nham không làm hắn thất vọng.

Nhiều năm như vậy, An Nham tựa hồ cho đến nay cũng chưa từng thay đổi, hắn chung quy sẽ cho người ta một loại cảm giác ấm áp, thời điểm quan tâm người khác còn mạnh miệng nói cái gì mà "thuận miệng hỏi một chút", hắn căn bản không biết, chỉ "thuận

https://thuviensach.vn

miệng hỏi một chút" như vậy thôi, đối với Từ Thiếu Khiêm mà nói đã là ước muốn lớn lao nhường nào.

Nhớ tới dáng vẻ chân tay luống cuống của An Nham đêm hôm đó khi bị mình nhẹ nhàng ôm lấy, khoé miệng Từ Thiếu Khiêm không khỏi hơi nhếch lên.

Ngoài cửa đột nhiên vang lên một tràng tiếng gõ cửa, Từ Thiếu Khiêm thu hồi mỉm cười, thấp giọng nói: "Mời vào."

Gõ của đi vào là trợ lý của Từ Tử Chính Mạc Dương, nam nhân này Từ Thiếu Khiêm đã từng thấy qua mấy lần, là một trong số những tâm phúc mà tứ thúc tin tưởng nhất, nam nhân ngũ quan đoan chính, đáng tiếc nơi mi cung có một vết sẹo rõ ràng hủy đi dung mạo vốn dĩ anh tuấn, làm hắn trông qua có chút khó gần.

Trên thực tế Mạc Dương là một người ôn hoà, chăm chỉ. Nhiều năm qua đã giúp Từ Tử Chính lo liệu đủ loại chuyện vụn vặt,Từ Tử Chính khi bề bộn nhiều chuyện hắn sẽ thuận tiện lo luôn việc nhà, ngay cả Từ Thiếu Bạch năm đó ra nước ngoài du học cũng là do anh tự mình đi cùng.

Mạc Dương đi tới trước bàn Từ Thiếu Khiêm, đưa một văn kiện qua, thấp giọng nói: "Từ tổng, đây là bản báo cáo tình bày nội dung hội nghị xế chiều hôm nay, ngài xem một chút xem có vấn đề gì không?"

Từ Thiếu Khiêm nhận lấy bản báo cáo xem kĩ một lần, gật đầu một cái nói: "Không vấn đề gì."

Ba giờ chiều, hội nghị đúng giờ bắt đầu, trong phòng họp lớn ngồi đầy cổ đông, Từ Thiếu Khiêm cũng không trực tiếp ngồi

https://thuviensach.vn

trên vị trí chủ tịch kia mà là ngồi bên cạnh. Phụ trách chủ trì hội nghị Mạc Dương hắng giọng, mở miệng nói: "Các vị cổ đông, đầu tiên cần tuyên bố một chuyện quan trọng, Chủ tịch Từ Tử Chính bởi vì lý do sức khoẻ nhất định phải nằm viện điều trị, nên chức vị chủ tịch phỉ thuý thế gia, tạm thời sẽ do cháu của ông ấy, Từ Thiếu Khiêm đảm nhiệm."

Nói xong lời này, trong phòng nhất thời vang lên một đợt tiếng nghị luận.

Từ Thiếu Khiêm đứng dậy khỏi chỗ ngồi, ánh mắt lạnh lùng chậm rãi quét qua toàn trường, phòng họp lập tức yên tĩnh lại,

Từ Thiếu Khiêm lúc này mới nhấn mạnh từng chữ nói: "Xin chào các vị, tôi là Từ Thiếu Khiêm. Bắt đầu từ hôm nay, tôi sẽ tạm thời thay tứ thúc xử lý các hạng mục ông việc của phỉ thuý thế gia, vị trí chủ tịch này…" Từ Thiếu Khiêm chỉ chỉ cái ghế trống không bên cạnh hắn, "Tôi sẽ chờ sau khi Tứ thúc ra viện, không chút do dự hoàn trả lại cho chú ấy."

"Trong khoảng thời gian chú ấy nằm viện này, phỉ thuý thế gia, hết thảy như cũ."

Bộ dáng Từ Thiếu Khiêm trẻ tuổi bình tĩnh ung dung, cực kỳ giống Từ Tử Chính năm đó lúc tiếp nhận công ty. Có cổ đông cấp nguyên lão thậm chí có chút hoài niệm, Từ Tử Chính năm đó, cũng là tỉnh táo ung dung như vậy đứng lên, ánh mắt sắc bén mà lạnh như băng chậm rãi quét qua toàn trường, sau đó, hắn nói: "Có tôi, Từ Tử Chính, phỉ thuý thế gia vẫn sẽ tồn tại."

Hắn quả nhiên nói được làm được, đem toàn bộ xí nghiệp từ trên con đường tử vong kéo lên, trong vòng mấy năm trả sạch món

https://thuviensach.vn

nợ khổng lồ, việc làm ăn gió nổi nước lên, ngay cả tài sản cũng tăng lên gấp mấy lần.

Mà hôm nay, Từ Thiếu Khiêm lại bình tĩnh nói: "Hết thảy như cũ."

Chỉ đơn giản bốn chữ, lại khiến cho tất cả mọi người lập tức yên lòng. Giành giang sơn dễ giữ giang sơn khó, phỉ thuý thế gia dưới sự điều khiển của Từ Tử Chính phát triển vô cùng ổn định, nhóm cổ đông sợ nhất chính là người mới tới còn trẻ tuổi không biết kiên nhẫn làm ra cải cách ngây thơ "quan mới nhậm chức ba cây đuốc" (*) gì đó.

(*) quan mới nhậm chức ba cây đuốc: Quan viên sau khi mới nhậm chức, thường làm ra vài chuyện để bày tỏ quyết tâm cải cách đổi mới của mình, nhưng rốt cuộc đâu lại hoàn đấy. Nói trắng ra chính là ra oai với người khác, để lôi kéo lòng dân.

Hiếm có là Từ Thiếu Khiêm lại chững chạc như thế, không có thi hành bất kì cải cách xung động nào, ngay cả cái ghế chủ tịch kia hắn cũng không vội vã ngồi xuống, ngược lại để trống chờ Tứ thúc đang hôn mê bất tỉnh của hắn trở về.

Mấy vị nguyên lão cực kì trung thành với Từ Tử Chính đối với vị đại thiếu tỉnh táo chững chạc này của Từ gia không khỏi nhiều thêm mấy phần hảo cảm. Hội nghị vững vàng tiến hành, phỉ thuý thế gia thuận lợi chuyển giao, tựa như cái gì cũng chưa phát sinh.

***

Một ngày bận rộn mau chóng trôi qua, chờ đến lúc Từ Thiếu Khiêm xử xong các loại quảng cáo tuyên truyền trong giới giải trí,

https://thuviensach.vn

thích ứng thân phận một thương nhân giải quyết vấn đề chuyển giao của phỉ thuý thế gia, thời gian đã đến trung tuần tháng hai, bộ điện ảnh cổ trang "Thiếu Niên Thiên Tử" mà An Nham diễn chính đã sớm khởi quay,

Toàn bộ đoàn làm phim được Giang Tuyết Ngưng dẫn tới phương Nam xa xôi –

Trong thành phố điện ảnh khu ngoại ô Giang Châu.

Thành phố điện ảnh này cũng không nổi danh, chẳng qua là rất thích hợp với đoàn làm phim cổ phong, trong thành phố điện ảnh có rất nhiều kiến trúc cổ kính vô cùng tiện lợi cho việc dựng cảnh. Từ Thiếu Khiêm đã từng tới nơi này, đối với nơi đây hết sức quen thuộc, sau khi biết được toàn bộ đoàn làm phim đi Giang Châu, Từ Thiếu Khiêm rất muốn lập tức bay qua thăm An Nham, đáng tiếc sự vụ công ty quấn thân, bận rộn hơn nửa tháng mới rốt cục có mấy ngày rnảh rỗi.

Hôm nay vừa đúng ngày lễ tình nhân, Từ Thiếu Khiêm đặt ve máy bay đi Giang Châu, từ sáng sớm đã chạy đến sân bay. Mạc Dương giao hẹn trước xe đi đón Từ Thiếu Khiêm để tránh hắn bị truyền thông phát hiện, dù sao hắn còn chưa chính thức tuyên bố rút khỏi giới giải trí, tiếp nhận phỉ thuý thế gia cũng là đang tiến hành dưới tình trạng bí mật.

Ngày lễ tình nhân này, trên đường phố khắp nơi đều là nam nữ trẻ tuổi đang cầm hoa tươi, những cặp tình lữ đang yêu trên mặt là nụ cười tràn ngập hạnh phúc, nhìn thôi đã khiến người hâm mộ. Giữa không khí lễ tình nhân như thế đến thăm đoàn làm phim, trước mặt nhiều người như vậy tặng quà quá khoa trương cho An Nham thì không được, Từ Thiếu Khiêm dứt khoát chọn thứ phù hợp nhất, đi mua đồ ăn.

https://thuviensach.vn

An Nham từ bé đã tham ăn, hắn thích ăn gì Từ Thiếu Khiêm đều nhất thanh nhị sở, ngay cả các nhãn hiệu đồ ăn vặt Từ Thiếu Khiêm cũng có thể kể lại. Sợ mình đi mua đồ bị người khác nhận ra, Từ Thiếu Khiêm trực tiếp ghi ra một danh sách để trợ lý đi mua, trợ lý nhìn tờ giấy thật dài thật dài kia chỉ còn biết trơ mắt há mồm.

Lúc xế chiều, xe rốt cuộc lái đến nơi đoàn làm phim dừng chân – thành phố điện ảnh Giang Châu,

Hiện trường đang chuẩn bị quay, chính là diễn cảnh tiên hoàng qua đời. An Nham đóng vai Thái tử mặc trang phục tuyết trắng, quỳ gối trước linh đường, chờ sau khi tất cả mọi người rời đi, Thái tử trẻ tuổi rốt cục không nhịn được chảy xuống nước mắt. Ống kính đang quay đặc tả khuôn mặt hắn ở khoảng cách gần, Từ Thiếu Khiêm lên tiếng chào hỏi Giang Tuyết Ngưng, đi tới bên cạnh đạo diễn nhìn hiệu quả phối cảnh trên màn hình.

An Nham diễn cảnh khóc trước nay không cần dùng thuốc nhỏ mắt, tuyệt đối là khóc thật. Hắn thay đổi tâm trạng rất nhanh, hiển nhiên đã hoàn toàn nhập vào trạng thái của vai diễn, nước mắt từng giọt từng giọt chảy xuống trên gương mặt hắn, dáng vẻ nghẹn ngào đè nén trâm trạng đó khiến cho Từ Thiếu Khiêm nhìn thôi đã không nhịn được thấy đau lòng.,

Đúng lúc này, một cô gái cũng mặc tang phục tuyết trắng đi tới bên người An Nham, quỳ xuống bên cạnh hắn, nhẹ giọng nói: “Bệ hạ…”

An Nham nhẹ nhàng cầm tay cô, thấp giọng hỏi: “Sao ngươi lại tới đây?”

https://thuviensach.vn

Sắc mặt Từ Thiếu Khiêm hơi đổi, hắn hận ra được, nữ nhân kia chính là Hứa Khả, là nữ nhân vật chính trong bộ phim. Dựa theo kịch bản, nữ nhân vật chính là Thái tử phi mà hoàng đế thay mặt mặt chỉ hôn cho hắn thời niên thiếu khi còn là Thái tử. Hai người thanh mai trúc mã cùng nhau lớn lên, tình cảm sâu đậm, sau khi hoàng đế băng hà, Thái tử lên ngôi lập nàng làm hậu, kết cục cuối cùng cũng là hai người cùng chết.

Giang Tuyết Ngưng quay bộ phim này chính là muốn biểu đạt cái "ấm áp" này.

Trước kia trong các phim cung đình thường là nữ nhân tranh đấu tới lui hao tổn tâm cơ, còn trong bộ phim này không có bất kỳ người thứ ba nào, cũng không có nữ nhân tranh giành ghen tỵ. Đây là một cố sự rất đơn giản, vốn kể về một thái tử không buồn không lo sau khi phụ hoàng băng hà lên ngôi thành đế, giãy giụa giữa thời loạn thế xoay vần, bất đắc dĩ khói lửa bùng lên bốn phía, đất nước nho nhỏ của hắn nhanh chóng gặp nạn diệt quốc, hoàng đế trẻ tuổi dẫu có chết cũng không đầu hàng, cuối cùng cùng hoàng hậu mình yêu sâu đậm tay nắm tay ung dung cùng chết, cùng nhau trả nợ nước.

Chẳng biết vì sao, thấy An Nham thật chặt nắm tay nữ nhân kia, nhìn hình ảnh hai người sóng vai quỳ xuống trước linh đường, dù biết rõ bọn họ chẳng qua chỉ là đang đóng phim, nhưng trong lòng Từ Thiếu Khiêm lại đột nhiên dâng lên một nỗi bất an cực kì mạnh mẽ.

An Nham đã từng nói, hắn đối với Hứa Khả này vừa thấy đã yêu, hai người trong kịch bản lại còn là vợ chồng tình thâm như thế…

https://thuviensach.vn

Rất nhiều diễn viên thời điểm đóng phim vô cùng nhập vai, cũng chính bởi vì hoà vào tâm trạng như vậy, sau khi kết thúc quay phim, nam nữ nhân vật chính không bỏ được nhau, từ đó lâm vào tình yêu nồng nhiệt, ví dụ như vậy trong giới giải trí đếm không xuể, bạn gái trong mấy scandal trước của An Nham tất cả đều là mượn cái cớ này.

Mà nữ sinh này là tiểu sư muội của An Nham, là loại hình mà An Nham thích nhất, là người mà An Nham từng chính miệng nói vừa thấy đã yêu, là nữ nhân hắn yêu nhất trong phim, thậm chí nguyện ý đồng sinh cộng tử…

Điều kiện tiên quyết ở đây là diễn theo kịch bản như vậy, sau khi kết thúc, bọn họ liệu có thể… thật sự yêu nhau hay không?

Từ Thiếu Khiêm nhìn phối cảnh trên màn hình trầm mặc rất lâu, lúc này mới cau mày hỏi: "Đạo diễn Giang, Hứa Khả này và An Nham ở chung như thế nào?"

Giang Tuyết Ngưng cười nói: "Rất tốt a, Hứa Khả là tiểu sư muội của An Nham, trong quá trình quay phim An Nham vẫn nhất mực chiếu cố cô ấy, lại còn thường xuyên giúp cô ấy tìm cảm giác diễn, hai người bọn họ đều rất cố gắng, từ khi chính thức khai máy cũng rất ít NG, những cảnh tôi dự phòng trước đều không cần dùng."

Từ Thiếu Khiêm nghe đến đó, chân mày không khỏi nhíu càng chặt hơn. Một cảnh diễn này vừa kết thúc, Giang Tuyết Ngưng vẫy tay ra hiệu, bảo bên kia thu công, phó đạo diễn biết Từ Thiếu Khiêm, liền cười nói vọng sang: "Thu còng thu còng! Bệ hạ, có người tới tham ban!"

https://thuviensach.vn

“Ai vậy?” Bởi vì đã quay đến tình tiết Thái tử lên ngôi, An Nham bị mọi người trong đoàn làm phim gọi đùa là “bệ hạ”, An Nham cũng rất không biết xấu hổ nhận luôn.

Nghe nói vật, An Nham nhanh chóng từ trạng thái quay phim phục hồi lại tinh thần, nhận lấy khăn lông trợ lý đưa tới lau khô sạch nước mắt trên mặt, quay đầu lại cười híp mắt nói: “Đến tham ban? Là đến tham ban trẫm ấy hả?”

Hứa Khả buồn cười nói: “Bệ hạ, không phải là fans của ngài đấy chứ? Trời lạnh thế này cư nhiên vội vàng chạy đến tham ban ngài a.”

Hai người lại còn dùng giọng điệu lúc quay phim, một đám người nhất thời cười lăn.

Khí trời cuối đông phía nam đúnglà vô cùng giá rét, hơi thở ẩm ướt sau cơn mưa cơ hồ có thể làm mọi người lạnh thấu xương. Nam nhân tới tham ban mặc một chiếc áo khoác chống gió màu xám, tay nhét trong túi, con ngươi đen nhánh thâm thuý, tựa hồ lộ ra lãnh ý của thời tiết trời đông giá rét đuổi cũng không đi.

Ngẩng đầu đối diện với ánh mắt nam nhân, An Nham sửng sốt một chút, không khỏi nắm chặt lấy tay Hứa Khả làm bộ không có gì đi tới trước mặt Từ Thiếu Khiêm, cười nói: “Sao lại rảnh rỗi đến tham ban, khụ, đã lâu không gặp…”

Tại chỗ có đạo diễn giám chế nhiều người như vậy, hai người bất luận thế nào cũng không thể trở mặt.,

Từ Thiếu Khiêm cũng đè nén lửa giận, cười cười nói: “Đi ngang qua Giang Châu, nghe nói đoàn làm phim các cậu đang quay

https://thuviensach.vn

ở đây, nên tiện đường đến xem một chút." Tiếp theo lại quay đầu liếc nhìn trợ lý đi theo, ý bảo đem đồ tới, sau đó nhìn An Nham, thấp giọng nói, "Mang cho cậu một ít đồ ăn."

Trợ lý nhanh trí lập tức xách năm túi nilon lớn đưa tới trước mặt An Nham, đồ ăn bằng nửa buồng xe, đủ để ăn suốt một tháng, toàn bộ đoàn làm phim nhất thời sợ ngây người.

Nhiều đồ ăn ngon như vậy…. Từ Ảnh đế vừa ra tay quả nhiên không giống bình thường.

Nơi ngoại ô thành phố điện ảnh, bình thường cũng không ăn được thứ gì ngon, trong thời gian quay phim cơ hồ ngày ngày đều ăn cơm hộp, tự nhiên thấy nhiều đồ ăn ngon như vậy, tất cả mọi người đều không nhịn được nuốt nuốt nước miếng, mắt lom lom nhìn những món ngon kia không dám động thủ, dù sao Từ Ảnh đế là tới tham ban An Nham, đồ ăn mang theo nhất định là để cho An Nham.

An Nham lại rộng rãi cười cười, nói: "Cảm ơn. Nếu Thiếu Khiêm đã bỏ tiền khao chúng ta, mọi người cũng đừng khách khí nữa, cứ tuỳ ý lấy đi."

Đơn giản một câu "chúng ta" và "mọi người" đã khiến cho Từ Thiếu Khiêm tham ban biến thành bỏ tiền khao toàn bộ đoàn làm phim.

An Nham trực tiếp đưa mấy túi cho trợ lý, trợ lý vừa cầm túi đi, một người lập tức nhào lên, vừa nói "Thiếu Khiêm thật tốt quá", "Cám ơn ảnh Ảnh đế" vừa điên cuồng tranh cướp thức ăn.

https://thuviensach.vn

“Cái này ăn ngon thật!”, “Đây là cái gì tôi cho tới gì chưa từng ăn!”, “Anh đầu đất à? Cái này gọi là kẹo hàng!”, “Lại có nhiều socola như vậy? Loại này đắt lắm đấy!”, “Trời ơi tôi thích nhất bánh gạo mềm!”, “Loại thịt nước này siêu ngon”…

Một đám người rất nhanh quét sạch đống đồ ăn.

An Nham quay đầu lại, cười nói: “Thiếu Khiêm, ngại quá, tôi bên này còn một vài cảnh cần đuổi quay… Cậu không phải là bề bộn nhiều việc à? Hay là cứ về trước đi… Sau này trò chuyện tiếp. Lần sau gặp mặt mời cậu đi ăn.”

Thời điểm hắn nói những lời này trên mặt còn mang nụ cười sáng lạn, nhìn trong mắt người ngoài thì vô cùng chân thành.

Chỉ có Từ Thiếu Khiêm biết, lời kịch hắn nói những lời này, là lệnh đuổi khách cực kì trực tiếp.

Hơn nửa tháng không gặp, diễn kỹ của An Nham vậy mà càng ngày càng tốt.

Từ Thiếu Khiêm nhìn An Nham, hơi cười một cái, nói: “Cậu đi theo tôi, tôi có lời muốn nói với cậu.”

Sau đó, Từ Thiếu Khiêm không để ý đến ánh mắt mọi người, trực tiếp kéo An Nham lên xe cách đó không xa.

Chương 31

Từ Thiếu Khiêm kéo An Nham lên xe, dùng sức đóng cửa, trực tiếp ném An Nham vào chỗ ngồi phía sau.

https://thuviensach.vn

Nụ hôn ào ạt rơi xuống trên môi, hàm răng đột nhiên bị cạy ra, đầu lưỡi nam nhân theo đó xông vào, nụ hôn trở nên ngày càng sâu hơn. Đầu lưỡi Từ Thiếu Khiêm tựa như trừng phạt, điên cuồng đảo khắp khoang miệng An Nham.

"Ư... Ưm ư..." An Nham toàn thân cứng ngắc, hai tay để trước ngực dùng sức đẩy Từ Thiếu Khiêm.

Không gian bên trong buồng xe hết sức chật hẹp, thân thể hai người gắt gao dây dưa chung một chỗ, điều này làm cho An Nham không nhịn được hồi tưởng lại buổi sáng sớm vừa mới tỉnh dậy sau khi say rượu kia, hắn cũng là không để ý tới nguyện ý của mình như vậy, mạnh mẽ ấn ngã mình một lần lại một lần xâm phạm.

Lưng An Nham nháy mắt dâng lên một một đợt run sợ. Từ Thiếu Khiêm khỏe đến làm người phẫn hận, An Nham nửa ngày không đẩy được hắn ra, dứt khoát dùng lực khép khớp hàm lại, hung hăng cắn xuống.

"....." Bên trong khoang miệng nhất thời trần đầy mùi máu tươi.

An Nham lần cắn này dùng lực mười phần, môi Từ Thiếu Khiêm bị hắn cắn nát, đầu lưỡi cũng thiếu chút nữa bị An Nham cắn đứt. Từ Thiếu Khiêm vươn mu bàn tay nhẹ nhàng xoa xoa khóe miệng, cúi đầu nhìn về phía An Nham.

An Nham nửa nằm trên ghế sau, hắn hiện tại vẫn đang mặc trang phục thái tử trong phim, trường y tuyết trắng ôm chặt lấy dáng người thon dài, mái tóc dài đen như gỗ mun mềm mại tản ra sau đầu, bởi vì giãy giụa mới rồi, vạt áo có hơi chút vẻ hỗn độn,

https://thuviensach.vn

dáng vẻ đỏ mắt thở dốc... làm cho ham muốn bắt nạt hắn trong cơ thể gần như sôi trào hừng hực.

Mỹ nhân cổ ttrang... hóa trang này của An Nham thật sự chọc người động tâm.

Từ Thiếu Khiêm cưỡng chế xúc động tiếp tục hôn hắn, thấp giọng hỏi nói: " An Nham, nửa tháng không gặp, tình cảm giữa cậu với Hứa Khả thế mà càng ngày càng tốt? Nghe nói cậu cả ngày đều cùng cô ta tập diễn?"

An Nham bị hôn đến phát hỏa, thẹn quá hóa giận nói: "Cô ấy là tiểu sư muội của tôi, tôi thích nói chuyện với cô ấy, liên quan gì đến cậu?"

Từ Thiếu Khiêm trầm mặc nhìn An Nham.

An Nham cau mày hất tay Từ Thiếu Khiêm ra, sửa sang lại quần áo tóc tai hỗi độn một cái, đứng dậy khỏi chỗ ngồi, hít sâu, bình tĩnh mà nghiêm túc nói: "Từ Thiếu Khiêm, việc lần trước tôi không tính sổ với cậu, không có nghĩa là tôi tha thứ cho cậu, tôi với cậu bạn bè nhiều năm như vậy, An gia và Từ gia lại luôn luôn giao hảo, tôi không muốn làm lớn chuyện này, như vậy đối với tất cả mọi người đều không có lợi."

"Cậu là đồng tính luyến ái, tôi cũng không khinh bỉ cậu, nhưng phiền cậu đi tìm người khác, đừng đến làm phiền tôi nữa!"

Trong mắt Từ Thiếu Khiêm chợt lóe lên một tia tàn khốc, hạ giọng nói: "... Cậu nói cái gì?"

https://thuviensach.vn

An Nham rất trực tiếp nói: "Tôi nói, tôi là trai thẳng! Tôi tương lai nhất định sẽ kết hôn với phụ nữ sinh con! Tôi trước kia hoa tâm phong lưu làm loạn không thiếu chuyện xấu, là tôi không hiểu chuyện, nhưng hiện giờ tôi đã biết, tôi biết chân chính thích một người là cảm giác như thế nào!"

"Hứa Khả chính là mẫu con gái mà tôi thích, tôi muốn cùng cô ấy nghiêm túc nói chuyện yêu đương, tôi đúng là cả ngày tập diễn với cô ấy, bởi vì tôi thích ở bên cô ấy!"

"Từ Thiếu Khiêm, lấy điều kiện của cậu, dù cho cậu là đồng tính luyến ái, tìm một người cùng tính hướng với cậu không phải rất dễ hàng hay sao? Đã biết tôi không có khả năng thích đàn ông, cậu cố miễn cưỡng thì có tác dụng gì?"

"Chuyện lần trước tôi coi như một cơn ác mộng mà quên đi, nể tình nhiều năm bạn bè, tôi sẽ không tính sổ với cậu... nhưng xin cậu đừng có đến quấy rầy tôi nữa, được không?!"

Một đoạn này An Nham nói quyết đoán mà dứt khoát, trong ánh mắt cũng tràn đầy thành khẩn. Hiển nhiên, trong thời gian tách đó, hắn đã cẩn thận suy xét đến ứng đối với Từ Thiếu Khiêm như thế nào.

Hắn căn bản không biết, một đoạn hắn nghiêm túc nói ra này, mỗi một từ, đều như một con dao sắc bén, hung hăng đâm vào tim Từ Thiếu Khiêm.

Từ Thiếu Khiêm trong khoảng thời gian này vẫn bề bộn nhiều việc, tứ thúc bên kia xảy ra chuyện, hắn chung quy không thể ngồi yên không để ý đến, làm con trai trưởng Từ gia, hắn phải trở về xử lý chuyện làm ăn, tạm thời gác lại khúc mắc với An Nham, mỗi

https://thuviensach.vn

ngày bận rộn đến mức sứt đầu mẻ trán, lại còn nhớ nhung người trước mặt này da diết, thời khắc chú ý hoạt động của hắn, lo lắng hắn ở đoàn làm phim liệu có chịu khổ hay không, liệu có chịu vất vả hay không.

Không ngờ, thật vất vả rút được chút thời gian rảnh chạy đến phim trường tham ban, cư nhiên nghe hắn chính miệng nói ——

"Hiện giờ tôi đã biết, tôi biết chân chính thích một người là cảm giác như thế nào."

Lần này không uống say, cũng không phải thuận miệng nói lung tung, mà là trong trạng thái tỉnh táo, bình tĩnh, từng chữ, từng chữ nói ra.

—— Cậu cuối cùng cũng biết, nhưng đối tượng lại không phải Từ Thiếu Khiêm.

Mà cậu không biết là, loại cảm giác này, từ mười năm trước đã khắc sâu trong lòng Từ Thiếu Khiêm.

Cấp ba năm ấy, khi cậu bị ông nội đánh đến nỗi bỏ nhà trốn đi vụng trộm rơi lệ, khi hắn tìm được cậu ở góc vườn trường hẻo lánh thấy cậu bị đông lạnh đến mức lẩy bẩy phát run, khi hắn nhẹ nhàng ôm lấy cậu thấp giọng an ủi —— hắn đã biết, thích một người là như thế nào.

Loại cảm giác này, hắn biết đến quá sớm, cũng đã quá lâu rồi.

https://thuviensach.vn

Hắn biết rõ cậu là trai thẳng, cậu thích con gái, cậu tương lai nhất định sẽ kết hôn sinh con. Hắn cũng từng mâu thuẫn, từng giãy giụa, thời điểm vừa mới bắt đầu thậm chí bởi vì không muốn ảnh hưởng đến cậu, còn cố gắng thử đi thích người khác.

Đáng tiếc hắn thất bại.

Trong mắt hắn chỉ có cậu, trong lòng cũng chỉ chứa được cậu.

"Lấy điều kiện của cậu, tìm một người cùng tính hướng với cậu không phải rất dễ dàng hay sao?"

Phải, là rất dễ dàng. Trên thế giới này đồng tính luyến ái còn rấy nhiều, lấy điều kiện của Từ Thiếu Khiêm, tìm một đồng tính luyến ái sao không dễ dàng?

Nhưng mà An Nham, cậu có từng nghĩ tới hay không, nếu không phải An Nham cậu, Từ Thiếu Khiêm sẽ biến thành đồng tính luyến ái ư?

—— người hắn yêu chỉ có cậu.

—— người hắn muốn bên nhau trọn đời, chỉ có cậu.

Trầm mặc giằng co làm người ta hít thở không thông thật lâu, Từ Thiếu Khiêm rốt cục mới tìm lại được âm thanh, thấp giọng hỏi: "An Nham, cậu nói cậu thích Hứa Khả, như vậy... Cậu có hiểu rõ Hứa Khả không?"

https://thuviensach.vn

Vẻ mặt của hắn nhìn qua đặc biệt nặng nề, trong ánh mắt thâm trầm có quá nhiều cảm xúc phức tạp không nói rõ được, An Nham không khỏi giật mình, lúc này mới chột dạ nói: "Tôi... Tôi sẽ chậm rãi tìm hiểu cô ấy, tôi chỉ biết, cô ấy thực hoạt bát, thực đáng yêu, ở bên cô ấy tâm tình của tôi sẽ rất tốt... Tôi biết, đây nhất định chính là thích."

"Vậy à..." Từ Thiếu Khiêm nhìn An Nham, thấp giọng nói, "Nhưng cậu đối với cô ta... hoàn toàn không hiểu. các người như vậy, có thể ở bên nhau bao lâu? Tình cảm của các người, có thể chống lại khảo nghiệm của hiện thực hay không? Những điều này cậu đều chưa từng nghĩ đến ư?"

An Nham bị thanh âm trầm thấp bình tĩnh của hắn nói cho hốt hoảng một trận.

Đúng vậy, những điều này hắn đều không nghĩ đến, hắn đối với Hứa Khả kỳ thật chỉ là có chút hảo cảm mà thôi, hắn không thực sự định cùng Hứa Khả bên nhau. Lôi Hứa Khả ra, phần nhiều là lấy một cái cớ để cự tuyệt Từ Thiếu Khiêm mà thôi...

An Nham xem nhẹ bối rối dưới đáy lòng, ra vẻ bình tĩnh nói: "Động tâm cũng không cần dựa trên nền tảng hoàn toàn hiểu biết! Tình cảm và thời gian cũng không phải hoàn toàn có quan hệ trực tiếp với nhau. Tôi, tôi đối với cô ấy nhất kiến chung tình, tôi muốn chậm rãi ở cùng cô ấy, từ từ tìm hiểu cô ấy. Tôi muốn nghiêm túc nói chuyện yêu đương với cô ấy, chẳng lẽ không thể?"

Từ Thiếu Khiêm trầm mặc một lát, "Nếu... cô ta căn bản không phải tiểu sư muội của cậu thì sao?"

https://thuviensach.vn

An Nham nhíu mày, “Tôi thích cô ấy, không liên quan đến chuyện cô ấy có phải tiểu sư muội của tôi hay không!”

“An Nham, cậu và cô ta không có khả năng ở bên nhau.”

“Vì sao?”

Từ Thiếu Khiêm bình tĩnh nói: “Tôi lần này đến tham ban, không chỉ là đến gặp cậu, còn có một chuyện quan trọng muốn nói cho cậu. Hứa Khả cũng không phải sư muội của cậu, nữ nhân vật chính bộ điện ảnh này, cũng quyết định muốn đổi người.”

An Nham biến sắc, “Cậu dựa vào cái gì nói như vậy? Vì sao đang yên đang lành đột nhiên đổi người?!”

“Bởi vì, tôi chính là nhà đầu tư sau màn bộ điện ảnh này.”

“.....”

Từ Thiếu Khiêm một câu khiến An Nham sững sờ tại chỗ.

Hắn là nhà đầu tư? Bộ điện ảnh này cư nhiên là hắn đầu tư?!

Bởi vì phẫn nộ, ngón tay An Nham bắt đầu hơi hơi phát run, hắn không thể tin trừng to mắt nhìn Từ Thiếu Khiêm, Từ Thiếu Khiêm như vậy thậm chí làm hắn sợ hãi —— Đây là một người đàn ông đáng sợ nhường nào? Trước thì biệt thự ở khu Nguyệt Hồ, nay lại đoàn làm phim Thiếu Niên Thiên Tử, hết thảy mọi thứ này, cư nhiên đều nằm trong lòng bàn tay hắn?!

https://thuviensach.vn

Lúc trước, bản thân còn bởi vì hắn giới thiệu biệt thự giảm giá mà biết ơn vô cùng, bởi vì hắn giới thiệu bộ phim cổ trang Giang Tuyết Ngưng đạo diễn này mà trong lòng cảm kích... không ngờ, Từ Thiếu Khiêm chính là nhà đầu tư sau màn bộ phim này? Đoàn làm phim này căn bản đều do hắn định đoạt? Chính mình cư nhiên trở thành món đồ chơi mặc hắn đùa bỡn trong lòng bàn tay?!

"Từ Thiếu Khiêm, cậu cho tôi là cái gì? Tôi dựa vào cái gì phải nghe lời cậu?" An Nham đột nhiên nắm chặt nắm tay, dùng lực đấm một cú lên mặt Từ Thiếu Khiêm, "Cậu dám động vào Hứa Khả, tôi tuyệt đối không tha cho cậu!"

"Từ Thiếu Khiêm! Cậu thật khiến tôi ghê tởm!"

An Nham nói xong liền đẩy cửa xuống xe, Từ Thiếu Khiêm nâng kính mắt bị đánh lệch trên sống mũi, quay đầu nhìn bóng dáng hắn rời đi, trầm mặc thật lâu.

Khiến cậu... ghê tởm?

Nếu cậu biết, nhà đầu tư sau màn Thành Phố Vô Tận cũng là Từ Thiếu Khiêm, cậu sẽ càng cảm thấy ghê tởm ư?

Hắn chỉ là muốn giúp cậu một chút mà thôi.

Tính cách mẹ cậu Chu Bích Trân mạnh mẽ không hạ được thể diện đi giúp cậu, hắn thấy cậu vất vả như vậy, cố gắng như vậy, lại trước sau diễn mãi phim truyền hình nhàm chán, không cách nào phát huy được thực lực chân chính của bản thân, thậm chí thành bình hoa trong miệng truyền thông, vì thế, hắn nảy ra ý tưởng đầu tư một bộ điện ảnh muốn cho cậu đảm nhiệm nhân vật chính, hơn nữa tự mình tham dự, muốn nâng đỡ cậu, muốn giúp cậu phát huy

https://thuviensach.vn

ra trình độ chân chính, muốn cho con đường sau khi bước vào giới điện ảnh càng thuận lợi bằng phẳng, giúp cậu trên đài đấu to như vậy hoàn thành trọn vẹn giấc mộng của chính mình.

Hắn vẫn nhớ rõ năm đó khi cậu nói muốn giành được giải thưởng lớn Ảnh đế, trong mắt chợt lóe một mạt sắc thái sáng bừng.

—— đó là giấc mộng lớn nhất của cậu, là giấc mộng chung của cậu và hắn.

Hắn đầu tư bộ kịch cổ trang này, cũng là bởi vì cậu từng vô tình nói bản thân rất muốn diễn cổ trang, đúng dịp Giang Tuyết Ngưng quay trở lại cũng muốn quay một bộ điện ảnh cổ trang lại xui xẻo không tìm được nguồn tài chính, cho vị tiền bối mà hắn tôn kính, cho người yêu mà hắn yêu thương, một cơ hội hợp tác chung.

Hắn không nói cho cậu hắn chính là nhà đầu tư sau màn, sợ cậu sẽ phản cảm, sợ cậu cảm thấy cậu là dựa vào hắn mới nổi tiếng. nhưng sự thật, chỉ có hắn chân chính hiểu rõ thực lực của cậu, chỉ có hắn nguyện ý vì cậu trả giá hết thảy.

Không ngờ, bộ phim cổ trang này, cư nhiên làm cậu tình cờ gặp được người con gái của cậu, để cậu hiểu cái gì là thích một người.

Đáng cười cỡ nào?

Cậu thích Hứa Khả, cư nhiên là hắn tự tay thúc đẩy.

“Dám động vào Hứa Khả, tôi tuyệt đối sẽ không tha cho cậu...”

https://thuviensach.vn

Lời nói chói tay từng câu lại từng câu vang vọng rõ ràng bên tai, chấn động đến nỗi màng tai từng đợt lại từng đợt phát đau.

Sẽ không tha thứ?

Vậy thì đừng tha thứ nữa.

—— Oán hận, dù sao cũng là một loại tình cảm càng thêm nồng đậm hơn quên lãng, không phải ư?

Từ Thiếu Khiêm trầm mặc thật lâu, sau đó rốt cục khẽ cười cười, cầm lấy di động gọi đến điện thoại Giang Tuyết Ngưng: "Đạo diễn Giang, hẹn chỗ, tôi có lời muốn nói với ngài, tiện thể gọi toàn bộ đám người chị Lâm đến, về nữ nhân vật chính bộ phim này, chúng ta cần thảo luận lại lần nữa."

"Mấy người chúng ta cùng đi ăn đi, tôi lái xe đến." Giang Tuyết Ngưng gác điện thoại, quay đầu lại nói vọng với mọi người, "Buổi chiều hôm nay nghỉ, cả nhà nghỉ nửa ngày thư giãn đi!"

Phim trường bắt đầu truyền đến một tràng tiếng hoan hô, chỉ có An Nham, sắc mặt bởi vì câu này mà đột nhiên trở nên khó coi.

Chương 32

Chuyện thay đổi nữ chính nhanh chóng được quyết định, lý do là trong quá trình quay phim Hứa Khả bị bỏng nặng, phải nằm viện trị liệu. Trong bộ phim này vừa lúc có cảnh hoàng cung bị lửa thiêu, như vậy cũng dễ giải thích với giới truyền thông.

https://thuviensach.vn

Kết quả sau khi công bố, Hứa Khả khóc lóc cùng người đại diện của cô rời đi, An Nham đột nhiên chạy đến phòng Giang Tuyết Ngưng, bình tĩnh nói: "Đạo diễn Giang, hãy đổi luôn cả tôi đi, bộ phim này tôi không muốn diễn nữa. Thật xin lỗi, xin ngài tìm một nam chính thích hợp hơn, tiền vi phạm tôi sẽ theo như hợp đồng bồi thường cho mọi người."

Thời điểm đi đến cửa, đúng lúc nhìn thấy Từ Thiếu Khiêm, An Nham thần sắc bình tĩnh nói: "Hứa Khả sẽ chuyển ký với tập đoàn Hoa An, tôi sẽ hợp tác với cô ấy một bộ phim khác… Nhà đầu tư phải không? Từ Thiếu Khiêm, cậu cho rằng cậu có tiền là có thể nắm hết thảy trong tay? Cậu cho là người An gia chúng tôi không nỡ đầu tư một bộ điện ảnh cho tối?:

"Đừng tưởng rằng tôi không so đo với cậu… là vì tôi sợ cậu!"

An Nham nói xong lời này liền xoay người rời đi, lúc đi ngang qua bên người Từ Thiếu Khiêm, thậm chí còn không thèm liếc hắn lấy một cái.

"An Nham" Từ Thiếu Khiêm dùng sức bắt lấy tay An Nham, lực độ như vậy cơ hồ muốn bóp nát xương cốt hắn, thấp giọng nói, "Cậu sẽ hối hận…"

"Đủ rồi." An Nham hung hăng hất tay hắn ra, sắc mặt tái nhợt nói, "Đó cũng là chuyện của tôi, không liên quan đến cậu."

Nơi ngón tay bị nắm giữa nóng rực như lửa cháy, cái cảm giác đau đớn kỳ quái này truyền hẳng từ tay đến trái tim An Nham. Không biết vì sao thời điểm xoay người rời đi, mỗi một bước của

https://thuviensach.vn

hắn đều trở nên gian nan đến vậy, vì sao trái tim của hắn lại có cảm giác… trống rỗng tựa như đang mất đi thứ gì đó cực kỳ trọng yếu.

Ánh mắt dừng trên người hắn của Từ Thiếu Khiêm làm hắn tâm phiền ý loạn, loại cảm giác không vui kỳ quái này khiến hắn khó chịu cơ hồ muốn nổi điên.

An Nham không ở lại Giang Châu quá lâu, hắn sảng khoái đặt máy vé bay trong ngày, cùng Hứa Khả bay về thành phố Tây Lâm.

Thời điểm máy bay hạ cánh đã là tám giờ tối, lúc mọi người ra khỏi sân bay, Diêu Lộ người đại diện của Hứa Khả đột nhiên nói: "An Nham, anh có thể giúp Tiểu Khả không? Bộ phim này với cô ấy mà nói cực kỳ quan trọng, nếu cứ không hiểu ra làm sao bị thay ra, cô ấy về sau sẽ càng kiông có cơ hội lộ diện. Anh cũng thấy đấy, cô ấy tuy rằng là người mới nhưng cô ấy thật đã rất cố gắng mà."

"… Tôi sẽ cố hết sức."

Tâm tình hiện tại của An Nham thực loạn, hắn muốn giúp tiểu sư muội ký với tập đoàn Hoa An, nhưng hắn còn chưa biết rõ nên nói với mẹ như thê snào, hắn muốn giúp cô ấy nhưng trong lòng hắn cũng không hoàn toàn nắm chắc, cho nên hắn khong có biện pháp đưa ra một hứa hẹn không đâu.

Nếu nói cô ấy là bạn gái mình, tình cảm giữa hai người căn bản là chưa đến mức kia, hảo cảm của An Nham đối với cô ấy, phần nhiều cũng bởi cô ấy là tiểu sư muội của mình, trong giới giải trí hiếm khi gặp được bạn học, cảm giác này giống như là gặp được tổ quốc đồng bào trên đất khách quê người vậy, đặc biệt thân thiết.

https://thuviensach.vn

Nhưng chỉ với thân phận và nhân khí của Hứa Khả, Chu Bích Trân rất khó đồng ý ký kết với nghệ sĩ như vậy. Hoa An rất ít khi ký với người mới, ngôi sao dưới trướng ngoại trừ vài diễn viên cấp Ảnh đế hạng nhất, còn lại ít nhất cũng là ngôi sao đã đỏ đến hạng hai từ trước, dạng người mới như Hứa Khả này ngay cả ngôi sao hạng ba cũng chưa được tính sẽ rất khó thuyết phục được Chu Bích Trân ký với cô.

An Nham nghĩ nghĩ nói: "Tôi sẽ nghĩ biện pháp giúp cô ấy, qua vài ngày sẽ cho các cô câu trả lời thuyết phục, cô cứ đưa Tiểu Khả về trước đi đã."

"… Được rồi." Diêu Lộ lúc này mới xoay người đưa Hứa Khả đi.

***

An Nham bảo lái xe đưa hắn về An gia.

Thời điểm về đến nhà anh trai đang cùng ông nội xem kinh kịch trong phòng khách, giọng hát y y a a trong kịch truyền hình làm hốc mắt An Nham nhất thời hơi hơi nóng lên. Đây là An gia, là nơi hắn lớn lên từ nhỏ. Ông nội đặc biệt thích xem kênh ca nhạc, mỗi lần về nhà, cơ hồ đều có thể nghe được từ trong phòng khách truyền đến giọng hát đủ mọi loại nạch, đây là cảm giác ấm áp thuộc về gia đình mà hắn quen thuộc nhất.

An Nham hít sâu một hơi, điều chỉnh tốt biểu tình trên mặt, đi vào phòng khách, xán lại bên người anh trai cho anh một cái ôm thật chặt, cười nói: "Anh, ông nội, cháu đã về rồi…"

https://thuviensach.vn

An Lạc có chút nghi hoặc nói: "Cậu không phải đang quay phim ở Giang Châu à? Sao lại đột nhiên trở về rồi?"

"Đoàn làm phim nghỉ ấy mà…" An Nham nhanh chóng đánh trống lảng, "Đúng rồi, mẹ em đâu rồi?"

An Quang Diệu nói: "Ông ngoại mày đoạn thời gian trước nằm viện phẫu thuật, hôm qua vừa mới khỏi hẳn xuất viện, mẹ mày qua bên kia thăm ông ấy, chắc tầm vài ngày nữa sẽ cùng cha mày trở về."

Chuyện ông ngoại phẫu thuật An Nham cũng biết, trước đó còn gọi điện thoại ân cần thăm hỏi. U dạ dày là một ca phẫu thuật nhỏ, mẹ lo lắng mới qua bên kia thăm. An Nham vốn cũng muốn qua, lại bởi vì lịch làm việc lúc ấy quá dày thật sự không đi được.

An Nham cười cười, nói: "Ông ngoại xuất viện sớm như vậy không thì cháu hiện tại gọi điện thoại hỏi một chút xem sao."

An Nham vừa lấy di động ra chỉ thấy trên màn hình xuất hiện một cái tên mà hắn hiện tại ghét nhất: Từ Thiếu Khiêm. Không chút nghĩ ngợi trực tiếp từ chối điện thoại, An Nham dứt khoát tắt điện thoại, đứng dậy muốn trở về phòng lại nghe di động An Lạc đột nhiên vang lên.

An Lạc tiếp điện thoại, thấp giọng nói: "Thiếu Khiêm, cậu nói An Nham hả? Ừ, nó vừa về nhà, làm sao vậy?"

An Lạc ngẩng đầu nghi hoặc nhìn về phía An Nham, An Nham lập tức toàn thân cứng ngắc ngồi lại xuống sofa.

https://thuviensach.vn

"… Nó không có chuyện gì." An Lạc tiếp tục nói chuyện điện thoại, "Đại khái chắc mới về từ sân bay, nói là đoàn làm phim được nghỉ. Cậu có muốn nói chuyện với nó không? À, vậy được rồi…" An Lạc dập máy, ngẩng đầu nhìn An Nham nói, "Là điện thoại của Thiếu Khiêm, cậu ấy giờ đang ở sân bay Giang Châu, đang chờ đăng ký, hỏi cậu có về nhà an toàn không."

"Ồ." An Nham sắc mặt có hơi cứng nhắc, "Em về phòng trước."

***

Sau khi trở về phòng, An Nham tâm phiền ý loạn nằm trên giường nhìn trần nhà.

Cách làm "Tôi mất hứng liền thay đổi nữ chính" này của Từ Thiếu Khiêm khiến cho An Nham phản cảm vô cùng. Cảm giác bị người khống chế đùa bỡn này là An Nham không thể chịu đựng được nhất, hắn thậm chí cảm thấy chính mình trong nội tâm còn tồn tại cảm kích với Từ Thiếu Khiêm. Quả thực giống một thằng ngu. Hảo cảm còn sót lại với Từ Thiếu Khiêm đã dưới sự bức bách của hắn mà dần dần xói mòn.

Nhưng mà, nên nói như thế nào với mẹ chuyện Hứa Khả? Tuy rằng nói lời chắc chắn với Từ Thiếu Khiêm, nhưng trên thực tế, An Nham cũng không muốn vì một nữ nhân mà vận dụng toàn bộ lực lượng An gia, Hứa Khả còn chưa đủ tư cách này.

Những năm gần đây, An Nham chuyện xấu không ngừng, người trong nhà hận hắn không mau một chút yên bề gia thất, nếu hắn vì Hứa Khả đi xin bọn họ, tuyệt đối sẽ làm các trưởng bối cho rằng Hứa Khả là người trong lòng An Nham. An lão gia tử nhất

https://thuviensach.vn

định sẽ thật cao hứng. An Nham tìm về đứa cháu dâu cho ông, nói không chừng sau vài ngày sẽ vội vàng chuẩn bị hôn sự.

Nghĩ đến đây An Nham liền cảm thấy nhức đầu.

Tiểu sư muội kia thật sự là rất đáng thương, hắn không thể trơ mắt nhìn tiền đồ của cô ấy cứ như vậy huỷ diệt.

Đang lúc phiền lòng, đột nhiên nhận được một tin nhắn, là người đại diện Diệu Lộ của Hứa Khả gửi đến: "An Nham, ngày mai đúng dịp là sinh nhật 23 tuổi của Tiểu Khả, xảy ra chuyện này trong lòng cô ấy vẫn rất khó chịu, tôi mua bánh ngọt, muốn cho cô ấy một sinh nhật để cô ấy vui vẻ một chút, anh bây giờ có rảnh đến đây không? Nếu rảnh chúng ta cùng nhau ăn bánh ngọt, chúc mừng cô ấy một chút."

An Nham nghĩ nghĩ nói: "Được, tôi đến ngay đây,

Tuy rằng cảm thấy giờ này ra ngoài không quá tiện, nhưng mà, nếu không vì hắn, Từ Thiếu Khiêm cũng sẽ không giận chó đánh mèo lên đầu Hứa Khả. Chẳng hiểu làm sao thay Hứa Khả ra, An Nham kỳ thật rất áy náy với Hứa Khả, cô bé đơn thuần kia không nên trở thành vật hy sinh trong chuyện giữa hắn và Từ Thiếu Khiêm.

Thấy An Nham thay quần áo xuống lầu, An Lạc nghi hoặc hỏi: "Muộn vậy rồi cậu còn đi đâu?"

An Nham nói: "Sinh nhật một người bạn, ra ngoài ăn bánh ngọt."

https://thuviensach.vn

An Lạc không khỏi nhíu máy. An Nham vội cười nói: "Không cần lo lắng, nơi cô ấy ở cách nhà mình không xa, lái xe mười lăm phút là đến. Thời gian này cũng sẽ không có đám chó săn, em tuyệt đối trong hai giờ đồng hồ sẽ về." Thấy An Lạc không phản đối, An Nham liền đi đến trước mặt anh nói: "Anh, mượn xe của anh chút nhé!"

An Lạc đưa chìa khoá xe cho hắn, thấp giọng nói: "Lái xe cẩn thận một chút, về trước mười một giờ. Còn nữa, đừng uống rượu."

An Nham nhận lấy chìa khoá, mỉm cười nói: "Em biết rồi, yên tâm đi!"

***

Thời điểm Từ Thiếu Khiêm sắc mặt lạnh lẽo ra khỏi sân bay đã là mười một giờ đêm. Giây phút An Nham và Hứa Khả cùng rời đi kia, hắn ngay lập tức đặt vé chyến bay tiếp theo. Trong một tiếng chờ đợi ở sân bay ấy, Từ Thiếu Khiêm quả thực là lòng nóng như lửa đốt. An Nham cư nhiên vì Hứa Khả trực tiếp trở mặt với hắn, điều này khiến cho đáy lòng Từ Thiếu Khiêm vừa phẫn nộ lại vừa khổ sở.

Vừa ra khỏi sân bay liền lập tức gọi cho An Nham, đối phương trước sau vẫn là trạng thái tắt máy. Từ Thiếu Khiêm đành phải gọi tới số An Lạc, thấp giọng hỏi: "An Nham có nhà không…. Cái gì?! Cậu ấy đi ra ngoài?"

Từ Thiếu Khiêm gắt gao nhíu mày, trong lòng đột nhiên có chút bất an mãnh liệt. Hắn thậm chí có thể khẳng định, An Nham ra ngoài trễ như vậy nhất định là đi tìm Hứa Khả.

https://thuviensach.vn

“Cậu có biết cậu ấy đi đâu không?” Từ Thiếu Khiêm thấp giọng hỏi.

“Nó nói là sinh nhật một người bạn, nó ra ngoài một chút rồi lập tức trở về. Người bạn kia cách nhà tôi không xa, lái xe mười phút là đến, nó lái xe tôi đi… Làm sao vậy, Thiếu Khiêm?”

Sinh nhật bạn?

Từ Thiếu Khiêm trầm mặc một lát, “Không có gì, tôi tìm cậu ấy có chút việc.”

“Vậy à, thế chờ sau khi nó về tôi sẽ bảo nó gọi điện cho cậu.”

“Được.”

Sau khi cúp máy, Từ Thiếu Khiêm lập tức lạnh mặt gọi tới điện thoại Mạc Dương, thấp giọng ra lệnh cho bên kia: “Vận dụng một nhân thủ, trong phạm vi phía tây thành phố tìm một chiếc xe Bentley màu bạc, biển xe mang dãy số C75023, sau khi tìm được lập tức gọi cho tôi!”

Ngữ khí mệnh lệnh bình tĩnh tới cực điểm như vậy khiến cho Mạc Dương giật nảy mình. Hắn cho tới bây giờ chưa từng thấy Từ Thiếu Khiêm tức giận đến như vậy, âm thanh của hắn lạnh như băng, gần như có thể làm đông lại hết thảy.

“Vâng, Từ tổng.” Mạc Dương vội vàng đáp ứng, một cuộc điện thoại khiến cho toàn bộ nhân thủ tinh anh Từ Tử Chính bí mật đào tạo mấy năm ngay lập tức hành động. Đó là lực lượng thần bí Từ gia che giấu nhiều năm qua, những người trung thành nhất mà

https://thuviensach.vn

Từ Tử Chính sau khi tiếp nhận chức vụ phủ thuý thế gia tự mình bồi dương, chỉ khi phải đối mặt với tình huống khẩn cấp mới có thể điều động.

Từ Thiếu Khiêm cúp điện thoại, thở sâu, khởi động xe của mình, lấy tốc độ nhanh nhất hướng tới An gia nơi phía tây thành phố ——

***

Trong phòng sáng ánh đèn bàn màu vàng ấm áp.

Đây là một gian phòng ngủ của con gái, bố trí phi thường ấm áp, gối đầu, rèm che, dép lê trong phòng tất cả đều là hình trong phim hoạt hoạ. Trên đệm giường trắng nõn đang nằm một người đàn ông, sắc mặt của hắn có chút ửng hồng mất tự nhiên, ngực hơi hơi phập phồng, bởi vì không thoải mái mà nhẹ nhàng cau mày.

Trên ban công, Hứa Khả gắt gao cắn môi, sắc mặt vô cùng tái nhợt.

Diêu Lộ vẻ mặt bình tĩnh nói: "Cô còn do dự cái gì? Lúc trước thời điểm tiến vào giới giải trí tôi đã nói với cô, vòng luẩn quẩn này nước sâu, nơi nơi đều là quy tắc ngâng đỡ. Cô một cô gái trẻ tuổi không hề có gia thế, sao có thể dễ dàng đỏ lên như vậy? Dù là minh tinh như Phương Vũ Hân còn không phải là trèo lên giường một ông chủ giàu có được người bôi đỏ? Trong vòng tròn này lại có mấy người có thể sạch sẽ?"

"Gia đình An Nham là bối cảnh gì cô cũng rõ, nữ minh tinh từng có scandal với anh ta, có ai không phải đỏ tía? Tôi nhận ra anh

https://thuviensach.vn

ta rất có hảo cảm với cô, có An Nham làm hậu thuẫn, cô còn sợ mình không lộ diện được chắc?"

Hứa Khả cắn cắn môi, nhỏ giọng nói: "Nhưng mà, nếu chúng ta làm vậy, anh ta vạn nhất biết chân tướng…"

"Anh ta hiện gì ý thức căn bản không rõ ràng lắm, sáng mai tỉnh lại cứ nói say rượu loạn tính, cô lại rớt vài giọt nước mắt, anh ta tuyệt đối sẽ chịu trách nhiệm với cô." Diệu Lộ giơ giơ máy ảnh trong tay lên, đưa cho Hứa Khả: "Thời khắc mấu chốt quay một đoạn video, chuyện ván đã đóng thuyền, anh ta muốn cũng chẳng cứu vãn nổi!"

***

"Từ thiếu gia, xe ngài muốn tìm đã tìm được rồi."

Từ Thiếu Khiêm sau khi nhận được tin nhắn lập tức quay đầu xe lái đến khu dân cư, bãi đỗ xe sớm đã có mấy nam nhân cao lớn đang chờ, nhìn thấy Từ Thiếu Khiêm liền đưa hắn tới bên cạnh chiếc xe Bentley màu bạc kia, cung kính hỏi: "Là chiếc xe này sao?"

Tốc độ hành động của nhóm người này quả thật hạng nhất, trong nửa tiếng ngắn ngủi ngay lập tức thám thính tìm kiếm bãi đỗ xe hơn phân nửa thành phố thành công tìm được xe An Lạc ở phụ cận một tiểu khu.

Từ Thiếu Khiêm nhìn biển số xe quen thuộc, lạnh mặt gậtgật đầu, dẫn theo vào người trực tiếp xoay người lên lầu.

Trong phòng, An Nham chậm rãi mở mắt.

https://thuviensach.vn

Hoàn cảnh lạ lẫm cùng ngọn đèn chói mắt trên trần nhà làm cho đầu óc của hắn nháy mắt choáng váng. Tựa hồ có người đang cởi quần áo hắn, bàn tay mềm mại lướt qua trên làn da, dẫn tới một trận rùng mình kỳ quái. Thân thể nóng đến gần như muốn bốc cháy, ý thức cũng trở nên mơ hồ không rõ, một đợt xung động khó có thể khống chế trong cơ thể không ngừng đi xuống, bộ vị nào đó lại cứng rắn đến độ phát đau…

"Ưm…" An Nham đột nhiên dùng sức đánh bay ngón tay lộn xộn trên người mình, âm thanh khản đặc nói: "Đừng chạm vào tôi…"

Không biết vì sao, cảm giác bị đôi tay kia vuốt ve lồng ngực khiến cho hắn vô cùng ghê tởm.

Đúng lúc này, ngoài cửa đột nhiên truyền đến một trận động tĩnh, ngay sau đó, uỳnh một tiếng, cửa bị người dùng lực đá văng, Từ Thiếu Khiêm sắc mặt âm trầm đi vào phòng ngủ.

Trong nháy mắt nhìn đến hình ảnh trong phòng, trái tim Từ Thiếu Khiêm đột nhiên một trận đau đớn – An Nham cùng Hứa Khả đang ở trên giường thân thiết, giường một mảnh hỗn độn không chịu nổi. Hai người đều là quần áo không chỉnh tề, cảnh xuân loã lồ, nhìn qua đặc biệt phiến tình.

Hình ảnh khó coi kia, quả thực như thẳng tay cho Từ Thiếu Khiêm một cái tát vang dội vào mặt.

Hắn không ngại ngàn dặm xa xôi đặt vé máy bay gấp gáp trở về, lòng nóng như lửa đốt điên cuồng lục soát khắp hơn phân

https://thuviensach.vn

nửa thành phố, rốt cuộc tìm được An Nham rồi, lại là hình ảnh làm cho người ta phẫn hận thế này...

Từ Thiếu Khiêm nhẹ nhàng nhắm chặt mắt, nhẫn nại xúc động nhào lên xé nát An Nham, tiến lên từng bước, một phen kéo Hứa Khả đã sợ tới mức sắc mặt trắng bệch đến, nắm lấy cái áo hỗn độn của cô ta, gằn từng tiếng nói: "Hứa Ninh, tôi đã để đạo diễn lấy cớ sinh bệnh thay cô ra, không làm sáng tỏ thân phận chân chính của cô, là tôi đã nể tình An Nham, giữ lại một chút mặt mũi cuối cùng cho cô."

"Cô đã tự chui đầu vào rọ, đừng trách tôi không khách khí."

"Tôi, tôi…" Hứa Ninh đã sợ đến mức không nói nên lời, cô ta cho tới bây giờ chưa từng thấy qua thần sắc đáng sợ như vậy trên mặt nam nhân này. Ánh mắt lạnh như băng như kiếm, tựa hồ tươi sống lăng trì cô ta vậy. Đối diện với ánh mắt như vậy, cả người Hứa Ninh nhất thời cứng ngắc như một pho tượng, cô ta thậm chí có cảm giác… người đàn ông này sẽ trực tiếp giết mình.

"Từ Thiếu Khiêm! Anh dựa vào cái gì xen vào việc của người khác anh $%#$%#$..." Diêu Lộ trong phòng khách vụt chạy vào, như hóa điên hét chói tai, bị người Từ Thiếu Khiêm mang đến một tay khống chế, trực tiếp hét một khối khăn mặt vào miệng ả.

Từ Thiếu Khiêm không kiên nhẫn phất phất tay, "Mang đi."

Rất nhanh, hai nữ nhân sắc mặt trắng bệch đã bị mang ra khỏi phòng, thế giới nhất thời yên lặng lại.

Từ Thiếu Khiêm lúc này mới đi lên phía trước, cúi người xuống, ngón tay dùng sức nắm cằm An Nham, ép buộc nâng đầu

https://thuviensach.vn

hắn lên, thấp giọng nói: “An Nham… cậu thật biết cách khiến tôi kinh hỉ.”

Chương 33

Trang phục gần như bị cởi sạch, chỉ mặc một chiếc quần lót nằm trong phòng ngủ màu hồng của nữ nhân, cùng với ả đàn bà ngay từ đầu đã lừa hắn thân thiết?

An Nham như vậy, khiến Từ Thiếu Khiêm thậm chí có loại xung động muốn hung hăng xé nát hắn!

“Sao vậy, không nói lời nào?” Thấy An Nham cau mày trầm mặc không nói, mức độ tức giận của Từ Thiếu Khiêm lập tức tăng vọt, muốn trực tiếp đè hắn xuống cưỡng hôn, ngón tay chạm tới mặt hắn, lại phát hiện thân thể An Nham nóng lên có chút gì đó bất thường.

Đó không phải nhiệt độ nóng rần lên khi bị cảm, mà là...

Từ Thiếu Khiêm buông hắn ra nhìn kỹ, chỉ thấy An Nham sắc mặt rực đỏ, đang há hốc mồm kịch liệt thở dốc. Nhiệt khí phả ra từ trong miệng mang theo hơi thở tình dục dụ người phạm tội, bộ vị bị che lấp dưới lớp quần lót ngẩng lên thật cao, khí quan cứng rắn đến tận cùng đội lên hình dạng rõ rệt.

Từ Thiếu Khiêm sắc mặt trầm xuống, “Cậu không phải là... bị người bỏ thuốc chứ?”

https://thuviensach.vn

"Um..." Ý thức của An Nham đã hoàn toàn mơ hồ, thân thể chỉ còn dư lại bản năng nguyên thủy nhất, hắn mở to đôi mắt đã đỏ lên, bắt được Từ Thiếu Khiêm liền không biết tốt xấu hôn qua, Từ Thiếu Khiêm khuôn mặt bình tĩnh đẩy hắn ra, tùy tay cầm một tấm chăn bọc lấy thân thể hắn, trực tiếp ôm ngang lấy An Nham, xoay người xuống lầu.

Dưới lầu, một đám nhân mã Từ gia đang chờ Từ Thiếu Khiêm phân phó, thấy đại thiếu gia nhà mình ôm một nam nhân được chăn bông bọc kín đi xuống, một đám người mắt nhìn mũi mũi nhìn tim, không dám phát biểu bất kỳ ý kiến gì.

Mạc Dương tiến lên nói: "Thiếu gia, hai ả kia xử lý như thế nào?"

"Mang về Từ gia trước đã, ngày mai tôi sẽ tìm bọn họ tính sổ." Từ Thiếu Khiêm nhìn An Nham đang thở dốc không ngừng cọ đến cọ lui trong lòng mình, ánh mắt lạnh lùng, quay đầu nói, "Các anh về trước đi, tôi còn có việc."

"Vâng." Mạc dương phất phất tay, "Trở về hết đi!"

Một đám người lập tức hiểu ý xoay người lái xe xé gió mà đi.

***

Từ Thiếu Khiêm nhét An Nham vào trong xe mình, nhấn ga một phát, trực tiếp tiến đến biệt thự ở tiểu khu Nguyệt Hồ.

https://thuviensach.vn

An Nham bị nhét vào ghế sau, không gian phong bế trong xe làm hắn thực không thoải mái. Thân thể vốn đã nóng đến đòi mạng, đã vậy còn bọc một tấm chăn thật dày, An Nham không kiên nhẫn trực tiếp hất tung chăn. Sau khi bị hạ thuốc, từng đợt lại từ đợt xúc động trong cơ thể căn bản khó có thể khống chế. Xuất phát từ nhu cầu bản năng của nhân loại, bàn tay An Nham luồn xuống dưới, cầm lấy nơi nào đó, bắt đầu bao bọc vuốt lên xuống.

"Ưm... Ưm ư....."

Bên môi An Nham không tự chủ được tràn ra âm thanh, làm cho Từ Thiếu Khiêm đang lái xe quả thực nghiến răng nghiến lợi, hận không thể lập tức dừng xe ven đường, đem gia hỏa không biết sống chết này trực tiếp cường – bạo!

Một cước dẫm chân ga xuống hết mức, bằng tốc độ nhanh nhất chạy đến tiểu khu Nguyệt Hồ. Từ Thiếu Khiêm đỗ xe ở gara xong, dùng chăn bọc lấy An Nham, ôm hắn lên, xoay nhưng đi vào biệt thự mình.

An Nham dưới ảnh hưởng của thuốc, thân thể không không được an ủi, hiển nhiên có chút phiền muộn bất an, bị Từ Thiếu Khiêm trên người mang theo hơi lạnh ôm, lại cảm giác này phi thường thoải mái.

Mùi hương dễ ngửi trên người Từ Thiếu Khiêm khiến An Nham không nhịn được ôm chặt cổ hắn, lại không biết sống chết vươn người hôn hắn, Từ Thiếu Khiêm sắc mặt âm trầm, trực tiếp ôm An Nham vào phòng tắm, xả đầy nước ấm vào trong bồn tắm lớn, vứt chăn đi, dùng sức ném An Nham vào.

https://thuviensach.vn

“khụ khụ... khụ khụ...” An Nham bị sặc nước bắt đầu liều mạng ho khan, còn chưa phản ứng lại là xảy ra chuyện gì, đột nhiên nghênh diện một dòng nước lạnh lẽo.

Từ Thiếu Khiêm cầm vòi phun ngồi vào bên cạnh bồn tắm lớn, cúi người nhìn An Nham, mặt không chút thay đổi phun nước lạnh lên mặt An Nham.

Thân thể được ngâm trong bồn tắm lớn ấm áp, trên mặt lại bị tạt nước lạnh đến thấu xương, nhiệt độ tương phản như vậy, làm cho đầu óc An Nham nháy mắt tỉnh táo lại. Bị nước lạnh phun đến da đầu một trận rét cóng, An Nham hung hăng lắc lắc đầu, vuốt đi bọt nước trên mặt, dần dần... rốt cục thấy rõ người đàn ông trước mặt.

Từ Thiếu Khiêm ngồi đó, mặt không chút thay đổi nhìn An Nham, cho đến khi tầm mắt hai người chạm nhau, hắn mới giảm vòi phun, thấp giọng nói: “Tỉnh?”

“Tôi... Đây là làm sao?” An Nham có chút không hiểu tình hình.

Hắn chỉ nhớ hắn đi mua quà tặng sinh nhật Hứa Khả, sau đó cùng Hứa Khả, Diêu Lộ thắp nên sinh nhật, hát bài hát mừng sinh nhật, cắt bánh ngọt ăn. Diêu Lộ vốn định mở rượu vang góp vui, An Nham biết chính mình không thể uống rượu, liền rất tự giác ngăn cản cô ấy. Diêu Lộ nói, nếu không uống rượu, vậy uống nước ngọt đi. Sau đó cô ấy đi rót mấy cốc Coca, An Nham đương nhiên không thể không nể tình, rất sảng khoái cầm lấy cái cốc, cụng ly chúc mừng với bọn họ.

Rồi sau đó... Đã xảy ra cái gì thì không thể nhớ được nữa.

https://thuviensach.vn

Nhìn An Nham vẻ mặt hoang mang, Từ Thiếu Khiêm liền không nhịn được tức giận, lạnh lùng nói: "không nhớ định tình hình như thế nào? Được, để tôi giải thích với cậu!"

Từ Thiếu Khiêm cầm lấy vòi phun, lại phun nước lạnh xuống đỉnh đầu An Nham, một bên lạnh lùng nói: "Ả đàn bà kia lừa cậu nói hôm nay là sinh nhật của cô ta, hẹn cậu đến nhà cô ta, hạ thuốc cậu, muốn trèo lên giường cậu, sau đó dựa vào thế lực của An gia mà lăng xê cô ta!" Nói đến đây, Từ Thiếu Khiêm đột nhiên cười lạnh một cái, tiến đến bên tai An Nham, đè thấp thanh âm: "Đây là người đàn bà mà cậu thích, là tiểu, sư, muội đơn thuần đáng yêu của cậu."

"Cậu bây giờ đã hiểu chưa? An Nham?"

So với dòng nước lạnh như băng trút xuống đầu, lời nói của Từ Thiếu Khiêm, lại càng như vụn băng giữa trời đông giá rét trực tiếp chui vào đáy lòng An Nham.

Đây là tiểu sư muội đơn thuần đáng yêu của hắn? Là đồng học mà hắn muốn bảo vệ? Một nữ nhân đê tiện, không từ thủ đoạn, vì vận may mà làm liều như vậy? An Nham đột nhiên càm thấy bản thân quả thực trở thành trò cười lớn nhất trên thế giới này!

Đã từng, bằng hữu mà hắn tin tưởng nhất không để ý hắn phản kháng mạnh mẽ ấn hắn xuống giường cường bạo hắn, nay, sư muội hắn tán thưởng lại tin tưởng, cư nhiên cũng không biết liêm sỉ hạ thuốc hắn muốn nương theo hắn mà trèo lên?

An Nham hắn tại sao lại ngu ngốc đến vậy? Hắn cứ như vậy có mắt không tròng nhìn nhầm người liên tục hai lần?

https://thuviensach.vn

Bằng hữu mà hắn muốn tin tưởng, sư muội mà hắn muốn giúp đỡ, những người hắn coi trọng hắn để ý, vì cái gì lần nào cũng không chút do dự thương tổn hắn như vậy?!

"Nếu không phải tôi đúng lúc đuổi đến hiện trường, cậu bây giờ đã lên giường với cô ta! Cậu có biết không?!"

Nhớ tới hình ảnh nhìn thấy khi phá cửa mà vào kia, lửa giận mà Từ Thiếu Khiêm nhín nhịn rốt cục hoàn toàn bị châm lên, ngón tay dùng sức nâng cằm An Nham, nhìn chằm chằm mặt hắn, âm thanh cũng lạnh đến cực điểm ——

"Cậu cho là trong giới giải trí thức có cái loại nữ sinh đơn thuần đáng yêu giống như tờ giấy trắng? Lỡ như cô ta dùng máy ảnh chụp được hình khỏa thân của cậu, cậu liền xong đời, cả đời này cậu đều sẽ có nhược điểm rơi vào trong tay cô ta!"

"Đây là nữ sinh mà cậu luôn miệng nói thích, là nữ sinh mà cậu muốn bảo vệ... Phải không?

"....." An Nham căn bản không thể phản bác.

Từ Thiếu Khiêm không hề che giấu mà cười nhạo, khiến cho An Nham đột nhiên khó chịu đến gần như không thở được.

Cảm giác thống khổ như trái tim bị dùng sức bóp chặt này, làm An Nham không nhịn được cuộn mình lại trong bồn tắm lớn.

Tác dụng của thuốc còn chưa đi qua, trong thân thể nóng đến gần như muốn thiêu đốt, nhưng khắp trong lòng lại là một

https://thuviensach.vn

mảnh lạnh lẽo... Lạnh đến thấu xương.

Lúc này đây ngay trước mặt nam nhân từng cho hắn đau thương và sỉ nhục tận cùng, hắn đang toàn thân trần trụi, bị tình dục quấy nhiễu, sau đó trơ mắt nhìn đối phương không ngừng tạt nước lạnh lên mặt, không biết làm sao nghe đối phương một câu lại một câu lạnh nhạt cười nhạo.

An Nham đột nhiên cảm thấy bản thân đặc biệt thất bại, mỗi lần đều là người hắn để ý nhất thương tổn hắn. Mới trước đây bị ông nội mà mình kính yêu nhất đánh cho cả người đầy thương tích đuổi ra khỏi nhà, không lâu trước lại bị bằng hữu mà mình để ý nhất Từ Thiếu Khiêm không quan tâm đến ý nguyện mình ấn xuống cường bạo. Hôm nay, lại một lần bị tiểu sư muội mà mình để ý nhất tính kế, hạ thuốc...

Nghe Từ Thiếu Khiêm lạnh lùng trách cứ, An Nham hận không thể cuộn mình lại thành một khối trốn biệt, ánh mắt Từ Thiếu Khiêm khiến hắn khó chịu đến cơ hồ muốn phát điên.

"Đừng nói nữa..." Âm thanh khản đặc của An Nham cắt đứt Từ Thiếu Khiêm, "Tôi quả thật ngu xuẩn... Ánh mắt nhìn người của tôi luôn sai lầm... Tôi cũng từng tin tưởng cậu như vậy, cậu không phải cũng..."

Nói tới đây, âm giọng An Nham tựa hồ có chút nghẹn ngào, "Cậu không phải cũng, không để ý tới ý nguyện của tôi mà cường bạo sao?"

An Nham đỏ mắt nhìn chằm chằm Từ Thiếu Khiêm, "Các người đã có ai từng cân nhắc cảm thụ của tôi chưa?"

https://thuviensach.vn

“Vào thời điểm cậu cưỡng bạo tôi, cậu có từng nghĩ rằng tôi... sẽ có bao nhiêu khổ sở không?”

“.....” Từ Thiếu Khiêm hơi cứng lại một chút, nhìn An Nham trước mặt đang co người lại thành một đoàn, thân thể của hắn hơi hơi phát run, âm thanh cũng bởi vì tác dụng của thuốc mà khàn khàn nghe có chút đáng thương. Không biết có phải là ảo giác hay không, hình như có một giọt chất lỏng trong suốt chảy xuống từ khóe mắt hắn, trái tim Từ Thiếu Khiêm đột nhiên run lên, vội vàng đưa tay tắt vòi nước đang phun lên mặt mặt hắn.

An Nham nhắm mắt lại thật chặt, lông mi không ngừng rung động, chất lỏng trong suốt từ khóe mắt chảy xuống một giọt lại một giọt, tựa như giọt nước nóng bỏng rơi xuống đáy lòng Từ Thiếu Khiêm.

“.....” Từ Thiếu Khiêm nhất thời bối rối, giọng nói cũng lập tức dịu dàng xuống, đưa ngón cái nhẹ nhàng lau nước mắt trên khóe mắt An Nham, “Được rồi... không sao...”

An Nham rất ít khi khóc, trong ấn tượng của Từ Thiếu Khiêm, lần duy nhất An Nham rơi lệ chính là cái ngày bị ông nội hắn đuổi ra khỏi nhà năm lớp mười hai ấy. Hắn luôn rất mạnh mẽ, cho dù bị thương nghiêm trọng đi chăng nữa cũng là nam nhi đổ máu không đổ lệ, lần trước bị Từ Thiếu Khiêm đẩy xuống giường cưỡng bạo, hắn cũng chưa từng rơi một giọt nước mắt, chẳng qua cũng chỉ tức giận nhìn chằm chằm Từ Thiếu Khiêm phun ra một đống lời thô tục mà thôi.

Nhưng mà bây giờ...

https://thuviensach.vn

Nhìn bộ dáng An Nham im lặng không lên tiếng co người lại thành một đoàn, Từ Thiếu Khiêm đột nhiên đau lòng không thể diễn tả.

Hắn đại khái thật sự thương tâm, hơn nữa bị tổn thương vô cùng nghiêm trọng, Hứa Khả tự nhiên là không thể không có công, Từ Thiếu Khiêm đương nhiên cũng có một phần công lao. Liên tục bị hai người mình tin tưởng và để ý tổn thương cùng phản bội, giờ phút này lại để lộ ra trạng thái bị tình dục chi phối trước mặt kẻ đầu sỏ đã tổn thương mình, còn phải nghe hắn châm chọc cùng cười nhạo...

An Nham dù có kiên cường hơn nữa cũng không chịu nổi.

"... Đừng khổ sở." Từ Thiếu Khiêm đưa ngón tay muốn chạm lên mặt hắn, lại bị An Nham nhẹ nhàng tránh đi.

"Đúng, cậu nói không sai, là tôi đã nhìn sai người, là tôi quá đần, tôi thừa nhận... Cậu nói gì tôi cũng thừa nhận, tôi chính là một kẻ ngu xuẩn, cư nhiên bị con gái chuốc thuốc, đây quả thực quá buồn cười, có đúng hay không?"

"Từ Thiếu Khiêm, cậu nói đủ rồi chứ? Nói đủa rồi có thể đi chưa?"

Từ Thiếu Khiêm trầm mặc hồi lâu, rốt cục hít sâu một cái, lưu loát cởi sạch quần áo trên người, bước vào bồn tắm rộng lớn.

Bồn tắm rộng rãi đủ cho hai nam tử trưởng thành chen lấn, vốn là nước ấm đổ đầy vì Từ Thiếu Khiêm bước vào mà tràn khỏi thành bồn, vỗ trên mặt đất tạo thành âm thanh "ào ào" thanh thúy.

https://thuviensach.vn

An Nham sửng sốt một chút, sắc mặt nhất thời trở nên tái nhợt, “Cậu... cậu muốn làm gì?”

Từ Thiếu Khiêm ngồi vào bồn tắm, thuận thế ôm An Nham vào trong ngực, để hắn ngồi lên trên người mình, hai cánh tay tự nhiên vòng qua dưới nách ôm lấy vòng eo gầy gò của hắn, ngón tay chính xác nắm lấy bộ vị bởi vì tác dụng của thuốc mà phá lệ tinh thần.

“Um... Thiếu... Thiếu Khiêm...”

Thân thể dưới tác dụng của thuốc vô cùng mẫn cảm vừa bị Từ Thiếu Khiêm đụng vào, khoái cảm kỳ diệu rót vào cốt tủy như nước thủy triều mãnh liệt xông thẳng vào đầu, âm thanh của An Nham thậm chí có hơi phát run, “Cậu... cậu buông tay...”

“Cái bộ dáng bây giờ của cậu này, bảo tôi làm sao có thể buông tay?”

Từ Thiếu Khiêm từ sau lưng ôm chặt lấy An Nham, đôi môi dán lên lỗ tai An Nham, thấp giọng nghiêm túc nói: “An Nham, cậu hãy nhớ... Dù trong bất kể tình huống gì... tôi cũng sẽ không rời bỏ cậu.”

Chương 34

Âm thanh trầm thấp của Từ Thiếu Khiêm vang lên sát bên tai, ôn như như vậy, kiên định như vậy, mỗi một chữ đều như một cây búa trực tiếp gõ vào lòng, khiến An Nham trong giây lát một trận rung động ——

https://thuviensach.vn

Dù trong bất kể tình huống gì, tôi cũng sẽ không rời bỏ cậu.

Đúng vậy, người đàn ông này cho tới nay đều chưa từng bỏ rơi hắn, mỗi lần khi hắn hụt hẫng nhất, bất lực nhất, hắn luôn là như vậy kịp thời xuất hiện bên cạnh mình.

Ở trong mắt tất cả mọi người, An Nham luôn lạc quan sáng sủa, vô tâm vô phế, suốt ngày vui cười, trên đời này cũng chỉ có Từ Thiếu Khiêm mới được tận mắt chứng kiến các loại diện mục chân thật nhất của An Nham, chật vật, như đưa đám, hụt hẫng, thống khổ, những yếu ớt cho tới bây giờ đều chưa từng để lộ trước mặt người ngoài kia, gần như lần nào cũng đúng dịp bị Từ Thiếu Khiêm thu vào đáy mắt.

Cho dù là tình cảnh bị nữ nhân bỏ thuốc khuất nhục như hôm nay, cũng là Từ Thiếu Khiêm tìm được hắn cứu ra, mặt dù lạnh mặt hung hăng mắng hắn một trận, lại vẫn không bỏ hắn lại một mình rời đi.

Từ đầu đến cuối, Từ Thiếu Khiêm đều yên lặng ở bên cạnh hắn như vậy... Cho tới bây giờ đều chưa từng bỏ đi.

An Nham nhẹ nhàng nhắm mắt lại, lông mi rung động thể hiện nội tâm đang mãnh liệt bất an.

Hắn luôn cảm thấy mình không nên để kệ cho Từ Thiếu Khiêm ở lại, nếu như tối nay để cho người này ở lại, từ nay về sau, mình cũng sẽ không có lý do hận hắn nữa. Giữa hắn và Từ Thiếu Khiêm, nhất định sẽ lâm vào cục diện càng thêm rắc rối, càng thêm khó giải quyết...

https://thuviensach.vn

Rõ ràng phải quả quyết đẩy hắn ra, đuổi hắn đi, nhưng mà, khi nghe hắn thấp giọng nói "Tôi sẽ không bỏ rơi cậu", phòng tuyến trong lòng An Nham tựa hồ rách ra một lỗ hổng cực nhỏ.

Lỗ hổng đó, cúng chính là gần hai mươi năm bọn họ lớn lên bên nhau từ nhỏ đã qua. Là tình nghĩa mà Từ Thiếu Khiêm qua nhiều năm như vậy, cho đến nay chưa từng rởi bỏ An Nham.

Một khi có lỗ hổng, lá chắn trong lòng sẽ đột nhiên trở nên không chịu một kích.

Trong thân thể tựa như bùng lên một ngọn lửa lớn, cơ hồ muốn thiêu rụi lý trí An Nham, bộ vị mẫn cảm cứng rắn phát đau giống như muốn nổ tung, bị ngón tay thon dài của nam nhâm dịu dàng bao lấy, kỹ xảo phong phú mà bao bọc, vuốt ve... Loại khoái cảm mãnh liệt đến gần như muốn cắn nuốt lý trí ấy, khiến hô hấp và nhịp tim An Nham tất cả đều hoàn toàn rối loạn.

Đáng sợ hơn là, lúc ấy thời điểm Hứa Khả chạm vào hắn trong lòng An Nham chỉ cảm thấy từng trận ghê tởm, nhưng khi bị Từ Thiếu Khiêm đụng chạm, hắn cư nhiên một chút cũng không ghét... Không biết có phải do hiệu quả tác dụng của thuốc hay không, thân thể ở trong tay nam nhân này nhanh chóng nổi lên phản ứng, phản ứng nhiệt tình như vậy khiến An Nham tâm hoảng ý loạn, hoàn toàn không biết làm sao cho phải.

"Thiếu... Thiếu Khiêm... không muốn..." An Nham dùng sức bắt lấy tay Từ Thiếu Khiêm, muốn gạt ra, nhưng bởi vì lực độ nắm chặt như vậy, mà khiến cho sống lưng An Nham đột nhiên dâng lên một đợt run rẩy mãnh liệt, "Ư..."

https://thuviensach.vn

An Nham cố nén khát vọng từ sâu trong thân thể, thanh âm khàn khàn nói: “Tôi, tự tôi có thể, Thiếu Khiêm, cậu đi...”

“Tôi nói rồi, sẽ không bỏ rơi cậu dù thế nào chăng nữa.” Từ Thiếu Khiêm mỉm cười một cái, dán vào tai An Nham, nhẹ nhàng cắn cắn vành tai hắn, cảm giác hàm răng ma sát vành tai khiến sống lưng An Nham đột nhiên một trận cứng ngắc.

Tai... tựa hồ là nơi nhạy cảm của hắn, An Nham ảo não nghiêng đầu sang chỗ khác, tránh khỏi đôi môi Từ Thiếu Khiêm.

Âm thanh thật thấp của nam nhân vang lên bên tai: “An Nham, đừng cậy mạnh, để tôi giúp cậu...”

Từ Thiếu Khiêm dứt lời, liền nhẹ nhàng nắm tay An Nham, kéo tay An Nham đặt lên thứ đang đứng lên kia.

“.....” Nhận ra được hắn đang làm gì, mặt An Nham trong giây lát đỏ lên.

Loại động tác này, giống như là tay nắm tay dạy hắn DIY vậy, khiến An Nham xấu hổ đến hận không thể ngất đi.

Nắm trong tay chính là lửa nóng của mình, nhiệt độ nóng bỏng cơ hồ muốn đốt bỏng lòng bàn tay, trên mu bàn tay lại là lực độ cường ngạnh của nam nhân phía sau, ngón tay An Nham cứng đờ không biết nên làm sao cho phải, khí lực Từ Thiếu Khiêm trước sau vẫn lớn đến nỗi hắn không thể rút tay, An Nham cả người cứng đơ tại chỗ, âm thanh run rẩy nói: “Đừng, đừng như vậy... Cậu mau buông tay...”

https://thuviensach.vn

Từ Thiếu Khiêm đương nhiên sẽ không buông tay, ngược lại thần sắc thản nhiên nắm lấy tay An Nham, bắt đầu chuyển động lên xuống...

"Đừng sợ, cậu bị hạ thuốc, tất cả phản ứng của thân thể đều là tác dụng do thuốc. Nào, nhắm mắt lại... thả lỏng thân thể... cảm thụ thật kỹ..."

Thanh âm hắn chậm chạp mà dịu dàng, tựa hồ có năng lực đầu độc lòng người kỳ quái.

An Nham nhắm hai mắt lại thật chặt, lông mi một mực run rẩy không ngừng, bất an mãnh liệt và khoái cảm mãnh liệt hòa trộn vào nhau. Cái cảm giác lúc thì thiên đường, khi lại địa ngục đó, khiến cho An Nham gần như muốn chết.

Dưới động tác càng lúc càng nhanh, trong cơ thể dâng lên cảm giác như bị dòng điện chạy từ thần kinh nhanh chóng lan khắp toàn thân.

Khoái cảm mãnh liệt như vậy, trong hơn hai mươi năm trong cuộc đời cho tới bây giờ hắn đều chưa từng được cảm nhận. Dưới tác dụng của thuốc, mỗi lỗ chân lông trên cơ thể tựa hồ bị căng ra vô hạn, mỗi một xúc giác cũng rõ ràng tựa như trực tiếp chạm vào thần kinh trong cơ thể hắn, cảm giác tê dại vi diệu đó lần lượt đánh thẳng vào đầu, khiến một manh lá chắn cuối cùng toàn diện tan vỡ.

An Nham rốt cuộc từ bỏ giãy giụa, nhắm mắt lại, thả lỏng thân thể dựa vào lồng ngực Từ Thiếu Khiêm.

"Ưm... Ưm ư..."

https://thuviensach.vn

Tiếng rên xiết ngọt ngào hiển nhiên đã cổ vũ cho từ Từ Thiếu Khiêm. Động tác trong tay Từ Thiếu Khiêm từng bước tăng nhanh, bàn tay bị hắn cầm của An Nham từng trận tê dại, nhiệt lưu trong cơ thể rốt cuộc cũng xông lên đến đỉnh.

"A....."

Bụng đột nhiên cứng đờ, chất lỏng nóng rực nháy mắt phun ra.

Chất lỏng dính dớp trong lòng bàn tay làm An Nham nhất thời đỏ bừng mặt, ngay trước mặt Từ Thiếu Khiêm làm loại chuyện mất mặt này đả đủ khiến An Nham xấu hổ lắm rồi, càng làm cho hắn khó có thể tiếp nhận là, sau một lần phóng thích như vậy, thân thể của hắn cư nhiên còn chưa thỏa mãn, cái loại khát vọng quỷ dị đó ngược lại càng thêm mãnh liệt hơn.

Từ Thiếu Khiêm hiển nhiên cũng phát hiện điều này.

Hai nữ nhân không biết sống chết kia không biết đã hạ bao nhiêu lượng thuốc với An Nham! Mới vừa giải quyết xong một lần, nơi đó của hắn lại từ từ đứng lên, phản ứng nhiệt tình như vậy, làm Từ Thiếu Khiêm cũng có chút kinh ngạc.

An Nham cũng không ngờ mình cư nhiên lại cứng, đang sợ hơn là, nam nhân phía sau cũng đã cứng đến độ không cách nào sao lãng, thứ to lớn đâm vào sau eo làm da đầu An Nham từng đợt tê dại.

Không được... không thể tiếp tục như vậy nữa, không thể ở trong trạng thái này củi khô lửa bốc với hắn được... mình là trai thẳng, trai thẳng tuyệt đối, lần trước là ngoài ý muốn sau khi say

https://thuviensach.vn

rượu bị cưỡng bức, lần này không thể lại để cho Từ Thiếu Khiêm chiếm tiện nghi được...

An Nham hốt hoảng vịn vào thành bồn tắm muốn đứng lên, không ngờ Từ Thiếu Khiêm nhanh tay lẹ mắt, cánh tay lập tức vòng qua ôm hông hắn, bá đạo kéo An Nham về trong ngực mình.

"Đừng lộn xộn..." tay phải Từ Thiếu Khiêm nhẹ nhàng nắm nơi bởi vì tác dụng của thuốc mà đặc biệt tinh thần, tay trái cũng không đứng đắn cầm lấy lọ sửa tắm bên cạnh, đổ một đống lớn ra tay, dò đến lối vào khó có thể mở miệng phía ssau.

"Chúng ta... thử một lần, có được không?" Từ Thiếu Khiêm dịu dàng nói.

Dưới sự xoa dịu của nước ấm trong bồn tắm, nơi đó không còn khô khốc như trước nữa, địa phương mềm mại nhanh chóng chứa được hai ngón tay, Từ Thiếu Khiêm thuận lợi đưa ngón tay dò vào, kiên nhẫn mở rộng.

"Không... Không muốn..." An Nham bắt đầu giãy giụa, bộ phận mấu chốt vẫn nằm trong tay hắn. Đây chính là sinh mệnh của nam nhân, An Nham không dám giãy giụa quá kịch liệt làm bị thương chỗ đó, thừa dịp cho Từ Thiếu Khiêm cơ hội.

Ngón tay mò vào tăng đến ba ngón.

Cảm giác trong cơ thể bị người đụng chạm, thăm dò khiến An Nham rợn cả tóc gáy, trí nhớ bị cưỡng bức không tốt lần trước một lần nữa ùa về, cảm giác được hắn rút ngón tay ra, thay vào đó là một thứ thô to cứng rắn, An Nham ý thức được đó là cái gì, sắc mặt

https://thuviensach.vn

bỗng nhiên đỏ bừng, thanh âm cũng run rẩy: “Từ Thiếu Khiêm, cậu, cậu nếu còn dám mạnh đến, tôi, tôi tuyệt đối sẽ... giết cậu... A——!”

Vừa mới nói xong lời uy hiếp, phía sau đột nhiên một trận căng đau!

Eo Từ Thiếu Khiêm hung hăng đâm lên một cái, cư nhiên cứ như vậy trực tiếp tiến vào!

Ánh mắt An Nham bỗng nhiên trợn lớn, không dám tin giãy giụa, “Từ Thiếu Khiêm!”

“Ừ, tôi đây...” Từ Thiếu Khiêm thấp giọng nói, không do dự nhe răng cắn rái tai An Nham, nhẹ nhàng day day, lưu lại một dấu răng rõ ràng trên tai, cho đến khi lỗ tai An Nham trở nên đỏ bừng, hắn mới hài lòng dừng lại, tiến đến bên tai An Nham, thấp giọng nói: “Đừng giận... tôi sẽ cho cậu thoải mái... rất thoải mái.....”

Vật cứng rắn trong cơ thể bắt đầu chậm chạp tiến rút, cũng không biết đụng phải chỗ nào, thân thể An Nham đột nhiên mộtt trận căng thẳng.

Cảm giác kỳ diệu như thấm vào xương tủy đó, từ xương cụt nhanh chống vọt lên đỉnh đầu.

“.....” Hai tay An Nham nắm chặt mép bồn tắm, bắt đầu liều mạng giằng co, cảm giác kỳ quái dâng lên trong cơ thể khiến hắn tâm hoảng ý loạn, nước trong bồn tắm cũng bởi vì động tác kịch liệt của An Nham mà “rào rào” tràn xuống sàn nhà, toàn bộ phòng tắm nhất thời trở nên hỗn độn không chịu nổi.

https://thuviensach.vn

“Từ Thiếu Khiêm, thả, thả tôi ra...”

Loại cảm giác này bao nhiêu năm nay hắn chưa từng được cảm nhận! Bị người tiến vào thân thể vốn là chuyện cực kỳ thống khổ khuất nhục. Nhưng mà... cũng không biết bị Từ Thiếu Khiêm chạm phải chỗ nào, cư nhiên làm hắn sinh ra một trận khoái cảm quỷ dị!

An Nham hoảng sợ giãy giụa, nhưng bởi vì lộn xộn mà khiến cho thứ trong cơ thể càng thêm phồng lớn.

“Là chỗ này, đúng không?” Hai tay Từ Thiếu Khiêm dễ dàng khống chế giãy giụa của An Nham, cố định hắn trong lồng ngực mình, từ phía sau hung hăng đâm lên...

“A——!”

Bên môi An Nham không khống chế được phát ra tiếng thét chói tai.

Bị phản ứng của mình dọa sợ hết hồn, sắc mặt An Nham không khỏi càng thêm khó coi.

Hắn là một thẳng nam, hắn chỉ thích phụ nữ! Rõ ràng nên ghét chuyện như vậy, tại sao lại... Tại sao lại có cảm giác mãnh liệt như vậy? Chẳng lẽ đây cũng là vì bị hạ thuốc đầu óc mê muội sao?

Không giống với lần trước khi bị mạnh bạo chỉ có tức giận và khuất nhục, lần này, Từ Thiếu Khiêm làm tiền diễn rất kiên nhẫn, động tác trong bá đạo cũng không thiếu dịu dàng, bộ phận phía sau cũng không đặc biệt đau đớn, chẳng qua là có một chút cảm giắc

https://thuviensach.vn

căng đau do bị dị vật tiến vào... Mà nơi nào đó trong cơ thể, khi bị hắn hung hăng đâm vào, thậm chí sẽ cảm thấy kỳ quái như vậy...

"A... a....."

Âm thanh bên miệng cơ hồ hoàn toàn thoát khỏi sự kiểm soát của lý trí.

Mình cư nhiên ngồi trong ngực hắn, bị hắn xâm phạm lần nữa, còn phát ra loại âm thanh này...

An Nham không thể nào tin nổi sự thật đáng sợ như vậy!

Đỏ mặt hung hăng cắn chặt môi, bàn tay nắm mép bồn tắm bởi vì quá mức dùng sức, ngay cả mạch máu trên mu bàn tay cũng hằn lên rõ ràng.

Động tác sau lưng ngày càng trở nên điên cuồng.

"Thoải mái không?" Từ Thiếu Khiêm vừa dùng sức đâm lên, vừa dùng ngữ điệu dịu dàng đến biến thái thấp giọng nói bên tai An Nham, "Chính là chỗ này... Sẽ khiến cậu rất thoải mái... Đúng không?"

"Ư... Thiếu, Thiếu Khiêm... Mau dừng lại... A a——"

Lại một lần hung ác tiến vào, khiến âm thanh tức giận của An Nham hoàn toàn thay đổi, âm cuối kỳ diệu ngân lên một cái, ngược lại biến thành tiếng rên xiết mê người.

https://thuviensach.vn

Ngón tay An Nham dùng sức siết bồn tắm, cơ hồ muốn đâm lủng một lỗ trên thành bồn.

Từ Thiếu Khiêm bắt lấy tay An Nham, ngón tay đan chặt vào tay hắn, mười ngón giao nhau.

"An Nham... hãy cảm thụ tôi thật kỹ..."

"Tôi yêu cậu..."

Âm thanh trầm thấp vang lên bên tai, vòng eo đột nhiên hung hăng va chạm, thành công khiến An Nham lần nữa hét lên chói tai.

"A——"

An Nham khiếp sợ trợn to hai mắt, khiến hắn không thể nào tin nổi, không chỉ là nam nhân này vô sỉ nhiều lần ép buộc, càng quan trọng hơn là câu nói cuối cùng của hắn... ba chữ kia.

An Nham một bên liều mạng thở hổn hển, một bên run giọng hỏi, "Cậu... cậu đang nói... cái gì?"

"Tôi nói, tôi yêu cậu."

Từ Thiếu Khiêm lại hung hăng tiến vào, chiều sâu đáng sợ như vậy, khiến An Nham thậm chí có ảo giác người đàn ông này muốn trực tiếp đâm thủng cơ thể hắn.

https://thuviensach.vn

“Cảm nhận được không?” Từ Thiếu Khiêm dừng động tác, thấp giọng hỏi.

“.....” thứ nào đó dừng lại trong cơ thể khiến An Nham nhất thời mặt đỏ tưng bừng, sau một lúc lâu cũng không nói nên lời.

“Tôi yêu cậu.” Từ Thiếu Khiêm nhẹ nhàng hôn hôn vành tai đã đỏ lên của An Nham, phần eo đứng yên lại dùng lực đưa đẩy, “Tôi yêu cậu...”

Tiếng thở dốc của nam nhân ồ ồ bên tai, vừa hỗn loạn lại trầm thấp dịu dàng, lời bày tỏ tựa như mê hoặc.

Đầu óc An Nham trống rỗng, khiếp sợ đến nỗi không biết nói gì.

Hắn là đang tỏ tình ư?

Nhưng mà, có ai lại tỏ tình như hắn chứ?

Lại là một vòng tiến nhập điên cuồng, An Nham lập tức siết chắt ngón tay Từ Thiếu Khiêm, cất lên thanh âm khàn khàn.

“... Từ Thiếu Khiêm... Cậu, cậu dừng lại trước đã... Nhanh quá... A.....”

Một câu hoàn chỉnh lại bởi vì động tác của Từ Thiếu Khiêm làm cho hỗn loạn không chịu nổi.

https://thuviensach.vn

Từ Thiếu Khiêm nhẹ nhàng hôn tai, cổ, xương quai xanh của An Nham, lưu lại trên người hắn một chuỗi dấu ấn.

"Tôi yêu cậu..."

Nam nhân phía sau vẫn không ngừng đong đưa phần eo, loại cảm giác cường liệt này, khiến thân thể An Nham từng đợt phát run, thậm chí ngay cả ngón chân cũng cuộn lại.

"Nếu lời tỏ tình lần trước là vô ích, tôi muốn, đêm nay..."

"Sẽ làm cho cậu dùng thân thể... nhỡ kỹ rành mạch... tôi yêu cậu đến nhường nào..."

Động tác bá đạo cường ngạnh, âm thanh dịu dàng trầm thấp, hơn nữa thân thể sau khi bị hạ thuốc vốn là mẫn cảm dị thường, lý trí An Nham rốt cuộc hoàn toàn phá vỡ, cuối cùng chỉ lo tuân theo bản năng thân thể, tựa như nắm lấy ngọn cỏ cứu mạng, gắt gao nắm lấy tay Từ Thiếu Khiêm.

Nước trong bồn tắm đã sớm lạnh, lửa trong cơ thể lại khó có thể dập tắt.

Từ Thiếu Khiêm sợ hắn cảm lạnh, dứt khoát rời khỏi bồn tắm lớn, ôm An Nham trở lại trên giường phòng ngủ, lại lấy tư thế mặt đối mặt áp đảo hắn.

An Nham dưới tác dụng của thuốc đã sớm mất đi lý trí, tuân theo khát vọng từ sau trong cơ thể, ôm lấy Từ Thiếu Khiêm, há miệng kịch liệt thở hổn hển.

https://thuviensach.vn

“A... Thiếu Khiêm... dừng lại.....”

Từ Thiếu Khiêm căn bản không có khả năng dừng lại. môi An Nham cơ hồ bị cắn đến bật máu, Từ Thiếu Khiêm cúi người hôn hắn, đầu lưỡi cạy khớp hàm tiến vào trong miệng, dịu dàng lướt qua niêm mạc trong khoang miệng.

Nụ hôn dịu dàng rơi trên môi, cùng với động tác bá đạo tiến vào thân thể, khiến ý thức trong đầu An Nham càng ngày càng mê mang.

Không biết phóng ra trong tay hắn bao nhiêu lần, về sau thậm chí không phân biệt được là do tác dụng thuốc hay là vì cái gì khác...

Mãi cho đến khi kiệt sức, mệt đến sắp ngủ, trong đầu An Nham vẫn luôn nhớ kỹ một đoạn ngắn.

—— Từ Thiếu Khiêm hung hăng tiến vào thân thể hắn, nhìn thẳng mắt hắn, thấp giọng nói: “Tôi yêu cậu.”

Ngữ khí của hắn đặc biệt nghiêm túc và dịu dàng, trong mắt hắn, là thâm tình nồng nàn không lẫn vào đâu được.

Tình cảm nồng đậm ấy, tựa như rượu được chôn sâu dưới lòng đất, bởi vì qua nhiều năm lắng đọng, mà hương thuần tràn ngập.

Tác giả có lời muốn nói: Lần bày tỏ trước của Thiếu Khiêm làm sai cách, lần bày tỏ này tiến bộ hơn lần trước rất nhiều ^_^

https://thuviensach.vn

Chương 35

Trong phòng ngủ bức rèm che nắng màu xám sẫm chặn đi gần hết ánh mặt trời bên ngoài, ánh sáng hôn ám trong phòng phi thường hợp cho giấc ngủ. Hôm qua ép buộc một đêm, An Nham thậm chí không đếm được rốt cuộc mình bắn bao nhiêu lần… Đến cuối cùng, thể lực cơ hồ bị ép khô toàn bộ, An Nham mệt đến kiệt sức, nặng nề ngủ, ngủ thẳng đến chạng vạng ngày hôm sau mới mở mắt.

Thói quen ngủ chết tiệt, lại làm cho hắn một lần nữa đem Từ Thiếu Khiêm trở thành gối ôm, nằm trong lòng Từ Thiếu Khiêm ngủ say sưa không nói, mặt còn dán chặt vào lồng ngực nam nhân này, hô hấp toàn bộ phất qua trên làn da trước ngực hắn.

Mở to mắt nhìn bờ ngực choán đầy trước mắt, An Nham bên tai đỏ lên, lập tức xoay người từ trên giường ngồi dạy.

"Khụ khụ…" An Nham ho một chút để che giấu bối rối trong nháy mắt của bản thân, đồng hồ trên tường đã sắp chỉ hướng bốn rưỡi, An Nham xoa xoa huyệt thái dương nhìn bốn phía xung quanh một chút, cũng không thấy quần áo của mình. Thân thể trong ổ chăn còn đang loã lồ, An Nham muốn đi rửa mặt, đành phải nhẫn nại nói: "Giúp tôi… tìm bộ quần áo thay đi."

Từ Thiếu Khiêm đã sớm tỉnh, chỉ dùng ánh mắt thâm trầm nhìn nhìn An Nham.

An Nham cũng không phát hoả giống như lần trước, cũng không hỏi chuyện tối qua mà là sắc mặt xấu hổ vành tai đỏ rực né tránh ánh mắt của mình. Hiển nhiên, chuyện tối hôm qua hắn nhớ rõ nhấn thanh nhị sở. Dù cho thời điểm lúc ban đầu bởi do thuốc mà có

https://thuviensach.vn

chút mơ hồ, bị Từ Thiếu Khiêm phun nước lạnh một phát, hắn đã hoàn toàn thanh tỉnh lại. Còn dưới trạng thái thanh tỉnh, kịch liệt làm trọn một đêm,

Tỏ tình lần này, mặc kệ kết quả như thế nào, ít nhất đã làm cho hắn nhõ kỹ rành mạch.

Khoé môi Từ Thiếu Khiêm hơi hơi giương lên, ngồi dậy, nhẹ nhàng ôm eo An Nham từ phía sau, gác cằm lên trên vai hắn, ghé vào lỗ tai hắn thấp giọng hỏi: "Đang nói với ai thế?"

"…" Loại lời nói tựa n ư thân mật đùa giỡn này, làm cho chỉ số tức giận của An Nham lập tức tăng vọt theo cấp luỹ thừa.

Trong phòng có mỗi hai người sống, không nói chuyện với ngươi chẳng lẽ ông đây nói chuyện với không khí?

An Nham thở sâu, nhịn xuống xúc động muốn đánh hắn một quyền, nghiến răng nghiến lợi nói, "Từ Thiếu Khiêm, tìm bộ quần áo cho tôi, tôi muốn đi rửa mặt!"

"Được." Từ Thiếu Khiêm nhẹ nhàng hôn tai An Nham một cái, thấo giọng nói: "Tôi thích cậu gọi tên tôi như vậy."

"…" Mặt An Nham đột nhiên đỏ lên.

Tai là nơi mẫn cảm của hắn, hiển nhiên, Từ Thiếu Khiêm cũng đã phát hiện ra điều này, đêm qua luôn lặp lại công kích nơi yếu ớt này, dùng môi khẽ hôn, dùng đầu lưỡi khẽ liếm, thậm chí dùng răng nanh khẽ cắn…. làm cho An Nham một lần lại một lần lâm vào trạng thái mê loạn.

https://thuviensach.vn

Động tác hôn tai vừa rồi của hắn khiến sau lưng An Nham không nhịn được một trận rùng mình, những đoạn ngắn ý loạn tình mê tối hôm qua lại hiện lên trong đầu…

Tối hôm qua dưới tác dụng của thuốc, An Nham đã sớm mất đi lí trí. Nam nhân vốn chính là động vật rất dễ xúc động, cảm quan thân thể đè lên tất cả, đến sau đó, An Nham thậm chí còn chủ động ôm lấy Từ Thiếu Khiêm hôn qua.

—— Quả thực là nhiệt tình như lửa.

Nhớ đến phóng túng đêm qua, sắc mặt An Nham càng thêm cứng nhắc.

Đây nhất định là tác dụng của thuốc! Nhất định là thế!

Nếu không, một thẳng nam như hắn tại sao lại sinh ra phản ứng với ôm ấp của nam nhân?

Từ Thiếu Khiêm nhanh chóng đem quần áo đến, quần lót màu trắng mới tinh, còn có một bộ quần áo hưu nhàn màu trắng, cầm tất cả đưa vào tay An Nham, An Nham nhận lấy rồi nhanh chóng thay trong chăn, xoay người vào WC rửa mặt.

Phía sau hình như cũng không đau đến vậy, hơn nữa ngày hôm qua sau khi làm xong,Từ Thiếu Khiêm còn rửa sạch giúp hắn…

Lần trước đau đến cơ hồ không nhấc nổi chân, ngoại trừ việc Từ Thiếu Khiêm dùng bạo lực còn vì An Nham kịch liệt phản kháng, lần này lại không giống thế, chẳng những An Nham không kịch liệt

https://thuviensach.vn

phản kháng, động tác của Từ Thiếu Khiêm cũng đủ cẩn thận và dịu dàng, tuy rằng làm trọn một đêm, nơi đó cũng chỉ là hơi hơi trướng đau chứ không ảnh hưởng đến đi lại.

An Nham tạt nước lạnh lên mặt, nhanh chóng đánh răng trong WC, sau khi đi ra chỉ thấy Từ Thiếu Khiêm đã dọn xong cơm chiều lên bàn ăn, thấp giọng nói: "Đến ăn cơm."

"Tôi…" An Nham còn chưa nói xong, Từ Thiếu Khiêm đã trực tiếp đứng lên, nhẹ nhàng nắm tay hắn cường ngạnh kéo đến bên cạnh bàn, ấn hắn ngồi xuống ghế còn đè bờ vai hắn thấp giọng nói: "Ngồi xuống ăn cơm, tôi có chuyện muốn nói với cậu."

An Nham ngẩn người, ngồi xuống hỏi: "Chuyện gì?"

"Ăn trước đã, ăn xong nói sau."

Từ Thiếu Khiêm nói xong liền múc một bát canh cá đưa đến trước mặt An Nham, không thể không nói, Từ Thiếu Khiêm là một người thực biết sinh hoạt, trù nghệ phi thường đáng ghen tị, canh hắn nấu đặc biệt ngon miệng, khi bát được đưa đến trước mặt, hương vị đậm đà này phả vào mặt, làm người ta không khỏi thèm ăn nhiều hơn nữa.

An Nham thật sự rất đói bụng, rất nhanh, thức ăn trên bàn đã bị hai nam nhân đói meo càn quét không còn một mảnh.

An Nham thỏa mãn lau miệng, vào phòng khách ngồi xuống sofa. Từ Thiếu Khiêm tay chân lanh lẹ thu dọn xong bát đũa, sau đó mới trở lại phòng khách, đi đến bên người An Nham ngồi xuống, thấp giọng hỏi: "Hứa Khả bên kia, cậu muốn xử trí như thế nào?"

https://thuviensach.vn

Từ Thiếu Khiêm một câu trực tiếp đi vào vấn đề chính, An Nham sợ run một chút, ngược lại bắt đầu có chút xấu hổ.

Hắn từng trước mặt Từ Thiếu Khiêm nói ra lời thề son sắt rằng mình thích Hứa Khả, nay lại xảy ra chuyện như vậy, quả thực như là giáng cái tát thẳng vào mặt khiến hắn khó bề chịu nổi.

Từ Thiếu Khiêm lấy ra một chồng văn kiện từ trong ngăn kéo, đặt trước mặt An Nham,

”Cậu xem cái này trước đi.”

“Đây là cái gì?” An Nham nghi hoặc hỏi.

Từ Thiếu Khiêm nói: “Là kết quả điều tra của tôi với Hứa Khả.”

An Nham nhíu nhíu mày, cúi đầu nghiêm túc đọc.

Từ Thiếu Khiêm chỉ chỉ ảnh chụp trên tư liệu, thấp giọng giải thích: “Hứa Khả sau khi tốt nghiệp trung học thi vào trường Nghệ thuật Tây Lâm, cũng chính là trường cậu từng học kia. Cô ấy còn có một chị gái song sinh tên là Hứa Ninh, Hứa Ninh không tài hoa như cô ấy, sau khi tốt nghiệp trung học vẫn luôn làm việc trong cửa hàng bán hoa cho hai chị em một chút phí sinh hoạt.”

“Nửa năm trước, Hứa Khả tham gia cuộc thi tài năng toàn quốc, giành được giải nhất. Ba tháng trước, Hứa Khả gặp tia nạn bỏ mình, “Hứa Khả” mà cậu nhìn thấy hiện tại cũng không phải bản thân cô ấy.”

https://thuviensach.vn

“Chị em sinh đôi tổng cực kì giống nhau, khác biệt duy nhất là đằng sau tai trái của Hứa Khả có một nốt ruồi đỏ còn Hứa Ninh thì không.”

An Nham nhìn tư liệu trong tay, sắc mặt nhất thời càng thêm khó coi.

Từ Thiếu Khiêm thấp giọng nói: “An Nham, hiện tại cậu đã hiểu chưa?”

“Là Hứa Ninh mạo danh thế chỗ em gái song sinh Hứa Khả của cô ta tham gia vào đoàn làm phim Thiếu Niên Thiên Tử của chúng ta. Cô ta biết cậu tốt nghiệp trường Nghệ thuật Tây Lâm cho nên mới nói là tiểu sư muội của cậu, cố ý lôi kéo làm quen cậu. Tối hôm qua hạ thuốc với cậu khẳng định cũng là quyết định dưới sự thương lượng của cô ta và người đại diện. Mục đích cô ta lừa gạt, nói là sư muội của cậu chẳng qua là muốn lợi dụng cậu leo lên mà thôi.”:

“Đây là lí do tôi thay đổi nữ chính.”

“…” An Nham nắm chặt lấy tư liệu trên tay, đầu ngón tay bởi vì dùng sức quá mức mà có vẻ tái nhợt.

“Cậu lúc ấy không nghe tôi nói xong đã trực tiếp quay đầu bỏ đi, cho nên mới sinh ra một ít hiểu lầm với tôi.” Từ Thiếu Khiêm dừng lại một chút, “An Nham, tôi trước nay đều lười đi giải thích với người khác…. Nhưng mà, tôi không muốn vì một ả đàn bà như vậy khiến giữa chúng ta sinh ra khoảng cách.”

Nhớ tới ánh mắt bi thương cùng bóng dáng cứng ngắc khi xoay người rời đi của An Nham lúc ấy, Từ Thiếu Khiêm liền cảm

https://thuviensach.vn

thấy trái tim từng đợt đau nhói.

"Cho nên, chuyện này, tôi phải giải thích lại cho cậu nghe."

"Ngoại hình hai chị em Hứa Ninh và Hứa Khả cực kì giống nhau, đáng tiếc Hứa Ninh không có tài hoa và thiên phú của em gái cô ta. Nốt ruồi đỏ tự nhiên ở tai cũng không dễ làm giả. Một khi bộ điện ảnh cô ta đóng này nổi, chuyện mạo danh thế thân cũng rất dễ dàng sáng tỏ. Ảnh hưởng tiêu cực của loại chuyện này cực kì nghiêm trọng, khẳng định sẽ liên lụy đến toàn bộ đoàn làm phim, cho nên tôi mới quyết định đổi vai nữ chính.

Từ Thiếu Khiêm đè thấp thanh âm: "Cũng không phải bởi vì tôi thích cậu và cậu có hảo cảm với cô ta nên tôi mới ghen tị với cô ta đến mức vô lý đi hại cô ta. Tôi, Từ Thiếu Khiêm, không phải loại người thiếu nguyên tắc như vậy."

"Tôi tuy rằng thật sự tức giận cậu thích cô ta, nhưng mà người đàn bà kia – còn chưa đủ tư cách khiến tôi động thủ."

Dù cho An Nham thích ai, Từ Thiếu Khiêm đều muốn dùng thủ đoạn của mình thu phục trái tim An Nham, chứ phong sát một nữ nhân yếu thế hắn còn không thèm làm chuyện vậy. Nếu không phải Hứa Ninh mạo danh lấy thân phận sư muội lừa gạt An Nham, chạm đến điểm mấu chốt của Từ Thiếu Khiêm, hắn cũng sẽ không lấy thân phận người đầu tư cưỡng chế đoàn làm phim thay đổi nữ diễn viên chính.

Đáng tiếc, hắn lúc ấy còn chưa kịp giải thích, An Nham trong cơn phẫn nộ đã cho hắn một quyền rồi trực tiếp xoay người rời đi.

https://thuviensach.vn

Giờ phút này, manh mối chân tướng rốt cục được tra ra, An Nham trầm mặc thật lâu, một lúc sau mắt đặt tư liệu trong tay lên bàn, cúi đầu hỏi: "Thế… Hứa Khả, không phải, Hứa Ninh, cô ấy hiện tại ở đâu?"

"Tôi hôm qua sai người tạm thời đưa cô ta và Diêu Lộ về Từ gia vốn định sáng nay trở về xử lý. Dù sao chuyện này cũng liên quan đến cậu." Từ Thiếu Khiêm quay đầu, ánh mắt dịu dàng nhìn An Nham, thấp giọng nói, "Bọn họ lừa gạt cậu, muốn xử trí như thế nào tôi sẽ tôn trọng quyết định của cậu."

An Nham trầm mặc một chút, sắc mặt cứng nhắc nói, "Cậu xử lí là được. Tôi không muốn nhìn thấy bọn họ lần nữa."

Từ Thiếu Khiêm thấp giọng hỏi: "Cậu yên tâm giao cho tôi à?"

"Ừ. Tôi tin tưởng cậu làm việc có chừng mực…" An Nham lại ngẩng đầu bổ sung nói, "Đừng quá phận là được rồi, bọn họ cũng không phải tôi không thể tha thứ, trong giới giải trí những nữ nhân không có thân phận bối cảnh như vậy rất nhiều người đều dựa vào loại thủ đoạn này trèo lên…. Đáng tiếc cô ta chọn sai đối tượng, tôi không bao giờ để mình bị xoay vòng vòng." An Nham dừng một chút, "Để bọn họ hoàn toàn biến mất khỏi giới giải trí đi."

Từ Thiếu Khiêm nói: "Được, cậu yên tâm, chuyện này tối sẽ giải quyết."

Hai người cùng trầm mặc trong chốc lát.

Từ Thiếu Khiêm lại đột nhiên hỏi: "Như vậy, việc còn lại thì thế nào?"

https://thuviensach.vn

An Nham quay đầu nhìn hắn, khó hiểu nói: "Việc còn lại? Còn có… chuyện gì?"

"Vệic tôi thích cậu…"

Từ Thiếu Khiêm bất đắc dĩ cười cười, ghé lại nhẹ nhàng hôn hôn môi An Nham, chăm chú nhìn thẳng tắp vào ánh mắt hắn, thấp giọng nói: "Tôi tối hôm qua lấy phương thức nhiệt tình như vậy bày tỏ, sau khi ngủ một giấc tỉnh lại, cậu chẳng lẽ lại quên rồi, hửm?"

"…" Nhớ tới phương thức bày tỏ "nhiệt tình" của hắn, mặt An Nham bỗng nhiên đỏ lên, dối diện với ánh mắt hắn, đầu lưỡi cũng bắt đầu xoắn lại, "Không, không phải… Tôi không quên… Nhưng mà tôi, tôi là trai thẳng… Hơn nữa… Tôi vẫn coi cậu là…."

"Bạn bè hả?" Từ Thiếu Khiêm ngắt lời hắn, nghiêm túc nói, "Nhưng tôi trước nay chưa từng coi cậu là bạn, tại cậu quá trì độn."

"…" An Nham xấu hổ xoay người qua chỗ khác.

Từ Thiếu Khiêm trầm mặc một lát lại thấp giọng hỏi: "Cậu đối với tôi, vốn không có một chút thích nào ư?"

An Nham nghiêm túc nói: "Tôi không có cách nào tiếp nhận chung sống với một người đàn ông…"

"Cậu tối hôm qua rõ ràng có thể…"

https://thuviensach.vn

“Tối hôm qua là vì bị hạ thuốc mất đi lý trí!” An Nham vội vàng phản bác nói, “Tôi tương lai khẳng định muốn kết hôn sinh con, ông nội còn chờ tôi sinh cho ông một thằng chắt nữa kìa. Cậu cũng không phải không biết tình huống trong nhà tôi, nếu tôi ở bên đàn ông, mẹ tôi ông nội tôi tuyệt đối sẽ chém chết tôi…”

Từ Thiếu Khiêm ngắt lời hắn: “Chỉ cần cậu có thể nhận, những việc này tôi sẽ nghĩ biện pháp giải quyết. Mấu chốt là ở cậu… Cậu đối với tôi, thật sự một chút cảm giác cũng không có ư?”

Thanh âm trầm thấp dịu dàng như vậy, làm cho tâm tình An Nham không hiểu sao có một chút bối rối.

Bản thân là trai thẳng, thích con gái, tương lai khẳng định sẽ kết hôn sinh con. Hai mươi mấy năm qua, An Nham chưa từng hoài nghi điều này, hắn thậm chí thật không ngờ có một ngày hắn cư nhiên gặp phải lựa chọn: “Có nên thay đổi tính hướng hay không” khó có thể tưởng tượng nổi như vậy.

Nhưng mà hiện tại, Từ Thiếu Khiêm bày tỏ lại khiến hắn có chút tâm phiền ý loạn.

Hắn không muốn thay đổi quan niệm nhiều năm như vậy, hắn không muốn biến thành đồng tính luyến ái ở bên một người đàn ông, nhưng mà… Nhưng mà Thiếu Khiêm cậu ta…. Tình cảm chấp nhất sâu đậm trong mắt cậu ấy, đè An Nham đến gần như không thở nổi.

Người bạn cùng nhau lớn lên từ nhỏ này cư nhiên vẫn luôn thích mình?

https://thuviensach.vn

An Nham lẳng lặng nhìn Từ Thiếu Khiêm, hơn nửa ngày cũng không biết nói thế nào cho tốt.

Từ Thiếu Khiêm nhìn An Nham, thấp giọng nói: "An Nham, tôi thích cậu như vậy, cậu chẳng lẽ không thể vì tôi mà thay đổi? Thử một chút cũng không chịu sao?"

"Nhưng tôi…" An Nham cuống quít quay đầu, tránh đi tầm mắt Từ Thiếu Khiêm, "Tôi thật sự không phải đồng tính luyến, tôi không có cách nào đi thích nam nhân, muốn tôi thay đổi tính hướng, so với trực tiếp giết tôi còn khó hơn…"

"Tôi cũng không phải đồng tính luyến ái, chỉ là tôi thích cậu mà thôi."

"…"

"Được rồi. Cậu đã tạm thời không có cảm giác với tôi, tôi cũng không ép cậu lập tức đưa ra câu trả lời thuyết phục."

Từ Thiếu Khiêm khẽ cười một chút, dán vào môi An Nham, thấp giọng nói, "Bất quá, An Nham, cậu hẳn là sẽ không phản đối tôi từ giờ trở đi theo đuổi cậu nhỉ? Tôi có quyền theo đuổi một người, đúng không?"

"…"

Thẳng đến khi ra khỏi biệt thự của Từ Thiếu Khiêm, trở lại nhà mình ở cách vách, An Nham vẫn còn bị vây trong một loại trạng thái mờ mịt, khiếp sợ, khó tin.

https://thuviensach.vn

Thiếu Khiêm cậu ấy thích mình?

Tại sao lại có thể biến thành như vậy?!

Chương 36

Từ Thiếu Khiêm đợi An Nham rời đi mới lái xe trở về Từ gia, Diêu Lộ và Hứa Ninh bị giam lỏng trong khách phòng suốt cả đêm. Hứa Ninh nhát gan một chút đã sớm sợ đến choáng váng, cho tới khi có người đẩy cửa bước vào, cô ta nhất thời không kịp phản ứng.

Bị hai nam nhân thân hình cao lớn mang vào phòng khách, Hứa Ninh liếc mắt liền nhìn thấy Từ Thiếu Khiêm đang ngồi trên ghế salon.

Từ khi chưa vào giới giải trí cô ta đã từng nghe nói đến đại danh của Từ Thiếu Khiêm, tuổi còn trẻ mà đã giành được ngôi Ảnh đế, diễn kỹ hạng nhất rất được mọi người khen ngợi, giờ phút này, nhìn hắn trong khoảng cách gần như vậy, trên người của người đàn ông này, tựa hồ có một hơi thở lạnh lùng trời sinh, ngồi một chỗ không nói một lời, lại giống như vị vua cao cao tại thượng làm người khác nhìn mà thấy sợ, ánh mắt lạnh như băng đen nhánh lợi hại, xuyên qua gọng kính bạc bắn lên người hai người, cơ hồ muốn đem người sống lăng trì đến chết.

Hứa Ninh một câu cũng không dám nói lung tung, lại không dám nhìn thẳng vào mắt hắn, không thể làm gì khác hơn là cúi đầu khẩn trương siết chặt ngón tay.

"Biết lỗi sai của các người là ở đâu chứ?" Từ Thiếu Khiêm hơi hơi nhướng mày, ánh mắt thẳng tắp nhìn chằm chằm Hứa Ninh,

https://thuviensach.vn

“Muốn mượn chỗ leo lên, biện pháp như vậy ở trong giới cũng thấy không ít. Đáng tiếc... các người đã chọn sai đối tượng.”

“An Nham cậu ấy không phải loại người giống như cô nghĩ.”

“Cứ cho là cô thật sự cùng cậu ấy phát sinh chuyện gì, cô cũng sẽ chỉ khiến cậu ấy ghê tởm mà thôi. Cậu ấy sẽ không vì cô mà đi sử dụng quan hệ gia đình cậu ấy, lại càng không vì cô mà đi cầu xin mẹ cậu ấy, bởi vì... cô còn chưa đủ tư cách này.”

Thanh âm của nam nhân bình tĩnh mà lạnh như băng, Hứa Ninh bị dọa sợ đến sắc mặt trắng bệch, sau một lúc trầm mặc rất lâu, mới cúi thấp đầu nói: “Đúng vậy, thật xin lỗi... Tôi, tôi cũng là đến đường cùng mới... mới nghĩ ra biện pháp như thế...”

Diêu Lộ cắn răng nói: “Chủ ý này là tôi ra, tôi cùng lắm chỉ là đưa người leo giường An Nham mà thôi, cũng chưa làm gì với anh ta... Từ Thiếu Khiêm anh hình như quản quá nhiều rồi thì phải?”

Từ Thiếu Khiêm lạnh lùng nhìn cô ta, cho đến khi Diêu Lộ rốt cục cắn môi trầm mặc xuống, Từ Thiếu Khiêm mới thấp giọng nói: “Cô có tin không, chỉ bằng việc các người lợi dụng An Nham này, tôi đã có thể khiến cho các người... sống, không, bằng, chết?”

Thời điểm hắn nói những lời này biểu cảm đặc biệt bình tĩnh. Nhưng là, lãnh ý thấm vào tận cốt tủy đó trong giọng nói, nhất là “sống không bằng chết” bốn chữ còn nhấn mạnh ngữ khí, lại làm cho người ta không nhịn được hung hăng rung mình một cái.

https://thuviensach.vn

Cho đến giờ phút này, Diêu Lộ mới phát hiện mình chọc phải một phiền phức lớn cỡ nào, cô ả lại còn không sợ chết nói "anh quản quá nhiều"... Nghĩ đến đây, diêu lộ vội vàng cúi đầu, sắc mặt trắng bệch hung hăng siết chặt ngón tay, nhỏ giọng nói: "Từ Thiếu Khiêm, anh muốn như thế nào?"

Từ Thiếu Khiêm nhíu mày một cái, lấy ra một tờ chi phiếu đặt trước mặt hai người, "Tôi sẽ không làm gì các cô cả, tôi chỉ có một yêu cầu —— Cầm số tiền này rời khỏi Tây Lâm, từ nay về sau, vĩnh viễn đừng xuất hiện trước mặt tôi và An Nham nữa."

"....." Diêu Lộ và Hứa Ninh liếc mắt nhìn nhau, có chút do dự liếc nhìn chi phiếu trên bàn, không biết làm thế nào cho phải.

Từ Thiếu Khiêm sắc mặt bình tĩnh đẩy chi phiếu đến cạnh tay Hứa Ninh, "Tùy tiện đến nơi nào đó làm ăn, hoặc là tiếp tục mở tiệm bán hoa của các người, giới giải trí không thích hợp với các cô." Hơi dừng lại một chút, "Cầm nó, trong vòng ba ngày biến mất cho tôi!"

Hứa Ninh không thể làm gì khác hơn là ngón tay cứng đờ cầm chi phiếu trên bàn lên, âm thanh run rẩy nói, "Cảm... cảm ơn."

"Không cần cảm ơn tôi, đây là ý của An Nham." Từ Thiếu Khiêm đứng dậy, phất phất tay với Mạc Dương nói, "Đưa bọn họ về thu dọn hành lý, mau rời khỏi nơi này."

Mãi đến khi bóng dáng Từ Thiếu Khiêm sắp biến mất sau cánh cửa, Hứa Ninh mới run giọng nói: "Từ, Từ tiên sinh, xinh anh hãy thay tôi, nói với An Nham một tiếng... Thật xin lỗi..."

Từ Thiếu Khiêm đầu cũng không quay lại nói: "Không cần."

https://thuviensach.vn

Đúng vậy, An Nham không cần nhất chính là ba chữ "Thật xin lỗi" này. Bởi vì, thật xin lỗi, là phương thức giải thích rẻ mạt nhất trên thế giới này, Lừa gạt và tổn thương đã tạo thành, ba chữ này không có bất kỳ tác dụng nào. Hắn sẽ khiến người đàn bà này hoàn toàn biến mất, về phần tổn thương mà An Nham đã phải nhận, sẽ do hắn Từ Thiếu Khiêm tự mình chữa khỏi!

Từ Thiếu Khiêm làm việc quả nhiên sấm rền gió cuốn, trong vòng ba ngày, Hứa Khả và Diêu Lộ đã thu dọn xong hành lý rời khỏi thành phố Tây Lâm, nghe nói bọn họ chuyển đến một thành phố ven biển ở phương Nam xa xôi, định mở một cửa hàng bán hoa an an phận phận làm ăn tự nuôi bản thân. Từ Thiếu Khiêm rất vừa lòng với kết quả này, từ đó về sau An Nham cũng không còn gặp lại tiểu sư muội mà hắn từng có hảo cảm kia nữa.

***

Buổi tối hôm đó, An Nham lại mơ một giấc mơ.

Trong cảnh mộng rất dài rất dài, tái hiện lại một đoạn năm tháng khi còn trẻ kia, thiếu niên trong mộng kia, thủy chung làm bạn bên người mình, mỗi lần nhìn thấy hắn, An Nham đều sẽ mỉm cười gọi tên hắn: "Thiếu Khiêm..."

Hai chữ này, tựa hồ tràn đầy một niềm ấm áp kỳ diệu.

Thiếu Khiêm... mỗi lần gọi ra miệng, ngay cả tâm tình cũng không thể hiểu nổi mà trở nên sung sướng.

https://thuviensach.vn

Nhiều năm như vậy, Từ Thiếu Khiêm đối tốt với hắn, An Nham vẫn đều ghi nhớ trong lòng. Thế cho nên rất nhiều lần, hắn thậm chí sẽ ở trong mộng mơ thấy Từ Thiếu Khiêm, mơ thấy từng giọt từng giọt chi tiết ấm áp khi hai người ở chung thời niên thiếu ngây ngô.

Thời điểm sáng sớm tỉnh dậy, An Nham phát hiện bên môi mình cư nhiên mang theo mỉm cười.

Cảnh mộng quay xung quanh con người quen thuộc bên cạnh kia, hơi thở quen thuộc... khiến hắn cơ hồ muốn sa chân vào.

An Nham vẫn tưởng rằng, Từ Thiếu Khiêm tốt với hắn, là vì coi hắn là bạn tốt, thậm chí là em trai ruột mà đối xử. An Nham nhỏ hơn Từ Thiếu Khiêm một tuổi, lại biết hắn là người bạn tốt nhất của anh trai, cho nên, mỗi lần được Từ Thiếu Khiêm quan tâm chăm sóc, An Nham chung quy cảm thấy sự ấm ắp mà hắn cho mình này giống hệt như anh trai mình.

An Nham vẫn cảm thấy, có thể có người bạn như Từ Thiếu Khiêm là chuyện may mắn nhất của hắn.

—— được bạn như thế, người còn cầu gì?

Nhưng mà, hắn hoàn toàn không ngờ tới, Từ Thiếu Khiêm cư nhiên thích hắn, còn là kiểu muốn triệt để giữ lấy hắn này, muốn hung hăng tiến vào thân thể hắn, muốn làm tình với hắn đến hừng đông... Một tình yêu tràn ngập ham muốn độc chiếm.

Điều này làm cho An Nham hoàn toàn không thể thừa nhận.

https://thuviensach.vn

Vì sao Từ Thiếu Khiêm nhất định muốn biến tình hữu nghị cách mạng tốt đẹp thành quan hệ người yêu? Hai người cứ làm bạn bè không phải tốt lắm à? Tương lai đều tự tìm một người phụ nữ mình thích kết hôn sinh con, tự mình xây dựng gia đình hạnh phúc của chính mình, con cái nhà mình còn có thể nhận hắn làm cha nuôi, như vậy mới là kết cục viên mãn nhất... không phải sao?

An Nham vươn tay giật giật tóc, thật sự là không hiểu Từ Thiếu Khiêm tốt đẹp như thế tại sao lại đi thích đàn ông, lại còn là kiểu đàn ông như hắn? Hắn toàn thân trên dưới rõ ràng đều rất đàn ông, có chỗ nào hấp dẫn đồng tính a?!"

An Nham vào phòng vệ sinh dùng nước lạnh rửa mặt, đuổi đi suy nghĩ hỗn loạn trong đầu.

Vừa mới rửa mặt xong, đột nhiên nhận được một cuộc điện thoại, mắt nhìn cái tên trong hiển thị cuộc gọi, cư nhiên là Giang Tuyết Ngưng. Tuy rằng lần hợp tác này bởi vì chuyện đổi nữ chính náo loạn thật không thoải mái, nhưng Giang Tuyết Ngưng dù sao cũng là thần tượng thời còn trẻ của An Nham, thần tượng tiền bối gọi điện thoại đến, An Nham vội vàng tiếp máy, cười tủm tỉm nói: "A lô, đạo diễn Giang."

"An Nham, việc đổi nữ nhân vật chính lần này, kỳ thật là cậu hiểu lầm Từ Thiếu Khiêm." Giang Tuyết Ngưng mỉm cười giải thích, "Chúng ta sở dĩ thay cô ấy ra, là vì cô cô ấy giả mạo người em gái song sinh của mình, chuyện mạo danh thế thân này nếu sáng tỏ, hậu quả sẽ cực kỳ nghiêm trọng, Thiếu Khiêm điều tra ra được nội tình như vậy, cho nên mới ra mặt yêu cầu chúng ta thay đổi nữ chính. Cậu hiểu chứ?"

Bên tai truyền đến âm thanh nhu hòa của Giang Tuyết Ngưng, An Nham vội nói: "Em biết, Thiếu Khiêm đã giải thích với

https://thuviensach.vn

em rồi..."

"Ừm, còn một chuyện nữa muốn bàn bạc với cậu, bên đầu tư ban đầu đã rút vốn tài chính, tôi bây giờ nhận được một phần đầu tư khác, kim ngạch khá ổn, thù lao của diễn viên cũng có thể gia tăng thích đáng, cậu có thể trở về đoàn làm phim không?" Giang Tuyết Ngưng dừng lại một chút, lại nói: "Chúng ta sẽ tìm nữ nhận vật chính lại lần nữa, sẽ không để cậu thất vọng, thù lao của cậu cũng có thể bàn lại lần nữa.

An Nham sờ sờ mũi, "Cái này..."

Tuy rằng hắn cũng tiếc đoàn làm phim này, nhưng lúc trước dù sao cũng đã kiên quyết nói với Giang Tuyết Ngưng mấy lời "Đổi luôn cả tôi đi, tiền vi phạm hợp đồng tôi sẽ bồi thường" linh tinh, giờ lại đi hối hận, có thể không tốt lắm hay không a?

Giang Tuyết Ngưng rất tốt tính mỉm cười nói: "Nhân vật Tiêu Khâm Duệ này, tuy rằng tôi có thể tìm người khác đến diễn, nhưng mà, An Nham, ở trong lòng tôi, cậu diễn nhân vật này mới là thích hợp nhất, cậu chính là tiểu thái tử tốt nhất trong cảm nhận của tôi."

https://thuviensach.vn

Được nữ thần tượng chính miệng khen, điều này khiến cho tâm tình An Nham không khỏi nhảy nhót loạn xạ. Xem ra, biểu hiện ở đoàn làm phim trước đó đã được đạo diễn Giang tán thành.

"Vả lại, cậu không phải rất cảm thấy hứng thú với đề tài này ư? Kịch bản cậu cũng đã xem, tuy rằng tôi không thể cam đoan doanh thu bộ điện ảnh này sẽ rất tốt, nhưng tôi rất muốn nghiêm túc quay hết nó... Thế nào, cậu sẽ cân nhắc suy xét chứ?" Giọng nói của Giang Tuyết Ngưng rất dịu dàng thậm chí còn mang theo vị dụ dỗ.

Cô dù sao cúng là Ảnh hậu chị cả năm đó, lão tiền bối trong giới, cô ấy đã tốt tính mở miệng như vậy, An Nham cũng không thể không biết xấu hổ mà trực tiếp cự tuyệt. Hơn nữa An Nham lúc ấy chỉ là nói miệng muốn đổi người, hợp đồng hủy bỏ linh tinh còn chưa ký, công ty quản lý cũng vẫn chưa biết tình hình, hiện giờ quay lại đích xác là có thể xem như chưa xảy ra chuyện gì.

Quan trọng hơn là, Từ Thiếu Khiêm cư nhiên rút vốn... Dù là như thế nào, An Nham để ý nhất kỳ thật chính là chuyện Từ Thiếu Khiêm bỏ tiền cho hắn đóng phim này, nếu đoàn làm phim này đã không còn quan hệ với Từ Thiếu Khiêm, vậy thì...

An Nham suy tính trước sau, rốt cục đưa ra quyết định, cười nói: "Vậy thì nhờ ngài chỉ dẫn nhiều hơn."

Giang Tuyết Ngưng cười nói: "Được, cả nhà đều đang đợi cậu quay về. Vẫn ở khách sạn gần thành phố điện ảnh Giang Châu kia nhé, tôi đặt trước phòng cho cậu, mong chờ cậu trở về với đơn vị."

https://thuviensach.vn

An Nham cũng tâm tình vui vẻ nở nụ cười, "Vâng! Cám ơn đạo diễn Giang, tôi ngày mai sẽ trở lại Giang Châu!"

Sau khi treo điện thoại, An Nham tâm tình siêu tốt gửi tin nhắn cho người đại diện, bảo người đại diện giúp đặt vé máy bay ngày mai. Sau đó hắn liền ở trong nhà tay chân lanh lẹ thu dọn hành lý. Lại không biết rằng, trong biệt thự cách vách, Từ Thiếu Khiêm cũng đang đồng thời nghe điện thoại.

"Từ tổng, tôi đã làm theo ngài yêu cầu, ký kết hiệp nghị đầu tư với đoàn làm phim Thiếu Niên Thiên Tử."

Bên tai vang lên âm thanh quen thuộc, Từ Thiếu Khiêm gật gật đầu, ngữ khí bình tĩnh nói: "Anh làm rất tốt, tạm thời lấy danh nghĩa cá nhân của anh đầu tư bộ điện ảnh này, đừng để bất kỳ ai biết chuyện này có liên quan đến tôi."

"Vâng, tôi biết phải làm như thế nào."

Sau khi cúp điện thoại, Từ Thiếu Khiêm đứng lên, ánh mắt thâm trầm nhìn về hướng ngôi nhà cách vách.

Xuyên qua cửa sổ sát đất ở ban công, có thể tinh tường nhìn thấy thân ảnh người kia tâm tình vui sướng thu dọn hành lý trong phòng...

Nụ cười nhẹ bên môi Từ Thiếu Khiêm dần dần trở nên dịu dàng.

—— An Nham, cậu xem, vì để cậu được vui vẻ, không có bất kỳ áp lực nào trở lại đoàn làm phim, để cậu tiếp tục diễn hết kịch

https://thuviensach.vn

bản mà cậu yêu thích này, tôi đã chủ động rút vốn, sau đó đưa người khác một khoản tiền để người đó lấy danh nghĩa cá nhân đầu tư lại... Tôi muốn giúp cậu, còn phải áp dụng cách thức vòng vo, không lưu tên tuổi như vậy.

An Nham, cậu có thể cảm nhận được, Từ Thiếu Khiêm thích cậu đến nhường nào không?

Chương 37

An Nham sau khi trở lại đoàn làm phim, quả nhiên là được cả nhà nhiệt liệt hoan nghênh, điều này khiến cho An Nham ngược lại thật ngại ngùng, hắn vì Hứa Ninh mà rời khỏi đoàn làm phim quả thực là ngu xuẩn lớn nhất! Nếu không phải Hứa Ninh làm nổi lên một đoạn sóng gió như vậy, theo như tiến độ trước đó, bộ này đã sắp quay được một phần ba. Nói cách khác, đổi nữ nhân vật chính một cái, tất cả đều phải làm lại một lần nữa.

Bởi vì Từ Thiếu Khiêm để lại chút mặt mũi cuối cùng cho Hứa Ninh, cũng không muốn làm lớn chuyện mạo danh thế thân, cho nên, chân tướng Hứa Ninh thế thân em gái cô ta chỉ có ít ỏi mấy người biết, những người khác trong đoàn làm phim đều nghĩ rằng nữ diễn viên chính bị thương, dù tiếc nuối nhiều hơn nữa cũng không thể không tiếp nhận sự thực phải tìm vai nữ chính một lần nữa.

Cũng may quan hệ của Giang Tuyết Ngưng trong giới giải trí rất rộng, chưa quá một tuần đã tìm được một nữ chính thực lực phi phàm.

Cô gái tên là Trần Thư Kỳ, diện mạo thanh tú xinh đẹp, là người mới vừa tốt nghiệp Học viện điện ảnh. Tuy rằng chưa có kinh

https://thuviensach.vn

nghiệm diễn xuất, nhưng dù sao co ấy cũng là đồng học với Từ Thiếu Khiêm, lực lượng giáo viên trường cũ vô cùng hùng hậu. Cô thời còn đi học còn là nhóm trưởng hội kịch bản, bản lĩnh vững vàng, phương diện diễn kỹ so với Hứa Ninh mạo danh thế thân trước đó cao hơn không chỉ một bậc.

Trần Thư Kỳ cũng không hoạt bát đáng yêu như Hứa Ninh làm thân với An Nham, mà là loại hình tiểu thư khuê các thực có chủ kiến, trên mặt luôn mang nụ cười mỉm lễ phép, lời tuy không nói nhiều nhưng lại toàn những câu có lý. Diễn Kỹ của hai người đều không kém, hơn nữa phần diễn này An Nham trước đó đã từng diễn qua một lần nên lúc hợp tác liền phi thường thuận lợi.

Nhưng ngoại trừ hợp tác, cũng vốn không có cái gì khác. An Nham sẽ không đối với một cô gái có chủ kiến như vậy có bất kỳ ý tưởng gì. An Nham thực ra rất kén chọn, hắn thích chính là những cô gái đáng yêu có thể cùng hắn vui đùa, cùng điên theo hắn, chứ không phải kiểu nữ sinh sắc mặt bình tĩnh nói "Cảm ơn, hợp tác vui vẻ" như thế này.

An Nham bắt đầu công tác quay chụp bận rộn, mà Từ Thiếu Khiêm khoảng thời gian này trong giới giải trí là cực kỳ mờ nhạt.

Ngoại trừ phần sau của Thành Phố Vô Tận, hắn năm nay vốn sẽ không nhận bộ mới nào, hơn nữa hợp tác làm phát ngôn viên quảng cáo trước đó cơ bản cũng chấm dứt. Từ Ảnh đế quy ẩn thời gian dài cơ hồ cũng bị đám paparazi quên mất, cũng không biết được thân phận mới chân chính của hắn. Từ Thiếu Khiêm nay, đã bắt đầu chậm rãi tiếp quản phỉ thuý thế gia, trở thành một tân tú trẻ tuổi đầy hứa hẹn của thương giới.

An Nham đối với chuyện của Từ Thiếu Khiêm đương nhiên sẽ không chủ động chú ý.

https://thuviensach.vn

Từ sau lần trước bị hắn lấy phương thức xâm nhập thân thể nhiệt tình bày tỏ, An Nham ngay cả cái tên Từ Thiếu Khiêm cũng không dám nghĩ đến. Mỗi lần nhớ tới Từ Thiếu Khiêm, nhớ tới khoái cảm tựa như xâm nhập cốt tuỷ ấy, An Nham sẽ lại tâm phiền ý loạn. Không để mình bị phân tâm, An Nham dứt khoát ném tất cả ra sau đầu, mỗi ngày đều cầm kịch bản học lời, chuyên tâm vào quá trình quay chụp khẩn trương.

Ngày quay phim một khi bận rộn, thời gian liền trôi qua đặc biệt nhanh. Bất tri bất giác, đoàn làm phim mới đã sắp quay được gần một tháng. Phần diễn trước đó bởi vì đã quay qua một lần, ngoại trừ Trần Thư Kỳ tất cả mọi người đều quen thuộc, mà Trần Thư Kỳ lại là một diễn viên rất biết học hỏi, rất nhanh đã quay đến cảnh hoàng đế băng hà, thái tử đăng cơ.

Nhưng làm cho Giang Tuyết Ngưng đau đầu là, quay đến đây tiến độ đột nhiên trì trệ, bởi vì nữ chính hoàn toàn không tìm thấy cảm giác.

Trước khi hoàng đế qua đời, giữa nam nữ nhân vật chính kỳ thật không có quá nhiều cảnh tình cảm, biểu hiện chủ yếu trong đoạn phim cũng chỉ là khoảng thời gian hạnh phúc vô ưu vô lự của thái tử, giữa hai người càng giống như bạn bè cùng chơi khi còn trẻ.

Nhưng bắt đầu từ cảnh phim này, tình huống phim đột ngột chuyển tiếp. Tiên hoàng qua đời, An Nham diễn cảnh khóc kế vị trước linh đường bắt đầu ngược tâm. Nữ chính dần dần phát hiện mình đối với thái tử thanh mai trúc mã sinh ra tình cảm khác, hai người chậm rãi chuyển biến thành một đôi tình lữ yêu nhau, đến cuối cùng thậm chí còn thăng hoa đến độ đồng sinh cộng tử.

https://thuviensach.vn

Kinh nghiệm diễn xuất của An Nham phong phú, nên rất nhanh đã diễn đạt. Nhưng Trần Thư Kỳ dù sao cũng là người mới, vừa theo kịch bản nói được một câu, đã bị đạo diễn trực tiếp hô CUT.

"Thư Kỳ, biểu cảm vừa rồi của cô không đúng." Giang Tuyết Ngưng cầm kịch bản giải thích cho Trần Thư Kỳ: "Phụ thân thái tử, vừa mới qua đời, hắn kế vị trước linh đường, trở thành tân đế, hắn ở trước mặt các đại thần không thể có chút thất thố nào, mà sau khi mọi người rời khỏi, hắn mất đi phụ thân rốt cuộc không nhịn được chảy nước mắt."

"Nhìn thấy hắn rơi lệ, cô rất thương hắn. Chúng ta muốn quay cận cảnh khuôn mặt nhân vật chính, trên mặt của cô, ánh mắt của cô, đều phải biểu hiện ra cảm xúc đau lòng như thế." Giang Tuyết Ngưng dừng một chút, lại nói, "Còn nữa, thời điểm thái tử nắm tay cô, cô không thể có ý tưởng cự tuyệt, động tác vừa rồi của cô có vẻ phi thường cứng nhắc, cô phải từ trong lòng tiếp nhận hắn, yêu thương hắn."

"Yêu hắn, hiểu không?"

Trần Thư Kỳ quay đầu liếc mắt nhìn, An Nham một cái, An Nham cười tủm tỉm nói "Không sao hết, cô đừng căng thẳng, có thể coi tôi thành bạn trai mối tình đầu của cô."

"…" Bộ dáng cợt nhả này thật sự kém quá xa bạn trai phong độ nhẹ nhàng mối tình đầu của cô. Trần Thư Kỳ cau mày gật gật đầu, "Thật xin lỗi, đạo diễn Giang, để tôi thử một lần nữa đi."

"Được, lại một lần nữa." Giang Tuyết Ngưng gật đầu với bên cạnh bảo: "Các bộ phận vào chỗ, ánh sáng âm hiệu, quay phim

https://thuviensach.vn

chuẩn bị. Action!”

An Nham điều chỉnh một chút cảm xúc, quỳ gối trước linh đường, tháp giọng nói: “Phụ hoàng…”

Nước mắt nháy mắt chảy xuống từ khoé mắt, ngón tay cũng gắt gao xiết chặt, kiểu tâm tình khổ sở này được An Nham biểu đạt vô cùng nhuần nhuyễn.

Trần Thư Kỳ chậm rãi đi đến bên người hắn quỳ xuống, nhẹ giọng nói: “Bệ hạ…”

“Sao ngươi lại tới đây?”

“Ta…”

“Cut!” Giang Tuyết Ngưng lại hô tạm dừng, nhíu nhíu mày nói: “Thư Kỳ, biểu cảm của cô không đúng! Chú ý ánh mắt! Nói rồi, cô đang rất đau lòng người đàn ông trước mặt, ánh mắt kia của cô là cái gì? Hả? Căn bản không nhìn ra cô có bao nhiêu đua lòng hắn, nhìn hắn khóc, sao cô có thể bình tĩnh như vậy?”

“…” Trần Thư Kỳ áy náy cười cời “Thật xin lỗi, đạo diễn Giang, tôi vẫn có chút không vào được trạng thái.”

Đối với một người mới mà nói, quả thực, loại ánh mắt và biểu cảm phức tạp này là khó nắm giữ nhất. Giang Tuyết Ngưng nghĩ nghĩ, vốn định tự mình đi làm mẫu, đột nhiên nghe thấy bên tai truyền đến giọng nói quen thuộc, “Đạo diễn Giang, sao rồi, quay phim có thuận lợi không?”

https://thuviensach.vn

Giang Tuyết Ngưng quay đầu, đối diện với đôi mắt Từ Thiếu Khiêm.

Từ Thiếu Khiêm mang theo trợ lý lần trước của hắn phong trần mệt mỏi chạy đến, hiển nhiên, hắn lại đến tham ban, còn đem cả một đống lớn đồ ăn linh tinh.

Giang Tuyết Ngưng sắc mặt vui vẻ, vội nói: "Thiếu Khiêm, đúng lúc, cậu đến giúp tôi một cái, làm mẫu cho Trần Thư Kỳ xem cảnh này diễn như thế nào. Cô ấy có chút không tìm được cảm giác chuẩn. Cho cậu, đây là kịch bản."

Từ Thiếu Khiêm nhận lấy kịch bản nhìn thoáng qua, khẽ cau mày, "Tôi diễn hoàng hậu?"

Giang Tuyết Ngưng gật gật đầu, "Từ, cậu cùng đôi diễn với An Nham một chút, làm mẫu cho Thư Kỳ xem cảm xúc như vậy nên biểu đạt như thế nào, Thư Kỳ cô ấy là người mới, quay phim gặp phải trì trệ, nên có hơi mờ mịt." Nói xong liền hướng Trần Thư Kỳ vẫy tay, "Thư Kỳ, cô lại đây, xem Thiếu Khiêm làm mẫu một lần cho cô."

Trần Thư Kỳ vội đi đến bên cạnh đạo diễn, hữu hảo mỉm cười một cái với Từ Thiếu Khiêm.

Từ Thiếu Khiêm cũng không từ chối, điều chỉnh tốt tâm tình, đi về phía trước.

An Nham quay đầu, bỗng nhiên đối diện với ánh mắt Từ Thiếu Khiêm… Tuy rằng bận quay phim nên đã một tháng không gặp, nhưng đến lúc gặp mặt, những hình ảnh kia… nhất là phương

https://thuviensach.vn

thức bay tỏ nhiệt tình lớn mật của nam nhân này, vẫn rõ ràng như chỉ mới vừa hôm qua.

Một tháng không gặp, Từ Thiếu Khiêm hình như càng thêm thành thục. Không biết có phải do sau khi Tứ thúc hắn sinh bệnh hắn tiếp quản phỉ thuý thế gia hay không, trên người hắn đã sớm không chỉ có phong thái siêu sao giới giả trí, mà chàng nhiều hơn là bình tĩnh và trầm ổn của một thương nhân. Nam nhân anh tuấn lạnh lùng như vậy, dù chỉ im lặng đứng một chỗ, cũng có thể nháy mắt hấp dẫn tầm mắt toàn bộ mọi người trong đoàn làm phim.

Cùng Từ Thiếu Khiêm ánh mắt giao nhau, khiến sắc mặt An Nham có chút xấu hổ mất tự nhiên, vội vàng dời tầm mắt, giả bộ một khuôn mặt tươi cười vô tội, nói với Giang Tuyết Ngưng: "Đạo diễn Giang, tôi đói quá a, chúng ta đi ăn cơm trước rồi quay tiếp được không?"

Giang Tuyết Ngưng cười nói: "An Nham, cậu cố thêm một lát, cùng Từ Thiếu Khiêm làm mẫu cho Thư Kỳ xong đoạn diễn này đi. Xong rồi tôi chiêu đãi, cả nhà cùng nghỉ tay đi ăn." Nói xong liền gật đầu với Từ Thiếu Khiêm nói: "Thiếu Khiêm, bắt đầu đi!"

Nhân viên ánh sáng bên cạnh đã chuẩn bị xong, người giữ máy cũng tiến đến gần, An Nham đành phải kiên trì điều chỉnh cảm xúc một chút, quỳ gối trước linh đường, thấp giọng nói: "Phụ hoàng…"

Nước mắt nháy mắt chảy xuống từ khoé mắt, tốc độ An Nham thay đổi sắc mặt quả thực làm cho người ta mở rộng tầm mắt.

Từ Thiếu Khiêm chậm rãi đi đến bên người hắn quỳ xuống, nhẹ giọng nói: "Bệ hạ…"

https://thuviensach.vn

An Nham thấp giọng hỏi: “Sao ngươi lại đến đây?”

“Ta lo lắng cho ngươi, nên đến đây nhìn thử.” Từ Thiếu Khiêm nhìn An Nham, nhẹ giọng, dịu dàng nói, sau đó, hắn chủ động cầm lấy bàn tay đã gắt gao nắm chặt của An Nham.

An Nham quay đầu, đối diện với ánh mắt Từ Thiếu Khiêm, trong nháy mắt ấy, nhịp tim của hắn đột nhien ngừng lại –

Trong mắt Từ Thiếu Khiêm, sự quan tâm rõ ràng đó, sự yêu thương dịu dàng đó, sự thâm tình nồng đậm đó… khiến An Nham cơ hồ không phân rõ là đang qua phim hay là đời thật. Nếu không phải Từ Thiếu Khiêm còn đang mặc trang phục hiện đại, còn là một nam nhân, An Nham thậm chí sẽ nghĩ rằng, đây chính là hoàng hậu của mình, là hoàng hậu dấu yêu của mình.

Án nhắt như vậy, gần như chỉ một ánh mắt, đã đủ để biểu đạt tất thảy,

Cô phải từ trong lòng tiếp nhận hắn, yêu thương hắn…

Yêu thương hắn…

Yêu hắn…

Lời nói của đạo diễn từng chữ từng chữ vọng lại bên tai, khiến cho đầu óc An Nham nháy mắt trống rỗng. Thân là Ảnh đế được nhiều người ngợi khen trong giới giải trí, diễn kỹ của Từ Thiếu Khiêm đã đến trình độ thật giả khó phân, An Nham thậm chí không

https://thuviensach.vn

biết, Từ Thiếu Khiêm giờ phút này rốt cuộc là đang diễn xuất theo kịch bản hay là trong nháy mắt biểu lộ chân tình.

Từ Thiếu Khiêm vươn tay, nhẹ nhàng ôm lấy An Nham, dịu dàng nói: Đừng đau buồn… Ngươi còn có ta.”

“…” An Nham trơ mắt nhìn mình bị Từ Thiếu Khiêm nhẹ nhàng ôm chặt, lại hoàn toàn không biết có nên đẩy đối phương ra hay không, thâm tình trong mắt nam nhân trước mặt, cái cảm xúc ngày càng sâu đậm càng dày đặc này, cơ hồ khiến An Nham không thể hô hấp.

An Nham ngơ ngác quỳ tại chỗ mặc cho hắn ôm, ngay đến lời kịch trong kịch bản cũng quên mất.

—— Mọi người trong đoàn làm phim tập thể trợn mắt há hốc mồm.

Nhân viên ánh sáng, nhân viên âm thanh, người quay phim, staff, giám chế, một đám người nhìn hình ảnh hai người ôm nhau, trong lúc nhất thời cư nhiên không ai nhớ phải dừng lại. Cho dù người đã phục hồi tinh thần cũng không muốn xen ngang bọn họ, đáy lòng không nhịn được sợ hãi than: từ Ảnh đế quả nhiên là phá diễn kỹ, kỹ năng diễn xuất này quả thực trâu bò đến nỗi không phân được thật giả!

Cũng không biết trải qua bao lâu, Giang Tuyết Ngưng mới ho khan một tiếng cắt ngang hai người, thần sắc bình tĩnh nói: “Tốt lắm, quá tuyệt vời, tôi muốn chính là hiệu quả như này!” Nói xong liền quay đầu về phía Trần Thư Kỳ nói: “Thư Kỳ, cô xem rõ chưa? Cảm xúc mà Thiếu Khiêm thể hiện vừa rồi, dù là ánh mắt hay động tác, cô đã xem hiểu hết chưa?”

https://thuviensach.vn

Trần Thư Kỳ mỉm cười gật đầu, "Vâng, hiểu rồi ạ." Tiếp theo lại liếc mắt nhìn Từ Thiếu Khiêm một cái, tán thượng nói, "Quả nhiên là Ảnh đế, khiến người ta không thể không bội phục. Tôi nghĩ, tôi đã biết nên làm như thế nào."

"Tốt lắm" Giang Tuyết Ngưng cười vỗ vỗ tay, "Thời gian đã muộn, kết thúc công việc trước cái đã! Mấy ngày nay quay phim vất vả, đúng dịp hôm nay Thiếu Khiêm đến tham ban, tôi mời cả nhà cùng ngưng việc đi ăn."

Cho tới lúc nhân viên ánh sáng nghe xong lời nói của đạo diễn tắt hết đèn hiệu đi, An Nham mới rốt cuộc phục hồi lại tinh thần.

Thấy một đám người xung quaynh đang vây xem hai người ôm nhau, sắc mặt An Nham hơi hơi đỏ lên, lập tức đẩy Từ Thiếu Khiêm ra, dùng âm thanh chỉ có hai người nghe được thấp giọng quát: "Từ Thiếu Khiêm, cậu lại đến đây làm gì?"

Từ Thiếu Khiêm mỉm cười một cái, đương nhiên nói: "Tham ban."

Tác giả có lời muốn nói: An Nham sửng sốt sửng sốt, ta thật muốn xoa đầu hắn, ha ha ha ha!

Chương 38

An Nham trực tiếp kéo Từ Thiếu Khiêm vào trong phòng nghỉ, dùng sức sập cửa, có chút tức giận trừng mắt nhìn Từ Thiếu

https://thuviensach.vn

Khiêm, nói: “Từ Thiếu Khiêm, tôi quay phim ở Giang Châu xa như vậy, cậu chạy tới tham ban, cậu nhàn đến vậy hả?!”

“Không phải đã nói với cậu rồi sao? Tôi là trai thẳng, tối sẽ không ở bên đàn ông! Tôi chỉ coi cậu là bạn! Cho dù cậu thích tôi, tôi cũng không có khả năng vì cậu mà đột nhiên thay đổi tính hướng!”

“Tôi thích phụ nữ, tôi cũng thích trẻ con, tôi về sau chắc chắn sẽ kết hôn sinh con sống một cuộc sống của người bình thường! Tôi tương lai khẳng định sẽ mang người con gái mình thích về nhà gặp cha mẹ! Cậu rốt cuộc muốn tôi nói bao nhiêu lần hả?!”

“Nói cái gì mà muốn bắt đầu theo đuổi tôi…” Nói đến đây, sắc mặt An Nham lại bởi vì xấu hổ mà hơi hơi đỏ lên, “Hai thằng đàn ông với nhau cậu nói những lời này không cảm thấy kỳ quái sao? Cậu có quyền theo đuổi tôi, tôi cũng có quyền cự tuyệt chứ? Cậu như vậy sẽ gây rất nhiều phiền phức cho tôi!”

Tài ăn nói của An Nham luôn rất tốt, một câu tiếp một câu oanh tạc, cũng không biết là đang cự tuyệt Từ Thiếu Khiêm hay là muốn che giấu bản thân mình tâm hoảng ý loạn.

Vừa nói đến đây, đột nhiên nghe thấy trong góc vang lên một tiếng ho khan.

An Nham ngoảnh đầu, chỉ thấy Trần Thư Kỳ đang đứng đó uốngnước, đối diện với án mắt hắn, áy náy cười cười, nói: “Ngại quá, không phải cố ý nghe lén, thời điểm các anh vào tôi đã ở trong này. Ây... các anh cứ tiếp tục.”

Trần Thư Kỳ dứt lời liền xoay người muốn đi, Từ Thiếu Khiêm lại đột nhiên mở miệng nói: “Thư Kỳ.”

https://thuviensach.vn

Trần Thư Kỳ dừng bước, hơi hơi mỉm cười: "Yên tâm đi, thính lực của tôi không tốt lắm, tôi vừa rồi thực sự không nghe được gì hết."

Từ Thiếu Khiêm từ trong túi lấy ra một cái hộp đưa cho cô, "Quốc Nguyên nhờ tôi giao cho cô, sinh nhật vui vẻ."

"Cảm ơn sư huynh, còn tự mình đi một chuyến." Trần Thư Kỳ mỉm cười nói, "Các anh tán gẫu đi, em đi trước."

Từ Thiếu Khiêm gật gật đầu, đợi Trần Thư Kỳ đi rồi, hắn mới quay đầu nhìn An Nham, ngữ khí bình tĩnh nói: "Trần Thư Kỳ là sư muội thời đại học của tôi, năm đó lúc tôi học ở Học viện Điện ảnh từng đảm nhiệm chức nhóm trưởng hội kịch nói, sau khi tôi tốt nghiệp liền giao hội kịch bản cho cô ấy. Lần này đến Giang Châu tiện đường đến đoàn làm phim tham ban, Quốc Nguyên nhờ tôi mang theo quà đến tặng cô ấy."

"Quốc Nguyên và tôi là bạn học cùng khoá, cậu ta và Thư Kỳ là một cặp, từ thời đại học đã ở bên nhau. Bởi vì vấn đề thân phận của hai người, chuyện này không thể không tạm thời giữ bí mật. Cậu đừng nóng giận, tôi cũng không phải đặc biệt đến quấy rầy cậu."

Lưu Quốc Nguyên, cũng là nghệ sĩ dưới trướng tập đoàn Hoa An, danh khí thuộc hàng siêu cấp siêu sao, được Chu Bích Trân đưa ra nước ngoài khai thác thị trường Hollywood. Gần nhất đang ở Mỹ quay một bộ phim quy mô lớn, bận quá không về nước được, sinh nhật bạn gái Trần Thư Kỳ lại sắp đến, đoàn làm phim trong thành phố điện ảnh Giang Châu lại không dễ nhận bưu kiện, anh ta

https://thuviensach.vn

liền nhờ Từ Thiếu Khiêm khi tham ban, tiện thể đưa quà sinh nhật cho bạn gái.

An Nham còn tưởng rằng Từ Thiếu Khiêm mặt dày đến thăm hắn, thế nên không ngừng trút xuống đầu Từ Thiếu Khiêm những lời thoá mạ. Không nghĩ tới, Từ Thiếu Khiêm cư nhiên là đến thăm tiểu sư muội của hắn.

Nghĩ đến đây, mặt An Nham bỗng nhiên đỏ lên, nhất thời cảm thấy chính mình dưới cơn xúc động phát hoả với hắn đặc biệt giống một thằng ngu.,

Hai người cùng trầm mặc một lát, An Nham mới nói: "Ồ, hoá ra tôi hiểu lầm, vậy cậu đi tán gẫu với sư muội cậu đi." Dứt lời liền mặt cứng đơ xoay người định đi, lại bị Từ Thiếu Khiêm đột nhiên kéo tay lại.

Ngay sau đó, chính là một cái ôm dịu dàng.,

Từ Thiếu Khiêm nhẹ nhàng ôm lấy An Nham từ sau lưng vào trong lòng, cằm gác lên vai An Nham, thấp giọng nói: "An Nham… Tôi nhớ cậu…"

Nhịp tim An Nham đột nhiên ngưng trệ, lỗ tai cũng nhanh chóng đỏ lên.

Từ Thiếu Khiêm thấp giọng nói: "Kỳ thật tôi chính là đến thăm cậu... Mang quà cho sư muội mới là tiện thể."

"Nói bậy bạn gì đó!" An Nham mặt đỏ lên giãy giụa một chút, phát hiện cánh tay nam nhân ôm càng chặt, không nhịn được

https://thuviensach.vn

nhíu mày nói: “Từ Thiếu Khiêm, cậu buông tay!”

Từ Thiếu Khiêm gắt gao ôm An Nham, dán vào lỗ tai hắn nói: “Không thả. Một tháng không gặp, tôi rất nhớ cậu, ôm thêm một lát nữa.”

“… Tôi nhấn mạnh lại lần thứ một trăm, tôi là trai thẳng! Cậu cứ ôm một thằng đàn ông như vậy còn ra thể thống gì!” An Nham quả thực rất giận dữ, tại sao trước kia hắn không phát hiện, Từ Thiếu Khiêm lại không biết xấu hổ như vậy? Ảnh đế lạnh lùng như băng, cao cao tại thượng, người sống chớ gần kia đâu rồi? Đặt ở bên người mình, tại sao lại thành một tên đại biến thái không biết xấu hổ?!

“Đừng cho là tôi sẽ không động thủ với cậu!” An Nham giận đến tái mặt, cánh tay đột nhiên húc về phía sau. Chỉ nghe rầm một tiếng va đập, Từ Thiếu Khiêm lui từng bước về phía sau, đúng lúc đập phải ghế dựa bên cạnh.

An Nham cuối cùng thoát khỏi lòng hắn, lập tức xoay người đi ra cửa. Thời điểm đi tới cửa, lại phát hiện có chút không thích hợp, Từ Thiếu Khiêm cũng không đuổi theo, thậm chí còn không phát ra âm thanh gì.

Đây tựa hồ không giống tác phong của nam nhân kia?

An Nham nghi hoặc quay đầu, chỉ thấy Từ Thiếu Khiêm sắc mặt tái nhợt ngã trên mặt đất, ngón tay gắt gao ấn dạ dày.

An Nham sửng sốt một chút, vội vàng đi lên phía trước, “… Cậu không sao chứ?”

https://thuviensach.vn

“Ê? Khí lực của tôi không lớn đến vậy chứ? Từ Thiếu Khiêm, cậu đừng có đóng kịch được không?” An Nham cúi người vỗ nhè nhẹ lên mặt Từ Thiếu Khiêm lại thấy trên trán hắn chảy ra một tầng mồ hôi lạnh. An Nham có chút lo lắng cầm tay Từ Thiếu Khiêm, sắc mặt cũng trở nên tái nhợt, “Không đến mức này chứ? Tôi cũng không dùng nhiều sức a… Thiếu Khiêm… Cậu làm sao vậy?”

“Thiếu Khiêm, tỉnh tỉnh… Thiếu Khiêm?”

An Nham từ vỗ mặt đến bóp mũi, lại ấn huyệt nhân trung, dưới sự ép buộc lung tung của An Nham, Từ Thiếu Khiêm rốt cục mở mắt, nhìn An Nham lo lắng đến sắc mặt trắng bệch, hơi hơi kéo khoé miệng, thấp giọng nói: “Tôi thực thích… cậu bởi vì lo cho tôi mà… chân tay luống cuống…”

“Nhưng mà, ngốc tử… Cậu hiện tại hẳn nên… gọi một chiếc xe cứu thương trước đã…”

“…”

An Nham trong cảm xúc phẫn nộ lại thêm lo lắng cùng hối hận hỗn tạp, lập tức xoay người chạy ra khỏi cửa.

Chạng vạng hôm đó, toàn bộ mọi người trong đoàn làm phim đều thấy một màn làm người ta khiếp sợ này. Tiểu thái tử An Nham trường bào tuyết trắng lấy tốc độ thi chạy trăm mét lao ra từ phòng nghỉ, một phen đoạt lấy di động từ trong tay người đại diện đang tròn mắt cứng lưỡi, lập tức gọi số điện thoại cấp cứu 120, thanh âm run rẩy nói; “A lô, đây là thành phố điện ảnh Giang Châu, có người ngất xỉu, mau cho xe cứu thương đến!”

https://thuviensach.vn

An Nham trong một khắc kia, ánh mắt đỏ lên, âm thanh phát run, ngón tay cũng không ngừng phát run, ngay đến điện thoại trong tay cũng gần như không cầm được, Thường Lâm đi theo hắn nhiều năm như vậy, còn chưa từng thấy qua bộ dáng thất kinh thế này của hắn.

***

Âm thanh chói tai của xe cứu thương làm An Nham trong đầu trống rỗng, ngồi trên xe gắt gao nắm tay Từ Thiếu Khiêm, nhìn nam nhân luôn luôn lạnh lùng cường ngạnh này sắc mặt tái nhợt như tờ giấy, nhìn bác sĩ ghim kinh truyền dịch vào mạch máu trên mu bàn tay hắn, đáy lòng … đột nhiên dâng lên một loại cảm xúc đau lòng khó có thể xem nhẹ.

Trong ấn tượng của An Nham, Từ Thiếu Khiêm cho tới bây giờ đều chưa từng sinh bất cứ bệnh nặng gì.

An Nham trước đây nghịch ngợm gây sự, không phải gãy tay thì là trật chân, chạy đến bệnh viện cơ hồ thành cơm bữa. Từ Thiếu Khiêm thì không thế, hắn từ nhỏ đã bình tĩnh thong dong, cho tới bây giờ chưa từng bị thương gì, thân thể khỏe mạnh lại thường xuyên rèn luyện, mấy bệnh nhỏ như phát sốt cảm mạo linh tinh lại càng không thể ảnh hưởng đến hắn.

Nhiều năm như vậy, Từ Thiếu Khiêm chưa từng phải vào viện, hôm nay là lần đầu tiên, kết quả là kinh thiên động đại có xe cứu thương hộ tống…

An Nham ngồi cùng hắn trên xe cứu thương, tâm thoảng ý loạn, thật vất vả mới đến được bệnh viện, bác sĩ bước đầu chẩn đoán

https://thuviensach.vn

tình huống của Từ Thiếu Khiêm một chút, hoài nghi là xuất huyết dạ dày, liền khẩn cấp đưa vào phòng cấp cứu trị liệu.

"Có người nhà ở đây không? Mau đến ký giấy chấp nhận!" Bác sĩ sốt ruột cầm giấy chấp nhận tìm người nhà Từ Thiếu Khiêm, An Nham đành phải kiên trì tiến lên phía trước, ký xuống tên mình, thần sắc khẩn trương hỏi: "Bác sĩ, cậu ấy không có việc gì chứ? Thân thể cậu ấy vẫn luôn rất tốt, tại sao lại đột nhiên xuất huyết dạ dày?"

Bác sĩ nói: "Đừng gấp, trước mặt chỉ là hoài nghi mà thôi, xem tình huống của cậu ta cũng không phải quá nghiêm trọng, huyết áp cũng rất bình thường, chúng tôi hiện đang kiểm tra toàn diện, nếu phát hiện mạch máu vỡ sẽ lập tức cầm máu cho cậu ta."

Bác sĩ nhìn quen các loại bệnh nhân cấp cứu đương nhiên biểu tình bình tĩnh nói không nghiêm trọng, nhưng An Nham lại cảm thấy thập phần nghiêm trọng. Ở bên ngoài phòng trị liệu đứng ngồi không yên, trong đầu lặp lại phóng rõ một màn Từ Thiếu Khiêm ngã trên mặt đất ấn chặt dạ dày kia, sắc mặt hắn không khỏi càng thêm tái nhợt.

Cũng may Giang Tuyết Ngưng nhanh chóng lái xe tới, trước khi chạy đi tìm An Nham, trực tiếp gọi điện thoại liên hệ với lãnh đạo bệnh viện, sắp xếp sẵn phòng bệnh VIP cho Từ Thiếu Khiêm, hơn nữa tìm bạn bè ở Giang Châu giúp phong toả tin tức, không cho các phóng viên truyền thông biết.

Thấy An Nham thần sắc khẩn trương, Giang Tuyết Ngưng không khỏi vỗ nhè nhẹ bả vai An Nham, nói: "Đừng lo lắng, căn cốt thân thể Từ Thiếu Khiêm tốt, sẽ không có việc gì."

https://thuviensach.vn

An Nham gật gật đầu, thấp giọng nói: "Tôi cũng hiểu được sẽ không có việc gì… Nhất định sẽ không có việc gì."

Cũng không biết trải qua bao lâu, cửa phòng trị liệu rốt cuộc mở ra, bác sĩ phụ trách của Từ Thiếu Khiêm đi ra, giải thích nói: "Cậu ấy ngất đi là vì mệt nhọc quá độ cộng thêm tụt huyết áp. Người nhà, cậu về sau chú ý nhiều hơn đến vấn đề ẩm thực của cậu ấy, đừng để vài ngày liên tục không ăn gì tử tế lại đột nhiên ăn đồ có tính kích thích như vậy nữa, cho dù thân thể bình thường cũng không thể ép buộc như vậy."

"Người nhà" An Nham bị bác sĩ phê bình giáo huấn sửng sốt một chút, sau đó xấu hổ gật gật đầu, nói: "A, tôi biết rồi…"

"Cảm ơn bác sĩ." Sau khi nói cảm ơn với bác sĩ, Giang Tuyết Ngưng liếc mắt nhìn An Nham một cái, nói: "An Nham, hay là cậu cứ về trước đi, để trợ lý của Thiếu Khiêm ở trong này gác đêm là được, dù sao thân phận của cậu canh giữ trong bệnh viện cũng không quá tiện."

"Không có việc gì, tôi trông nom là được rồi." An Nham cơ hồ không chút do dự mở miệng nói.

Sạu khi nói xong lại cảm thấy phản ứng của mình quá kích động, vội xấu hổ giải thích: "Ưm, cậu ấy ngất xỉu cũng có liên quan đến tôi, dù sao… Giữa thời gian này bệnh viện cũng đóng cửa không cho thăm hỏi, phóng viên hẳn là không vào được." An Nham cười cười nói, "Đạo diễn Giang, ngài yên tâm đi, sáng mai tôi sẽ trở lại đoàn làm phim, sẽ không làm chậm tiến độ quay."

"… Không phải vấn đề tiến độ." Giang Tuyết Ngưng trầm mặc một chút, nhìn dáng vẻ An Nham ngồi bên giường nét mặt lo

https://thuviensach.vn

lắng, đành phải thở dài nói, "Vậy được rồi, cậu đêm nay gác đêm trong ngày, bên ngoài bệnh viện tôi phái người trông chặt. Vạn nhất có phóng viên vụng trộm trà trộn vào, cậu lập tức thông báo cho bảo vệ, đừng nói gì cả."

An Nham thận trọng gật gật đầu, "Tôi biết, ngài cứ yên tâm đi,"

Chờ Gian Tuyết Ngưng đi rồi, An Nham mới thở phào một hơi. Nhìn Từ Thiếu Khiêm trên giường vẫn ngủ say như trước, hô hấp đều đều, sắc mặt cũng khôi phục bình thường, tựa hồ không có gì đáng ngại, An Nham lúc này mới yên lòng.

Chương 39

Sau khi cảm xúc khẩn trương qua đi, bụng lại kêu lên ùng ục. An Nham đột nhiên nhớ đến Từ Thiếu Khiêm nếu tỉnh lại nhất định sẽ rất đói bụng, chính mình cả ngày cũng chưa ăn gì, chi bằng gọi đồ ăn bên ngoài.

Nghĩ đến đây, An Nham vội vàng ra khỏi cửa đến phòng chuyên trách tìm bác sĩ trực, mỉm cười hỏi: "Bác sĩ, anh khoẻ, bệnh nhân giường 1 hiện tại có thể ăn cái gì không?"

"Giường 1 Từ Thiếu Khiêm phải không?"

"Đúng! Tôi muốn mua chút gì đó cho cậu ấy ăn, vậy ăn cái gì tương đối tốt?"

Bác sĩ nam chuyên trách biểu tình bình tĩnh lật lật sổ bệnh, nói: "Dạ dày của anh ta không có triệu chứng xuất huyết dạ dày,

https://thuviensach.vn

những món có tể ăn, tốt nhất là cháo và rau dưa thanh đạm một chút dễ tiêu hoá, không được ăn đồ cay nhiều dầu mỡ độc hại."

Bác sĩ trực ban là một nam nhân mặt than, bên cạnh có một nữ bác sĩ trẻ ngược lại cười đến rất là sáng lạn với An Nham, An Nham lễ phép nở nụ cười với cô một chút, nói: "Cảm ơn bác sĩ."

Thời điểm xoay người rời khỏi, đột nhiên nghe thấy từ trong phòng ban một trận thì thầm khe khẽ, cô gái đứng bên cạnh kia tựa hồ là một thực tập sinh, cười hì hì nói: "Sư huynh, em có thể tìm bọn họ xin chữ ký không? Nếu không nhìn lầm đây chính là An Nham và Từ Thiếu Khiêm a! Người thật so với trong điện ảnh còn ngầu hơn! Trời ạ, em có nằm mơ cũng chưa từng ngờ tới bọn họ cư nhiên sẽ đến bệnh viện chúng ta!"

"Khụ, chú ý hình tượng."

"Em là fans của An Nham! Thần tượng ngay trước mắt mà không thể nói chuyện quả thực rất tàn nhẫn! Bác sĩ thì sao chứ, bác sĩ cũng có thể là fans! Em cởi áo blouse đi tìm anh ấy xin chữ kỹ được không?"

"Đi thăm phòng với anh trước đã."

"…"

An Nham trở lại phòng bệnh, sau một lát, cửa phhòng bị đẩy ra, bác sĩ thực tập vẻ mặt tươi cười vừa rồi kia nhẹ nhàng đi tới bên giường, đưa cho An Nham một quyển sổ lớn, nói: "Đây là điện thoại gọi đồ ăn nhanh của phòng chuyên trách chúng tôi, cháo chỗ này nóng lắm, phần món ăn cũng không tệ, anh nếu muốn gọi bên ngoài có thể xem thử một chút."

https://thuviensach.vn

An Nham đang lo không tìm thấy số điện thoại giao đồ ăn, vội vàng nhận quyển sổ, cười nói: "Cảm ơn."

"Tiện thể ký tên một cái cho em đi!" Cô gái cười hì hì đưa giấy bút cho hắn, "Hồi em còn đến trường cũng rất thích phim truyền hình anh đóng, mỗi một bộ phim đều đã xem hết! Đương nhiên, thích nhất vẫn là bộ điện ảnh Thành Phố Vô Tận anh đóng năm trước! Em và bạn cùng phòng đều đến rạp xem! Bạn em đều rất chờ mong anh và Thiếu Khiêm tiếp tục hợp tác Vô tận 2!"

An Nham hơi chút ngượng ngùng, tuy rằng nhân khí cao ở sân bay mấy chỗ linh tinh bị người chặn muốn ký tên đã thành thói quen, nhưng ở bệnh viện cũng có thể gặp được fans, đây cũng quá phóng đại rồi.

Cầm lấy quyển sổ trong tay cô nhanh chóng ký tên xuống, An Nham ngẩng đầu cười nói: "Cảm ơn, tôi sẽ cố gắng."

"Đừng khách khí!" Cô gái sau khi lấy được chữ kí rất hưng phấn nói: "Thời điểm anh gọi đồ ăn bên ngoài cứ bảo bọn họ đem đến văn phòng bác sĩ ấy, nói là bác sĩ Trương gọi, chứ anh tự mình đi nhận không quá tiện, em giúp các anh mang vào là được!"

Cô gái này trái lại mười phần săn sóc, An Nham vội vàng gật đầu nói: "Cảm ơn cô, bác sĩ Trương."

Cô gái cao hứng xoay người rời đi, xem cô như vậy cơ hồ đã cao hứng đến muốn xoay vòng vòng.

https://thuviensach.vn

An Nham nhất thời cảm thấy ấn tượng về nữ bác sĩ "thấu hiểu, dịu dàng" trong cảm nhận của mình hoàn toàn tiêu tan.

Rất nhanh, đồ ăn ngoài đã được giao đến, có một bát cháo thịt nạc và một bát cháo cá, còn có hai phần thức ăn.

Từ Thiếu Khiêm tựa hồ là bị hương thức ăn quyến rũ, đột nhiên chậm rãi mở mắt, An Nham vốn muốn đi qua xem tình huống của hắn một chút, thấy hắn tỉnh lại, vội vàng đem đồ ăn đặt lên trên tủ đầu giường, ngồi vào bên giường, nhẹ giọng hỏi: "Cậu tỉnh rồi? Cảm thấy như thế nào? Nếu không thoải mái tôi đi gọi bác sĩ đến xem…"

An Nham xoay người định đi, lại bị Từ Thiếu Khiêm nhẹ nhàng kéo tay lại.

"Không cần, tôi không sao." Từ Thiếu Khiêm cau mày muốn ngồi dậy, An Nham vội vươn tay nâng hắn dậy, kê cái gối đầu sau lưng hắn.

Từ Thiếu Khiêm nhìn An Nham hỏi: "Tôi sao lại đột nhiên ngất đi? Bác sĩ nói có vấn đề gì?"

An Nham đáp: "Bác sĩ nói cậu mấy ngày nay không ăn uống tử tế, mệt nhọc quá đột, tụt huyết áp, thân thể đến cực hạn cho nên mới ngất đi thôi." Dừng một chút, lại lo lắng nhìn vào mắt Từ Thiếu Khiêm, "Sao lại thế này? Thân thể cậu không phải luôn luôn rất tốt sao? Mệt nhọc quá độ… Cậu mấy ngày nay rốt cuộc là đang bận cái gì?"

Từ Thiếu Khiêm sau một lúc trầm mặc thật lâu, mới nói: "Tứ thúc tôi khó thở, ba hôm trước phải đưa vào ICU cấp cứu, tôi ở bệnh

https://thuviensach.vn

viện nguyên đêm, hai ngày nay không có hứng ăn cái gì, đại khái là vì thế nên mới bị tụt huyết áp."

Ba ngày trước, Từ Tử Chính đột nhiên khó thở bị đưa vào phòng cấp cứu. Từ Thiếu Khiêm chờ ở bên ngoài lòng nóng như lửa đốt. Cũng chỉ có một khắc kia, hắn mới hiểu được kỳ thật trong hơn hai mươi năm sống chung, hắn đã coi Từ Tử Chính là người thân quan trọng nhất, dù cho hiện giờ biết được chân tướng, hắn không cách nào thật sự oán hận hắn.

Bởi vì kính trọng và kính yêu trong lòng hắn đối với vị kia, sớm đã trong nhiều năm ở chung trở nên thâm căn cố đế.

Nhìn trên người nam nhân cường thế đã dùng tất cả sức lực của bản thân, vì toàn bộ Từ gia gây dựng nên một khoảng trời giờ này đang nhắm chặt mắt kia gắn đầy các loại dây dẫn giám hộ, Từ Thiếu Khiêm đột nhiên cảm thấy, chỉ cần hắn sống sót, hết thảy những thứ khác đều chẳng còn gì quan trọng nữa.

—— Đúng vậy, chỉ cần hắn sống sót.

Cũng may mệnh Từ Tử Chính kiên cường, sau suốt một đêm cứu chữa bệnh tình rốt cuộc ổn định lại, Từ Thiếu Khiên không chút do dự gọi cả em gái Từ Tuyển và em trai Từ Thiếu Bạch về nước, trông giữ trong bệnh viện một tấc cũng không rời.

Hắn vội vã đến Giang Châu là vì công ty chi nhánh ở Giang Châu của phỉ thuý thế gia xảy ra chuyện cần hắn tự mình đến xử lý. Ngày đêm lên đường mệt nhọc, hơn nữa sau khi đến công ty lại bận rộn, bận rộn xong việc lại bởi vì nhớ An Nham mà vội vã đến đoàn làm phim tham ban, khiến cho thân thể rốt cục vượt quá cực hạn, ngất xỉu tại phim trường, làm mọi người sợ bóng sợ gió một trận.

https://thuviensach.vn

Thấy Từ Thiếu Khiêm biểu tình bình tĩnh kể lại đoạn này, An Nham lại là một trận đau lòng, hắn biết tầm quan trọng của Tứ thúc đối với Từ Thiếu Khiêm. Tứ thúc bị đưa đi cấp cứu, Thiếu Khiêm nhất định lo lắng đến đòi mạng, cho nên mới mệt thành như vậy…

Nghĩ đến đây, An Nham vội cầm tay Từ Thiếu Khiêm, lo lắng hỏi: "Vậy Tứ thúc cậu bây giờ thế nào? Chú ấy ở bệnh viện nào a? Nếu cần tôi có thể bảo anh họ tôi hỗ trợ trông nom một chút…"

Anh họ Chu Thái Bình trong lời nói của An Nham, cháu trai bên ngoại của Chu Bích Trân, là bác sĩ khoa cấp cứu của bệnh viện Trung Ương Tây Lâm.

Từ Thiếu Khiêm nói: "Không cần phiền đến anh họ cậu, tôi đã sắp xếp Tứ thúc ở một bệnh viện tư nhân, mời bác sĩ và y tá tốt nhất đến chăm sóc. chú ấy hiện tại đã qua cơn nguy kịch, bệnh tình cũng dần ổn định rồi. Tiểu Uyển và Thiếu Bạch đã về nước, đang ở trong vệnh viện trông nom chú ấy."

An Nham gật gật đầu: "Vậy là tốt rồi."

Từ Thiếu Khiêm dừng một chút, nhẹ nhàng cầm lại tay An Nham, thấp giọng hỏi: "Sau khi tôi hôn mê… là vậu vẫn luôn ở bệnh viện với tôi?"

"…" Lúc ấy không chút do dự ở lại với hắn, nhưng giờ phút này, Từ Thiếu Khiêm rốt cục tỉnh lại, An Nham lại bắt đầu có chút xấu hổ. Dù sao nam nhân này từng lấy phương thức biến thái như vậy tỏ tình với hắn, hắn hiện tại lưu lại hình như là có điểm không ổn.

https://thuviensach.vn

An Nham xem nhẹ khác thường dưới đáy lòng, vội vàng buông tay hắn ra ho khan một tiếng, ra vẻ bình tĩnh nói: "Ừ, nể tình bạn nhiều năm của chúng ta, tôi cũng không muốn bỏ mặc cậu… Tôi cũng không có ý khác a, cậu đừng có nghĩ nhiều!"

"… Tôi không nghĩ nhiều." Ánh mắt thâm trầm của Từ Thiếu Khiêm vẫn nhìn chăm chú vào An Nham. Thật lâu sau hắn mới khẽ cười cười, thấp giọng nói: "Cậu có thể lưu lại, kỳ thật tôi rất cao hứng."

Một khắc tỉnh lại kia, nhìn thấy bên người là An Nham, Từ Thiếu Khiêm thật sự đã thoả mãn lắm rồi.

Hắn không có hy vọng xa với An Nham nhanh như vậy đã tiếp nhận tình yêu của hắn, cũng chưa từng hy vọng xa vời rằng An Nham lại vì hắn mà trong thời gian ngắn thay đổi tính hướng thẳng nam. Dù sao, đối với An Nham vẫn luôn thích con gái mà nói, quyết định ở bên đồng tính cũng không phải chuyện dễ dàng như vậy.

Tuy rằng An Nham vì thân phận bạn bè mà lưu lại, nhưng so với trước kia không thèm để ý mà nói, ít nhất bây giờ trong lòng An Nham có vị trí của Từ Thiếu Khiêm hắn, An Nham không ngại ở lại bệnh viện căm sóc hắn… hắn nên thấy đủ rồi.

Quả nhiên, đơn phương một thời gian dài, một chút ấm áp như vậy đã có thể khiến cho đáy lòng Từ Thiếu Khiêm ngập tràn vui sướng.

Từ Thiếu Khiêm nhìn An Nham ánh mắt cũng không khỏi dịu dàng hơn.

https://thuviensach.vn

“Cậu không trở về đoàn làm phim không sao chứ?” Từ Thiếu Khiêm dịu dàng hỏi.

“Đạo diễn Giang phê chuẩn! Khụ khụ, cậu có đói bụng không? Ăn chút gì đó trước đi, bác sĩ nói cậu có thể ăn vài món.” An Nham không muốn đối diện với ánh mắt thâm trầm, dịu dàng này của Từ Thiếu Khiêm, đành phải dời đi lực chú ý, xoay người lấy đồ ăn.

Hương vị thơm nồng của cháo thịt nhanh chóng khiến Từ Thiếu Khiêm phục hồi tinh thần lại, nhìn bộ dáng An Nham cười tủm tỉm bưng bát đến trước mặt, đáy lòng Từ Thiếu Khiêm không khỏi dâng lên suy nghĩ,

Giờ khắc này có hắn ở bên cnạnh, cư nhiên sẽ có loại…

Cảm giác hạnh phúc,

An Nham đi đến bên giường ngồi xuống, kéo bàn ăn nhỏ trên giường bệnh, đặt cháo trước mặt Từ Thiếu Khiêm, nói: “Đến đây ăn đi, cháo này ngửi thơm như vậy, cậu hẳn là đói bụng đi?”

“Ừ.” Từ Thiếu Khiêm tiếp nhận bát cháo cá, trên mu bàn tay phải của hắn ghim ống truyền dịch, không tiện cầm thìa, đành phải dùng tay trái cầm thìa, từng ngụm từng ngụm ăn cháo.

An Nham cũng không nói nữa, hắn đang rất đói cũng nhanh chóng càn quét sạch sẽ một bát cháo. Tiếp theo lại mở phần thức ăn đưa tới, một hộp là thuần thức ăn chay: cà, măng, rau xanh; một hộp khác là sườn kho, cá hấp, đậu Hà Lan xào thịt. An Nham đem thức ăn chay đặt trước mặt Từ Thiếu Khiêm, cười nói: “Bác sĩ

https://thuviensach.vn

nói cậu phải ăn thanh đạm một chút, cậu cứ ăn toàn thức ăn chay đi.!"

Từ Thiếu Khiêm nhíu mày nhìn hắn.

An Nham lại cúi đầu, từ trong phần ăn của mình gắp mấy miếng cá đưa tới đĩa của Từ Thiếu Khiêm, nói: "Ừm, tôi cảm thấy cá cũng không tính là nhiều dầu mỡ, cậu đã mấy ngày không ăn uống tử tế, lại ăn đồ chay tiếp chắc chắn ăn không đủ no… Cho cậu một chút nữa vậy."

Sau đó, An Nham liền cúi đầu gặp rất nhiều cá từ trong bát mình sang cho Từ Thiếu Khiêm bên kia.

"Nào, ăn nhiều một chút." Dứt lời lại gắp một ít đậu Hà Lan qua.

Thấy An Nham cúi đầu nghiêm túc phân chia hai đĩa, Từ Thiếu Khiêm trong lòng ấm áp, không nhịn được thấp giọng nói: "An Nham…"

An Nham ngẩng đầu lên: "Gì?"

"Tôi muốn hôn cậu…"

Khoảng cách giữa hai người rất gần, An Nham vừa ngẩng đầu, Từ Thiếu Khiêm hơi hơi cúi đầu như vậy liền trực tiếp hôn lên đôi môi hắn.

—— Hoặc là, kia căn bản không thể gọi là một nụ hôn.

https://thuviensach.vn

Từ Thiếu Khiêm chỉ là nhẹ nhàng hôn hôn môi An Nham, đầu lưỡi nhẹ nhàng liếm qua, mềm nhẹ hôn, dừng lại trên môi, sau đó vừa tiếp xúc đã tách ra. Nụ hôn ấm áp như vậy, tựa như thời con trẻ, sạch sẽ mà thuần tuý.

An Nham sửng sốt một chút, mới phản ứng lại là lại bị hắn hôn, biến sắc định phát hoả, đã thấy Từ Thiếu Khiêm nhanh chóng lấy đồ ăn qua, thực tự giác cúi đầu dùng bữa, biểu tình bình tĩnh cứ như chưa từng xảy ra chuyện gì vậy.

"Từ. Thiếu. Khiêm!!!!!" An Nham chỉ số tức giận tăng vọt, "Nể tình cậu là bệnh nhân! Tôi không thèm so đo với cậu! Dùng bữa của cậu cho tử tế đi!"

An Nham hung hăng trừng mắt liếc nhìn Từ Thiếu Khiêm một cái, bưng đĩa thở phì phì đi ra chỗ khác, ngồi xuống sofa cách Từ Thiếu Khiêm rất xa, cúi đầu dùng bữa.

Từ Thiếu Khiêm nhìn mặt An Nham dưới cơn phẫn nộ mà đỏ lên, khoé môi không nhịn được hơi cong cong.

Tuy rằng hành đông này rất ác liệt, nhưng mà…

An Nham, muốn chậm rãi đánh tan rào chắn tâm lý của cậu, thì phải áp dụng hành động lúc thì dịu dàng, khi thì bá đạo này, phải vậy không?

Chương 40

Thân thể Từ Thiếu Khiêm được chăm sóc tốt, khôi phục rất mau, ngày hôm sau liền trực tiếp xuất viện, bởi vì còn nhiều việc

https://thuviensach.vn

phải giải quyết, hắn tạm thời cáo biệt An Nham, ngồi chuyến bay hôm đó trở về Tây Lâm.

An Nham trở lại đoàn làm phim, lại tiếp tục vùi đầu vào quá trình quay chụp khẩn trương, Trần Thư Kỳ tìm được trạng thái, quay phim sau đó thật sự là thuận lợi, hai người hợp tác cũng phi thường vui vẻ.

Từ Thiếu Khiêm bận rộn xử lý chuyện làm ăn, sau đó cũng chưa đến đoàn làm phim tham ban thêm lần nào.

Hắn rất hiểu An Nham, biết giữa An Nham và Trần Thư Kỳ không bùng lên được tí lửa nào. Hơn nữa An Nham hiện đang quay phim, đi tham ban một hai lần còn dễ nói, chứ đi nữa không chỉ những người khác trong đoàn làm phim hoài nghi, trạng thái của An Nham cũng sẽ bị ảnh hưởng. An Nham khi làm việc rất ghét người khác quấy rầy, Từ Thiếu Khiêm không dại gì đi chạm đến điểm mấu chốt của hắn lần nữa.

Ngày 28 tháng 4, một màn diễn cuối cùng kết thúc, bộ điện ảnh này rốt cuộc vẽ nên dấu chấm tròn, sau đó chính là công tác hậu kỳ cắt nối biên tập vụn vặt linh tinh, phương án tuyên truyền cụ thể còn phải chờ sau khi xác định thời gian rồi lại liên lạc với vài vị diễn viên chính đến quyết định lần nữa.

Sau khi tiệc tẩy trần qua đi, An Nham ngược lại tạm thời thanh nhàn hẳn, cùng người đại diện và trợ lý trở về thành phố Tây Lâm.

An Nham vốn nên trở lại nhà ở khu Nguyệt Hồ, nhưng mà, Từ Thiếu Khiêm ở ngay sát vách, nghĩ đến điều này An Nham liền không muốn về. Vì vậy An Nham trở lại An gia, thỏa chí ăn bám gia

https://thuviensach.vn

đình vui chơi nhảy múa. An Lạc hết sức bất đắc dĩ với cái kẻ chẳng khác gì con chó lớn xác suốt ngày ngoắt ngoắt cái đuôi thoắt ẩn thoắt hiện trong nhà này, đành phải coi hắn là không khí, mắt không thấy tâm không phiền.

Trưa nay, An Lạc đang ở trong phòng ngủ trên lầu ngủ trưa, An Nhham một mình ngồi trên ghế xem TV, vừa xem bộ phim phiêu lưu trinh thám, vừa ném từng hạt từng hạt bồ đào vào miệng, biểu cảm trên mặt vô cùng nhàn nhã tự tại.

Tiếng mở cửa đột nhiên vang lên, An Nham quay đầu lại nhìn, liền đối diện với ánh mắt thâm thúy lãnh lãnh đạm đạm.

Nam nhân bước vào trong nhà mặc một thân quân phục sạch sẽ chỉnh tề, dáng người cao ngất, anh tuấn vô cùng, An Nham lập tức đứng dậy khỏi sô pha, cười híp mắt đi lên phía trước: “Lão Tứ, cậu sao đã về rồi a?”

An Trạch vừa cởi áo khoác xuống, vừa nói: “Được nghỉ vài ngày, tôi có một tuần có thể tự do sắp xếp, không có chỗ nào muốn đi, liền dứt khoát về nhà.” Nói xong nhìn chung quanh trong phòng một lần, hỏi, “Anh hai không ở nhà à?”

An Nham nói: “Ảnh đang ở trên gác ngủ trưa ấy mà.”

“À.” An Trạch gật gật đầu, “Tôi đi tìm anh ấy.”

“Đi đi đi đi.” An Nham biết cậu em tư này rất thích bám đuôi anh trai, cũng không để ý đến cậu, thản nhiên ngồi lại xuống sô pha tiếp tục xem kênh điện ảnh.

https://thuviensach.vn

Bộ điện ảnh vừa rồi chiếu xong, lại tiếp tục chiếu một bộ phim trước kia khác, tên là "Nửa mặt ngụy trang".

Đây là một bộ phim đề tài dân quốc chiến loạn liên miên, trong đó Giang Tuyết Ngưng sắm vai một ca sĩ hát rong thượng Hải đồng thời cũng là thành viên Đảng Đại Hạ, nam nhân vật chính là nhân vật cấp Ảnh đế chạm tay có thể bỏng lúc bấy giờ Lục Nguyên, Từ Thiếu Khiêm trong đó diễn vai nam thứ.

Đó là Từ Thiếu Khiêm sáu năm trước, vừa mới tốt nghiệp đại học đã khí độ bất phàm, diễn chung với nhóm tiền bối mà không để lộ một chút bối rối nào, hắn trong phim sắm vai một nhân vật đặc vụ phản diện, đeo kính mắt gọng bạc lạnh lùng như băng, thể hiện một nhân vật boss phản diện lãnh huyết tàn nhẫn giống y như đúc.

Từ Thiếu Khiêm cũng là dựa vào bộ điện ảnh kia giành được giải thưởng diễn viên mới xuất sắc nhất, đây là lần đầu tiên trong lịch sử liên hoan phim, trao giải thưởng diễn viên mới xuất sắc nhất chọn nam diễn viên phụ mà không phải nam chính.

"Nửa Mặt Ngụy Trang" trong thời gian rất dài được cho là bộ phim dân quốc siêu việt, ngoại trừ bộ phim này sinh ra đại Ảnh đế mới Từ Thiếu Khiêm, còn có một nguyên nhân chính là nữ nhân vật chính Giang Tuyết Ngưng sau khi quay xong bộ này tuyên bố lui màn, về nhà sinh con. Đó là tác phẩm cuối cùng của cô, từ đó về sau, trên màn ảnh không còn thấy được phong thái Ảnh hậu chị cả năm đó.

An Nham xem bộ điện ảnh cũ này, không nhịn được hồi tưởng lại chính mình năm ấy...

https://thuviensach.vn

Năm đó mình đang làm gì nhỉ? Thời điểm Từ Thiếu Khiêm đạt được giải thưởng diễn viên mới xuất sắc nhất, An Nham hình như vẫn còn đang đi học. Bộ phim đầu tiên của Từ Thiếu Khiêm được công chiếu, An Nham còn kích động hơn cả Từ Thiếu Khiêm, ngày phát đầu tiên đã kéo toàn bộ bạn cùng phòng đến rạp chiếu phim cổ vũ. Sau khi xem xong trở về hắn còn gửi một tin nhắn cho Từ Thiếu Khiêm nói: "Thiếu Khiêm, tôi xem phim của cậu rồi, cậu thật sự rất ngầu!"

Hiện giờ nhớ lại, An Nham đột nhiên cảm thấy bản thân đặc biệt giống một thằng ngốc.

—— Từ Thiếu Khiêm rốt cuộc từ khi nào bắt đầu thích mình? Người này che giấu cũng quá giỏi đi? Nhiều năm như vậy cư nhiên chưa từng phát hiện, chẳng lẽ thực sự chính là do mình quá trì độn sao? Nhưng mà, theo như suy nghĩ của người bình thường, ai lại sẽ nghi ngờ người bạn cùng giới tính bên cạnh đối với mình không không phải tình bạn mà là tình yêu đây? An Nham có chút nghi hoặc suy nghĩ.

Nhìn khuôn mặt trẻ tuổi anh tuấn của Từ Thiếu Khiêm được phóng đại trên TV, An Nham nhất thời lại một trận tâm phiền ý loạn, dứt khoát tắt TV, đi lên lầu tìm anh và em út.

Cửa phòng ngủ An Lạc đang đóng, An Nham cũng không nghĩ nhiều, trực tiếp đưa tay đẩy cửa, cười nói: "An Trạch, cậu với anh đang nói chuyện gì..."

Nói tới đây đột nhiên sững lại, nụ cười của An Nham cứng lại trên mặt, không thể tin trợn to hai mắt.

https://thuviensach.vn

Hắn không nhìn lầm? Mới vừa rồi trong một khắc bước vào cửa kia, An Trạch đang ngồi bên mép giường, cúi người... hôn anh trai?

Nếu như đổi lại là trước kia, An Nham có lẽ sẽ cho rằng An Trạch đang đùa gì với anh trai thế. Nhưng mà, kể từ sau khi phát sinh chuyện Từ Thiếu Khiêm cưỡng đoạt hắn, An Nham đối với phương diện này không phải là nhạy cảm bình thường. Hắn biết, động tác như vậy giữa hai người đàn ông là hoàn toàn vượt qua phạm vi bạn bè hay là anh em!

An Trạch hôn anh trai, còn là nụ hôn sâu đầu lưỡi cũng đưa vào...

Trời ạ...

An Nham ngây ra tại chỗ, hồi lâu cũng không biết nói gì mới tốt, cho đến khi đối diện với ánh mắt lạnh đến cực điểm của An Trạch, An Nham mới trong nháy mắt phục hồi lại tinh thần, không thể tin nói: "An Trạch! Mày đang làm cái gì?! Mày điên rồi có phải không? Mày... ưm @#$&@%"

Miệng bị An Trạch hai ba bước đi tới trực tiếp đưa tay bịt chặt, đứa em trai tửng trải qua huấn luyện lâu dài trong quân đội, thân thủ đương nhiên so với An Nham tốt hơn vô số lần, An Trạch trầm mặt kéo An Nham tới gian phòng kế bên, thuận tay "cạch" một tiếng khóa lại cửa phòng.

"Anh thấy rồi?" An Trạch biểu tình bình tĩnh nói.

"Tao thấy rồi!" An Nham hung hăng nhìn chằm chằm An Trạch, tức giận nói: "An Trach! Mày có phải nên giải thích một chút

https://thuviensach.vn

tại sao lại muốn đi hôn anh ấy không? Anh ấy là anh trai mày! Chuyện đùa này không phải tùy tiện giỡn chơi mà được!"

"Không phải là giỡn chơi." An Trạch đi tới trước mặt An Nham, nhìn thẳng vào ánh mắt An Nham, thấp giọng nghiêm túc nói: "Tôi yêu anh ấy."

"....."

"Tôi yêu anh ấy." An Trạch gằn từng chữ lặp lại. "Cái này không phải là giỡn chơi, là thật. Tôi yêu anh ấy, rất nhiều năm rồi, tôi vẫn một mực yêu anh trai mình. Thế nào, anh cảm thấy... rất buồn cười phải không?"

"....."

An Nham hoàn toàn không cười nổi. Bởi vì, từ trong mắt em trai, hắn thấy được một tâm tình có thể xưng là "tuyệt vọng".

Người em trai nhỏ hơn mình hai tuổi này, vẫn luôn là một người kiên cường, quyết đoán, tính cách của cậu ta có chút giống với Từ Thiếu Khiêm, luôn lãnh lãnh đạm đạm, không tùy tiện nói cười, chuyện gì cũng tự mình gánh vác. Đứa em trai này từ nhỏ đã rất hiểu chuyện, rất nghe lời, thành tích cũng là xuất sắc nhất trong mấy anh em, An Nham vốn cho là, trong tương lai công việc làm ăn của An gia sẽ do cậu ấy cùng anh cả tiếp quản. Nhưng lớp mười hai năm ấy, An Trạch lại không giải thích được thi vào một trường quân đội ở phương xa, An Nham trước nay vẫn luôn không hiểu.

Nếu như... là bởi vì anh trai... vậy hết thảy những điều kia đều đã có thể giải thích.

https://thuviensach.vn

An Nham ánh mắt phức tạp nhìn An Trạch, sau một lúc lâu, mới thấp giọng nói: "An Trạch, cậu điên rồi à? Anh ấy là anh trai chúng ta... Cậu làm sao có thể..."

"Tôi biết." An Trạch kéo kéo khóe miệng, tựa hồ là nhẹ nhàng mỉm cười một cái, "Tôi vẫn luôn biết, anh ấy là anh trai, là anh cả của chúng ta, tôi không nên sinh ra thứ tình cảm vi phạm luân thường như vậy với anh ấy."

"Nhưng mà, từ rất lâu rồi, thứ tình cảm này căn bản là không có biện pháp khống chế."

"Tôi chỉ có thể nhận."

"....."

Nghe những lời An Trach gằn từng chữ nói ra như vậy, nghe trong giọng nói của hắn đè nén bi thương nồng đậm, An Nham trong phút chốc không biết nên nói cái gì cho phải.

An Nham chưa từng yêu một ai, hắn sẽ không hiểu được loại tình cảm mãnh liệt như này.

Từ nhỏ đến lớn, hắn cho rằng tình yêu là một thứ tốt đẹp lãng mạn. Hắn chỉ muốn tìm một người có thể hiểu rõ hắn, quan tâm hắn, làm bạn gái hắn, cưới cô ấy làm vợ, bảo vệ cô ấy, hai người dưới sự chúc phúc của người thân và bạn bè, bước vào lễ đường kết hôn, sinh thật nhiều đứa nhỏ đáng yêu, cùng nhau làm bạn đến già.

Hắn chưa từng suy xét đến, giữa đàn ông với đàn ông còn thứ tình cảm nào khác ngoài anh em, bè bạn.

https://thuviensach.vn

Đầu tiên là Từ Thiếu Khiêm, tiếp theo lại là An Trạch. Liên tiếp hai người đàn ông qua trọng bên cạnh đồng loạt come out, An Nham nhất thời cảm thấy thế giới của mình cứ như đột nhiên sụp đổ một góc, toàn bộ bắt đầu trở nên hỗn loạn.

"Kỳ thật, tình yêu này của tôi, rất giống với kiểu tình yêu mà anh thể hiện trong Thành Phố Vô Tận kia..." An Trạch nhìn An Nham, thấp giọng nói, "Không thể chấm dứt, không được đáp lại, một tình yêu tuyệt vọng."

"Vai Tiểu Thất mà anh đóng trong phim, chẳng phải cũng tuyệt vọng yêu một người như vậy? Anh nếu đã diễn một nhân vật như vậy, chắc hẳn cũng có thể cảm nhận được tâm tình của tôi, không phải ư?"

"....." Đúng là có thể cảm nhận được, An Nham khi quay Thành Phố Vô Tận, cũng từng nhập tâm vào nhân vật cảm nhận được tình yêu vô vọng như vậy. Nhưng mà, kia chỉ là diễn kịch a, trong một khắc ngọn đèn đóng lại đạo diễn hô 'cut' kia, cũng liền kết thúc, hắn có thể nhanh chóng khôi phục thành An Nham lạc quan sáng sủa vô tâm vô phế.

Hắn hoàn toàn không thể tưởng tượng, An Trạch nhiều năm như vậy, vẫn đều sống trong đau khổ tuyệt vọng.

Thấy An Nham trầm mặc không nói, An Trạch đột nhiên nói: "Kỳ thật Từ Thiếu Khiêm cũng giống thế nhỉ?"

An Nham bỗng nhiên trừng lớn mắt, "Cậu, cậu nói cái gì?"

https://thuviensach.vn

“Anh ta chẳng phải cũng yêu anh như vậy à?”

“.....”

“Tuyệt vọng yêu anh, nhiều năm như vậy lại không lấy được một chút đáp lại nào, trơ mắt nhìn anh gây scandal với đủ loại nữa minh tinh như vậy, trong lòng anh ta chắc hẳn cũng rất khổ sở.”

An Nham sắt mặt tái nhợt, dời tầm mắt, thấp giọng hỏi: “... Cậu làm sao mà biết được?”

An trach cười cười nói: “Cuối năm trước, buổi tối lễ trao giải liên hoan phim kia, đoàn làm phim các anh liên hoan, anh uống say xong lại ở với Từ Thiếu Khiêm đến tận chiều hôm sau. Khi trở về tôi gặp anh ở cửa, anh toàn thân trên dưới tất cả đều mặc quần áo của anh ta, trên cổ cũng đầy dấu hôn... Chẳng lẽ anh muốn nói với tôi rằng, buổi tối hôm đó không xảy ra bất cứ chuyện gì?”

An Trạch dừng một chút, “Cũng chỉ có chậm tiêu như anh, mới có thể nghĩ rằng, người khác đều không nhận ra đúng không?”

“... Đủ rồi!” An Nham sắc mặt tái nhợt cắt đứt hắn, nhớ đến khuất nhục buổi tối hôm đó bị Từ Thiếu Khiêm thừa dịp say rượu chiếm tiện nghi, An Nham càng tức giận đến giọng cũng bắt đầu phát run, “An Trạch, cậu với Từ Thiếu Khiêm, các người cả hai đều là đồ điên!”

“Đồ điên?” An Trạch ánh mắt lợi hại nhìn chằm chằm An Nham, ngữ khí nghiêm khắc nói, “Anh cho rằng, nếu tình cảm có thể dễ dàng khống chế, chúng tôi sẽ vui vẻ trở thành kẻ điên trong mắt anh?!”

https://thuviensach.vn

"....."

"Anh cho rằng, chúng tôi rất muốn yêu phải người không nên yêu, giống như biến thái bị người đời khinh bỉ?!"

"....."

An Nham căn bản không tìm ra bất kỳ từ ngữ nào để phản bác thái độ cứng rắn của em trai.

Hắn vốn cảm thấy em trai mình sai, Từ Thiếu Khiêm cũng sai, nhưng mà, bọn họ đến tột cùng là sai ở chỗ nào? Sai ở yêu một người không nên yêu? Nhưng mà, theo như lời An Trạch, nếu bọn họ có thể khống chế tốt tình cảm của mình, nếu bọn họ có thế thích một cô gái khác, bọn họ cần gì phải chịu đủ đắng cay đi yêu người không nên yêu đó? Làm sao phải trở thành kẻ điên trong mắt người khác?

Có những lúc, tình cảm sâu đậm này căn bản không có biện pháp khống chế.

Tình yêu đích thực sở dĩ đáng quý, chính là bởi vì, tình cảm này là phát ra từ nội tâm, thoái khỏi tồn tại tại của lý trí.

Trong ánh mắt An Trạch có nặng nề, có khổ sở, càng nhiều hơn chính là kiên định, giống y như đúc ánh mắt của Từ Thiếu Khiêm khi bày tỏ. Như thế, Từ Thiếu Khiêm những năm gần đây, có phải cũng trải qua những thống khổ và tuyệt vọng như lời An Trạch hay không?

https://thuviensach.vn

An Nham sắc mặt tái nhợt đứng ngây ra, thật lâu sau đó, mới thấp giọng nói: "An Trạch, chuyện này, tôi sẽ không nói cho bất kỳ ai. Nhưng mà... anh hai anh ấy... căn bản không có bất cứ khả năng nào tiếp nhận cậu, anh khuyên cậu vẫn là sớm hết hy vọng đi."

"Tôi vẫn luôn chưa từng hy vọng xa vời anh ấy sẽ tiếp nhận tôi." An Trạch thấp giọng nói, "Tôi chỉ muốn yên lặng ở bên anh ấy mà thôi."

An Trạch nhìn xoáy vào An Nham một cái, xoay người rời đi.

Mãi cho đến khi cửa phòng bị đóng kín lại, An Nham vẫn còn đắm chìm trong cảm xúc khiếp sợ cùng hỗn loạn, hồi lâu vẫn chưa phục hồi được tinh thần.

Chương 41

Chạng vạng hôm sau, An Nham trực tiếp rời khỏi An gia.

Không khí trong nhà quả thực làm cho người ta nghẹt thở, nhìn An Trạch như không có việc gì gắp rau gắp thịt cho anh trai, từng động tác dịu dàng rơi vào trong mắt An Nham đều vô cùng chói mắt, anh trai không chút hiểu ý nào còn nói cảm ơn với hắn… An Nham hận không thể nắm lấy bả vai anh trai hung hăng lắc tỉnh, anh cảm ơn cái gì? Anh căn bản không biết, thằng em trai trước mặt này có suy nghĩ gì với anh!

An Nham không nhịn được nghĩ đến chính mình. Trước khi Từ Thiếu Khiêm ngả bài với mình, hắn cũng từng tin tưởng Từ

https://thuviensach.vn

Thiếu Khiêm như vậy, đối với người kia tràn ngập lòng biết ơn. Nay, nhìn hình ảnh anh trai không chút hiểu ý nào cùng An Trạch ăn bữa tối, An Nham càng thêm cảm thấy hắn và anh trai quả thực là hai tên đần giống nhau như đúc!

Không thể chịu đựng được sự thật đáng sợ An Trạch cư nhiên yêu anh cả này, biết chân tướng lại không dám nói ra miệng, An Nham đành phải nhắm mắt làm ngơ, dứt khoát tránh xa bọn họ.

Cũng may An Nham rất nhanh lại có nhiệm vụ mới.

Hắn đại diện cho hãng sản phẩm tây trang IMPERIAL tham gia tuần lễ thời trang quốc tế tại Paris, An Nham làm người đại diện phát ngôn phải đến Paris tham dự một hoạt động tuyên truyền, ngay khi biết được tin tức này, An Nham ngay lập tức bảo Thường Lâm đặt vé máy bay đi Paris, vội vàng thu họn hành lý một chút, lên chuyến bay bay đến Paris.

Tuần lễ thời trang lần này liên tục kéo dài suốt nửa tháng. Các thương hiệu lớn nổi danh trên thế giới tổ chức lễ hội quảng bá trang phục mùa hạ, người mẫu triển lãm tạp chí tuyên truyền, truyền thông phỏng vấn, hoạt động An Nham phải tham dự, cực kì nhiều, thời gian biểu trong ngày xếp kín chỗ, công việc lu bù chóng mặt nên tạm thời ném chuyện tình cảm ra sau đầu.

***

Giữa trưa hôm nay, Từ Thiếu Khiêm đang ở trong văn phòng xử lý văn kiện đột nhiên nhận được điện thoại của Từ Uyển, âm thanh của cô gái bên đầu kia điện thoại bởi vì kích động mà thậm chí mang theo khóc nức nở, “Anh! Ba, ba tỉnh rồi…”

https://thuviensach.vn

Từ Thiếu Khiêm đang ký tên trên giấy "xoạt" một cái vẽ ra một đường chói mắt, nhướng mày, lập tức đứng đậy, tuỳ tay bắt lấy áo khoác liền đi ra ngoài cửa thấp giọng nói: "Anh lập tức đến đó!"

Hắn lấy tốc độ nhanh nhất lái xe tới bệnh viện, thấy Từ Uyển và Từ Thiếu Bạch đang vẻ mặt lo lắng đứng chờ ngoài cửa.

Xuyên qua cửa sổ thuỷ tinh có tể nhìn thấy tình hình trong phòng, bác sĩ phụ trách chính đang tiến hành kiểm tra lại thân thể cho Từ Tử Chính. Một lát sau, bác sĩ mới mang sắc mặt vui mừng đi ra, nói: "Ý thức bệnh nhân vô cùng thanh tỉnh, thân thể cũng khôi phục rất tốt, quan sát thêm hai ngày nữa nếu không có vấn đề gì, các anh có thể làm thủ tục xuất viện."

Từ Uyển kích động nói: "Cảm ơn bác sĩ!"

Từ Thiếu Bạch vội vã đẩy cửa vọt vào, đến bên giường Từ Tử Chính, nắm chặt lấy tay hắn nói: "Ba, thật tốt quá, ba cuối cùng cũng tỉnh, bọn con đều rất lo lắng cho ba, còn tưởng rằng ba sẽ…" Nói tới đây liền nghẹn ngào dừng lại.

Từ Tử Chính vỗ nhè nhẹ lên mu bàn tay Từ Thiếu Bạch, thấp giọng nói: "Đừng khóc, ba không sao."

Loạt hình ảnh cha hiền con thảo ấm áp kia, xem vào trong mắt Từ Thiếu Khiêm đột nhiên cảm thấy có chút chói mắt. Thiếu Bạch có thể không hề lo nghĩ bổ nhào vào bên người hắn gọi hắn la ba, mà chính mình là con trai ruột thịt chân chính lại chỉ có thể trầm mặc đứng ở cửa, một câu cũng không nói nên lời.

Từ Tử Chính rốt cuộc cũng tỉnh, nhiều ngày dày vò như vậy đến nay cuối cùng cũng chờ được, thế nhưng giờ phút này, tâm tình

https://thuviensach.vn

Từ Thiếu Khiêm lại thập phần phức tạp. Hắn không biết, chính mình nên lấy biểu tình gì đối mặt với người đàn ông này.

Ánh mắt cha con hai người chạm nhau giữa không trung, sau một lúc trầm mặc kéo dài, Từ Tử Chính mới thấp giọng nói: "Thiếu Bạch, con và chị ra ngoài bệnh viện mua cho ba chút đồ ăn. Ba có mấy câu muốn nói với anh trai các con."

Từ Thiếu Bạch quay đầu liếc mắt nhìn Từ Thiếu Khiêm một cái, ngoan ngoãn gật gật đầu, "Vâng ạ, ba."

Cho đến khi hai chị em rời khỏi phòng bệnh, Từ Thiếu Khiêm mới chậm rãi đi đến bên giường Từ Tử Chính, dừng chân lại,

Hai người nhìn nhau một lát, Từ Từ Chính bình tĩnh nói: "Khoảng thời gian này, con tiếp quản chức chủ tịch phỉ thuý thế gia, phương diện làm ăn vẫn thuận lợi chứ?"

"Vẫn tốt."

Từ Tử Chính gật gật đầu nói: "Ta biết con sẽ không làm ta thất vọng. Nếu hết thảy thuận lợi, như vậy, chờ ngày ta xuất viện, sẽ chính thức tuyên bố rõ ràng chuyển giao vị trí chủ tịch cho con."

"Không cần sốt ruột." Từ Thiếu Khiêm thấp giọng nói, "Chuyện của con trong giới giải tí còn chưa xử lý xong. Thành Phố Vô Tận 2 sẽ bắt đầu bấm máy trong tháng này, dựa theo hợp đồng trước đó, con phải trước tháng năm đến đoàn làm phim điểm danh, quá trình quay đại khái mất khoảng nửa năm."

https://thuviensach.vn

Từ Tử Chính liếc mắt nhìn Từ Thiếu Khiêm một cái, thấy thần sắc của hắn có chút kiên quyết, đành phải gật gật đầu, nói: "Được rồi, bộ phim này là con và An Nham hợp tác, cũng là bộ điện ảnh cuối cùng con từ biệt giới giải trí, đối với con mà nói hẳn là có ý nghĩa phi thường đặc biệt. Con cứ yên tâm đóng phim đi, quay xong rồi về nói sau."

Hai người lại trầm mặc hồi lâu, Từ Thiếu Khiêm mới thấp giọng nói: "Ngài còn nhớ rõ… Bán Diện Trang không?"

Từ Tử Chính nói: "Nhớ, là bộ điện ảnh đầu tiên con tham diễn, sao?"

"Năm đó, con là người mới vừa tốt nghiệp đại học bước vào giới diễn, đạo diễn cư nhiên lại tuyển con sắm vai nam thứ quan trọng như vậy, con vẫn nghĩ rằng, đó là vận khí của con… Mãi cho đến hôm nay, con mới biết được đó căn bản không phải vận khí hay thực lực mà là vì… ngài, chính là nhà đầu tư sau màn bộ điện ảnh kia, đúng không?"

Từ Tử Chính nhìn Từ Thiếu Khiêm, trầm mặc không nói.

Nắm tay Từ Thiếu Khiêm bên người đột nhiên hung hăng siết chặt, gằn từng tiếng thấp giọng hỏi: "Mẹ con tên là Giang Hoa, là con gái đầu lòng của Giang Vũ Thành, Giang Vũ Thành còn có một người con gái nữa, tên là Giang Tuyết Ngưng, đúng không?"

"…"

"Con là cháu họ của Giang Tuyết Ngưng, cho nên, cô ấy mới có thể mọi bề chiếu cố người mới debut như con. Nếu không có cô ấy, con băn bản không có khả năng thuận lợi lấy được giải thưởng

https://thuviensach.vn

diễn viên mới xuất sắc nhất, sau đó giành được giải thưởng lớn nam chính xuất sắc nhất, đạo diễn bộ "Lừa đảo" kia cũng là cô ấy giới thiệu cho con."

"…"

"Thành tựu những năm gần đây của con, cư nhiên… tất cả đều nhờ vào mọi người, ở sau lưng, từng bước thúc đẩy."

Từ Thiếu Khiêm ngẩng đầu lên, ánh mắt phức tạp nhìn về phía Từ Tử Chính trên giường bệnh, rất khó tưởng tượng, cho dù trong thời khắc này, biểu tình trên mặt của người đàn ông này cư nhiên vẫn có thể bình tĩnh như vậy.

Năm đó, Giang gia và Từ gia là tử địch trên thương trường, sơn phong tranh đấu làm cho Giang Hoa và Từ Tử Chính chia lìa nhiều năm, thật vất vả mới về nước được, nội đấu Từ gia lại hại bà chết thảm trong một vụ tai nạn xe cộ. Người phụ nữ trẻ tuổi xinh đẹp tên Giang Hoa kia, người mẹ thân sinh của Từ Thiếu Khiêm, trở thành con tốt thí cho cuộc đấu tranh gia tộc, chưa đến ba mươi tuổi đã hương tiêu ngọc vẫn, chôn dưới bia mộ lạnh như băng.

Buồn cười là, con trai thân sinh mà bà dùng sinh mệnh để bảo hộ, lại vẫn đi tảo mộ cừu nhân của bà.

Những người yêu quý bà năm đó, nay rốt cục lương tâm trỗi dậy, bắt đầu đi bồi thường con trai mà bà lưu lại, giúp hắn thuận lợi bước vào ngành điện ảnh, giúp hắn liên hệ đạo diễn tốt nhất, thậm chí tự mình tham gia diễn xuất để chỉ dẫn kỹ năng diễn xuất cho hắn…

https://thuviensach.vn

Giải thưởng tân sinh, nam chính xuất sắc nhất, Ảnh đế hạng nhất, một đường đỏ tía, tuổi còn trẻ đã trở thành siêu sao chạm tay có thể bỏng của làng giải trí, Từ Thiếu Khiêm còn tưởng rằng nhờ vận may và cố gắng của bản thân tạo nên hết thảy ngày hôm nay, lại không ngờ rằng, sau lưng cư nhiên luôn có người giúp hắn.

Nhận thức nhiều năm như vậy cư nhiên tất cả đều sai lệch, vận may có được cư nhiên đều do bọn họ cố tình tạo ra! Ngay từ đầu, cho tới bây giờ, những người đó mang theo áy náy với Giang Hoa, liều mạng bồi thường con trai mà bà lưu lại, để con trai bà đỏ tía thuận buồm xuôi gió trong ngành giải trí.

Từ Thiếu Khiêm trầm mặc thật lâu, mới nói: "Ngài không nên giải thích chút gì đó à?"

Từ Tử Chính thấp giọng nói: "Con đã biết hết?"

"Phải… Con đã điều tra xong toàn bộ."

Nếu không phải vì nghi ngờ nhóm máu của Thiếu Bạch mà đi điều tra, Từ Tử Chính có phải định giấu diếm chuyện này cả đời hay không? Nếu lần này hắn phẫu thuật thất bại, hoặc rốt cuộc không cách nào tỉnh lại, chính mình trước khi hắn lâm chung đều không thể nào biết được chân tướng, thậm chí phải trơ mắt nhìn hắn chết mà chưa thể gọi hắn một tiếng ba?

—— Nam nhân này quả thật bình tĩnh đến độ tàn nhẫn.

Từ Tử Chính ngẩng đầu lên, nhìn Từ Thiếu Khiêm, bình tĩnh nói: "Con đã điều tra xong hết, ta cũng không có gì cần giải thích cả. Bi kịch năm đó có một nửa trách nhiệm của ta, ta rất có lỗi với mẹ con, cũng thật có lỗi với con. Cho nên những năm gần đây, ta

https://thuviensach.vn

lấy thân phận Tứ thúc cho con một gia đình, giúp con hoàn thành mọi nguyện vọng."

"Ta chỉ có thể làm những việc này. Có nhận người cha như ta không, quyền quyết định là ở con."

"…" Từ Thiếu Khiêm trầm mặc thật lâu, rốt cục nhẹ nhàng nắm chặt nắm tay xoay người rời khỏi phòng bệnh.

Thời điểm đi tới cửa, đột nhiên nghe thấy âm than khàn khàn trầm thấp của Từ Tử Chính phía sau.

"Ngày mai là ngày giỗ mẹ con, nếu có thời gian, đến mộ viên… thăm cô ấy đi."

Sau khi rời khỏi bệnh viện, tâm tình Từ Thiếu Khiêm tụt xuống tận đáy. Hắn hiểu rõ, Từ Tử Chính ở phương diện nào đó là một trưởng bối rất tốt, những năm gần đây, người kia đối với hắn vẫn luôn quan ái có thừa.

Nhưng mà, hắn chỉ coi người kia là tứ thúc, hắn gọi người đó là tứ thúc hai mươi sáu năm!

Bắt đầu từ một khắc kia khi người đàn ông này lần đầu tiên đem tiểu Thiếu Khiêm ngã sấp xuống ôm lên, hắn chỉ biết người này là Tứ thúc, hắn hẳn là nên gọi người này là tứ thúc…. Suốt hai mươi sáu năm, quan niệm như vậy đã biến thành thói quen, trở thành bản năng. Nay, hắn đột nhiên biến thành cha ruột, Từ Thiếu Khiêm băn bản không có cách nào thuyết phục chính mình thản nhiên thốt ra tiếng gọi "ba" này.

https://thuviensach.vn

Hắn thậm chí căn bản không biết nên đối mặt với người thân máu mủ tình thâm duy nhất này như thế nào.

***

Sáng sớm hôm sau, Từ Thiếu Khiêm mua một bó phong tín tử màu trắng (*), lái xe đến mộ viên. Đây cũng là tư liệu hắn tra được khi điều tra chân tướng năm đó. Con gái đầu của Giang gia Giang Hoa, thích nhất phong tín tử màu trắng.

Hôm nay là ngày giỗ của bà.

Nhiều năm như vậy đều đến, Từ Thiếu Khiêm vô số lần đi qua mộ bia này, hôm nay, mới là lần đầu tiên lấy thân phận con trai đứng trước mộ bà. Người phụ nữ trong ảnh chụp tổng dịu dàng xinh đẹp, người phụ nữ dùng sinh mệnh bảo vệ con trai, thân sinh mẫu thân của mình, Từ Thiêu Khiêm không biết nên nói gì với bà mới tốt, đành phải đứng trầm mặc trước mộ.

Cũng không biết trải qua bao lâu, đột nhiên nghe thấy phía sau truyền đến một đợt tiếng bước chân. Từ Thiếu Khiêm quay đầu, chỉ thấy Giang Tuyết Ngưng đang cầm một bó hoa tươi đi tới trước mộ.

Cô cúi người buông hoa, sau đó quay đầu nhìn Từ Thiếu Khiêm nói: “Xem ra, cậu đã biết tất cả rồi?”

Từ Thiếu Khiêm vẫn trầm mặc gật gật đầu.

“Nếu có thể thì… Xin cậu hãy tha thứ cho cha cậu.”

https://thuviensach.vn

Giang Tuyết Ngưng thấp giọng nói: "Chị năm đó, rất mực thương anh ấy. Tôi nghĩ, chị ấy cũng không hy vọng thấy giữa cha con hai người cứ tiếp tục căng thẳng như vậy." Giang Tuyết Ngưng dừng một chút, từ trong túi lấy ra môt tấm ảnh chụp, "Tôi hôm nay đến bệnh viện thăm anh ấy… Trong lúc vô tình thấy ví tiền anh ấy đánh rơi trên mặt đất. Trong ví của anh ấy, vẫn luôn lưu giữ… ảnh chụp lúc cậu sinh ra."

Giang Tuyết Ngưng đưa ảnh chụp trong tay đến trước mặt Từ Thiếu Khiêm, "Anh ấy, bảo tôi nếu có cơ hội, chuyển giao lại tấm ảnh này cho cậu."

Từ Thiếu Khiêm vươn tay tiếp nhận bức ảnh kia.

Trong ảnh chụp, đứa bé vừa mới sinh không lâu đang mở to hai mắt hiếu kì nhìn phía trước, hai bàn tay nhỏ bé mềm mềm, một tay được mẹ nắm, một tay được ba nắm trong tay. Sắc mặt Từ Tử Chính vẫn lãnh đạm như vậy, nhưng khi nắm tay đứa bé, ánh mắt hắn lại rõ ràng trở nên ô nnhu. Người phụ nữ đang cúi đầu nhìn con trai, trên mặt của cô, tràn đầy tươi cười, là nụ cười tươi hạnh phúc nhất thế gian.

Bức ảnh kia là bị người chụp được, động tác của ba người đều có chút kỳ quái, Giang Hoa thậm chí bởi vì mới sinh còn chưa kịp chú ý, đầu tóc chưa kịp chải chuốt. Nhưng cái cảm giác ấm áp một nhà ba người vui vẻ hoà thuận này, cho dù qua hơn hai mươi năm, vẫn như cũ kéo dài không giảm.

Kia là bức ảnh chụp chung duy nhất của một nhà ba người bọn họ suốt bao nhiêu năm qua.

https://thuviensach.vn

Từ Thiếu Khiêm nhìn Giang Hoa và Từ Tử Chính thời trẻ trong ảnh chụp, nhìn thần sắc trên mặt vợ chồng hai người lúc ôm đứa con nhỏ cực độ vui sướng lại cực kỳ cẩn thận, nhìn bản thân khi còn bé đem hai bàn tay nho nhỏ phân biệt đặt trong tay cha mẹ —— Hình ảnh một nhà ba người hạnh phúc hoà thuận như vậy, khiến hốc mắt hắn từng đợt nóng lên.

Ngón tay run run nhẹ nhàng nắm chặt tấm ảnh kia, sau một hồi trầm mặc thật lâu, Từ Thiếu Khiêm mới cúi người đặt hoa trong tay xuống trước mộ bia, nhìn người phụ nữ trên bia mộ, thấp giọng nói: "Người yên tâm, con biết nên làm như thế nào."

***

Ba ngày sau, Từ Thiếu Khiêm mua vé máy bay đi Paris, trước khi đăng ký ở sân bay, hắn gửi một tin nhắn cho Từ Tử Chính.

Nội dung tin nhắn rất đơn giản, chỉ có năm chữ: "Cảm ơn người, ba ba."

—— Cảm ơn người vì Từ gia trả giá nhiều như vậy, cảm ơn người ngậm đắng nuốt cay nuôi con lớn, cảm ơn người biết rõ trước mặt là con trai ruột thịt mà vờ như không biết, để con vô ưu vô lự vượt qua toàn bộ thời thơ ấu và thanh xuân.

Nay hắn đã tưởng thành, cũng đã đủ bình tĩnh thành thục, đã có thể thừa nhận hết thảy chân tướng tàn nhẫn kia.

Bởi vì hắn là đứa con trai mà Từ Tử Chính ba tự tay nuôi lớn, kiên cường giống ba, Từ Thiếu Khiêm.

https://thuviensach.vn

———————————————————————————————

(1) Hoa phong tín tử:

Chương 42

Hôm nay, An Nham đột nhiên nhận được điện thoại của ông nội, An Quang Diệu rất hưng phấn nói: "An Nham, anh trai mày muốn dẫn bạn gái về nhà ăn cơm, mày ngày mai có thể cũng về nhà một chuyến hay không?"

An Nham sửng sốt một cái, "Bạn gái? Cháu tại sao chưa từng nghe anh ấy nhắc đến?"

An Quang Diệu có chút nghi hoặc nói: "Anh trai mày có bạn gái không phải rất bình thường sao? Tính cách của nó tương đối ổn trọng, trước khi chưa xác định được sẽ không nói với người trong nhà là đúng. Hiện giờ đã xác định quan hệ, cho nên mang về nhà ra mắt chúng ta, mày ngày mai cũng trở về đi."

"....." An Nham trầm mặc một lát, sau một lúc lâu cũng không nói nên lời. Không biết vì sao, một khắc kia hắn đột nhiên nghĩ đến An Trạch, nghĩ đến Từ Thiếu Khiêm, nghĩ đến hai gia hỏa điên cuồng thích đàn ông này.

Mang bạn gái về nhà, đây vốn là một chuyện rất đương nhiên, nhưng hiện tại... An Nham lại cảm thấy không được tự nhiên không nói nên lời.

https://thuviensach.vn

Tối hôm đó, An Nham về nhà ăn cơm, An Lạc quả nhiên dẫn bạn gái về. Cô gái kia bề ngoài rất xinh đẹp, tính tình hoạt bát, còn mang quà cho An Quang Diệu, An Quang Diệu cũng tặng cô một món quà gặp mặt. Mọi người cùng nhau ăn cơm tối, trên bàn cơm, An Quang Diệu đang vui vẻ ha ha lôi kéo cô nàng hỏi chuyện, đúng lúc này, cửa đột nhiên bị đẩy ra.

Đi vào trong nhà là An Trạch, ánh mắt lạnh lùng lướt qua phòng ăn, dừng lại trên người cô gái nọ, "Vị này là?"

An Úc Đông cười giới thiệu: "Đây là bạn gái anh trai cháu."

"Bạn gái... của anh hai?" An Trạch đột nhiên nhìn về phía An Lạc, ngữ khí cứng ngắc hỏi.

An Lạc không trả lời, không khí nhất thời có chút xấu hổ, cô gái liền cười mở miệng phát triển bầu không khí, "Vị này là em tư An Trạch nhỉ?"

An Trạch nhẹ nhàng nhíu mày, "Xưng hô em tư này, chờ chị gả cho anh ấy rồi gọi cũng không muộn."

"An Trạch?" An Lạc có nhút không vui nhíu mày liếc mắt nhìn em trai một cái. An Trạch thong thả bước đến, dừng lại trước mặt An Lạc, nhìn vào mắt anh, từng câu từng chữ nói: "Anh mang bạn gái về, cũng không nói với em một tiếng, là cảm thấy... loại chuyện như này, em biết hay không đều không quan trọng đúng không?"

An Lạc dời tầm mắt, thấp giọng nói: "Tôi nghĩ cậu đang bận, nên không thông báo cho cậu."

https://thuviensach.vn

“Chuyện lớn như vậy, chỉ cần anh nói một tiếng, em dù có bận rộn nữa cũng có thể về ngay lập tức.” An Trạch dừng một chút, đến gần bên tai An Lạc, thấp giọng nói, “Anh hai, anh khiến em... rất khổ sở.”

An Trạch dứt lời liền xoay người đi vào phòng ngủ, sống lưng thẳng tắp có chút cứng ngắc kỳ quái, mọi người ở đây, ngoại trừ An Nham, không ai biết là vì cái gì.

Qua bữa cơm tối, An Lạc theo ý của ông nội, tự mình lái xe đưa bạn gái về nhà. An Nham gõ mở cửa phòng An Trạch, chỉ thấy cậu đang đứng trước cửa sổ, nhìn theo hướng xe anh trai rời khỏi, hai nắm tay bên người dùng sức nắm chặt.

An Nham đi đến bên người hắn, thấp giọng nói: “Về cô gái kia, cậu thấy thế nào?”

Thấy An Trạch trầm mặc không nói, An Nham tiếp tục nói: “Anh hai lần này đưa cô ấy về nhà gặp gia trưởng, chắc chắn là nghiêm túc. Ông nội đặc biệt thích cô ấy. Anh thấy... cô ấy có lẽ là chị dâu tương lai của chúng ta.” An Nham dừng một chút, nghiêm túc nhìn An Trạch nói, “An Trạch, xưng hô chị dâu này, cậu có gọi được ra miệng không?”

“.....” Móng tay An Trạch dùng lực đâm vào lòng bàn tay, ánh mắt thâm trầm nhìn chằm chằm bóng xe vừa đi xa của anh trai.

“Lão ba vừa mới nói, anh trai sẽ theo cô ấy cùng nhau đi du học, bọn họ có thể sẽ ở lại nước ngoài vài năm rồi trở về kết hôn.”

An Nham có chút không đành lòng vỗ nhè nhẹ bờ vai An Trạch, thấp giọng nói: “Anh đã sớm nói rồi, cậu và anh ấy căn bản

https://thuviensach.vn

không có khả năng. Buông tay đi, An Trạch. Tình yêu này của cậu, ba, mẹ, ông nội, bọn họ đều không có khả năng tiếp nhận. anh hai rất nhanh thôi sẽ kết hôn, cậu và anh... tương lai cũng nhất định sẽ kết hôn với một người phụ nữ."

An Trạch trầm mặc thật lâu, mới nói: "Anh nói tôi đều biết. Nhưng mà... buông tay anh ấy, tôi không làm được."

An Trạch dứt lời liền xoay người rời đi. An Nham nhìn bóng dáng em trai, sửng sốt thật lâu, hắn không biết hắn nói những lời này là đang khuyên em trai hay vẫn là đang thôi miên bản thân, anh trai hôm nay đưa bạn gái về nhà, chuyện này giống như đòn cảnh cáo hung hăng đánh tỉnh An Nham.

Đúng vậy, một ngày nào đó trong tương lai, hắn cũng sẽ như vậy đưa bạn gái về nhà kết hôn. Hắn không có khả năng đưa Từ Thiếu Khiêm về nhà, nói đây là người yêu mình...

Ông nội sẽ bị tức chết, ba mẹ cũng căn bản không có khả năng đồng ý. Giữa hắn và Từ Thiếu Khiêm đã định sẵn là không có kết quả, hắn nhất định phải dao sắc chặt đay rối, phải mau chóng khiến hết thảy trở về quỹ đạo, hắn không thể cứ tiếp tục dây dưa không rõ với Từ Thiếu Khiêm...

Nghĩ như vậy, đáy lòng An Nham rốt cục hạ quyết tâm. Chỉ là không hiểu tại sao, thời điểm đưa ra quyết định, nhớ đến hình ảnh Từ Thiếu Khiêm từng ôm hắn nghiêm túc nói "Tôi yêu cậu", trái tim An Nham tự nhiên có chút đau đớn kỳ quái.

An Nham nhanh chóng có nhiệm vụ mới.

https://thuviensach.vn

Hãng sản phẩm tây trang IMPERIAL mà hắn đại diện phát ngôn tham gia tuần lễ thời trang quốc tế, An Nham làm người đại diện đương nhiên phải đến Paris tham dự một loạt hoạt động tuyên truyền, ngay khi biết được tin này, An Nham bảo Thường Lâm đặt vé máy bay đi Paris, vội vàng thu xếp một ít hành lý, ngồi lên chuyến bay đi Paris.

Tuần lễ thời trang lần này kéo dài nửa tháng liên tiếp, các hãng sản phẩm lớn nổi danh trên thế giới mở hội quảng bá trang phục mùa hạ, người mẫu đi show, tạp chí tuyên truyền, truyền thông phỏng vấn, hoạt động An Nham phải ra mặt cực kỳ nhiều, lịch trình sắp xếp kín mít.

Thời điểm Từ Thiếu Khiêm đến Paris chính là lúc chạng vạng, bay đường dài dẫn đến lệch giờ khiến hắn mỏi mệt mười phần, sau khi ra khỏi sân bay liền trực tiếp gọi xe đến khách sạn An Nham đang ở.

Một đoạn thời gian không gặp, hắn rất nhớ An Nham, nỗi nhớ ấy tựa như chất độc không thuốc nào có thể giải dung hòa vào trong máu, đến mỗi đêm khuya, xung quanh tĩnh lặng lại, Từ Thiếu Khiêm rốt cục sẽ không nhịn được nhớ đến An Nham —— An Nham giờ đang làm những gì? Cậu ấy có khỏe không?

Vừa nghĩ đến người kia, liền cảm thấy trong lòng cũng ấm lên.

Nhất là giờ khắc này khi Từ gia hết thảy trần ai lạc định (*), cha rốt cuộc cũng đã tỉnh lại.

(*) Trần ai lạc định (尘埃落定): Bụi trần đã rơi xuống, ý nói đã đến hồi kết thúc

https://thuviensach.vn

Kỳ thật có rất nhiều rất nhiều lời muốn nói với An Nham, muốn nói cho hắn thân thế của mình, muốn như buổi tối trời đổ mưa kia, nhẹ nhàng ôm hắn một cái, chỉ cần ôm một cái là được rồi. Có đôi khi thậm chí cảm thấy, mình hèn mọn như vậy, căn bản không còn giống với Từ Thiếu Khiêm lạnh lùng quyết đoán ngày thường kia nữa.

Không đoán được, Từ Thiếu Khiêm vừa vào khách sạn, liền gặp được An Nham vừa mới chấm dứt hoạt động trở về khách sạn trong thang máy.

An Nham và người đại diện đang nói nói cười cười, thấy Từ Thiếu Khiêm đi vào thang máy, sửng sốt một cái, lập tức ngâm miệng. Thường Lâm chào hỏi Từ Thiếu Khiêm một cái, cũng không dám nói nữa, ba người đều trầm mặc, không khí bên trong thang máy nhất thời hạ xuống không độ.

Sau một lúc, thang máy dừng ở tầng 16 An Nham ở, An Nham đầu cũng không quay lại đã xoay người rời đi. Thường Lâm đương nhiên là đi theo sau hắn, trùng hợp là, phòng Từ Thiếu Khiêm đặt cư nhiên cũng ở tầng này.

An Nham quen ngủ một mình, mỗi lần ra ngoài hoạt động đều cùng người đại diện đặt hai phòng đơn cạnh nhau, đợi Thường Lâm vào phòng, An Nham mới lấy thẻ mở cửa phòng mình, quay đầu lại liếc mắt nhìn Từ Thiếu Khiêm, "Có chuyện gì thì vào rồi nói."

Từ Thiếu Khiêm kéo hành lý bước vào phòng, còn chưa kịp mở miệng, An Nham đã dùng lực sập cửa, quay đầu nhìn Từ Thiếu Khiêm nói: "Từ Thiếu Khiêm, cậu đến đây làm gì? Tôi đã nói bao

https://thuviensach.vn

nhiêu lần rồi? Tôi chỉ coi cậu là bạn! Cậu tại sao không cảm nhận được? cậu muốn tôi phải rành mạch cự tuyệt cậu một lần nữa đúng không!?"

An Nham có chút phiền lòng kéo kéo caravat trên cổ.

Trong khoảng thời gian này, hắn đã tận lực quên đi những kích động liên tiếp mà Từ Thiếu Khiêm và An Trạch đem lại cho hắn, hắn trước sau vẫn không thể hiểu nổi, đàn ông đang yên đang lành không đi thích con gái, vì sao lại cứ thích bạn tốt của mình, còn có càng khoa trương hơn nữa là thích anh trai mình?

Đây quả thực quá điên cuồng!

Một màn anh trai đưa bạn gái về nhà kia, lời thăm hỏi ân cần nhu thuận của nữ sinh, tiếng cười khoái trá của ông nội, ánh mắt ôn hòa của ba... Hết thảy mọi thứ, tựa như một tảng đá lớn đè nặng trong lòng, làm cho hắn gần như không thở nổi!

Đúng vậy, như anh hai mới là bình thường, như anh hai đưa bạn gái về nhà, cha mẹ và ông nôi mới có thể vui vẻ, người nhà mới có thể thành tâm chúc phúc.

Hắn và Từ Thiếu Khiêm...

Hắn và Từ Thiếu Khiêm đều là đàn ông, còn liên quan đến hai đại gia tộc phía sau, càng đừng nói trăm ngàn lượng fans cùng phóng viên truyền thông châm ngòi thổi gió đủ trong giới giải trí... Nếu hai người bọn họ ở bên nhau, đối mặt không chỉ là áp lực gia đình đôi bên, còn phải đối mặt với fans đôi bên và bom tạc của đám phóng viên.

https://thuviensach.vn

Hắn và Từ Thiếu Khiêm căn bản không có khả năng có kết quả.

... Phải mau chóng chấm dứt.

An Nham siết chặt nắm tay, móng tay đâm sâu vào lòng bàn tay, hung hăng trừng Từ Thiếu Khiêm nói: "Từ Thiếu Khiêm, cậu hãy nghe cho kỹ, tôi nói rõ ràng với cậu lần cuối —— Tôi căn bản không thích cậu! Cậu quấn quít tôi như vậy, sẽ chỉ làm tôi ghê tởm! Tôi là đàn ông, tôi thích phụ nữ, tôi không phải đồng tính luyến ái biến thái như cậu!"

Từ Thiếu Khiêm sắc mặt trầm xuống, ánh mắt thâm thúy thẳng tắp nhìn chằm chằm An Nham, "Cậu nói cái gì?"

"Tôi nói, tôi không phải biến thái như cậu..."

Miệng đột nhiên bị chặn lại, khớp hàm cũng bị mạnh mẽ cạy ra, đầu lưỡi Từ Thiếu Khiêm hung hăng tiến vào trong miệng, hung hăng đảo qua khoang miệng, nụ hôn nồng đậm mà cường ngạnh như vậy, điên cuồng như muốn nuốt chửng An Nham.

"Ưm... Ưm...." An Nham muốn dùng lực cản hắn, cằm lại đột nhiên đau nhức một trận, Từ Thiếu Khiêm nhanh tay lẹ mắt vươn tay, dùng lực năm cằm An Nham, buộc hắn há miệng, tiến thêm một bước hôn sâu.

"Ư..."

Đầu lưỡi nhanh chóng mất đi tri giác, nụ hôn điên cuồng như vậy, quả thực chả khác nào dã thú đang gặm cắn con mồi, da

https://thuviensach.vn

đầu An Nham run lên từng đợt, cằm đau nhức gần như muốn trật khớp, trong miệng tràn ngập mùi vị xâm lược thuộc về Từ Thiếu Khiêm, nước bọt hỗn hợp cùng một chỗ bị buộc nuốt xuống yết hầu, tiếng nước tạch tạch ái muội như vậy, khiến An Nham phẫn nộ đến đỏ mặt.

Nắm tay nắm chặt của An Nham đột nhiên phát lực, hung hăng đấm vào mặt Từ Thiếu Khiêm! Không liệu được Từ Thiếu Khiêm đột nhiên chuẩn xác bắt lấy tay hắn, dùng lực kéo, An Nham chỉ cảm thấy trời đất trước mặt đảo lộn một trận, chờ đến khi phục hồi lại tinh thần, đã bị Từ Thiếu Khiêm mạnh mẽ ấn ngã xuống giường!

"Từ Thiếu Khiêm cậu làm gì!" An Nham sắc mặt khó coi quát, "Cậu đồ điên này! Mau thả tôi ra!"

"Nói tôi biến thái phải không?" Sắc mặt Từ Thiếu Khiêm lạnh đến cực điểm, âm thanh cũng chẳng còn chút độ ấm nào, trong cặp mắt đen thẳm sau gọng kính bạc, đột nhiên chợt lóe một tia tuyệt vọng cùng thống khổ khó có thể bắt giữ.

Đồng tính luyến ái biến thái...

Thật đáng cười.

Hắn thâm tình bày tỏ, hắn gần mười năm làm bạn và quan tâm, nhận được cư nhiên là một câu đánh giá như vậy.

Thời gian gần đây điên cuồng nhớ nhung người này, lần này đến Paris còn cố ý chuẩn bị quà cho hắn, còn muốn vui vẻ ngồi xuống trò chuyện với hắn, nói cho hắn thân thế của mình, nhẹ nhàng ôm hắn một cái, như vậy thôi là thỏa mãn lắm rồi.

https://thuviensach.vn

Chỉ cần một cái ôm đơn giản, đã đủ để cho trái tim lao lực quá độ của Từ Thiếu Khiêm nhận được một chút ấm áp và an ủi.

Không nghĩ đến, vừa thấy mặt chính là một tràng thóa mạ đổ ập xuống, thậm chí còn nói ra câu "đồng tính luyến ái biến thái" đả thương người như vậy.

Phi hành đường dài, lữ trình mệt nhọc, dù có mỏi mệt nữa, cũng kém một câu đả kích trí mạng của người yêu.

Từ Thiếu Khiêm nhìn An Nham, hơi hơi kéo khóe miệng, thấp giọng nói: "Đồng tính luyến ái... biến thái... vậy ư?"

"An Nham, tôi thích cậu, cho nên, cậu có thể một lần, lại một lần không để ý đến tâm tình của tôi... coi tôi là một kẻ biến thái ư?!"

"Cậu có nghĩ đến hay không, rằng nếu không phải là cậu, tôi sẽ trở thành đồng tính luyến ái sao?"

"Tôi nói rồi... Tôi chỉ là thích cậu... Đến hôm nay, cậu cư nhiên vẫn coi tôi như vậy?!"

Sắc mặt An Nham từng đợt trắng bệch, hắn nhận ra được mình nói sai rồi, nhưng mà, dưới tình huống thế này, hắn căn bản không có khả năng chịu thua Từ Thiếu Khiêm, một bên dùng lực giãy dụa, một bên chột dạ nói: "Thiếu Khiêm, cậu, cậu thả tôi ra trước..."

Từ Thiếu Khiêm đột nhiên vươn tay dùng lực xé mở áo sơmi An Nham, cúc áo tản ra vương vãi trên mặt đất, thắt lưng cũng bị

https://thuviensach.vn

hắn dứt khoát rút ra, thân dưới đột nhiên chợt lạnh, quần bị hắn trực tiếp lột xuống ném sang một bên.

"Từ Thiếu Khiêm! Buông tôi ra!"

An Nham bắt đầu điên cuồng giãy dụa, đáng tiếc so vũ lực hắn căn bản không thắng được Từ Thiếu Khiêm! Hai tay bị bắt chéo đặt trên đỉnh đầu, nụ hôn nóng rực của Từ Thiếu Khiêm dọc theo xương quai xanh một đường đi xuống phía dưới, thân thể An Nham luôn kịch liệt run rẩy, răng nanh đâm sâu vào đôi môi mềm mại, thậm chí ở môi dưới cắn ra một vết máu chói mắt.

Từ Thiếu Khiêm lưu lại vô số dấu hôn trên người An Nham, ngón tay cầm bộ phận mẫn cảm, tựa như trừng phạt bắt đầu dùng lực xoa nắn.

"Thiếu Khiêm, đừng để tôi hận cậu..."

An Nham hốc mắt đỏ bừng, nhìn Từ Thiếu Khiêm, âm thanh run rẩy nói, "Đừng ép tôi... hận cậu..."

Từ Thiếu Khiêm đột nhiên dừng động tác lại.

Giọng nói run rẩy chứa đầy sợ hãi của An Nham khiến trái tim hắn từng trận đau thắt.

Hắn nhớ Tiếu Nhượng đã từng nói, ký ức bị cưỡng dâm là nỗi đau vĩnh viễn suốt cả đời của một người, hắn đã từng dưới tình huống mất khống chế cường bạo An Nham, hắn vĩnh viễn đều sẽ không quên ánh mắt khi đó của An Nham, căm hận, tuyệt vọng,

https://thuviensach.vn

thương tâm, ánh mắt đó tựa như một lưỡi kiếm sắc bén trực tiếp đâm vào tim hắn.

Hắn đã từng thề rằng, chuyện như vậy, sẽ không phát sinh lần thứ hai.

Người trước mặt, rõ ràng là người mà mình thích nhất, muốn quý trọng nhất.

Nhưng vì cái gì cho đến nay cứ một lần lại một lần dùng tổn thương càng thêm sâu sắc làm khổ nhau? Tại sao phải ép hắn hận mình? Đến mức suýt chút nữa đem chút tình cảm cuối cùng giữa hai người hoàn toàn xé nát?

Tình yêu tuyết vọng đối với An Nham kia, qua nhiều năm như vậy đã thành thói quen, không phải sao? An Nham không chấp nhập lời bày tỏ của mình, cũng là kết quả đã sớm dự liệu được, không phải sao?

Từ Thiếu Khiêm rốt cục bình tĩnh lại, buông tay An Nham ra.

Vừa rồi bởi vì dùng sức quá mức mà trên cổ tay hắn hằn lên vết đỏ, còn có mỗi một dấu hôn rải khắp cơ thể hắn, giờ phút này nhìn lại, chỉ cảm thấy hết sức chói mắt.

An Nham sắc mặt một trận tái nhợt, ngay khi được buông ra lập tức kéo chăn che lại cơ thể xích lõa của mình, xoay người đưa lưng về phía Từ Thiếu Khiêm, dùng chăn đem mình bao lại thật chặt, thân thể vẫn còn đang nhè nhẹ phát run.

https://thuviensach.vn

Từ Thiếu Khiêm trầm mặc rất lâu, mới thấp giọng nói: “An Nham, lần sau đừng nói với tôi những lời như vậy nữa.”

“Cậu có biết không? Nghe cậu nói như vậy... tôi sẽ... rất khó chịu...”

Thanh âm của Từ Thiếu Khiêm nhẹ nhàng tựa ảo giác.

An Nham ngẩn ra, quay đầu lại, lại chỉ thấy bóng lưng rời đi cứng nhắc của Từ Thiếu Khiêm.

Chương 43

Sau khi Từ Thiếu Khiêm rời khỏi, An Nham nằm trên giường tim đập loạn nhịp thật lâu, không biết vì cái gì, nhìn bóng dáng rời đi của nam nhân kia, trái tim hắn tựa như bị người dùng sức bóp nghẹt, từng đợt từng đợt co rút đau đớn, đến ngay cả mỗi một lần hô hấp cũng trở nên gian nan.

Yêu một người? Đó là cảm giác gì?

Dù là thống khổ và tuyệt vọng mà An Trạch miêu tả, hay là chấp nhất và thâm tình mà Từ Thiếu Khiêm thể hiện, An Nham căn bản vẫn không thể hiểu được, cũng không cách nào cảm nhận.

Hắn chỉ biết là, hắn không nên tiếp nhận Từ Thiếu Khiêm, hắn không nên ở bên Từ Thiếu Khiêm, bọn họ đều là đàn ông, không nói đến gia trưởng hai bên Từ gia và An gia căn bản sẽ không đồng ý, fans đôi bên cùng các lộ truyền thông cũng không có khả năng thản nhiên tiếp nhận, mà trên tâm lý…. An Nham cũng không

https://thuviensach.vn

có biện pháp thuyết phục bản thân thản nhiên tiếp nhận một người đàn ông.

Mình tương lai nhất định sẽ tìm được cô gái mình thích, cho cô ấy một đám cưới lãng mạn nhất, tạo dựng một gia đình hạnh phúc mỹ mãn, sinh thật nhiều đứa con đáng yêu, sau đó làm một người chồng tốt và một người cha tẫn trách…

Nhất định sẽ là như vậy, vốn nên là như vậy, không phải sao…?

An Nham như đang thôi miên chính mình, lặp đi lặp lại những lời này dưới đáy lòng.

Cũng không biết trải qua bao lâu, hắn cư nhiên mơ mơ màng màng ngủ thiếp đi trên giường.

Trong mộng cư nhiên lại một lần mơ thấy Từ Thiếu Khiêm, mơ thấy cái ôm nhẹ nhàng tựa lông vũ trong đêm mưa kia, mơ thấy hắn thấp giọng nói An Nham tôi yêu cậu, mơ thấy cảm xúc phức tạp trong cặp mắt đen nhánh kia, mơ thấy bóng dáng cô đơn khi rời đi của hắn…

Cảnh trong mơ loạn thất bát tao làm giấc này An Nham ngủ thực sự không an ổn, mãi đến khi đột nhiên vang lên tiếng chuông di động khiến hắn bừng tỉnh khỏi giấc mộng. Lúc này, thời gian ở Paris đã là bốn giờ rạng sáng, An Nham nhìn tên cuộc gọi, tiếp điện thoại, có chút nghi hoặc nói: “Ba, sao lại gọi điện cho con vào giờ này?”

Bên tai truyền đến âm thanh lo lắng của cha An Úc Đông: “An Nham, anh trai con xảy ra chuyện, con sau khi xong việc hãy lập

https://thuviensach.vn

tức quay về."

An Nham nháy mắt tỉnh táo lại, ngồi dậy trên giường, sắc mặt khó coi nói: "Ba, ba nói cái gì? Anh trai con làm sao vậy?"

"Di động của nó vẫn không tiếp thông, cũng không lưu lại bất kì tin tức gì." An Úc Đông thấp giọng nói, "Chúng ta đã mất liên lạc với nó suốt ba ngày, cảnh sát đang lập án điều tra, trước mắt còn chưa tra được bất kì manh mối gì."

"Mất tích?" An Nham khiếp sợ nói, "Ba mẹ có liên lạc với An Trạch hay không? Nó có biết anh hai đi đâu không?"

"An Trạch bị quân đội phái đi chấp hành nhiệm vụ khẩn cấp, di động luôn trong trạng thái tắt máy, ba cũng không liên lạc được với nó, nó chắc cũng không biết An Lạc đi đâu." An Úc Đông dừng một chút, "An Lạc làm việc luôn cẩn thận, hiện tại hoàn toàn mất liên lạc, chúng ta nghi ngờ nó thực sự có thể bị bắt cóc."

"Bắt cóc?" Những chuyện vì vơ vét tài sản tiền tài mà bắt cóc con nhà giàu này thực rất thông thường, nhưng An Nham lại có trực giác chuyện này không đơn giản như vậy, trong lòng hắn luôn luôn có mộts loại dự cảm không tốt. An Nham sắc mặt tái nhợt trầm mặc một lát, mới nói: "Được, con sẽ sớm trở về."

Sau khi treo điện thoại không còn buồn ngủ nữa, An Nham dứt khoát bật máy tính lên mạng. Tin tức con trai cả An gia mất tích trước mắt còn chưa có bất luận truyền thông nào đưa tin, cảnh sát bên kia đại khái đang bí mật điều tra, trái lại một tiêu đề tin tức khác làm cho An Nham đột nhiên mở to hai mắt.

https://thuviensach.vn

Từ Thiếu Khiêm và An Nham ở trường quay ra tay quá nặng, hai người đến tột cùng vì sao căng thẳng?

Tiêu đề đỏ thẫm bắt mắt mười phần, ngón tay An Nham cứng ngắc click vào chỉ thấy trong bài báo có một bức ảnh chụp mơ hồ cảnh tượng An Nham đấm Từ Thiếu Khiêm một quyền ở trường quay lúc ấy không biết bị ai chộp được, trong ảnh An Nham sắc mặt phẫn nộ đến cực điểm, gắt gao nắm chặt tay, Từ Thiếu Khiêm đuổi theo ra khỏi xe bên môi còn lưu lại vết máu rõ ràng.

Một màn phấn khích như vậy khiến cho các phóng viên truyền thông mong chờ bát quái phát huy đầy đủ trí tưởng tượng, các loại phán đoán mọc lên như nấm, có người nói hai người ra tay quá nặng là vì Hứa Khả bị đổi bỏ kia, còn có người nói, quan hệ hai người căng thẳng như vậy xem ra Thành Phố Vô Tận phần kế sẽ bị ngâm nước nóng, trong lúc nhất thời đồn đãi nổi lên bốn phía, ồn ào huyên náo.

Tin tức như vậy sẽ có ảnh hưởng tiêu cực rất lớn với thanh danh của hắn và Từ Thiếu Khiêm, càng không xong là chuyện này hắn căn bản không biết giải thích như thế nào. Lúc ấy Từ Thiếu Khiêm cường hôn hắn trong xe còn nói muốn đổi bỏ Hứa Khả, An Nham dưới tình huống hết sức phẫn nộ mới đánh cho Từ Thiếu Khiêm ngừng lại, còn cắn nát khé miệng hắn.,.. Không ngờ rằng một màn này cư nhiên bị người chụp được.

Mắt thấy các loại phỏng đoán càng ngày càng nhiều, An Nham không thể nhịn được nữa, phiền não tắt máy tính đi.

Nên làm cái gì bây giờ…

https://thuviensach.vn

Anh trai mất tích còn chưa biết tình trạng như thế nào, chính mình bên này lại gây ra tin tức xấu như vậy, thế giới của An Nham quả thực thành một đống rối nùi.

Thật vất vả đợi đến hừng đông, An Nham mới đi gõ cửa phòng người đại diện cách vách.

Thường Lâm vừa mở cửa đã thấy An Nham thần sắc mỏi mệt đứng trước cửa, hốc mắt đỏ lên, trong mắt thậm chí che kín tơ máu, Thường Lâm hoảng sợ, vội vàng đưa hắn vào phòng, rót chén nước ấm cho hắn, lo lắng nói: "An Nham, cậu làm sao vậy? Hôm nay còn có một bộ sưu tập đã hẹn trước, cậu sao lại thức đêm?"

"Đọc tin này đi." An Nham gục đầu xuống, đưa di động cho Thường Lâm, bên trong đang mở đúng là tin tức ghi tiêu đề "Từ Thiếu Khiêm và An Nham ra tay quá nặng" kia.

An Nham âm thanh khàn khàn nói: "Anh trai tôi xảy ra chuyện, hiện giờ tôi lại tạo ra tin tức xấu này… Tôi nghĩ, chi bằng nhân cơ hội này, tôi trực tiếp huỷ hợp đồng với đoàn làm phim Vô tận 2, như vậy tôi mới có thể an tâm về nhà được một khoảng thời gian…"

"Tôi rốt cuộc có một loại dự cảm không tốt, anh trai tôi anh ấy…. có lẽ có thể?" Nói đến đây, An Nham đột nhiên trầm mặc lại, anh trai làm việc luôn luôn ổn trọng, đột nhiên mất tích lại mất liên lạc như vậy nhất định là đã xảy ra chuyện thật nghiêm trọng. Nếu thực sự là bị bắt cóc, vạn nhất bọn cướp giết con tin...

An Nham không dám suy nghĩ tiếp, sắc mặt tái nhợt nhanh chóng cúi đầu.

https://thuviensach.vn

Hắn bình thường luôn vẻ mặt tươi cười, sức sống mười phần, đột nhiên biến thành như vậy khiến Thường Lâm thân là người đại diện nhất thời không có cách nào thích ứng, thấy bộ dáng cúi đầu uể oải của hắn, Thường Lâm không nhịn được đau lòng, nhưng cuối cùng vẫn là lý trí chiến thắng cảm tính, trầm mặc trong chốc lát, mới thấp giọng nói: "An Nham, tôi biết tầm quan trọng của anh trai cậu đối với cậu, nhưng mà, đây không thể trở thành lý do cậu huỷ hợp đồng. 'Thành Phố Vô Tận' được hoan nghênh như vậy, có vô số người mê điện ảnh đang chờ mong phần kế của nó, cậu không thể nói không diễn là không diễn được."

"Nhưng tôi thực sự không muốn diễn tiếp…" An Nham mắt đỏ lên, âm thanh khản đặc nói, "Trong phần hai cảnh diễn tình cảm đặc biệt nhiều, trong đó còn phải diễn hôn linh tinh… Tôi thực sự không có biện pháp… diễn mấy thứ này với Từ Thiếu Khiêm…"

Thường Lâm sửng sốt một chút, "Làm sao vậy? Cậu và Từ Thiếu Khiêm trước đó không phải vẫn rất tốt sao?"

"… Nguyên nhân cụ thể tôi không thể nào nói cho an được." An Nham hơi phiền não cào cào tóc, "Bộ phim này tôi sẽ không diễn, bảo bọn họ tìm nam diễn viên chính khác đi. Tiền vi phạm hợp đồng cho dù bắt tôi bồi thường gấp mười lần cũng không thành vấn đề, dù sao vốn là tôi không muốn diễn!"

"An Nham, cậu không thể tùy hứng như vậy…"

"Đừng khuyên tôi." An Nham đứng lên, vào WC bực bội tạt nước lạnh vào mặt mình.

Lòng hắn rối như tơ vò, căn bản không sao giải thích được lý do rõ ràng. Hắn không có biện pháp nói cho bất kì ai rằng hắn từng

https://thuviensach.vn

bị Từ Thiếu Khiêm cường bạo, còn từng bị nam nhân kia nghiêm túc bày tỏ, vì điều kiện tiên quyết này, cho dù diễn kỹ của hắn có đứng đầu, hắn cũng không có biện pháp thản nhiên đối mặt với Từ Thiếu Khiêm, cùng diễn với Từ Thiếu Khiêm nữa là còn cảnh hôn.

Giả vờ như không có chuyện gì đóng phim với nam nhân kia, với hắn mà nói thật sự quá gian nan.

Đối mặt với Từ Thiếu Khiêm, sẽ khiến hắn nhớ tới rất nhiều ký ức không nên hồi tưởng. Ví dụ như người kia từng mạnh mẽ ấn hắn xuống giường xâm phạm, hoàn toàn không để ý hắn phản kháng, ví dụ như người kia từng liên tục ôm hắn, động tác hung ác đến gần như muốn đâm thủng người ta, ngữ khí lại trầm thấp mà dịu dàng, không ngừng lặp lại: An Nham, tôi yêu cậu.

Tôi yêu cậu…

Yêu? Tình yêu điên cuồng như vậy quả thực khiến An Nham sợ hãi, tựa như trong lòng có cái gì đó đang dần dần hỏng hóc.

An Nham không hỗn loạn cùng bất an dưới đáy lòng mình là tại làm sao, hắn chỉ biết rằng, chính mình không thể gặp lại Từ Thiếu Khiêm, không nên có bất cứ tiếp xúc gì với Từ Thiếu Khiêm nữa, cái gọi là tình bạn mà trước kia vẫn không bỏ được cũng phải hoàn toàn ngưng hẳn. Như vậy, hắn mới có thể trở về làm một An Nham sống thoải mái vui vẻ trước kia, không phải giống như bây giờ mỗi ngày đều gặp ác mộng.

Hít sâu, rửa mặt sạch sẽ, An Nham cùng người đại diện ra ngoài đến đại điểm đã hẹn.

https://thuviensach.vn

Hom nay đã hẹn trước một bộ sưu tập, An Nham được nhân viên hoá trang khẩn cấp dặm phấn che đi đôi mắt đen sì. Sau khi hoá trang xong cố chống thân thể mệt mỏi không chịu nổi, An Nham bày ra vẻ mặt tươi cười, lễ phép trả lời câu hỏi của phóng viên. Cuối cùng, phóng viên lại không ngoại lệ hỏi: "An Nham, có thể nói cho chúng tôi biết, cậu thích mẫu phụ nữ như thế nào?"

An Nham hướng tới màn ảnh mỉm cười nói: "Tôi thích mẫu con gái hoạt bát đáng yêu, chiều cao tốt nhất không quá một mét bảy, hơi béo một chút cũng không sao. Đương nhiên, có thể nấu ăn là tốt nhất."

Phóng viên cũng nở nụ cười, "Như vậy, An Nham hiện tại có thích cô gái nào không?"

An Nham nghiêng đầu nghĩ nghĩ, ra vẻ thần bí nói: "Trước mắt còn chưa có. Tôi tương đối tin tưởng duyên phận. Tôi nghĩ, một ngày nào đó, tôi sẽ gặp được cô gái chân chính khiến tôi động tâm."

Loại vấn đề không có dinh dưỡng này rất nhiều phóng viên đều thích hỏi, phương thức trả lời của các ngôi sao cũng là ngàn bài một điệu, An Nham trước kia đều trả lời như vậy, cũng không biết vì sao, hôm nay hắn lại cảm thấy có chút lo lắng không yên.

Trong đầu đột nhiên thoảng qua một màn bị Từ Thiếu Khiêm đặt lên giường, vừa xỏ xuyên qua hắn, vừa thấp giọng nói:"Tôi yêu cậu" cảm xúc nặng nề và động tác điên cuồng như vậy vẫn rõ ràng tựa như mới hôm qua. Sắc mặt An Nham cứng ngắc trong chớp mắt, vội vàng điều chỉnh lại, mỉm cười nói lời cảm tạ với phóng viên.

https://thuviensach.vn

Sau khi rời khỏi đại điểm phỏng vấn làm các loại hoạt động tuyên truyền, bận suốt một ngày An Nham mệt đến kiệt sức, sau khi trở về khách sạn lại đột nhiên nhận được điện thoại của bố.

An Úc Đông thấp giọng nói: "An Nham, tìm được an trai con rồi."

An Nham nhất thời giật mình một cái, từ trên giường nhảy dựng lên, "Sao rồi? Anh con có bị thương nghiêm trọng không? Đây rốt cuộc là xảy ra chuyện gì? Anh ấy thật sự bị người bắt cóc? Bọn cướp đã đị bắt chưa?"

Một đống lớn vấn đề của An Nham hỗn loạn không chịu nổi, An Úc Đông thấp giọng đáp: "Con đừng vội. Anh trai con là được người phát hiện ở một nhà xưởng bỏ hoang, bị thương tương đối nghiêm trọng, cũng may Thái Bình dùng toàn lực cứu giúp, nó hiện giờ đã qua cơn nguy hiểm."

Chu Thái Bình trong lời An Úc Đông là cháu bên ngoại của Chu Bích Trân, anh họ của An Nham, là bác sĩ khoa cấp cứu của bệnh viện Trung Ương. Nghe được anh trai đã qua cơn nguy hiểm, tâm trạng buộc chặt cả ngày nay của An Nham cuối cùng cũng được thả lỏng, nhẹ nhàng thở ra, trên mặt cuối cùng cũng hiện lên tươi cười, "Thật tốt quá, con biết anh trai con phúc lớn mệnh lớn mà! Anh ấy đang ở trong bệnh viện của anh Thái Bình sao?"

"Đúng vậy."

"Dặn anh họ chú ý đến anh ấy nhiều một chút, con xử lý xong chuyện bên này sẽ lập tức về nước đến bệnh viện thăm anh."

https://thuviensach.vn

Sau khi treo điện thoại, An Nham lại gọi một cuộc điện thoại cho anh họ Chu Thái Bình, xác nhận anh trai không có việc gì mới rốt cuộc yên lòng. Đi qua đi lại mấy bước trong khách sạn, An Nham đang muốn liên lạc với người đại diện đặt vé máy bay về nước, di động lại vang lên lần thứ hai.

Hiển thị cuộc gọi là tên An Trạch.

An Nham tiếp điện thoại, chợt nghe bên tai vang lên âm thanh trầm thấp, tựa hồ đè nén thống khổ của em trai: "Anh hai xảy ra chuyện…. Vừa chấp hành nhiệm vụ trở về lại nghe được tin tức như vậy… Anh có biết tâm tình tôi như thế nào không?"

An Nham hơi hơi sửng sốt: "Hở… Anh hai anh ấy không phải đã qua khỏi nguy hiểm sao?"

"Là qua khỏi nguy hiểm." An Trạch ngữ khí bình tĩnh nói: "Nhưng mà, hai chân anh ấy có khả năng sẽ bị tàn phế, trên người anh ấy nơi nơi đều là vết thương. Anh căn bản không hiểu, trong lòng tôi có bao nhiêu khó chịu, tôi hận người bị đánh gãy hai chân không thể là tôi, hận không thể chuyển tất cả những thương tích này lên trên người tôi."

"…"

"Tình cảm của anh đối với anh ấy hoàn toàn không giống như tôi. Anh chỉ coi anh ấy là anh trai cho nên nghe được anh ấy đã qua cơn nguy hiểm anh sẽ thật vui mừng. Nhưng mà, tôi thương anh ấy, tôi so với anh càng quan tâm tất cả về anh ấy, cho dù anh ấy bị thương một đầu ngón tay, tôi cũng đã đau lòng phát điên."

"…"

https://thuviensach.vn

“Ở trong mắt anh, tôi có phải là một kẻ điên hay không?”

“…”

“An Nham, anh căn bản không hiểu thế nào mới là yêu một người” An Trạch thấp giọng, nghiêm túc nói, “Tôi gọi điện nói cho anh những lời này, là vì tôi đã quyết định chờ sau khi anh ấy xuất viện lập tức đưa anh ấy đi. Chuyện giữa tôi và anh hai, xin anh sau khi về nước… đừng nhúng tay vào.”

An Trạch nói tới đây liền trực tiếp điện thoại, ngữ khí của cậu lạnh lùng cứng rắn mà kiên quyết, An Nham lại chỉ kinh ngạc đứng tại chỗ, sau một lúc lâu cũng không biết nên nói cái gì mới phải.

Những lời này của An Trạch khiến đáy lòng An Nham đột nhiên run lên, âm thanh của cậu ta nghe khổ sở như vậy, hiển nhiên, hết thảy trong lời nói của cậu ta đều là thực lòng chân chính phát ra từ nội tâm. Trong khi mình vì biết được anh trai đã qua cơn nguy hiểm mà vui mừng, thả lỏng, cậu ta lại bởi vì thương tích trên người anh trai mà đau lòng đến gần như không khống chế được ư?

Đây là… yêu một người?

Yêu một người… lại thống khổ như vậy?

Giữa nam nhân và nam nhân, cư nhiên sẽ có tình yêu mãnh liệt như vậy?

https://thuviensach.vn

An Nham ngồi bên giường, trong đầu nhất thời một mảnh mờ mịt.

Chương 44

Vé các chuyến bay về nước trong ba ngày tới đã bán hết, cộng thêm hoạt động ở Paris của An Nham còn chưa hoàn toàn xong xuôi, chờ xử lí hết thảy công việc trở về quốc nội, đã là một tuần sau khi An Lạc tỉnh lại.

An Nham vừa về nước liền trực tiếp chạy tới bệnh viện, chân anh trai bó một tầng thạch cao vừa dày vừa nặng, người đầy vết thương, biểu tình trên mặt ngược lại hết sức bình tĩnh, An Nham nhìn anh trai mình như vậy không kìm được một trận đau lòng, càng làm cho hắn khiếp sợ là… An Lạc cư nhiên mất trí nhớ! Anh không nhớ gì cả, cơ bản cả An Nham cũng chẳng nhận ra!

Nghe anh trai bình tĩnh hỏi: "Cậu tên là gì", An Nham chỉ cảm thấy buồn như đưa đám, có chút uỷ khuất ngồi xuống mép giường, ngẩng đầu nhìn anh trai nói: "Anh à… Em là An Nham."

An Lạc gật đầu một cái, bảo: "À, tôi nhớ rồi."

An Nham kinh ngạc nhìn thạch cao trên đùi anh, có chút đau lòng, nhưng không có loại suy nghĩ điên cuồng hy vọng người bị đánh gãy chân là mình, "Hận không thể thay anh chịu đựng tất cả tổn thương" như An Trạch nói.

Quả nhiên, tình yêu sẽ khiến cả người tỉnh táo nhất mất đi lý trí.

https://thuviensach.vn

Anh trai bây giờ đừng nói là đáp lại An Trạch, ngay cả diện mạo với họ tên của cậu ấy cũng chẳng nhớ, đến mình còn khó chịu như vậy, trong lòng An Trạch chắc càng không dễ chịu gì? An Nham trước kia vốn không coi trọng, lại càng không ủng hộ loại tình yêu anh em vi phạm luân thường này, nhưng, đêm hôm đó, cuộc điện thoại kia của An Trạch lại khiến An Nham có phần thông cảm và thấu hiểu người em trai ấy.

Mấy ngày sau đó An Nham đều tới bệnh viện thăm bệnh, An Lạc trước sau vẫn giữ thái độ lãnh lãnh đạm đạm như cũ, càng làm người ta điên tiết chính là, chiều hôm đấy, khi đẩy xe đưa An Lạc đi tản bộ trong bệnh viện, cư nhiên đụng phải đám chó săn, những kẻ đó vây quanh hai người oanh tạc một đống vấn đề.

"An Nham, nghe nói anh từ chối lời mời quay phần hai của đoàn làm phim Vô tận, lời đồn đại anh và Từ Thiếu Khiêm bất hoà có phải là thật không?", "Từ Thiếu Khiêm đã nhận vai chính, tại sao anh lại không tiếp tục diễn nữa?", "Anh không cảm thấy như vậy rất vô trách nhiệm sao?", "Nghe nói anh trai anh bị người bắt cóc, anh lần này về nước là vì chăm sóc anh ấy à?"

Một đống vấn đề hỏi tới mức An Nham tâm phiền ý loạn, tháo kính râm xuống, ánh mắt lạnh lùng quét qua đám phóng viên: "Các vị, có bất kì thắc mắc gì xin hỏi riêng mình tôi tại buổi họp báo! Đừng quấy rầy anh trai tôi nghỉ ngơi!"

***

Vậy mà, buổi họp báo định sẵn cũng không thuận lợi triệu mở.

https://thuviensach.vn

Tối hôm đó, An Nham đột nhiên nhận được điện thoại của Chu Bích Trân, Chu Bích Trân hiển nhiên phi thường tức giận, trong giọng nói lộ rõ vẻ gay gắt: "An Nham, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì? Con và Từ Thiếu Khiêm thực sự đánh nhau ở trường quay? Cậu ấy có lòng tốt chạy tới tham ban, dù một lời không hợp, con cũng không cần đánh người chứ?"

"…" An Nham sắc mặt cứng đờ, giữ im lặng.

"Làm một minh tinh nhân khí cao, trong bất kì trường hợp nào đều phải học khống chế tâm tình mình, con ngay cả điều này cũng quên sao?!" Chu Bích Trân cau mày nói: "Vô tận 2 con còn muốn thôi diễn, đây là ý từ một phía của con đúng không? Mẹ đã liên hệ với Thường Lâm, cậu ta bảo cậu ta cũng không biết lí do, nói là tự con không muốn diễn, An Nham con rốt cuộc đang suy nghĩ cái gì?"

"Mẹ à, con…"

Chu Bích Trân dứt khoát cắt đứt lời An Nham, "Trước đừng trả lời mấy phóng viên kia, tất cả chờ mẹ về rồi nói sau! Mấy ngày này về nhà chăm sóc anh trai con trước đi, có nghe không?"

"A…" An Nham không thể làm gì khác ngoài chột dạ cúp điện thoại.

Sau khi Chu Bích Trân xử lí xong sự tình bên Pháp trở về thì lời đồn An Nham và Từ Thiếu Khiêm đánh nhau ở trường quay đã huyên náo ầm ĩ. Bởi vì hai nhân vật chính đều không tuyên bố câu trả lời thẳng thắn nên càng khơi dậy lòng bát quái của các phóng viên truyền thông, diễn đàn Thế Giới Giải Trí thậm chí còn xuất hiện

https://thuviensach.vn

bài post tếu "Phân tích một trăm khả năng khiến Ảnh đế cùng Thiên vương ra tay đánh lộn".

Chiều hôm đó, một cú điện thoại của Chu Bích Trân trực tiếp gọi An Nham và Từ Thiếu Khiêm đến công ty, hai người chạm mặt nhau ngoài phòng làm việc, Từ Thiếu Khiêm nhìn An Nham, vừa mấp máy môi định nói chuyện, An Nham ngay lập tức liền tránh khỏi tầm mắt hắn, trực tiếp xoay người vòng qua hắn đi vào phòng làm việc.

Từ Thiếu Khiêm trầm mặc trong chốc lát, không thể làm gì khác ngoài đuổi theo bước chân An Nham.

Chu Bích Trân thấy hai người bước vào, từ trên ghế xoay đứng lên, ánh mắt duệ lợi quét qua hai người, giọng bình tĩnh nói: "Các người rốt cuộc là xảy ra chuyện gì, có thể cho tôi một lời giải thích không?"

Hai người đều trầm mặc không nói.

Chu Bích Trân cau mày nói: "Đều là người lớn, có cần thiết phải ra tay ngay giữa trường quay không? Ở trường quay có nhiều người vô công rồi nghề như vậy, làm sao không bị người chộp cho được! An Nham, con xem bộ dạng đó của con đi, tóc tai bù xù thở phì phò nắm quả đấm lao ra, cái này huỷ hình tượng đến thế nào con biết không?"

An Nham cúi đầu không nói một lời.

Chu Bích Trân trợn mắt nhìn hắn một cái, sau đó lại nhìn về phía Từ Thiếu Khiêm, "Thiếu Khiêm, con cũng thật là. Tính con luôn biết phân biệt nặng nhẹ, tại sao cũng theo An Nham làm trò? Coi

https://thuviensach.vn

như nó đánh con, con cũng không nên đuổi theo chứ! Giờ thì tốt rồi, cả hai cùng bị chộp được! Hai đứa cũng không phải không biết, lấy danh tiếng của hai đứa các con, chụp được một tấm hình như vậy đăng lên báo có thể kiếm được bao nhiêu tiền?"

Chu Bích Trân "bộp" một tiếng ném tờ báo xuống bàn, thấy hai người một mực trầm mặc, Chu Bích Trân bất đắc dĩ đảo cặp mắt trắng dã, nói: "Được rồi, đều là đàn ông trưởng thành, lại là anh em tốt từ nhỏ lớn lên bên nhau, các con có ân oán gì thì hai mặt một lời, đừng làm trò cười bên ngoài."

Mặt An Nham đỏ lên, hoàn toàn không biết nói cái gì cho phải. Trước mặt mẹ mình, làm sao có thể nói ra miệng, rằng con mẹ bị tên khốn này cường bạo, cường hôn, không thể nhịn được nữa mới đánh hắn?

Từ Thiếu Khiêm đột nhiên mở miệng nói: "Xin lỗi, là con chọc giận An Nham nên cậu ấy mới đánh con, chuyện này là lỗi của con."

"…" An Nham cúi đầu hung hăng nắm chặt nắm tay.

"Chỉ là, chuyện nếu đã phát sinh, cứ để bọn con suy nghĩ một vài biện pháp chữa cháy đi." Từ Thiếu Khiêm nhìn về phía An Nham, giọng bình tĩnh nói "An Nham, cậu thật sự không muốn tiếp tục diễn 'Thành Phố Vô Tận'?"

An Nham lạnh mặt nói: "Cái này còn cần phải hỏi à?"

Từ Thiếu Khiêm trầm mặc trong chốc lát mới thấp giọng nói: "Nếu đã như vậy, để tôi ra mặt huỷ bỏ." Dừng một chút, lại quay đầu nhìn Chu Bích Trân, tỉnh táo nói, "Cứ nói con quyết định

https://thuviensach.vn

rút khỏi giới giải trí, không cách nào diễn tiếp 'Thành Phố Vô Tận' nữa, bởi vì vai chính là con rút lui, An Nham sẽ không phải tiếp tục diễn. Chỉ có như vậy, danh tiếng của An Nham mới không bị ảnh hưởng."

An Nham sửng sốt một chút, thật lâu sau mới nhận thức được hắn đang nói cái gì, khiếp sợ ngẩng đầu nhìn Từ Thiếu Khiêm: "Cậu, cậu nói cái gì? Cậu muốn rút khỏi giới giải trí?"

Từ Thiếu Khiêm vẻ mặt bình tĩnh gật đầu một cái: "Đúng vậy."

Hắn vốn dự tính để "Thành Phố Vô Tận" là bộ phim cuối cùng của hắn, đó cũng là bộ phim điện ảnh duy nhất mà hắn từng hợp tác với An Nham, mới chỉ quay phần 1, diễn biến còn chưa kết thúc, kỳ thực Từ Thiếu Khiêm rất muốn quay xong bộ phim, rất muốn mình và An Nham cùng nhau kể hết câu chuyện này, kể hết câu chuyện liên quan tới "tình yêu tuyệt vọng" ấy.

Hắn không muốn trong cuộc đời diễn viên của hắn lưu lại một đoạn tiếc nuối vĩnh viễn không thể bù đắp.

Nhưng mà An Nham hôm nay ngay cả thời điểm thấy Từ Thiếu Khiêm thôi cũng đã cứng ngắc khuôn mặt, chau mày vì ghét, làm sao có thể coi như không có chuyện gì xảy ra, cùng Từ Thiếu Khiêm vui vẻ diễn nốt bộ phim này đây?

Bất kể trong hay ngoài phim, luân hãm và trường tình ái này, cũng chỉ có một mình Từ Thiếu Khiêm mà thôi.

Từ Thiếu Khiêm áp chế cảm giác đau xót xuống đáy lòng, quay đầu lại nhìn An Nham, nói: "Tôi quyết định rút khỏi giới giải

https://thuviensach.vn

trí, giúp tứ thúc quản lý việc làm ăn của Phỉ Thuý thế gia."

Cứ như vậy, cơ hội gặp mặt giữa chúng ta sẽ càng ngày càng ít, cậu cũng sẽ không phiền lòng bởi vì trông thấy tôi nữa, không phải thế sao?

Từ Thiếu Khiêm lẳng lặng nhìn người yêu trước mặt, hắn yêu An Nham đã quá nhiều năm rồi, yêu đến bây giờ, thứ tình cảm này đã cắm rễ thật sâu trong lòng hắn, tựa như hô hấp tự nhiên vậy, hắn không thể nào quên đi An Nham, không thể nào buông tay An Nham, nhưng mà, lời bày tỏ chân tình của hắn đổi lấy cũng chỉ là câu nói "đồng tính luyến ái kinh tởm" kia.

Từ Thiếu Khiêm đột nhiên cảm thấy rất mệt mỏi.

Tình yêu giống như trò chơi bóng chuyền, anh ném qua đây, tôi bắt lấy, hai người cùng phối hợp mới có thể duy trì. Một khi một trong hai người đó dừng lại, cuộc chơi này nhất định phải kết thúc.

Huống chi… đối với Từ Thiếu Khiêm mà nói, người còn lại kia, cho tới giờ đều chưa từng đáp trả.

Quả bóng mà hắn ném ra, An Nham thuỷ chung chưa từng nhận lấy, chỉ có mình hắn không khác gì kẻ ngu, không ngừng chơi cái trò mang tên ái tình này.

Nhiều năm như vậy, vẫn là hắn cho đi, đơn phương yêu An Nham, bảo vệ An Nham, dù sắp tới sẽ phải rời đi, cũng muốn gánh tất cả về mình, nghĩ biện pháp bảo toàn danh dự cho An Nham.

https://thuviensach.vn

Mà An Nham tới tận lúc này vẫn không đáp lại hắn chút nào.

Thời gian lâu dài, Từ Thiếu Khiêm thực sự có chút mệt mỏi. Hắn vẫn luôn biết, thích An Nham là chuyện hắn cam tâm tình nguyện, An Nham không đáp lại hắn, đó là tự do của An Nham.

Nhưng mà. Hắn không cam lòng.

Hắn không cam lòng cứ như vậy nhìn An Nham ở cạnh người khác, cho nên hắn mới nhất thời mất khống chế, dùng phương thức kịch liệt như vậy hy vọng thay đổi quan hệ giữa hai người.

Đáng tiếc vẫn thất bại, hắn đối với An Nham quá dịu dàng, cũng quá cưỡng bách, ngay cả vô số lần nói "tôi yêu cậu", đủ loại biện pháp đều đã dùng hết, vẫn không đạt được kết quả mong muốn.

An Nham trước sau chỉ coi hắn là bạn, trước sau không nhìn thấy lời tỏ tình phát ra từ tâm khảm hắn.

Cho đến hiện tại, thậm chí coi hắn là đồng tính luyến ái kinh tởm, tránh né hắn không khác gì ôn dịch, chỉ sợ còn không kịp.

An Nham căn bản không biết loại ánh mắt tránh né cùng giọng nói chán ghét cực độ ấy của hắn rơi vào mắt Từ Thiếu Khiêm khó chịu đựng đến nhường nào.

Nếu An Nham trước sau không thể động tâm, cứ mặt dày vô lý tiếp tục dây dưa, đi đi lại lại tổn thương lẫn nhau thì có nghĩa lý gì?

https://thuviensach.vn

Từ Thiếu Khiêm nhìn An Nham, trầm mặc hồi lâu, mới thấp giọng nói: “An Nham, cậu yên tâm, chuyện này tôi sẽ giải quyết. Qua một khoảng thời gian nữa tôi sẽ triệu tập phóng viên mở buổi phỏng vấn, tuyên bố tin tức rút khỏi giới, sau đó cậu thuận nước đẩy thuyền, không diễn 'Thành Phố Vô Tận' nữa. Đoàn làm phim bên kia cậu cũng không cần lo lắng, tôi sẽ gánh tất cả.”

“…”

“Còn có… Tôi vẫn luôn thiếu cậu một câu xin lỗi.” Từ Thiếu Khiêm bước lên, nghiêm túc nhìn An Nham, nhấn mạnh từng chữ nói, “Tôi biết, trước kia làm rất nhiều chuyện quá đáng, tôi nên chính thức nói lời xin lỗi với cậu… Thật xin lỗi, An Nham.”

“Cậu, cậu đang nói cái gì?” Sắc mặt An Nham đột nhiên một trận trắng bệch.

Đoạn này Từ Thiếu Khiêm nói vô cùng bình tĩnh, bình tĩnh quá mức tới nỗi dường như có một ý nghĩa khác.

Hắn đây là có ý gì? Rút khỏi giới giải trí, sau này cũng không có cách nào thấy hắn trên màn ảnh nữa? Hắn đây là đang… từ biệt?

“Tôi nói là, tôi sẽ rút khỏi giới giải trí, sau này không diễn nữa. Tôi định đến chi nhánh công ty tại Mỹ, giúp Từ gia khai thác thị trường nước ngoài, có lẽ sẽ không về nữa.” Từ Thiếu Khiêm dừng một chút, “Nếu cậu ghét tôi như vậy… ngoại trừ nói xin lỗi, tôi cũng không biết còn có thể làm gì cho cậu nữa.”

https://thuviensach.vn

An Nham sững người tại chỗ, trong đầu nhất thời trống rỗng.

Nói xin lỗi? Đúng vậy, Từ Thiếu Khiêm đúng là thiếu hắn một câu xin lỗi.

Ngay từ khi cường X đã phải nói thì không nói, một mực bỏ qua đến bây giờ mới nói ra miệng. Nam nhân kiêu ngạo này, trước nay chưa từng thấp đầu trước mặt bất luận kẻ nào, nhưng mà bây giờ, hắn đứng trước mặt An Nham, ngay trước mặt mẹ An Nham, cúi đầu với An Nham. Hắn rất nghiêm túc nói: Thật xin lỗi, An Nham, tôi sai rồi.

Hắn sai rồi! Sai vô cùng! Hắn căn bản không nên bất chấp nguyện ý của mình mà cưỡng bức mình như vậy!

An Nham bởi vì Từ Thiếu Khiêm không chịu mở miệng nói xin lỗi mà một mực không muốn tha thứ cho hắn, nhưng bây giờ, khi Từ Thiếu Khiêm rốt cục nghiêm túc nói xin lỗi… An Nham lại đột nhiên phát hiện, điều mà mình đang một mực mong đợi, thật ra cũng không phải lời xin lỗi của hắn. Hoặc là nói, mình căn bản chưa từng thật sự hận hắn…

Căn bản chưa từng nghĩ tới việc vì thế mà bắt hắn nói xin lỗi…

Từ Thiếu Khiêm phải ra nước ngoài? Sau này sẽ không trở lại nữa? Sau này sẽ không được thấy cậu ấy nữa?

Nghĩ vậy, trái tim An Nham đột nhiên cảm thấy hụt hẫng?

https://thuviensach.vn

Tựa như có một thứ gì đó vô cùng trọng yếu bị cường ngạnh rút ra khỏi đáy lòng, cái loại cảm giác trống rỗng đó, khiến cho An Nham khó chịu đến cơ hồ không sống nổi.

Cậu ấy rời đi, mình hẳn là nên thấy cao hứng mới đúng chứ? Là chính mình nói cậu ấy rất phiền, là mình khăng khăng muốn cậu ấy cút, không phải là đuổi cậu ấy đi sao?

Nhưng vì cái gì lại khó chịu như vậy? Khi người này rốt cục nhận ra sai lầm, rốt cục lựa chọn nói xin lỗi lúc rời đi… trong lòng mình tại sao lại đau đớn từng cơn?

Từ Thiếu Khiêm đột nhiên đi tới trước, giang hai tay nhẹ nhàng ôm lấy An Nham, giọng điệu dịu dàng nói: "Thật xin lỗi…. Trước kia đã làm rất nhiều chuuện quá đáng với cậu… đều là do tôi nhất thời mất khống chế."

"Sau này nếu có chuyện cần đến tôi, cậu chỉ việc gọi một cú điện thoại, tôi tuyệt đối sẽ tận hết mọi khả năng."

"Nếu như cậu không muốn gặp lại tôi, từ nay về sau tôi sẽ không bao giờ xuất hiện trước mặt cậu nữa."

"Hẹn gặp lại, An Nham."

Cái ôm êm ái như vậy, giống như chẳng qua là một nghi thức nói lời từ biệt giữa bạn bè.

Chẳng biết tại sao, khoảnh khắc bị đôi tay quen thuộc của Từ Thiếu Khiêm ôm vào trong ngực này, An Nham đột nhiên cảm thấy hốc mắt nóng lên.

https://thuviensach.vn

Tựa hồ có cái gì đó xông lên mắt, trong phút chốc tầm nhìn trở nên mơ hồ.

An Nham kinh ngạc nhìn bóng lưng Từ Thiếu Khiêm lúc xoay người rời đi, bóng lưng cao lớn của người đàn ông kia, nhìn qua lại cô đơn tịch mịch đến vậy.

Âm thanh của An Nham tắc lại trong cổ họng, không sao nói nổi thành lời ba chữ đơn giản nhất ––—

Hẹn gặp lại.

Chương 45

Cho đến khi Từ Thiếu Khiêm đi rồi, Chu Bích Trân một mực trầm mặc mới đi đến trước mặt An Nham, dịu dàng hỏi: “Con sao vậy? Còn có, Thiếu Khiêm mới vừa rồi nói xin lỗi con là chuyện gì xảy ra, cậu ta làm việc gì có lỗi với con?”

Hốc mắt An Nham chua xót đến lợi hại, lại không có cách nào biểu hiện ra trước mặt mẹ, không thể làm gì khác hơn là làm bộ thờ ơ cười cười, nói: “Không có gì, con với Từ Thiếu Khiêm có chút mâu thuẫn mà thôi...”

Chu Bích Trân trầm mặc trong chốc lát, “Thiếu Khiêm trước kia từng nhắc tới chuyện lui giới với mẹ, con không muốn quay tiếp 'Thành Phố Vô Tận' nữa, cậu ta đứng ra thay con gánh vác hết thảy, coi như là biện pháp giải quyết tốt nhất trước mắt.” Chu Bích Trân kẽ thở dài, “Thiếu Khiêm cũng là Ảnh đế một tay mẹ bồi dưỡng, rời đi sớm như vậy, thật sự là có chút đáng tiếc.”

https://thuviensach.vn

An Nham cố gắng trấn định nói: “Mẹ, con đi về trước.”

Chu Bích Trân gật gật đầu, “Được, con đừng nói gì vội, chuyện này cứ giao cho Từ Thiếu Khiêm giải thích đi.”

“... Dạ.”

An Nham vô troi vô giác đi về nhà, hắn không rõ vì sao mình lại khó chịu đến vậy, rõ ràng đã cự tuyệt Từ Thiếu Khiêm, rõ ràng đã nói với hắn “Đừng quấn lấy tôi nữa”, nhưng đến thời điểm Từ Thiếu Khiêm thật sự rời đi, trong lòng lại không nhịn được khổ sở.

Nhiều năm như vậy, mỗi khi mình bất lực, khổ sở nhất, Từ Thiếu Khiêm đều không lời oán thán ở bên cạnh mình, trước kia chỉ nghĩ hắn là một người bạn rất tốt, nhưng hôm nay, biết hắn thích mình, nào dịu dàng làm bạn, nào cố chấp bảo vệ, mối quan hệ mà mình nghĩ là tình bạn đơn giản, đối với Từ Thiếu Khiêm mà nói, lại là trả giá không oán không hối cho người mình thích.

Hắn trả giá nhiều như vậy, chờ đợi nhiều năm như vậy... cuối cùng đã mệt mỏi rồi, mệt mỏi, cho nên mới muốn rời đi ư?

An Nham mờ mịt ngồi trên giường, trong đầu trống rỗng.

Từ Thiếu Khiêm làm như vậy, tựa như đột nhiên kéo một người chưa bao giờ xuống nước ra giữa biển, muốn cho người đó cùng bơi với hắn, dạy nửa ngày vẫn không dạy được, hắn cảm thấy mệt mỏi, liền tiêu sái xoay người đi.

https://thuviensach.vn

Nhưng mà An Nham nên làm cái gì bây giờ? An Nham bị hắn lôi xuống nước sẽ phải tự leo lên kiểu gì? Từ sau khi bị hắn mạnh mẽ xâm phạm thân thể, bị hắn lấy cách thức như vậy bày tỏ, An Nham còn có thể giống như trước kia làm như chuyện gì cũng chưa xảy ra, thản nhiên đi thích một người con gái sao?

An Nham thậm chí cảm thấy, bản thân hiện tại, căn bản không đủ tư cách đi thích một người con gái.

Mỗi lần tắm rửa, hắn đều sẽ không nhịn được nhớ tới cái đêm điên cuồng trong phòng tắm kia, khi bàn tay Từ Thiếu Khiêm chạm vào thân thể mình, sẽ nhớ tới nhiệt độ nóng rực từ bờ môi của hắn in trên làn da, nhớ đến tình yêu điên cuồng trong ánh mắt đen thẳm của Từ Thiếu Khiêm khi hôn khắp toàn thân hắn, lưu lại vô số dấu hôn...

Loại cảm giác ngay đến ngón chân cũng phát run trong trí nhớ này, loại khoái cảm cường liệt làm suy sụp lý trí này, khiến đáy lòng An Nham từng đợt bối rối.

Từ sau cái đêm mê loạn kia, hắn rốt cục không khống chế được nhớ đến chuyện cũ không nên hồi ức này, động tác cường ngạnh của Từ Thiếu Khiêm giống như dấu ấn xuyên thấu qua làn da khắc vào đáy lòng, đoạn ngắn liều mạng muốn quên này, cứ liên tục tái hiện lại trong đầu, thậm chí còn tái hiện ngay cả trong mơ.

An Nham, tôi yêu cậu... Dùng thân thể nhớ kỹ, tôi yêu cậu nhiều đến nhường nào...

Thân thể An Nham xác thực đã nhớ kỹ, kiểu xâm nhập cường ngạnh cơ hồ muốn chọc thủng cả nội tạng này, còn có chất

https://thuviensach.vn

lỏng nóng bỏng hắn lần lượt lưu lại trong cơ thể, thân thể mẫn cảm sau khi bị hạ thuốc dưới sự dẫn dắt của hắn một lần lại một lần đạt được cao trào, điên cuồng như vậy, kích tình như vậy, chỉ có Từ Thiếu Khiêm từng cho An Nham... trải nghiệm độc nhất vô nhị.

Có đôi khi nhớ đến tình cảnh này, An Nham đều sẽ nhịn không được mà phát run.

Làm một nam nhân, bị đồng tính xâm phạm như vậy, còn có thể có được khoái cảm, đây là chuyện khó chấp nhận nổi cỡ nào?

Tại sao mình lại biến thành như vậy?!

Nhiều năm như vậy vẫn xác định tính hướng của mình là thẳng nam, vẫy thích kiểu con gái đáng yêu hoạt bát, vì sao giờ đây đầy đầu óc đều là khuôn mặt của Từ Thiếu Khiêm? Giấc mơ hằng đêm cũng đều là Từ Thiếu Khiêm?

Gương mặt lúc thì lạnh lùng, lúc thì anh tuấn dịu dàng kia, đều hiện lên rõ ràng trước mắt.

An Nham khó chịu kéo caravat mình, lại bởi vì dùng lực quá mức, ngay cả dây chuyền trên cổ cũng bị kéo xuống theo. Nghe được một tiếng cách thanh thúy, An Nham giật mình, nhìn lại, liền thấy miếng phỉ thúy rơi xuống kia.

Đó là quà sinh nhật Từ Thiếu Khiêm tặng hắn, vào buổi sáng sớm xảy ra sự việc cưỡng bức kia An Nham từng muốn ném nó đi, lại bị Từ Thiếu Khiêm mạnh mẽ đeo lại, An Nham lúc ấy không có lòng nào so đo với hắn, sau này trái lại là dần dần quên chuyện này...

https://thuviensach.vn

An Nham sắc mặt khó coi ngồi xổm xuống, nhặt miếng phỉ thúy kia lên.

Trên mặt phỉ thúy bóng loáng còn mang theo nhiệt độ cơ thể của chính mình, nắm trong tay rất ấm áp, màu sắc lục bích sáng bóng trong suốt dưới ngọn đèn tản ra ánh sáng dịu nhẹ, quan âm được điêu khắc trên phỉ thúy trông cực kì sống động...

An Nham đột nhiên phát hiện, ngón tay nắm miếng phỉ thúy của mình cư nhiên đang nhẹ nhàng phát run.

Từ Thiếu Khiêm để ý miếng phỉ thúy này như vậy, có phải miếng phỉ thúy này rất quan trọng đối với hắn hay không? Tuy rằng An Nham không phải người trong nghề, nhưng miếng phỉ thúy này vừa nhìn đã biết là cực kỳ quý giá, đồ Từ Thiếu Khiêm đích thân tặng, khẳng định là vô giá.

Đây không phải là bùa hộ mệnh sao? Vì sao từ khi nhận được nó, mình hình như lúc nào cũng xui xẻo?

Nhưng mà dù vậy, lại vẫn không bỏ được mà ném nó đi, ngoại trừ nhìn thôi đã thấy rất sang quý, còn có một nguyên nhân... Nó là do Từ Thiếu Khiêm tặng.

Quà Từ Thiếu Khiêm tặng, An Nham vẫn luôn chưa từng vứt bỏ, ngay cả khăn quàng cổ hắn hắn tặng cũng đeo suốt hơn hai năm.

Thì ra... Mình để ý đến cậu ta nhiều như vậyư?

https://thuviensach.vn

An Nham sắc mặt tái nhợt siết chặt ngón tay, bởi vì hô hấp không thoải mái mà cởi mở mấy cái khuy trên cổ áo, nhưng mà, cái cảm giác hít thở khó khăn này vẫn tồn tại như cũ, mỗi một lần hít vào, ngực đều như bị cái gì hung hăng chặn lại, cảm giác ấy mãnh liệt như vậy, khiến hốc mắt An Nham nhanh chóng đỏ lên.

Từ Thiếu Khiêm... cậu thật sự quyết định muốn xuất ngoại... không bao giờ trở về nữa ư?

An Nham kinh ngạc nhìn miếng ngọc trong tay, cũng không biết qua bao lâu, di động đột nhiên vang lên, An Nham rốt cuộc từ trạng thái ngẩn người phục hồi tinh thần, cầm lấy di động, thấy ba chữ "Trần Thư Kỳ" trong hiển thị cuộc gọi thì sửng sốt một chút, sau đó thở sâu, cười gượng nói: "A lô, Thư Kỳ à, tìm anh có chuyện gì?"

Trần Thư Kỳ rất trực tiếp nói: "Sư huynh muốn rút khỏi giới giải trí, là thật ạ?"

Sư huynh mà cô chỉ đương nhiên là Từ Thiếu Khiêm, nhưng buổi trả lời phỏng vấn còn chưa tổ chức, tin tức hắn là không bị lộ mới đúng chứ... An Nham trầm mặc một lúc, làm bộ vô tình hỏi: "Sao em biết?"

Trần Thư Kỳ có chút sốt ruột nói: "Là Quốc Nguyên nói với tôi a! Quốc Nguyên không phải đang ở Mỹ à, anh ấy nói, sư huynh vừa mới liên lạc với anh ấy, nhờ anh ấy hỗ trợ thuê một căn nhà bên kia, sư huynh đã xin hộ chiếu đi Mỹ! Hộ chiếu xong cái là xuất ngoại luôn!"

"....." sắc mặt An Nham một trận tái nhợt, ngón tay cầm điện thoại đột nhiên dùng sức nắm chặt.

https://thuviensach.vn

“An Nham, anh có biết chuyện này không?” Trần Thư Kỳ dừng một chút, “Em nhớ anh và sư huynh còn một bộ điện ảnh muốn hợp tác, nếu anh ấy rút khỏi giới, cứ như vậy, “Thành Phố Vô Tận” phần hai là không định đóng nữa à?”

“.....”

“Nhưng mà còn rất nhiều điểm đáng ngờ mà phần một chưa giải thích rõ, bên làm phim cũng đã sớm nói sẽ quay phần hai! Anh ấy làm như vậy không tốt lắm đâu? Đám fans sẽ trở nên điên cuồng! Rút khỏi giới một cách vô trách nhiệm như vậy, trực tiếp bỏ một bộ phim, tuyệt đối sẽ bị mắng thảm!”

“.....” sắc mặt An Nham càng thêm khó coi.

Trần Thư Kỳ có chút lo lắng nói: “Sư huynh của em không phải dạng người làm việc bỏ dở nửa chừng như này, có phải còn có nguyên nhân khác hay không? An Nham anh có biết anh ấy vì sao đột nhiên lại đưa ra quyết định này không?”

An Nham siết chặt lấy di động, không biết nên trả lời như thế nào.

Là vì An Nham...

Từ Thiếu Khiêm đưa ra quyết định này, chỉ là vì An Nham.

Bởi vì An Nham không muốn đối mặt hắn, không muốn đóng bộ phim này, cho nên hắn ra mặt gánh vác hết thảy.

https://thuviensach.vn

Mặc kệ đắc tội bao nhiêu người, mặc kệ tâm tình của fans, mặc kệ sẽ để cho truyền thông tạo ra bao nhiêu tiêu đề câu chuyện, mặc kệ người khác mắng hắn như thế nào, hắn vẫn như cũ bình tĩnh đứng ra một mình chống chọi hết thảy.

Hắn chủ động rời đi, sẽ khiến tất cả mọi người hướng mũi nhọn vào hắn.

Từ Thiếu Khiêm vô trách nhiệm bỏ diễn "Thành Phố Vô Tận", Từ Thiếu Khiêm vì sản nghiệp gia tộc không để ý tâm tình của fans, Từ Thiếu Khiêm coi điện ảnh như trò đùa, lui giới bỏ phim không chút do dự, Từ Thiếu Khiêm không có đạo đức nghề nghiệp, ký hợp đồng xong vô cứ lui giới... Một đoạn thời gian rất dài trong tương lai, những tiêu đề tràn ngập hàm ý châm chọc trên các trang web thông tin lớn chắc chắn đều sẽ mang theo tên Ảnh đế Từ Thiếu Khiêm, Từ Thiếu Khiêm sẽ bị mắng thảm đến nhường nào, quả thực không thể tưởng tượng.

Rời khỏi giới giải trí, lưng đeo bêu danh đầy người, chỉ là vì, bảo vệ con người mà hắn yêu kia...

"An Nham? Rốt cục sao lại thành ra thế này? Có phải bởi vì các anh cãi nhau, hôm đó em nghe thấy..."

Trần Thư Kỳ còn đang nôn nóng hỏi, An Nham sắc mắt tái nhợt vội vàng ngắt lời cô, thấp giọng nói: "Anh không biết. Chắc... cậu ấy muốn về nhà tiếp quản công việc làm ăn của Từ gia."

"Là như vậy à..." Trần Thư Kỳ hiển nhiên có hơi thất vọng, "Hầy, để em bảo Quốc Nguyên khuyên nhủ anh ấy thử xem vậy."

"Ừ."

https://thuviensach.vn

Sau khi gác điện thoại, An Nham nhìn miếng ngọc trong lòng bàn tay, sắc mặt cứng ngắc trầm mặc thật lâu, mới lật ngăn kéo lấy ra hộp đựng tinh xảo khi Từ Thiếu Khiêm tặng quà hắn lúc trước, cẩn thận bỏ vòng cổ vào, rồi đóng chiếc hộp lại thật kỹ.

… Hắn cư nhiên ngốc đến ngay cả chiếc hộp kia cũng chưa vứt. Bởi vì là quà Từ Thiếu Khiêm tặng, chiếc hộp kia thoạt nhìn đặc biệt tinh xảo, cho nên vẫn được trân trọng đặt trong ngăn kéo có khóa ở bàn làm việc của mình.

An Nham sắc mặt tái nhợt nắm chặt hộp đựng, ngực từng đợt trầm đau.

Di động đột nhiên vang lên, là điện thoại của An Trạch, cậu nói thật rõ ràng: "Tôi với anh hai đang ở cùng nhau, tôi đã đưa anh ấy đi. Anh ấy đang chậm rãi khôi phục, anh yên tâm, tôi sẽ chăm sóc anh ấy thật tốt."

An Nham sửng sốt một chút, "À..."

An Trạch trực tiếp đưa anh trai từ trong nhà đi, An Nham tuy rằng không tán thành đoạn tình ái anh em kinh thế hãi tục này, nhưng từ sau cuộc điện thoại kia của An Trạch, hắn cũng không còn phản đối như lúc đầu nữa. Huống chi, hắn hiện tại ngay cả bản thân còn có chút dao động...

An Trạch thấp giọng nói: "Đúng rồi, bên anh thì sao? Tôi nghe được một ít tin tức không tốt lắm về anh và Từ Thiếu Khiêm."

https://thuviensach.vn

An Nham trầm mặc một chút, mới nói: “An Trạch, theo như cậu nói... yêu một người, đến tột cùng là cảm giác gì?”

An Trạch không nhịn được nở nụ cười, anh thứ này, cư nhiên hỏi ra vấn đề buồn cười như vậy, thật sự là có hơi quá mức trì độn. Nghĩ nghĩ, mới nghiêm túc nói: “Chờ có một ngày, anh vì một người khổ sở đến gần như tan nát, anh sẽ biết, yêu một người là cảm giác gì.”

An Nham hơi mờ mịt nói: “Là như vậy... ư?”

An Trạch thấp giọng nói: “Ừ. Hỏi vấn đề này, có phải anh yêu Từ Thiếu Khiêm rồi không?”

“Làm sao có thể!” Sắc mặt An Nham đột nhiên cứng đờ, “Anh sẽ không thích cậu ta, cậu đừng có mà vui đùa kiểu này...”

“À, ra vậy.” An Trạch ngữ khí bình tĩnh nói, “Tôi đi nấu cơm, tạm biệt.”

Điện thoại bị quyết đoán ngắt máy, An Nham nghe tiếng tút tút bên tai, trong đầu lại càng thêm hỗn loạn.

Cảm giác vì một người mà khổ sở đến gần như tan nát... là tình yêu ư?

Hắn chán ghét Từ Thiếu Khiêm không để ý tới nguyện ý của hắn mà cường bạo hắn, chán ghét Từ Thiếu Khiêm một lần lại một lần cường hôn, nhưng chưa từng muốn đi trả thù hoặc là trừng phạt người kia, hắn thậm chí còn chưa bao giờ hận Từ Thiếu Khiêm.

https://thuviensach.vn

Nói là chán ghét, nhưng thực chất lại là thương tâm cùng thất vọng chiếm đa số đi...

Tuy rằng một lần lại một lần đuổi hắn đi, nhưng mà, mỗi lần hắn xuất hiện trước mặt, lại hồi hộp đến líu cả lưỡi, đầu óc trống rỗng, tâm hoảng ý loạn.

Thời điểm khi hắn rốt cục lựa chọn rời đi... lại khó chịu đến gần như tan nát.

"Tại sao lại khó chịu như vậy..."

Vừa nghĩ đến về sau sẽ không thể nào nhìn thấy hắn nữa, liền khó chịu hận không thể móc tim mình ra hung hăng xé nát.

An Nham sắc mặt tái nhợt nắm miếng phỉ thúy kia, lại trước sau không thể thuyết phục bản thân đi thừa nhận cái khả năng kia.

Có lẽ... trong bất tri bất giác hắn đã sớm... yêu Từ Thiếu Khiêm.

Chương 46

Không quá mấy ngày, sinh nhật 70 tuổi của An Quang Diệu đã đến.

An Quang Diệu tuy rằng thực thích ăn sinh nhật cùng mấy thằng cháu nội nhưng sinh nhật của ông có rất nhiều người biết, lần này lại vừa tròn 70 tuổi, An Quang Diệu chủ động tự mình tổ chức một bữa tiệc sinh nhật công khai đương nhiên được cả nhà ủng hộ.

https://thuviensach.vn

Lễ mừng thọ được tổ chức ở khách sạn, mời rất nhiều thế giao của An gia, một đường thân bằng hảo hữu hội tụ, An Lạc được An Trạch mang đến quan khu chăm sóc rốt cục cũng lộ diện trong lễ mừng thọ.

An Lạc ngồi xe lăn, trên đùi đắp một tấm chăn mỏng, tinh thần nhìn qua lại có vẻ tốt, biểu tình cũng bình tĩnh trấn định, hoàn toàn không có một chút dáng vẻ tiều tụy sau khi bị thương.

An Nham ngồi đối diện anh trai, tâm tình phức tạp nghĩ: nếu như để các trưởng bối trong nhà thích anh trai, An Nham cũng động tâm với Từ Thiếu Khiêm, mấy đứa con đều lệch khỏi quỹ đạo dự đoán…. Bọn họ nhất định sẽ điên lên đi?

Không ngờ là, lễ mừng thọ An Quang Diệu cư nhiên còn mời người của Từ gia.

Từ Tử Chính cũng không xuất hiện, trái lại Từ Thiếu Khiêm và Từ Uyển cùng đến chúc mừng, mang theo một phần đại lễ cho An Quang Diệu. An Nham không dám đối diện với ánh mắt của Từ Thiếu Khiêm, đành phải cứng ngắc thẳng lưng, làm như không có việc gắp rau cho anh trai.

Dưới trạng thái tinh thần hỗn loạn, một bữa cơm này của An Nham ăn đến vô cùng đau khổ, món vốn thích ăn nhất cho vào trong miệng lại hoàn toàn không nếm ra vị gì, mỗi một phút đồng hồ đều trở nên dày vò.

https://thuviensach.vn

Cho đến khi lễ mừng thọ kết thúc, Chu Bích Trân mới nhíu mày nhìn hắn: "An Nham, con làm sao vậy? Mai đi a."

"A!" An Nham lúc này mới hồi phục tinh thần, vội vàng theo mọi người rời đi.

Mới vừa đi được vài bước, đột nhiên "đoàng" một tiếng truyền đến tiếng vang chói tai, saa đó chính là âm thanh đinh tai nhức óc của bình hoa bị đập vỡ.

"A ——!!" Một nữ nhân thét lên chói tai, hiện trường nhất thời trở thành một mớ hỗn độn. Khách khứa bắt đầu điên cuồng ùa ra ngoài. An Nham sững sờ tại chỗ, còn chưa kịp phản ứng lại là xảy ra chuyện gì, cổ tay đã bị một người giữ chặt, một lực lớn trực tiếp kéo hắn ra khỏi đám người chạy loạn.

Bị kéo tới nơi sáng sủa an toàn đứng vững, An Nham khiếp sợ, phục hồi tinh thần, ngẩng đầu, lại chạm phải ánh mắt tràn đầy lo lắng của Từ Thiếu Khiêm.

"Cậu không sao chứ?" Từ Thiếu Khiêm thấp giọng hỏi.

"Tôi… Tôi không sao." An Nham khẩn tương bắt lấy tay hắn, "Cậu, cậu thì sao? Có bị thương không?"

"Tôi cũng không có việc gì." Từ Thiếu Khiêm quay đầu nhìn về phía đám người, hơi hơi nhíu mày, "Mục tiêu của bọn chúng là anh trai cậu, An Lạc rốt cuộc cậu ấy đã đụng chạm đến ai?"

https://thuviensach.vn

"Tôi cũng không biết, anh tôi có thói quen tự mình xử lý mọi chuyện, anh ấy chưa bao giờ nói cho tôi biết anh ấy đang làm gì." An Nham sắc mặt tái nhợt nhìn về phía trung tâm đại sảnh, chỉ thấy An Lạc ngã trên mặt đất, An Trạch đã như phát điên lao lên. An Nham muốn đi qua, lại bị Từ Thiếu Khiêm bình tĩnh giữ chặt, "Đừng đến thêm phiền, cảnh sát sắp tới."

Vừa dứt lời, bên ngoài liền truyền đến tiếng còi cảnh sát chói tai, có một nhóm cảnh sát mang súng đi vào khách sạn, nhanh chóng phong tỏa hiện trường. Đồng thời An Lạc bị thương cũng được xe cứu thương xé gió đến đưa đi.

Cảnh sát giữ lại những người có mặt ở hiện trường, từng bước từng bước thẩm vấn, An Nham và An Lạc tiếp xúc không nhiều lắm, bị cảnh sát hỏi vài vấn đề đã cho qua, ngược lại An Trạch bởi vì khoảng thời gian này vẫn do cậu chăm sóc anh trai mà trở thành đối tượng hỏi khẩu cung trọng tâm của cảnh sát.

An Nham tâm phiền ý loạn, sau khi ứng phó với cảnh sát xong vội vàng đến bãi đỗ xe định lái xe chạy tới bệnh viện, Từ Thiếu Khiêm vội vã đuổi theo kéo An Nham lại, thấp giọng nói: "Cậu hiện giờ cảm xúc không ổn định, đừng lái xe, tôi đưa cậu đi."

"…" Đối diện với ánh mắt bình tĩnh của hắn, An Nham đành phải gật gật đầu, xoay người ngồi vào trong xe hắn.

Từ Thiếu Khiêm vững vàng lái xe đến bệnh viện Trung Ương.

Thời điểm đến bệnh viện, An Lạc đã bị đưa vào phòng giải phẫu, An Nham ngồi trong hành lang lo lắng chờ đợi, hoàn toàn

https://thuviensach.vn

không nhận ra bản thân cư nhiên một mực dùng sức nắm lấy tay Từ Thiếu Khiêm.

Sau một lúc lâu, Chu Thái bình cuối cùng cũng ra khỏi phòng giải phẫu, cười nói với hai người: "Đừng lo lắng, đạn không bắn trúng nơi nguy hiểm, tình hình của An Lạc trước mắt còn chưa ổn định, cần ở ICU quan sát mấy ngày."

An Nham vội vàng nói: "Tôi có thể vào thăm anh ấy không?"

Chu Thái Bình lắc đầu một cái nói: "Không được, An Lạc hiện giờ thân thể suy yếu, rất dễ nhiễm khuẩn. Yên tâm, yên tâm, cậu ấy được đưa vào phòng ICU theo dõi đặc biệt, tôi sẽ chăm sóc cậu ấy thật tốt" Dừng một chút, lại nhìn về phía Từ Thiếu Khiêm nói, "ICU không cho phép người thân ở lại, Thiếu Khiêm, An Nham, các cậu lại là đại minh tinh, đợi trong bệnh viện dễ kéo theo phóng viên, đều về trước đi, ở đây có tôi trông nom."

Từ Thiếu Khiêm gật đầu một cái với anh, "An Lạc thực sự không sao?"

Chu Thái Bình cười nói: "Tôi đã từng gặp đủ loại vết thương do đạn bắn, tình hình của cậu ấy không nghiêm trọng lắm đâu."

Thấy An Nham cúi đầu trầm mặc không nói, Từ Thiếu Khiêm lúc này mới nhẹ nhàng ôm ôm bờ vai hắn, thấp giọng nói: "Được rồi, nếu Thái Bình đã nói như vậy, cậu cũng có thể yên tâm… về trước đi, tôi đưa cậu."

"… Ừ." An Nham gật đầu một cái, đi theo Từ Thiếu Khiêm rời khỏi bệnh viện.

https://thuviensach.vn

Từ Thiếu Khiêm lái xe đưa An Nham trở lại An gia.

Lúc về đến nhà, An gia đã loạn thành một đoàn, cảnh sát đang thu thập chứng cứ trong An gia, Từ Thiếu Khiêm cũng không tiện đi vào thêm phiền nữa, nhìn An Nham sắc mặt tái nhợt, Từ Thiếu Khiêm không nhịn được nhẹ nhàng cầm tay An Nham, thấp giọng nói: "Đừng lo lắng, nếu Thái Bình đã nói đạn không tổn thương đến nơi quan trọng, anh trai cậu sẽ không có chuyện gì."

An Nham gật đầu một cái, quay đầu lại nhìn Từ Thiếu Khiêm nói: "Cảm… Cảm ơn cậu."

Từ Thiếu Khiêm thấp giọng nói: "Không cần." Dừng lại một chút, hắn lại thấp giọng nói, "Cậu đừng suy nghĩ linh tinh, có ông nội cậu ở đây, cho dù An Lạc thực sự mắc vào phiền toái gì, ông nội cũng sẽ giúp cậu ấy giải quyết."

"… Ừ." An Nham gật đầu một cái.

Từ Thiếu Khiêm trầm mặc trong chốc lát, "Vậy tôi đi trước, có chuyện gì thì gọi điện cho tôi."

Nhìn theo hướng xe hắn rời đi, tâm tình An Nham nhất thời có chút phức tạp.

Từ Thiếu Khiêm đã từng nói, bất kể trong tình huống nào, tôi cũng sẽ không bỏ rơi cậu… Đúng vậy, Từ Thiếu Khiêm chưa từng bỏ rơi An Nham, thời điểm An Nham bởi vì anh trai bị tập kích mà tâm hoảng ý loạn, hắn quả quyết đứng ra nắm tay An Nham, cho

https://thuviensach.vn

An Nham một chút động lực chống đỡ, tỉnh táo đưa An Nham đến bệnh viện, sau đó lại đưa An Nham về nhà an toàn.

Dù cho hắn đã bị An Nham tổn thương đến thấu tim, nhưng mà, trong thời khắc mấu chốt này, hắn vẫn không lạnh lùng xoay người bỏ đi, vẫn không nhẫn tâm bỏ An Nham lại.

"…" Nghĩ đến đây, hốc mắt An Nham đột nhiên có chút nóng lên.

Mới vừa rồi bị tiếng súng doạ sợ đầu óc trống rỗng, trong tình huống ở giữa đám người hỗn loạn, vào thời khắc được Từ Thiếu Khiêm nhẹ nhàng nắm tay kia, hắn rốt cuộc hiểu rõ, hắn đã đánh mất cái gì.

Hắn đánh mất, là Từ Thiếu Khiêm.

Hắn đánh mất, là người đàn ông nhiều năm qua ngày qua ngày ở bên bảo vệ và bầu bạn này.

Hắn đã quen có người này bầu bạn, trong tiềm thức của hắn thậm chí biết rõ bất kể phát sinh tình huống gì, luôn sẽ có một người sẽ trước sau ở bên cạnh hắn, trước sau làm bạn với hắn. Cho nên, khi hắn tuyệt vọng, đau thương, mất mát, khổ sở, hắn biết Từ Thiếu Khiêm sẽ xuất hiện bên cạnh hắn, hắn cũng yên tâm hưởng thụ sự bảo vệ ăn ý như vậy.

Từ Thiếu Khiêm tựa như cái bóng của hắn, nhiều năm qua thuỷ chung không rời không bỏ. Hắn vẫn luôn biết, cho dù cả thế giới này có ghét bỏ hắn, hắn vẫn còn Từ Thiếu Khiêm. Lồng ngực ấm áp của Từ Thiếu Khiêm, chính là bến đỗ ấm áp của An Nham hắn.

https://thuviensach.vn

Nhưng mà bây giờ, hắn lại đuổi Từ Thiếu Khiêm đi.

Hắn dùng lời nói độc ác, đâm vào tim Từ Thiếu Khiêm, hoàn toàn đuổi Từ Thiếu Khiêm ra xa khỏi mình…

Thì ra hắn đánh mất chính là cái này.

Hắn đánh mất, chính là thứ trân quý nhất, không nên mất nhất trong cuộc đời này của hắn.

Cho nên, dõi theo bước chân rời đi của Từ Thiếu Khiêm, hắn mới có thể đột nhiên cảm thấy trái tim bị khoét ra một miếng, khó chịu đến cơ hồ muốn phát điên.

Có những thứ chính là như vậy, bởi vì đã quen có nó bên người, mọi người cũng sẽ không coi trọng giá trị của nó, cho đến một ngày nếu mất đi mới đột nhiên phát hiện, mình đã từng có thứ trân quý đến nhường nào.

Từ Thiếu Khiêm đối với An Nham mà nói, chính là tồn tại trân quý như vậy.

An Nham nhìn bóng xe Từ Thiếu Khiêm khuất dần, trong mũi từng trận chua xót, thật lâu, thật lâu cũng không nói nên lời.

Thiếu Khiêm… Bây giờ mới phát hiện là đã yêu câu, tôi quả nhiên quá trì độn… Có phải hay không?

***

https://thuviensach.vn

Đêm hôm đó, An Nham lại mơ một giấc mơ rất dài.

Hắn mơ thấy cái đêm lớp mười bị ông nội đuổi ra khỏi nhà snăm ấy, mùa đông, gió rét thấu xương, hắn không thể về nhà nên một mình ngồi trong trường học lạnh cóng đến run lẩy bẩy, Từ Thiếu Khiêm kịp thời chạy đến, cho hắn một cái ôm nhẹ nhàng ấm áp.

Hắn mơ thấy tháng cuối cùng của năm thi tốt nghiệp trung học ấy, mọi người bước vào giai đoạn gấp rút học tập, Từ Thiếu Khiêm sửa sang lại tất cả tài liệu đã sử dụng hồi thi tốt nghiệp trung học cho hắn mượn, thậm chí còn dành ra mấy tối ôn tập cho hắn suốt đêm.

Hắn mơ thấy ngày thi hôm đó, hắn tâm tình thất vọng gọi điện thoại cho Từ Thiếu Khiêm nói mình thi không tốt, sáng sớm hôm sau, Từ Thiếu Khiêm liền trực tiếp ngồi máy bay trở về thành phố Tây Lâm theo hắn đến Game City, hai người mua một xấp game coins, đua xe, PK bắn nhau, đại chiến tốc độ, mỗi loại trò chơi đều chơi một lần chỉ vì để hắn thả lỏng tâm tình.

Hắn mơ thấy kỳ nghỉ sau khi kết thúc kỳ thi tốt nghiệp trung học đó, hắn nhàn rỗi nhàm chán định một mình đi du lịch, Từ Thiếu Khiêm vừa đúng dịp được nghỉ liền theo hắn cùng đi chơi, hai người cùng nhau leo lên đỉnh núi ngắm mặt trời mọc, hắn trong một khắc mặt trời mọc kia hưng phấn lấy máy ảnh pose mấy kiểu, Từ Thiếu Khiêm chỉ là dịu dàng nhìn hắn, an tĩnh đứng bên cạnh hắn.

Hắn mơ thấy ngày tựu trường đại học năm ấy, một mình hắn kéo cái vali thật to đến trường học báo danh, Từ Thiếu Khiêm theo hắn đi dạo một vòng sân trường, còn cùng hắn đập tay ước

https://thuviensach.vn

định trong tám năm sẽ giành lấy giải nam chính xuất sắc nhất, cho hắn khích lệ, cũng cho hắn dũng khí và mục tiêu phấn đấu.

Hơi thở quen thuộc, ấm áp trong giấc mộng khiến hắn cơ hồ muốn trầm mê trong đó, không cách nào tự kiềm chế.

Mà hình ảnh cuối cùng trong mộng, lại đột nhiên tái hiện một màn trong khác sạn ở Paris kia.

An Nham miệng vô tình nói: "Từ Thiếu Khiêm, tôi không phải là đồng tính luyến ái biến thái như cậu! Cậu quấn lấy tôi như vậy chỉ làm cho tôi cảm thấy ghê tởm!"

Từ Thiếu Khiêm trực tiếp đẩy hắn xuống giường cường hôn, lực độ nắm cổ tay lớn đến cơ hồ muốn bóp nát xương hắn.

"Thiếu Khiêm, đừng ép tôi hận cậu…"

Nam nhân điên cuồng sau khi nghe được câu này đột nhiên ngừng lại, trong đôi mắt đen nhánh thâm thuý là một loại tâm tình khiến người bận lòng. Hắn lẳng lặng nhìn An Nham. Sau đó, hắn rốt cuộc đứng dậy rời đi, trước khi đi, còn dùng thanh âm rất nhẹ nói:

"An Nham… cậu có biết không, cậu nói như vậy, tôi sẽ rất khổ sở…"

An Nham nằm trên giường, kinh ngạc nhìn Từ Thiếu Khiêm, nhìn hắn cứ như vậy rời đi, trước sau đều không quay đầu lại.

https://thuviensach.vn

Thời điểm bị đánh thức khỏi giấc mộng là bốn giờ rạng sáng,

An Nham nằm một mình trên chiếc giường rộng lớn, trên mặt là một mảnh lạnh lẽo như băng.

Không biết có phải bởi vì máy điều hòa trong phòng ngủ để nhiệt độ quá thấp hay không, mà giữa mùa hè hắn cư nhiên cảm thấy thân thể như rơi vào hầm băng lạnh đến đáng sợ. Ngẩng đầu nhìn nhiệt độ điều hoà, là 28 độ như thường ngày, trên người cũng như thường ngày đắp một lớp chăn mềm mại… An Nham ngẩn ra, bấy giờ mới phát hiện cái loại lãnh ý đuổi cũng không tan đó là từ đáy lòng truyền tới.

Trái tim vốn kiên cường lại tựa như bị một trận gió lạnh thổi vào, khiến đáy lòng một mảnh trống rỗng cùng hoang vu.

Hắn đã hiểu được thứ mình mất đi chính là tương lai đắt giá.

Nhưng mà hắn không biết nên tìm về như thế nào.

Theo bước chân rời đi của Từ Thiếu Khiêm, nơi trái tim bị hung hăng móc đi một miếng, cũng không còn biện pháp lấp đầy nữa.

Hơn hai mươi năm qua, An Nham cho tới bây giờ chưa từng chân chính yêu một người, cho đến tận bây giờ, hắn vẫn như cũ không dám tin tưởng chính mình cư nhiên trong lúc vô tình đã sớm yêu Từ Thiếu Khiêm?

https://thuviensach.vn

Yêu người đàn ông kia, Từ Thiếu Khiêm.

An Nham trì độn như vậy, An Nham ngốc nghếch như vậy… Khi mà rốt cục phát hiện ra bản thân mình yêu người kia, cũng là lúc tự mình ép hắn đi.

Thật là ngu xuẩn đến hết thuốc chữa rồi.

An Nham nhẹ nhàng nhếch nhếch môi, khóe miệng nâng lên một nụ cười vô cùng khó coi.

Lời của An Trạch đột nhiên vang lên bên tai: "Nếu có một ngày, anh vì người kia mà khổ sở gần như muốn phát điên, anh sẽ biết yêu một người là như thế nào."

An Trạch nói đúng.

Sai vẫn là An Nham mình.

Tình yêu cũng không phải chuyện tình tốt đẹp dễ dàng như hắn tưởng tượng, tình yêu cũng không phải như hắn nghĩ là ở bên một cô gái hoạt bát vui vẻ dễ dàng đi qua một đời. Tình yêu càng không phải là ngọt như đường mật mà hắn nhất mực mong đợi.

Yêu một người, thì ra sẽ thống khổ như vậy.

An Nham nằm trên giường bao mình lại thật chặt trong chăn, rốt cuộc vẫn không sao ngủ được.

https://thuviensach.vn

Tác giả có lời muốn nói: Mọi người có cảm thấy, An Nham chậm hiểu một khi hiểu ra, thật là muốn xoa đầu hắn ~~

Ai, không nên đuổi Thiếu Khiêm đi rồi sau đó mới hiểu ra tất cả, nói hắn không ngu ngốc tất cả mọi người đều không tin!

Chương 47

Tối hôm đó, Từ Thiếu Khiêm lái xe trở về Từ gia, Từ Thiếu Bạch cũng ở nhà, thấy Từ Thiếu Khiêm về, lập tức chào đón, quan tâm hỏi: "Anh, anh về rồi! Nghe chị bảo trên lễ mừng thọ ở An gia hôm nay xảy ra chuyện? Anh thế nào rồi? Không làm sao chứ?"

Từ Thiếu Khiêm vỗ nhè nhẹ bờ vai hắn, thấp giọng nói: "Yên tâm, anh không sao."

Từ Thiếu Bạch mỉm cười nói: "Không sao là tốt rồi. Hộ chiếu cho anh đi Mỹ đã làm xong, khi nào thì đi? Em cũng muốn về Mỹ, chi bằng đi cùng anh luôn?"

Từ Thiếu Khiêm suy nghĩ một chút nói: "Anh còn chưa xác định thời gian, quyết định rồi sẽ nói cho cậu sau." Dừng một chút, ánh mắt nhìn xung quanh phòng khách một lần, nghi hoặc nói: "Tứ thúc đâu?"

Từ Thiếu Bạch nói: "Ba ở thư phòng."

Từ Thiếu Khiêm gật đầu một cái: "Được, anh đi tìm chú ấy."

Thân thế Từ Thiếu Khiêm còn chưa công khai trước mặt người nhà. Trên thực tế, hắn cũng không muốn cho Thiếu Bạch và

https://thuviensach.vn

Từ Uyển biết chân tướng tàn khốc như vậy, chuyện này chỉ có hắn và Từ Tử Chính biết, cũng là bí mật riêng giữa cha con hai người. Trước mặt Thiếu Bạch, hắn vẫn gọi Từ Tử Chính là Tứ thúc như cũ.

Từ Tử Chính cách đây không lâu thân thể đã khỏi hẳn xuất viện, sau khi xuất viện lại lần nữa đảm nhiệm chức vụ chủ tịch của phỉ thuý thế gia, mục đích dĩ nhiên là cho Từ Thiếu Khiêm đủ thời gian xử lý chuyện trong giới giải trí, hai người đã hẹn sau khi đóng xong "Thành Phố Vô Tận", Từ Thiếu Khiêm sẽ chính thức quay về tiếp quản toàn bộ việc làm ăn của Từ gia.

Bên trong thư phòng, Từ Tử Chính đang bật máy tính lên mạng, thấy Từ Thiếu Khiêm đi vào, ngẩng đầu nhìn hắn một cái, ý bảo hắn ngồi xuống, thấp giọng hỏi: "Chuyện ngày hôm nay ta đã nghe nói, con sao rồi?"

"Không sao hết. Mục tiêu của những người đó là An Lạc, đạn cũng không tổn thương đến nơi nguy hiểm, An Lạc bây giờ cũng đã qua cơn nguy hiểm." Từ Thiếu Khiêm đi tới chỗ ngồi đối diện Từ Tử Chính ngồi xuống, giọng nghiêm túc hỏi: "Liên quan đến việc An Lạc bị bắt cóc, hôm nay lại bị người ám sát, người thấy thế nào?"

Từ Tử Chính hơi nhíu mày một chút: "Ta cũng cảm thấy lần này không giống như một vụ bắt cóc đơn giản, ta nghi ngờ An Lạc rất có thể đang nắm giữ bí mật gì đó, đắc tội phải người không dễ trêu vào, cho nên mới bị người ta giết người diệt khẩu."

Từ Thiếu Khiêm cũng cau mày nói: "An Lạc trước khi xảy ra chuyện từng đến tìm con, còn hỏi qua tình hình nhà mình, cậu ấy hỏi con Từ gia còn có người thân nào khác không, con có hơi bận tâm… Chuyện này có thể có liên quan đến người kia hay không?"

https://thuviensach.vn

"Người kia?" Từ Tử Chính trầm mặc chốc lát, "Con nói là… Từ Tử Minh?"

Từ Thiếu Khiêm gật đầu một cái. Ba chữ này, khiến không khí trong phòng nháy mắt hạ xuống không độ.

Sau một lúc lâu trầm mặc, Từ Tử Chính mới lạnh lùng nói: "Hắn năm đó cướp đi tất cả tiền bạc Từ gia, làm hại Từ gia thiếu chút nữa phá sản, vì trả thù, còn dựng vụ tai nạn giao thông đâm chết mẹ con. Nếu quả thật là gã trở về, ta cũng muốn hỏi gã một câu, món nợ máu này gã định bồi thường như thế nào?" Trong mắt Từ Tử Chính loé lên một tia ngoan độc, cũng rất nhanh bình tĩnh lại, nhìn Từ Thiếu Khiêm nói: "Thiếu Khiêm, chuyện này tạm thời không cần con lo, ta sẽ xử lý"

"Nhưng mà…"

"Ta nhấn mạnh một lần, chuyện này con không cần nhúng tay tới." Từ Tử Chính bình tĩnh nói: "Cảnh sát đang điều tra, ta cũng sẽ tự phái người tra rõ. Nếu như chuyện này thật sự liên quan đến người kia, ta sẽ cho hắn một bài học. Con dù sao cũng là con trai trên danh nghĩa của gã, con là vãn bối, chuyện này con cũng không tiện ra mặt."

"Được rồi." Từ Thiếu Khiêm không thể làm gì khác ngoài gật đầu, "Có tin tức gì nhớ thông báo cho con."

"Ừ." Từ Tử Chính nhìn Từ Thiếu Khiêm nói, "Nghe Thiếu Bạch nói con làm hộ chiếu đi Mỹ? Quyết định xuất ngoại sao?"

Từ Thiếu Khiêm gật đầu một cái, "Con định đến công ty chi nhánh bên New York quan sát một chút, hơn nữa, Thiếu Bạch học

https://thuviensach.vn

bên đó, con cũng tiện chăm sóc nó."

"Con có thể sớm nghĩ thông suốt một chút, dĩ nhiên là chuyện tốt." Từ Tử Chính dừng một chút, "Nhưng An Nham thì sao? Con thích nó nhiều năm như vậy, vì nó bỏ ra nhiều thứ như vậy, thực sự cam tâm cứ buông tay như thế sao?"

Từ Thiếu Khiêm trầm mặc chốc lát, "Con không phải là người dễ dàng buông tay như vậy. Chẳng qua là… An Nham bây giờ rất chán ghét con, con không muốn ép cậu ấy nữa. Tự con… cũng cần thời gian yên tĩnh một chút."

Cái từ ghê tởm này, đối với Từ Thiếu Khiêm mà nói giống như một con dao sắc bén, cường ngạnh đâm nát một tia dịu dàng cuối cùng nơi đáy lòng hắn.

Từ Thiếu Khiêm là người kiêu ngạo như thế, bởi vì thích cậu, bởi vì nhớ cậu, không ngại vạn dặm đường xa mua vé máy bay đến Paris gặp cậu, đổi lấy chính là một câu chê bai ghê tởm của cậu? Đem trái tim nóng bỏng chân thành hai tay dâng lên trước mặt cậu, lại bị cậu chê bai vứt xuống mặt đất, hung hăng giẫm dưới chân, dùng sức đạp tới nát bấy.

Từ Thiếu Khiêm đột nhiên cảm thấy, yên lặng bảo vệ bên cạnh An Nham nhiều năm như vậy, bản thân vô số lần hướng về phía hắn nói "Tôi yêu cậu", cuối cùng cũng chỉ đổi được một câu "Cậu thật khiến tôi cảm thấy ghê tởm"... Thật là buồn cười đến hết thuốc chữa.

Mặc dù như thế, nhưng vẫn là không bỏ được cậu ấy, trong một khắc tiếng súng vang lên kia, trái tim cơ hồ muốn ngừng đập, tựa như phát điên mà tìm cậu ấy trong đám người, thời điểm An gia

https://thuviensach.vn

gặp chuyện không may, không cần hồi đáp mà ở lại bên cạnh cậu ấy, cho cậu ấy một chút khích lệ và an ủi…

Có lúc thậm chí Từ Thiếu Khiêm nghĩ rằng, An Nham đại khái là khắc tinh mệnh định của mình, nếu không, luôn luôn quả quyết dứt khoát như mình tại sao hết lần này đến lần khác ở trước mặt An Nham một lần lại một lần thất bại, nhưng đến giờ vẫn không có cách nào hoàn toàn buông tay.

***

Buổi trả lời phỏng vấn của Từ Thiếu Khiêm dự định mở vào ngày 20 tháng 6, cách hôm đó còn một khoảng thời gian, hắn liền cùng người đại diện Chu Mộc chuẩn bị xong hết thảy tình huống có thể xuất hiện ngày ấy.

Chiều hôm đó, Từ Thiếu Khiêm đang dọn dẹp hành lý trong biệt thự ở khu Nguyệt Hồ, đột nhiên nhận được một tin nhắn gửi đến từ An Nham: "Cậu có thời gian rảnh không? Sang nhà tôi một lúc đi."

Từ Thiếu Khiêm nhìn về phía điện thoại di động trầm mặc hồi lâu.

Hắn không biết An Nham lúc này còn tìm gặp hắn là vì lí do gì, chỉ là, thói quen nhiều năm qua khiến hắn không đành lòng trực tiếp cự tuyệt An Nham, không thể làm gì khác ngoài tạm thời buông công việc trong tay xuống, vào phòng vệ sinh rửa mặt thay quần áo rồi xoay người sang nhà An Nham bên cạnh.

Sau khi tiếng chuông cửa vang lên rất nhanh đã có người chạy ra mở cửa, An Nham mặc một thân đồ ở nhà, sắc mặt hình như

https://thuviensach.vn

có chút khó coi, đối diện với ánh mắt Từ Thiếu Khiêm, vội vàng không được tự nhiên chuyển tầm mắt, cúi đầu nói: "Vào đi…"

Từ Thiếu Khiêm đi vào trong nhà, ngồi xuống salon trong phòng khách, ngẩng đầu hỏi: "Cậu tìm tôi có việc gì?"

An Nham xoay người rót một chén nước cho hắn, ngón tay cầm cốc nước có chút cứng nhắc, nhắm mắt đặt nước trước mặt Từ Thiếu Khiêm, thấp giọng nói: "Uống chút nước đã."

Từ Thiếu Khiêm cũng không uống nước, chỉ là trầm mặc nhìn An Nham.

An Nham không dám đối diện với ánh mắt của hắn, không thể làm gì ngoài làm bộ vô tình hỏi: "Cậu đã quyết định thời gian ra nước ngoài chưa?"

"Rồi, vé máy bay ngày 21 tháng 6."

An Nham ngẩn ra, nhẹ nhàng siết chặt ngón tay, "Thế buổi trả lời phỏng vấn thì bao giờ? Lúc nào tổ chức?"

"Ngày 20."

"À, là ngày mai… Cậu đã chuẩn bị nói với phóng viên như thế nào chưa?"

Từ Thiếu Khiêm nhíu mày một cái, "An Nham, cậu yên tâm, tôi đã sắp xếp xong xuôi hết thảy, chuyện này sẽ không ảnh hưởng đến cậu."

https://thuviensach.vn

An Nham vội vàng nói: “Tôi, tôi không có ý này.”

Thấy dáng vẻ An Nham cúi thấp đầu sắc mặt tái nhợt, Từ Thiếu Khiêm khẽ thở dài, thấp giọng nói: “An Nham, tôi biết, chuyện tình cảm vốn không nên miễn cưỡng…. Trước kia bức cách cậu, là tôi quá nóng lòng, tôi không chịu nổi cậu nói yêu người khác, nhất thời xúc động mới…”

Nhớ tới tình cảnh bị hắn cưỡng bức ngày đó, An Nham không nhịn được nắm tay lại thật chặt.

Từ Thiếu Khiêm trầm mặc một chút, “Quên những kí ức không tốt kia đi, tôi sẽ không ép cậu làm bất cứ chuyện gì nữa.”

“…”

“Đúng rồi, dụng cụ làm bếp của tôi còn để bên này, chờ, tôi mang đi ngay đây.”

Từ Thiếu Khiêm đứng dậy đi vào bếp, đem từng thứ từng thứ đồ dùng hắn mang đến trước đây về nhà ở cách vách, rất nhanh, phòng bếp đã được hắn dọn sạch. Trở lại phòng khách, thấy An Nham còn ngồi nguyên tại đó ngẩn người, Từ Thiếu Khiêm khẽ thở dài, vỗ vỗ bả vai An Nham, thấp giọng nói: “Tôi đi trước, cậu hãy bảo trọng.”

An Nham đơ ra tại chỗ trầm mặc rất lâu, cho đến khi bên tai truyền đến tiếng cửa bị đóng lại, hắn mới chợt tỉnh ra.

Nghiêng đầu nhìn phòng bếp trống trơn, trong lòng đột nhiên buốt lạnh như băng, nhưng hắn căn bản không biết rõ mình

https://thuviensach.vn

muốn làm những gì.

Trên thực tế, bắt đầu từ một khắc Từ Thiếu Khiêm đi vào trong nhà kia, đầu óc An Nham đã biến thành một đống rối nùi.

Gọi hắn sang đây làm gì? Từ biệt ư? Từ Thiếu Khiêm không cần thêm một lời từ biệt này. Mặt dày giữ hắn lại ư? An Nham không làm được cái chuyện mất tôn nghiêm như vậy.

Là mình đã nói rất nhiều lời khó nghe, cố ý đuổi hắn đi. Khi ấy trong lúc hốt hoảng và tức giận, miệng không suy nghĩ đã nói rất nhiều lời đả thương người, Từ Thiếu Khiêm nhất định đã hoàn toàn thất vọng với hắn, cho nên mới quyết định buông tay.

Từ Thiếu Khiêm quyết định buông tay, hắn lại nên làm gì bây giờ?

Đối với người đàn ông đã từng không để ý đến tôn nghiêm của hắn, làm hắn bị thương và chịu sỉ nhục đó, đối với người đàn ông đã từng đẩy ngã hắn xuống giường cường bạo, hắn làm sao có thể vứt bỏ đi tôn nghiêm của chính mình, mặt dày chủ động khẩn cầu người kia ở lại?

An Nham hắn như vậy không phải sẽ trở thành trò cười lớn nhất sao? Phát hiện bản thân yêu Thiếu Khiêm nhưng mà đã quá muộn.

Sự thật rằng người đàn ông này rồi sẽ hoàn toàn rời đi khiến An Nham khó chịu đến trái tim gần như muốn nghẹn lại.

https://thuviensach.vn

Sắc mặt cứng đờ đứng dậy đi tới ban công, trong biệt thự cách vách, Từ Thiếu Khiêm đã thu dọng xong hành lý, hắn khởi động xe lái ra khỏi gara, xoay người vào nhà kéo một chiếc vali màu đen ra cho vào trong cốp, sau đó ngồi vào ghế lái khởi động chiếc xe màu bạc quen thuộc đi qua trước cổng, nhanh chóng biến mất phía cuối con đường.

An Nham nhìn thấy bóng xe đã đi xa, trong mũi một trận chua xót, cảm giác trống rỗng dưới đáy lòng càng trở nên thêm mãnh liệt.

Tối hôm đó, An Nham lại mơ mơ màng màng mất ngủ suốt đêm, sáng sớm hôm sau đã rời giường từ rất sớm, vào phòng vệ sinh dùng nước lạnh rửa mặt. Sau đó, hắn ngồi trong phòng khách bật ti vi, chuyển đến kênh văn nghệ.

Tin tức Từ Thiếu Khiêm muốn rút khỏi giới mấy ngày nay đã được ban bố thông qua các loại phương tiện truyền thông. Ảnh đế muốn rút khỏi giới, tin tức kinh động như vậy đương nhiên sẽ là tiêu điểm chú ý của truyền thông giới giải trí, hơn nữa tin Từ Thiếu Khiêm và An Nham ra tay quá nặng còn chưa có lấy một lời giải thích hợp lý, rất nhiều phóng viên từ sáng sớm đã chờ ở hội trường, hưng phấn cầm mic suy nghĩ sẽ đặt câu hỏi như thế nào.

Buổi trả lời phỏng vấn long trọng như vậy, quả nhiên kênh tống nghệ sẽ phát sóng trực tiếp tại hiện trường.

Từ Thiếu Khiêm đến đúng giờ, 8 giờ sáng, cùng người đại diện Chu Mộc đi vào hội trường. Hắn hôm nay mặc một thân vest màu xám bạc thập phần anh tuấn bất phàm, cùng một thần sắc lạnh lùng.

https://thuviensach.vn

Đúng lúc này, di động của An Nham đột nhiên vang lên, số máy gọi đến là của "Lưu Lộ", Lưu Lộ chính là đạo diễn Thành Phố Vô Tận, An Nham có chút nghi ngờ nhận điện thoại nói: "A lô, đạo diễn Lưu?"

Không ngờ, truyền đến bên tai cũng không phải là âm thanh dịu dàng thanh thuý của đạo diễn Lưu Lộ mà là giọng nói trầm thấp bình tĩnh của một người đàn ông, "An Nham? Tôi là đạo diễn 'Thành Phố Vô Tận hai', Cao Tân."

An Nham sửng sốt một chút, "Cao Tân?"

Thời điểm hắn ký hợp đồng, người đại diện từng nói qua với hắn, Lưu Lộ phải nằm viện nên giao đoàn làm phim lại cho học trò của bà là Cao Tân. Cao Tân đã từng quay mấy bộ phim có doanh thu phòng vé rất rốt, tài nghệ không hề kém thầy hắn, An Nham cũng không ngại chuyện đổi đạo diễn, liền trực tiếp ký tên lên hợp đồng.

An Nham kịp phản ứng, vội vàng lễ phép hỏi: "À, đạo diễn Cao, ngài tìm tôi có chuyện gì?"

Cao Tân giọng bình tĩnh nói: "Lưu Lộ là đạo sư của tôi, bà ấy bệnh nặng nằm viện không thể tiếp tục làm đạo diễn cho 'Thành Phố Vô Tận', cho nên giao nhiệm vụ này lại cho tôi, chắc rằng cậu đã nghe nói trước đó."

An Nham đáp: "Vâng, chuyện này tôi biết." Cao Tân thấp giọng nói: "Nhưng cậu không biết rằng bộ phim này đối với Lưu lão sư quan trọng nhường nào. Biên kịch là bạn tốt nhiều năm của bà, ban đầu vì viết kịch bản này, bọn họ tốn hết một năm, sửa đi sửa lại

https://thuviensach.vn

không dưới mười lần. Đối với bọn họ mà nói, 'Thành Phố Vô Tận' không chỉ là một bộ phim mà còn là ước mơ và tâm huyết của họ."

"…"

"Cậu và Từ Thiếu Khiêm đã sớm ký hợp đồng diễn tiếp phần sau, bây giờ lại đột nhiên nói không diễn, các cậu cho rằng đóng phim là trò đùa của con nít à?" Cao Tân nhướng nhướng mày, lạnh lùng nói: "An Nham, đừng vì mới lấy được giải thưởng tân sinh mà đã vui mừng tự mãn, đối với cậu mà nói chẳng qua chỉ là cái bắt đầu! Cậu không giữ lời hứa như vậy, ký hợp đồng xong lại huỷ, sau này còn có đạo diễn nào dám chọn cậu? Hy vọng cậu tỉnh táo lại mà suy nghĩ kỹ càng! Làm một diễn viên đối với cậu mà nói quan trọng nhất rốt cuộc là cái gì!"

Cao Tân trực tiếp cúp điện thoại, An Nham sửng sốt tại chỗ, thật lâu không phát ra được một lời.

Đúng vậy, "Thành Phố Vô Tận" đối với rất nhiều người mà nói, không đơn giản chỉ là một bộ phim điện ảnh, mà chính là tâm huyết và ước mơ của bọn họ.

Nhất là đạo diễn Lưu Lộ, thân thể bà vốn không tốt, vì quay bộ phim này mà phải chịu khổ cực mệt nhọc, đêm cuối năm rốt cuộc không chịu được mà phải vào bệnh viện, không thể không giao kịch tổ cho học trò của bà, dù ở trong tình huống bệnh nặng như thế bà cũng không bỏ được bộ phim này.

Mà mình thì sao? Sau khi đạt được giải thưởng tân sinh dưới sự chung tay góp sức cố gắng của tất cả mọi người trong đoàn làm phim lại bởi vì tức giận nhất thời nói ra một câu "Tôi không

https://thuviensach.vn

muốn diễn nữa" thất thường như vậy, còn đuổi Từ Thiếu Khiêm đi, để hắn ra mặt gánh vác hết thảy trách nhiệm…

Bởi vì bản thân không cách nào đối mặt với Từ Thiếu Khiêm mà làm cho đoàn làm phim chôn cùng, khiến tất cả những người yêu điện ảnh thất vọng, để cho phóng viên truyền thông chê cười, có đáng cười không?

—— Mấy hôm trước rốt cục suy nghĩ cái gì? Mình đã làm cái gì?

An Nham hận không thể cho mình một cái bạt tai thật mạnh.

Cao Tân mắng đúng, diễn viên đối với điện ảnh, không nên giống như trò đùa của trẻ con như vậy! Hợp đồng đã kí, lại đột nhiên huỷ ước không ký, đây coi như là xảy ra chuyện gì? Làm một người, hắn mất đi chữ tín, làm một diễn viên, hắn không có thái độ nghiêm túc! Chuyện không tôn trọng như vậy, hắn sao có thể làm được chứ?

Dù cho hắn hiện tại tâm tình mâu thuẫn không thể thản nhiên đối mặt với Từ Thiếu Khiêm, dù cho hắn bây giờ mới trì độn phát hiện mình yêu Từ Thiếu Khiêm, nhưng mà, diễn xuất vốn chính là nghề nghiệp của hắn, là việc hắn thích nhất, phân rõ giữa phim ảnh và đời thực, là tư chất cơ bản nhất của một diễn viên!

Nếu như ngay cả chút tâm tình này cũng không xử lí được, hắn còn tư cách gì đi giành giải thưởng diễn viên mới xuất sắc đó? Có tư cách gì được nhiều người yêu điện ảnh ủng hộ như vậy?

https://thuviensach.vn

An Nham nắm chặt nắm đấm, hít sâu một cái, rốt cục không do dự nữa lấy điện thoại di động ra, tìm số điện thoại của Từ Thiếu Khiêm trong danh bạ, ngón tay run rẩy nhấn xuống.

Tác giả có lời muốn nói: An Nham là một người ngu ngốc trì độn, suy nghĩ vấn đề luôn rất trực tiếp. Trước kia vẫn cho rằng mình là trai thẳng, trực tiếp cự tuyệt Từ Thiếu Khiêm, hoàn toàn không biết mình động tam, giờ thì tốt rồi, rốt cục phát hiện đã yêu Thiếu Khiêm, quả là bi kịch = =!

Chương 48

Buổi trả lời phỏng vấn sắp bắt đầu, đúng lúc này, Chu Mộc đột nhiên tiến đến bên tai Từ Thiếu Khiêm, hạ giọng nói: "An Nham gọi điện, nói là chuyện rất khẩn cấp, muốn anh lập tức tiếp máy."

An Nham gọi đến điện thoại Từ Thiếu Khiêm nửa ngày không được tiếp, gấp muốn chết, đành phải gọi cho Chu Mộc, cũng may điện thoại Chu Mộc vẫn luôn ở trạng thái mở máy, sau khi nhận được điện thoại của An Nham liền lập tức chuyển cho Từ Thiếu Khiêm.

Từ Thiếu Khiêm hơi hơi nhíu mày, làm một dấu tay xin lỗi với các phóng viên: "Thật xin lỗi, xin mọi người chờ một phút."

Hắn đi vào hậu trường tiếp điện thoại, hạ giọng "A lô" một tiếng, chợt nghe bên tai truyền đến âm thanh kích động của An Nham: "Thiếu Khiêm, tôi lần trước quá xúc động, đã nói rất nhiều lời không nên nói, tôi muốn diễn xong 'Thành Phố Vô Tận' với cậu, chúng ta đều đã kí hợp đồng, nếu như không diễn nữa sẽ thật có lỗi với rất nhiều người. Cho dù cậu thật sự quyết định rút khỏi giới giải

https://thuviensach.vn

trí, hãy đợi sau khi đóng xong bộ điện ảnh này, có được hay không?"

Thấy Từ Thiếu Khiêm không đáp, An Nham lại bất an lặp lại: "Thiếu Khiêm… Được không?"

Thanh âm của An Nham quá mức kích động, thậm chí còn hơi chút run run.

Trầm mặc kéo dài thật lâu, khiến cho An Nham hồi hộp nắm chặt điện thoại.

Chờ đợi như vậy, dài lâu tựa như qua cả một thế kỉ, mỗi một giây, với hắn mà nói đều là một loại dày vò, tâm tình bất an không yên làm cho hắn cơ hồ muốn phát điên. Chỉ đến giờ phút này, An Nham mới hiểu được, thì ra, chờ đợi câu trả lời thuyết phục của người yêu lại là một quá trình gian nan như vậy. Hắn căn bản khó có thể tưởng tượng Từ Thiếu Khiêm những năm gần đây đều là trải qua loại cảm giác này.

Cũng không biết qua bao lâu, Từ Thiếu Khiêm mới thấp giọng nói, "Được."

Một chữ đơn giản, làm cho tảng đá nơi đáy lòng An Nham rốt cục rơi xuống đất, giây phút mừng rỡ thậm chí không biết nên trả lời như thế nào, đành phải nói năng lộn xộn: "Thật tốt quá, Thiếu Khiêm… Cảm, cảm ơn cậu. Chúng ta hãy cùng nhau diễn xong thật tốt bộ phim này nhé."

Từ Thiếu Khiêm nói: "Không cần cảm ơn."

https://thuviensach.vn

Sau khi cúp máy, Từ Thiếu Khiêm mới hít sâu một hơi. Tuy rằng không biết An Nham vì sao đột nhiên thay đổi quyết định, thế nhưng hắn đã đồng ý với An Nham, mặc kệ là chuyện gì, chỉ cần An Nham gọi cho hắn một cuộc điện thoại, hắn tuyệt đối sẽ tận mọi khả năng. Nếu đã như vậy, hắn sẽ không cự tuyệt khẩn cầu của An Nham.

Bất quá nói thật, nhiều năm như vậy, An Nham chưa từng xin hắn cái gì. Không ngờ lần đầu tiên An Nham mở miệng, cư nhiên là bảo hắn diễn hết "Thành Phố Vô Tận"…?

Đây đúng là tâm nguyện lớn nhất của Từ Thiếu Khiêm trước khi rút khỏi giới giải trí.

Rốt cục là tại vì sao lại thế này? An Nham đột nhiên thay đổi quyết định? Từ Thiếu Khiêm nhíu nhíu mày, xoay người trở lại hội trường phỏng vấn, nhìn phóng viên chật kín đưới đài, Từ Thiếu Khiêm cầm lấy micro, ngữ khí bình tĩnh nói: "Thật có lỗi đã làm cho mọi người đợi lâu, tiếp theo, buổi trả lời phỏng vấn chính thức bắt đầu."

"Đầu tiên, tôi muốn tuyên bố một việc, bởi vì lý do gia đình, không lâu nữa tôi sẽ rời khỏi giới giải trí, giờ đây, tôi đặc biệt cảm ơn những người hâm mộ điện cảnh của tôi đã ủng hộ tôi nhiều năm như vậy." Từ Thiếu Khiêm dừng một chút, "Bất quá, tôi muốn thanh minh là trước khi rời khỏi làng giải trí, tôi sẽ tiếp tục hợp tác với An Nham, quay hết phần kết 'Thành Phố Vô Tận'."

"'Thành Phố Vô Tận' sẽ là bộ điện ảnh cuối cùng tôi vào vai diễn viên chính."

Các phóng viên có mặt tập thể trợn mắt há hốc mồm.

https://thuviensach.vn

Mấy ngày nay những tin tức "Từ Thiếu Khiêm và An Nham ra tay quá nặng", "'Thành Phố Vô Tận' không quay nữa" linh tinh điên cuồng truyền khắp nơi, không ngờ tới, một câu nói bình tĩnh của Từ Thiếu Khiêm cư nhiên phủ định hết toàn bộ những tin tức này.

Sau một đợt flash oanh tạc, có phóng viên kích động đứng lên đặt câu hỏi: "Xin hỏi vì sao lại đột nhiên thay đổi quyết định? Trước đó nói không quay tiếp 'Thành Phố Vô Tận', chẳng lẽ là nói dối lừa gạt đại chúng ư?"

Từ Thiếu Khiêm liếc mắt nhìn phóng viên kia một cái, thấp giọng nói: "Tôi chưa từng ở bất kì tình huống nào, công khai nói rằng sẽ không diễn 'Thành Phố Vô Tận' nữa như vậy. Tôi chỉ nói mình sẽ rời khỏi giới giải trí. Hợp đồng phần tiếp của Thành Phố Vô Tận đã sớm ký kết, trước khi lui giới tôi sẽ hoàn thành nó."

Phóng viên sửng sốt một chút, còn chưa kịp phản ứng, lại có người đứng lên hỏi: "Xin hỏi Thiếu Khiêm, về tin anh và An Nham ở phim trường ra tay quá nặng trước đó, hai anh vẫn chưa đưa ra câu trả lời thẳng thắn, đối với điều này anh giải thích như thế nào?"

"Quan hệ giữa tôi và An Nham vẫn luôn rất tốt, cái gọi là ra tay quá nặng ở phim trường…. đây chẳng qua là đùa giỡn giữa bạn bè với nhau. Hôm đó tôi đến tham ban, nói mấy câu chọc ghẹo cậu ấy, cậu ấy trong cơn tức giận đấm tôi một cú, An Nham chính là người tính tình thẳng thắn như vậy." Từ Thiếu Khiêm dừng một chút, quay đầu lại nhìn vị phóng viên đặt câu hỏi kia, "Nếu như không phải bởi vì quan hệ tốt, đổi lại là người khác, An Nham bận tâm đến hình tượng, chắc chắn sẽ không động thủ đánh người. Anh nói có đúng không?"

https://thuviensach.vn

Phóng viên: “Ơ, cái này…”

Từ Thiếu Khiêm mỉm cười, “Vấn đề kế tiếp.”

An Nham canh giữ trước ti vi sửng sốt lại sửng sốt, nhìn Từ Thiếu Khiêm thần sắc ung dung đối phố với đủ loại vấn đề gây khó dễ của phóng viên, biến đen thành trắng mà cư nhiên có thể nói đến lý lẽ hùng hồn như vậy, quả nhiên là phái diễn kỹ, chưa kể đến phóng viên bị hắn nói đến á khẩu không trả lời được, ngay cả An Nham cũng sắp bị hắn thuyết phục luôn rồi.

Phỏng vấn kéo dài một canh giờ, các câu hỏi của phóng viên đều được Từ Thiếu Khiêm tỉnh táo giải quyết, An Nham cuối cùng cũng yên lòng.

Quay đầu nhìn lại, trong điện thoại di động đầy những cuộc gọi nhỡ, có người đại diện Thường Lâm, mẹ Chu Bích Trân, em trai An Trạch, thậm chí cả tiểu sư muội Trần Thư Kỳ của Từ Thiếu Khiêm, nửa tiếng ngắn ngủi, di động của An Nham cơ hồ bị rung muốn vỡ ra.

Mới vừa rồi trong cơn kích động nhấn im lặng hoàn toàn không nghe thấy, vì vậy An Nham lại mặt dày gửi từng cái từng cái tin nhắn giải thích, những người khác lại rất dễ đối phó, chỉ có Chu Bích Trân bên kia vừa nhận được tin nhắn của An Nham liền giận dữ gọi điệnthoại lại, lạnh mặt nói: “An Nham! Con và Từ Thiếu Khiêm có phải muốn làm mẹ tức chết mới thoả hay không? Mẹ ở đây đã viết xong thông báo Từ Thiếu Khiêm rút khỏi giới giải trí, không đóng “Thành Phố Vô Tận” nữa trên trang web rồi!”

An Nham khẩn trương nói: “Gì ạ? Thông báo đã đăng chưa?”

https://thuviensach.vn

“Còn chưa đăng, định chờ sau khi phỏng vấn kết thúc lập tức ban bố.”

“Mau sửa lại một chút rồi phát.” Sợ mẹ nổi giận, An Nham lập tức thả giọng mềm nhũn, “Mẹ, mẹ đừng nóng giận a… Con tối hôm qua suy tính suốt đêm, đột nhiên nghĩ thông suốt, mẹ để con diễn hết bộ phim này đi. Chỉ cần đóng xong bộ phim này, Từ Thiếu Khiêm sau này lui khỏi giới cũng sẽ không bị chửi thảm, hơn nữa, con cũng không để lại vết nhơ không giữ chữ tín còn nữa, doanh thu bộ phim này chắc chắn sẽ không quá kém, cũng có thể kiếm rất nhiều tiền, làm một được ba, như vậy thật tốt.”

An Nham nói một tràng để che giấu sự chột dạ của mình, Chu Bích Trân lại thấp giọng ngắt lời hắn, “Không cần thiết giải thích nhiều như thế, mẹ biết con không phải là người thất thường như vậy. Trước đây không muốn diễn bộ phim này, con nhất định là có nỗi khổ trong lòng, đúng không?”

An Nham hốt hoảng nói: “Không phải! Mẹ, con không có nỗi khổ gì hết…”

“Được rồi, con không muốn nói cho mẹ biết chân tướng, mẹ cũng không ép con. Con bây giờ đột nhiên lại muốn diễn, mẹ không biết là vì nguyên nhân gì, nhưng mà, An Nham…” Chu Bích Trân dừng một chút, gằn từng tiếng nói: “Mẹ luôn đứng về phía con, bất kể xảy ra chuyện gì, mẹ đều không hy vọng con phải chịu bất kỳ uỷ khuất nào.”

“…” Một đoạn nói của Chu Bích Trân khiến hốc mắt An Nham từng đợt nóng lên, hồi lâu cũng không biết nói cái gì cho phải.

https://thuviensach.vn

Chu Bích Trân mềm giọng nói: “Mẹ biết, con nhất định đã chịu uỷ khuất rất lớn, cho nên mới kiên quyết từ chối diễn bộ phim này như vậy, có phải không?”

An Nham: “…”

“Con chịu ủy khuất nhất định là có liên quan đến Từ Thiếu Khiêm, đúng không?”

“Không phải, không liên quan đến cậu ấy.” An Nham vội vàng ngắt lời Chu Bích Trân, “Mẹ, mẹ đừng đoán mò, con sẽ diễn bộ phim này thật tốt.” Vừa nói vừa cố thản nhiên cười một cái, “Mẹ cứ chờ biểu hiện đặc sắc của con trai mẹ đi!”

Chu Bích Trân bất đắc dĩ nói: “Được rồi, nếu các con quyết định tiếp tục diễn, đối với công ty mà nói cũng là chuyện tốt. Nhưng mà… nếu con chịu uỷ khuất, nhất định phải nói với mẹ, mẹ sẽ giúp con.”

An Nham cười nói: “Biết rồi, mẹ cứ yên tâm đi!”

Sau khi cúp điện thoại, trong lòng An Nham cảm thấy ấm áp, nhưng đồng thời có chút khổ sở không nói nên lời.

Mẹ luôn mạnh miệng mềm lòng, từ nhỏ đến lớn, bất kể An Nham làm ra quyết định gì, bà cũng sẽ ủng hộ hắn, vẫn luôn đứng về phía con trai. Nhưng mà, mình nên lấy diện mục thế nào để nói với bà ngọn nguồn chân tướng?

Chân tướng chính là, đứa con trai thua kém này của mẹ từng bị Từ Thiếu Khiêm cường bạo, không cách nào đối mặt với hắn

https://thuviensach.vn

mà kiên quyết từ chối diễn "Thành Phố Vô Tận", nhưng ở thời điểm Từ Thiếu Khiêm muốn đi, lại bi kịch phát hiện… Mình cư nhiên yêu hắn?

Nếu như mẹ biết đứa con trai trì độn này của mẹ cư nhiên yêu một người đàn ông, bà có còn giống như trước không chút do dự đứng về phía nó không? Bà sẽ thản nhiên đối mặt với sự thực nó không cách nào kết hôn sinh con mà ở bên một người đàn ông chứ?

An Nham siết chặt điện thoại di động, chỉ cảm thấy đáy lòng từng trận khó chịu.

Hắn không muốn làm mẹ vì thế mà thương tâm, nhưng hắn cũng không muốn cứ thế từ bỏ Từ Thiêu Khiêm, sau khi phát hiện mình thật sự yêu Thiếu Khiêm, sự thật tàn khốc hơn lại đặt ra trước mắt: người nhà của hắn, căn bản cũng không thể tiếp nhận.

Muốn ở bên Từ Thiếu Khiêm, khó khăn phải đối mặt quá nhiều, ép An Nham đến gần như không thở nổi.

***

Buổi tối hôm đó, Cao Tân liên lạc với hai vị vai chính, xác định công việc của mỗi người, hạn chót tập hợp đoàn làm phim sự định vào ngày 24 tháng 6, cũng chính là ba ngày sau. Từ Thiếu Khiêm trở về Từ gia, giải thích rõ chuyện này với Từ Tử Chính, về phòng thu dọn đơn giản đồ đạc. Trước đó hắn định cùng Từ Thiếu Bạch sang Mỹ, cho nên mang vali trở về Từ gia, bây giờ nhìn lại, vali hành lí nào cần thu dọn lần nữa mang đến đoàn làm phim.

Đang trong phòng sửa sang lại đồ, đột nhiên nghe được một tràng tiếng gõ cửa. Từ Thiếu Khiêm xoay người mở cửa, chỉ thấy Từ

https://thuviensach.vn

Thiếu Bạch đứng bên ngoài, sắc mặt có chút lãnh đạm kỳ quái.

Từ Thiếu Khiêm lo lắng hỏi, "Thiếu Bạch, cậu làm sao vậy?"

Từ Thiếu Bạch ngẩng đầu nhìn hắn, "Anh, không phải lần trước anh nói, làm xong hộ chiếu sẽ cùng em sang Mỹ à?"

Từ Thiếu Bạch còn chưa tốt nghiệp, trong khoảng thời gian này bởi vì Từ Tử Chính bệnh nặng nằm viện, cậu xin nghỉ về nước chăm sóc Từ Tử Chính. Sau khi Từ Tử Chính xuất viện, cậu đương nhiên phải về trường học bên Mỹ tiếp tục hoàn thành việc học. Vốn còn tưởng rằng Từ Thiếu Khiêm sẽ cùng đi Mỹ với cậu, không ngờ tới, một cuộc điện thoại của An Nham lại một lần nữa khiến Từ Thiếu Khiêm thay đổi quyết định.

Từ Thiếu Bạch nghiêm túc nhìn chằm chằm Từ Thiếu Khiêm, ánh mắt lạnh như băng khiến Từ Thiếu Khiêm đột nhiên ngơ ngẩn. Đáy lòng nảy sinh cảm giác khác thường khiến cho Từ Thiếu Khiêm không khỏi tránh đi tầm mắt của em trai, thấp giọng nói: "Xin lỗi, Thiếu Bạch, bộ phim này anh nhất định phải quay xong, chuyện đi Mỹ, có thể sẽ kéo dài đến sang năm."

"Sang năm?" Từ Thiếu Bạch nhẹ nhàng mỉm cười nói, "Anh quên à, sang năm em sẽ phải tốt nghiệp."

"…" Từ Thiếu Khiêm trầm mặc.

"Cú điện thoại trong buổi họp báo sáng nay là An Nham gọi đến có phải không? Một cú điện thoại của anh ta đã làm anh thay đổi quyết định, anh vì anh ta chuyện gì cũng chịu làm, thậm chí trở nên không còn giống anh nữa."

https://thuviensach.vn

Ánh mắt Từ Thiếu Bạch nhìn thẳng Từ Thiếu Khiêm, lạnh lùng nói: "Anh giống như một con bọ nhỏ bé đáng thương, đi theo sau mông An Nham nhiều năm như vậy, nhưng mà anh ta thì sao? Anh ta đổi bạn gái còn chuyên cần hơn cả thay quần áo, anh ta có từng liếc mắt nhìn anh ư? Anh ta có cho anh một lời đáp trả ư? Anh còn chưa chết tâm, chẳng lẽ muốn tận mắt nhìn ngày nào đó anh ta kết hôn sinh con sao?"

"…" Lời nói của Từ Thiếu Bạch khiến cho trong lòng Từ Thiếu Khiêm dâng lên một trận đau nhói, sau một lát trầm mặc, mới lạnh mặt, thấp giọng nói, "Thiếu Bạch, bất kể An Nham như thế nào, đó là chuyện giữa anh và cậu ấy… Cậu quản quá nhiều rồi."

"Em quản quá nhiều?" Từ Thiếu Bạch nhìn Từ Thiếu Khiêm, gằn từng tiếng, thấp giọng nói, "Nếu như, có người giống như anh đơn phương An Nham, một mực yêu anh, nguyện ý vì anh bỏ ra hết thảy, thậm chí là mạng sống… Anh sẽ cho người đó cơ hội chứ? Dù chỉ là một lần thôi?"

Từ Thiếu Khiêm cũng ngẩng đầu lên, nhìn thẳng vào mắt em trai nói: "Không."

"Ồ?" Từ Thiếu Bạch nhướnh nhướnh mày, "Anh ngay cả tên của người đó cũng chưa hỏi mà đã có thể hạ quyết định như vậy sao?"

"Tình cảm vốn là chuyện anh tình tôi nguyện, anh không có nghĩa vụ phụ trách người thích anh. Tương tự, An Nham cũng không có nghĩa vụ nhất định phải đáp lại anh." Âm thanh của Từ Thiếu Khiêm tỉnh táo vô cùng, "Dù cho An Nham đổi bạn gái còn chuyên cần hơn cả thay quần áo, dù cho cậu ấy không cho anh bất kì câu trả lời chắc chắn nào, anh mặc dù sẽ khổ sở, nhưng đứng ở góc độ khách quan mà nói, An Nham cũng không làm gì sai."

https://thuviensach.vn

“Thích An Nham, là chuyện anh tự nguyện, không ai cưỡng ép cả. Dù là trong mắt cậu, An Nham có vô số khuyết điểm, nhưng đối với anh mà nói, cậu ấy là An Nham duy nhất của anh.”

“Tâm nguyện lớn nhất của anh là có thể ở bên cậu ấy, cho dù tâm nguyện này không cách nào đạt thành, anh cũng sẽ không miễn cưỡng bản thân cùng với người khác. Cho nên, bất kể người cậu nói kia là ai, anh cũng sẽ không cho người đó bất kì cơ hội nào.”

“Nếu quả thật có một người như vậy, anh chỉ có thể nói một tiếng… Xin lỗi.”

Từ Thiếu Khiêm vỗ nhè nhẹ bả vai em trai, “Thiếu Bạch, anh chính là người ích kỉ như vậy. Trong lòng anh chỉ có một vị trí, đã để lại cho An Nham, cũng sẽ không cho ai khác nữa.”

Từ Thiếu Khiêm dứt lời liền xách theo vali, xoay người vòng qua Từ Thiếu Bạch đi ra khỏi phòng ngủ, chỉ để lại một bóng lưng cao ngạo lãnh đạm.

Từ Thiếu Bạch nhìn bóng lưng đi xa của anh trai, hồi lâu sau, đột nhiên cười một tiếng, từ trong túi lấy ra chiếc điện thoại đang mở chế độ gọi, giọng ôn như nói với bên kia điện thoại: “Anh có nghe được hết chưa?”

“..” Trong điện thoại truyền tới tiếng thở hổn hển đè nén thống khổ.

Từ Thiếu Bạch mỉm cười nói: “Anh ấy chẳng những sẽ không cho anh cơ hội, thậm chí, ngay cả tên của anh cũng không có

https://thuviensach.vn

hứng thú muốn biết. Tất cả dịu dàng của anh ấy đều chỉ dành cho An Nham. Anh ấy nói, trong lòng anh ấy, đã không còn chừa bất kì chỗ nào cho người khác nữa."

Bên tai vang lên âm thanh hơi phát run của nam nhân: "Thiếu Bạch…. Đừng, đừng nói nữa."

"Có thể nghe rõ chứ? Nếu như có chỗ nào bỏ sót, tôi đã ghi lại toàn bộ, lúc nào cũng có thể đưa lại cho anh." Khoé miệng Từ Thiếu Bạch hiện lên một nụ cười ác liệt, trong đôi mắt đen láy thoáng qua một tia đau đớn tuyệt vọng, "Đây chính là người anh đơn phương rất nhiều năm, người đó ngay cả anh là ai đều không có hứng thú muốn biết đã trực tiếp từ chối không nhận. Mà…"

Tút – Bên tai bỗng nhiên truyền đến một đống tạp âm, điện thoại trong giây lát đột ngột bị ngắt máy.

Từ Thiếu Bạch nhìn điện thoại đã kết thúc cuộc gọi trong tay, hơi cười cười, giọng dịu dàng nói: "Mà… người chân chính thích anh, anh cho tới bây giờ cũng chưa từng… nhìn hắn lấy một cái…"

Từ Thiếu Bạch lưu lại ghi âm cuộc nói chuyện, cất di động vào trong túi, trông ra bên ngoài cửa sổ xe Từ Thiếu Khiêm đang dần dần biến mất trong bóng đêm, đôi mắt đen nhánh toả sáng bất chợt trở nên thâm thuý.

Tác giả có lời muốn nói: Các ngươi chỉ đoán trúng mở đầu, không đoán trúng kết thúc!

Từ Thiếu Bạch đích xác là Boss, bất quá, hàng này, không phải là bệnh nhược thụ, hàng này mới là quỷ súc. Thật giả heo ăn

https://thuviensach.vn

thịt hổ!

Người bên đầu kia điện thoại, mọi người có thể tiếp tục chơi trò phỏng đoán một chút a.

Chương 49

Cao Tân từng ở London rất nhiều năm, tương đối quen thuộc nơi này, vừa hay nơi đây có mấy địa điểm thích hợp cho một vài cảnh quay trong Thành Phố Vô Tận, Cao Tân quyết định đưa toàn bộ đoàn làm phim sang London lấy cảnh.

Mọi người trong đoàn làm phim tập thể đặt vé máy bay, sáng sớm ngày 24, An Nham và Thường Lâm cùng nhau chạy đến sân bay. Thường Lâm nhìn vẻ mặt hưng phấn của hắn thật sự không hiểu nổi trong đầu người này rốt cuộc đang suy nghĩ cái gì. Mấy ngày trước còn luôn mồm bảo không muốn diễn, đảo mắt đã thành dáng vẻ thật cao hứng, ngồi trong đại sảnh phòng chờ ở sân bay, nhàn rỗi nhàm chán còn lấy kịch bản ra nghiêm túc đọc?!

Không biết qua bao lâu, đột nhiên có người đi về phía nay. Người nọ mặc một thân trang phục hưu nhàn đơn giản, mũ lưỡi trai ép xuống rất thấp, trên mặt còn mang một chiếc kính râm. An Nham đương nhiên cũng đeo kính râm rất lớn, hai người ăn mặc như vậy đi trên đường rất khó bị nhận ra.

Nhưng ngay trong nháy máy đó, bọn họ lại đề không hẹn mà cùng nhận ra nhau.

Cảm giác quen thuộc do chung sống nhiều năm khiến An Nham ngay lập tức đi tới bên người Từ Thiếu Khiêm. Trong lòng

https://thuviensach.vn

hắn đột nhiên một trận khẩn trương, kịch bản trong tay bị dùng sức nắm chặt, ngay cả sống lưng cũng có chút cứng nhắc mất tự nhiên.

Từ Thiếu Khiêm thản nhiên như không ngồi xuống bên cạnh hắn, liếc kịch bản đang mở ra của An Nham một cái, thấp giọng nói: "Đừng đeo kính râm đọc sẽ rất hại mắt."

"À..." An Nham vội vàng gấp kịch bản lại, cười nói: "Tôi quá nhàm chán nên đọc một chút."

"Chán thì chơi trò chơi đi." Từ Thiếu Khiêm lấy máy tính bảng của mình ra, mở trò chơi đưa vào tay An Nham, "Còn một tiếng nữa mới lên máy bay, cậu cứ chơi một lúc đi."

An Nham vừa cúi đầu nhìn, lại là trò chơi chiến lược mà hắn thích chơi nhất. Hắn sau khi chơi cảm thấy rất thú vị nên đã giới chiệu trò chơi này cho mấy người bạn thân bên cạnh mình, không ngờ Từ Thiếu Khiêm cư nhiên thực sự tìm chơi.

Nghĩ đến đây, trái tim An Nham không khỏi ấm áp, nhận lấy máy tính, thấp giọng nói: "Cảm ơn."

"…" Từ Thiếu Khiêm có chút kinh ngạc. An Nham hiếm khi nghe lời như vậy, mình nói cái gì liền nghe cái đó, đóng kịch bản, cầm lấy máy tính còn chủ động mở miệng nói cảm ơn. Người này làm sao thế? Trước kia không phải là rất thích làm trái ý người khác sao?

Từ Thiếu Khiêm có chút nghi ngờ quay đầu lại nhìn về phía An Nham, chỉ thấy An Nham đang cúi đầu nghiêm túc chơi game, một đôi ngón tay thon dài di chuyển rất nhanh, chanh chóng đánh chết boss cửa thứ nhất. Nhìn chữ Win trên màn hình, khoé miệng An

https://thuviensach.vn

Nham không nhịn được câu lên một nụ cười đắc ý, lập tức nhấn bàn tiếp… Từ Thiếu Khiêm thích nhất chính là khi hắn cười một cách tự nhiên như vậy.

Những lời nói của Từ Thiếu Bạch đêm hôm đó khiến cho tâm tình vốn hỗn loạn của Từ Thiếu Khiêm trở nên thanh tĩnh lại. Theo như lời của Thiếu Bạch, nếu như cũng có người vẫn luôn đơn phương mình như vậy mình có thể dứt khoát đáp lại hay không? Câu trả lời đương nhiên là không.

Cho nên, An Nham cũng không sai.

Khách quan mà nói, chính mình bởi vì nhất thời tức giận mà trực tiếp cường bạo hắn mới là người không đáng tha thứ nhất. An Nham mạnh miệng mềm lòng, nên mới không so đo với hắn, nếu đổi lại là những người khác trong An gia… Chẳng hạn như An Lạc hay An trạch đã sớm một đao chém chết hắn.

Nghĩ đến đây, tâm tình Từ Thiếu Khiêm rõ ràng chuyển biến tốt hơn một chút. Nhìn An Nham cúi đầu nghiêm túc chơi game, không nhịn được muốn trêu chọc hắn một cái, liền mở miệng hỏi: “Cao Tân đáng sợ đến vậy à?”

“Hả?” An Nham vội vàng nhấn nút tạm dừng trên màn hình, quay đầu lại nhìn Từ Thiếu Khiêm, “Gì cơ?”

“Cao Tân trong giới nổi tiếng là đạo diễn độc miệng, do anh ta mắng cậu một trận nên cậu mới đột nhiên thay đổi quyết định hả?”

“… Ừ.” An Nham làm bộ thờ ơ cười một cái, nhịp tim lại có chút mất khống chế, cho dù có kính râm nhưng chạm phải tầm mắt

https://thuviensach.vn

của Từ Thiếu Khiêm vẫn khiến hô hấp của hắn có chút khó khăn.

Làm sao có thể nói ra lý do chân chính? Lý do chính là, An Nham trì độn rốt cục phát hiện mình yêu cậu, không bỏ được cậu, lại càng không nhẫn tâm để cậu sau khi rời đi lưng đeo tiếng xấu khắp nơi, cho nên không thể làm gì khác ngoài mượn cớ đạo diễn Cao Tân nổi giận, mặt dày giữ cậu lại, muốn cùng cậu đóng nốt bộ phim cuối cùng này…

"Ồ." Từ Thiếu Khiêm gật đầu một cái, vẻ mặt bình tĩnh nói: "Nậy sau khi khai máy tận lực phối hợp thật tốt, đừng nhớ đến chuyện trước kia nữa. Bắt đầu từ bây giờ, chúng ta chỉ là hợp tác đóng phim, tôi tin cậu có thể xử lý tốt."

"Ừ, tôi hiểu." An Nham gật đầu một cái, tiếp tục cúi đầu chơi trò chơi, lại rốt cuộc không sao tĩnh tâm được.

Người mình yêu ở bên cạnh, sắp tới còn phải cùng hắn quay phim… Nên làm cái gì bây giờ? Tỏ tình với hắn ư? Nhưng mà, tỏ tình với người từng cường bạo mình, vậy sẽ cần da mặt vô cùng dày và dũng khí thật lớn! An Nham tự nhận là vẫn chưa đến được cảnh giới đó. Huống chi, người nhà có đồng ý hay không cũng hoàn toàn không nắm chắc, không thể cứ vội vàng quyết định như vậy được.

Bởi vì thực sự yêu người này cho nên hết thảy đều không thể sơ suất. Tốt nhất là phải suy nghĩ kỹ nên làm như thế nào, xử lý vấn đề gia đình đôi bên như thế nào, xử lý sự phản đối của người hâm mộ và đạn pháo của phóng viên trong giới giải trí như thế nào… Tốt nhất là phải nghĩ rõ ràng không thể vừa thông suốt đã làm loạn để Từ Thiếu Khiêm cũng lâm vào khốn cảnh.

Vấn đề cần suy tính thật quá nhiều…

https://thuviensach.vn

An Nham đột nhiên phát hiện yêu một người thật phiền phức. Hắn trước kia gây scandal với mấy sao nữa cho tới giờ chưa từng cân nhắc nhiều như vậy, là bởi vì hắn chưa từng động tâm. Đôi bên anh tình tôi nguyện mượn nhóm chó săn làm trò một cái, chả cần lo lắng trước sau gì, cũng căn bản không cần lo lắng vấn đề người nhà, bởi vì bọn họ đều không nghĩ đến mang đối phương về nhà gặp cha mẹ.

Nhưng mà, lần này là thật sự yêu Từ Thiếu Khiêm, cho nên mới phải nhắc đến… vấn đề đưa Từ Thiếu Khiêm về nhà, cha mẹ sẽ thương tâm nhường nào, mình sẽ bị ông nội đánh thảm ra sao.

Thật ra thì, ngay từ lúc Tiếu Khiêm tỏ tình tự mình đã bắt đầu cân nhắc đến người trong nhà. Điều này chứng minh, khi đó, trong tiềm thức của mình chính là lấy "chúng ta ở bên nhau thì sẽ thế nào" để cân nhắc vấn đề chứ không phải "mình có thích cậu ấy hay không."

Cho nên, thật ra có lẽ là từ rất sớm, mình đã yêu hắn, chẳng qua là quá trì độn nên không phát hiện…

Càng nghĩ tâm càng loạn, hai tay An Nham bắt đầu tuỳ tiện nhấn lung tung.

Từ Thiếu Khiêm nghiêng đầu nhìn An Nham, quái lạ, tay An Nham mới rồi nhanh như bay, suy nghĩ rõ ràng rất nhanh đã đánh chết boss mấy level. Nhưng mà lúc này, hắn đột nhiên luống cuống tay chân, liên tục nhấn loạn trên màn hình, một lần rồi một lần game over, thậm chí ngay cả gò má cũng gấp đến độ hơi đỏ lên.

https://thuviensach.vn

Từ Thiếu Khiêm hơi chút nghi ngờ nghĩ… mấy cửa sau khó đến thế à?

Sắp phải lên máy bay, An Nham nghe được thông báo từ loa phát thanh, liền đóng máy tính lại, lấy điện thoại di động ra gửi tin nhắn cho anh trai nói lời từ biệt.

"Anh, Vô tận 2 sắp mở máy, em và đoàn làm phim đến London lấy cảnh. Thời gian quá vội, không kịp đến chào tạm biệt anh, mau khoẻ lại nhé! An Nham yêu anh."

Tin nhắn vừa gửi, di động Từ Thiếu Khiêm liền vang lên. Từ Thiếu Khiêm lấy điện thoại di động ra, nhìn trên màn hình nhảy ra một tin nhắn đến từ An Nham: "Anh, Vô tận 2 sắp mở máy… An Nham yêu anh."

Khoé miệng Từ Thiếu Khiêm hơi hơi giương lên, thấp giọng nói: "Cậu gửi nhầm rồi."

"Hở?" An Nham nghi ngờ quay đầu lại nhìn hắn, Từ Thiếu Khiêm đưa di động đến trước mắt An Nham, chỉ chỉ tin nhắn kia.

Ngón tay của hắn vừa đúng chỉ lên mấy chữ "An Nham yêu anh" kia, An Nham nhìn thấy tin nhắn này, nhất thời lúng túng đỏ mặt, lắp ba lắp bắp giải thích: "Tôi, tôi gửi cho anh tôi, lỡ tay, ngại quá…"

Trong danh bạ điện thoại của hắn có một nhóm "người quan trọng", Từ Thiếu Khiêm cũng ở trong nhóm đó, khoảng cách tương đối gần với tên anh trai, cho nên mới trượt tay gửi nhầm.

https://thuviensach.vn

An Nham đỏ mặt gửi lại tin nhắn này cho anh trai. Từ Thiếu Khiêm cũng nhân tiện gửi một tin nhắn thăm hỏi cho An Lạc, bấy giờ mới nhấc hành lý lên, cùng An Nham lên máy bay.

Một hàng trong khoang có bốn ghế, ở giữa là lối đi, bởi vì là Cao Tân đặt vé cho bọn họ, chỗ ngồi của Từ Thiếu Khiêm vừa đúng cùng một chỗ với An Nham. Thường Lâm và Chu Mộc cùng một chỗ, cái này đương nhiên là trùng hợp lúc lấy vé tạo thành.

An Nham nhìn sắp xếp chỗ ngồi này, lập tức muốn đổi chỗ với Chu Mộc ngồi cùng người đại diện không liệu được, còn chưa kịp mở miệng đã thấy Chu Mộc sắc mặt bình tĩnh cất xong hành lý, ngồi xuống bên cạnh Thường Lâm, quay đầu lại nói với Từ Thiếu Khiêm: "Các vị ngồi cùng nhau? Vậy thì tốt rồi, tiện bề thảo luận tình huống phim, tôi ngủ trước một lúc, tối hôm qua mất ngủ nhức đầu quá."

Từ Thiếu Khiêm gật đầu một cái: "Được, anh ngủ đi."

Chu Mộc dứt lời liền thắt chặt dây an toàn, đeo tai nghe nhắm hai mắt lại.

Chậc, đại khái là do vật họp theo loài, tính tình người đại diện của Từ Thiếu Khiêm có chút giống hắn, lãnh lãnh đạm đạm, cũng không nói nhiều.

An Nham đứng ở lối đó định đổi chỗ ngồi lúng túng gãi gãi đầu, thấy Chu Mộc nhắm mắt lại không để ý đến người khác, không thể làm gì khác ngoài sắc mặt cứng đờ ngồi lại xuống vị trí của mình.

https://thuviensach.vn

Sau khi tất cả mọi người ngồi xong, lại là giáo dục an toàn trên không theo thông lệ, An Nham làm bộ bình tĩnh nghiêng đầu nhìn ra ngoài cửa sổ, cảm giác động tĩnh của nam nhân bên cạnh, nhịp tim cũng thoát khỏi khống chế dần dần tăng nhanh –

Chuyện thân mật hơn giữa hai người cũng đã làm. Từ Thiếu Khiêm từng dùng phương thức đó tiến vào thân thể hắn, lần đầu tiên bị cường bạo mà tức giận, lần thứ hai dưới tác dụng của thuốc hoàn toàn đánh mất lý trí, lúc ấy căn bản không có mấy loại tâm tình như xấu hổ hay khẩn trương, chỉ cảm thấy bị một người đàn ông xâm phạm thân thể là một nỗi sỉ nhục lớn lao.

Nhưng mà bây giờ, chỉ mới ngồi bên cạnh Từ Thiếu Khiêm, ngửi mùi hương quen thuộc trên người hắn, lại khiến cho An Nham một trận khẩn trương. Làm nam nhân trưởng thành, lại giống như tiểu thiếu niên mới biết yêu gặp được mối tình đầu, khẩn trương đến nỗi lòng bàn tay cũng bắt đầu đổ mồ hôi.

An Nham âm thầm nắm hai tay dời lực chú ý. Trước kia kết giao bao nhiêu mỹ nữ, cho đến nay chưa từng trải nghiệm cảm giác khẩn trương luống cuống như thế bao giờ. Hiện tại chỉ là ngồi bên cạnh Từ Thiếu Khiêm đã hồi hộp đến tim đập gia tốc… Đến tuổi này mới lần đầu yêu một người, An Nham nhất thời cảm thấy bản thân thế này bao năm đều sống uổng!

Giáo dục an toàn chấm dứt, máy bay nhanh chóng vững vàng trượt khỏi đường chạy. Sau khi tiến vào trạng thái phi hành an toàn, thiết bị điện tử được cho phép bật, Từ Thiếu Khiêm liền bật máy tính bảng đưa cho An Nham, nói: “Còn lâu nữa mới đến London, cậu chán thì tiếp tục chơi đi, tôi ngủ trước một lúc.”

“Ừ,” An Nham cầm lấy máy tính, tiếp tục chơi trò chơi vừa rồi.

https://thuviensach.vn

Từ Thiếu Khiêm bật nhạc, đeo tai nghe, dựa vào trên ghế nhắm hai mắt lại.

Đoạn nói chuyện kia của Từ Thiếu Bạch tối hôm qua làm hắn có chút phiền lòng, cả một đêm không thể ngủ được. Trong chuyện này, Từ Thiếu Khiêm tương đối bình tĩnh không thể nghi ngờ. Nếu xác định trong lòng mình chỉ có An Nham, như vậy, hắn liền không thể cho những người khác cơ hội. Mặc kệ người kia là ai, hắn cũng sẽ không mềm lòng.

Người kia có lẽ là một người bạn thân cận bên cạnh, hoặc là cấp dưới trong công ty? Nhưng ít nhất có thể khẳng định đó là người Thiếu Bạch quen biết. Từ Thiếu Khiêm không muốn đoán tiếp, hắn thậm chí không muốn biết chân tướng. Bị người thầm thích rất nhiều năm, giống như là không hiểu a làm sao nợ một nhân tình, loại cảm giác này rất không được tự nhiên.

Từ Thiếu Khiêm nhắm mắt lại, không suy nghĩ mấy chuyện phiền lòng đó nữa.

Hít thở sâu điều chỉnh tư thế một chút, một đêm không ngủ mệt nhọc khiến Từ Thiếu Khiêm nhanh chóng nặng nề thiếp đi.

Thật lâu sau…

An Nham đang chuyên tâm chơi trò chơi, trên vai đột nhiên trầm xuống, An Nham run tay một cái, trên màn hình nhảy ra một hàng chữ GAME OVER thật lớn!

https://thuviensach.vn

An Nham cứng ngắc quay đầu lại, chỉ thấy đầu Từ Thiếu Khiêm cư nhiên gối lên vai mình. Động tác quay đầu này của hắn, vừa lúc hôn lên trán Từ Thiếu Khiêm, mùi hương dầu gội nhẹ nhàng khoan khoái dễ ngửi Từ Thiếu Khiêm hay dùng nhất thời tràn ngập toàn bộ khoang mũi.

An Nham sửng sốt, hồi lâu sau mới phản ứng lại. Chính mình thế nhưng vừa mới hôn Từ Thiếu Khiêm, mà Từ Thiếu Khiêm cư nhiên ngủ say coi hắn làm gối đầu.

"…" Mặt An Nham nhất thời hồng lên, thân thể lập tức như pho tượng đơ ra tại chỗ.

Nhìn dáng vẻ đầy mệt mỏi trên mặt của Từ Thiếu Khiêm, An Nham căn bản không nỡ đánh thức hắn. Nhưng mà, bị hắn gối lên bả vai ngủ như vậy, vùng cổ mẫn cảm không ngừng cảm nhận được hô hấp ấm áp của hắn phất qua, mũi ngửi được cũng tất cả đều là hương vị quen thuộc trên người hắn, tim An Nham đập nhanh đến gần như muốn nhảy ra khỏi lồng ngực.

Sau một hồi trầm mặc cứng ngắc, thấy Từ Thiếu Khiêm ngủ thật sự say, hoàn toàn không có ý định rời khỏi cái "gối đầu" này, An Nham đành hít sâu, điều chỉnh tốc độ tim đập, thả lòng thân thể, lấy tay nhẹ nhàng xê dịch dầu hắn để hắn gối lên vai mình ngủ được thoải mái hơn một chút.

Chỉnh sửa nửa ngày, sau khi cố định đầu Từ Thiếu Khiêm xong, An Nham mới lại cầm máy tính bảng lên. Tâm loạn như ma, trò chơi hoàn toàn không chơi được, dứt khoát thuận tay mở chương trình đọc bật file text kịch bản, lật đến cảnh hai mươi, đọc cẩn thận.

Thnàh phố vô tận II, cảnh thứ hai mươi:

https://thuviensach.vn

Bác sĩ Kha Ân cấy ghép nội tạng của người nhân bản Tiểu Thất lên người em trai, nhìn thi thể lạnh lẽo trên đài phẫu thuật kia, Kha Ân đột nhiên phát hiện, thì ra mình từ lúc bất tri bất giác nào đã yêu người nhân bản kia. Đáng buồn là, khi hắn phát hiện sự thực này, cư nhiên cũng là lúc hắn đã tự tay chấm dứt sinh mệnh người mình yêu.

Bác sĩ Kha Ân ngủ trong phòng thí nghiệm, mơ một giấc mơ, hắn mơ thấy mình hôn Tiểu Thất, mà Tiểu Thất cũng đáp lại hắn, hai người nhiệt tình ôm hôn nơi đầu đường dưới ánh hoàng hôn.

"…" An Nham sắc mặt cứng ngắc tắt kịch bản đi.

Trong kịch bản có nhiều cảnh hôn quá, ai nói cho hắn biết nên làm cái gì bây giờ…?

Chương 50

Thời điểm sắp đến London, Từ Thiếu Khiêm bị radio trên máy bay đánh thức, thời điểm tỉnh lại phát hiện mình cư nhiên gối lên bả vai An Nham ngủ suốt đường, Từ Thiếu Khiêm thần sắc bình tĩnh đứng thẳng dậy, thấp giọng hỏi: "Sắp đến chưa?"

An Nham xấu hổ cười cười nói: "Ừ, sắp đến rồi."

Đầu Từ Thiếu Khiêm thật nặng, gối một cái đã qua luôn vài tiếng, bả vai An Nham vô cùng đau nhức. Nhưng kỳ quái là được nam nhân luôn cường thế kiêu ngạo này không hề phòng bị gối lên vai ngủ, đáy lòng An Nham cư nhiên cảm thấy…. tràn đầy hạnh

https://thuviensach.vn

phúc. Thật sự là đáng chết! Sau khi nhận ra đã yêu hắn, chẳng những tuyệt không kháng cự hắn tiếp cận, ngược lại còn thấy thích.

Từ Thiếu Khiêm đương nhiên không biết tâm tư An Nham. Dù sao nhiều năm như vậy đã quen không được An Nham để tâm, đoạn thời gian trước còn bị hắn chửi ghê tởm, Từ Thiếu Khiêm làm sao ngờ được, gia khoả An Nham trì động này lại đột nhiên thông suốt phát hiện mình yêu đối phương? Đây quả thực làm người khó tin hơn cả trúng vé số trăm vạn!

Thời điểm ra khỏi sân bay liền nhìn thấy Cao Tân đứng cách đó không xa chờ người, hắn sang bên này trước dàn xếp mọi chuyện, hôm nay tự mình đến sân bay đón tiếp, tìm một chiếc xe thật lớn, cùng đón đoàn người Từ Thiếu Khiêm và An Nham về khách sạn.

Sau khi đến Khách sạn, Cao Tân trực tiếp đưa hai người đến nhà hàng đã đặt trước, giám chế, phó đạo diễn, nhiếp ảnh gia riêng của Cao Tân đã sớm chờ ở đó. Mọi người chào hỏi lẫn nhau, Cao Tân liền mở miệng nói: "Chúng ta ăn cơm trước… Thiếu Khiêm và An Nham dùng bữa xong thì đến phòng tôi một lúc, tôi nói đơn giản lịch trình mấy ngày tới một chút cho các cậu."

An Nham cười nói: "Rõ, đạo diễn Cao!""

Cao Tân tuy rằng chỉ lớn hơn An Nham bảy tám tuổi, nhưng được mệnh danh là đạo diễn độc miệng có tiếng trong giới, nghe nói còn từng mắng không ít nữ diễn viên trẻ tuổi phát khóc, An Nham đương nhiên kính sợ hắn mời phần, sợ mình không cẩn thận chọc tức đạo diễn bị hắn thoá mạ tới bến.

https://thuviensach.vn

An Nham đói meo nhanh chóng đã càn quét sạch thức ăn trước mặt, sau khi tiêu cơm, mọi người trở về phòng mình. Lần này Cao Tân đặt phòng đôi, diễn viên ở cùng người đại diện, An Nham trở về phòng xong liền vào phòng tắm tắm rửa, Thường Lâm ở bên ngoài tay chân lanh lẹ thu dọn hành lý.

Chờ An Nham rắm rửa xong đi ra, tri kỷ Thường Lâm đã an bài hết thảy thoả đáng, còn tìm luôn quần áo cho An Nham, "Này, thay nhanh lên, phòng đạo diễn Cao là 1407, hai ta cùng đi, tôi ghi nhớ lịch trình một chút."

Thường Lâm đi theo bên cạnh An Nham nhiều năm, đã quen làm bảo mẫu cho hắn, An Nham cũng rất nghe lời nhanh chóng thay quần áo, tay cầm kịch bản đầy mặt tươi cười theo Thường Lâm đi gõ cửa phòng đạo diễn.

"Vào đi!"

Cửa không khoá, An Nham trực tiếp đẩy cửa bước vào.

Trong phòng, Cao Tân vừa tắm rửa xong miễn cưỡng nằm trên ghế, áo ngủ chưa cài hết, lộ ra một mảng da trắng nõn trước ngực. Từ Thiếu Khiêm đang ngồi bên cạnh nghe hắn nói gì đó, khoảng cách giữa hai người thực sự rất gần, môi Cao Tân cơ hồ muốn dán lên tai Từ Thiếu Khiêm… Hình ảnh kia khiến An Nham căm tức, trong lòng không hiểu sao ất khó chịu.

"Đạo diễn Cao!" An Nham cười cười bước vào trong phòng chào hỏi, tiện thể cắt ngang đối thoại giữa Cao Tân và Từ Thiếu Khiêm.

https://thuviensach.vn

Cao Tân ngẩng đầu liếc hắn một cái, chỉ chỉ sofa bên cạnh nói, "Ngồi đi."

An Nham và Thường Lâm cùng nhau đi qua ngồi xuống, Cao Tân lúc này mới đứng dậy, lấy kịch bản đặt trên bàn qua, "Chúng ta lần này đến London lấy cảnh, thời gian gấp gáp, cho nên sẽ không quay theo trình tự tình tiết phim, kịch bản sẽ toàn bộ hỗn loạn, đầu tiên quay hết toàn bộ những đoạn cùng một cảnh rồi lại sang một cảnh khác, yêu cầu khống chế cảm xúc đối với hai diễn viên chính các cậu sẽ tương đối cao."

Cảnh tượng thay đổi cùng tiến triển tình huống kịch đều không thống nhất, quay không có trật tự như vậy cũng là thủ pháp rất nhiều đoàn làm phim quen dùng. Trước kia khi An Nham quay Thiếu Niên Thiên Tử, có mấy ngày trời đổ tuyết lớn, đạo diễn liền đem toàn bộ phần cần cảnh tuyết trong kịch bản quay hết một thể, thay vào đó giảm được công phu phun bọt nước tạo tuyết.

An Nham hiểu ô gật đầu, "Tôi biết rồi, ngài nói mấy màn cần quay trước kia cho tôi, để tôi chuẩn bị kỹ kịch bản."

"Ừ." Cao Tân cầm bút, lấy kịch bản từ trong tay An Nham nhanh chóng phác thảo "vài nét", "Mấy màn này ngày mai sẽ đến nhà thờ quay, tôi gạch ra cho cậu, đêm nay làm quen trước một chút." Gạch xong lại ngẩng đầu nhìn An Nham nói: "Cậu trong bộ phim này cần sắm bai ba nhân vật, Tiểu Thất đã chết, Kha Minh em trai Kha Ân, và một người nhân bản số năm đã chạy khỏi phòng thí nghiệm trước đó, thay đổi giữa các nhân vật cực kỳ thường xuyên, rất khảo nghiệm bản lĩnh của cậu, có gì khó khăn lúc nào cũng có thể trao đổi với tôi."

Bởi vì gen của những người nhân bản này đều đến từ chính em trai bác sĩ Kha Ân – Kha Minh, vài người có ngoại hình giống

https://thuviensach.vn

nhau như đúc, cho nên toàn bộ đều do An Nham thủ vai, kiểu diễn đồng thời sắm vai vài người riêng biệt trong một bộ phim như vậy, tương đối khảo nghiệm bản lĩnh diễn viên, nắm chắc cảm xúc và tâm tình quả thật chính là tinh thần phân liệt.

Bản thân An Nham vốn thực cảm thấy hứng thú đối với diễn xuất, hắn thích nhất là khiêu chiến với những vai diễn khác nhau, cầm lại kịch bản từ trong tay Cao Tân, nóng lòng muốn thử mà gật đầu, cười nói: "Rõ thưa đạo diễn Cao! Tôi sẽ diễn thật tốt!"

Cao Tân gật gật đầu, thần sắc bình tĩnh nói: "Còn điều này nữa, cậu hẳn là đã từng nghe nói, tính tình tôi không tốt lắm, trong quá tình quay phim diễn viên có cấn đề gì, tôi sẽ trực tiếp mắng cậu, cậu đừng để tâm."

An Nham cười khoát tay: "Không đâu! Tôi làm không tốt ngài cứ việc mắng, không sao cả!"

"…" Nhìn dáng vẻ cười tủm tỉm của An Nham, Cao Tân cảm thấy mắng người kia thạt sự là lãng phí tình cảm. Biểu tình nghiêm túc gật đầu, nói, "Được. Vậy năm giờ sáng mai tập hợp ở đại sảnh, trực tiếp đi quay cảnh mặt trời mọc kia, quay xong rồi đi ăn sáng. Phi hành đường dài chắc các cậu cũng mệt rồi, về sớm nghỉ ngơi trước đi, sáng mai đừng đến muộn."

Hai người rời khỏi phòng đạo diễn ở bên ngoài hành lang, đột nhiên Từ Thiếu Khiêm gọi An Nham lại.

"An Nham."

An Nham nghi hoặc quay đầu, "Ừ?"

https://thuviensach.vn

“Cảnh ngày mai cậu phải đóng vai hai nhân vật, nếu cảm thấy có vấn đề chúng ta có thể tập trước một lúc.”

Nhìn thần sắc mỏi mệt của nam nhân trước mặt, An Nham vội cười cười nói: “Không có việc gì, cậu mệt quá thì nhanh đi nghỉ ngơi đi, tôi đi về xem kỹ kịch bản trước.”

Từ Thiếu Khiêm trầm mặc một lát, “Được rồi.”

Hai người tách ra trở về phòng, Từ Thiếu Khiêm nhanh chóng ngủ thiếp đi, An Nham bật đèn bàn đầu giường, ôn tập lại kịch bản một lần. Kịch bản Thành Phố Vô Tận hai thực ngược tâm, trong bộ một, người nhân bản An Nham đóng yêu bác sĩ do Từ Thiếu Khiêm đóng, đáng buồn là, bác sĩ vẫn không coi hắn là một con người, cuối cùng thậm chí không chút do dự cấy ghép nội tạng của hắn cho em trai.

Trong phần hai, sau khi người nhân bản chết, bác sĩ Kha An nhận mình cư nhiên yêu người kia, tình yêu muộn màng như vậy, so với bộ một còn tuyệt vọng hơn. Trong bộ một, tuy rằng người mình yêu không thể đáp lại nhưng ít nhất hắn còn sống, nhưng trong bộ hai, khi Kha Ân phát hiện mình yêu người kia, người kia đã rời đi vĩnh viễn..

An Nham xem kịch bản đến nhập tâm, đáy lòng không nhịn được dâng lên chua xót. So với người trong kịch bản hắn kỳ thực hạnh phúc hơn, ít nhất hắn tuy rằng trì độn, nhưng khi hắn phát hiện mình yêu Thiếu Khiêm, Thiếu Khiêm vẫn còn ở đây. Tuy rằng bọn họ từng thương tổn lẫn nhau, nhưng ít nhất vẫn còn cơ hội cứu chữa.

https://thuviensach.vn

Một màn kịch bản này là cảnh Kha Ân đưa em trai Kha Minh di tản bộ ở phụ cận nhà thờ, đúng dịp nhìn thấy mặt trời mọc lúc bình minh. Nụ cười tươi của Kha Minh dưới ánh mặt trời khiến Kha Ân trong thảng thốt tương rằng mình gặp lại được người nhân bản kia, nhìn em trai mà tim đập loạn nhịp rất lâu, khi lấy lại tình thần lại bi ai phát hiện mình bởi vì nhung nhớ quá nhiều cư nhiên nhận nhầm em trai thành người kia.

Trong tình tiết phim xen kẽ hồi ức của Kha Ân, rất nhiều năm trước, hắn cũng từng cùng người nhân bản đi qua nhà thờ...

Chỗ khó của đoạn phim này, nhất là Từ Thiếu Khiêm thể hiện cảm xúc thống khổ, tuyệt vọng, nhì là An Nham thay đổi giữa hai nhân vật em trai của người kia và người nhân bản Tiểu Thất. Bởi vì cùng địa điểm quay, một là hiện thực, một là hồi ức, nắm chắc cảm xúc tương đối khảo nghiệm bản lĩnh diễn viên.

An Nham thử mô phỏng toàn bộ quá trình cảnh diễn này một lần trong lòng rồi bắt đầu học thuộc kịch bản làu làu, lúc này mới cảm thấy mỹ mãn buông kịch bản, yên tâm tiến vào mộng đẹp.

Trong mộng xuất hiện một ít cảnh tượng loạn thất bát tao.

Hắn mơ mơ màng màng mộng thấy cái đêm sau khi bị hạ thuốc kia, Từ Thiếu Khiêm ở trong phòng tắm nhiệt tình ôm hắn, một lần lại một lần xâm phạm hắn, loại nhiệt độ cơ hồ muốn làm bỏng người, từ trong cơ thể dâng lên khoái cảm tiêu hồn thực cốt, khiến An Nham ở trong mộng bất an cuộn tròn thân thể.

Thời điểm sáng sớm tỉnh lại, quần lót cư nhiên ướt một mảng…

https://thuviensach.vn

An Nham sửng sốt một chút, nhận ra đó là cái gì, hai má lập tức đỏ tưng bừng, giống như mèo bị dẫm phải đuôi trực tiếp nhảy dựng khỏi giường.

Thường Lâm trên giường bên kia kinh ngạc nói: "An Nham cậu làm gì thế? Động đất à?"

An Nham đỏ mặt nói: "Tiêu, tiêu chảy!"

Vừa dứt lời, bóng dáng An Nham đã như gió lốc biến mất khỏi tầm nhìn. Thường Lâm khó hiểu gãi gãi đầu, tiêu chảy cần…. gấp đến vậy à?

An Nham vọt vào toilet, nhanh chóng cởi quần lót ra, thấy tinh dịch màu trắng bên trên hai má từng đợt nóng lên. Ngón tay cứng ngắc giặt sạch quần lót, sau đó mở vòi hoa sen tắm nước lạnh để dập tắt tình dục đang rục rịch trong cơ thể. Trong lòng thầm mắng bản thân háo sắc, cư nhiên ở trong mộng ôm Từ Thiếu Khiêm như vậy, lại như vậy…

Năm giờ sáng, mọi người tập hợp ở dưới lầu, đoàn người chưa kịp ăn sáng đã ngồi lên xe xuất phát, đến nơi đã chọn trước quay cảnh mặt trời mọc. Cao Tân tìm được nhà thờ ở cùng ngoại ô thành phố, phong cảnh rất đẹp, thời điểm xe chạy đến đó, vừa đúng là thời gian sáng sớm sắp bình mình, nhân viên đoàn làm phim lập tức dọn xong đạo cụ, làm tốt công tác chuẩn bị.

Cao Tân ngồi trên ghế theo dõi máy giám thị, thấy tất cả đã chuẩn bị xong, liền phất phất tay, nói: "Các bạn vào chỗ, chuẩn bị… Action!"

Thành Phố Vô Tận II, cảnh thứ mười bảy

https://thuviensach.vn

Kha Minh ngủ say dưới lòng đất nhiều năm cuối cùng cũng tỉnh lại, đối với thế giới biến hoá bên ngoài cảm thấy cực kỳ mờ mịt. Cả ngày ở trong phòng thí nghiệm khiến cậu thập phần khủng hoảng, anh trai Kha Ân quyết định dẫn cậu đến nhà thờ tản bộ. Hai người đúng lúc thấy được mặt trời mọc phía Đông, Kha Ân nhìn tươi cười rạng rõ trên mặt em trai, không nhịn được hoài niệm Tiểu Thất đã chết kia.

Hiện trường đoàn làm phim –

An Nham mặc trang phục bệnh nhân ngồi trên xe lăn, sắc mặt tái nhợt suy yếu do bệnh nặng mới khỏi, trên tay còn đeo một bình dịch. Từ Thiếu Khiêm đẩy An Nham đi dọc bãi cỏ trước nhà thờ, sợ hắn lạnh, liền cởi áo khoác của mình ra, nhẹ nhàng choàng lên người hắn, thấp giọng nói: "Thân thể em còn chưa hoàn toàn bình phục, coi chừng kẻo bị cảm."

An Nham ngẩng đầu nhìn hắn, mỉm cười nói: "Anh, anh yên tâm đi, em không sa… Cả ngày ở trong phòng bệnh, cơ thể em sắp rỉ sét hết rồi. Ra ngoài hô hấp một chút không khí mới mẻ, có lợi cho quá trình bình phục của em, có đúng không?"

Hình tượng em trai ốm yếu được An Nham thể hiện rất sống động.

Từ Thiếu Khiêm nhìn tươi cười trên mặt hắn, ánh mắt dần dần trở nên thâm trầm. Ánh mắt phức tạp, tuyệt vọng, thống khổ, hối hận như vạy… Đủ loại cảm xúc đan xen cùng một chỗ, tựa như một tấm lưới vô hình, gắt gao vây lấy người trong đó.

https://thuviensach.vn

Cặp mắt thâm thuý kia, cứ như xuyên qua người trước mặt, nhìn một linh hồn khiến hắn hoài niệm khác.

Từ Thiếu Khiêm thâm tình nhìn An Nham, An Nham cũng sững sờ nhìn hắn, hoàn toàn quên rằng mình đang đóng phim.

"Cut!" Cách đó không xa đột nhiên truyền đến tiếng rống giận của Cao Tân, "An Nham! Hồn cậu bay đi đâủ ồi? Hả? Bác sĩ Kha Ân nhìn cậu tươi cười không nhịn được nhớ đến người nhân bản Tiểu Thất đã chết đi, cậu ngẩng đầu thấy anh trai dùng ánh mắt như vậy nhìn cậu, cậu phải thật khó hiểu, cậu phải mở miệng hỏi, anh anh làm sao vậy!"

"Anh, anh làm sao vậy? Năm chữ lời kịch này khó nhớ lắm à? Cậu phải gọi tỉnh Từ Thiếu Khiêm! Cậu cũng cùng ngẩn người làm gì? Trong kịch bản là Thiếu Khiêm ngẩn người, không phải cậu ngẩn người!"

Hiện trường vang lên tiếng cười trộm của người nào đó.

Mặt An Nham nhanh chóng đỏ lên, vội quay đầu nói: "Xin lỗi, tôi nhất thời không kịp phản ứng…"

Hắn ngượng ngùng nói, mới vừa rồi trong chớp mắt kia, hắn bị ánh mắt thâm tình kia của Từ Thiếu Khiêm nhìn đến đầu óc trống rỗng, nhịp tim mất khống chế một trận, quên mất luôn năm chữ lời kịch.

Một người đã diễn qua bao nhiêu phim như mình cư nhiên bị Từ Thiếu Khiêm nhìn đến ngây dại… Đây cũng quá mất mặt rồi?

https://thuviensach.vn

Chương 51

Bởi vì An Nham NG, mọi người trong đoàn làm phim đành phải tạm thời ngừng lại, Cao Tân nói: "An Nham, cậu lại đây một lúc. Tôi giảng lại cảnh cho cậu một lần nữa."

An Nham thần sắc xấu hổ đi tới, Cao Tân cầm kịch bản lên, nghiêm túc nói: "Cậu phải nhớ kỹ, bắt đầu từ bay giờ cậu chính là Kha Minh! Cậu bởi vì suy kiệt chức năng nhiều cơ quan, được anh trai đông lạnh dưới lòng đất nhiều năm, rốt cục có được sinh mệnh mới, khi cậu nhìn thấy bình minh, trên mặt đáng nhẽ ra nên có loại vui mừng sống sót sau tai nạn, nụ cười vừa rồi của cậu có gì đó rất cứng nhắc!"

"Còn nữa, thời điểm Kha Ân dùng ánh mắt thân tình nhìn cậu, cậu đầu tiên phải ngây ra một chút, sau đó mới nghi hoặc mở miệng hỏi cậu ta là làm sao vậy, quay phim sẽ quay cận mặt cậu, chi tiết thay đổi biểu tình này cậu phải chú ý nắm chắc." Dứt lời lại dùng bút gõ gõ bản thảo, "Còn chỗ nào không hiểu không?"

An Nham lập tức cười nói: "Rõ rồi ạ!"

Tuy rằng vừa rồi lần đầu quay thử có chút không đạt, nhưng An Nham dù sao cũng là diễn viên có ngộ tính có thực lực, lần thứ hai lập tức buộc mình đuổi đi hết thảy suy nghĩ hỗn loạn trong đầu, chuyên tâm đuổi theo trạng thái nhân vật.

"Các bạn vào chỗ, diễn viên chuẩn bị… Action!" Thanh âm Cao Tân truyền đến bên tai, hai người bắt đầu quay lại cảnh thứ mười bảy.

…

https://thuviensach.vn

Từ Thiếu Khiêm thâm tình nhìn An Nham, An Nham sửng sốt một lúc, nghi hoặc hỏi: "Anh, anh làm sao vậy?"

Từ Thiếu Khiêm phục hồi tinh thần, biểu tình bình tĩnh nói: "Em có biết mình sống lại như thế nào không"

An Nham gật gật đầu, "Là năm đó anh lấy gen của em, chế tạo rất nhiều người nhân bản, sau đó cấy ghép nội tạng của bọn họ cho em, đúng không?"

Từ Thiếu Khiêm lắc lắc đầu, "Không. Những người nhân bản bồi dưỡng lúc trước, trong quá trình đào tạo xuất hiện vấn đề, cuối cùng chỉ còn hai người sống sót, trong đó một người khi mười tám tuổi đã trốn khỏi phòng thí nghiệm, mà một người khác…" Hơi dừng một chút, "Một người nhân bản khác, vẫn luôn theo bên cạnh anh, trong mất năm virus tàn sát bừa bãi này, cậu ấy và anh cùng nhau chạy trốn."

An Nham kinh ngạc nói: "Nói như vậy, toàn bộ cơ quan trên người em, đều là đến từ cùng một người nhân bản sao?"

"Đúng vậy… Gan, thận, thậm chí là trái tim, đều là anh lấy từ trong cơ thể cậu ấy, từng bước từng bước phẫu thuật ra, cấy ghép lên người em."

Từ Thiếu Khiêm xoay qua, nhìn mặt trời đang dần nhô lên nơi phía Đông thành phố, nhẹ nhàng nhắm chặt mắt, sau đó dùng âm thanh đè nén thống khổ, từng câu từng chữ thấp giọng nói: "Cậu ấy là người nhân bản thứ bảy anh bồi dưỡng, anh đặt tên cho cậu ấy, là Tiểu Thất."

https://thuviensach.vn

An Nham ngây ngẩn nhìn Từ Thiếu Khiêm, biểu tình nặng nề, sườn mặt cứng ngắc như vậy, khiến bác sĩ Kha An vốn cao ngạo lạnh lùng đột nhiên trở nên vô cùng cô đơn.

An Nham không nhịn được đau lòng hỏi: "Tiểu Thất kia… đã chết, đúng không?"

Từ Thiếu Khiêm trầm mặc thật lâu, sau đó mới thấp giọng nói: "Đúng vậy, là anh tự tay giết cậu ấy."

Hiện trường lặng im năm giây, đột nhiên truyền đến âm thanh của đạo diễn.

"Tốt lắm, qua!" Cao Tân nở nụ cười hiếm có, "Không tồi, các cậu hai người đều phát huy rất tuyệt, đi thay quần áo đi, lập tức qua cảnh tiếp! Cả nhà chuẩn bị màn hồi ức kia đi!"

"Cảm ơn đạo diễn!" An Nham lập tức đứng dậy khỏi xe lăn, đến phòng hoá trang tạm thời, tẩy đi lớp phấn màu sắc nhợt nhạt nguỵ trang em trai ốm yếu, dặm lại một tầng trang điểm trang nhã, đổi xong vội vàng đi ra đuổi quay một cảnh, bởi vì thời gian bình minh rất hạn chế, mọi người trong đoàn làm phim nhất định phải khẩn cấp đẩy nhanh tốc độ.

Thành Phố Vô Tận II, cảnh thứ mười tám, hồi ức của bác sĩ Kha Ân.

Nhiều năm trước, người nhân bản số bảy vừa tròn 20 tuổi, năn nỉ bác sĩ mang mình ra ngoài nhìn thế giới bên ngoài một lần, Kha Ân dẫn cậu đi xem mặt trời mọc, Tiểu Thất lần đầu tiên nhìn thấy bình minh rất mực hưng phấn, lôi kéo bác sĩ Kha Ân hỏi đông

https://thuviensach.vn

hỏi tây, cậu khi đó, còn chưa biết bản thân chỉ là người nhân bản, chỉ là sản phẩm thí nghiệm dùng để cứu em trai đối phương.

Hiện trường đoàn làm phim –

An Nham mặc một thân T—shirt trắng và quần bò đơn giản, cười tủm tỉm đi theo phía sau Từ Thiếu Khiêm, đầy mặt hưng phấn chỉ vào mặt trời xa xa nói: "Kha Ân, đây chính là bình minh mà anh bảo?"

Từ Thiếu Khiêm một bộ hình tượng bác sĩ lạnh lùng thấy rõ, biểu tình bình tĩnh gật đầu nói: "Đúng vậy."

"Quả nhiên thật đẹp." An Nham ngẩng đầu ngắm bình minh một lát, lại đầy mặt hiếu kỳ ngó xung quanh một cái, chỉ vào kiến trúc xa xa hỏi: "Đúng rồi, bên kia là nhà thờ phải không?"

"Ừ."

"Nhà thờ dùng để làm gì?"

"Cầu nguyện."

"Cầu nguyện nghĩa là sao?"

"…" Từ Thiếu Khêim nhíu nhíu mày, có chút không kiên nhẫn xoay ngời đi về phía trước, An Nham lập tức đuổi theo bước chân hắn, tiếp tục mặt dày mỉm cười hỏi: "Em trai anh khỏi bệnh chưa? Tôi có thể gặp anh ấy không?"

https://thuviensach.vn

“Không được.” Từ Thiếu Khiêm lạnh lùng nói, “Kha Minh bệnh rất nặng, cơ quan toàn than đều đang dần dần suy kiệt, để giữ mạng sống cho nó, tôi đã đóng băng nó dưới tầng hầm. Chỉ đợi đến khi thời cơ chín muồi, mới có thể cứu nó ra.”

An Nham sửng sốt một chút, nhìn bóng dáng cô đơn của bác sĩ Kha Ân trước mặt, nhịn không được đi lên phía trước, nhẹ nhàng cầm tay hắn.

“…”

“Cut!” Cao Tân đột nhiên xen ngang hai người, “Thiếu Khiêm, thời điểm được Tiểu Thất chủ động nắm chặt tay cậu không nhất thiết cần cứng ngắc như vậy! Cả An Nham nữa! Khi cậu nhìn vị bác sĩ đã nuôi lớn mình trước mặt, trong ánh mắt đáng nhẽ ra phải tràn đầy ái mộ! Cậu vừa rồi là cái ảnh mắt gì? Ánh mắt né tránh đảo loạn khắp nơi, là đang làm cái gì vậy hả?”

Từ Thiếu Khiêm: “…”

An Nham: “…”

Hai người liếc nhau, đồng thời xấu hổ quay đi.

Từ Thiếu Khiêm đưa tay ra dấu xin lỗi, nâng mắt kính trên sống mũi, “Sorry, tôi điều chỉnh một chút.”

An Nham cũng lập tức cười nói: “Xin lỗi, đạo diễn Cao, tôi lần sau sẽ chú ý!”

https://thuviensach.vn

Cao Tân nghiêm túc nói: "Được rồi, cho các cậu thời gian năm phút đồng hồ nghỉ ngơi điều chỉnh!":

Năm phút sau, lại bắt đầu quay tiếp, tình huống phim cùng trước đó cũng không có vấn đề gì, tiến triển thuận lợi mười phần, nhưng cứ đến cảnh An Nham chủ động nắm tay Từ Thiếu Khiêm, biểu tình của An Nham chung quy lại không quá tự nhiên, bị Cao Tân cut năm lần liên tiếp.

"An Nham cậu làm sao thế hả?" Cao Tân đau đầu day day huyệt thái dương, "Lúc trước kia cậu diễn bộ một, cảm xúc sùng bái Kha Ân không phải biểu đạt rất khá à? Cạu trở lại trạng thái ngay lúc đó, tưởng tượng Từ Thiếu Khiêm thành người cậu yêu nhất!"

"…" An Nham cười gượng gãi gãi đầu.

Lúc ấy hắn tưởng tượng như thế nào, hắn đã không còn nhớ rõ. Chỉ là, lúc ấy giữa hắn và từ Thiếu Khiêm chỉ là quan hệ bạn bè bình thường. An Nham xuất phát từ chuyên nghiệp, khi diễn xuất cực kỳ thoải mái, nên khi biểu đạt tình cảm kể cả trước mặt là đầu heo, hắn cũng có thể lộ ra thần sắc ái mộ.

Nhưng bây giờ thì không giống, phải dùng ánh mắt ái mộ chăm chú nhìn Từ Thiếu Khiêm, vẫn cảm thấy… thật rất là ngại á!

"Tưởng tượng cậủ a thành bạn gái mối tình đầu cũng được, đối tượng thầm thích cũng không sao, cứ tuỳ tiện mà tưởng tượng cho tôi!" Cao Tân mặt đầy nghiêm túc nói, "Cậu hãy tự nhắc nhở bản thân cậu yêu người trước mặt, biết không? Cậu phải yêu cậu ta từ tận đáy lòng! Tuy rằng đây là quay phim nhưng cậu chí ít phải nhập diễn! Trong ánh mắt phải hiện lên cảm xúc này! Nhập vào nhân vật yêu cậu ta!"

https://thuviensach.vn

Cao Tân bởi vì liên tục NG năm lần nên đã tiến vào trạng thái cuồng bạo, "Lập tức yêu cậu ta! Mau điều chỉnh cho tôi!"

"…" An Nham mắt nhìn Từ Thiếu Khiêm, lỗ tai hơi hơi đỏ lên, dưới ánh mắt phẫn nộ nhìn chằm chằm của Cao Tân đành gật gật đầu: "Dạ… Đã rõ."

"Nốt lần nữa!"

Năm phút sau lại bắt đầu quay chụp, tình huống phim trước đó vẫn tiến triển thuận lợi.

An Nham nhìn bóng dáng cô đơn của Từ Thiếu Khiêm, tiến lên phía trước nhẹ nhàng nắm tay hắn, thấp giọng nói: "Đừng lo lắng… Em trai anh một ngày nào đó sẽ khoẻ lại. Hơn nữa, anh còn có tôi…"

An Nham ngẩng đầu, ánh mắt đen láy toả sáng nghiêm túc nhìn Từ Thiếu Khiêm, mỉm cười nói: "Kha Ân, anh còn có tôi, tôi sẽ luôn luôn ở bên cạnh anh."

"… Tiểu Thất?" Từ Thiếu Khiêm quay đầu, đối diện với ánh mắt An Nham,

Trong cặp mắt xinh đẹp kia tràn ngập tình yêu với người đối diện, bởi vì phát hiện mình yêu người trước mặt mà tâm tình bất an không yên, cùng với ánh mắt biểu lộ trực tiếp mà lớn mật so với Tiểu Thất trong bộ điện ảnh đầu tiên hoàn toàn giống nhau.

https://thuviensach.vn

Một An Nham… dùng ánh mắt trần ngập tình yêu, đỏ mặt, mỉm cười nhìn thẳng mình như vậy… Dù cho chỉ đang là đóng kịch, cũng đủ khiến cho tâm tình Từ Thiếu Khiêm kích động một trận.

Nếu không phải xung quanh có quá nhiều người đang vây xem quay phim, trong chớp mắt đối diện với ánh mắt kia của An Nham, Từ Thiếu Khiêm thiếu chút nữa không khống chế được… trực tiếp hôn xuống.

May mà Từ Thiếu Khiêm là phái diễn xuất, cho dù tâm tình dao động lớn hơn nữa, vẫn có thể ngoài mặt bảo trì trấn định, bất động thanh sắc.

Hai người đối mặt với nhau, chăm chú nhìn thật lâu, rốt cục, bên tai vang lên giọng nói mang theo ý cười của Cao Tân.

“Rất tốt, qua!”

“…”

Chăm chú nhìn như vậy thật sự là khiến người ta rất xấu hổ! Dù là da mặt dày như An Nham cũng có chút không chống đỡ được, nhất là, Từ Thiếu Khiêm mặc blouse trắng đóng bác sĩ thật sự là ngầu đến khiến người than sợ, An Nham ngắm hắn có chút không rời mắt được.

Trong một khắc đạo diễn hô “Qua” kia, An Nham lập tức rời ánh mắt khỏi khuôn mặt Từ Thiếu Khiêm, làm bộ chuyện gì cũng chưa xảy ra chạy đến chỗ đạo diễn xem đoạn video phát lại, cười gượng hỏi: “Đạo diễn, màn này tạm được chưa?”

https://thuviensach.vn

Cao Tân gật gật đầu nói: “Ừ, diễn không tệ”

Đáy lòng An Nham lúc này mới nhẹ nhàng thở ra.

Hai cảnh quay mặt trời mọc thuận lợi quay xong, mọi người thu thập đồ đạc đi đến địa điểm kế tiếp.

Lúc An Nham chuẩn bị lên xe, Từ Thiếu Khiêm hấp giọng gọi An Nham lại, “An Nham.”

An Nham còn đang lơ đãng tựa như bị doạ giật mình đột nhiên quay đầu, “…Dạ?”

Phát hiện người gọi mình là Từ Thiếu Khiêm, sắc mặt An Nham hơi hơi cứng đờ, sau đó mới cười cười nói: “Khụ khụ, Thiếu Khiêm, cậu tìm tôi có việc gì?”

Từ THiếp Khiêm thấp giọng hỏi: “Một màn vừa rồi kia, cậu diễn thực sự rất thật, cậu lúc ấy… nghĩ đến ai?”

“…” Đương nhiên là cậu a, bởi vì người tôi thích chính là cậu.

Đạo diễn Cao Tân bùng nổ khiến An Nham phải thử bằng bất cứ giá nào, lại ngoài ý muốn phát hiện, kỳ thực diễn xuất đỉnh cao chính là để người không phân được thật giả, nếu không phân được thật giả, cần gì nhất định phải hoà vào nhân vật trong kịch bản? Trực tiếp thể hiện chân tình là được… Mình chính là thích Từ Thiếu Khiêm, thì dùng ánh mắt yêu thích nhìn Từ Thiếu Khiêm thôi liền thuận lợi qua cửa.

https://thuviensach.vn

Đương nhiên, sự thực làm người ta quẫn bách như vậy, An Nham vốn không có khả năng nói ra khỏi miệng.

"An Nham, mau lên xe!" Người đại diện thúc giục, An Nham vội phục hồi tinh thần, cười gượng nói: "Khụ khụ, tôi… Tôi chỉ là tuỳ tiện nghĩ đến anh trai tôi một chút. Trước đây tôi vẫn hay đi theo phía sau anh trai giống như cái đuôi, anh tôi cũng vẫn luôn chăm sóc tôi, tôi cảm thấy loại tình cảm ái mộ, ỷ lại này rất thích hợp với Tiểu Thất và bác sĩ Kha Ân trong kịch bản."

Từ Thiếu Khiêm ánh mắt thâm trầm nhìn An Nham: "Thế à?"

An Nham vội tránh khỏi tầm mắt hắn, "Ừ, nhớ đến một vài chuyện nho nhỏ với anh tôi trước đây, rất nhanh đã tiến nhập trạng thái."

—— Thành phố Tây Lâm xa xôi, An Lạc ngồi trên xe lăn đột nhiên đánh vài cái hắt xì liên tiếp.

"A, hắt xì!" An Lạc hắt xì xong, sờ sờ mũi, có chút nghi hoặc nghĩ: "Chẳng lẽ có ai đang nguyền rủa mình sao?"

Chương 52

Quá trình quay phim ngày đầu tiên căn bản coi như thuận lợi, trừ những cảnh chung giữa An Nham cùng Từ Thiếu Khiêm, còn có vài phân đoạn của nhân vật phụ cùng diễn viên quần chúng cũng thuận lợi hoàn thành. Cao Tân trên đường trở về khách sạn đơn giản thông báo sắp xếp ngày tiếp theo, tất cả mọi người bận rộn một ngày đều đã mệt mỏi kiệt sức, An Nham về khách sạn tắm xong liền trực tiếp đi ngủ, hoàn toàn không có tinh thần học kịch bản nữa.

https://thuviensach.vn

Ngày hôm sau không cần đến ngoại ô quay cảnh mặt trời mọc, không cần dậy sớm từ năm giờ, An Nham khó được một ngày ngủ đẫy giấc, tám giờ mới bị người đại diện đánh thức, tùy tiện nhét bữa sáng vào miệng rồi xuống lầu dưới tập hợp.

Khoảng tám rưỡi, xe của đoàn làm phim dừng lại trong khuôn viên một sở nghiên cứu thành phố London.

Đến đón tiếp là một bị bác sĩ nam dung mạo rất nhã nhặn, mặc một chiếc áo blouse trắng sạch sẽ chỉnh tề, hướng tới mọi người ngại ngùng mỉm cười một cái, nói: "Đạo diễn Cao, phòng thí nghiệm bên kia đã được dọn dẹp, các anh có thể tùy ý quay chụp."

Cao Tân cười nói: "Cảm ơn, anh yên tâm, chúng tôi sẽ không làm hỏng mấy đồ gì đó trong phòng thí nghiệm của anh. Đợi một lúc nữa cảnh quay giải phẫu kia, còn nhờ chuyên gia anh đến tự mình chỉ đạo một lúc."

Đối phương quẫn bách cười cười nói: "Chỉ đạo thì không dám nhận, nơi nào cần hỗ trợ cứ nói với tôi. Tôi đi thay quần áo trước, phòng thí nghiệm ở bên kia, các anh có thể tùy ý."

Chờ người nọ đi xong, An Nham mới hiếu kì hỏi: "Đạo diễn Cao, người này là ai a? Anh trực tiếp mượn phòng thí nghiệm của anh ta à?"

Cao Tân vừa đi vừa nói chuyện: "Phải, anh ta cũng là người Trung Quốc, tên là Thiệu Vinh, cùng cha nghiên cứu chuyên ngành liên kết cấy ghép nội tạng ở London đã lâu. Tôi trước kia làm phẫu thuật chính là anh ta mổ chính, bởi vậy tương đối quen thuộc với bọn họ." Cao Tân quay đầu liếc mắt nhìn An Nham, bổ sung nói:

https://thuviensach.vn

“Diễn biến phim Vô Tận 2 có rất nhiều tình tiết đề cập đến phòng thí nghiệm, cũng vừa đúng là nội dung về phương diện cấy ghép nội tạng, Thiệu Vinh biết tôi sang đây quay phim, liền cho chúng ta mượn phòng giải phẫu trống trong sở nghiên cứu của bọn họ làm bối cảnh.”

An Nham sáng tỏ gật đầu, “À, cứ như vậy hiệu quả quay đúng là sẽ tương đối rất thật!” Dừng một chút, lại nghi hoặc hỏi, “Đúng rồi, đạo diễn cao anh còn từng làm phẫu thuật cấy ghép nội tạng à?”

Cao Tân trầm mặc một cái, lạnh mặt nói: “Sao hỏi lắm thế, mau đi chuẩn bị đi!”

“.....” An Nham cúi đầu buồn bực bước đi, đáy lòng không nhịn được nghĩ: Đạo diễn này thật dữ, tùy tiện trò chuyện vài câu cũng không được? Vẫn là hai vị nữ đạo diễn trước kia tương đối dễ nói chuyện, nhất là thần tượng Giang Tuyết Ngưng, đối xử với An Nham đặc biệt thân thiết.

An Nham đi đến phòng hóa trang tạm dựng chuẩn bị, di động đột nhiên vang lên, thường lâm thay hắn tiếp điện thoại, a lô một tiếng, liền chuyển máy cho An Nham nói: “Điện thoại của đạo diễn Giang.”

An Nham vội vàng nhận điện thoại, cười tủm tỉm nói: “Đạo diễn Giang! Em vừa nghĩ đến chị, chị liền gọi điện thoại đến!”

“Công phu ba hoa lại tiến bộ a.” Giang Tuyết Ngưng nhịn không được nở nụ cười, “An Nham, có tin tức tốt muốn nói cho cậu, Thiếu Niên Thiên Tử của chúng ta đã được phê duyệt, nếu không có

https://thuviensach.vn

gì bất ngờ xảy ra thì trong tháng tám này sẽ kịp công chiếu đúng dịp nghỉ hè."

Không ngờ tốc độ xét duyệt bộ điện ảnh này nhanh như vậy, An Nham cũng hưng phấn nở nụ cười, "Tốt quá!" Giang Tuyết Ngưng nói: "Chúng ta sẽ bắt đầu tuyên truyền từ tháng bảy, phía thư kỳ không thành vấn đề, lịch trình của cậu có thể điều chỉnh không?"

An Nham nghĩ nghĩ nói: "Hiện tại đã là tháng sáu, em đang quay phim ở London, chuyện này cần bàn bạc lại với đạo diễn và Thiếu Khiêm bọn họ, mấy ngày sau em sẽ cho chị câu trả lời thuyết phục được không?"

"Được" Giang Tuyết Ngưng nói, "Cậu đang ở trường quay, tôi đây không nhiều lời nữa, trước cứ như vậy đi. Cậu tiếp tục cố gắng nhé!"

"Vâng, tạm biệt đạo diễn Giang!"

An Nham cúp điện thoại, cất di động để cho hóa trang nhanh chóng trang điểm tốt, sau đó mới xoay người đến phòng thí nghiệm làm chuẩn bị.

Phòng thí nghiệm Cao Tân mượn được quả nhiên là phòng thí nghiệm chuyên nghiệp, tốt hơn bối cảnh dựng tạm không biết bao nhiêu lần, các loại thiết bị, dụng cụ đều đầy đủ, bàn phẫu thuật cũng là đồ chính quy.

Cần quay tiếp theo chính là cảnh cuối phần một Thành Phố Vô Tận, là cảnh người nhân bản Tiểu Thất bị bác sĩ đưa lên bàn giải

https://thuviensach.vn

phẫu kia, đây thực ra cũng là mở màn của phần hai Thành Phố Vô Tận.

Tuy rằng không cần quay quá trình phẫu thuật máu chảy đầm đìa, nhưng Cao Tân nói, để hình ảnh quay càng thêm chân thật, cảnh diễn này của An Nham không cho dùng đóng thế, cần trần nửa người trên nằm trên bàn phẫu thuật, mà Từ Thiếu Khiêm sắm vai bác sĩ, cần đeo găng tay, tìm điểm chính xác trên người hắn, sau đó hạ dao... Đương nhiên, dao giải phẫu là giả, quan trọng là quá trình quay phim.

Cao Tân nói, phải quay được quá trình Tiểu Thất bị bác sĩ mà mình yêu giải phẫu này, như vậy kới có thể làm cho khán giả càng thêm rung động. An Nham trong lòng rủa xả đạo diễn ác ôn, nhưng mà, dưới cái nhìn chằm chằm lạnh lùng của Cao Tân, An Nham vẫn ngoan ngoãn thoát y nằm dài trên bàn phẫu thuật.

Cao Tân thực sự là đạo diễn yêu cầu hà khắc, vì chuyên nghiệp hóa động tác, anh ta đặc biệt đi tìm bác sĩ Thiệu Vinh đến làm mẫu chuyên nghiệp, bác sĩ Thiệu tự mình cầm dao giải phẫu ra trận, khoa tay múa chân vài cái trên người An Nham, giải thích cho Từ Thiếu Khiêm sắm vai bác sĩ: “Chúng tôi khi làm phẫu thuật cấy ghép nội tạng, miệng giải phẫu bình thường là từ nơi này kéo dài đến nơi này...”

Bác sĩ Thiệu Vinh đeo găng tay, một bên khoa tay múa chân một bên kiên nhẫn giảng giải cho Từ Thiếu Khiêm.

An nhám nhắm mắt giả xác chết, bị một đám người vây xem, còn bị bác sĩ sờ tới sờ lui, cái cảm giác này thực sự là tương đối không được tự nhiên!

https://thuviensach.vn

Từ Thiếu Khiêm hiểu rất nhanh, "Là như thế này ạ?"

"Ừm, khi cầm dao phẫu thuật ngón trỏ tay cậu chống sống dao... Đúng, chính là như vậy." Thiệu Vinh mỉm cười nói, "Động tác của cậu rất tiêu chuẩn."

Thấy Từ Thiếu Khiêm đã học xong, Cao Tân mở miệng nói: "Cám ơn bác sĩ Thiệu, anh đi làm việc đi."

Thiệu Vinh nói: "Được, có gì cần hỗ trợ cứ tùy thời tìm tôi."

Quay phim chính thức bắt đầu, đầu tiên là chiếu lại kết thúc của bộ đầu tiên –

Từ Thiếu Khiêm sắm vai bác sĩ lấy "thuốc mê" tiêm vào trong cơ thể An Nham, môi An Nham nhanh chóng mất đi huyết sắc, ngón tay tái nhợt bắt chặt lấy ống tay áo bác sĩ, âm thanh cũng bởi vì nghẹn ngào mà trở nên mơ hồ không rõ, "Bác, bác sĩ Kha... Nhiều năm như vậy... tôi vẫn vì anh mà vào sinh ra tử... Anh có từng... đối với tôi..."

"Chưa từng." Từ Thiếu Khiêm bình tĩnh ngắt lời hắn, "Cậu chỉ là người nhân bản.. Mục đích chế tạo cậu lúc trước, là để cấy ghép cơ quan trên người cậu cho nó. Đây là sứ mệnh của cậu, cũng là ý nghĩa tồn tại của cậu."

An Nham ngẩn người, khóe môi giương lên một nụ cười chua xót: "Tôi, tôi... đã hiểu."

Khoảnh khắc nhắm mắt lại, có một giọt nước mắt trượt xuống từ khóe mắt, thuốc mê rót vào trong cơ thể, ý thức dần dần

https://thuviensach.vn

trở nên mơ hồ, ngón tay nắm lấy tay áo bác sĩ tái nhợt, cũng rốt cục chậm rãi trượt xuống.

Tích... tích...

An Nham nhắm mắt lại tiến vào trạng thái gây tê, trong phòng thí nghiệm chỉ còn lại tiếng vang của máy giám hộ.

Từ Thiếu Khiêm đeo găng tay vào chuẩn bị giải phẫu, ngón tay vừa đụng vào làn da An Nham, An Nham liền căng thẳng run lên một chút.

"Cut!" Cao Tân mặt đầy nghiêm túc dùng bút gõ gõ kịch bản thật dày, "An Nham, cậu hiện tại là trạng thái gây tê, không thể động đậy! Nhấn mạnh lần nữa, không thể động đậy! Đừng cứng nhắc quá, thả lỏng tâm trạng, coi như mình đang ngủ!"

Sắc mặt An Nham có chút cứng nhắc, miễn cưỡng cười cười với Cao Tân nói: "Xin lỗi... Tôi điều chỉnh một chút."

Ở trước mặt nhiều người như vậy cởi hết nửa thân trên, sao đó bị Từ Thiếu Khiêm mang găng tay sờ tới sờ lui... Điều này sẽ khiến An Nham không nhịn được nhớ lại buổi tối ngày đó, ở trên giường trong phòng ngủ, hắn trần trụi bị Từ Thiếu Khiêm áp đảo, ngón tay thon dài từng chút từng chút sờ qua thân thể hắn, mỗi một nơi đều không bỏ qua...

Buổi tối hôm đó do bị chuốc thuốc, thân thể đặc biệt hưng phấn, bị hắn sờ một cái, tựa như là toàn thân cũng phát hỏa... Giờ phút này, ở trước mặt người như vậy bán khỏa thân bị Từ Thiếu Khiêm đụng chạm, An Nham lại không nhịn được nhớ đến quá khứ giữa hắn và Từ Thiếu Khiêm này, quả thực xấu hổ muốn chết!

https://thuviensach.vn

An Nham hít sâu một hơi, đuổi đi suy nghĩ hỗn loạn trong đầu, thấy đạo diễn ý bảo mình có thể bắt đầu.

Mà thời điểm bắt đầu quay lại, An Nham vẫn là không có cách nào thờ ơ cho được. Diễn đủ loại người tính cách khác nhau hắn đều thành thạo, nhưng mà ở trước mặt Từ Thiếu Khiêm đóng người chết này thật sự rất khó khăn! Điều hòa trong phòng thí nghiệm đặc biệt lạnh, An Nham năng trên bàn phẫu thuật, toàn bộ cơ thể cứng ngắc co lại, bị ngón tay Từ Thiếu Khiêm chạm một cái, làn da lại sẽ không nhịn được mà phát run.

Liên tục NG ba lượt, An Nham bắt đầu hắt xì điên cuồng.

An Nham xoa xoa cái mũi đỏ lên, "Hắt, hắt xì... Hắt xì..." Thấy Cao Tân từng mình, An Nham vội vàng áy náy cười cười nói, "Thật xin lỗi, đạo diễn Cao... Hắt, hắt xì... Lại một lần nữa."

Từ Thiếu Khiêm nhíu nhíu mày, tìm một cái chăn bông đắp lên cho An Nham đã đông lạnh đến phát run, sau đó mới xoay người đi đến bên cạnh Cao Tân, hạ giọng nói: "Đạo diễn cao, một màn này hơi thay đổi một chút đi. Người bình thường bị đặt nằm trên bàn phẫu thuật như vậy, đều sẽ không tự chủ được căng thẳng, An Nham tuy rằng là diễn viên, nhưng muốn cậu ấy không nhúc nhích bị người khai đao, cho dù là giả, cũng quá khó cho cậu ấy."

Cao Tân ngẩng đầu hỏi: "Ý của cậu là?"

Từ Thiếu Khiêm nói: "Cắt ghép xử lý đi, quay xong hình ảnh cậu ấy rơi lệ kia, rồi dùng da giả sinh viên y thường dùng luyện tập quay hình ảnh giải phẫn, như vậy thời điểm tôi hạ dao cũng có

https://thuviensach.vn

thể không cần lo sợ, hơn nữa, theo tôi được biết, lại da giả này bên trong có chứa sắc tố, sau khi cắt ra sẽ có hiểu quả vết máủ ất thật."

Cao Tân như có chút đắm chiêu nghĩ ngợi, "Ừm, như vậy cũng tốt." Nói xong lại phân phó với trợ thủ của mình vài cậu, bảo hắn ra ngoài tìm bác sĩ Thiệu Vinh mượn da nhân tạo dùng để luyện tập, sau đó ngẩng đầu nói với An Nham, "Được rồi, An Nham cậu xuống dưới trước đi, màn này chúng ta nghĩ biện pháp quay khác. Cậu đi hóa trang, chuẩn bị cảnh tiếp theo."

"Rõ, đạo diễn Cao!" An Nham rốt cuộc được giải phóng lập tức nhảy xuống khỏi bàn phẫu thuật, quấn chăn đi ra ngoài, khi đi đến bên cạnh Từ Thiếu Khiêm, bước chân hơi hơi ngừng lại một lát, ngại ngùng cười cười, nhỏ giọng nói, "Thiếu Khiêm, cám ơn."

Tuy rằng không biết Từ Thiếu Khiêm nói gì với đạo diễn, nhưng An Nham biết, đạo diễn tha cho hắn hẳn định là công lao của Từ Thiếu Khiêm. Hơn nữa, vừa rồi khỏa thân nằm trên bàn phẫu thuật lạnh muốn chết, cũng chỉ có Từ Thiếu Khiêm phát hiện người hắn cứng ngắc, lấy chăn đắp cho hắn.

Lúc trước thời điểm quay Thành Phố Vô Tận bộ một, Từ Thiếu Khiêm cũng là như vậy, chăm sóc hắn từng ly từng tý đủ bề. Lúc đó hoàn toàn không biết tâm ý Từ Thiếu Khiêm, còn tưởng rằng đối phương là nể mặt anh hai mới cho hắn hơn phần quan tâm.

Giờ phút này, cái cảm giác quen thuộc, được người quan tâm này, khiến An Nham cảm thấy đặc biệt rối rắm.

Quấn tấm chăn Từ Thiếu Khiêm cho, ngay cả đáy lòng cũng thấy ấm áp.

https://thuviensach.vn

Chương 53

Mấy ngày liên tục đều ở trong phòng thí nghiệm quay những cảnh phim còn lại, chờ sau khi quay xong tất cả những cảnh ở đây, đoàn làm phim mới tập thể di đời đến địa diểm cảnh phim khác.

Phải quay tiếp theo, mới là cảnh quan trọng đầu tiên trong cả bộ, cũng là cao trào đầu tiên trong diễn biến phim: cảnh hôn.

Buổi tối sau khi trở về khách sạn, Cao Tân gọi hai vị diễn viên chính vào phòng, biểu tình bình tĩnh giảng phim cho hai người –

"Bác sĩ Kha Ân ngủ trong phòng thí nghiệm, bởi vì quá mức nhớ mong Tiểu Thất mơ thấy buổi hoàng hôn cùng Tiểu Thất chạy trốn đến thành phố bên cạnh. Hai người khi xuống xe đã mệt đến kiệt sức, Tiểu Thất bởi vì nhìn thấy mặt trời lặn mà trở nên phấn chấn mỉm cười, Kha Ân mơ thấy mình không nhịn được hôn Tiểu Thất, mà Tiểu Thất cũng ôm hắn đáp trả."

"Thời điểm tỉnh mộng, Kha Ân thân ở phòng thí nghiệm mà người hắn yêu đã rời đi vĩnh viễn. Hình ảnh trong mộng cực kỳ ấm áp, hoàng hôn, thảm cỏ, cùng người yêu ôm nhau, khắo nơi đều tràn đầy hương vị hạnh phúc. Mà khi tỉnh mộng, lại là phòng thí nghiệm lạnh lẽo không một bóng người. Phần phòng thí nghiệm chúng ta đã quay xong, cần quay tiếp theo chính là giấc mơ xen kẽ trong đó."

"Cảnh phim này, vì thể hiện sự đối lập mãnh liệt giữa giấc mơ và hiên thực, nhơ đó đạt được hiệu quả ngược tâm." Cao Tân đặt lại kịch bản lên bàn, ngẩng đầu nhìn hai người nói, "Cảnh hôn ở đoạn này là mấu chốt cả bộ điện ảnh, cho nên, tôi hy vọng các cậu có

https://thuviensach.vn

thể tự mình ra trận. Không diễn giả, cũng không cần đóng thế, hai người các cậu, tự mình hôn môi, hiểu không?"

Từ Thiếu Khiêm không nói gì, An Nham cũng xấu hổ trầm mặc.

Cao Tân dương dương mi, nói: "Đương nhiên, đối tượng là nam nhân, hôn môi có thể sẽ khiến các cậu cảm thấy không được tự nhiên, bất quá, làm một diễn viên, nếu cậu đã nhận nhân vật này, cũng nên nghiêm túc để bản thân hoà vào nhân vật. Cảnh hôn mà thôi, các cậu cũng không phải người mới, hẳn là không thành ván đề chứ?"

Từ Thiếu Khiêm biểu tình bình tĩnh nói: "Tôi không thành vấn đề."

Ánh mắt đạo diễn nhìn về phía An Nham, An Nham dần phải cố gắng nói, "Tôi, tôi cũng không thành vấn đề."

Đúng vậy, cảnh hôn mà thôi, đối với một diễn viên mà nói, kỳ thật cũng không khó…

Thấy hai người đều không đưa ra dị nghị, Cao Tân liền thu hồi kịch bản, nói: "Vậy đi, các cậu trở về chuẩn bị một chút, ngày mai chính thức quay, đừng NG quá nhiều lần."

Hai người rời khỏi phòng đạo diễn Cao, An Nham đi đến cửa phòng mình, vừa lấy thẻ phòng từ trong túi áo ra định mở cửa phòng, tay đột nhiên bị một lực lớn giữ chặt, Từ Thiếu Khiêm lạnh mặt kéo An Nham vào phòng mình, sập một tiếng đóng cửa phòng lại,

https://thuviensach.vn

Hai tay bị bắt chéo cố định ngược trên đỉnh đầu, bị Từ Thiếu Khiêm dùng lực lớn ấn lên tường. Ngẩng đầu đối diện với ánh mắt thâm trầm của hắn, An Nham không khỏi khẩn trương vùng vẫy một cái, nhỏ giọng hỏi: "Thiếu Khiêm, cậu làm gì thế?"

Từ Thiếu Khiêm ghé sát lại, dùng tay phải nắm cằm An Nham, nâng lên, để ánh mắt mình và An Nham thẳng tắp giao nhau.

"Cảnh hôn ngày mai kia, cậu thực sự không ngại à?" Từ Thiếu Khiêm hạ giọng hỏi.

An Nham cố gắng trấn định nói: "Ơ, nếu đoạ diễn Cao cảm thấy cảnh hôn kia thật quan trọng, tôi chung quy cũng không thể dùng đóng thế mà?"

"Vậy ư?" Từ Thiếu Khiêm biểu tình bình tĩnh nhìn vào mắt An Nham, " Đàn ông hôn môi với đàn ông, cậu không cảm thấy ghê tởm à?"

"…" An Nham ngẩn người.

"Trước đây không phải vẫn mắng tôi thật ghê tởm à? Hiện giờ cư nhiên có thể thản nhiên nhận diễn cảnh hôn với tôi, An Nham, làm diễn viên, cậu ngược lại thật chuyên nghiệp."

Từ Thiếu Khiêm lạnh lùng nhìn An Nham, ánh mắt thâm trầm như vậy, Khiến An Nham vô cùng chột dạ, "Tôi, tôi…"

Chưa kịp nói xong, môi đã đột nhiên bị ngăn chặn.

"Ưm…"

https://thuviensach.vn

An Nham kinh ngạc mở to hai mắt.

Trong nháy mắt ngây người, Từ Thiếu Khiêm mạnh mẽ cạy khớp hàm ra, đầu lưỡi cũng trực tiếp vói vào trong miệng, tựa như trừng phạt, động tác bá đạo đảo qua từng tấc niêm mạc khoang miệng.

"Ưm… Ư… Ưm…"

Nụ hôn nồng nàn như muốn cắn nuốt toàn bộ người đối diện, khiến trong đầu An Nham nhất thời trống rỗng.

Cũng không biết qua bao lâu, cho đến khi đầu lưỡi hoàn toàn mất đi tri giác, Từ Thiếu Khiêm mới biểu tình bình tĩnh lui khỏi miệng hắn, dán lên bờ môi bị hôn đến ướt át sưng đỏ của An Nham thấp giọng nói: "Thế nào? Có thấy ghê tởm không?"

"…"

Từ Thiếu Khiêm khẽ cười một cái, thấp giọng nói: "Nếu còn cảm thấy ghê tởm, tôi sẽ… hôn đến khi cậu không còn thấy ghê tởm nữa mới thôi."

Dứt lời, lại nâng cằm An Nham lên, cúi đầu hôn xuống.

"Ô… Ưm… Ưm…"

Từ Thiếu Khiêm khi còn trẻ từng được Từ Tử Chính đưa đi học võ, thân thủ so với An Nham hoàn toàn không cùng một cấp

https://thuviensach.vn

bậc, dễ dang trấn áp giãy giụa của An Nham.

An Nham giãy không ra, đầu lưỡi bắt đầu liều mạng trốn tránh, lại đều bị Từ Thiếu Khiêm chuẩn xác dây dưa, tựa như thợ săn bắt được con mồi, tuỳ ý mút vào, đùa bỡn. An Nham bị hôn đến đỏ mặt, trong đầu lại mờ mịt không biết nên phản ứng như thế nào.

"Ư… Ưm…"

Lại là nụ hôn nồng nhiệt dài đến năm phút đồng hồ, Từ Thiếu Khiêm lui ra, An Nham ngay cả tai cũng đỏ lên, trong ánh mắt cũng hiện lên một tầng hơi nước, há miệng liều mạng thở hổn hển.

Từ Thiếu Khiêm thấp giọng nói: "Không ghê tởm chứ?"

"…" An Nham đã hoàn toàn không nói được lời nào.

Từ Thiếu Khiêm buông hai tay bị gấp ngược cố định trên đỉnh đầu của An Nham ra, đột nhiên dùng sức ôm eo An Nham, hoàn toàn kéo hắn vào lòng mình, lại cúi đầu hôn hắn.

"Ưm…"

Từ Thiếu Khiêm hôn nhẹ lên khoé miệng An Nham, dán lên môi hắn thấp giọng nói: "Nào, ôm bả vai tôi… Thử đáp lại tôi…"

"Ưm…"

An Nham bị hôn liên tiếp lần thứ n làm cho cơ hồ muốn mất đi lý trí, nghe âm thanh tựa như mê hoặc của Từ Thiếu Khiêm vang

https://thuviensach.vn

lên bên tai, dần dần, hai tay An Nham nhẹ nhàng ôm lấy bả vai Từ Thiếu Khiêm, đầu lưỡi cũng không trốn tránh và kháng cự nữa, mà là thử đáp lại hắn.

Sau lưng Từ Thiếu Khiêm đột nhiên cứng đờ, nụ hôn càng trở nên điên cuồng.,

An Nham thích ứng với cách thức hôn môi thô bạo lại kịch liệt này, chậm rãi dẹp khúc mắc qua một bên, càng thêm nhiệt tình đáp lại.

Lưỡi hai người quấn riết lấy nhau, tựa như đói khát lâu ngày gặp được thức ăn đói khát mút lấy đối phương nuốt chửng vào bụng.

Cánh tay Từ Thiếu Khiêm ôm An Nham đột nhiên buộc chặt, bàn tay ôm Từ Thiếu Khiêm của An Nham cũng dùng lực nắm lấy áo sơ mi hắn.

Thân thể hai người gần như không có khe hở dính vào nhau, nụ hôn lửa nóng kéo dài rất lâu, lâu đến nỗi An Nham thậm chí cảm thấy đầu óc bắt đầu vì thiếu dưỡng khí mà trở thành trạng thái trống rỗng.

Mười phút sau, Từ Thiếu Khiêm rốt cục lui khỏi miệng An Nham, An Nham cũng buông cánh tay ôm bả vai Từ Thiếu Khiêm, nhẹ nhàng đẩy hắn ra, có chút mất tự nhiên dời ánh mắt.

Hai người đều kịch liệt thở hổn hển, trầm mặc một lát, Từ Thiếu Khiêm mới dùng ngữ khí bình tĩnh nói: “Xem ra, cậu đã vượt qua chướng ngại tâm lý hôn môi với đàn ông, ngày mai cứ như vậy đi, gắng hết sức chỉ một lần là qua.”

https://thuviensach.vn

Từ Thiếu Khiêm buông An Nham ra, xoay người đi vào phòng tắm, "Tôi đi tắm trước, cậu về sớm nghỉ ngơi đi."

"…" An Nham sửng sốt một lúc.

Thì ra hắn chỉ đang dùng phương pháp này hỗ trợ tập diễn, tiện thể cho đối phương vượt qua chướng ngại tâm lý mà thôi, không có gì khác. Hắn liên tục hôn ba lượt, thì ra đều là chuẩn bị cho diễn biến phim ngày mai…

Đúng vậy, chính mình từng thẳng mặt nói hắn thật ghê tởm, cũng vẫn cảm thấy hôn môi với đàn ông rất ghê tởm, nhưng mà… Mình trì độn giờ mới phát hiện từ lúc bất tri bất giác nào đã yêu Từ Thiếu Khiêm, chỉ cần đối phương là Từ Thiếu Khiêm, An Nham có thể thuyết phục bản thân tiếp nhận hết thảy của hắn – bao gồm nhận hắn hôn môi, thậm chí là bị hắn lấy phương thức khuất nhục như vậy ôm.

Nhưng mà vừa rồi, Từ Thiếu Khiêm lại chỉ là vì tập diễn…

An Nham mặc dù có chút trì độn nhưng mà vẫn nhận ra được —— thời điểm bản thân trầm mê, nhập tâm vào nụ hôn kia, Từ Thiếu Khiêm lại vẫn như cũ duy trì bình tĩnh, nhận biết đó khiến đáy lòng An Nham có một sự lạc lõng kỳ quái.

Hắn tình nguyện Từ Thiếu Khiêm biến trở lại bộ dáng điên cuồng lúc trước chứ cũng không muốn thấy Từ Thiếu Khiêm bình tĩnh hôn hắn như vậy, còn một bên dạy hắn diễn theo kịch bản như thế nào… tựa như giữa bọn họ, không có bất cứ tình cảm gì, chỉ còn lại quan hệ hợp tác quay phim.

https://thuviensach.vn

Cửa phòng tắm đã đóng lại, An Nham gục đầu xuống, tâm tình xuống dốc trở về phòng, tắm rửa một cái liền sớm đi ngủ, trong lòng rối bời, lại mãi vẫn chưa buồn ngủ. Sau đó thật sự là không ngủ được, dứt khoát lấy kịch bản ra ôn.

An Nham cũng không biết, Từ Thiếu Khiêm cách vách cũng hoàn toàn không buồn ngủ.

Nếu nói, mới đầu hắn còn chỉ là hoài nghi thì ba lần cường hôn liên tục, hắn đã có thể xác nhận.

Trước kia hôn An Nham, An Nham lần nào cũng giương nanh múa vuốt như mèo bị dẫm phải đuôi, không phải tung nắm đấm cũng là chửi ầm lên, lần này…. Khi còn chưa nói rõ điều kiện tiên quyết là tập diễn, bị cường hôn hai lần liên tiếp, hắn cư nhiên không nổi giận, thậm chí bị hôn đến… thẹn thùng đỏ mặt.

Lần thứ ba, bảo hắn đáp lại, hắn cư nhiên cũng thử đáp lại.

Đáp lại như vậy, quả thực khiến Từ Thiếu Khiêm gần như muốn điên cuồng. Lúc bắt đầu còn có chút thấp thỏm ngượng ngùng, thử đụng chạm đầu lưỡi hắn, sau đó, chậm rãi trở nên lớn mật và nhiệt tình. Nếu không phải trong đầu luôn có âm thanh nhắc nhở bản thân duy trì bình tĩnh, Từ Thiếu Khiêm suýt chút nữa lại mất khống chế, trực tiếp áp đảo An Nham ăn một lần.

Sau khi chấm dứt bảo hắn về phòng, Từ Thiếu Khiêm vội vàng vào phòng tắm…. Đương nhiên là để tắm nước lạnh.

Làn nước lạnh lẽo đánh vào thân thể, lại vẫn không thể nào tiêu diệt phần nhiệt độ dưới đáy lòng kia.

https://thuviensach.vn

Chờ đợi lại chờ đợi nhiều năm như vậy, rốt cục được đáp lại – Đây là việc khiến người cảm động cỡ nào? An Nham lần đầu tiên đáp lại, đối với Từ Thiếu Khiêm mà nói có bao nhiêu quan trọng quả thực không lời nào có thể diễn tả cho được. Cho dù là dưới tình huống nửa bắt buộc mà đáp lại nhưng ít nhất, An Nham không còn giống như trước kháng cự Từ Thiếu Khiêm tiếp xúc, không còn mắng hắn ghê tởm. An Nham thậm chí… đã dao động.

Tiến bộ lớn như vậy, khiến Từ Thiếu Khiêm hưng phấn dị thường. Ngoài mặt duy trì tư thát bình tĩnh, chỉ là bởi vì, trước khi chưa xác định được tâm ý An Nham, Từ Thiếu Khiêm không muốn lại một lần nữa làm quan hệ của hai người trở nên căng thẳng.

Phần hai Thành Phố Vô Tận còn rất nhiều cảnh cần quay, còn nhiêu thời gian, Từ Thiếu Khiêm đợi nhiều năm như vậy, cũng không nóng lòng chờ thêm mấy tháng nữa.

Từ Thiếu Khiêm vẫn luôn biết, An Nham là gia khoả mạnh miệng mềm lòng, cho dù hắn không chỉ một lần nói lời đả thương người, nhưng mà, yêu hắn nhiều năm như vậy, buông tay triệt để không phải là nói dễ hơn làm ư? Nếu nói, lời mắng ở Paris lần trước đó khiến Từ Thiếu Khiêm nản lòng thoái chí, thì đáp lại hôm nay của An Nham lại khiến cõi lòng đã sớm vắng lặng đột nhiên khôi phục sức sống.

Hoàng hôn ngày kế, dựa theo địa điểm đã hẹn, mọi người trong đoàn làm phim lại đi vùng ngoại ô London, An Nham và Từ Thiếu Khiêm thay đổi trang phục, Cao Tân bảo moi người chuẩn bị một màn kia.,

Thành Phố Vô Tận II, cảnh thứ mười hai, giấc mơ của Kha Ân.

https://thuviensach.vn

Kha Ân ngủ trong phòng thí nghiệm mơ thấy cảnh tượng rất nhiều năm trước. Trên dường chạy trốn Kha Ân và Tiểu Thất trông thấy trời chiều ngoài cửa sổ, dừng xe lại bên đường, hai người ngồi bên đường tuỳ ý ăn chút thức ăn, khoé miệng Kha Ân dính vụn bánh, Tiểu Thất chủ động đưa tay lau, Kha Ân không nhịn được bắt lại bàn tay Tiểu Thất, cúi người hôn cậu.

Hiện trường quay phim –

Đạo cụ chuẩn bị xong Từ Thiếu Khiêm và An Nham dừng xe ven đường, từ trong xe lấy ra một bọc thức ăn, ngồi dưới đất cùng nhau ăn.

An Nham cười mở ra một bọc bánh quy, cắn một miếng, sau đó dưa cho Từ Thiếu Khiêm: "Cho anh, cái này mùi vị không tệ!"

Từ Thiếu Khiêm nhận lấy, nếm thử một cái, cau mày đưa trả cho hắn, "Quá ngọt."

"À, quên mất anh không ăn đồ ngọt!" An Nham cầm bánh quy về, quay đầu lại nhìn Từ Thiếu Khiêm nói, "Ê? Kha Ân, miệng anh dính vụn bánh."

An Nham đưa tay lau khoé miệng hắn, nghiêm túc dùng ngón cái lau sạch qua lại, lúc ngẩng đầu lại đối diện với ánh mắt thâm trầm của Từ Thiếu Khiêm. Đang muốn rút tay về thì đột nhiên bị hắn bắt lại, sau đó cằm bị nâng lên, nụ hôn của Từ Thiếu Khiêm theo đó rơi xuống.

"Ưm…" An Nham có chút kinh ngạc, sửng sốt một lúc lâu sau đó mới đỏ mặt bắt đầu vụng về đáp lại.

https://thuviensach.vn

Hai người ôm nhau, hôn đối phương, trời chiều hoàng hôn màu vàng bao phủ lên hai người, ánh lên một vầng ấm áp say lòng người.

Nụ hôn của Thiếu Khiêm… thật là dịu dàng…

Đầu lưỡi chậm rãi quét qua khoang miệng, liếm qua hàm răng, cảm giác được cẩn thận quý trọng đó, khiến An Nham nhất thời có chút mê mang… Được Thiếu Khiêm dịu dàng hôn như vậy, hắn rất thích…. Không nhịn được muốn nhiều hơn một chút, đáp lại cũng không còn khó khăn như vậy nữa.

Có lẽ là vì quá nhập diễn, đáp lại của An Nham cũng dần dần trở nên chủ động và nhiệt ttình, vươn hai tay ôm chặt Từ Thiếu Khiêm, nghiêm túc phối hợp nụ hôn của hắn.

“Hey, Thiếu Khiêm, xem ai đến tham ban này!” Sau lưng đột nhiên vang lên âm thanh của một người đàn ông, Cao Tân quay đầu lại nhìn hắn một cái, ngón tay đặt lên môi làm động tác đừng lên tiếng.

Hai người đến tham ban lập tức im lặng, quay đầu nhìn về phía phim trường,

Hiện trường quay phim, Từ Thiếu Khiêm và An Nham đang ôm nhau, hôn hết sức nhập tâm.

Hai người nhất thời trợn mắt há mồm.

Kéo dài đến năm phút đồng hồ sau….

https://thuviensach.vn

Cao Tân rất cục mới mở miệng, cười nói: “Rất tốt, qua!”

An Nham nghe được tiếng đạo diễn, trong nháy mắt phục hồi lại tinh thần, lập tức đẩy Từ Thiếu Khiêm ra, hơi đỏ mặt chạy đến chỗ đạo diễn, lại nhìn thây Trần Thư Kì và Lưu Quốc Nguyên xách một đống quà cáp đến tham ban.

Mặt An Nham càng đỏ hơn, đầu lưỡi cũng bắt đầu xoắn lại, “Thư, Thư Kỳ, Quốc Nguyên, em, hai người sao có thời gian rảnh đến đây?”

Trần Thư Kỳ mỉm cười nói: “Em đến London chơi vài ngày, đúng kịp Quốc Nguyên ở bên này quay phim, bọn em cùng nhau di dạo một chút, nghe nói đoàn làm phim Vô tận cũng đến London, nên tiện thể đến thăm các anh.” thấy Từ Thiếu Khiêm đang đi tới, Trần Thư kỳ lễ phép gật đầu chào hỏi hắn, “Sư huynh.”

“Ừ.” Từ Thiếu Khiêm chào hỏi với Trần thư Kỳ, sau đó thật hữu hảo ôm người bạn cùng lớp trần Quốc Nguyên một cái. Lưu Quốc Nguyên dùng lực vỗ vỗ bả vai Từ Thiếu Khiêm, vui đùa nói: “Ây, cảnh hôn vừa rồi bọn tôi thấy hết rồi, hai cậu thật trâu bò, không hổ là Ảnh đế tiêu chuẩn. Mười phút, trong mười phút a! Cảnh hôn quay tận mười phút, quả thực làm người ta nhìn thôi đã không thể không ca ngợi!”

Từ Thiếu Khiêm biểu tình bình tĩnh nói: “Như thế hậu kỳ biên tập cắt nối sẽ có nhiều thước phim hơn một chút.”

Nói xong quay đầu nhìn về phía An Nham, mỉm cười, “Đúng không An Nham?”

https://thuviensach.vn

“Khụ khụ khụ, đúng, đúng!” An Nham đang uống nước, nghe xong lời này trực tiếp bị sặc đến ho khan, tai đã đỏ đến sắp nhỏ máu. Lại thấy Trần Thư Kỳ đến tham ban, những lời mình nói đều bị Trần Thư Kỳ nghe được một chữ cũng không lọt, hiện tại cho dù tất cả mọi người không biết quan hệ giữa hắn và Từ Thiếu Khiêm, Trần Thư Kỳ vẫn là nhất thanh nhị sở.

Nghĩ đến đây, An Nham càng vô cùng xấu hổ, lập tức xoay người nhanh như chớp trốn đến phòng hoá trang.

Tác giả có lời muốn nói: *Hắc hắc! Mấy chương tiếp theo sẽ tương đối ấm áp~~~*

Khoảng cách đến hạnh phúc còn một chút xíu nữa thôi!

Chương 54

Cũng trong lúc đó, thành phố Tây Lâm.

Từ Tử Chính đang trong thư phòng đọc sách, đột nhiên nghe thấy một chuỗi tiếng gõ cửa, Từ Tử Chính ngẩng đầu lên nói: “Vào đi.”

Thiếu niên đi vào trong phòng, mỉm cười nói: “Ba, không quấy rầy ba chứ?”

“Sao vậy, Thiếu Bạch?” Từ Tử Chính thấy đi vào là Từ Thiếu Bạch liền để sách trong tay xuống, xoa xoa huyệt thái dương, giọng nói cũng trở nên ôn hòa hơn chút: “Con tìm ta có việc à?”

https://thuviensach.vn

Từ Thiếu Bạch nói: "Con đã thu xếp xong hành lý, chuyến bay ngày mai bay đi New York."

Từ Tử Chính nghi ngờ nói: "Không phải là cuối tháng mới đi à? Sao lại đột nhiên đi trước?"

Từ Thiếu Bạch nghiêm túc nói: "Vì chờ anh hai cùng đi, mới hoãn hành trình đến cuối tháng, nếu anh hai thay đổi quyết định đến London đóng phim, con muốn đi về trường học trước, quá trình bị trễ nải quá nhiều, sợ sẽ không theo kịp kỳ thi."

Từ Tử Chính gật đầu: "Ừ, như thế cũng tốt. Ngày mai chuyến bay lúc mấy giờ?"

Từ Thiếu Bạch nói: "Sáu giờ chiều cất cánh."

"Đến lúc đó ta lấy xe dưa con."

"Vâng" Từ Thiếu Bạch dừng một chút, lại nói: "Đúng rồi, ba, có thể phái người cùng đi với con không?

"Ồ?" Từ Tử Chính nẩng đầu nhìn Từ Thiếu Bạch, "Con muốn ai cùng đi với con?"

Từ Thiếu Bạch hơi rầu rĩ nói: "Trước kia chị đi học ở Mỹ, bọn con còn có thể chiếu cố lẫn nhau, bây giờ chị tốt nghiệp về nước, còn mỗi con một mình ở nước ngoài. Con không quen ăn bữa ăn Tây, lại thường bị bệnh, không có ai bên cạnh con sẽ không quen,"

Từ Thiếu Bạch đi đến sau lưng Từ Tử Chính, đưa tay nhẹ nhang đấm bóp bờ vai của hắn, "Có được không? A? Cho con một

https://thuviensach.vn

người bên cạnh ba, để anh ta theo con ra nước ngoài đi."

Từ Tử Chính cúi đầu suy tư, không trả lời.

Từ Thiếu Bạch nói tiếp: "Dĩ nhiên người bên cạnh ba lợi hại như vậy, cho qua chăm sóc mỗi mình con là có hơi đại tài tiểu dụng, nếu anh hai không đi New York nữa, chi nhánh công ty bên New York cần phải có một người tiếp nhận, chi bằng… phái một người đáng tin nhất, có thể thuận tiện chăm sóc con đến New York, ba thấy sao?"

Từ Tử Chính nghĩ nghĩ, mới gật đầu một cái nói: "Ừ, để Mạc Dương đi với con đi, được không?"

Khoé môi Từ Thiếu Bạch ở nơi Từ Tử Chính không nhìn thấy hơi nâng lên một độ cong đẹp đẽ, "Dĩ nhiên là được."

Từ Tử Chính liền gọi điện thoại cho Mạc Dương, bảo anh ta thụ dọn chút hành lý, chiều nay trực tiếp ra khỏi nhà đến sân bay đi New York. Mạc Dương đi theo bên gười Từ Tử Chính nhiều năm, đương nhiên răm rắp theo mệnh lệnh của Từ Tử Chính, không nói hai lời lập tức thu dọn hành lý.

Buổi chiều hôm sau, khi Từ Tử Chính và Từ Thiếu Bạch cùng nhau chạy đến sân bay, Mạc Dương đã chờ sẵn ở sảnh chờ từ lâu. Từ Thiếu Bạch xa xa đã nhìn thấy thân ảnh người đàn ông kia, nam nhân mặc một thân tây trang vóc người cao ngất thon dài, ngũ quan vốn là anh tuấn, vì vết sẹo nhợt nhạt trên lông mày bên trái mà bị phá hỏng, khiến cả người anh nhìn qua có chút không dễ tiếp cận.

Anh đang đứng trong đám đông cúi đầu xem đồng hồ. Những người đi qua anh đều vì bề ngài kì quái của anh mà liên tục

https://thuviensach.vn

liếc anh, có vài đứa bé còn hiếu kỳ nhìn anh. Nam nhân bị vây xem quẫn bách mười phần, hơi hơi đỏ mặt, kéo vành mũ xuống che khuất vết sẹo nơi lông mày, hơi hơi cứng nhắc tìm góc đứng yên.

Từ Thiếu Bạch liếc mắt nhìn Mạc Dương phía xa xa, nói: "Ba, con đi vệ sinh một chút, Mạc Dương ở bên kia, ngài qua với anh ấy trước đi, con một lúc nữa đến sảnh chờ tìm hai người."

Từ Tử Chính nói: "Được."

Từ Thiếu Bạch xoay người đi đến WC, hơi giương giương khóe môi, lấy di động ra, gọi một cuộc điện thoại đến New York.

Mạc Dương đang nôn nóng chờ dợi, ngẩng đầu bỗng nhiên đối diện với ánh mắt Từ Tử Chính, trên mặt Mạc Dương lập tức hiện lên tươi cười ngại nùng, cung kính hỏi: "Từ tổng, ngài muốn đi New York công tác ạ?"

"Không phải tôi đi công tác, sang kia ngồi xuống nói." Hai người cùng nhau đi vào phòng chờ VIP, tuỳ ý tìm vị trí ngồi xuống, Từ Tử Chính lúc này mới thấp giọng nói: "Lần này phái cậu đi New York, đầu tiên là muốn giao cậu khảo sát tình hình chi nhánh công ty bên New York, tôi đã nói qua với người phụ trách bên kia, bọn họ sẽ đến sân bay đón cậu."

Mạc Dương lập tức hiểu rõ gật đầu, "Và vì Thiếu Khiêm không đi nên ngài mới lâm thời phái tôi qua?"

"Đúng là nguyên nhân này. Ngoài ra, còn một chuyện khác muốn nhờ cậu." Từ Tử Chính đến gần bên tai Mạc Dương, hạ giọng nói: "Cậu sau khi qua đó, tiện thể giúp tôi trông Thiếu Bạch, tôi

https://thuviensach.vn

chung quy cảm thấy đứa nhỏ này có gì đó là lạ, nhưng cụ thể lạ ở chỗ nào…. vẫn chưa nói được."

Từ Tử Chính hơi hơi nhíu mày, "Tôi không hy vọng Thiếu Bạch một mình ở nước ngoài quên biết với bạn bè không tốt gì đó, vì thế mà đi lạc đường. Bên Mỹ kia, trẻ con tuổi này hút thuốc phiện đặc biệt nhiều, dễ bị nhiễm thói xấu nhất, cậu sau khi qua đó, cũng giúp tôi chú ý sinh hoạt cá nhân của nó một chút, phát hiện không đúng lập tức điện thoại cho tôi."

Từ Tử Chính vừa dứt lời, quay đầu, đã thấy Mạc Dương ánh mắt dại ra, hoàn toàn không biết thần chí đã bơi đi nơi nào.

Từ Tử Chính nhíu mày nói: "Mạc Dương?"

"A…" Mạc Dương đột nhiên hồi phục tinh thần, "Ngài vừa nói, Thiếu... Thiếu Bạch cậu ấy… cũng đi New York?"

Từ Tử Chính nói, "Đúng vậy, nó muốn về trường học, lần này hai người các cậu đồng hành." Nói xong liền đưa hành lý của Từ Thiếu Bạch cho Mạc Dương, "Đây là hành lý của Thiếu Bạch, nó đi WC, đợi lát nữa các cậu cùng vào cửa kiểm tra an ninh."

Đang nói, Từ Thiếu Bạch đã đi đến bên này, cúi đầu nhìn nhìn đồng hồ, mỉm cười nói: "Ba, thời gian không sai biệt lắm, con phải vào của kiểm tra anh ninh rồi, ngài đi về trước đi."

Từ Tử Chính gật gật đầu, nói với Mạc Dương: "Vậy tôi đi trước, các cậu đến bên kia nhớ gọi điện cho tôi."

Mạc Dương sắc mặt cứng nhắc nói: "… Vâng, Từ tổng."

https://thuviensach.vn

Từ Thiếu Bạch bước lên, nhẹ nhàng ôm ôm Từ Tử Chính, "Hẹn gặp lại ba."

Từ Tử Chính xoa xoa đầu thiếu niên, xoay người rời đi.

Sau khi tiễn bước Từ Tử Chính, Mạc Dương mới sắc mặt xấu hổ hỏi: "Thiếu Bạch, cậu… đây là có chuyện gì?"

Từ Thiếu Bạch nhún nhún vai, "Ba phái anh đi công tác, đâu có chuyện gì liên quan đến tôi? Đại khái, ông ấy nhờ anh trông chừng tôi chăng?" Lại giương giương khoé môi nói, "Nhưng mà không sao cả, tôi rất hân hạnh được anh trông chừng, anh cứ việc thực hiện chức trách của mình là được."

Từ Thiếu Bạch tiếp nhận hành lý trong tay Mạc Dương, tiêu sái xoay người đi đến cửa kiểm tra an ninh.

"…" Mạc Dương đành phải kiên trì đuổi theo bước chân cậu ta.

Trên máy bay, chỗ ngồi hai người vừa lúc ở cạnh nhau, Từ Thiếu Bạch lấy máy tính bảng chơi trò chơi, Mạc Dương hiếu kỳ nhìn lướt qua – trên màn hình có đủ loại kiến trúc rất cao rất cao được xếp thành hình dạng kì quái, ngón tay Từ Thiếu Bạch nhẹ nhàng nhấn một cái, chuẩn xác tìm ra vị trí mấu chốt nhất, toàn bộ kiến trúc trong nháy mắt ầm ầm sụp đổ!

Loại trò chơi mang tính huỷ diệt này, hiệu quả thị giác được làm vô cùng rung động, hiệu ứng khi khiến trúc sập xuống tan thành mây khói cộng thêm màn hình rung động kịch liệt quả thực không

https://thuviensach.vn

khác gì động đất. Từ Thiếu Bạch hình như rất thích chơi trò này, phá huỷ các loại kiến trúc không biết chán, nhìn trên màn hình hiện lên chữ "qua cửa" càng ngày càng nhanh, Mạc Dương chỉ cảm thấy lưng phát lạnh từng đợt.

Cảm giác của Từ Tử Chính không sai, Thiếu Bạch thân thể yếu ớt lắm bệnh từ nhỏ… hình như thạt sự đang chậm rãi thay đổi. Cậu ta thay đổi quá chậm, thế cho nên mọi người đều không phát hiện, nhưng kiểu thay đổi thong thả này tích luỹ đến độ nhất định sẽ giống khối kiến trúc ầm ầm sụp đổ trước mặt, khiến người ta khiếp sợ không kịp trở tay.,

Nhớ đến cảnh tượng tối hôm đó, Mạc Dương đến bây giơ vẫn còn cảm thấy phát lạnh từng đợt.

Từ Thiếu Bạch nói muốn chơi trò chơi thú vị, mỉm cười cột hắn và trên sofa phòng khách, điện thoại bên cạnh để chế độ không nói, sau đó bật di động đi tìm Từ Thiếu Khiêm, nghiêm trang nói với Từ Thiếu Khiêm: "Nếu có người giống anh đơn phương An Nham thích anh rất nhiều năm, anh có cho người đó cơ hội khong? Dù chỉ là cơ hội một lần?"

Một khắc kia, Mạc Dương thậm chí khiếp sợ đến gần như không thở nổi, còn tưởng Từ Thiếu Bạch sẽ nói ra tên mình, sợ tới mức sắc mặt tái nhợt, đầu nóng tay cũng hơi hơi phát run.,

Nhưng Từ Thiếu Bạch lại như thợ săn đùa bỡn con thỏ sập bẫy, cũng không nói ra tên Mạc Dương, ngược lại làm Từ Thiếu Khiêm nói ra rất nhiều lời nói tuyệt tình, "Anh sẽ không cho người đó cơ hội, anh không có nghĩa vụ có trách nhiệm với người thích anh…"

https://thuviensach.vn

Mạc Dương trên sofa cứng ngắc run rẩy khiến anh khó chịu, không chỉ là Từ Thiếu Khiêm lạnh lùng quyết đoán cự tuyệt mà còn có phương thức kỳ quái này của Từ Thiếu Bạch.

Đúng vậy, anh thích Từ Thiếu Khiêm, từ cái ngày hắn lần đầu đi vào Từ gia ấy, gặp được thiếu niên cao ngạo nhỏ hơn anh một tuổi kia ở cửa, đã không thể khống chế mà thích người đó.

Khi đó, Mạc Dương đang học đại học, Từ Thiếu Khiêm lại đang học trung học., Mạc Dương học ngành quản lý công thương chuyên nghiệp. Từ Tử Chính có ơn với Mạc gia, Mạc Dương sau khi tốt nghiệp đương nhiên sẽ được cha đưa đến bên người Từ Tử Chính hỗ trợ cho nên thời đại học liền dứt khoát đến phủ thuý thế gia làm việc vặt thực tập, sau khi tốt nghiệp nhanh chóng lên tay.

Không ngờ, ngay ngày đầu tiên nhìn thấy cậu cả Từ gia, Mạc Dương liền biết cảm giác động tâm.

Từ Thiếu Khiêm thời còn trẻ tuy rằng hơi ngây ngô nhưng dung mạo thiếu niên anh tuấn, khí chất lạnh lùng cao ngạo, khiến Mạc Dương lần đầu thấy đã động tâm, Đối diện với ánh mắt lãnh đạm của Từ Thiếu Khiêm, anh thậm chí còn quẫn bách đỏ mặt không dám ngẩng đầu lên.

Mạc Dương trời sinh là gay, tuy rằng dáng người cao gầy dung mạo cũng là dương cương kí khái mười phần nhưng anh trên thực tế là 0, rất nhiều gay thích mĩ thiếu niên thanh tú đáng yêu, số 0 thân cao ngoài 180 như anh trong giới đồng chí cũng không được chào đón, thêm vào đó Mạc Dương tính cách hướng nội, thành thành thật thật lại không biết nói chuyện, gặp người xa lạ thậm chí sẽ lắp bắp, cho nên vẫn chưa từng kết giao bạn trai.

https://thuviensach.vn

Từ Thiếu Khiêm là người đầu tiên khiến anh động tâm nhưng anh chưa từng hy vọng xa vời Từ Thiếu Khiêm có thể cho anh bất cứ đáp lại nào.

Trong mắt anh, Từ Tử Chính, Từ Thiếu Khiêm, đều là ân nhân nhà bọn họ, là người anh không tiếc dùng tính mạng bảo vệ. Từ Thiếu Khiêm cao cao tại thượng giống như vương giả như vậy, anh chỉ có thể ngẩng đầu nhìn lên. Anh cũng chỉ muốn yên lặng ở lại Từ gia, ở bên cạnh Từ Thiếu Khiêm. Chờ tương lai Từ Thiếu Khiêm tiếp quản phỉ thuý thế gia, anh sẽ làm trợ thủ tốt nhất của hắn, trợ giúp hắn quản lý gia nghiệp lớn như vậy.

Thật sự không có hy vọng xa vời nào khác, thầm muốn… ở bên cạnh hắn, hỗ trợ hắn, cũng thấy rất đủ rồi.

Mạc Dương hỗn loạn nghĩ, sau đó thật sự là quá mệt mỏi, cư nhiên nhắm mắt ngủ mất.

Từ Thiếu Bạch nhìn khuôn mặt say ngủ không hề phòng bị của nam nhân bên cạnh, trong ánh mắt lạnh lùng đột nhiên chợt loé lên một tia dịu dàng khó có thể phát hiện, cậu ta nhẹ nhàng vươn tay, cẩn thận xê dịch cái đầu đã lệch đi của Mạc Dương lên vai mình.

Sau khi đến New York, quả nhiên có người đến sân bay tiếp đón, hai người đàn ông thân hình cao lớn tiến lên phía trước nói: “Là Mạc tiên sinh và tiểu thiếu gia sao?”

Mạc Dương gật gật đầu: “Đúng vậy.”

“Mời đi theo chúng tôi, Từ tổng đã giao hẹn chúng tôi đến đón ngài.”

https://thuviensach.vn

“Cảm ơn.” Mạc Dương và mọi người cùng nhau đi ra ngoài, đi đến một chiếc Lincoln dáng dài màu nâu đen trước bãi đỗ xe, người đàn ông chủ động mở cửa sau, nói: “Thiếu gia, Mạc tiên sinh, mời lên xe.”

Từ Thiếu Bạch ngồi lên trước, Mạc Dương cũng cùng lên xe, hành lý hai người đặt ở cốp sau, cửa xe bị phịch một tiếng đóng lại, màn che trên cửa kính xe cùng được thả xuống, hai nam nhân đi đến phía trước ngồi lên ghế điều khiển và phó lái, khởi động xe.

Không biết vì sao, trong không gian bịt kín này, cùng Từ Thiếu Bạch đơn độc ở cạnh nhau, khiến Mạc Dương có chút bất an kỳ quái.

Xốc màn che lên nhìn bên ngoài qua khe hở, mắt thấy xe đã rời khỏi sân bay, đi lên đường cao tốc, dần dần đi khỏi nội thành, đáy lòng liền càng thêm bất an. Lấy di động định lên mạng dùng GPS định vị vị trí của mình một cái, vừa mở load trang, đã bị Từ Thiếu Bạch đột nhiên cướp đi.

Mạc Dương kinh ngạc quay đầu đối diện với nụ cười dịu dàng của Từ Thiếu Bạch: “Muốn tra cái gì? Hỏi tôi là được.”

Mạc Dương cưỡng chế bối rối dưới đáy lòng, cố gắng trấn định hỏi: “Thiếu Bạch, đây là… Đây là muốn đi đâu? Tôi nhớ chi nhánh công ty không phải ở ngoại thành mà?”

Từ Thiếu Bạch mỉm cười nói: “Tôi về Mỹ, đương nhiên là mời anh đến nhà tôi làm khách a.”

Mạc Dương sửng sốt: “Cậu…. Nhà cậu?”

https://thuviensach.vn

Từ Thiếu Bạch gật gật đầu nói: "Ừ, quên nói cho anh, tôi ở đây có một biệt thự riêng, cách khá xa nội thành, đại khái còn phải nửa tiếng nữa mới đến nơi."

"…" Mạc Dương liền đứng dậy muốn xốc ván gỗ cách âm trước ghế ngồi lên, lại bị Từ Thiếu Bạch đột nhiên nắm lấy cổ tay, xoay người một cái trực tiếp áp đảo anh trên chỗ ngồi.

Không gian bên trong chiếc xe Lincoln dáng dài rộng rãi mười phần, Từ Thiếu Bạch hai ba cái khống chế phản kháng của Mạc Dương, đến gần bên tai anh, thấp giọng cười nói: "Mạc Dương, đến địa bàn của tôi, anh tốt nhất ngoan ngoãn một chút."

Mạc Dương hoàn toàn cứng tại chỗ.

Trong trí nhớ của anh, Từ Thiếu Bạch là đứa trẻ nhỏ bé yếu ớt cần người bảo vệ, năm đó khi hắn quen biết Từ Thiếu Khiêm, đứa bé con tên gọi Từ Thiếu Bạch kia mới được mười tuổi, sắc mặt tái nhợt, thân thể gầy yếu, trốn ở góc phòng rụt rè nhìn anh.

Quản gia đến gần bên tai anh, nhẹ giọng giới thiệu: "Đó là tiểu thiếu gia, thân thể không tốt từ nhỏ, hơn nữa tính tình kỳ quặc, rất sợ người lạ."

Mạc Dương càng nghe càng thấy đau lòng, không nhịn được đi đến trước mặt đứa trẻ kia, ngồi xổm xuống, nhẹ nhàng sờ sờ mái tóc hoe vàng của cậu, dịu dàng hỏi: "Tiểu thiếu gia, cậu tên là gì?"

Đứa trẻ sắc mặt tái nhợt cúi đầu, dùng thanh âm rất nhỏ rất nhỏ nói: "Em tên… Từ Thiếu Bạch…"

https://thuviensach.vn

Nhưng mà, không biết qua bao nhiêu năm, đứa bé yếu ớt kia chậm rãi biến thành bộ dáng hiện tại.

Mạc Dương lúc này mới phát hiện, thiếu niên trực tiếp ấn ngã anh lên ghế sau, sức lực mạnh đến gần như muốn bóp nát khớp xương. Là một nam nhân từng học một ít công phu quyền cước, anh cư nhiên… hoàn toàn không thể tránh thoát khống chế của Từ Thiếu Bạch.

Chương 55

Lưu Quốc Nguyên cùng Trần Thư Kỳ đến tham ban, sau khi tham ban xong Lưu Quốc Nguyên lại mời hai người đi ăn. An Nham vốn không muốn đi, nhưng Lưu Quốc Nguyên lại mặt dày nói: "Tôi cùng Thư Kỳ chạy xa như vậy đến tham ban, thế mà anh lại không nể mặt gì cả!", sau đó liền bày ra tư thái anh đây thật tốt, cường ngạnh kéo luôn An Nham qua.

Địa điểm ăn định ở một nhà hàng rất tốt, vừa đúng gian nhỏ bốn người Lưu Quốc Nguyên và Trần Thư Kỳ là một cặp, đương nhiên muốn ngồi cùng nhau, còn thừa lại hai ghế tình nhân để cho An Nham và Từ Thiếu Khiêm.

An Nham có chút lúng túng, Từ Thiếu Khiêm liền chủ động mở miệng nói: "Cậu ngồi bên trong đi."

"Ừ…" An Nham không thể làm gì khác ngoài nhắm mắt ngồi xuống ghế cạnh cửa sổ.

https://thuviensach.vn

Ngẩng đầu đối diện với nụ cười mỉm của Trần Thư Kỳ, nhớ tới tình cảnh mới rồi bị hai người này vây xem màn diễn hôn, lỗ tai An Nham không khỏi hơi hơi đỏ lên… Hắn ban nãy là có chút không kìm hãm được, nụ hôn ôn nhu của Từ Thiếu Khiêm khiến hắn nhất thời chìm đắm, không kìm lòng được liền ôm lấy đối phương đáp lại, hôn quá chuyên tâm, hoàn toàn quên mất là đang quay phim.

Nụ hôn dài hơn một phút đồng hồ bị vô số người vây xem…

https://thuviensach.vn

Trong đó bao gồm cả Lưu Quốc Nguyên và Trần Thư Kỳ, đây quả thật là quá lúng túng!

Mặc dù ngoài mặt thoạt nhìn hai người là đang diễn kịch, nhưng trong lòng An Nham thật ra vô cùng rõ ràng là chính mình đã không khống chế được, Từ Thiếu Khiêm hình như cũng quá nhập diễn, kết quả biến thành cục diện kỳ quái hiện tại.

Bị Thiếu Khiêm liếc nhìn đến ngây người, bị Thiếu Khiêm hôn đến ý loạn tình mê…

Thân là một diễn viên, hắn ngay cả thực tế với cảnh trong phim cũng sắp không phân rõ rồi! Hắn thực sự giống Tiểu Thất yêu bác sĩ Kha Ân trong phim, yêu Thiếu Khiêm rồi!

Thấy An Nham cúi đầu như có điều suy nghĩ, lại tựa như đang ngẩn người, Lưu Quốc Nguyên nhịn không được muốn trêu đùa hắn một phen, cố ra vẻ đứng đắn nói: "An Nham, cậu muốn ăn gì? Không nói lời nào là ý muốn để Thiếu Khiêm nhà cậu giúp cậu chọn sao?"

An Nham sửng sốt một chút, "Hở… Tôi sao cũng được."

Hắn hoàn toàn không chú ý tới từ "Thiếu Khiêm nhà cậu" hết sức mập mờ kia, còn nói "Tôi sao cũng được"!

Người này đoán chừng bị Từ Thiếu Khiêm hôn đến đầu thiếu dưỡng khí rồi. Lưu Quốc Nguyên nhịn xuống xung động muốn cười thật to, đưa thực đơn cho Từ Thiếu Khiêm, nói: "Nào, anh giúp An Nham gọi món đi. Dù sao hai người cũng là thanh mai trúc mã, cậu ấy thích ăn cái gì chắc anh rõ ràng nhất."

https://thuviensach.vn

Từ Thiếu Khiêm không trả lời, sắc mặt bình tĩnh nhận lấy thực đơn, chọn thịt bò bít tết tiêu đen và salad trái cây An Nham thích ăn nhất, đưa lại cho Lưu Quốc Nguyên.

An Nham lúc này mới kịp phản ứng lại ý tứ của Lưu Quốc Nguyên, mặt đỏ lên, lúng túng nói: "Cảm ơn."

Từ Thiếu Khiêm thấp giọng nói: "Đừng khách khí."

Tình cảnh bốn người tụ tập như vậy khiến trong lòng An Nham vô cùng không được tự nhiên. Lưu Quốc Nguyên cùng Trần Thư Kỳ là một cặp tình nhân, hai người từ đại học đã ở bên nhau hiển nhiên tình cảnh rất tốt. Hôm nay đang ở London nên cũng không sợ nhóm chó săn truy tìm, hai người ở trên bàn gắp đồ ăn vào bát nhau vui đến quên trời đất, thật là vô cùng ngọt ngào, vô cùng ân ái. Hình thức tương tự với tình nhân tụ hội như vậy, mà đang ngồi bên người lại hết lần này đến lần khác là Từ Thiếu Khiêm, trong lòng An Nham không khỏi có chút khẩn trương, không thể làm gì khác ngoài cúi đầu tự ăn.

Trần Thư Kỳ đột nhiên mỉm cười nói: "Đúng rồi An Nham, đạo diễn Giang gọi điện cho anh chưa? Thiếu niên thiên tử của chúng ta sang tháng bảy bắt đầu quảng bá rồi."

An Nham vội vàng gật đầu nói: "Ừ, tôi biết. Đến lúc đó tôi sẽ tận lực xin nghỉ để về."

Lưu Quốc Nguyên cười nói: "Nhắc đến mới nhớ, đây là bộ điện ảnh đầu tiên Thư Kỳ ra mắt, có thể đúng dịp được hợp tác với An Nham. Tôi đã xem một vài cảnh, quay cũng không tệ lắm."

https://thuviensach.vn

Từ Thiếu Khiêm thấp giọng nói: “Nội dung bộ phim này không tệ, kịch bản cũng tương đối mới. Nếu không có gì bất ngờ xảy ra thì Liên hoan phim cuối năm nay, bộ phim này sẽ có thể được chọn vào rất nhhiều hạng mục giải thưởng. Nói không chừng Thư Kỳ có thể đề tên giải thưởng diễn viên mới xuất sắc nhất.”

Lưu Quốc Nguyên cười nói: “Nếu được như vậy, công lao của An Nham là lớn nhất, đến lúc đó tôi và Thư Kỳ sẽ đưa cậu một bao lì xì thật lớn để tạ lễ a.”

An Nham vội vàng nói: “Cũng không phải công lao của tôi, diễn kỹ của Thư Kỳ vốn đã rất tốt.”

Trần Thư Kỳ nói sang chuyện khác: “Nhắc tới, Thành phố vô tận phần hai của các anh, bây giờ vẫn chưa quay xong, Liên hoan phim năm nay chắc là không tham dự được nhỉ? Coi như quay xong trước cuối năm, còn phải đợi xét duyệt tuyên truyền, thế nào cũng bị kéo đến sang năm.”

Từ Thiếu Khiêm gật đầu một cái nói: “Ừ, nếu không có gì bất ngờ xảy ra thì chắc sẽ tham gia Liên hoan phim năm tới.”

Trần Thư Kỳ nói: “Diễn kỹ của hai người rất tốt, phần kế bộ phim này nhất định sẽ thu hoạch được rất nhiều khen tặng. Nhất là An Nham, một người tách ra diễn ba vai, cư nhiên có thể chi phối tốt như vậy, tôi cũng có chút bội phục anh.”

An Nham được khen hơi hơi đỏ mặt, cười cười nói: “Cảm ơn…”

Lưu Quốc Nguyên giơ cái ly rót đầy rượu đỏ lên, “Nào, thật vất vả mới có thể đi chơi riêng, chúng ta cạn một chén.”

https://thuviensach.vn

Đề nghị này lập tức được ba người còn lại hưởng ứng, mọi người nâng tay cụng ly: "Cheers!"

Sau khi bữa ăn kết thúc, hai người đến tham ban đương nhiên phải đi về. Trước khi đi, Lưu Quốc Nguyên đột nhiên kéo Từ Thiếu Khiêm sang một bên, thần thần bí bí hỏi: "Thiếu Khiêm, anh và An Nham hiện tại đã tiến triển đến bước kia chưa? Xem hôm nay hai người diễn cảnh hôn hoàn toàn không có trở ngại, đây là đã…. ở bên nhau?"

Từ Thiếu Khiêm vẻ mặt bình tĩnh nói: "Chưa, quay phim mà thôi."

"Quay phim? Tôi xin, người anh em anh cũng quá trâu rồi, quay phim mà đi ôm người ta hôn suốt một phút đồng hồ? Chiếm đủ tiện nghi rồi liền quang minh chính đại nói là quay phim, thật chỉ có anh a!" Lưu Quốc Nguyên vô thanh đập một cái lên bả vai Từ Thiếu Khiêm.

Từ Thiếu Khiêm cười cười, không trả lời.

Sau một lát trầm mặc, Lưu Quốc Nguyên mới nói, "Đúng rồi, Thiếu Khiêm, tôi có mấy lời muốn nói với cậu… Khụ, cậu cứ coi như tôi xen vào việc của người khác đi."

Từ Thiếu Khiêm quay đầu lại nhìn anh ta: "Chuyện gì? Nói thẳng đi."

Lưu Quốc Nguyên nghiêm túc nói: "Chuyện tình cảm của hai cậu, tôi cũng không phản đối. Chỉ là, cậu định rút khỏi giới giải

https://thuviensach.vn

trí, nhưng An Nham dù sao vẫn còn lăn lộn trong giới. Nếu như chuyện các cậu ở bên nhau bị lộ tẩy, đối với cuộc sống và nghiệp diễn của cậu ấy sẽ không có bất kỳ chỗ nào tốt. Diễn viên càng có danh tiếng càng không dễ come out a…"

Từ Thiếu Khiêm im lặng không nói.

Lưu Quốc Nguyên nói tiếp: "Nhân khí của An Nham cao như vậy, fans thực lòng thích cậu ấy cũng không ít, nếu biết cậu ấy ở bên một người đàn ông, rất nhiều người sẽ không thể thản nhiên tiếp nhận, mỗi người một bãi nước miếng cũng có thể dìm chết các cậu. Giới giải trí nước quá sâu, vấn đề tình cảm của minh tinh cần thận trọng, nhất là… hai người các cậu đều là đàn ông."

"Vấn đề cậu nói tôi cũng đã từng suy nghĩ." Từ Thiếu Khiêm nghiêng đầu liếc nhìn An Nham cách đó không xa.

An Nham đang khom người trên sàn cỏ bên cạnh, trêu chọc đùa giỡn một tiểu hài tử ngoại quốc tóc vàng mắt xanh. Làn da trên mặt hắn bị ánh nắng phản chiếu trắng nõn hết sức, mái tóc màu hạt dẻ mềm mại rủ xuống trước trán, khoé môi nâng lên một nụ cười vô cùng rực rỡ dưới ánh mặt trời.

… An Nham như vậy, mình sao nỡ đẩy cậu ấy lên đầu sóng ngọn gió, bị vô số người lên án chứ?

Từ Thiếu Khiêm nhìn nụ cười của An Nham, ánh mắt thâm thuý loé lên, gằn từng chữ nói: "Nếu như thật sự được ở bên cậu ấy, tôi sẽ lựa chọn giữ bí mật. Cậu ấy sẽ trở thành một diễn viên vô cùng ưu tú, tôi nguyện ý đứng sau lưng cậu ấy, vĩnh viễn làm một tình nhân bí mật."

https://thuviensach.vn

"…" Trong lòng Lưu Quốc Nguyên có chút kinh ngạc, anh ta không ngờ Thiếu Khiêm luôn luôn cao ngạo lại chịu làm đến mức này,

Tình nhân bí mật? Nấp trong bóng tối, chưa nói đến vĩnh viễn không thấy ánh sáng, còn phải chịu đựng An Nham vì tuyên truyền mà gây scandal với đủ loại nữ minh tinh trên các phương tiện truyền thông? Vì sự nghiệp và tiền đồ, không thể làm gì khác ngoài núp mình trong bóng tối, lặng lẽ yêu hắn, yên lặng ủng hộ hắn… Tình yêu mà Thiếu Khiêm dành cho An Nham thì ra đã đến mức này…

Lưu Quốc Nguyên trầm mặc rất lâu, mới nhẹ nhàng vỗ vỗ bả vai Từ Thiếu Khiêm, nói: "Chúc cậu may mắn,"

Sau khi Lưu Quốc Nguyên và Trần Thư Kỳ rời khỏi, Từ Thiếu Khiêm mới đi đến bên cạnh An Nham.

An Nham đang trêu chọc chơi đùa với một đứa trẻ ngoại quốc đặc biệt khả ái, tóc vàng mắt xanh, gương mặt trẻ con múp míp khiến người ta rất muốn bóp một cái. Có thể thấy được, tính cách An Nham mặc dù có chút bất hảo, nhưng hắn thật ra rất thích trẻ con. Có lẽ, làm một người ba tốt, cũng là mơ ước trước giờ của hắn?

Từ Thiếu Khiêm thấp giọng hỏi: "Cậu rất thích trẻ con?"

An Nham sửng sốt một chút, ngẩng đầu đụng phải ánh mắt thâm thuý của Từ Thiếu Khiêm, vội vàng dời tầm mắt, lúng túng sờ sờ mũi, đứng lên nói: "Khụ, cậu và Quốc Nguyên nói chuyện phiếm xong rồi à? Vậy chúng ta về thôi."

"Ừ."

https://thuviensach.vn

Hai người cùng nhau sóng vai đi về phía trước, khi đi qua trước một giáo đường, vừa lúc gặp phải một cặp đôi đang kết hôn, cô dâu mặc áo cưới trắng tinh ôm hôn chú rể, nhìn qua đặc biệt hạnh phúc mỹ mãn.

Hai người đứng đó nhìn rất lâu, đều có suy nghĩ riêng.

Từ Thiếu Khiêm nhịn không được nghĩ: giá như có một ngày, có thể đưa An Nham vào trong giáo đường tuyên thệ bên nhau trọn đời… thì hạnh phúc nhường nào? Hạnh phúc như vậy, dù là suy nghĩ một chút cũng cảm thấy là chuyện xa xỉ. Mình liệu có thể may mắn như vậy, được ở bên cạnh người này… Có thể có một tình yêu bên nhau trọn đời, bạch đầu giai lão không?

Mà nhìn hình ảnh cô dâu chú rể ôm nhau, thoáng hiện lên trong đầu An Nham, cũng là một màn không lâu trước đó ôm lấy Từ Thiếu Khiêm cùng nhau hôn môi kia. Dưới ánh mặt trời, trên thảm cỏ, nụ hôn ôn nhu của Từ Thiếu Khiêm, còn có thâm tình trong đáy mắt hắn…

Một khắc kia An Nham thậm chí không phân biệt được, hai người rốt cuộc là đang đóng phim hay là đang biểu đạt cảm tình chân thật.

Trước kia nhìn thấy cảnh tượng như vậy trong đầu chắc chắn sẽ tưởng tượng đến mỹ nữ, suy nghĩ một chút mình tương lai sẽ lấy được bà xã như nào… Nhưng hôm nay, cư nhiên đầy đầu đều nghĩ đến Từ Thiếu Khiêm.

An Nham không nhịn được ai thán: bất tri bất giác, cán cân trong lòng mình đã hoàn toàn nghiêng về phía Từ Thiếu Khiêm, kéo

https://thuviensach.vn

cũng không trở về được!

~0~

Vào ban đêm, An Nham mang theo một chai rượu đỏ sang quý dùng để hối lộ, gõ mở cửa phòng đạo diễn Cao Tân, đối Cao Tân cười đến phá lệ sáng lạn: "Đạo diễn Cao, Thư Kỳ nói với tôi, bộ điện ảnh Thiếu niên thiên tử trước đó của chúng tôi đã được xác định thời gian công chiếu, dự định bắt đầu từ tháng bảy bắt đầu tuyên truyền mọi mặt. Tôi là nam chính bộ phim kia, phải trở về tham dự một chút hoạt động."

Cao Tân trầm mặc một chút: "Bộ điện ảnh kia tôi đã nghe nói qua, cậu là nam diễn viên chính trở về làm tuyên truyền cũng phải. Nhưng mà, thời gian của đoàn làm phim chúng ta cũng rất vội, hiện giờ đã là tháng sáu rồi, nếu không nắm chắc thời gian thì sẽ không quay xong được trong năm nay."

An Nham nhức đầu, có chút áy náy nói: "Ây, nếu đã như vậy, Liên hoan phim năm nay khẳng định không kịp, chi bằng cứ từ từ tiến hành, công tác chậm rãi kỹ càng, chúng ta tham gia Liên Hoan phim năm sau, anh thấy sao?"

Cao Tân nghĩ nghĩ nói: "Điện ảnh càng kéo dài càng bất lợi, gián đoạn giữa đường, trạng thái mọi mặt đều chịu ảnh hưởng, rèn sắt khi còn nóng mau mau quay xong là tốt nhất. Cậu nói trước cho tôi, xem xem cậu phải rời đoàn làm phim bao lâu?"

An Nham nghiêm túc nói: "Thời gian tuyên truyền trong tháng bảy chắc chắn có rất nhiều hoạt động, lễ ra mắt mùng một tháng tám cũng phải tham gia, trong một tháng sau khi công chiếu,

https://thuviensach.vn

các loại tiết mục phỏng vấn và show… Tôi có thể chọn một vài để tham gia, mấy cái khác Thư Kỳ đến thu phục là được."

Cao Tân suy tính một chút, mới gật gật đầu nói: "Được, lần này tôi có thể chấp nhận cho cậu, nhưng mà, không thể lại có lần sau. Thời gian cậu rời đi này, chúng ta sẽ quay hết những phần diễn không có cậu trước, chờ cậu trở lại rồi tập trung quay cảnh đối diễn của cậu cùng Từ Thiếu Khiêm."

"Rõ, cảm ơn đạo diễn Cao!" An Nham hưng phấn trở về phòng mình, chuẩn bị thu thập hành lý.

~0~

Đoàn làm phim Vô tận lấy bối cảnh ở London chấm dứt, thời điểm về nước đã là thượng tuần tháng bảy. Cao Tân đưa toàn bộ đoàn làm phim đến thành phố điện ảnh Giang Châu, Từ Thiếu Khiêm đương nhiên là theo đoàn làm phim đến thành phố điện ảnh. An Nham đã liên hệ tốt với Giang Tuyết Ngưng, bắt đầu chính thức tuyên truyền cho Thiếu niên thiên tử trước khi công chiếu.

Bộ phim cổ phong về mất quyền thế này, poster tuyên truyền tung ra cũng không dược nhiệt liệt hưởng ứng, số đông mọi người đều không quá xem trọng. Dù sao, phim cổ trang cũng ít được yêu thích, hoặc là đề tài chiến tranh quy mô lớn như "Tam Quốc", hoặc là đề tài thuần võ hiệp như "Ngoại hổ tàng long", chứ câu chuyện nói về quá tình trưởng thành cùng tình yêu của nhân vật chính giống An Nham bọn họ thì thật sự không phổ biến.

Tuy rằng như thế, nhưng An Nham vẫn vui vẻ như trước. Hắn rất thích kịch bản bộ điện ảnh này, quá trình diễn xuất cũng rất nghiêm túc nhập tâm, cho dù thành tích không cao cũng không

https://thuviensach.vn

thành vấn đề. Có thể diễn xong bộ phim cổ trang này, làm tròn giấc mộng một lần mặc long bào khi còn trẻ của mình, hắn đã rất thoả mãn rồi.

Thời kỳ tuyên truyền gấp rút, An Nham và Trần Thư Kỳ đều bận đến sứt đầu mẻ trán.

Bởi vì giữa hai người phối hợp rất ăn ý, trong giới giải trí đột nhiên nổi lên tin đồn "An Nham và Trần Thư Kỳ phim giả tình thật", "Thì ra Trần Thư Kỳ mới là tình yêu chân chính của An Nham" linh tinh loạn thất bát tao!

An Nham quả thật là đầu lớn như trâu!

Trước kia rất nhiều tin đồn tình cảm lưu luyến đều do đoàn làm phim mượn cơ hội tuyên truyền, nhưng lần này, hắn hoàn toàn không muốn bị đồn thổi đang ở bên Trần Thư Kỳ!

Không kể Thư Kỳ là bạn gái Lưu Quốc Nguyên, bản thân mình hiện tại cũng đã có ý trung nhân! Những phóng viên này còn vô công rồi nghề loạn viết hắn cùng Trần Thư Kỳ, một cái có lý hơn một cái, chuyện tình giả dối hư ảo, cơ hồ bị phóng viên nói thành sự thật ván đã đóng thuyền!

Trần Thư Kỳ bình tĩnh, còn An Nham lại thật nóng nảy!

Nhìn tiêu đề tờ giải trí hôm nay càng thêm quá đáng "An Nham tặng quà sinh nhật cho Trần Thư Kỳ, hai người nhân việc diễn tình nhân mà thầm sinh tình cảm.", An Nham dưới cơn phiền lòng trực tiếp gọi điện thoại cho Từ Thiếu Khiêm.

https://thuviensach.vn

Từ Thiếu Khiêm đang nghỉ ngơi ở trường quay, tiếp điện thoại, thấp giọng nói: "Alo, An Nham?"

An Nham vội vã hỏi: "Thiếu Khiêm, cậu xem tin tức hôm nay chưa?"

"À, xem rồi." Từ Thiếu Khiêm dừng một chút, "Cậu và Thư Kỳ được bầu làm cặp đôi đẹp nhất màn ảnh."

An Nham vội giải thích nói: "Cô ấy là sư muội của cậu, còn là bạn gái của Quốc Nguyên, tôi và cô ấy thực sự không có cái gì! Đám phóng viên này hoàn toàn là loạn viết, cái gì mà trong quá tình quay chụp chăm sóc đủ bề, quay xong còn tặng quà cho cô ấy, tôi căn bản không có ý đó…"

Từ Thiếu Khiêm nói: "Ừm, nói vậy, cậu chưa tặng quà gì cho cô ấy?"

An Nham có chút xấu hổ, "Tặng thì có tặng. Hôm đó không phải tiệc chúc mừng thắng lợi sao. Cô ấy có đến, tôi nghĩ quá trình hợp tác quay phim vẫn thật thuận lợi liền thuận tay mua một món quà tặng cô ấy làm kỷ niệm…"

"Cậu tặng cái gì?"

"… Tặng một cái vòng ốc." An Nham dừng một chút, hơi chột dạ mà giải thích, "Tôi cảm thấy nếu tặng quà cho con gái thì trang sức sẽ tương đối phù hợp, khụ khụ, không ngờ bị chó săn moi ra… Sau đó liền truyền ra cả đống tin đồn."

https://thuviensach.vn

Nghe âm thanh vội vã giải thích của An Nham, Từ Thiếu Khiêm nhịn không được hơi cười rộ lên, "À, tôi hiểu rồi." Dừng một chút, lại thấp giọng nói, "Vì sao lại phải giải thích những điều này với tôi?"

"Hả?" An Nham sửng sốt một chút, mãi đến giờ phút này, hắn mới đột nhiên ý thức được mình đang tự làm chuyện ngu xuẩn.

Hắn cư nhiên vô thức gọi điện cho Từ Thiếu Khiêm giải thích!

Từ Thiếu Khiêm là gì của ngươi mà ngươi phải vội đi giải thích hả? Có gì cần giải thích cơ chứ?! Thấy lời đồn càng truyền càng thái quá, thậm chí ngay cả ảnh chụp hắn đi ăn cùng Thư Kỳ cũng bị gửi lên mạng, nhất thời quá mức khẩn trương mà gọi điện thoại cho Từ Thiếu Khiêm, quả thực là quá ngu.

An Nham vội vàng xấu hổ nói: "Khụ khụ, tôi chỉ là muốn cậu truyền lời cho Quốc Nguyên, bảo anh ta đừng hiểu lầm Thư Kỳ!"

An Nham tìm được một cái cớ hợp lý, lại tiếp tục bịa, "Tôi không quen Quốc Nguyên, không muốn anh ta có hiểu lầm gì với Thư Kỳ, lại càng không muốn ảnh hưởng đến tình cảm giữa tình nhân bọn họ, cho nên vẫn là giải thích một chút thì tốt hơn!"

An Nham bịa xong cái cớ, rốt cục nhẹ nhàng thở ra, có chút không yên chờ câu trả lời thuyết phục từ Từ Thiếu Khiêm.

"Ừ," Từ Thiếu Khiêm cười cười gật đầu, "Tôi sẽ giúp cậu chuyển lời đến Quốc Nguyên."

https://thuviensach.vn

An Nham hơi hơi đỏ mặt, vội vàng nói sang chuyện khác: "Thế, đoàn làm phim bên kia thế nào rồi? Quay có thuận lợi không?"

"Hoàn hảo, chỉ là không có cậu diễn viên chính ở đây, cả nhà đều đang đợi cậu trở về." Từ Thiếu Khiêm dừng một chút, thấp giọng nói, "Tôi cũng chờ cậu trở về."

Bên tai vang lên thanh âm trầm thấp ấm áp, khiến trái tim An Nham đột nhiên nhảy lên một trận kịch liệt, trầm mặc trong chốc lát, mới nói: "Ừm… Ngay sau khi xong việc, tôi sẽ mau chóng đến Giang Châu."

Từ Thiếu Khiêm hỏi: "Hôm nay là ngày chiếu đầu tiên sao?"

"Đúng vậy."

Từ Thiếu Khiêm thấp giọng nói: "Vậy nhớ biểu hiện thật tốt, chúc cho phòng vé các cậu cháy vé."

"Ừ, tôi biết rồi!"

Sau khi cúp điện thoại, cảm xúc buồn bực trước đó nhất thời tiêu tan, An Nham vui vẻ hát ê a chạy quanh nhà một vòng, vào phòng tắm tắm rửa, thay đổi một thân quần áo nhẹ nhàng khoan khoái yêu thích, rồi mới ngồi lên xe đi tham gia lễ ra mắt.

~0~

Lễ ra mắt Thiếu niên thiên tử định vào 8 giờ tối tại Nhà hát lớn thành phố Tây Lâm, mới phòng chiếu đồng thời chiếu phim, các rạp chiếu lớn trên cả nước cũng sẽ đồng loạt chiếu phim.

https://thuviensach.vn

Lễ ra mắt đặc biệt ở chỗ, hai diễn viên chính An Nham, Trần Thư Kỳ cùng với đạo diễn Giang Tuyết Ngưng sẽ đích thân xuất hiện, phòng chiếu phim lớn nhất sẽ vào lúc bảy đến tám giờ tổ chức phỏng vấn, những phòng chiếu khác sẽ phát sóng trực tiếp hiện trường.

Vào buổi tối, Nhà hát lớn Tây Lâm tấp nập người, xếp hàng chờ dài ra cả ngoài đường.

Đúng bảy giờ tối bắt đầu phỏng vấn, nữ MC được mời tính cách sáng sủa, không khí trường quay cũng nhiệt liệt mười phần, hỏi rất nhiều chuyện thú vị trong quá tình quay chụp của đoàn làm phim.

Ở phần người xem đặt câu hỏi, một cô gái đột nhiên đứng lên, cầm microphone kích động nói: "Em muốn hỏi An Nham một chút, anh lý giải như thế nào về tình yêu? Nghe nói bộ điện ảnh này nói về một tình yêu đồng sinh cộng tử, kiên trinh không đổi, anh có tin trên thế giới thật sự có tình yêu như vậy không?

An Nham cười nói: "Đồng sinh cộng tử, đặt trong bối cảnh bộ điện ảnh này thực sự khiến cho người ta cảm động. Tuy nhiên, đặt ở xã hội hiện đại thì có hơi phóng đại. Vì tình chạy đi tự tử gì đó, tôi cũng không khuyến khích, cả nhà trăm ngàn lần đừng nghĩ quẩn trong lòng."

Hiện trường một trận cười vang, An Nham tiếp tục nói: "Thuỷ chung không đổi điều này tôi cực kỳ tán thưởng! Nếu tôi thật sự yêu một người, tôi cũng sẽ đối với người đó trước sau như một, kiên trinh không rời. Thay lòng đổi dạ giữa đường, rất khốn nạn, cả nhà nói có đúng không?"

https://thuviensach.vn

“Đúng!” Hiện trường vang lên một tràng vỗ tay nhiệt liệt.

Không để Trần Thư Kỳ bị bỏ quên, An Nham lại săn sóc đưa micro cho cô, “Thư Kỳ, em cảm thấy thế nào?”

Trần Thư Kỳ mỉm cười nói: “Em cũng đồng ý với suy nghĩ này, tình yêu thủy chung như một với đối phương cực kỳ khó gặp, nếu gặp, nhất định phải biết quý trọng mới tốt.” Nói xong quay đầu nhìn về phía An Nham, hàm ý sâu xa chớp mắt với An Nham.

An Nham đương nhiên biết nha đầu kia có ý gì. Hiển nhiên, qua lần trước tham ban, cô ấy chính mắt thấy màn diễn hôn kéo dài mười phút kia, hơn nữa trước đó ở thành phố điện ảnh Giang Châu nghe được mấy câu đó, cô đã nhất thanh nhị sở quan hệ giữa An Nham và Từ Thiếu Khiêm.

An Nham hơi hơi đỏ mặt, vội nói sang chuyện khác: “Câu hỏi kế tiếp đi!”

Sau khi giai đoạn phỏng vấn kết thúc, bộ phim chính thức được lần đầu công chiếu.

An Nham và Trần Thư Kỳ cùng mọi người ngồi dưới đài xem bộ phim mình đóng. Nửa phần đầu là tầng tầng những cảnh tiểu thái tử nghịch ngợm quấy rối gây cười, nhưng đến phần sau, bắt đầu từ màn tiên hoàng qua đời, diễn biến phim cấp tốc chuyển ngoặt, bi kịch một nối một, khiến trong rạp chiếu phim dần dần lắng xuống, thỉnh thoảng còn vang lên một vài âm thanh nghẹn ngào của con gái.

https://thuviensach.vn

Đến cuối cùng, nhìn cảnh An Nham và Trần Thư Kỳ cùng nhau đi đến đoạn đầu đài kia, hai vị nhân vật chính nhìn nhau mỉm cười, thản nhiên chịu chết, trong đầu thoáng hiện lại những mẩu hồi ức, khiến tiếng khóc trong rạp chiếu phim rốt cục bùng nổ toàn diện.

Mãi cho đến khi trên màn hình nhảy ra chữ "Hết", đèn trong đại sảnh sáng lên, hội trường đột nhiên vang lên một tràng vỗ tay nhiệt liệt đinh tai nhức óc! An Nham và Trần Thư Kỳ xoay người cúi đầu với khán giả, người xem trong hội trường kích động hô tên: "An Nham, Thư Kỳ, đạo diễn Giang!", hét mãi cho đến khi chủ vị diễn viên rời đi mới ngừng lại được.

Vào ban đêm, các trang web đánh giá điện ảnh lớn cho điểm Thiếu niên thiên tử nháy mắt đã tăng đến trên 9, ngoại trừ ai đó chả hiểu ra làm sao lấy lý do quần áo không hợp cho điểm thấp, ngoài 80% người xem đều đưa ra lời khen ngợi!

Đi vào cười, đi ra khóc, càng hiếm có là, cho dù cuối cùng chảy nước mắt, lại là nước mắt khiến người ta cảm thấy ấm áp. Tình yêu bình thản thủy chung, bên nhau một đời như vậy, làm người khác không thể không cảm động. Kết cục bộ điện ảnh này là bi kịch, người truyền tải cuối cùng lại là một loại năng lượng cổ vũ nhân tâm!

Phim cổ trang giá không, hiếm được không có lỗ hổng rõ ràng, tình tiết phim chuyển tiếp tự nhiên mười phần, chất lượng quay chụp cực kỳ tinh xảo, tựa như một bức tranh cổ phong duyên dáng mở ra ngay trước mặt, nhất là mấy cảnh tuyết kia, còn xa hoa lộng lẫy hơn cả xem cảnh phim phóng sự. Bối cảnh âm nhạc và hình ảnh càng vô cùng phù hợp, có thể xưng là kinh điển!

https://thuviensach.vn

Bình luận tốt trên mọi phương diện khiến Thiếu niên thiên tử lập tức trở thành từ khoá đứng đầu tối hôm đó.

An Nham hưng phấn lái xe về nhà, trên đường về nhà lại nhịn không được gọi điện thoại cho Từ Thiếu Khiêm.

"A lô?"

"Lễ ra mắt của tôi kết thúc rồi!" Nghe thấy âm thanh của Từ Thiếu Khiêm, An Nham không kìm được cảm xúc hưng phấn, vui vẻ nói, "Phản ứng của người xem lúc đó so với tưởng tượng của tôi còn tốt hơn, xem ra đánh giá bộ điện ảnh này cũng không tệ lắm! Đạo diễn Giang thật sự là rất tuyệt!"

Nghe âm thanh kích động đến gần như nói năng lộn xộn của hắn, trong lòng Từ Thiếu Khiêm mềm nhũn, cảm xúc dịu dàng dưới đáy lòng nháy mắt lan tràn khuếch tán. Nếu không phải khoảng cách xa xôi, hắn thậm chí muốn gắt gao ôm cái người tên An Nham này vào trong lòng ngay lập tức.

Từ Thiếu Khiêm bình tĩnh lại, mới thấp giọng nói: "Phòng vé cũng không kém, nghe nói sắp phá cột mốc năm tỷ."

An Nham ngẩn người, "Không thể nào? Năm tỷ? Đây cũng quá phóng đại…"

"Tại sao không thể?" Từ Thiếu Khiêm dịu giọng nói, "Tôi đối với diễn kỹ của cậu, vẫn đều rất tin tưởng."

"…" Mặt An Nham đột nhiên đỏ lên, không cẩn thận liền ấn phải nút ngắt máy.

https://thuviensach.vn

Tim đập nhanh đến không thể khống chế, "Vẫn đều rất tin tưởng", một câu cổ vũ đơn giản như vậy, tràn đầy đều là hương vị dịu dàng, chiều chuộng.

Cảm giác ấm áp, tựa như từ lòng bàn chân bốc lên đến tận tim.

"Thiếu Khiêm…" An Nham nắm chặt di động trong tay, có chút ngượng ngùng mỉm cười, "Làm sao đây, tôi hình như… càng ngày càng thích cậu?"

Chương 56

An Nham đặt vé máy bay ngày kế về Giang Châu, vào lúc ban đêm, hắn liền lái xe về An gia. Tin tức tốt bộ điện ảnh mới công chiếu nhận được khen ngợi, khiến tâm tình An Nham vô cùng hưng phấn, nóng lòng muốn chia sẻ sự vui sướng này với người nhà.

Không ngờ, thời điểm về đến nhà, trong nhà cư nhiên không có người, một mảnh tối đen. An Nham sửng sốt một cái, đành phải về phòng mình cất hành lý trước, tắm rửa một chút rồi đi ra. Vừa muốn gọi điện cho mẹ, lại nghe ngoài cửa đột nhiên truyền đến một trận động tĩnh.

Tựa hồ là có người về nhà, tách một tiếng, đèn phòng khách được bật lên, một chuỗi tiếng bước chân qua đi, cửa phòng phòng ngủ dưới lầu sập một tiếng bị dùng sức đóng lại, sau đó bên tai mơ hồ truyền đến một trận khắc khẩu.

https://thuviensach.vn

Dưới lầu chính là phòng ngủ cha mẹ, động tĩnh lớn như vậy, bọn họ là đang cãi nhau sao?

An Nham có chút nghi hoặc mở cửa đi xuống lầu, cửa phòng ngủ hé ra một khe hở, có thể nhìn thấy tình cảnh trong phòng. Chu Bích Trân đang ngồi bên giường, sắc mặt lạnh đến cực điểm, môi cũng thập phần tái nhợt, bà ngẩng đầu nhìn An Úc Đông nói: "An Úc Đông, anh đến hôm nay mới bằng lòng nói với tôi chân tướng năm đó…. Tôi thật sự quá thất vọng với anh!"

"Có phải muốn chờ cả nhà đều chết sạch, anh mới bằng lòng đứng ra gánh vác lỗi lầm anh phạm phải hay không? Lần này gặp chuyện không may là An Lạc, lần sau thì sao? Là An Nham hay là An Trạch? Anh giấu giếm chúng tôi nhiều năm như vậy, anh làm sao có thể đối diện với mấy đứa nhỏ?"

"…" An Nham sững sờ tại chỗ.

Những lời này của Chu Bích Trân khiến lưng An Nham đột nhiên nổi lên một tầng lạnh lẽo. Chuyện anh trai bị bắt An Nham chưa từng cẩn thận tự vấn, còn tưởng tự bản thân anh trai không cẩn thận đắc tội với người nào. Theo như lời mẹ nói, chuyện này có liên quan đến ba, thậm chí là toàn bộ An gia?

"Là anh có lỗi với mọi người." Biểu tình An Úc Đông nhìn qua cực kì khổ sở, "Hiện tại không phải thời điểm tính nợ cũ. Tam gia đã trở lại, chúng ta mau rời khỏi đây, về sau lại chậm rãi nghĩ biện pháp."

Chu Bích trân sắc mặt tái nhợt đứng dậy đi ra ngoài, mở cửa ra, lại thấy An Nham đứng ngây người trước cửa.

https://thuviensach.vn

"…" Chu Bích Trân ngừng một lúc, vội vàng điều chỉnh lại biểu tình cho tốt, cười cười nói, "An Nham, con tại sao lại ở nhà? Về từ lúc nào?"

An Nham cũng hồi phục tinh thần, nhẹ giọng nói: "Mẹ, con… về ngay khi lễ khởi chiếu vừa kết thúc."

À." Chu Bích Trân kéo An Nham đến phòng khách ngồi xuống, dịu dàng hỏi, "Lễ ra mắt thế nào? Thuận lợi chứ? Mẹ xem đánh giá về bộ điện ảnh này trên mạng, đều rất không tệ, trang web lớn còn đánh giá vượt trên chín điểm."

An Nham gật gật đầu, "ĐÚng vậy… rất tốt."

Chu Bích Trân mỉm cười vỗ vỗ bả vai An Nham, "Con chắc sẽ có thể được đề tên nhận giải nam diễn viên chính xuất sắc nhất trong Liên hoan phim năm nay." Chu Bích Trân dừng một chút, "Nhưng mà, đến cuối tháng bộ phim "Vu súng" Quốc Nguyên làm diễn viên chính cũng được công chiếu, đánh giá của bộ điện ảnh kia có thể sẽ vượt qua Thiếu niên thiên tử. Dù sao cũng là điện ảnh quy mô lớn, đề tài phim trinh thám hiện đại cũng phù hợp với khẩu vị đại chúng hơn."

Thấy An Nham trầm mặc không nói, Chu Bích Trân tiếp tục: "Giải thưởng lớn nam diễn viên chính xuất sắc nhất cuối năm, nếu mẹ đoán không sai thì khả năng sẽ bị Quuốc Nguyên đoạt được. Nhưng mà không sao cả, con lần đầu đóng phim cổ trang, có thể có được thành tích tốt như vậy đã là không tệ. Năm trước vừa đạt giải thường tân binh, đối với con mà nói đây mới là bắt đầu. Thực lực của con vẫn còn đó, giành được Ảnh đế cũng là chuyện sớm muộn, không cần nóng vội."

https://thuviensach.vn

Chu Bích Trân hiển nhiên là đang đánh trống lảng, An Nham gật gật đầu nói: "Con biết, bộ điện ảnh này đã tốt hơn rất nhiều so với con đoán trước rồi." An Nham quay đầu, nghiêm túc hỏi: "Mẹ, mẹ và ba vừa cãi nhau?"

Chu Bích Trân ho nhẹ một tiếng, "Vợ chồng già ý kiến không hợp thì cãi nhau thôi, mẹ với ba con cãi nhau cũng không phải lần đầu."

An Nham nghi hoặc hỏi: "Nhưng mà, Tam gia trong lời ba… lại là ai?"

An Úc Đông nhíu nhíu mày, tiến lên phía trước nói: "An Nham, chuyện này con không cần phải xen vào, đều là chút chuyện cũ năm xưa."

Chu Bích Trân cũng cười nói: "Đúng vậy, đó là bạn đại học của ba con, khi còn trẻ cùng nhau làm ăn, có một chút ân oán nhỏ. Đã qua hơn hai mươi năm, con đừng lo lắng, ba con sẽ xử lý tốt."

"Dạ…" An Nham có chút nghi hoặc nhìn bọn họ. Hắn hoàn toàn không hiểu mấy chuyện kinh doanh, chuyện làm ăn trong nhà, hắn chưa từng tham gia vào. Cha mẹ đều nói như vậy nhưng An Nham vẫn cảm thấy đáy lòng có chút bất an kỳ quái.

"Thật sự không có việc gì chứ?" An Nham nhìn mẹ, nghiêm túc hỏi.

"Không có việc gì, con chẳng lẽ không tin tưởng năng lực ba mẹ?" Chu Bích Trân nói xong vỗ vỗ bả vai An Nham, "Thường Lâm gọi điện cho mẹ, cậu ta nói con đặt vé máy bay ngày mai đến Giang

https://thuviensach.vn

Châu, muốn tiếp tục quay Thành phố vô tận, con mau nghỉ ngơi đi, cẩn thận sáng mai lại ngủ quên không kịp chuyến bay."

"…" An Nham vẫn không chịu xoay người rời đi, hắn nhìn cha mẹ trước mặt, không hiểu sao, đáy lòng vẫn có cảm giác rất khó chịu. Ba mẹ nhất định đang gạt hắn chuyện gì, An gia cũng nhất định đang xảy ra chuyện lớn gì đó, nhưng mà, bằng năng lực của An Nham, nếu xảy ra vấn đề trong chuyện làm ăn, hắn thật sự một chút việc nhỏ cũng không giúp được.

Hắn luôn là kẻ vô dụng nhất An gia, hắn ngoại trừ diễn xuất thật sự cái gì cũng không biết…

Biết rõ trong nhà có thể đã xảy ra chuyện, lại hoàn toàn không giúp được gì, loại cảm giác này khiến người ta rất khó chịu.

An Nham nắm chặt tay Chu Bích Trân, "Mẹ, ba mẹ hãy nói thật cho con, có phải trong nhà có khó khăn gì không? Ba mẹ cần tiền à? Chỗ con có một khoản gửi ngân hàng, tuy rằng không nhiều nhưng mà lấy ra cấp cứu vẫn là có thể…"

An Nham nói xong liền muốn xoay người đi lấy thẻ tín dụng, lại bị Chu bích Trân dùng sức kéo lại, "Được rồi, đừng nghĩ lung tung. Không phải vấn đề tiền bạc."

Chu Bích Trân lại nói sang chuyện khác: "Đúng rồi, ông nội con bảo An Lạc và An Trạch đến công ty hỗ trợ, kinh doanh của An gia sớm muộn sẽ giao vào tay anh em bọn nó. Khách sạn Hoa An bên kia do anh con xử lí, công ty giải trí sẽ do An Trạch tiếp quản, về sau, con trong công ty nhìn thấy An Trạch không thể giống như trước kia một hơi lão Tứ gọi nó nữa."

https://thuviensach.vn

"… An Trạch muốn trở lại ạ?" An Nham có chút kinh ngạc hỏi.

"Ừ, nó nghĩ thông suốt, quyết định về hỗ trợ nhà chúng ta." Chu Bích Trân mỉm cười nói, "Con muốn tiếp tục gọi nó lão Tứ, nó cũng sẽ không có ý kiến. Yên tâm, cho dù mẹ không ở đây, con là anh ruột của An Trạch, nó sẽ ủng hộ con, con cứ việc yên tâm quay phim của con là được."

"Mẹ…" An Nham sắc mặt tái nhợt ngắt lời bà, "Mẹ nói bậy cái gì, mẹ sao lại không ở đây nữa?"

"Mẹ nói là mẹ không ở công ty, con lại suy nghĩ lung tung đi đâu rồi." Chu Bích Trân có chút bất đắc dĩ sờ sờ đầu con trai, "Mẹ con cũng đã đến tuổi này rồi, con không muốn cho mẹ sớm về hưu nghỉ ngơi thật tốt vài năm à?"

"Mẹ muốn về hưu sớm?" Thấy mẹ gật đầu, An Nham lúc này mới yên lòng, cười nói, "Sớm nên như vậy a, để An Trạch trở về tiếp quản công ty, mẹ và ba về hưu sớm chút, vui vẻ nghỉ ngơi đi du lịch!"

"Ừ, mẹ cũng nghĩ như vậy, chuyện công ty, mẹ đã buông tay để An Trạch đi làm, nó có ý tưởng riêng của mình." Chu Bích Trân dừng một chút, mỉm cười nói, "Nghệ sĩ đầu tiên nó kí hợp đồng sau khi tiếp nhận chính là Trần Thư Kỳ, còn nói với mẹ, ký người mới chi phí tổn thất sẽ không cao, con còn chưa biết nhỉ? An Trạch còn có mắt nhìn hơn cả mẹ!"

"Thư Kỳ muốn ký với công ty chúng ta ạ?" An Nham hưng phấn nói, "Thế thì tốt quá. Cô ấy thực sự có thiên phú về mặt diễn

https://thuviensach.vn

xuất, ký được công ty quản lý tốt sẽ trợ giúp cho phát triển sau này của cô ấy."

"Ừ, về sau con giúp đỡ cô ấy nhiều một chút, cô bé này thông minh lại ổn trọng, là tài nguyên có thể đỏ, mẹ cũng rất thích." Chu Bích Trân dừng một chút, "Được rồi, về đi ngủ đi, mẹ với ba con bàn bạc thêm chút nữa xem nên xử lý việc này thế nào."

An Nham đứng lên, cười nói: "Ba mẹ có khó khăn gì nhất định phải nói với con, vấn đề kinh doanh tuy rằng con không giúp được gì… Nhưng con cũng có thể tìm bạn bè gì đó. Vợ chồng già nhưng đừng cãi nhau nữa a!"

Chu Bích Trân mỉm cười nói: "Biết rồi, đi đi."

An Nham xoay người đi lên lầu, Chu Bích Trân nhìn bóng dáng hắn biến mất cuối cầu thang rốt cuộc hốc mắt không nhịn được đỏ lên, cố nén nước mắt, quay đầu nhìn An Úc Đông, âm thanh nghẹn ngào nói: "An Úc Đông, lần này em đi cùng anh. Em chỉ là rất sợ…. mình sẽ không còn cơ hội nhìn cái ngày mấy đứa trẻ kia thành gia lập thất…"

Bên trong phòng ngủ trên lầu, An Nham nằm trên giường, mơ mơ màng màng thiếp đi.

Giấc ngủ này thật không an ổn, trong mộng cứ luôn xuất hiện những đoạn ngắn trước đây mới trước đây hắn rất bướng bỉnh, luôn chọc cho cha mẹ tức giận, Chu Bích Trân búng tai hắn mắng hắn là tiểu hỗn đản, An Nham liền cười hì hì xán lại sau lưng mẹ, vươn ra đôi bàn tay nhỏ bé lấy lòng mát xa bả vai cho bà, lại cười hì hì nói: "Mẹ mẹ đừng nóng giận, tức giận nữa sẽ có nếp nhăn…"

https://thuviensach.vn

An Nham sa vào bên trong giấc mộng, hoàn toàn không nghe thấy tiếng đồng hồ báo thức.

Sau đó được Chu Bích Trân đánh thức, lúc tỉnh lại đã là bảy giờ sáng. An Nham luống cuống tay chân nhanh chóng rửa mặt, kéo va li hành lý muốn đi ra ngoài, Chu Bích Trân cầm hộp sữa và bánh mỳ trên bàn đưa cho hắn, nói: "Về sau nhớ đặt báo thức nhiều lần, con xem, con lại ngủ quên. Đi nhanh đi, mang theo bữa sáng ăn trên đường."

An Nham ở cửa một bên đổi giày một bên nói: "Con sắp muộn rồi, đi trước, ba mẹ từ từ ăn!"

Chu Bích Trân vươn tay nhẹ nhàng ôm ôm An Nham, "Gặp sau, con trai."

An Nham cười dùng sức ôm bà một cái: "Mẹ, hẹn gặp lại!"

Thời điểm đến Giang Châu vừa đúng là giữa trưa, An Nham trực tiếp đến đoàn làm phim báo danh đương nhiên được mọi người hoan nghênh.

Nhân duyên của An Nham luôn rất tốt, rất nhiều người trong đoàn làm phim đều chạy đến ôm hắn, cười nói: "Hoan nghênh trở về!"

An Nham ôm từng người từng người một, cho đến khi trước mặt đột nhiên xuất hiện khuôn mặt Từ Thiếu Khiêm, cánh tay vươn ra của An Nham có chút xấu hổ rụt về, đang không biết nên làm thế nào cho phải lại bị Từ Thiếu Khiêm dùng lực ôm vào tron ngực, "Hoan nghênh đã trở lại, Tiểu Thất của tôi."

https://thuviensach.vn

"…" An Nham ở trong lòng hắn đỏ mặt, lại không nhịn được đưa tay ôm lại hắn, "Tôi đã trở về, bác sĩ Kha Ân!"

Từ Thiếu Khiêm dùng âm thanh chỉ hai người mới có thể nghe được, đến gần bên tai An Nham, thấp giọng nói, "Tôi chắc là đã nhập diễn quá sâu, có chút nhớ cậu. Không có nhân vật chính cậu, tôi diễn một mình thật chả còn chút thú vị gì."

An Nham đỏ mặt nói: "Bác sĩ Kha nên buông tay rồi, kịch bản không phải là như thế."

"A, được rồi." Từ Thiếu Khiêm thả tay ra, mỉm cười nói, "Cậu xem, không có Tiểu Thất, tôi cũng sắp quên kịch bản rồi."

Một đám người hi hi ha ha làm việc, diễn biến phim sau khi An Nham rời khỏi đoàn làm phim đã bắt đầu bước vào giai đoạn gấp rút quay chụp. Kỳ quái là, An Nham lần này sau khi trở về, hai vị nhân vật chính đối diễn càng thêm thuận lợi hơn trước. Cái gì nhớ nhung a, ái mộ a, các loại cảm xúc đều được biểu đạt vô cùng nhuần nhuyễn, số lần NG giảm trên diện rộng.

Trong bộ thứ hai, bác sĩ Kha Ân mà Từ Thiếu Khiêm sắm vai yêu sâu đậm người nhân bản Tiểu Thất kia, cảm xúc thống khổ khi yêu một người mà vĩnh viễn không thể có được, được Từ Thiếu Khiêm thể hiện có thể nói là hoàn mỹ. Mà An Nham đóng Tiểu Thất trong hồi ức, sự ngượng ngùng lẫn tâm tình quẫn bách khi lần đầu yêu một người ấy, cùng với phương thức biểu lộ nhiệt tình lớn mật, cũng được An Nham thể hiện một cách hoàn mỹ.

- Tiến độ đoàn làm phim phi thường tốt, đạo diễn Cao Tân phi thường vừa lòng đối với điều này.

https://thuviensach.vn

Không ai biết tối tối mỗi ngày sau khi quay phim kết thúc trở về phòng, An Nham đều sẽ bất an không yên lòng gửi tin nhắn trò chuyện vài câu với cha mẹ. Hắn luôn cảm thấy tối hôm đó cha mẹ khắc khẩu rất không đơn giản… Hắn thậm chí còn có một loại… dự cảm không tốt.

Tối hôm nay, An Nham theo thường lệ lấy di động gửi tin nhắn cho mẹ: "Hôm nay quay phim hết thảy đều thuận lợi, phỏng chừng qua hai tháng nữa là có thể quay xong rồi. Đến lúc đó xin Chu tổng phê chuẩn cho con nghỉ nửa tháng, chúng ta cùng đi nước ngoài nghỉ phép đi!"

Một lát sau liền nhận được trả lời của mẹ, Chu Bích Trân bất đắc dĩ nói: "Lớn như vậy rồi, cả ngày đều muốn đi chơi, tương lai sinh con trai, tính cách trăm ngàn lần đừng có giống anh."

"…" Đáy lòng An Nham đột nhiên một trận mất mát.

Sinh con trai? Nếu ở bên Từ Thiếu Khiêm, An Nham sẽ không có con trai. Xem trả lời của mẹ, hiển nhiên, trong tâm lý của bà, An Nham cho dù ham chơi, nhưng một ngày nào đó chắc chắn sẽ kết hôn sinh con.

Kết hôn sinh con….

Từ sau khi yêu Từ Thiếu Khiêm, một sự tình vốn thật bình thường, lại biến thành không có khả năng.

An Nham tâm tình xuống dốc cất di động, nằm trên giường mất ngủ đến hơn nửa đêm.

https://thuviensach.vn

Giấc ngủ này vẫn không được an ổn, trong mộng đều là mẹ, khi thì phẫn nộ trừng hắn nói: "Lớn như vậy rồi, còn để người khác chuẩn bị điểm tâm cho!", khi thì lại ngữ khí ôn hoà nói: "Con trai, mẹ biết con sẽ không để mẹ thất vọng…"

Thời điểm tỉnh mộng đã thấy toàn thân toát ra một tầng mồ hôi lạnh, di động bên cạnh gối đầu sáng lên, hiển thị cuộc gọi là từ An Trạch.

An Nham tiếp điện thoại, liền nghe thấy An Trạch bên kia điện thoại dùng thanh âm trầm thấp khàn khàn, đè nén thống khổ nói: "Anh mau trở về đi… Ba mẹ… đã xảy ra chuyện."

Chương 57

Sáng hôm nay vốn định quay một đoạn phim diễn biến quan trọng, kết quả đến phim trường lại không thấy bóng dáng nhân vật chính An Nham đâu, có người nghi hoặc hỏi: "Đạo diễn Cao, An Nham sao còn chưa đến?"

"Hôm nay cả nhà nghỉ ngơi đi, chúng ta không quay." Cao Tân ánh mắt thản nhiên quét mắt mọi người trong đoàn làm phim, "Tôi biết, mọi người có thể sẽ có lời oán hận, vì chờ An Nham, tiến độ đoàn làm phim lại kéo dài thêm lần nữa. Thực ra, An Nham cũng sốt ruột như mọi người, nhưng mà cậu ta không hề rời đi mà không có lý do. Trong nhà cậu ấy xảy ra chuyện nên tôi đến đây giải thích. Cả nhà thông cảm một chút đi."

Mọi người trong đoàn làm phim lập tức hiểu rõ gật đầu, trong nhà gặp chuyện không may như vậy cũng không còn cách nào. An Nham lặp lại nghỉ phép, chính trong lòng hắn phỏng chừng cũng không dễ chịu. An Nham bình thường trong đoàn làm phim

https://thuviensach.vn

hài hước sáng sủa nhân duyên rất tốt, cả nhà ngược lại đều không có ý kiến gì đối với hắn nghỉ phép, nhanh chóng thu dọn trở về.

Cao Tân xoay người muốn đi, lại thấy Từ Thiếu Khiêm đột nhiên đi về phía mình, thấp giọng hỏi: "Trong nhà An Nham xảy ra chuyện gì?

Cao Tâm nói: "Cậu ấy sáng sớm hôm nay gõ cửa phòng tôi, nói ba mẹ cậu ấy đã xảy ra chuyện, cậu ấy muốn trở về ngay lập tức, tôi thấy sắc mặt cậu ấy khó coi, sự tình đại khái là rất nghiêm trọng, không hỏi nhiều liền cho cậu ấy nghỉ phép."

Từ Thiếu Khiêm trầm mặc một lát, "Đạo diễn Cao, tôi cũng muốn xin nghỉ vài ngày, quay về xem xem."

Cao Tân nhíu mày, "Lý do của cậu là gì?"

"Trong nhà người tôi thích đã xảy ra chuyện, lý do này đã đủ chưa?"

"…" Cao Tân trầm mặc.

"Xin lỗi, đạo diễn Cao, tiến độ phim xem ra lại phải kéo dài. Nhưng mà, tôi phải ở bên cạnh An Nham."

"… Được rồi." Cao Tân đành phải bất đắc dĩ gật gật đầu.

Từ Thiếu Khiêm dứt khoát xoay người trở về khách sạn, gọi điện thoại đặt vé máy bay buổi chiều, thu dọn hành lý, gọi lái xe trực tiếp đưa hắn đến sân bay.

https://thuviensach.vn

An Nham sắc mặt tái nhợt từ sân bay chạy đến bệnh viện, ở cửa bệnh viện gặp được An Trạch đến đón hắn.

An Nham đi đến trước mặt An Trạch, sốt ruột hỏi: "An Trạch, tình trạng của ba mẹ giờ đã thế nào rồi? Là tối hôm qua bị tai nạn giao thông à? Phòng bệnh ở đâu? Mau đưa anh đi xem!"

An Nham hỏi quá nhiều, mỗi một câu đều rất khó trả lời, An Trạch đành phải sắc mặt cứng ngắc trầm mặc.

An Nham càng thêm sốt ruột, vừa đi vào bệnh viện vừa nói: "An Trạch, cậu rốt cục làm sao vậy? Anh hỏi cậu họ ở phòng bệnh nào, mau đưa tôi đi xem!"

Trầm mặc giằng co khiến người hít thở không thông kéo dài thật lâu, An Trạch mới thấp giọng nói: "Thi thể bọn họ được đưa đến nhà xác."

An Nham sửng sốt, "Cậu nói cái gì?"

"Đêm qua trời đổ mưa to, ba mẹ lái xe đến sân bay, trên đường xảy ra tai nạn, thời điểm đưa đến bệnh viện, ba còn có một hơi thở, mẹ thì nội tạng vỡ nát, chảy máu nhiều dẫn đến bị choáng, đã hoàn toàn mất đi ý thức." An Trạch từng câu từng chữ, gian nan nói, "Bác sĩ đã dốc toàn lực cứu chữa, cuối cùng vẫn đành bất lực…."

"Ba giờ rạng sáng hôm nay liền tuyên bố tử vong."

An Nham sửng sốt thật lâu, rốt cục phản ứng lại An Trạch đang nói cái gì, vươn tay dùng lực nắm áo An Trạch, không thể tin

https://thuviensach.vn

nói: “An Trạch cậu nói cái gì? Bọn họ chết? Cậu đừng đùa! Anh hôm qua còn nhắn tin với mẹ mà, anh…”

“Không phải đùa giỡn.” An Trạch bình tĩnh ngắt lời hắn, “Ba mẹ xảy ra tai nạn, đã đều… qua đời.”

“…” Ngón tay An Nham hơi hơi phát run, hốc mắt cũng nhanh chóng đỏ lên.

Sắc mặt An Trạch thoạt nhìn vô cùng mỏi mệt, hiển nhiên tối hôm qua cả đêm không ngủ, trong loại chuyện thế này hắn không có khả năng nói đùa với An Nham. An Nham cũng biết lời An Trạch nhất định là thật…. Nhưng mà, An Nham căn bản không có cách nào tiếp nhận cái gọi là sự thật này!

Hai tiếng ngồi máy bay, lòng nóng như lửa đốt chạy đến bệnh viện, nhận được lại là tin tức cha mẹ đã cùng qua đời? Tại sao lại biến thành như vậy?

An Nham hốc mắt đỏ bừng trừng em trai ruột trước mặt, hai người cứng ngắc giằng co, đúng lúc này, An Lạc từ ngã rẽ đi tới, giữ chặt An Nham, thấp giọng nói: “An Nham, chuyện ngoài ý muốn như vậy chúng ta cũng không biết làm sao cả, tiếp nhận sự thật đi.”

An Nham đứng lặng thật lâu, sau đó mới nghẹn ngào nói: “Đưa em đi… nhìn bọn họ…”

An Lạc gật đầu, xoay người đưa An Nham đến nhà xác.

Nhiệt độ trong nhà xác lạnh lẽo đến đáng sợ, thi thể bị túi plastic bao kín đưa vào ngăn lạnh. An Nham bị khí lạnh thổi cho

https://thuviensach.vn

toàn thân phát run, cắn chặt môi đi vào cùng bọn họ, bác sĩ phụ trách trông coi nhà xác đối chiếu số thẻ kéo ra một túi plastic to, khuôn mặt tái nhợt như tờ giấy của người phụ nữ đột nhiên chiếu vào trong mắt.

".,.,." Là Chu Bích Trân.

Nước mắt An Nham nhất thời trào qua khoé mi, ngón tay run rẩy muốn chạm vào khuôn mặt quen thuộc kia, lúc sắp tiếp xúc đến hai má lại sợ hãi rụt về. Hắn sợ chạm vào khuôn mặt kia, khuôn mặt trắng bệch, mất đi huyết sắc, lạnh lẽo mà cứng đờ như vậy, căn bản không giống người mẹ sinh ra hắn, nuôi dưỡng hắn trong trí nhớ kia…

Người phụ nữa nằm trong ngăn lạnh trước mặt, rõ ràng là người hắn thân nhất, quen thuộc nhất, là người mẹ hắn yêu nhất, cũng kính trọng nhất, rõ ràng tối hôm qua trước khi ngủ còn nhắn tin nói chuyện phiếm với bà, hắn còn chưa kịp trả lời một tin nhắn cuối cùng của bà….

Mà giờ phút này, bà lại đột nhiên không còn trên đời, bị đông lạnh trong nhà xác này.

Nhìn thi thể lạnh lẽo cứng ngắc của người phụ nữ quen thuộc này, trái tim An Nham tựa như bị một đôi tay lạnh băng dùng sức siết chặt, từng đợt từng đợt co thắt, khiến hắn gần như không thể hô hấp.

Đối diện với người phụ nữ đã mất đi sinh mệnh trong ngăn lạnh, thanh âm của hắn như nghẹn trong cổ họng, thậm chí ngay cả một từ "mẹ" cũng không cách nào gọi thành tiếng được.

https://thuviensach.vn

An Lạc đi lên phía trước, thấp giọng nói:"An Nham, đừng nhìn."

"Anh." An Nham đột nhiên quay đầu ôm chặt lấy An Lạc, thân thể hơi hơi phát run, nước mắt vẫn chảy không ngừng, "Mẹ đêm qua còn nhắn tin với em…. Tại sai… Tại sao lại đột nhiên biến thành như vậy? Ba mẹ đều chết ư? Anh, có phải em đang nằm mơ hay không?

An Lạc nhẹ nhàng sờ sờ tóc hắn, "Chuyện ngoài ý muốn này, chúng ta không có cách nào dự đoán được. Đừng khổ sở."

An Nham không nói gì, chỉ vùi mặt vào trong lồng ngực An Lạc, phần áo trước ngực An Lạc nhanh chóng bị nước mắt thấm ướt.

Mãi đến buổi chiều, mấy anh em mới rời khỏi bệnh viện, trở về An gia.

Vừa về nhà, đột nhiên vang lên một chuỗi tiếng gõ cửa. An Lạc mở cửa, chỉ thấy Từ Thiếu Khiêm phong trần mệt mỏi chạy đến, vừa thấy An Lạc liền nôn nóng hỏi: "An Lạc, đến cùng đã xảy ra chuyện gì? An Nham đâu?"

"..." An Lạc trầm mặc một lát mới biểu tình bình tĩnh nói, "Từ Thiếu Khiêm, đây là việc gia đình An gia chúng tôi, cậu tốt nhất không cần hỏi đến. An Nham và An Trạch đang bàn chuyện, cậu đi về trước đi."

Từ Thiếu Khiêm nhíu mày nói: "An Lạc, cậu đang nói cái gì?"

https://thuviensach.vn

An Lạc sắc mặt cứng nhắc nói: “Tóm lại, An gia hiện tại không chào đón cậu, mời cậu đi cho.”

Cửa bị dùng sức đóng lại ngay trước mặt, Từ Thiếu Khiêm sửng sốt một lúc, đáy lòng đột nhiên dâng lên một cỗ bất an cường liệt. An Lạc không phải mất trí nhớ à? Vì sao hôm nay cậu ta đột nhiên biểu hiện ra địch ý rõ ràng với mình? Thậm chí trực tiếp hạ lệnh trục khách với mình?

Sự địch ý này là vì cái gì? Chẳng lẽ thật sự là… chuyện cậu ta bị bắt cóc có liên quan đến Từ gia?

Từ Thiếu Khiêm hơi hơi nhíu mày, xoay người lái xe đến Từ gia.

An Nham ngồi yên trên sô pha, hốc mắt hồng hồng, hiển nhiên còn chưa có cách nào thản nhiên thừa nhận sự thực tàn khốc như vậy.

An Trạch trầm mặc một lát, mới bình tĩnh nói: “Chuyện này chúng ta phải gạt ông nội. Tim ông không tốt, vẫn đang ở viện an dưỡng điều trị thân thể, nếu như bị chuyện như vậy đả kích, tôi sợ ông sẽ không chịu đựng được.”:

An Nham phục hồi tinh thần, ngón tay cứng ngắc cầm lấy cốc nước trên bàn uống mấy ngụm, ngẩng đầu nhìn An Trạch nói: “Thế thì cứ nói với ông nội là ông ngoại sinh bệnh, ba mẹ cùng đến Paris thăm ông, có thể kéo dài bao lâu thì kéo bấy lâu đi.”

An Trạch gật gật đầu, “Cũng chỉ có biện pháp này.”

https://thuviensach.vn

An Nham trầm mặc một lúc, nhỏ giọng hỏi: “Tang lễ của ba mẹ nên làm sao bây giờ?”

An Trạch nghĩ nghĩ nói: “Nếu muốn lừa ông nội, tang lễ của ba mẹ nên có hết sức đơn giản một chút. Mấy anh em chúng ta, còn có cậu với anh họ, cùng đến trước mộ tế bái một chút. Thời gian định vào…. cuối tuần ba ngày nữa đi, anh xem thế nào?”

An Nham dừng một chút, “Được.”

An Lạc đi vào trong phòng, liếc mắt nhìn An Trạch, hỏi: “Tang sự đã bàn bạc xong chưa?”

An Trạch nói: “Thời gian tạm thời định vào cuối tuần ba ngày nữa, tôi sẽ liên lạc với cậu, gọi bọn họ mau chóng về gấp từ Paris.”

An Lạc gật gật đầu, đi đến sofa phòng khách ngồi xuống. An Nham trầm mặc trong chốc lát, đột nhiên hỏi: “Anh, sau khi bị bắt cóc đã xảy ra chuyện gì, anh hoàn toàn không nhớ rõ à?”

An Lạc quay đầu nhìn về phía hắn: “Tại sao lại đột nhiên hỏi cái này?”

An Nham có chút bất an nói: “Mấy hôm trước, em trong lúc vô tình nghe thấy ba mẹ cãi nhau, mẹ nhắc đến chuyện anh bị bắt cóc, còn nói cái gì mà 'Có phải muốn chờ cả An gia đều chết chết sạch', ba còn nói… Tam gia đã trở lại” An Nham dừng một chút, “Tam gia là ai? Anh, anh đã từng nghe thấy chưa?”

“.,..” An Lạc nhíu nhíu mày, không đáp lại.

https://thuviensach.vn

An Nham nhìn anh trai, nghiêm túc nói: “Em rốt cục vẫn cảm thấy, ba mẹ đột nhiên qua đời có vẻ như không đơn giản như vậy, trong nhà có phải đã xảy ra chuyện gì hay không? Anh bị bắt có có phải cũng liên quan đến 'Tam gia' gì đó hay không?”

An Lạc thấp giọng nói: “Chuyện này giao cho cảnh sát đi thăm dò là được, còn đoán mò như vậy cũng không có nghĩa gì.”

“Nhưng mà…”

“Chuyện tôi bị bắt cóc, bây giờ còn chưa tra được chứng cứ, chờ cảnh sát điều tra rõ ràng, tự nhiên sẽ nói với chúng ta.” An Lạc sắc mặt bình tĩnh ngắt lời hắn, “Cậu đừng nghĩ nhiều, ăn cơm trưa trước đi, tôi đi gọi giao ngoài.”

Thấy anh trai rõ ràng không muốn nhiều lời, An Nham lúc này mới gật gật đầu, không tiếp tục truy hỏi nữa.

Đêm đó, An Nham nằm trong phòng ngủ của mình, lại thế nào cũng ngủ không yên. Hắn luôn nhớ đến hình ảnh cha mẹ khắc khẩu mà hắn thấy lúc trước kia, bất an kỳ quái dưới đáy lòng cứ dần mở rộng, giống như mây đen phủ xuống đỉnh đầu, ép hắn không thở nổi.

Tam gia tột cùng là ai? Cùng chuyện anh hai bị bắt cóc, còn có cha mẹ gặp chuyện không may… có liên quan không?

Nhớ đến hình ảnh sáng sớm mấy ngày trước lúc rời khỏi nhà, Chu Bích Trân nhẹ nhàng ôm ôm hắn, mỉm cười nói: “Gặp sau,

https://thuviensach.vn

con trai", An Nham lại nhịn không được một trận khó chịu. Không ngờ hắn không còn cơ hội gặp lại mẹ mình nữa.

Trong di động còn giữ tin nhắn cuối cùng Chu Bích Trân gửi đến: "Lớn như vậy rồi, cả ngày đều muốn đi chơi, tương lai sinh con trai, trăm ngàn lần đừng có giống anh."

Tin nhắn kia, An Nham không trả lời, cũng rốt cuộc không còn có cơ hội trả lời nữa.

Ba dịu dàng từ ái, mẹ tính cách tuy mạnh miệng nhưng mềm lòng, kiên cường, người nhà mà hắn yêu nhất, quý trọng nhất, đột nhiên cứ như vậy rời khỏi nhân thế, An Nham thậm chí hi vọng, đây chẳng qua chỉ là một cơn ác mộng thật dài.

Tin nhắn với mẹ lưu lại trong di động không nhiều, máy móc lật lại từng tin từng tin nhắn đối thoại, hốc mắt An Nham không nhịn được chua xót. Trước kia khi bọn họ vẫn còn, mình mỗi ngày đều vội vàng quay phim, tuyên truyền khắp nơi, gọi điện thoại và nhắn tin đều ít đến đáng thương, nay muốn trò chuyện với cha mẹ, cũng đã không còn khả năng.

Trước kia luôn luôn nghĩ, một ngày nào đó, nếu giành được cúp nam diễn viên chính xuất sắc nhất sẽ dâng lên trước mặt ba mẹ, để bọn họ cũng vì đứa con trai "không chịu cố gắng" này mà kiêu ngạo một hồi. Nhưng hôm nay, hết thảy đều đã không còn kịp rồi, bọn họ vĩnh viễn đều không thấy được…

Tầm mắt An Nham dần dần trở nên mơ hồ, ngay cả chữ trong tin nhắn cuối cùng trên màn hình di động cũng nhoà đi. Đúng lúc này, trên màn hình đột nhiên hiện lên một tin nhắn, biểu tượng quen thuộc, đến từ Từ Thiếu Khiêm.

https://thuviensach.vn

“Có tiện tiếp điện thoại không” Từ Thiếu Khiêm gửi đến câu hỏi ngắn gọn.

An Nham trầm mặc trong chốc lát, sau đó mới cầm điện thoại lên gọi. Điện thoại vang lên một tiếng đã lập tức được nhận, bên tai truyền đến âm thanh quen thuộc trầm thấp của Từ Thiếu Khiêm, “An Nham, cậu hiện đang ở nhà sao?”

An Nham nhẹ giọng nói: “Ừ… Làm sao?”

“Tôi đang ở dưới lầu nhà cậu. Cậu ra đây đi, chúng ta nói chuyện.”

An Nham ngẩn người, đi đến bên cửa sổ kéo rèm nhìn, dưới lầu cách đó không xa, quả nhiên đỗ chiếc xe Audi màu bạc quen thuộc, nam nhân thân hình cao lớn đang tựa vào cạnh xe, ngẩng đầu lên nhìn về phía phòng ngủ của mình. Đèn đường màu vàng ấm áp chiếu xuống kéo cái bóng của hắn ra rất dài, gió đêm thổi bay vạt áo sơ mi của hắn, thậm chí ngay cả tóc hắn cũng bị thổi cho rối loạn…

An Nham tâm tình phức tạp gác điện thoại, xoay người đổi giày đi ra ngoài.

Khi đến trước mặt Từ Thiếu Khiêm, An Nham cúi đầu thấp giọng hỏi: “Cậu tại sao lại ở đây? Không phải vẫn đang ở Giang Châu à?”

Từ Thiếu Khiêm thấp giọng nói: “Tôi không yên lòng cậu, xin phép chạy về.”

https://thuviensach.vn

"…" An Nham cố nén chua xót dưới đáy lòng, ra vẻ bình tĩnh nói: "Tôi không sao, tôi… tôi qua vài ngày nữa trở về đoàn làm phim, cậu đi về trước đi, không thì đạo diễn Cao bọn họ sẽ có ý kiến…"

Nói còn chưa dứt, đột nhiên bị Từ Thiếu Khiêm gắt gao ôm vào trong lòng.

An Nham giật mình, liền nghe thấy nam nhân này ở bên tai dùng âm thanh trầm thấp, từng câu từng chữ dịu dàng nói: "An Nham, chuyện cha mẹ cậu tôi đều biết. Nếu khổ sở thì khóc đi, đừng chịu đựng."

".,.." Hốc mắt An Nham lại một lần nữa đỏ lên.

Từ Thiếu Khiêm đại khái đã chờ ở đây rất lâu, trên người mang theo hàn ý của mùa đông.

Nhưng An Nham lại cảm thấy, với hắn đây là vòng tay ấm áp nhất.

Mỗi lần đều là như vậy, ở thời điểm hắn khó khăn nhất, Từ Thiếu Khiêm chung quy sẽ đúng lúc xuất hiện bên cạnh, cho hắn một cái ôm, một chút cổ vũ hoặc một chút an ủi. Hắn tựa như người bạn tri kỷ nhất, càng giống như một người yêu sâu sắc nhất, nhiều năm như vậy, trước sau không rời không bỏ.

Dù cho hắn từng dùng ngôn từ cực kỳ ác liệt đuổi người kia đi, nhưng là trong thời khắc mấu chốt, Từ Thiếu Khiêm vẫn không bỏ mặc hắn, ngược lại bởi vì không yên lòng mà đặc biệt xin phép trở về với hắn.

https://thuviensach.vn

Đáy lòng An Nham một trận cảm động, rốt cục cũng không kiêng dè vấn đề thể diện nữa, lập tức dùng sức ôm chặt Từ Thiếu Khiêm như thể bắt lấy ngọn cỏ cứu mạng, gắt gao ôm lấy hắn, vùi mặt vào trong lòng hắn.

Ngửi được hương vị quen thuộc trên thân người đàn ông này, đáy lòng trống rỗng của An Nham mới rốt cuộc đầy hơn một chút.

An Nham hôm nay hiển nhiên đã khóc một trận ở bệnh viện, vành mắt cơ hồ cũng sưng lên, âm thanh khàn khàn đến đáng thương.

Từ Thiếu Khiêm đương nhiên biết tầm quan trọng của An Úc Đông và Chu Bích Trân đối với An Nham. Hai người này đồng thời tai nạn xe cộ bỏ mình, đối với An Nham mà nói không thể nghi ngờ là đả kích cực đại. Từ Thiếu Khiêm thậm chí chẳng thể tưởng tượng được còn có chuyện gì nghiêm trọng hơn chuyện này.

Nhìn tới hốc mắt đỏ bừng của An Nham, Từ Thiếu Khiêm rất đau lòng, không khỏi hơi buộc chặt cánh tay, thấp giọng nói: "Trong lòng khó chịu thì cứ nói ra đi, nói ra sẽ đỡ hơn một chút."

An Nham gật gật đầu, ôm chặt Từ Thiếu Khiêm, đứt quãng nói: "Ba mẹ tôi đều qua đời, bọn họ gặp tai nạn giao thông… Đây quá đột ngột, tôi nhất thời thật sự rất khó thừa nhận…"

An Nham ở trong lòng Từ Thiếu Khiêm đứt quãng nói, như là quan ái cha mẹ đối với hắn trước đây, ủng hộ lặng lẽ của mẹ khi lựa chọn theo học ngành điện ảnh năm đó, chiếc bánh ngọt cha tự làm lúc sinh nhật mười tám tuổi… Rất nhiều chi tiết trong dĩ vãng

https://thuviensach.vn

giờ phút này hồi tưởng lại, từng giọt từng giọt, đều khiến hắn khổ sở cùng cực.

Từ Thiếu Khiêm kiên nhẫn nghe, một lần lại một lần nhẹ nhàng vuốt ve lưng An Nham, dịu dàng an ủi An Nham. Hắn biết, An Nham giờ phút này cần chỉ là một đối tượng để có thể trút hết tâm sự ra, chính hắn cũng nguyện ý làm một thính giả trầm mặc.

Mãi đến cuối cùng, An Nham nói mệt, rời khỏi lòng Từ Thiếu Khiêm. Từ Thiếu Khiêm lúc này mới nhìn vào mắt hắn, thấp giọng, dịu dàng nói: "An Nham, đừng quá đau buồn…. Cậu còn có tôi… Tôi nói rồi, vĩnh viễn sẽ không bỏ cậu lại."

An Nham bỗng nhiên ngẩng đầu lên, đối diện với ánh mắt Từ Thiếu Khiêm.

Dưới đèn đường màu vàng cam, trong ánh mắt thâm thuý của nam nhân, là cố chấp và thâm tình nồng đậm không thể chối bỏ.

Cho dù rất lâu sau này, An Nham đều không thể quên, trong đêm khuya rét lạnh khi cha mẹ qua đời kia, vòng ôm của Từ Thiếu Khiêm đã cho hắn ấm áp và dịu dàng lớn nhất.

Chương 58

Tang lễ của An Úc Đông và Chu Bích Trân được cử hành vào cuối tuần ba ngày sau, tro cốt hai người được hợp táng dưới cùng một ngồi mộ. An Nham đứng trước bia mộ, trầm mặc nhìn di ảnh trên bia mộ, hai người thân quan trọng nhất với hắn cứ như vậy qua đời, tâm tình của hắn đau khổ vô cùng, lại không nói ra được bất cứ lời nào.

https://thuviensach.vn

Tất cả mọi người đều trầm mặc, lễ tang cứ như vậy kết thúc dưới bầu không khí nặng nề áp lực.

Cậu và anh họ được An Trạch đưa đến khách sạn, An Nham và An Lạc cùng trở lại An gia. Sau khi về đến nhà, An Nham tâm tình xuống dốc đi đến phòng ngủ An Lạc, muốn tuỳ tiện tán gẫu với anh trai vài câu, lại phát hiện An Lạc đang thu dọn hành lý.

An Nham nghi hoặc hỏi: "Anh, anh thu dọn hành lý làm gì?"

An Lạc biểu tình bình tĩnh nói: "Tôi chuẩn bị đi Vancouver."

An Nham giật mình, "Là sang đó bàn chuyện làm ăn ạ?"

An Lạc trầm mặc trong chốc lát, mới ngẩng đầu lên nhìn An Nham, biểu tình bình tĩnh nói: "Tôi muốn di cư sang bên kia sống."

Thấy thần sắc nặng nề kiên định trong mắt anh trai, An Nham kinh ngạc hồi lâu, mới không dám tin hỏi: "Anh, anh muốn đi? Tại sao lại đột nhiên muốn ra nước ngoài?"

An Lạc bước lên phía trước, vỗ nhè nhẹ bả vai An Nham, thấp giọng nói: "Tôi chỉ là muốn đổi một nơi sinh sống khác. Nơi này…. tôi đã không muốn ở lại nữa… An Nham, kinh doanh của An gia tôi giao toàn bộ cho An Trạch xử lý, cậu về sau… có khả năng thì giúp cậu ấy một tay đi."

An Nham kinh ngạc nhìn bóng dáng anh trai rời đi, mũi trong giây lát một trận chua xót. Hắn không biết An Lạc vì sao đột nhiên bỏ đi. Cha mẹ qua đời, anh trai bỏ đi, làm cho gia đình vốn ấm áp hoà thuận đột nhiên cứ như vậy sụp đổ. Không lâu trước kia,

https://thuviensach.vn

người một nhà còn cùng nhau ngồi trong phòng ăn ăn cơm, trên bàn cơm cùng vui vẻ ấm áp… Nhưng mà nay, trong nhà lớn toàn bộ An gia, cư nhiên chỉ còn lại một mình hắn.

An Nham nhìn căn phòng trống trơn cô quạnh, trong lòng một trận lạc lõng.

Trở về phòng gọi điện thoại cho An Trạch, điện thoại vừa tiếp thông, An Nham đã trực tiếp hỏi: "Anh hai nói, anh ấy muốn di cư sang Vancouver sống, cậu biết không?"

"Biết." An Trạch bên đầu kia điện thoại âm thanh mười phần mỏi mệt, "Nếu anh ấy đã ra quyết định này, như vậy cứ tuỳ anh ấy đi."

An Nham có chút nghi hoặc nói: "Anh ấy tại sao lại đột nhiên muốn đi… Có phải là cậu bày tỏ với anh ấy không?

An Trạch không đáp lại, như là cam chịu. An Nham trầm mặc một lát, mới thấp giọng nói: "Cậu không muốn giữ anh ấy lại à? Cứ thế để anh ấy đi?"

An Trạch như trước im lặng không lên tiếng, An Nham đành phải bất đắc dĩ cúp điện thoại.

Cha mẹ qua đời, An Trạch và An Lạc lại đang chiến tranh lạnh, nói đến chuyện tình cảm, An Nham bị kẹp ở giữa căn bản không biết làm thế nào mới tốt. Trong ngôi nhà trống trơn cô quạnh này, tựa hồ có loại cảm giác áp bách khiến người hít thở không thông. An Nham thật sự là không chịu nổi nữa, dứt khoát lái xe đến biệt thự của mình ở khu Nguyệt Hồ.

https://thuviensach.vn

Biệt thự cách vách sáng đèn, Từ Thiếu Khiêm hiển nhiên cũng ở nhà.

An Nham đỗ xe, xoay người đi gõ cửa nhà Từ Thiếu Khiêm. Từ Thiếu Khiêm mở cửa đi ra, thấy An Nham sắc mặt tái nhợt, ngưng một lúc mới vội vàng kéo hắn vào trong nhà, tìm đôi dép lê cho hắn thay, hỏi: "Cậu tại sao lại chạy đến đây?"

An Nham không nói chuyện, thay dép lê, cúi đầu yên lặng đi vào phòng khách ngồi.

"Uống nước trước đi." Từ Thiếu Khiêm rót cho hắn một ly nước ấm đưa qua, thấp giọng hỏi, "An Nham, rốt cuộc làm sao vậy?"

An Nham nhận lấy nước ấm uống mấy ngụm, lúc này mới nhẹ giọng nói: "Tang lễ ba mẹ tôi hôm nay kết thúc, anh tôi đột nhiên nói muốn xuất ngoại… Trong lòng tôi rất loạn, vẫn cảm thấy An gia đã không còn như trước nữa… Trong nhà không có lấy một người, tôi căn bản không chịu được…"

Từ Thiếu Khiêm nhẹ nhàng nắm tay An Nham, thấp giọng nói: "Cậu không cần nghĩ nhiều, An Lạc đột nhiên xuất ngoại, đại khái là giữa cậu ấy và An Trạch xuất hiện mâu thuẫn gì đó. Qua đoạn thời gian nữa, chờ bọn họ tỉnh táo lại, tôi nghĩ cậu ấy sẽ trở về."

An Nham kinh ngạc quay đầu, "Chuyện anh tôi với An Trạch tại sao cậu lại biết?"

Từ Thiếu Khiêm trầm mặc một lát, "Tôi với anh trai cậu dù sao cũng là bạn bè rất nhiều năm, lòng chiếm hữu của An Trạch đối với cậu ấy thực ra rất rõ ràng. Cái gọi là ngoài cuộc tỉnh táo trong

https://thuviensach.vn

cuộc u mê, tôi đã sớm nhận ra… An Trạch đối với An Lạc không chỉ là tình anh em đơn thuần. Huống chi…”

Từ Thiếu Khiêm đột nhiên ngừng lại, An Nham nghi hoặc hỏi: “Hiuống chi cái gì?”

Từ Thiếu Khiêm có chút bất đắc dĩ vươn tay, nhẹ nhàng sờ sờ tóc An Nham, nhìn vào mắt hắn, thấp giọng nói: “Huống chi, tôi và An Trạch xem như cùng loại, chúng tôi đều yêu phải người không nên yêu… Tôi có thể nhận ra cậu ta thích An Lạc, cậu ta tự nhiên cũng nhìn ra được, tôi thích cậu.”

“…” An Nham đột nhiên sững sờ tại chỗ.

Từ Thiếu Khiêm bất đắc dĩ cười cười, dịu dàng nói: “Cũng chỉ có cậu, mới có thể một hơi coi tôi thành bạn bè, được người thích nhiều năm như vậy, lại vẫn chậm chạp không hề phát hiện.”

“…” Đối diện với đôi mắt thâm thuý của Từ Thiếu Khiêm, mặt An Nham hơi hơi phát hồng, vội vàng không được tự nhiên chuyển tầm mắt.

Ngay lúc xấu hổ không biết nên nói gì mới tốt, bụng An Nham đột nhiên vang lên một tràng ục ục, không khí ái muội hoàn toàn bị âm thanh sát phong cảnh này phá vỡ.

An Nham xấu hổ đến tai cũng đỏ lựng.

Nhìn hắn mặt đỏ bừng hận không thể tìm cái lỗ nào mà chui xuống, Từ Thiếu Khiêm không nhịn được mỉm cười một cái, nhẹ

https://thuviensach.vn

nhàng xoa xoa tóc An Nham, thấp giọng nói: "Lại chưa ăn gì? Chờ một lát, tôi đi làm vài món cho cậu."

"…" Mãi cho đến khi hắn đi rồi, An Nham mới vươn tay sửa sang lại tóc. Bị Từ Thiếu Khiêm dùng động tác thân mật xoa loạn tóc khiến đáy lòng lạc lõng của An Nham đột nhiên dâng lên một chút ấm áp. Cha mẹ ngoài ý muốn tai nạn giao thông, hắn căn bản bất lực. Anh trai và An Trạch chiến tranh lạnh, hắn lại không thể nhúng tay. Vào lúc bất lực nhất, cũng may có Từ Thiếu Khiêm ở bên cạnh, vẫn chưa từng bỏ đi.

Kỳ thật muốn nói cho hắn, An Nham trì độn này kỳ thật cũng đã sớm thích cậu rồi.

Nhưng mà, vào lúc cha mẹ mới qua đời không lâu, nói chuyện tình cảm cũng không phù hợp. Không bằng… đợi sau khi quay xong Thành phố vô tận mới suy nghĩ kỹ lại một chút, nói chuyện ở bên nhau với hắn?

Từ Thiếu Khiêm nhanh chóng nấu xong cơm chiều bưng đến phòng ăn, vài món lót dạ đơn giản, màu sắc hương vị đều toàn vẹn. Mấy ngày nay chưa một lần ăn cơm tử tế, An Nham bụng đói sôi lập tức quét sạch đồ ăn trên bàn.

Sau khi ăn xong lại trở lại phòng khách, cùng Từ Thiếu Khiêm xem tiết mục gameshow nhàm chán. Xem được một lúc một cơn buồn ngủ kéo đến, An Nham cư nhiên nghiêng đầu một cái, tựa vào trên sofa ngủ.

Hắn đã mấy ngày không ngủ tử tế, ngày nào cũng là ác mộng triền miên, tinh thần luôn bị vây trong trạng thái căng thẳng,

https://thuviensach.vn

giờ phút này, hết thảy đã trần ai lạc định, hắn rốt cuộc trầm tĩnh lại, vừa nhắm mắt đã thiếp đi.

Thấy An Nham ngủ, Từ Thiếu Khiêm không nhịn được nhẹ nhàng hôn lên trán hắn, sau đó mới đứng dậy ôm hắn đến phòng ngủ của mình, muốn để hắn ngủ một giấc đầy đủ.

An Nham bị động tác của Từ Thiếu Khiêm đánh thức, phát hiện mình cư nhiên bị nam nhân này ôm lên, thân thể lơ lửng bị hắn ôm ngang vào trong ngực, An Nham sắc mặt hơi hơi cứng đờ, xấu hổ vùng vẫy một cái, "Tôi tại sao lại đột nhiên ngủ…"

Từ Thiếu Khiêm không để ý hắn giãy dụa, trực tiếp ôm hắn lên giường phòng ngủ, cường ngạnh đắp đắp chăn cho hắn, vươn tay sờ sờ tóc An Nham, thấp giọng nói: "Đã rất muộn rồi, tôi sang phòng bên cạnh, cậu cứ yên tâm ở trong này ngủ một giấc đi. Ngủ ngon."

"…" Nhìn bóng dáng xoay người rời đi của Từ Thiếu Khiêm, An Nham đành phải yên lặng nằm lại.

Ngủ trên giường Từ Thiếu Khiêm, trên gối đầu, chăn tựa hồ tất cả đều là hương vị của Từ Thiếu Khiêm, cảm giác hơi kỳ quái…

An Nham mơ mơ màng màng nghĩ, lại bởi vì quá mệt mỏi mà nhanh chóng ngủ mất.

Giấc ngủ này thực sự rất say, trực tiếp ngủ thẳng hừng đông.

https://thuviensach.vn

Thời điểm tỉnh lại, Từ Thiếu Khiêm đã làm xong bữa ăn sáng, An Nham vào phòng vệ sinh rửa mặt, sau đó đến phòng ăn ăn bữa sáng. An Nham đã được ngủ đủ giấc tinh thần hơn rất nhiều so với mấy ngày hôm trước, Từ Thiếu Khiêm đưa trứng rán và sandwich đến trước mặt hắn, thấp giọng nói: "Ăn nhiều một chút."

"Ừm." An Nham đang vùi đầu ăn cơm, đi động Từ Thiếu Khiêm đột nhiên vang lên, là điện thoại Cao Tân gọi đến.

Từ Thiếu Khiêm nói vài câu với đầu kia di động, sau đó đưa điện thoại sang một bên, nhìn An Nham nói: "Điện thoại của đạo diễn Cao, hỏi chúng ta khi nào mới có thể trở về đoàn làm phim."

An Nham nghĩ nghĩ nói: "Mau chóng đi, bởi vì tôi mà… đoàn làm phim bên kia đã chậm trễ lâu lắm rồi."

Từ Thiếu Khiêm gật gật đầu, cầm lấy di động nói: "A lô, đạo diễn Cao, tôi và An Nham ngày mai sẽ quay lại đoàn làm phim… Vâng, tôi biết rồi, tôi sẽ nói với An Nham." Sau khi gác điện thoại, Từ Thiếu Khiêm lại ngẩng đầu nói: "Đạo diễn Cao đã biết chuyện cha mẹ cậu qua đời, bảo cậu đến đoàn làm phim thì điều chỉnh trạng thái một chút trước, sẽ quay cái khác trước, qua mấy ngày rồi quay những cảnh có vai diễn của cậu."

Không ngờ Cao Tân tuy rằng hơi độc miệng chút, vậy mà lại rất quan tâm đến diễn viên, An Nham vội nói: "Tôi không thành vấn đề, cứ theo đạo diễn Cao sắp xếp đi."

Hai người cùng nhau ăn xong điểm tâm, Từ Thiếu Khiêm gọi điện thoại đến sân bay đặt vé máy bay, An Nham trở về biệt thự cách vách thu dọn đơn giản hành lý. Sáng sớm hôm sau liền cùng Từ Thiếu Khiêm lái xe đến sân bay.

https://thuviensach.vn

Sau khi đến Giang Châu nghỉ ngơi một buổi chiều, buổi tối liền bắt đầu trực tiếp quay phim.

An Nham nói rằng trạng thái của mình không thành vấn đề, Cao Tân cũng không khách khí nữa, trực tiếp cho hai người quay cảnh đối diễn.

Một màn quay này là cảnh đêm, như trước là hình ảnh hiện thực và hồi ức lẫn lộn.

Nhiều năm trước, có một buổi tối, bác sĩ Kha Ân và Tiểu Thất cùng đi mua đồ, lúc đi ngang qua cửa ngân hàng, hắn để Tiểu Thất chờ trên đường, còn hắn vào ngân hàng rút tiền, kết quả đột nhiên trời đổ mưa to, Tiểu Thất chưa từng gặp mưa bao giờ cứ như vậy ngây ngốc chờ dưới đèn đường giữa cơn mưa, bị dính nước mưa ướt sũng, tươi cười trên mặt lại vẫn sáng lạn vô cùng như cũ.

Nay, bác sĩ Kha Ân cầm ô đi trong mưa, đột nhiên nhìn thấy một bóng hình quen thuộc nơi ngã tư đường đối diện. Người đứng dưới đèn đường giữa cơn mưa, chính là người nhân bản Tiểu Thất hắn nhung nhớ đã lâu, lại bị hắn tự tay giết chết.

Hiện trường đoàn làm phim —

Từ Thiếu Khiêm cầm ô đi dưới mưa, khi đi đến góc rẽ ngã tư đường, theo bản năng quay đầu, lại đột nhiên thấy dưới đèn đường nơi ngã tư đối diện, An Nham mặc quần bò xanh và áo sơ mi trắng đơn giản, đang im lặng đứng dưới mưa ở nơi đó, toàn thân bị mưa ướt đẫm.

https://thuviensach.vn

Từ Thiếu Khiêm giật mình, cách ngã tư đường nhìn người kia trong mưa, còn tưởng rằng mình đang gặp ảo giác.

Cứng ngắc tại chỗ thật lâu rốt cục phát hiện kia cũng không phải ảo giác, Từ Thiếu Khiêm đột nhiên như phát điên xuyên qua dòng xe qua lại trên ngã tư đường, nhanh chóng chạy đến ngã tư đối diện, ném ô đi, trực tiếp dùng lực ôm An Nham vào tron ngực.

"Tiểu Thất…" Từ Thiếu Khiêm nghẹn ngào nói, "Là cậu đã trở lại đấy ư?"

An Nham mỉm cười nhẹ nhàng ôm trả hắn, "Bác sĩ Kha, đã lâu không gặp."

Xúc cảm chân thật trong ngực căn bản không phải là ảo giác, lại càng không phải là giấc mơ, chính là người kia mà mình tâm tâm niệm niệm. Từ Thiếu Khiêm không do dự nữa, trực tiếp nâng mặt An Nham lên hôn xuống.

"Ưm…"

Nụ hôn nồng nàn điên cuồng như muốn cắn nuốt đối phương, An Nham bị hôn cho có chút tâm hoảng ý loạn, nhịn không được đỏ mặt, theo bản năng muốn tránh né, lại bị Từ Thiếu Khiêm cuốn lấy đầu lưỡi, tiến thêm một bước làm sâu nụ hôn.

"Ưm… ư…"

Mặt An Nham càng đỏ hơn, tuy rằng đang đóng phim, nhưng mà Thiếu Khiêm hôn điên cuồng như vậy vẫn khiến hắn có

https://thuviensach.vn

cảm giác sống lưng run lên, tim đập cũng nhanh đến gần như muốn nhảy khỏi lồng ngực.

Cao Tân vẫn chưa hô cut, Từ Thiếu Khiêm hôn thật sự nghiêm túc, An Nham cũng không thể không biết xấu hổ đẩy hắn ra, đành phải đỏ mặt bị Từ Thiếu Khiêm đang điên cuồng hôn đủ.

Mãi đến khi mặt An Nham đỏ bừng lên, gần như không hít thở nổi, Từ Thiếu Khiêm mới buông hắn ra, dán lên môi An Nham, dịu dàng nói: "Tiểu Thất, tôi rất nhớ cậu."

An Nham cũng bị hắn kéo nhập tâm vào vai diễn, nhìn vào đôi mắt thâm thuý của hắn, nhẹ giọng nói: "Tôi cũng vậy…"

Hai người thâm tình chăm chú nhìn nhau, sau năm giây liên tiếp, Cao Tân mới cười nói: "Rất tốt, một màn này qua!"

Từ Thiếu Khiêm lúc này mới mỉm cười một cái, buông An Nham ra, sửa sang mái tóc ướt sũng của An Nham, thuận tay cầm một chiếc khăn từ trong tay nhân viên công tác đưa cho An Nham, thấp giọng nói: "Mau lau khô tóc, đừng để bị cảm."

"Ừ," An Nham vừa lau tóc vừa đi đến bên cạnh đạo diễn Cao Tân, ngượng ngùng hỏi, "Đạo diễn Cao, khụ khụ, màn vừa rồi kia… không có vấn đề gì chứ?"

Cao Tân gật gật đầu, mỉm cười nói: "Biểu hiện của Thiếu Khiêm rất đáng khen, động tác cường hôn này diễn được rất đúng mực a. Cậu cũng thực không tệ, kinh ngạc và cứng ngắc lúc mới đầu, còn có biểu tình thẹn thùng sau đó, đều khống chế rất tốt."

https://thuviensach.vn

"…"

"Không ngờ, cách một thời gian, hai người các cậu phối hợp lại là càng ngày càng ăn ý." Cao Tân nhịn không được tán thưởng nói, "Xem ra, các cậu đều rất nhập diễn, thoạt nhìn rất có cảm giác tình nhân."

"…" Thấy Từ Thiếu Khiêm cũng đang đi đến bên này, An Nham vội vàng ngượng ngùng xoay người tránh đi.

Cảm giác tình nhân sao?"

Trong mắt đạo diễn Cao, mình và Từ Thiếu Khiêm thực sự có cảm giác tình nhân? Nhập diễn quá sâu là một mặt, có lẽ…. quan trọng hơn là, bởi vì chính mình cũng thật sự yêu đối phương cho nên mới kìm lòng không đặng như vậy?

Chương 59

An Nham và Từ Thiếu Khiêm một lần nữa trở về đoàn làm phim, phối hợp càng ngày càng ăn ý, diễn kỹ của hai người vốn không tệ, thêm nữa, nay tâm linh tương thông, Thành phố vô tận phần hai càng về sau càng quay thuận lợi, số lần đạo diễn Cao kêu cắt rõ ràng giảm bớt, rất nhiều cảnh đều là trực tiếp một lần là qua cửa, tiết kiệm được không ít thời gian.

Một màn quay cảnh ban đêm lần trước, người bác sĩ Kha gặp được ở đầu đường kia kỳ thật cũng không phải Tiểu Thất mà là người nhân bản số năm trốn khỏi phòng thí nghiệm khi mười tám tuổi trước kia.

https://thuviensach.vn

Bởi vì gen người nhân bản sở hữu đều đến từ cùng một bản thể, tất cả đều giống nhau như đúc cho nên bác sĩ Kha Ân mới có thể dưới tình huống cực độ tưởng nhớ Tiểu Thất, sinh ra ảo giác "Tiểu Thất trở về" như vậy.

Diễn biến phim Thành phố vô tận dần dần đi đến chặng cuối.

Người nhân bản số năm một lần nữa trở lại phòng thí nghiệm, mục đích hắn nguỵ trang thành Tiểu Thất tiếp cân bác sĩ Kha Ân chỉ là vì báo thù.

Hắn và Tiểu Thất cùng lớn lên trong phòng thí nghiệm, bộ dạng hai người lại giống nhau như đúc, trước khi trốn khỏi phòng thí nghiệm năm mười tám tuổi, hắn và Tiểu Thất vẫn là cùng nhau sinh hoạt giống như hai anh em sinh đôi, tình cảm sâu nặng, bọn họ thậm chí coi nhau thành người thân duy nhất của đối phương.

Hắn biết Tiểu Thất yêu bác sĩ Kha Ân, mà bác sĩ Kha lại coi Tiểu Thất là một sản phẩm thí nghiệm, thậm chí không chú do dự lấy đi toàn bộ cơ quan trên người Tiểu Thất, hắn khổ sở cùng cực, cũng phẫn nộ cùng cực, hắn muốn tự tay giết chết kẻ đầu sỏ Kha Ân này báo thù cho Tiểu Thất.

Thành phố vô tận được quay rất tốc độ, nhanh chóng đã quay đến đại kết cục cuối cùng.

Đại kết cục là một đoạn phim rất khó, An Nham sẽ tháo mặt nạ nguỵ trang xuống, sắm vai người nhân bản số năm tính tình máu lạnh kia, hắn sẽ ở trong phòng thí nghiệm của bác sĩ Kha cầm lấy súng giấu trong túi áo, một phát bắn trúng ngực Kha Ân.

https://thuviensach.vn

Hiện trường đoàn làm phim —

An Nham nguỵ trang thành bộ dáng hoạt bát sáng sủa của Tiểu Thất, kéo tay Từ Thiếu Khiêm, nghiêm túc nói: "Bác sĩ Kha, đưa tôi đi xem phòng thí nghiệm của anh đi."

Từ Thiếu Khiêm nghi ngờ nói: "Vì sao đột nhiên muốn đến đó?"

An Nham mỉm cười nói: "Bởi vì đó là nơi tôi sinh ra, tôi muốn về thăm lại."

Từ Thiếu Khiêm trầm mặc một lát mới vươn tay nhẹ nhàng sờ sờ tóc An Nham, dịu dàng nói: "Được, tôi đưa em đi."

Hai người nắm tay nhau cùng đi đến phòng thí nghiệm, Từ Thiếu Khiêm nhập mật mã mở cửa phòng thí nghiệm ra.

Trong phòng thí nghiệm lạnh lẽo có một khoang sinh dưỡng trong suốt, trong khoang sinh dưỡng hình lập phương như một chiếc quan tài thuỷ tinh có một người đang lẳng lặng ngủ say. Trên mặt người kia đã hoàn toàn mất đi huyết sắc, thân thể duy trì dáng vẻ trước khi chết.

Kia mới thực sự là Tiểu Thất.

Tiểu Thất vì cơ quan bị lấy đi mà chết trong phòng phẫu thuật, sau lại bị bác sĩ Kha An chuyển vào khoang sinh dưỡng để hắn vĩnh viễn ngủ say.

https://thuviensach.vn

Từ Thiếu Khiêm trầm mặc thật lâu, mới quay đầu nhìn An Nham trước mặt: "Cậu là…"

An Nham cũng thu hồi tươi cười trên mặt, ánh mắt lạnh lùng nhìn hắn: "Bác sĩ Kha Ân, đã lâu không gặp. Tôi chính là người năm đó đã lén trốn khỏi phòng thí nghiệm, người nhân bản số năm."

Hắn nói xong, liền rút ra một khẩu súng lục từ trong túi áo, họng súng trực tiếp nhắm ngay vị trí trái tim Từ Thiếu Khiêm.

An Nham cầm súng, ngón tay hơi hơi phát run.

Giờ phút này, hắn lẽ ra phải đi vào cảm xúc của nhân vật, dùng ánh mắt oán hận nhìn người trước mặt, còn phải nhấn xuống cò súng tự tay giết Từ Thiếu Khiêm. Súng lục là giả, khi viên đạn bắn ra ngực Thiếu Khiêm tràn máu đương nhiên cũng là giả, nhưng An Nham vẫn không có cách nào khác thản nhiên thể hiện được một màn này — Cảnh tự tay giết Từ Thiếu Khiêm.

Những cảnh diễn chung của hắn và Từ Thiếu Khiêm trước đây, cơ bản đều là trường hợp ấm áp, hai người hoặc là nắm tay, hoặc là ôm hôn, ở trong mắt người ngoài thậm chí giống một đôi tình nhân tâm ý tương thông. Nhưng mà nay, đột nhiên thay đổi nhân vật, chân tướng rốt cục đã lộ rõ, hắn phải trở về thân phận và tính cách của người nhân bản số năm, điều này khiến cho An Nham nhất thời không chuyển biến kịp.

Quả nhiên, Cao Tân rất đúng lúc hô "cut".

Cao Tân gọi An Nham đến, kiên nhẫn nói: "An Nham, cố gắng quên hết chuyện trước kia, chỉ mang vào tâm tình của người

https://thuviensach.vn

nhân bản số năm thôi. Tiểu Thất cậu coi là người thân duy nhất, bị người trước mặt này tàn nhẫn giết chết, cậu trở về chỉ là vì báo thù, giữa cậu và cậu ta không có bất kỳ tình nghĩa gì, có chỉ là oán hận… Cậu điều chỉnh lại một chút đi."

"Vâng." An Nham cúi đầu đi đến khu nghỉ ngơi bên cạnh, ngồi xuống uống mấy ngụm nước. Chuyển hoán nhân vật như vậy đích xác là rất khó, trong cùng một bộ phim, hắn đầu tiên phải yêu Kha Ân không cần hồi đáp, sau đó lại phải oán hận Kha ÂN, thậm chí tự tay giết chết Kha Ân, cảm xúc của hai nhân vật bị buộc trong hai loại trạng thái cực đoan, quả thực giống như là tâm thần phân liệt.

Từ Thiếu Khiêm thấy An Nham cau chặt mày, liền bước lại, vỗ nhè nhẹ bờ vai của hắn nói: "Không cần nóng vội, trong cùng một bộ phim mà phải tách ra sắm vai ba nhân vật vốn là rất khó, cậu đã làm tốt lắm rồi."

An Nham gục đầu xuống, hơi mất mát nói: "Kết cục bộ phim này rất thảm, tôi rốt cục biến thành một nhân vật khác tự tay giết chết Kha Ân, cảm thấy… có chút khó chịu."

Từ Thiếu Khiêm thấp giọng nói: "Điều bộ điện ảnh này muốn biểu đạt chính là tình yêu vô vọng như vậy. Trong bộ đầu tiên, Tiểu Thất vẫn "tuyệt vọng yêu Kha Ân, cuối cùng lại bị người mình yêu nhất tự tay giết chết. Trong phần hai, Kha Ân rốt cục phát hiện mình yêu Tiểu Thất thì đã quá muộn."

Từ Thiếu Khiêm dừng một chút, quay đầu nhìn An Nham, dịu dàng nói, "Thực ra, Kha Ân hiện tại sống cũng cực kỳ thống khổ, để Tiểu Ngũ trở về giết hắn, câu chuyện chấm dứt ở nơi khởi đầu, coi như là kết cục tốt nhất."

https://thuviensach.vn

An Nham kinh ngạc nhìn Từ Thiếu Khiêm, một lát sau, mới nói: "… Thật sự không còn đường sống có thể vãn hồi ư?"

Từ Thiếu Khiêm trầm mặc một lát, "Có rất nhiều thứ, sau khi mất đi sẽ không còn khả năng vãn hồi."

Như vậy, tôi từng mất đi cậu… Còn có khả năng vãn hồi không? An Nham có chút mất mát nghĩ.

Từ Thiếu Khiêm nhẹ nhàng cầm tay An Nham, "An Nham, cậu đừng suy nghĩ quá nhiều, đây chỉ là điện ảnh mà thôi, chúng ta cùng nhau, cho Kha Ân và Tiểu Thất một kết cục cuối cùng đi."

An Nham gật gật đầu, "Được… Tôi điều chỉnh lại một chút."

An Nham thở sâu, cố gắng bắt mình thoát khỏi trạng thái yêu bác sĩ Kha Ân, nhập tâm vào cảm xúc của một người nhân bản khác - Tiểu Ngũ, sau khi điều chỉnh thật lâu mới rốt cục tìm được trạng thái, ra hiệu với đạo diễn có thể bắt đầu một lần nữa.

"Bác sĩ Kha Ân, đã lâu không gặp. Tôi chính là người nhân bản số năm năm đó đã lén trốn khỏi phòng thí nghiệm." Biểu tình trên mặt An Nham lạnh đến tận cùng, rút một khẩu súng từ trong túi áo ra, chĩa vào ngực Từ Thiếu Khiêm, "Là anh tự tay giết Tiểu Thất, tôi quay về tìm anh, chỉ là vì báo thù cho cậu ấy."

An Nham lạnh lùng nói: "Chỗ này là nơi cậu ấy sinh ra. Hết thảy bắt đầu từ nơi này, vậy thì cứ chấm dứt ở nơi này đi."

https://thuviensach.vn

Vừa dứt lời, An Nham liền trực tiếp bóp cò súng, chỉ nghe tiếng súng bén nhọn vang lên "đoàng" một tiếng, áo sơ mi trắng tinh của Từ Thiếu Khiêm nhất thời loang lổ một vũng máu, vết máu đỏ tươi kia dưới ngọn đèn lạnh lùng chiếu xuống rõ ràng đến chói mắt.

Biểu tình Từ Thiếu Khiêm từ khiếp sợ lúc mới đầu, dần dần trở nên bình tĩnh. Hắn không để ý đến người nhân bản số năm, mà là lấy tay đè ngực lại, từng bước một đi về phía khoang sinh dưỡng.

"Rất tốt, qua! Cảnh tiếp theo!" Theo âm thanh của Cao Tân, mọi người trong đoàn làm phim lập tức bắt đầu bố trí hiện trường, An Nham cũng đi ra ngoài trang điểm lại, lại thay đổi nhân vật làm Tiểu Thất năm trong khoang sinh dưỡng.

Cảnh cuối cùng lập tức bắt đầu được quay.

Máu từ ngực Từ Thiếu Khiêm vẫn không ngừng trào ra ngoài, dưới chân hắn kéo ra một hàng vết máu chói mắt. Hắn từng bước một gian nan đi đến bên cạnh khoang sinh dưỡng, vươn ngón tay cứng ngắc nhẹ nhàng sờ sờ tóc An Nham.

"Tiểu Thất…." Trong ánh mắt Từ Thiếu Khiêm tràn đầy thống khổ, hắn cúi người ấn xuống trán An Nham một nụ hôn nhẹ tựa lông vũ, thấp giọng nói, "Tôi… yêu… em…"

Sau đó hắn gượng chống một hơi cuối cùng vươn vào khoang sinh dưỡng nhẹ nhàng ôm thân thể lạnh băng của Tiểu Thất vào trong ngực.

"Tôi yêu em…"

https://thuviensach.vn

Khoé mắt có một giọt lệ trong suốt trượt dọc xuống, vết máu trên ngực nhanh chóng mở rộng lan tràn trên áo sơ mi, Từ Thiếu Khiêm cũng rốt cục nhắm hai mắt lại, ôm lấy cánh tay người trong lòng, lại dùng sức buộc chặt, như là muốn vĩnh viên buộc hai người lại với nhau.

Dưới ngọn đèn lạnh lẽo của phòng thí nghiệm, trong khoang sinh dưỡng bằng thuỷ tinh trong suốt, hai người lẳng lặng ôm nhau, trở thành hình ảnh cuối cùng của bộ phim Thành phố vô tận.

Thành phố vô tận rốt cục vẽ nên dấu chấm tròn.

Cao Tân vừa lòng nói: "Rất tốt! Cuối cùng cũng qua cửa, chúng ta rốt cục có thể liên hoan rồi!"

Mọi người trong đoàn làm phim nhất thời hoan hô vang trời.

Mà An Nham trong khoang sinh dưỡng, trên mặt lại không có một chút sắc thái vui sướng nào, thừa dịp tất cả nhân viên công tác đều bận rộn sửa sang lại hiện trường, An Nham vùi mặt vào trong lòng Từ Thiếu Khiêm, hiển nhiên là đang cố nén nướcmắt.

Từ Thiếu Khiêm nhẹ nhàng sờ sờ tóc hắn, "Tốt rồi, đừng khó chịu, chỉ là phim mà thôi…"

An Nham gật gật đầu nhưng vẫn không nhịn được khó chịu, đại khái là trong khoảng thời gian này diễn rất nhập tâm, hắn luôn tưởng tượng bản thân mình thành Tiểu Thất, cảnh cuối Từ

https://thuviensach.vn

Thiếu Khiêm hạ người hôn trán hắn, rốt ục cnói ra ba chữ 'tôi yêu em' kia, sau đó bình thản chịu chết, thật sự khiến hắn đặc biệt khó chịu.

Cố gắng điều chỉnh cảm xúc một chút, An Nham lúc này mới ho khan một tiếng, cùng Từ Thiếu Khiêm ra khỏi khoang sinh dưỡng.

Cao Tân cười nói: "Hai vị vất vả! Cuối cùng cũng quay xong, đêm nay tôi đãi, cả nhà cùng đi ăn, xem như chúng ta mở tiệc liên hoan!"

Tất cả mọi người trong đoàn làm phim đều rất vui vẻ, nhanh tay lẹ chân thu dọn xong hiện trường, về phòng đơn giản sửa sang lại một chút, rồi cùng Cao Tân đến nhà hàng gần đó.

Trong tiệc liên hoan, cảm xúc của tất cả mọi người đoàn làm phim đều tăng vọt, cuối cùng trọn vẹn tháng ngày quay phim gian khổ, ai ai đương nhiên cũng muốn thả lỏng một buổi. Cao Tân bao một phòng lớn, kêu rất nhiều món ăn, cả nhà buông thả tay chân ăn to uống lớn, hai vị nhân vật chính tức thì bị người người thay nhau kính rượu.

Từ Thiếu Khiêm nhìn qua tương đối cao ngạo lãnh đạm, có vài người không dám đi chuốc rượu hắn, An Nham thì không giống thế, bình thường trong đoàn làm phim cả ngày hi hi ha ha nói đùa, cả nhà ở chung với hắn đã quá mức quen thuộc, chuốc rượu đương nhiên cũng không chút khách khí.

"An Nham, anh quả thực rất trâu, một người diễn ba nhân vật, cư nhiên không tâm thần phân liệt mà biểu hiện được tốt như vậy, bội phục bội phục!" Quay phim trực tiếp cầm một ly rượu vang

https://thuviensach.vn

đến cụng ly với An Nham, An Nham đương nhiên là không thể không nể mặt.

Tiệc liên hoan vô cùng náo nhiệt liên tục kéo dài đến mười một giờ đêm, mọi người lúc này mới tản đi.

Phòng An Nham và Từ Thiếu Khiêm vừa khéo ở cách vách, thấy An Nham mơ mơ màng màng say quắc cần câu, Từ Thiếu Khiêm vội đỡ hắn, đưa hắn về phòng khách sạn, nhanh tay lẹ chân cởi áo khoác và quần dài cho An Nham, đặt hắn lên giường ngay ngắn, thuận tay giúp hắn tém chăn.

"Ngủ một giấc thật kỹ đi, ngày mai còn phải ra sân bay."

Từ Thiếu Khiêm rót một ly nước cho An Nham đặt ở đầu giường, vừa muốn xoay người rời đi, An Nham lại đột nhiên ngồi dậy trên giường, vươn tay ôm chặt lấy eo Từ Thiếu Khiêm, "Thiếu Khiêm…"

Từ Thiếu Khiêm khựng lại, quay đầu chỉ thấy An Nham mắt đo đỏ nhìn mình, "Tôi, tôi rất khó chịu…."

Từ Thiếu Khiêm đành phải quay đầu ngồi xuống mép giường, nhẹ nhàng sờ sờ tóc An Nham, thấp giọng hỏi: "Sao thế?"

"Câu chuyện của bác sĩ Kha và Tiểu Thất thật thảm… Tuy rằng kia chỉ là phim ảnh nhưng trong lòng tôi vẫn rất khổ sở… Bọn họ vốn có thể là một đôi tình nhân rất đẹp… Tiểu Thất thương hắn như vậy… Nếu thật được ở bên nhau thì tốt biết bao…"

https://thuviensach.vn

Ánh mắt An Nham rõ ràng bởi vì say rượu mà có chút mơ hồ, nói năng cũng rất lộn xộn, "Tiểu Thất rất đáng thương, bác sĩ Kha cũng thật đáng thương… kết cục tại sao lại như vậy…"

Diễn viên nhập diễn quá sâu, sau tiệc liên hoan tạm thời vẫn khó có thể thoát khỏi cảm xúc của nhân vật cũng là rất bình thường, huống chi An Nham lần này một mình diễn ba nhân vật, áp lực tâm lý của hắn so với bất cứ ai đều lớn hơn.

Từ Thiếu Khiêm có chút đau lòng nhẹ nhàng vuốt ve lưng hắn, thấp giọng nói: "Đừng nghĩ nhiều, kia chỉ là điện ảnh, là một câu chuyện hư cấu, câu chuyện đã kết thúc…"

"Thế, chúng ta thì sao?" An Nham đột nhiên ngẩng đầu hỏi, "Kết cục của chúng ta, liệu cũng có bỏ lỡ như vậy…"

Từ Thiếu Khiêm có chút kinh ngạc, "Ý của cậu là?"

An Nham bởi vì say rượu, hai má nổi lên một tầng ửng đỏ dễ nhìn, hắn ngẩng đầu lên, nghiêm túc nhìn Từ Thiếu Khiêm hỏi: "Tôi, tôi nói là… Nếu tôi cũng trì độn giống Kha Ân… thật lâu sau đó mới phát hiện mình yêu Tiểu Thất, liệu, Tiểu Thất có đồng ý ở bên hắn không?"

"…?" Từ Thiếu Khiêm nhất thời có chút không hiểu rõ tình hình, An Nham là đang uống say nói mê sảng à? Tại sao lại cảm thấy những lời này một chút logic cũng không đúng? Tiểu Thất rõ ràng đã chết từ bộ một? Làm sao ở bên Kha Ân được?

Thấy Từ Tiếu Khiêm không đáp, trái lại trong mắt tràn đầy khó hiểu, mặt An Nham không khỏi càng thêm đỏ lên.

https://thuviensach.vn

Hắn cũng là quá khẩn trương, lần đầu tiên bày tỏ với người ta, hoàn toàn không tìm được lời kịch, lời nói vòng vo khúc chiết này, Từ Thiếu Khiêm căn bản là nghe không hiểu!

Đối diện với ánh mắt Từ Thiếu Khiêm, An Nham ngượng ngùng dời tầm mắt, hít sâu, mới đánh bạo nói: "Tôi nói là… Nếu… Nếu tôi sau khi tổn thương cậu… mới chậm chạp phát hiện… mình đã sớm yêu, yêu cậu… cậu, cậu còn nguyện ý… tiếp tục thích tôi không…?"

Một câu nói thôi mà nói đứt quãng, lắp bắp, tuyệt không giống An Nham vô tâm vô phế thường ngày. Tâm tình bất an khi bày tỏ với người mình thích khiến đầu lưỡi An Nham cũng sắp thắt lại trong miệng, ngay cả nói cũng không nói hoàn chỉnh được.

Từ Thiếu Khiêm trực tiếp khiếp sợ đơ ra tại chỗ.

— Đây là tình huống gì? An Nham tỏ tình? Hay là mình đang nằm mơ?

An Nham hoảng hốt gục đầu xuống, mặt đỏ đến gần như muốn nhỏ máu. Đợi thật lâu, vẫn không thấy câu trả lời của Từ Thiếu Khiêm, An Nham không khỏi khẩn trương lặp lại: "Thiếu Khiêm, trước kia là tôi quá trì độn vẫn không biết mình đã sớm yêu cậu… cậu, cậu có thể cho tôi cơ hội một lần nữa không?"

"Tôi không muốn giống Kha Ân và Tiểu Thất tiếc nuối lỡ làng như vậy… Tôi muốn ở lại bên cạnh cậu, tôi muốn…. ở bên cậu… Có thể chứ?"

"…" Từ Thiếu Khiêm cuối cùng cũng hiểu, An Nham cư nhiên thật sự đang tỏ tình với hắn?!

https://thuviensach.vn

Đây quả thực so với trúng vé số trăm vạn còn khiến hắn khó tin hơn!

Người thầm thích lâu như vậy, thì ra cũng thích mình ư? Còn có chyện gì kinh hỉ hơn chuyện này được nữa?

Từ Thiếu Khiêm hít sâu, tận lực duy trì bình tĩnh, vươn tay nâng cằm An Nham, thấp giọng nói: "An Nham, tôi đã nói sẽ vĩnh viễn không bỏ cậu lại. Dù cho cậu có thích tôi hay không, tôi với cậu vẫn là… thủy chung như một." Từ Thiếu Khiêm nhìn vào mắt An Nham, từng câu từng chữ nghiêm túc nói: "Có thể ở bên cạnh cậu, cho đến nay vốn là… tâm nguyện lớn nhất của tôi."

An Nham sửng sốt một chút, ngay tại phút ngây người này, nụ hôn của Từ Thiếu Khiêm đã dịu dàng hạ xuống.

Xúc cảm bờ môi ấm áp của nam nhân dán trên môi, tốt đẹp đến khiến người không muốn buông ra, An Nham ôm lại hắn, đỏ mắt, chủ động vươn đầu lưỡi đáp lại nụ hôn của hắn.

"Ưm… Ư… Ưm…"

An Nham có điểm thẹn thùng, lại đặc biệt chủ động như vậy khiến Từ Thiếu Khiêm cảm động đến gần như muốn rơi lệ.

Hắn thích An Nham lâu như vậy, cũng luôn biết An Nham chỉ coi mình là bạn tốt, vốn còn tưởng rằng mình đời này cũng sẽ không có được tình yêu của An Nham… Lại không ngờ rằng, An Nham cư nhiên cũng yêu hắn, còn chủ động bày tỏ với hắn.

https://thuviensach.vn

Đây không thể nghi ngờ là món quà tốt nhất từ nhỏ đến lớn Từ Thiếu Khiêm nhận được.

Chương 60

Sau khi nụ hôn nồng nàn chấm dứt, Từ Thiếu Khiêm mới nhìn vào mắt An Nham, thấp giọng hỏi: "An Nham, cậu xác định muốn ở bên cạnh tôi? Đừng bởi vì say rượu, ngày mai tỉnh lại lại không thừa nhận."

"… Tôi không say." An Nham ngượng ngùng cười cười, nhẹ nhàng ôm lấy Từ Thiếu Khiêm, đem mặt tựa vào trước ngực hắn, nghe tiếng tim hắn đập, chỉ cảm thấp vô cùng an tâm.

Hai người lẳng lặng ôm nhau, trầm mặc trong chốc lát, An Nham mới nghiêm túc nói: "Thiếu Khiêm, quan hệ của chúng ta trước mắt vẫn chưa thể công khai, dư luận giới giải trí là một mặt, mặt khác tim ông nội tôi không tốt, tôi sợ ông không chịu nổi loại kích thích này…"

An Nham nói tới đây cánh tay ôm ấy Từ Thiếu Khiêm không khỏi siết chặt lại một chút, "Có thể sẽ tạm thời uỷ khuất cậu… Chúng ta chỉ có thể bí mật yêu nhau… Tương lai tìm thời điểm thích hợp, tôi sẽ nói với người trong nhà, có thể chứ?"

Từ Thiếu Khiêm nhìn dáng điệu bất an đầy mặt của hắn, trái tim không nhịn được mềm nhũn, vươn tay nhẹ nhàng sờ sờ tóc An Nham, mỉm cười nói: "Được"

An Nham cư nhiên đã suy xét đến bước đi gặp gia trưởng này, hiển nhiên, người này lần này tuyệt đối là nghiêm túc.

https://thuviensach.vn

Mùi hương và nhiệt độ quen thuộc trên thân người ôm vào trong ngực, khiến đáy lòng Từ Thiếu Khiêm đột nhiên có một sự thỏa mãn trước nay chưa từng có. Trước kia vẫn đơn phương An Nham, hoàn toàn không được bất kỳ đáp lại nào, chờ đợi nhiều năm như vậy, cư nhiên thật sự đợi được tình yêu của hắn, giờ phút này, Từ Thiếu Khiêm chỉ cảm thấy trong lồng ngực được hạnh phúc ấm áp lấp đầy.

Giữ bí mật quan hệ cũng không sao cả, An Nham về sau còn phải tiếp tục lăn lộn trong giới giải trí, Từ Thiếu Khiêm vốn đã chuẩn bị tốt làm một tình nhân bí mật.

Hai người im lặng ôm trong chốc lát, An Nham lúc này mới nói: "Đã rất muộn rồi, cậu đi về nghỉ ngơi trước đi." Lại ôm tiếp đoán chừng sẽ có chuyện, An Nham hơi đỏ mặt nghĩ, chính mình cũng suýt có phản ứng, đại khái là vì sau khi uống rượu phá lệ mẫn cảm, ngửi mùi hương trên người Từ Thiếu Khiêm, thân thể cư nhiên bắt đầu có chút hưng phấn…

Từ Thiếu Khiêm thấp giọng nói: "Được, tôi về trước, cậu cũng đi ngủ sớm một chút."

An Nham gật gật đầu, chủ động kiễng lên, nhẹ nhàng hôn trán Từ Thiếu Khiêm, "Ngủ ngon."

"…"

Xúc cảm bờ môi mềm mại dán lên trán, khiến tâm tình Từ Thiếu Khiêm nhất thời rung động… An Nham chủ động lên, thật sự là khiến người thích đến không chịu nổi, thậm chí có loại xúc động muốn lập tức áp đảo hắn, ăn kiền mạt tịnh.

https://thuviensach.vn

Từ Thiếu Khiêm kiềm giữ xung động trong cơ thể, dứt khoát chào tạm biệt An Nham, trở về phòng mình, sờ sờ nơi bị An Nham hôn ướt trên trán, khoé môi Từ Thiếu Khiêm cũng không tự chủ được mà hơi hơi giương lên.

Hắn không ngờ cư nhiên sẽ có một ngày như vậy, An Nham lại chủ động ghé lại hôn trán mình… Có hạnh phúc và ấm áp giờ khắc này, cố chấp và bảo vệ nhiều năm như vậy trong quá khứ, thật sự hoàn toàn đáng giá.

Từ Thiếu Khiêm tâm tình rất tốt, một đêm này tự nhiên sẽ ngủ rất ngon, An Nham uống say cũng ngủ thẳng đến hừng đông, hai người cùng nhau tuỳ tiện ăn cơm trưa ở khách sạn sau đó liền vũ trang hạng nặng đeo kính râm to bản đi đến sân bay.

Thời điểm về đến thành phố Tây Lâm đã là năm giờ chiều, Từ Thiếu Khiêm tự mình lái xe đưa An Nham về khu Nguyệt Hồ, xe đi đến nửa đường, điện thoại An Nham đột nhiên vang lên, An Nham nhìn hiển thị cuộc gọi, lập tức bắt máy nói: “A lô, An Trạch… Cái gì? Anh hai đã về?”

Trên mặt An Nham nhất thời hiện lên thần sắc kinh hỉ, “Cậu đi Vancouver tìm anh ấy về? Quá tốt! Hai người đều ở nhà à? Anh vừa mới quay xong phim trở về từ Giang Châu… Hả, Thường Lâm đã báo với cậu rồi à?” An Nham cười sờ sờ mũi, “Thiếu chút nữa quên cậu đã là ông chủ Hoa An! Được rồi, An tổng, anh về nhà ngay đây!”

Sau khi gác điện thoại, An Nham không nhịn được nói: “Công ty giải trí bên kia hiên tại do An Trạch làm chủ, thằng nhóc này về sau chính là người lãnh đạo trực tiếp của tôi, trong công ty còn phải gọi nóc là An tổng, cảm giác thật sự là rất kỳ quái. Vẫn là trước kia mẹ còn ở đây, gọi Chu tổng tương đối quen thuộc.” Nói

https://thuviensach.vn

đến đây đột nhiên ngừng lại, An Nham hơi mất mát cúi đầu, hiển nhiên lại nghĩ đến Chu Bích Trân.

Từ Thiếu Khiêm nhẹ nhàng cầm tay An Nham cho hắn một chút an ủi, An Nham lập tức gắt gao nắm lại.

Trầm mặc một lát, An Nham mới chỉnh lại cảm xúc, cười cười nói: "Thiếu Khiêm, phiền cậu chuyển hướng đưa tôi về An gia vậy."

"Được." Từ Thiếu Khiêm gật gật đầu, quay vòng xe ở đầu đường, lái về phía An gia.

Phụ cận An gia, Từ Thiếu Khiêm dừng xe ven đường, An Nham xuống xe nói câu hẹn gặp lại rồi xoay người định đi lại bị Từ Thiếu Khiêm đột nhiên kéo tay lại.

An Nham nghi hoặc quay đầu chỉ thấy Từ Thiếu Khiêm ánh mắt thâm trầm nhìn mình, "Có phải thiếu thiếu cái gì đóhay không?"

An Nham nghĩ nghĩ, chợt hiểu ra ý của Từ Thiếu Khiêm, vội vàng lại gần khoé môi Từ Thiếu Khiêm ấn xuống một nụ hôn, đỏ mặt nói: "Đủ rồi chứ?"

Từ Thiếu Khiêm mỉm cười, thuận thế ôm eo An Nham, trực tiếp nâng cằm hắn lên, hôn xuống bờ môi hắn.

"Ưm…" An Nham bị hôn không kịp trở tay, nhưng là, Thiếu Khiêm hôn quá mức dịu dàng, hắn cũng không nỡ đẩy ra, vì thế ôm lấy Từ Thiếu Khiêm, bắt đầu nhiệt tình đáp lại.

https://thuviensach.vn

“Ưm… a….”

Hai người khó tách khó rời hôn thật lâu, nụ hôn của Từ Thiếu Khiêm càng ngày càng nồng nhiệt, đầu lưỡi An Nham bị dây dưa đến gần như mất đi tri giác, bên trong khoang miệng cũng run lên từng đợt, lưng dâng lên một dòng run rẩy kì diệu…

Không để tình hình mất khống chế, An Nham vội vàng dùng lực đẩy Từ Thiếu Khiêm ra, nhẹ giọng nói: “Được rồi, cậu mau trở về đi, về đến nhà lại gọi điện cho tôi!” Nói xong vội vàng xoay người rời đi, lỗ tai cũng đã đỏ bừng.

Từ Thiếu Khiêm nhìn bóng dáng hắn, ánh mắt càng trở nên dịu dàng.

An Nham vừa vào nhà đã ngửi thấy mùi hương đồ ăn, đi đến phòng khách, thấy An Lạc đang ngồi trên sofa đọc báo, mà An Trạch lại đeo tạp dề, một bộ dáng vẻ người đàn ông của gia đình đang làm cơm chiều trong bếp.

An Nham vội vàng xán lại trước mặt An Lạc, cười tủm tỉm nhiệt tình ôm An Lạc, “Anh, em biết ngay anh sẽ không trực tiếp di cư đến Vancouver mà! Trở về là tốt rồi, đừng đi nữa a!”

Bị em trai như keo da chó ôm chặt lấy mình, An Lạc có chút bất đắc dĩ, buông tờ báo trong tay ra, vỗ nhè nhẹ lưng An Nham, thấp giọng nói, “Cậu buông ra trước đã, siết tôi sắp không thở nổi rồi.”

https://thuviensach.vn

An Nham cười buông anh ra, "Là An Trạch chạy đến Vancouver đón anh về à? Hai người làm hoà rồi?"

An Lạc hơi hơi đỏ mặt một chút, thấy An Trạch bưng đồ ăn từ phòng bếp ra, lập tức bày ra tư thái anh cả, sắc mặt bình tĩnh nói: "Đi ăn cơm đi." Sau đó không để ý ánh mắt nghi hoặc của An Nham nữa, trực tiếp đứng dậy đi vào phòng ăn.

Ba anh em cùng ngồi ăn một bữa cơm chiều coi như là ấm áp, sau bữa cơm, An Trạch vào bếp rửa bát, An Nham rất ít xuống bếp hiếm có được chủ động chạy vào bếp yêu cầu giúp An Trạch rửa bát, thực ra rửa bát chỉ là cái cớ, bát quái mới là mục đích.

An Nham nhìn em trai cúi đầu rửa bát, cười tủm tỉm nói: "An Trạch, cậu thật giỏi a, cư nhiên có thể đón anh hai về, hai người không phải là ở bên nhau rồi đó chứ?"

An Trạch trầm mặc một lúc, mới quay đầu ngữ khí bình tĩnh nói: "Tôi và anh ấy đúng là ở bên nhau, trên thực tế anh ấy cũng không phải anh trai cùng huyết thống với chúng ta, điều này cũng là ông nội gần đây mới nói cho tôi biết. Lần này gọi anh về, không chỉ là chuyện này, còn có rất nhiêu việc muốn giải thích rõ ràng với anh."

Thấy biểu tình trên mặt An Trạch thập phần nghiêm túc, An Nham cũng rốt cuộc thu lại vui đùa, nghi hoặc nói: "Chuyện gì mà nghiêm trọng thế?"

An Trạch nhanh chóng rửa xong bát đũa, cùng An Nham trở lại phòng khách, lúc này mới mở miệng nói: "Chuyện anh hai bị bắt cóc trước kia, cảnh sát đã đưa ra kết luận cuối cùng. Lúc ấy, anh hai

https://thuviensach.vn

trong lúc vô tình phát hiện công ty ba có vấn đề, lén đi điều tra, lại tra ra rất nhiều chuyện không nên biết…"

An Trạch từng câu từng chữ nói: "Hai mươi năm trước, ba từng lén tham gia buôn lậu thuốc phiện với bạn học, bạn học kia của ba, cũng chính là "Tam gia" anh nghe được từ trong cuộc khắc khẩu của cha mẹ kia, là thủ lĩnh tập đoàn buôn lậu lớn nhất Đông Nam Á "Quang Minh Hội"."

"Ba năm đó từng cùng Tam gia tham dự buôn bán thuốc phiện, sau này muốn rửa tay cũng đã không còn kịp rồi."

An Nham có chút khiếp sợ, người cha luôn luôn ôn hoà trong cảm nhận của hắn, cư nhiên từng tham gia mua bán thuốc phiện… Chẳng trách tối hôm đó mẹ lại kích động mắng ba như vậy, còn nói ra mấy câu "Tôi quá thất vọng với anh", "Tội nghiệt anh gây ra năm đó" linh tinh.

An Nham trầm mặc trong chốc lát, tâm tình phức tạp nói: "Không ngờ, ba cư nhiên…"

An Trạch cũng trầm mặc một lát, mới thấp giọng nói: "Ba đã qua đời, cảnh sát sẽ không thu hồi toàn bộ tài sản ba đoạt được từ việc buôn lậu thuốc phiện, tôi gần đây đang bận rộn thanh toán khoản tài vụ này, anh lại đang quay phim cho nên mới kéo dài đến hiện tại mới nói cho anh."

"Vất vả cho cậu rồi." An Nham vỗ vỗ bả vai em trai, "Vậy Tam gia kia thì sao? Cảnh sát đã bắt được gã chưa?"

An Trạch quay đầu nhìn An Nham thấp giọng nói: "Tên giả của Tam gia là Lâm Tâm, tên thật chính là… Từ Tử Minh."

https://thuviensach.vn

An Nham như có chút đăm chiêu nói: “Cái tên Từ Tử Minh này hình như có chỗ quen tai?”

Nói đến đây, đột nhiên ngừng lại, bất an rục rịch dưới đáy lòng khiến An Nham khẩn trương siết chặt ngón tay, “Gã ta… Có phải là… Thiếu khiêm…”

An Trạch sắc mặt nặng nề gật gật đầu, “Gã chính là cha của Từ Thiếu Khiêm.”

“…” An Nham ngây ngẩn, hoàn toàn không nói nên lời.

“Hai mươi năm trước, từ Tử Minh tạo ra một vụ tai nạn giao thông giả chết, sau đó cướp đi một khoản tài sản lớn của Từ gia, thay tên đổi họ ra nước ngoài kinh doanh thuốc phiện. Anh hai tra được nội tình, cho nên mới bị hắn rắp tâm giết người diệt khẩu, mà ba… Cũng là bởi vì biết Tam gia về nước, mới vội vã lái xe đến sân bay muốn chạy nạn, không ngờ trời đỏ mưa mặt đường trơn trượt, tốc độ xe quá nhanh mà gặp tai nạn…”

“Chuyện này, tôi với anh hai vẫn luôn phối hợp với cảnh sát điều tra lại bởi vì anh hai mất trí nhớ mà không tra ra được chứng cứ xác thực. Nay anh hai tìm được trí nhớ, hết thảy chân tướng cũng sáng tỏ, làm người An gia… Tôi nghĩ, anh nên biết tất cả.”

An Nham ngây sững hồi lâu mới phục hồi tinh thần lại, thanh âm run nhè nhẹ nói: “Cậu là nói, người bắt cóc anh hai, sau lại hại ba mẹ xảy ra tai nạn giao thông là ba Từ Thiếu Khiêm?”

An Trạch gật gật đầu.

https://thuviensach.vn

An Nham sắc mặt tái nhợt trầm mặc, hắn biết An Trạch không có khả năng nói dối nhưng sự thực này hắn căn bản không thể tiếp nhận.

Kẻ đầu sỏ gây tội hại An Gia cửa nát nhà tan, vì sao lại là cha của Từ Thiếu Khiêm?

Đáy lòng An Nham đột nhiên lạnh lẽo từng đợt, cứ như vị trí trái tim đột nhiên bị người xé ra một khe hở, đổ vào mọt tảng lại một tảng băng đá, cái loại lặng lẽo này nhanh chóng đã lan tràn khắp toàn thân.

Nhớ đến hình ảnh lưu luyến không rời ôm hôn Từ Thiếu Khiêm không lâu trước đó, đáy lòng càng thêm khổ sở thấu triệt tâm can.

Ngồi trên sofa cứng ngắc trầm mặc thật lâu, An Nham mới cúi đầu xuống, nhẹ giọng hỏi: "Chuyện này… là chắc chắn trăm phần trăm à? Các cậu chắc chắn Tam gia chính là từ Tử Minh?"

An Trạch gật gật đầu, "Gã ta hiện đang bị nhốt trong sở cảnh sát, anh còn nhớ Từ Gia Huệ không? Chính là bác gái của Từ Thiếu Khiêm, đã tự mình đến sở cảnh sát xác nhận thân phận gã. Tam gia chính là Từ Tử Minh, chứng cứ gã buôn lậu thuốc phiện vô cùng đầy đủ, qua mấy ngày nữa là toà án sẽ thẩm tra xử lý vụ án này."

".." Một tia hy vọng cuối cùng triệt để bị duỷ diệt, An Nham sắc mặt khó coi cầm cái cốc trên bàn, lại phát hiện ngón tay mình vẫn không ngừng phát run..

https://thuviensach.vn

Vừa mới ở bên Từ Thiếu Khiêm, thời gian ngọt ngào còn chưa đến một ngày, lại nghe được chân tướng như vậy… An gia và Từ gia chắc chắn sẽ không thể xem nhẹ huyết hải thâm thù này, thế thì mình nên làm gì bây giờ? Còn có thể thân mật khăng khít ở bên Từ Thiếu Khiêm sao?

Nhưng mà, nghĩ đến mẹ bị liên luỵ mà qua đời, nghĩ đến anh trai bị đánh đến tàn phế suýt chút nữa bị diệt khẩu… cho dù biết rõ chuyện này hoàn toàn không liên quan đến Từ Thiếu Khiêm, nhưng mà… về sau, mình còn mặt mũi nào ở bên hắn? Lại nên làm thế nào đối mặt với cha mẹ trên trời có linh thiêng?

Nhìn vẻ mặt thống khổ trên mặt An Nham, An Trạch không nhịn được nhẹ nhàng đè bờ vai hắn lại, thấp giọng nói: "Tôi vốn muốn giấu anh, nhưng mấy ngày nữa toà án sẽ mở phiên toà, anh sớm hay muộn cũng sẽ biết thân phận Tam gia." An Trạch dừng một chút, hơi lo lắng nói, "Giữa anh với Từ Thiếu Khiêm bây giờ thế nào?"

"…" Đáy lòng An Nham một đợt đau đớn, căn bản không nói ra được câu "Bọn tôi vừa mới xác định quan hệ" như vậy.

An lạc tuy rằng hiện giờ đã khôi phục ký ức, nhưng An Nham vĩnh viễn sẽ không quên được thời điểm đến bệnh viện gặp anh lúc trước, trên người anh đầy những vết thương đáng sợ, hai chân bị đánh gãy, phải mất vài tháng điều dưỡng mới có thể chậm rãi đứng lên đi lại… Anh hai vì việc này mà ăn nhiều đau khổ như vậy, cha mẹ cũng bởi vậy mà tai nạn bỏ mình…

Mình làm sao có thể ở trước mặt anh mà nói: "Tôi và Thiếu Khiêm đang ở bên nhau"?

https://thuviensach.vn

An Trạch trầm mặc trong chốc lát, mới nói: “Tôi nói cho anh chân tướng là vì anh có quyền được biết tất cả… Bất quá, chuyện này không liên quan đến Từ Thiếu Khiêm, cũng không phải anh ta muốn thế. Nếu anh muốn ở bên anh ta, tôi và anh hai cũng sẽ không phản đối.”

An Nham trầm mặc một lát mới cười cười nói, “… Anh hơi mệt, về nghỉ ngơi trước.”

An Nham quay về phòng ngủ, ngồi trên giường tim đập loạn nhịp rất lâu, màn hình điện thoại đột nhiên sáng lên, hiển thị cuộc gọi là số Từ Thiếu Khiêm, khiến đáy lòng An Nham một trận khó chịu. Không lâu trước đó, hắn còn mặt dày ghé lại chủ động hôn Thiếu Khiêm, hai người ôm nhau thân mật hôn môi, một khắc kia, hắn thật sự cảm thấy rất hạnh phúc.

Nhưng hạnh phúc này, còn chưa vượt quá một ngày, đã đột nhiên phải nghênh diện một chậu nước lạnh lẽo tạt xuống.

Lý trí nói, chuyện này đúng là không liên quan đến Từ Thiếu Khiêmm nhưng mà về tình cảm, An Nham căn bản không có cách nào thản nhiên đối mặt Từ Thiếu Khiêm. Không chỉ là anh trai hắn luôn luôn kín trọng thiếu chút nữa bị tươi sống đánh chết, mà còn cả người mẹ hắn yêu thương nhất cũng không may bị liên luỵ chết thảm trong vụ tai nạn giao thông kia, bà còn trẻ như vậy, đáng ra còn có rất nhiều năm để sống…

Nếu bà trên trời có linh, biết con trai mình cư nhiên ở bên con trai của kẻ thù, liệu bà có khổ sở không? Liệu có cảm thấy đứa con trai này rất không có tiền đồ, cũng quá bất hiếu hay không?

https://thuviensach.vn

An Nham kinh ngạc nhìn hiển thị cuộc gọi điện thoại rung trong chốc lát, bởi vì không có người tiếp mà tự động ngắt, sau một lúc lâu lại vang lên lần nữa. Từ Thiếu Khiêm bám riết không tha liên tục gọi năm lần, An Nham lại trước sau đều không có dũng khí ấn xuống nút tiếp máy kia.

Sau một lát, Từ Thiếu Khiêm gửi đến một tin nhắn: "Có phải đang tắm không? Nhận được tin nhắn thì gọi lại cho tôi."

An Nham trầm mặc thật lâu mới gửi một tin nhắn trả lời: "Xin lỗi, Thiếu Khiêm, chúng ta chia tay đi."

Từ Thiếu Khiêm có chút nghi hoặc hỏi: "Vì sao?"

An Nham cố nén nội tâm đau đớn, ngón tay cứng ngắc từng bước từng bước đánh chữ: "Có thể do tôi với cậu cùng nhau quay Thành phố vô tận quá lâu, quá mức nhập tâm vào bộ phim, lẫn lộn cảm xúc của tôi với Tiểu Thất cho nên ở buổi liên hoan mới xúc động bày tỏ với cậu. Tôi tỉnh táo lại suy nghĩ thật kỹ, chúng ta hai người ở bên nhau, kỳ thật cũng không phù hợp."

Từ Thiếu Khiêm trầm mặc, không trả lời.

An Nham đợi thật lâu vẫn chưa thấy hắn trả lời, đành phải đánh chữ nói tiếp: "Chúng ta vẫn là sớm tách ra đi. Về sau cậu còn phải về Từ gia tiếp quản chuyện làm ăn, tôi còn muốn tiếp tục ở lại giới giải trí đóng phim, giữa chúng ta không thể có kết quả."

"Tiếp điện thoại." Từ Thiếu Khiêm gửi đến ba chữ, sau đó liền gọi điện tới, ngón tay An Nham run nhè nhẹ ấn xuống nút nghe, lập tức bên tai truyền đến thanh âm trầm thấp của Từ Thiếu Khiêm: "An Nham, rốt cuộc là làm sao?"

https://thuviensach.vn

An Nham nhẫn nhịn khó chịu dưới đáy lòng, ra vẻ thhoải mái nói: “Chính là như tôi đã nói trong tin nhắn, chúng ta chia tay đi.”

Từ Thiếu Khiêm trầm mặc một lát, âm thanh đột nhiên lạnh xuống: “An Nham, cậu ngày hôm qua nói muốn ở bên tôi, hôm nay lại nói muốn chia tay, cậu nghĩ Từ Thiếu Khiêm tôi là loại người gọi thì đến, đuổi thì đi sao?”

“Đây là lần thứ hai cậu đuổi tôi đi. Cậu hãy nghĩ cho kỹ, tôi liệu sẽ cho cậu cơ hội lần nữa hay không.”

“…” Thanh âm An Nham nghẹn lại trong cổ họng, trầm mặc thật lâu, sau đó hắn mới cố nén đáy lòng khổ sở, nhẹ giọng nói: “Xin lỗi, Thiếu Khiêm, tôi… không có cách nào ở bên cậu.”

Điện thoại trực tiếp bị ngắt máy,

An Nham nghe âm báo máy bận tút tút bên tai, đáy lòng đột nhiên vô cùng trống rỗng. Hắn siết chặt di động trong tay, nhẹ giọng nói: “Thiếu Khiêm, tôi yêu cậu… Thật lòng yêu cậu… Căn bản không phải do đóng phim…”

“Nhưng mà… Hài cốt cha mẹ tôi còn chưa lạnh, anh trai tôi cũng thiếu chút nữa mất mạng… Tôi không thể ích kỉ liều lĩnh tiếp tục ở bên cậu…”

“Thiếu Khiêm… Tôi yêu cậu…”

https://thuviensach.vn

Trong hốc mắt hiện lên hơi nước nhanh chóng làm nhoà tầm mắt An Nham, nhìn biểu tượng kết thúc cuộc gọi của Từ Thiếu Khiêm trong di động, trái tim tựa như bị một đôi tay dùng sức vặn xoắn, khó chịu đến gần như không thở nổi.

Hắn biết… lúc này đây, hắn có thể sẽ triệt để đánh mất Từ Thiếu Khiêm, triệt để bỏ lỡ phần tình yêu không hề dễ đến này.

Chương 61

Án kiện Từ Tử Minh ba ngày sau mở phiên toà thẩm tra xử lý, An Lạc cần ra toà làm chứng, An Trạch cũng đến toà xem, thân là một thành viên của An gia, An Nham đương nhiên cũng cùng theo họ đến toà án,

Người đàn ông trung niên đứng trên chỗ bị cáo, đeo một chiếc kính gọng bạc, ánh mắt lạnh lẽo đến mức tựa như một con rắn độc.

Bộ dạng gã có chút tương tự Từ Thiếu Khiêm, khuôn mặt như vậy, An Nham thậm chí không dám nhìn kỹ, đành phải nắm chặt nắm tay cúi đầu trầm mặc. Án kiện này liên luỵ rất rộng, thẩm tra xử lý mất mấy tiếng, cuối cùng quan toà đọc kết quả tuyên án, Từ Tử Minh bị phán tù chung thân, hơn nữa tịch thu toàn bộ gia sản.

Một đời còn lại của gã đều sẽ phải vượt qua trong lao ngục, đây là trừng phạt hắn nên nhận. Nhưng mà, một khắc trông thấy hắn bị người giải xuống kia, An Nham lại không có một chút cảm giác vui sướng nào, ngược lại cảm thấy trong lòng tựa như bị một khối đá thô to đè nặng, ép hắn gần như hít thở không thông.

https://thuviensach.vn

Sau khi ra khỏi toà án, An Trạch và An Lạc cùng nhau về nhà, An Nham tâm tình xuống dốc, một mình lái xe đến mộ viên.

Cúi đầu nhìn di ảnh của cha mẹ trên bia mộ, trầm mặc thật lâu, An Nham mới cúi người thả bó hoa đã mua đến xuống, nhẹ giọng nói: "Mẹ, cái kẻ đã hại chết ba mẹ kia, hôm nay đã bị nhận hình phạt, ba mẹ có thể yên tâm rồi. Anh hai và An Trạch đều khoẻ, thân thể của ông nội cũng đang dần dần chuyển biến tốt, con cũng rất được…. bộ phim đã thuận lợi quay xong, về sau con sẽ thường xuyên đến thăm ba mẹ."

Nói đến đây đột nhiên ngừng lại, An Nham kinh ngạc nhìn di ảnh trên mộ bia, không biết nên nói tiếp cái gì mới tốt.

Đúng vậy, hết thảy An gia đều rất tốt.

An Lạc và An Trạch đều có thiên phú trên phương diện kinh thương, công ty An gia do hai người bọn họ bắt tay xử lý, chuyện làm ăn khẳng định sẽ càng ngày càng tốt.

Thân thể ông nội đang dần dần chuyển biến tốt, rất nhanh sẽ có thể từ viện an dưỡng trở về nhà. Bản thân trong giới giải trí cũng là hết thảy thuận lợi, Thành phố vô tận đã đóng máy, Thường Lâm cũng bắt đầu bàn ký hợp đồng bộ phim tiếp theo, nếu không có gì bất ngờ xảy ra, bộ tiếp theo là phim dân quốc đề tài phá án, sang đầu năm mới sẽ bắt đầu khởi quay.

Hết thảy đều rất tốt, ngoại trừ khó chịu trong lòng.

Thời gian làm người yêu với Từ Thiếu Khiêm chỉ có một ngày, ngắn ngủi đến mức tựa như phù dung sớm nở tối tàn, nhưng An Nham vẫn là không nhịn được nhớ đến cảnh tượng ngày hôm

https://thuviensach.vn

đó. Trên đường hắn và Từ Thiếu Khiêm tay trong tay đi về nhà, thời điểm cáo biệt lưu luyến không rời ôm đối phương, nhìn hình chiếu thuộc về chính mình trong mắt đối phương, đáy lòng liền ngập tràn hạnh phúc.

Hạnh phúc như vậy, hắn trước kia chưa từng được cảm nhận, đáng tiếc về sau cũng không được cảm nhận nữa.

An Nham đột nhiên có chút lý giải kết cục của Thành phố vô tận hai, bác sĩ Kha Ân trước khi chết ôm chặt lấy Tiểu Thất, khoé môi lộ ra một nụ cười nhẹ… Bởi vì hắn rốt cục được giải thoát khỏi thống khổ và giày vò rồi.

Mà An Nham giờ phút này, lại lâm vào tình cảnh của bác sĩ Kha Ân trong kịch bản. Người yêu rõ ràng là ở ngay đây, lại không có cách nào ở bên nhau… Ba ngày này quả thực là sống một ngày bằng một năm, thậm chí cảm thấy mỗi một phút đều là một sự dày vò.

Đời này không có khả năng yêu người khác, thống khổ mất đi Từ Thiếu Khiêm chỉ có thể ấn sâu dưới đáy lòng, để nó theo thời gian chậm rãi lắng đọng lại.

Để cho mình khỏi nghĩ nhiều về chuyện Thiếu Khiêm, An Nham bảo Thường Lâm nhận rất nhiều chương trình bình thường lười nhận, các loại tiết mục gameshow, các loại talkshow, chỉ cần mời hắn, hắn đều sẽ rất tốt tính mỉm cười đồng ý.

Vì thế, bên trong giới giải trí đột nhiên xuất hiện một tiểu Thiên Vương giống như con quay chuyển khắp nơi không ngừng.

https://thuviensach.vn

Thứ hai đến buổi talkshow với khách quý kênh giải trí, thứ ba lại là show của một đài truyền hình nào đó, thứ tư là chương trình văn nghệ.

An Nham ban ngày bận rộn không ngừng, ngược lại thật sự đem những chuyện có liên quan đến Từ Thiếu Khiêm tạm thời buông xuống, chỉ là mỗi lúc đến đêm khuya, sẽ lại không nhịn được nhớ đến Từ Thiếu Khiêm, nhớ tớ nụ hôn dịu dàng của hắn, nhớ tới vòng ôm bền chặt của hắn, nhớ tới hắn nhìn vào hai mắt mình nghiêm túc nói: "Tôi yêu cậu."

Vừa nghĩ đến cái tên Từ Thiếu Khiêm, vị trí trái tim lập tức khó chịu đến gần như muốn co rút.

An Nham liên tục mấy đêm giấc ngủ không đủ, con mắt đã rõ ràng hiện lên một quầng thâm mỏi mệt, lại như trước giả bộ một khuôn mặt tươi cười, thật chuyên nghiệp đối mặt với phỏng vấn của phóng viên.

Áp lực công tác cường độ cao như vậy, hắn cư nhiên không oán giận chút nào. Thường Lâm mới đầu còn rất vui vẻ, tưởng rằng An Nham rốt cục thông suốt, hiểu chỗ tốt của việc tuyên truyền quảng cáo, nhưng càng về sau mới đột nhiên khiếp sợ phát hiện, An Nham chỉ là dùng thời gian áp bức chính mình đến cực hạn, cố ý khiến cho bản thân trở nên bận rộn, thậm chí một ngày cũng không muốn nhàn rỗi.

Thường Lâm không nhịn được có chút lo lắng, liền trực tiếp báo cáo tình hình của An Nham cho An Trạch.

Buổi sáng hôm nay, An Nham nhận được điện thoại của An Trạch bảo hắn về công ty một chuyến, đi đến cửa văn phòng, vừa

https://thuviensach.vn

lúc thấy trợ lý mới tới. Nữ sinh hiển nhiên là vừa mới tốt nghiệp đại học, trông rất trẻ tuổi, nhìn thấy An Nham liền chủ động đi lên phía trước nói: "An Nham ông chủ đang xử lý một chuyện, dặn anh chờ trong phòng nghỉ cách vách mười phút."

An Nham vui đùa nói: "Biết rồi, ông chủ của chúng ta đúng là bận rộn a."

Cô gái cũng cười cười, đưa hắn đến cách vách, rót một tách cà phê cho hắn nói: "Anh chờ một lát, đợi xong tôi sẽ đến gọi anh."

"Được." An Nham một mình nhàm chán chờ trong phòng nghỉ, một lát sau trợ lý mới gõ cửa đi vào, nói: "An tổng gọi anh đến văn phòng anh ấy."

An Nham đứng dậy theo cô đi ra cửa, một bên vui đùa nói: "Nhiệm vụ trợ lý này của cô, chính là làm người truyền lệnh cho ông chủ hả?"

Cô gái bướng bỉnh nháy mắt mấy cái nói, "Là người truyền lệnh, máy đánh chữ, chân sai vặt, cùng với nô tì bưng trà rót nước."

An Nham bị cô chọc nở nụ cười, đang cười, đột nhiên thấy trong văn phòng đi ra một người quen thuộc, biểu tình trên mặt nam nhân cao lớn bình tĩnh mười phần, An Nham đối diện với ánh mắt hắn, nụ cười trên mặt lập tức cứng lại.

Khoảng cách giữa hai người dần dần gần hơn, hai bước, một bước, lướt qua, lại chậm rãi rời xa.

https://thuviensach.vn

Từ Thiếu Khiêm không chào hỏi với An Nham, An Nham dừng bước, quay đầu nhìn bóng dáng Từ Thiếu Khiêm, há miệng thở dốc lại không nói ra lời, chỉ có thể kinh ngạc nhìn hắn biến mất ở cuối hành lang.

Đáy lòng đột nhiên khó chịu như bị kim châm. Từ Thiếu Khiêm hiển nhiên không muốn nói chuyện với hắn, ngay cả chào hỏi khách sáo cũng tỉnh lược…

Thấy An Nham vẫn kinh ngạc nhìn hành lang không một bóng người, trợ lý có chút nghi hoặc nói: "An Nham? anh làm sao vậy?"

An Nham phục hồi tinh thần, xấu hổ ho khan một tiếng, "Khụ, không có gì."

Trợ lý cười cười nói: "Đi nhanh thôi, An tổng đang đợi anh đấy."

"Ừm." An Nham và trợ lý cùng nhau đi đến văn phòng An Trạch, nhẹ nhàng gõ gõ cửa, liền nghe bên trong truyền đến tiếng An Trạch: "Mời vào."

An Nham ngồi xuống đối diện, ra vẻ thoải mái nói đùa: "An tổng, khẩn cấp triệu hồi tôi, có gì cần giao ạ?"

An Trạch đưa văn kiện trong tay cho An Nham: "Xem cái này trước đi."

An Nham cúi đầu nhìn thoáng qua, tươi cười đột nhiên cứng lại trên mặt, "Thiếu Khiêm… huỷ hợp đồng với Hoa AN?"

https://thuviensach.vn

An Trạch gật gật đầu: "Anh ta vừa rồi chính là đến bàn chuyện huỷ hợp đồng với tôi."

An Nham nắm chặt lấy văn kiện trong tay.

An Trạch thấp giọng nói: "Khi mẹ còn tại thế, đã nói qua vấn đề hợp đồng với Từ Thiếu Khiêm, bản hợp đồng này cũng là đã sớm quyết định. Sau khi quay xong Thành phố vô tận, Thiếu Khiêm sẽ tuyên bố rút giới. Theo như tin tức tôi nhận được, cuối tuần sau, phỉ thuý thế gia sẽ hoàn thành chuyên giao vị trí người nắm quyền, Từ Tứ thúc lui vị, Thiếu Khiêm phải trở về tiếp quản việc kinh doanh của Từ gia."

Nhanh chóng đọc xong hợp đồng huỷ ký kết, ngón tay nắm lấy văn kiện của An Nham hơi hơi cứng ngắc mất tự nhiên, ngẩng đầu lên nhìn An Trạch, thấp giọng hỏi: "Cậu ấy có nói muốn đi Mỹ, không bao giờ trở về nữa không?"

An Trạch dáp: "Sau khi anh ta tiếp quản phỉ thúy thế gia, chắc chắn sẽ đến chi nhánh công ty ở Mỹ, cùng nhân viên quản lý bên kia đánh tiếng chào hỏi, về phần có trở về hay không, tôi cũng không biết, anh ta cũng không nói với tôi."

"…" An Nham đặt hợp đồng hủy ký lại trên mặt bàn, gục đầu xuống nói: "Cậu tìm anh đến, là vì chuyện này?"

An Trạch trầm mặc trong chốc lát, "Nghe Thường Lâm nói trạng thái gần đây của anh không tốt lắm, một hơi nhận nhiều chương trình như vậy, cả ngày bận rộn đến mức mệt chết đi sống lại, thật sự là không giống anh."

https://thuviensach.vn

An Nham cười cười nói: “Như thế không tốt à? Tôi làm tuyên truyền nhiều chút, cũng kiếm thêm tiền cho công ty…”

“Anh cho rằng tâm sự của anh có thể qua mắt được em ruột như tôi à?” An Trạch thấp giọng ngắt lời hắn, “Anh từ nhỏ đã thích chơi đùa, trước kia cứ mỗi khi rảnh rỗi không có công việc đều ra ngoài du lịch, gần đây lại không hiểu ra làm sao biến thành thành phần cần lao, nếu không phải xảy ra vấn đề nghiêm trọng, làm sao có thể đột nhiên thay đổi nhiều như vậy?”

“…”

“Nhân viên hoá trang có thể che khuất quầng thâm trên mắt anh, lại không che dấu được trạng thái mệt nhọc của anh. Trông anh hiện tại chẳng khác gì một sợi dây bị căng đến cực hạn, lúc nào cũng có thể đứt mất.”

“…”

“Rốt cục là làm sao?” Thấy An Nham sắc mặt tái nhợt, thanh âm An Trạch cũng không khỏi ôn hoà hơn chút, “Có phải nói tôi chân tướng của anh sẽ ảnh hưởng đến quan hệ giữa anh và Từ Thiếu Khiêm hay không? Các anh thực ra… đang yêu nhau đúng không?”

An Nham trầm mặc một lát, mới thấp giọng nói: “Nếu anh và cậu ấy ở bên nhau, sẽ rất có lỗi với mẹ đã hy sinh vô tội, anh không có cách nào hoàn toàn bỏ qua tất cả.”

“… Đây đúng là khó có thể chấp nhận. Bất quá, Từ Thiếu Khiêm dù sao cũng là vô tội, nếu Từ Từ Minh đã bị trừng phạt thích đáng, chúng ta cũng không cần phải giận chó đánh mèo lên những người khác.” An Trạch khẽ thở dài, thấp giọng nói: “Nếu anh thực

https://thuviensach.vn

sự thương anh ta, muốn ở bên anh ta, tôi và anh hai sẽ không can thiệp."

An Nham nhẹ nhàng siết chặt nắm tay, An Trạch nói hắn đều biết, lý trí mà nói, Từ Thiếu Khiêm hoàn toàn không liên quan đến chuyện này. Nhưng mà, dù hai nhà xem nhẹ nợ máu, mày thực sự có thể tiếp tục ở bên cậu ấy ư? Cho dù thực yêu, thực thương cậu ấy… cũng không thể không hề khúc mắc gì mà ở lại bên cạnh cậu ấy.

Thời điểm rời khỏi công ty chính, An Nham đột nhiên phát hiện bên ngoài trời đổ tuyết.

Trận tuyết đầu mùa đông năm nay đến có hơi sớm, hoa tuyết nhỏ vụn bay xuống, bị gió lạnh thổi tuỳ ý bay nhảy trong không trung, đại khái là do ăn mặc quá ít, An Nham đột nhiên cảm thấy rất lạnh, bị gió lạnh thổi cho hắt xì một cái thật lớn, vội vàng dùng áo khoác bao chặt lấy cơ thể, bước nhanh về phía bãi đỗ xe của công ty.

Đi đến trước xe mình, thời điểm tìm chìa khoá trong túi áo mới phát hiện, chìa khoá của mình cư nhiên không thấy, cẩn thận nhớ lại một chút, có lẽ là quên ở văn phòng An Trạch.

An Nham có chút chán nản cầm lấy di động gọi cho An Trạch.

Từ Thiếu Khiêm lái xe đi ra từ bãi đỗ xe, liếc mắt nhìn liền thấy An Nham bao chặt áo khoác đứng bên cạnh xe. Tóc của hắn, bị gió lạnh thổi hỗn độn, bên trong áo khoác chỉ mặc một chiếc sơ mi đơn bạc, hiển nhiên là không xem dự báo thời tiết hôm nay nhiệt độ

https://thuviensach.vn

sẽ hạ, Bị gió lạnh thổi đến sắc mặt tái nhợt, môi cũng hoàn toàn mất đi huyết sắc.

Hắn tựa hồ thấy được xe Từ Thiếu Khiêm, cách cửa kính xe đối diện với ánh mắt Từ Thiếu Khiêm, ngây ra một lúc, sau đó sắc mặt cứng ngắc cúi đầu xuống.

Cho dù bị người này bày tỏ xong lại đổi ý làm cho tức giận đến tim đau đớn từng đợt, càng bị kết luận "Tôi chỉ là nhập diễn quá sâu" của hắn khiến cho khổ sở vô cùng… Nhưng nhìn thấy dáng vẻ sắc mặt trắng bệch của hắn, Từ Thiếu Khiêm vẫn là không nhịn được đau lòng một trận.

Thật sự là vô phương cứu chữa…

Từ Thiếu Khiêm có chút bất đắc dĩ dừng xe lại, quay cửa kính xe xuống vừa định nói chuyện đã thấy An Trạch cách đó không xa vội vã chạy lại, trong tay cầm chìa khoá và một cái áo khoác, đưa cho An Nham.

An Trạch cũng thấy Từ Thiếu Khiêm, chủ động tiến đến chào hỏi: "Thiếu Khiêm, anh muốn về Từ gia?"

Từ Thiếu Khiêm gật đầu: "Tôi đã hẹn với tứ thúc cùng ăn cơm."

An Trạch nói: "Ừ, khi nào định được thời gian buổi tuyên bố thì nói với tôi một tiếng."

"Tôi biết rồi." Từ Thiếu Khiêm liếc mắt nhìn An Nham, hạ cửa kính xe, lái xe rời đi.

https://thuviensach.vn

An Nham đứng sau An Trạch vẫn không nói chuyện, chỉ cúi đầu, gắt gao nắm lấy áo khoác em trai mang đến trong tay, thời điểm xe Từ Thiếu Khiêm lướt qua rời đi, hốc mắt hắn hơi hơi đỏ lên.

Từ Thiếu Khiêm lái xe đến nhà hàng Từ Tử Chính đã đặt, trong phòng đều là những thành phần then chốt trung thành nhất của phỉ thuý thế gia, còn có không thiếu những nhân vật cấp bậc nguyên lão, bởi vì nhanh chóng sẽ tiến hành chuyển giao, Từ Tử Chính mới hẹn những người này ra ăn một bữa trước với Từ Thiếu Khiêm.

Khoảng thời gian Từ Tử Chính hôn mê đó, Từ Thiếu Khiêm tạm đảm đương chức vị của hắn, đem phỉ thuý thế gia từ trên xuống dưới xử lý rất tốt, năng lực của Từ Thiếu Khiêm từ lâu đã được những người này tán thành, thế nên bữa cơm này ăn rất vui vẻ ấm áp.

Từ Thiếu Khiêm chủ động rút thẻ trả tiền, sau khi chấm dứt bữa ăn, hai cha con tự mình lái xe về Từ gia. Từ Thiếu trước mắt đang ở nước ngoài, trong nhà không có người, Từ Tử Chính liền trực tiếp ở trong phòng khách hàn huyên với Từ Thiếu Khiêm.

Từ Tử Chính nói: “Chuyện người kia nhận hình phạt, con đã biết chưa?”

Từ Thiếu Khiêm gật gật đầu, “Con nghe Tiếu Nhượng nói, phán là chung thân.”

“Đối với người kiêu ngạo như hắn mà nói, ở tù chung thân có lẽ càng thêm khổ sở hơn tử hình, về sau sẽ phải ở lại trong ngục giam rất nhiều năm, hắn đại khái sẽ sống không bằng chết.” Từ Tử

https://thuviensach.vn

Chính khẽ thở dài, thấp giọng nói, "Tuy rằng hắn là anh trai ta, nhưng hết thảy hắn làm, ta căn bản không có cách nào tha thứ, nhất là năm đó cư nhiên hại chết mẹ con…"

Từ Tử Chính nói: "Nay, hắn coi như là bị phạt thích đáng, trả giá đại giới cho hết thảy hắn gây ra."

Từ Thiếu Khiêm không nói gì, đối với Từ Tử Minh, hắn chỉ có một chút ấn tượng mơ hồ trước năm sáu tuổi, từng gọi người kia là ba, nhưng cách suốt hai mươi năm, hắn đã không còn nhớ rõ bộ dạng của người kia.

Hai cha con trầm mặc một lát, Từ Tử Chính mới nói: "Con và An Nham thế nào rồi?"

Từ Thiếu Khiêm nói: "Bên nhau một ngày, lại chia tay."

"… Là vì lý do gì?"

Từ Thiếu Khiêm nghĩ nghĩ nói: "Đại khái là có liên quan đến chuyện Tam gia nhận hình phạt. Khi An Nham nói chia tay với con, cũng vừa lúc là sau khi cậu ấy về nhà… Có lẽ là An Lạc khôi phục ký ức nói hết tất cả cho cậu ấy. Hôm đó Tiếu Nhượng ra toà làm chứng thấy mấy anh em An gia tất cả đều ở đấy, hiển nhiên, An Nham đã biết."

Từ Tử Chính nhíu mày nói: "Con đã giải thích với nó chyện cha ruột chưa? Cần ta ra mặt không?"

Từ Thiếu Khiêm lắc lắc đầu: "Cũng không cần thiết. Khi nào thích hợp con sẽ giải thích rõ ràng với cậu ấy. Lần này cậu ấy không

https://thuviensach.vn

thẳng thắn với con, còn bịa đặt lấy cớ gì mà "nhập diễn quá sâu" linh tinh, để chia tay với con, con kỳ thật…. hơi thất vọng."

Từ Tử Chính nghiêm túc nói: "Nó không thẳng thắn với con, chỉ có thể chứng minh nó còn chưa đủ hoàn toàn tin tưởng con, con cũng không đủ tư cách khiến nó thản nhiên chia sẻ hết thảy tâm sự."

Từ Thiếu Khiêm gật gật đầu: "Đây cũng là thất bại của con. Cậu ấy vốn chính là trai thẳng, bị con cứng rắn kéo vào con đường này, giữa bọn con còn chưa hình thành tin tưởng hoàn toàn, cậu ấy đối với chuyện bọn con có thể ở bên nhau hay không vốn là không có gì nắm chắc, lần này gặp được vấn đề cậu ấy muốn chia tay với con, nếu lần sau ông nội cậu ấy bệnh tim phát tác nói không cho bọn con ở bên nhau, con dám khẳng định, cậu ấy lại muốn chia tay với con."

Từ Thiếu Khiêm hơi bất đắc dĩ nói: "Ở trong lòng cậu ấy, vị trí người nhà thật sự rất nặng."

Từ Tử Chính cười cười nói: "An Nham tuy rằng nghịch ngợm chút, trái lại là một đứa tré hiếu thuận. Trước kia ta vẫn nhìn nó không vừa mắt, bất quá ta nghĩ nếu con thích nó, nó chắc chắn có nhiều chỗ độc đáo."

"Đúng vậy. Với con mà nói, cậu ấy đúng là thật đặc biệt." Từ Thiếu Khiêm mỉm cười một cái, "Cậu ấy lần này chia tay con, cũng cho con hiểu rõ vấn đề giữa bọn con, con định giải quyết hết mọi hậu hoạ sẽ nảy sinh, anh trai cậu ấy, ông nội cậu ấy, thậm chí là vấn đề con cái trong tương lai… Chờ con nghĩ xong biện pháp giải quyết, xác định quan hệ với cậu ấy, sẽ dẫn cậu ấy về nhà gặp người."

https://thuviensach.vn

Con trai coi trọng An Nham, Từ Tử Chính cũng không có biện pháp, đành phải gật gật đầu nói:"Con thích là được."

Sau khi hai người trò chuyện, Từ Thiếu Khiêm trở về phòng ngủ, nằm ở trên giường lại không thấy buồn ngủ chút nào.

— Có chút nhớ cậu ấy.

Hôm nay ở bãi đỗ xe thấy dáng vẻ khổ sở của hắn, Từ Thiếu Khiêm thực ra rất đau lòng, muốn trực tiếp kéo hắn lên xe giải thích rõ ràng, nhưng mà, giữa hắn và An Nham còn tồn tại vấn đề rất lớn, An Nham không xác định và tin tưởng đối với phần tình cảm này, tật xấu gặp phải vấn đề không bàn bạc với đối phương mà tự tiện hạ quyết định…. Cần phải ngăn chặn triệt để, diệt trừ hậu hoạ vĩnh viễn.

Lúc này đây, cũng may Tiếu Nhượng sau khi ra toà làm chứng trở về ngay lập tức, gọi điện thoại cho Từ Thiếu Khiêm, Từ Thiếu Khiêm cũng tự mình phát hiện đúng lúc, cho nên mới không hiểu lầm An Nham. Nếu gặp phải lần sau, giữa hai người lại có mâu thuẫn gì, An Nham không chịu thẳng thắn nói ra, Từ Thiếu Khiêm cũng không chịu nổi một lần lại một lần chia tay.

Từ Thiếu Khiêm có chút bấc đắc dĩ nghĩ: "An Nham, cậu có phải nên thấy may mắn hay không, Từ Thiếu Khiêm vĩnh viễn đều không thể nhẫn tâm với cậu.

Cho dù cậu liên tục cự tuyệt hắn hai lần, nhưng mà, chỉ cần cậu quay đầu, hắn vẫn đều tại chỗ chờ cậu, chưa bao giờ rời đi.

Chương 62

https://thuviensach.vn

Tin tức Từ Thiếu Khiêm tuyên bố chính thức rút khỏi giới giải trí, không tham gia bất kì hoạt động nào nữa được đưa ra vào thứ hai, bởi vì trước kia đã từng tổ chức một buổi trả lời phỏng vấn, hắn lần này rút hẳn khỏi giới giải trí mọi người cũng không quá kinh ngạc, fans Từ Thiếu Khiêm mặc dù có hơi buồn, phần lớn mọi người lại rất lý trí để lại lời chúc trên trang chủ trang cá nhân của hắn.

Từ Thiếu Khiêm một tuần sau đó thuận lợi tiếp quản phỉ thúy thế gia, không qua bao lâu liền đến chi nhánh công ty bên Mỹ tuần tra. Từ Thiếu đến sân bay đón hắn, một khoảng thời gian không gặp, Từ Thiếu Khiêm đột nhiên cảm thấy đứa em trai này hình như thành thục hơn không ít, mặc một bộ Tây trang, ngây ngô vốn có đã hoàn toàn rút đi, thời điểm nói chuyện cũng rất có phong độ thân sĩ.

Từ Thiếu đưa hắn đến chi nhánh công ty dạo một vòng, Từ Thiếu Khiêm không ngờ quy mô chi nhánh công ty thiếp lập bên New York lại lớn đến thế, so với tổng công ty trong nước không kém một chút nào. Chỉ là, Từ Thiếu Khiêm nhanh chóng phát hiện một vấn đề, người trong công ty chi nhánh rất nghe lời Từ Thiếu, đối với vị chủ tịch đột nhiên "giá lâm" này lại chỉ có kính ý xa lạ.

Từ Thiếu Khiêm trong lòng suy nghĩ, buổi tối lúc ăn cơm với Từ Thiếu cũng rất trực tiếp hỏi: "Thiếu Bạch, cậu có định về sau sẽ ở lại Mỹ hay không?"

Từ Thiếu Bạch gật đầu nói: "Em từ mười bốn tuổi đã sang đây, đối với hoàn cảnh bên này ngược lại càng quen thuộc hơn so với trong nước."

Từ Thiếu Khiêm nghĩ nghĩ nói: "Như vậy đi, anh cũng không quá hiểu thị trường bên New York này, chi bằng sau khi về nước nhậm chức anh sẽ đề cậu lên đảm nhiệm CEO công ty chi

https://thuviensach.vn

nhánh, chi nhánh công ty ở New York về sau sẽ toàn quyền giao cho cậu quản lý, trừ phi có quyết sách trọng đại, những chuyện khác cậu đều không cần báo cáo với tổng công ty."

Từ Thiếu Khiêm như vậy rõ ràng là muốn trực tiếp biến công ty chi nhánh thành thiên hạ của Từ Thiếu Bạch, Từ Thiếu Bạch hơi nhếch nhếch môi, quay đầu nhìn hắn nói: "Anh, anh tin tưởng em đến thế à?"

Từ Thiếu Khiêm rất dứt khoát nói: "Cậu là em trai anh, có gì mà không tin tưởng?"

Từ Thiếu Bạch nói: "Lấy trí thông minh của anh, hẳn là nhận ra được, em cũng không quá thích anh nhỉ?"

Từ Thiếu Khiêm cũng quay đầu về phía cậu ta, nhìn thẳng vào mắt Từ Thiếu Bạch, "Anh biết, cậu xuất phát từ lý do nào đó không quá thích anh. Nhưng mà, anh cũng biết, cậu vĩnh viễn sẽ không phản bội anh."

Hai người nhìn nhau một lát, Từ Thiếu Bạch rốt cục mỉm cười, nhẹ giọng nói: "Dù sao cũng là anh em một nhà, em đương nhiên sẽ không phản bội anh, cũng sẽ không phản bội Từ gia. Ba năm nhận nuôi em, cho em sinh hoạt vô ưu vô lự nhiều năm như vậy, em từ một tuổi đã bắt đầu mang họ Từ, đời này,.. cũng vĩnh viễn chỉ họ Từ."

Từ Thiếu Khiêm trầm mặc một lát, "Cậu đều biết?"

Từ Thiếu cười nói: "Anh quên à, em hồi trung học giành được giải nhất cuộc thi sinh học toàn quốc, về lý luận nhóm máu di truyền em biết được nhất thanh nhị sở. Em là nhóm máu O, ba là

https://thuviensach.vn

nhóm máu AB, từ lúc ấy em đã bắt đầu hoài nghi thân thế của chính mình, sau đó em cũng đã tự mình đi xác nhận."

"…" Từ Thiếu Khiêm không ngờ em trai có thể bình tĩnh giấu diếm chân tướng nhiều năm như vậy, không khỏi kinh ngạc hỏi, "Cậu biết rõ chân tướng mà không nói với bất kỳ ai à"

Từ Thiếu Bạch nhún nhún vai, "Nói ra thì có ý nghĩa gì? Ở trong lòng em ông ấy là ba, cũng vĩnh viễn đều là ba em. Chỉ là em không nghĩ tới, em với anh cư nhiên là anh em cùng mẹ khác cha, anh mới là con trai ruột của ông ấy. Em lúc ấy chỉ là tò mò mới vụng trộm lấy mẫu tóc của anh đi làm xét nghiệm, kết quả thực sự khiến em giật mình."

Hai người cùng trầm mặc một lát, Từ Thiếu Bạch mới nói sang chuyện khác: "Anh, có một chuyện, em muốn xin anh đáp ứng."

"Chuyện gì?"

"Chi nhánh công ty bên này thiếu một trợ thủ đắc lực, anh sau khi trở về viết một bản điều lệnh, để Mạc Dương theo em cùng ở lại New York." Từ Thiếu Bạch dừng một chút, mỉm cười nói, "Sau khi xong việc, em sẽ trả anh một phần quà lớn, tỏ lòng biết ơn."

Từ Thiếu Khiêm nghĩ nghĩ nói: "Được."

Từ Thiếu hỏi: "Không hỏi vì sao à?"

Từ Thiếu Khiêm rất dứt khoát nói: "Cậu từ nhỏ chưa từng xin anh cái gì, lần đầu tiên chủ động mở miệng với anh, dù cho cậu

https://thuviensach.vn

muốn cái gì, chỉ cần anh có thể làm được, anh đương nhiên sẽ đáp ứng."

Từ Thiếu Bạch khẽ cười cười, giơ ly rượu trong tay lên, "Cảm ơn, anh trai."

An Nham khoảng thời gian trước bận rộn đến mức giống con quay chajy đi chạy về không ngừng, mấy ngày nay lại nhàn đến có chút buồn bực, bởi vì An Trạch cứng rắn huỷ bỏ toàn bộ chương trình hắn nhận, ra lệnh cưỡng chế hắn ở nhà nghỉ ngơi cho tốt.

An Nham chán quá liền chạy đến viện an dưỡng bồi ông nội nói chuyện phiếm.

Thân thể An Quang Diệu trái lại dần dần tốt lên, còn rất có tinh thần cả ngày chơi cờ với mấy ông bà già trong viện an dưỡng, An Nham không biết chơi cờ, ở bên cạnh xem cũng chẳng hiểu ra sao, người già trong viện an dưỡng đều rất thích thằng cháu nội bộ dạng dễ nhìn còn cả ngày cười hì hì này của An Quang Diệu, sai An Nham bưng trà rót nước, căn bản chính là không chút khách khí…

Dường đường tiểu Thiên vương ở trong viện an dưỡng làm một thằng culi bưng trà đưa nước vui đến quên cả trời đất, ở giữa một đám lão nhân gia, tâm tình An Nham ấy thế mà chậm rãi trở nên tươi tỉnh.

An Quang Diệu bất đắc dĩ trừng hắn: "Mày nhàn lắm hở? Sao vẫn ở đây không chịu đi!"

An Nham xán đến sau lưng ông nội rất chân chó đấm lưng cho ông, "Ông nội, An Trạch cho cháu nghỉ mà, cháu không có chỗ nào để đi, đành phải ở lại đây thôi, ông đừng đuổi cháu đi… Hoàn

https://thuviensach.vn

cảnh ở đây rất tốt, không khí cũng rất tốt, ở chỗ này hệt như ở khu du lịch, thật sự là rất hưởng thụ!"

Viện an dưỡng cho người già dưỡng lão, đương nhiên là điều kiện tốt, thêm An Quang Diệu tự mình bỏ ra một khoản tiền cải tạo một bữa, thật là nơi rất thích hợp để thả lỏng tâm tình. An Quang Diệu tuy rằng cảm thấy An Nham có chút không làm việc đàng hoàng, nhưng dù sao An Trạch đã gọi điện đến, cố ý nhờ vả nói mấy ngày nay cho An Nham nghỉ ngơi, An Quang Diệu cũng không đuổi An Nham đi nữa.

Chưa được mấy ngày bình tĩnh, buổi sáng hôm nay, An Nham đột nhiên nhận được điện thoại của Thường Lâm, Thường Lâm nôn nóng nói: "An Nham mau đi xem tiêu đề hôm nay! Trời ạ! Câu và Từ Thiếu Khiêm là sao thế này, cư nhiên bị chó săn chộp được!"

An Nham trong lòng hoảng hốt, vội vàng cúp di động về phòng bật máy tính. Đăng nhập vào trang web hay vào nhất, trên trang chủ website giải trí quả nhiên dùng chữ in đậm viết hoa làm nổi bật tiêu đều tin tức ngày hôm nay: "An Nham gây scandal với sao nữ chỉ vì che giấu tính hướng? Thì ra Từ Thiếu Khiêm mới là tình yêu đích thực của An Nham?!"

Da đầu An Nham một trận run lên, run tay click mở tin kia.

Ở dưới tiêu đề đặt một ảnh chụp, hắn và Từ Thiếu Khiêm đang ôm nhau hôn môi, ảnh chụp hiển nhiên là máy ảnh chuyên nghiệp có độ phân giải cực cao của đám chó săn, tuy rằng khoảng cách khá xa, nhưng sau khi phóng đại vẫn rất rõ ràng.

https://thuviensach.vn

Trong ảnh, Từ Thiếu Khiêm đang ôm chặt hông hắn, hai tay hắn cũng nhẹ nhàng ôm lấy bả vai Từ Thiếu Khiêm, hai người thân mật ôm hôn, biểu tình của Từ Thiếu Khiêm rất là nghiêm túc, hai tai An Nham hơi hơi phiếm hồng, trên mặt cũng là thần sắc say mê.

Dừng bên cạnh là chiếc xe Audi Từ Thiếu Khiêm hay lái nhất.

Bối cảnh là đầu đường cách biệt thự An gia không xa.

Đây đúng là hình ảnh ôm hôn khó tách khó rời khi An Nham chào tạm biệt Từ Thiếu Khiêm không lâu trước đó, biệt thự An gia ở vùng ngoại thành, An Nham vẫn tưởng rằng đám chó săn không biết chỗ kia… Không ngờ năng lực lấy tin tức của đám chó săn lại hoàn toàn vượt qua tưởng tượng của hắn.

Đại khái là biết đoàn làm phim Vô tận đóng máy, An Nham và Từ Thiếu Khiêm ngày kế sẽ lên máy bay trở về, cho nên mới cắm cọc ở gần An gia, lại không dự đoán sẽ chờ được một màn rung động như vậy, bức ảnh này chỉ cần đăng lên mạng, tuyệt đối sẽ là một khoản buôn lời.

Nếu nói những scandal trước kia chỉ là tin đồn vậy thì, một bức ảnh rõ ràng như thế, quả thực chính là bằng chứng như núi!

Đáy lòng An Nham càng ngày càng trở nên lạnh lẽo.

https://thuviensach.vn

Hắn trước kia bởi vì scandal không ngừng, là đối tượng chú ý trọng điểm của chó săn giới giải trí, trước kia từng cùng nữ ngôi sao nào đi ăn đều sẽ bị chó săn cắm cọc chụp được, lần trước sau khi anh hai gặp chuyện không may cũng đụng độ phóng viên ở bệnh viện, không nghĩ tới lần này hôn môi với Từ Thiếu Khiêm cư nhiên lại một lần nữa bị đám chó săn bắt được. An Nham trước kia còn vui đùa nói: "Hy sinh thân mình giải trí quần chúng cho đám chó săn chút tiền tiêu vặt" nhưng lần này hắn căn bản là cười không nổi?

Những tiêu đề ăn theo trên diễn đàn một cái tiếp một cái, đủ loại tiếng mắng, đủ loại châm chọc khiêu khích. Thậm chí có một vài fans thích An Nham kích động chửi Từ Thiếu Khiêm ầm lên, fans Từ Thiếu Khiêm bắt đầu đánh trả, một đám người náo loạn thành một đám rối nùi.

Nhìn những người đó đối với một màn hai người hôn môi châm chọc khiêu khích, khó chịu dưới đáy lòng An Nham tựa như dây leo nhanh chóng lan ra, sắc mặt khó coi ngồi trước máy tính, ngón tay gần như muốn bóp nát con chuột.

Điện thoại lại vang lên lần nữa, là điện thoại của An Trạch.

An Nham tiếp máy, liền nghe An Trạch rất trực tiếp hỏi: "Tiêu đề tin tức hôm nay anh xem chưa?"

"… Xem rồi."

An Trạch nghiêm túc nói: "Hai người các anh cũng quá không cẩn thận! Dù sao cũng là nhân vật công chúng, cư nhiên dám ở trên đường cái hôn môi, anh với Từ Thiếu Khiêm đều choáng đầu à?"

https://thuviensach.vn

"…" Ngay lúc đó đúng là có chút choáng đầu, cảm giác hạnh phúc cực đại khi ở bên Từ Thiếu Khiêm đã khiến cảnh giác của An Nham hạ đến giá trị âm, muốn hôn hắn cũng không thèm nghĩ nhiều đã lại gần chủ động hôn hắn một cái, sau đó liền diễn biến thành cục diện như vậy.

An Nham không nói lời nào, An Trạch đành phải bất đắc dĩ nói: "Nếu đã phát sinh, chỉ có thể ngẫm lại biện pháp chữa cháy. Chuyện này anh định giải thích với giới truyền thông thế nào?"

An Nham trầm mặc một lát, nhẹ giọng nói: "Anh thương cậu ấy, là anh chủ động hôn cậu ấy, sau đó cậu ấy lại hôn trả…. Ngày hôm đó bọn anh vừa mới ở bên nhau… Sự thật chính là như vậy." An Nham cúi đầu, có chút phiền lòng kéo kéo caravat trên cổ áo, "Ảnh chụp đã chụp rõ ràng như thế, còn có thể giải thích như thế nào?"

An Trạch hơi đau đầu nói: "Liên hoan phim năm nay sắp bình chọn rồi, Thiếu niên thiên tử trúng cử rất nhiều hạng mục, Trần Thư Kỳ được đề cử diễn viên mới xuất sắc nhất, anh cũng đạt được đề cử nam diễn viên chính xuất sắc nhất, lúc này gây ra scandal như vậy, không có lợi gì cho anh cả."

"… Anh biết." An Nham cũng biết đạo lý này, dù sao rất nhiều người không thể chấp nhận đồng tính luyến ái, hình ảnh hắn cùng một người đàn ông hôn môi trong mắt rất nhiều người thậm chí sẽ cảm thấy ghê tởm. Loại tin tức này đối với một ngôi sao nhân khí cao mà nói, làn sóng phản đối thật là cực kỳ to lớn.

An Trạch dừng một chút, mới bình tĩnh nói: "Mai tổ chức buổi họp báo, nói anh và Từ Thiếu Khiêm hôn nhau là do bị bộ điện ảnh Thành phố vô tận này ảnh hưởng, trong bộ phim này các anh đóng vai người yêu, cũng có một lần là cảnh hôn, anh và anh ta chỉ là

https://thuviensach.vn

quay phim hữu hảo hôn tạm biệt, không đề cập đến vấn đề tình cảm, như vậy mới miễn cưỡng coi như giải thích rõ ràng."

".." An Nham trầm mặc lại.

Tuy rằng hắn gọi điện thoại nói với Từ Thiếu Khiêm rằng mình chỉ là nhập diễn quá sâu mới đi bày tỏ, nhưng mà, đó là chuyện riêng giữa hắn và Thiếu Khiêm, nói tôi không yêu cậu với một mình hắn là một chuyện, nhưng công khai nói trước mặt mọi người, lại hoàn toàn là một chuyện khác!

Hắn không có biện pháp ở trước mặt mọi người thản nhiên nói rằng "Tôi và Từ Thiếu Khiêm không có bất kì khúc mắc tình cảm nào", đó quả thật như là ở trước măt mọi người thẳng tay cho Từ Thiếu Khiêm một cái tát vang dội!

Từ Thiếu Khiêm nếu nhìn thấy tin tức như vậy, chắc chắn sẽ cực kỳ khó chịu. Hắn yên lặng yêu mình nhiều năm như vậy, bảo vệ mình nhiều năm như vậy, mình làm sao có thể cứ thế ích kỉ phủ định thâm tình của hắn trước mặt đại chúng? Để cho một người đã rời khỏi giới giải trí như hắn… biến thành trò cười trong mắt mọi người?

Biện pháp theo như lời An Trạch đương nhiên là toàn vẹn, nhưng mà An Nham căn sbản không làm được bình tĩnh và tuyệt tình như vậy.

Buổi chiều ngày kế, buổi trả lời phỏng vấn được tiến hành đúng giờ ở tổng công ty tập đoàn giải trí Hoa An, tin tức mang tính vang dội như vậy đương nhiên hấp dẫn vô số phóng viên truyền thông, hiện trường buổi họp báo quả thực là không còn chỗ ngồi.

https://thuviensach.vn

An Nham mặc quần bò đơn giản và một chiếc áo lông vàng nhạt xuất hiện ở hiện trường, trang phục như vậy khiến cả người hắn có vẻ rất gầy. Hắn vừa bước vào hội trường đã nhận được một chuỗi những ánh đèn flash oanh tạc, An Nham bị ánh flash chói mắt chiếu đến gần như không mở nổi mắt, cúi đầu đi đến chỗ ngồi ngồi xuống, hướng đến mọi người mỉm cười một cái.

Thường Lâm cầm micro nói: "Buổi họp báo xin phép được bắt đầu, mọi người có vấn đề gì mời giơ tay đặt câu hỏi."

Lập tức có phóng viên đứng lên, sau nói trước bắt đầu oanh tạc đặt câu hỏi: "An Nham, về ảnh chụp anh và Từ Thiếu Khiêm hôn nhau bị tuồn ra gần đây, anh giải thích như thế nào?", "An Nham anh thực sự là đồng tính luyến ái à? Trước kia gây scandal có phải vì che dấu tính hướng của mình hay không?", "Từ Thiếu Khiêm lui giới có phải có liên quan đến chuyện này hay không? Các anh bí mật ở bên nhau bao lâu rồi?"

An Nham bị một đống vấn đề bén nhọn hỏi đến da đầu run lên, mấy vấn đề này đều quá khó để trả lời, tuy rằng An Trạch đã sớm nói cho hắn cách xử lý tốt nhất, thậm chí ngay cả đáp án các loại vấn đề đều cho trợ lý viết sẵn, An Nham tối hôm qua còn lấy ra ôn một lần… Nhưng mà, đối mặt với nhiều camera như vậy dưới đài, An Nham lại căn bản không nói nên lời.

— Tôi không phải đồng tính luyến ái, tôi thích phụ nữ, tôi và Thiếu Khiêm không có bất kì khúc mắc tình cảm nào, cùng hắn hôn môi là vì trong Thành phố vô tận chúng tôi đóng một đôi người yêu, trong phim không hề thiếu cảnh hôn, kia chỉ là nụ hôn tạm biệt sau khi đóng máy mà thôi.

Lời kịch đã sớm thuộc nằm lòng, lại hoàn toàn nói không nên lời, An Nham bị vô số ánh đèn flash oanh tạc, tươi cười trên mặt

https://thuviensach.vn

dần dần cứng ngắc.

Thường Lâm ở bên cạnh sốt ruột nhắc nhở: "An Nham, An Nham mau nói đi, không phải đã nghĩ tốt nên trả lời như thế nào sao?"

An Nham trầm mặc một lát, mới cầm micro lên nói: "Tôi…"

Nói đến đây đột nhiên ngừng lại, bởi vì cửa bên cạnh đột nhiên bị đẩy ra, có người bước vào.

Người kia xuất hiện khiến hiện trường nhất thời lâm vào một mảnh yên tĩnh quái dị.

An Nham khiếp sợ mở to hai mắt, nhìn người đàn ông từ bên cạnh đẩy cửa mà vào không chuyển mắt.

Từ Thiếu Khiêm mặc một bộ măng tô màu đen, hiển nhiên dáng người cao ngất thon dài, biểu tình trên khuôn mặt anh tuấn mười phần bình tĩnh, hắn chầm chậm đi đến bên cạnh An Nham, một tay nhẹ nhàng khoác lên bả vai An Nham, một tay còn lại đón lấy micro từ trong tay An Nham, ánh mắt thâm trầm thản nhiên nhìn lướt qua phóng viên dưới đài, sau đó mới thấp giọng nói —

"Mấy vấn đề này vẫn là để tôi trả lời đi. Tôi và An Nham yêu nhau, tôi thương cậu ấy, cậu ấy cũng yêu tôi, chúng tôi nhất thời không kìm lòng đặng mà hôn đối phương, bị paparazzi chụp được, sự thật chính là như vậy."

"…" Phóng viên dưới đài nhất thời sợ ngây người, hoàn toàn không ngờ đến Từ Thiếu Khiêm đã rút khỏi giới giải trí lại đột

https://thuviensach.vn

nhiên xuất hiện, càng khiến người ta khiếp sợ là, hắn cư nhiên ngay trước mặt công chúng trực tiếp thẳng thắn?

Từ Thiếu Khiêm biểu tình bình tĩnh nói: "Cho dù ở trước mắt các người, tình yêu giữa hai người đàn ông có chút không phù hợp, nhưng đối với tôi mà nói, có thể ở bên An Nham, chính là hạnh phúc lớn nhất của tôi." Từ Thiếu Khiêm quay đầu, ánh mắt nhìn An Nham cũng dần trở nên dịu dàng, "Tôi thương cậu ấy, tôi muốn ở bên cậu ấy. Đây chính là chân tướng các người muốn."

Ngay lúc phóng viên còn đang trợn mắt há mồm, Từ Thiếu Khiêm trực tiếp nắm tay An Nham, mười ngón đan xen, trong vòng vây của nhóm vệ sĩ hắn mang đến, xoay người nghênh ngang mà đi.

Hình ảnh kia được rất nhiều phóng viên chụp lại, lại một lần nữa trở thành tiêu đề tin tức trong ngày, thậm chí được một diễn đàn bát quái xưng là "Một màn kinh điển Từ Ảnh đế xông vào hiện trường buổi họp báo cứu An Nham."

An Nham hoàn toàn không nghĩ đến Từ Thiếu Khiêm cư nhiên sẽ đột nhiên xuất hiện ở buổi trả lời phỏng vấn, thậm chí còn lớn mật trực tiếp bày tỏ trước mặt công chúng như thế… An Nham tâm tình phức tạp nhìn hắn, muốn thả tay hắn ra lại bị Từ Thiếu Khiêm giữ thật chặt.

Một đám phóng viên từ trong khiếp sợ phục hồi lại tinh thần vội vã đuổi theo, vệ sĩ Từ Thiếu Khiêm mang đến cản bước mở ra một đường cho hai người, Từ Thiếu Khiêm xoay người kéo An Nham bước thật nhanh rời đi, động tác nắm tay mười ngón đan xen khiến An Nham nhất thời có chút xấu hổ, tay nam nhân cầm rất dùng sức, An Nham căn bản không có biện pháp bỏ ra.

https://thuviensach.vn

Từ Thiếu Khiêm trực tiếp kéo An Nham lên xe mình, thuận tay khoá cửa xe phát động động cơ, mãi cho đến khi xe đã đi được rất xa, triệt để cắt đuôi đám phóng viên đuổi theo, Từ Thiếu Khiêm mới nhấn phanh, dừng xe ven đường, sắc mặt bình tĩnh quay đầu nhìn An Nham, "Không định nói gì à?"

An Nham xoay qua, ngữ khí cứng ngắc nói: "Cậu tại sao lại đến buổi họp báo? Còn nói nhiều lời không nên nói như vậy?"

Từ Thiếu Khiêm đưa tay nắm cằm An Nham, dùng sức xoay mặt An Nham lại, buộc hắn nhìn vào hai mắt mình: "Cái gì gọi là lời không nên nói? Tôi nói chẳng lẽ không đúng sự thật?"

"…"

"Cậu muốn phủ nhận tất cả tình cảm của tôi dành cho cậu? Hay là… cậu căn bản không yêu tôi?"

"…"

"Nhìn vào mắt tôi, lặp lại lần nữa lý do chia tay," Từ Thiếu Khiêm lạnh lùng nhìn An Nham, từng câu từng chữ nói, "Lúc trước bày tỏ chỉ là vì nhập diễn quá sâu, cậu căn bản là không yêu tôi, cho nên muốn chia tay với tôi, phải không?"

"…" An Nham sắc mặt cứng ngắc trầm mặc.

Từ Thiếu Khiêm nghiêm túc nhìn vào mắt An Nham, hạ giọng nói: "An Nham, nói cho tôi biết, cậu chưa bao giờ từng yêu tôi, chỉ cần cậu nói phải, tôi sẽ vĩnh viễn biến mất trước mặt cậu."

https://thuviensach.vn

"… Không, không phải." An Nham nhìn hình chiếu thuộc về chính mình trong đôi mắt thâm trầm của nam nhân, nhớ nhung bị đè nén đến mức tận cùng trong khoảng thời gian này như mãnh thú đột nhiên thoát khỏi xiềng xích khó ngăn cản, cảm xúc thống khổ tràn đầy lồng ngực, hốc mắt An Nham đột nhiên đỏ lên, vươn tay dùng sức ôm lấy Từ Thiếu Khiêm.

"Thiếu Khiêm, tôi tỏ tình với cậu là nghiêm túc, tôi thật sự thích cậu…"

"Tôi, tôi rất nhớ cậu…"

Một An Nham gắt gao ôm lấy mình, luôn miệng nói "Tôi rất nhớ cậu", khiến tức giận vốn có của Từ Thiếu Khiêm nháy mắt tan thành mây khói, trong lòng cũng mềm nhũn đến rối tinh rối mù.

Nhẹ nhàng sờ sờ mái tóc mềm mại của hắn, ánh mắt Từ Thiếu Khiêm cũng dịu lại, thấp giọng nói bên tai An Nham, "Được rồi, tôi biết mấy tin nhắn cậu gửi kia rõ ràng là lấy cớ. trước hết nghe tôi giải thích đã, được không?"

An Nham gật gật đầu.

Từ Thiếu Khiêm nói: "Cậu đột nhiên chia tay với tôi là vì chuyện Từ Tử Minh, đúng không?"

An Nham kinh ngạc ngẩng đầu nhìn hắn, "Cậu biết?"

Từ Thiếu Khiêm nhướn mày nói: "Tôi đương nhiên biết. Trên thực tế, Từ Tử Minh chẳng những bắt cóc An Lạc, rất nhiều

https://thuviensach.vn

năm trước, gã ta còn đâm chết mẹ ruột tôi, cướp đi một khoản tài sản của từ gia, làm hại Từ gia suýt chút nữa phá sản."

"…"

"Gã là kẻ phản bội của Từ gia, hai mươi năm trước đã triệt để quyết tuyệt với Từ gia. Mẹ tôi chết trong tay gã, cũng vì thế mà tôi và cha ruột tôi rất nhiều năm đều không thể nhận nhau… Cha ruột của tôi, thật ra là Từ Tử CHính."

Từ Thiếu Khiêm nhẹ giọng nói: "Cậu còn nhớ cái đêm mưa kia không? Tôi đột nhiên đến nhà cậu ôm cậu, lúc ấy chính là bởi vì biết được hết thảy chân tướng này, trong lòng tôi rất khổ sở, mới muốn ôm cậu một cái, tìm chút an ủi."

"Chuyện này, tôi đã sớm muốn nói với cậu, chỉ là vẫn không tìm được cơ hội. Từ Tử Minh căn bản không phải cha ruột tôi, mà là kẻ đầu sỏ gây hoạ giết chết mẹ ruột tôi, hại Từ gia cửa nát nhà tan."

An Nham sợ hãi hồi lâu, mới không thể tin được nói: "Tại sao lại như vậy? Ba cậu là… Từ tứ thúc? Mẹ cậu là bị Từ Tử Minh hại chết?" Chân tướng phức tạp lại làm người ta khiếp sợ như vậy khiến đầu óc An Nham nhất thời chưa kịp định hình được, nhìn biểu tình nặng nề trên mặt Từ Thiếu Khiêm, trong lòng càng là dâng lên một trận đau lòng.

Thì ra bối cảnh gia đình Từ Thiếu Khiêm phức tạp như vậy, thời điểm biết được những chân tướng này hắn nhất định là rất khổ sở đi?

Từ Thiếu Khiêm gật gật đầu, nói: "Với tôi mà nói, Từ Tử Minh đã chết trong vụ tai nạn giao thông hai mươi năm trước, tôi

https://thuviensach.vn

không hy vọng một Tam gia đột nhiên nhảy ra này, biến thành bức tường ngăn cách giữa hai chúng ta.” Từ Thiếu Khiêm dừng một chút, nghiêm túc nói, "Tôi biết chân tướng này khiến người ta nhất thời khó có thể tiếp nhận, tôi cho cậu một ít thời gian, cậu tỉnh táo lại suy nghĩ cho kỹ, rồi đưa ra quyết định.”

Từ Thiếu Khiêm ánh mắt dịu dàng nhìn An Nham, từng câu từng chữ nói: “An Nham, cậu hãy nhớ kỹ, chỉ cần cậu quay đầu, tôi vẫn đều chờ cậu nơi đó. Tôi chưa từng… buông tay cậu.”

An Nham nghe âm thanh dịu dàng trầm thấp bên tai, đáy lòng nhịn không được chua xót.

Hiếm có cỡ nào, Từ Thiếu Khiêm đều chưa từng buông tay hắn, luôn tại một chỗ chờ hắn, dù cho liên tục hai lần bị hắn làm cho thương tâm, Từ Thiếu Khiêm vẫn thủy chung không rời không bỏ.

— Nam nhân cố chấp lại thâm tình như vậy, mình còn có lý do gì, buông tay hắn lần thứ ba?

An Nham ôm chặt lấy Từ Thiếu Khiêm, ở trong lòng hắn dùng sức gật đầu, từng câu từng chữ, bình tĩnh mà nghiêm túc nói: “Thiếu Khiêm, cho tôi thời gian mấy ngày, tôi sẽ cho cậu một câu trả lời như ý.”

Từ Thiếu Khiêm mỉm cười nói: “Được, tôi chờ cậu.”

Chương 63

An Nham đêm đó về nhà, phát hiện An gia đột nhiên náo nhiệt vô cùng. Không chỉ là An Trạch và An Lạc đã sớm chuyển ra

https://thuviensach.vn

ngoài sống trở về, em họ An Mạch đến đại học làm giảng viên cũng trở về, càng phóng đại hơn là, An Quang Diệu vẫn luôn ở viện an dưỡng tĩnh dưỡng, cư nhiên cũng ở trong nhà.

An Nham kiên trì đi vào phòng ăn, cùng cả nhà ăn cơm chiều. Sau bữa cơm, An Nham mới đi đến trước mặt ông nội, cười nói: "Ông nội, đến thư phòng đi, cháu có mấy chuyện muốn nói với ông."

An Quang Diệu sắc mặt nghiêm túc đi đến thư phòng, đóng cửa phòng lại, xoay người ngồi xuống sô pha.

An Nham đi đến trước mặt ông, chủ động quỳ xuống, nhẹ giọng nói: "Ông nội, cháu muốn xin ngài một việc..."

An Quang Diệu nghi hoặc nói: "Chuyện gì? Mày chủ động quỳ xuống, có phải đã dự đoán trước tao sẽ đánh mày hay không?"

An Nham thoáng xấu hổ cười một chút, gãi gãi đầu nói: "Ông nội, ông uống thuốc hạ áp trước đi đã, cháu sợ ông tức giận, huyết áp lại đột ngột tăng cao..."

"Vừa uống rồi." An Quang Diệu nhíu nhíu mày, "Nói đi, mày lại gây họa gì?"

An Nham trầm mặc một lát, sau đó mới nhỏ giọng nói: "Cháu... Cháu yêu Thiếu Khiêm, cháu muốn ở bên cậu ấy."

"....." An Quang Diệu không phản ứng.

https://thuviensach.vn

An Nham sợ làm ông nội tức giận mà phát bệnh, gắng hết sức thả nhẹ âm thanh, thật cẩn thận nói: "Ông nội, cháu lần này là nghiêm túc, cháu muốn cùng nhau sinh sống với Từ Thiếu Khiêm... tuy rằng cậu ấy là đàn ông, nhưng mà, cháu thật sự thương cậu ấy, ngoại trừ cậu ấy, cháu không có khả năng ở bên bất cứ người nào khác nữa. Cho nên, cháu muốn xin ông... đồng ý chuyện này."

"....." An Quang Diệu trầm mặc thật lâu.

An Nham bất an ngẩng đầu đưa mắt nhìn ông, "Ông nội... hy vọng ông có thể chấp thuận..."

An Quang Diệu sắc mặt phức tạp nhìn An Nham, một lúc lâu sau, mới nói: "Mày từ nhỏ đến lớn, vẫn luôn chưa từng cầu xin bất cứ kẻ nào. Hôm nay cư nhiên chịu vì Từ Thiếu Khiêm... quỳ xuống cầu xin tao?"

An Nham nghiêm túc nói: "Thật xin lỗi, ông nội... Ở trong lòng cháu, Thiếu Khiêm cũng quang trọng như mọi người vậy, cho nên, cháu hy vọng mọi người cũng có thể chấp nhận cậu ấy..."

An Quang Diệu trầm mặc một lát, mới thấp giọng nói: "Từ nhỏ đến lớn, tao từng đánh mày rất nhiều lần, mỗi lần đều bắt mày quỳ xuống cho đến khi tỉnh ra mới thôi... Chưa từng ngờ tới, có một ngày, mày cư nhiên sẽ bởi vì Từ Thiếu Khiêm mà chủ động quỳ xuống cầu xin tao..." Biểu tình An Quang Diệu có chút phức tạp liếc mắt nhìn An Nham, "Xem ra, mày lần này là nghiêm túc? Nó quan trọng đối với mày như vậy?"

An Nham lập tức nghiêm túc gật đầu: "Vâng, cháu muốn ở bên cậu ấy."

https://thuviensach.vn

An Quang Diệu nhíu mày hỏi: “Mày không sợ áp lực từ công chúng dư luận? Không sợ đám phóng viên kia châm chọc khiêu khích?”

An Nham cười cười nói: “Tin đồn giới giải trí ngược lại không là gì cả, không để ý tới là xong, mấu chốt là mọi người có thể đồng ý. Nếu công chúng không thể chấp nhận, cháu cũng có thể chọn thời cơ thích hợp, rời khỏi giới giải trí, về nhà hỗ trợ anh hai lo liệu việc làm ăn.”

“Miễn.” An Quang Diệu nhíu mày nói, “Mày về nhà lo liệu việc làm ăn, tuyệt đối là làm trở ngại cho anh trai mày chứ chả giúp gì được.”

“.....”

An Quang Diệu nghiêm túc nói: “Bất quá, mày có thể suy xét đến phỉ thúy thế gia bên kia giúp đỡ trong nom hộ Từ Thiếu Khiêm, dù sao Từ gia có sập tiệm hay không, cũng không liên quan đến tao.”

An Nham sửng sốt một chút, hiểu ra ý ông nội, lập tức kinh hỉ ngẩng đầu nhìn ông, “ông nội, ông đồng ý?”

“Mày cũng quỳ xuống xin tao rồi, tao không đồng ý thì còn có thể thế nào? Mày lớn như vậy, tao chung quy cũng không thể giống như trước đây lấy roi đánh mày.” An Quang Diệu bất đắc dĩ thở dài, “Huống hồ, Từ Thiếu Khiêm hôm nay cũng đến tìm tao.”

“Thiếu Khiêm?” An Nham có chút kinh ngạc nói, “Cậu ấy tìm ông làm gì ạ?”

https://thuviensach.vn

“Sáng này, nó đến viện an dưỡng gặp tao, nói rất nhiều lời với tao. Tao nghĩ, trên đời này cũng sẽ không có ai hiểu mày hơn nó... Một khi đã như vậy, bọn mày hai người ở bên nhau cũng không phải là không thể. Trong mấy anh em An gia, mày là đứa làm tao đau đầu nhất, về sau có Từ Thiếu Khiêm bên cạnh, tao cũng có thể yên tâm không ít.”

“.....” Chả trách Từ Thiếu Khiêm dám trực tiếp ngả bài trên buổi trả lời phỏng vấn, thì ra, những phiền phức có khả năng xảy ra, hắn đã giải quyết toàn bộ.

Đáy lòng An Nham cảm động một trận, vội vàng đứng lên, vòng ra sau lưng ông nội xoa bóp bờ vai ông, một bên mát xa cho ông, một bên cười nói: “Ông nội, cháu và Thiếu Khiêm về sau sẽ cùng nhau hiếu kính ông!”

An Quang Diệu được An Nham chân chó mát xa hầu hạ thật sự là thoải mái, khóe miệng cũng rốt cục hơi hơi cong lên.

Thằng cháu nội mà ông đau đầu nhất, rốt cục chịu kiên kiên định định mà an phận, sống hạnh phúc với người khác... Tuy rằng người kia là đàn ông, nhưng nếu hai người yêu nhau, ông dù có lấy bộ xương cốt già này ra cũng không tiện phá uyên ương.

An Quang Diệu được An Nham mát xa đến buồn ngủ, hơi hơi mơ hồ nghĩ, sau này vẫn là về viện an dưỡng chơi cờ với mấy ông bà già thôi, chuyện người trẻ tuổi, thật sự là phức tạp, cứ để bọn nó tự mình dọn dẹp đi.

Rất nhanh đã đến tháng mười hai, Liên hoan phim lần thứ mười đúng hạn đến.

https://thuviensach.vn

Doanh thu phòng vé của "Thiếu Niên Thiên Tử" An Nham và Trần Thư Kỳ làm diễn viên chính quả nhiên đột phá cột mốc năm tỷ, đạt được nhiều hạng mục đề cử, bao gồm Giang Tuyết Ngưng đạo diễn xuất sắc nhất, Trần Thư Kỳ giải thưởng diễn viên mới xuất sắc nhất và cả An Nham đề cử nam diễn viên chính xuất sắc nhất.

Bởi vì vừa tròn là Liên hoan phim lần thứ mười, Liên hoan phim lần này được làm tương đối long trọng, mời không ít những ngôi sao ca nhạc lớn trong nước ngoài nước đến hát ở Lễ trao giải, khách quý trao giải cũng là những lão tiền bối danh vọng cực cao trong giới điện ảnh, hiện trường có thể nói là cực kỳ hừng hực một vé khó cầu!

An Nham và Trần Thư Kỳ cùng nhau đi trên thảm đỏ, hai người thủ vai Đế Hậu trẻ tuổi trong Thiếu Niên Thiên Tử, còn từng được bình chọn trên internet là "cặp đôi đẹp nhất màn ảnh". Đương nhiên, từ sau khi tình yêu của An Nham cùng Từ Thiếu Khiêm được đưa ra ánh sáng, scandal của hắn và Trần Thư Kỳ cũng đã sớm tan thành mây khói.

An Nham rất có phong độ dắt Trần Thư Kỳ đi hết thảm đỏ, khi đi đến cuối, đáy lòng đột nhiên một trận cảm khái, ngày này năm trước hắn và Từ Thiếu Khiêm cùng nhau đi qua thảm đỏ, lúc đó hắn hoàn toàn không biết Từ Thiếu Khiêm có tình cảm mê luyến đối với mình, còn đường đường chính chính uống rượu xong cùng hắn về nhà, kết quả mơ mơ màng màng bị hắn trực tiếp ăn sạch sẽ...

Qua tròn một năm thời gian, giới giải trí đổi mới, xuất hiện rất nhiều người mới có tài hoa, mà Từ Thiếu Khiêm được bầu là Ảnh đế hàng đầu năm đó, đã triệt để biến mất khỏi giới này.

Cảnh tượng quen thuộc, khiến An Nham không nhịn được nhớ đến người đàn ông kia. Thiếu Khiêm gần đây vội vàng chuyện

https://thuviensach.vn

kinh doanh, đã mấy ngày rồi chưa liên lạc, cũng không biết hắn hiện tại thế nào?

An Nham và Trần Thư Kỳ cùng nhau ứng phó vài vấn đề khách sáo của người dẫn chương trình, sau đó mới sóng vai đi vào hội trường lễ trao giải.

Trong hội trường biển người tấp nập, An Nham đi đến vị trí đã được sắp đặt trước ngồi xuống, vừa mới ngồi xong, đột nhiên cảm nhận được một ánh mắt quen thuộc chiếu lên người mình, An Nham quay đầu lại, chỉ thấy người đàn ông thân hình cao lớn kia đang đi về phía mình, biểu tình bình tĩnh ngồi xuống vị trí bên cạnh.

An Nham khiếp sợ nói, "Cậu sao lại ở đây?"

Từ Thiếu Khiêm quay đầu, khẽ cười cười nói: "Tôi tuy rằng đã lui giới, nhưng mà vẫn có thể làm khán giả mà? Lại nói, Liên hoan phim lần này, cậu cũng được đề cử làm nam diễn viên chính xuất sắc nhất, tôi phải đến xem kết quả chứ.

Hắn nói xong liền ngay tại chỗ nắm tay An Nham, mười ngón đan xen.

Mặt An Nham hơi đỏ lên, "Chỗ này có rất nhiều người biết cậu, cậu xuất hiện như vậy, tuyệt đối sẽ lại là tiêu đề cho ngày mai. Còn nữa... muốn ngồi với tôi làm gì? Còn chê scandal giữa hai người chúng ta chưa đủ vang dội à?"

Bàn tay giữ lấy cổ tay An Nham của Từ Thiếu Khiêm hơi hơi siết chặt hơn chút, mặt đầy bình tĩnh nói: "Sợ cái gì, dù sao mọi người đều đã biết quan hệ của chúng ta, so với trốn trốn tránh tránh, chẳng thà quang minh chính đại."

https://thuviensach.vn

Đây cũng là lý do Từ Thiếu Khiêm xông vào hiện trường buổi phỏng vấn lúc trước.

Trước kia hắn vốn nghĩ sẽ làm người tình bí mật của An Nham, nhưng sự việc ảnh chụp ra ánh sáng lần này khiến hắn đột nhiên thay đổi quyết định. Hắn không muốn tiếp tục nhẫn nại nữa, không muốn thấy An Nham ở trước mặt truyền thông vì che giấu chân tướng mà không ngừng nói dối, lại càng không muốn về sau mỗi lần hẹn hò đều phải trốn trốn tránh tránh như ăn trộm. Nếu quyết định ở bên nhau, không bằng cứ trực tiếp công khai quan hệ giữa hai người, cho tất cả mọi người đều biết An Nham là của Từ Thiếu Khiêm hắn.

Nghĩ đến đây, Từ Thiếu Khiêm nhịn không được hơi hơi cong lên khóe môi, đến gần bên tai An Nham, thấp giọng nói: "Mà... suy nghĩ thời gian dài như vậy, cậu định cho tôi câu trả lời thế nào?"

An Nham nói: "Chờ sau khi lễ trao giải kết thúc."

Từ Thiếu Khiêm nhún nhún vai, được rồi."

Hai người cùng nhau quay đầu nhìn lên sân khấu, lễ trao giải tiến hành rất thuận lợi, công bố giải thưởng, khách quý biểu diễn, làm cho không khí trường quay một lần lại một lần lên đến cao trào.

Mãi đến cuối cùng, người dẫn chương trình mới kích động tuyên bố giải thưởng được mong chờ nhất: "Tiếp theo sẽ công bố với mọi người giải thưởng quan trọng nhất, đó chính là nam diễn viên chính tốt nhất của chúng ta, giải thưởng Ảnh đế! Đầu tiên hãy xem

https://thuviensach.vn

lại một chút, Liên hoan phim lần thứ mười, nghệ sĩ được đề cử nam diễn viên xuất sắc nhất là..."

"Vua Súng Lưu Quốc Nguyên, Thiếu Niên Thiên Tử An Nham..."

Theo đề cử MC đọc ra, màn hình lớn hiện lên gương mặt năm nam diễn viên được đề cử một người nối tiếp một người cùng với phát lại đoạn ngắn kinh điển trong tác phẩm mà bọn họ được đề cử, trường quay nhất thời bộc phát một tràng tiếng vỗ tay nhiệt liệt.

"Xin mời khách quý trao giải – tiểu thư Tất Ngưng tự mình lên tuyên bố!" MC đưa phong thư được đóng kín cho khách quý trao giải, Ảnh hậu kỳ trước khí chất ưu nhã rút kết quả trong phong thư ra, mỉm cười tuyên đọc –

"Nghệ sĩ đạt được giải nam diễn viên chính xuất sắc nhất Liên hoan phim lần thứ mười là... Vua Súng, Lưu Quốc Nguyên!"

Tiếng vỗ tay trong hội trường lên đến đỉnh điểm, nhân khí của Lưu Quốc Nguyên không thua Từ Thiếu Khiêm ngày đó, fans vì hắn mà đến cũng không ít chút nào. Lưu Quốc Nguyên đứng lên, rất mực thân sĩ cúi đầu với mọi người, An Nham cũng vui mừng vỗ tay.

Từ Thiếu Khiêm nhìn nét vui vẻ trên mặt hắn, không nhịn được nói: "Cậu không giành được giải thưởng, tại sao trông còn vui vẻ hơn cả nhận được giải thưởng?"

An Nham cười nói: "Bộ điện ảnh này của Quốc Nguyên tôi cũng xem rồi, vốn quay rất khá. Hơn nữa tôi có thể được đề cử, đã là rất cao hứng rồi, dựa vào bộ "Thiếu Niên Thiên Tử" này mà giành được nam nhân vật chính, trái lại là danh không xứng thực nhỉ?"

https://thuviensach.vn

Từ Thiếu Khiêm trầm mặc một lúc, nhịn không được khẽ mỉm cười. An Nham chính là tình tình tiêu sái như vậy, sẽ không bởi vì lợi ích nhất thời mà rối rắm. Một lần duy nhất hắn rối rắm và thống khổ suốt khoảng thời gian dài, chính là vì Từ Thiếu Khiêm.

Cho nên, mình có phải nên cảm thấy may mắn hay không? Vị trí ở trong lòng hắn, rõ ràng quan trọng hơn so với cái giải thưởng nam diễn viên chính xuất sắc nhất gì gì đó.

Từ Thiếu Khiêm tâm tình sung sướng nghĩ. Đêm nay An Nham sẽ đưa ra câu trả lời như thế nào? Hắn đột nhiên bắt đầu có chút chờ mong.

Sau khi lễ trao giải kết thúc, Trần Thư Kỳ đi đến trước mặt An Nham, cười nói: "An Nham, cùng nhau đi ăn đi, em chiêu đãi."

"Được a!" An Nham đương nhiên vui vẻ đồng ý, "Người được giải thưởng, chắc chắn là phải đãi khách!"

Trần Thư Kỳ dựa vào nhân vật hoàng hậu trong "Thiếu Niên Thiên tử" này giành được giải thưởng diễn viên mới xuất sắc nhất Liên hoan phim lần thứ mười, An Nham cũng vì cô mà vui vẻ, cô hiện giờ đã ký với tập đoàn Hoa An, An Trạch muốn tập trung bồi dưỡng cô, tin chắc rằng về sau nhất định sẽ tiền đồ vô lượng.

Trần Thư Kỳ mỉm cười nhìn về phía Từ Thiếu Khiêm nói: "Sư huynh cũng đi cùng đi, đã lâu không gặp anh."

Từ Thiếu Khiêm cũng gật đầu đồng ý, ba người cùng nhau đi ra ngoài, khi đi đến cửa thì thấy Lưu Quốc Nguyên đang chờ ở

https://thuviensach.vn

chỗ đó, Lưu Quốc Nguyên cười nói: Thời gian không còn sớm, chúng ta đến nhà hàng gần đây tùy tiện ăn khuya chút gì đi."

Mọi người tỏ vẻ tán đồng, nhà hàng cách chỗ này rất gần, không cần lái xe trực tiếp đi bộ qua cũng được, bốn người cùng nhau bước vào phòng Lưu Quốc Nguyên đã đặt trước, gọi một vài món ăn khuya dễ tiêu hóa, sau đó bắt đầu tùy ý hàn huyên.

An Nham cười nói: "Quốc Nguyên, Thư Kỳ, chúc mừng hai người song song thu hoạch a, hai người đều nhận được giải thưởng lớn."

Lưu Quốc Nguyên vui đùa nói: "Tôi đoạt cúp của cậu, cậu đừng có ghi hận tôi đấy nhé."

An Nham cười tủm tỉm nói: "Nếu cậu sợ tôi ghi hận, thì giao cúp cho tôi luôn đi, tôi thật muốn sờ xem cúp Ảnh đế là như thế nào!"

Lưu Quốc Nguyên nói: "Thiếu Khiêm nhà cậu có ba, về cho cậu sờ tùy ý a, tôi có mỗi cái này, không thể cho cậu được!"

"....." An Nham quyết định câm miệng. Lưu Quốc Nguyên vẫn luôn thích đùa giỡn hắn và Từ Thiếu Khiêm, thật sự là khiến người xấu hổ. May mà Từ Thiếu Khiêm từ phòng vệ sinh trở lại, Lưu Quốc Nguyên thức thời chuyển đề tài: "Thiếu Khiêm, cậu về Từ gia tiếp quản công việc hết thảy vẫn thuận lợi chứ?"

Từ Thiếu Khiêm nói: "Đều tốt."

https://thuviensach.vn

Bốn người một bên nói chuyện phiếm một bên ăn bữa khuya, lúc ăn xong đã là mười một giờ, mọi người cùng nhau rời khỏi nhà hàng, An Nham đột nhiên gọi Trần Thư Kỳ lại, thấp giọng nói: "Thư Kỳ, cảm ơn hai người."

Trần Thư Kỳ nghi hoặc nói: "Cảm ơn cái gì?"

Lúc ấy, Từ Thiếu Khiêm đuổi đến hiện trường buổi trả lời phỏng vấn trực tiếp thẳng thắn quan hệ giữa hai người, tựa như nhấc lên sóng to gió lớn trong giới giải trí, mấy ngày liền đều nhắc đến chuyện này, dư luận cũng là khen chê không đồng nhất. Sau đó có rất nhiều ngôi sao đều lựa chọn bo bo giữ mình, bảo trì im lặng, cũng chỉ có Trần Thư Kỳ và Lưu Quốc Nguyên dám đứng ra nói chuyện, công khai ủng hộ An Nham và Từ Thiếu Khiêm ở bên nhau.

"Hai người bọn họ yêu nhau, những người khác không có quyền can thiệp lẫn nghi ngờ, dù cho các bạn không muốn chúc phúc cho bọn họ, cũng mong các bạn tôn trọng bọn họ. Bỏ đi hào quang ngôi sao, An Nham và Từ Thiếu Khiêm cũng chỉ là một đôi người yêu bình thường mà thôi!"

Ngôn luận như vậy của Trần Thư Kỳ dẫn đến một làn mưa bom bão đạn, bất quá cô vẫn như trước rất bình tĩnh treo status này trên weibo cá nhân, hoàn toàn bỏ mặc không để ý những bình luận chửi rủa bên dưới.

-- Người bạn có thể ở thời khắc mấu chốt đứng ra cho bạn động lực, mới là người bạn chân chính có thể dành tình cảm.

An Nham ngượng ngùng cười nói: "Đương nhiên là cảm ơn em giúp bọn anh nói chuyện."

https://thuviensach.vn

Trần Thư Kỳ cũng mỉm cười một cái, "Thì ra là chuyện này à... Giới giải trí có quá nhiều tin đồn, anh không cần để ý tới những người đó, cứ việc an tâm ở bên sư huynh là được."

An Nham cười nói: "Anh biết."

Sau khi mọi người tách ra, An Nham lái xe khỏi bãi đỗ, tiến thẳng đến khu Nguyệt Hồ.

Hai người một trước một sau lái xe trở lại khu Nguyệt Hồ, An Nham đỗ xong xe đi đến trước cửa, chỉ thấy Từ Thiếu Khiêm cũng đã đỗ xe xong, chầm chậm đi tới trước mặt, như cười như không nhìn An Nham.

"....." Theo dõi một đường, đây là muốn trực tiếp theo vào trong nhà à?

An Nham sờ sờ mũi, mở cửa ra, Từ Thiếu Khiêm sắc mặt bình tĩnh theo hắn đi vào trong nhà, cửa vừa đóng lại, Từ Thiếu Khiêm liền cầm cổ tay An Nham, trực tiếp áp lên tường, ôm trọn hắn vào trong ngực, thấp giọng nói: "An Nham... đã nghĩ kỹ chưa? Còn muốn tôi chờ bao lâu?"

An Nham cười cười nói: "Chảy nhiều mồ hôi quá, tôi đi tắm trước cái đã."

"....." Nhìn An Nham nhanh chóng chạy vào phòng tắm, Từ Thiếu Khiêm có chút bất đắc dĩ, đành phải đi vào phòng ngủ, bật đèn, tùy tiện tìm một quyển sách xem.

https://thuviensach.vn

Tiếng nước chảy ào ào trong phòng tắm khiến Từ Thiếu Khiêm có chút khó nhịn, chữ trên sách hoàn toàn xem không vào, hắn không biết cái gọi là cậu trả lời thuyết phục của An Nham đến tột cùng sẽ như thế nào... Đáy lòng tràn ngập chờ mong, hơn nữa xuyên qua tấm kính mờ phòng tắm, mơ hồ nhìn thấy đường cong thân thể của An Nham, càng làm cho Từ Thiếu Khiêm không nhịn được miệng khô lưỡi khô.

An Nham nhanh chóng tắm rửa xong đi ra, dùng khăn lau khô tóc, đi đến trước mặt Từ Thiếu Khiêm, mỉm cười một cái, "Cậu vẫn chờ đấy à? Khẩn cấp muốn biết câu trả lời của tôi đến vậy?"

"Cậu nói xem?" Từ Thiếu Khiêm ánh mắt thâm trầm nhìn chằm chằm người trước mặt, đột nhiên vươn tay dùng lực ôm eo An Nham, để thân thể hai người không còn khe hở dán sát vào nhau, "Tôi đã đợi cậu rất lâu, An Nham."

An Nham bị hắn ôm chặt, tim tập gần như mất tốc độ, hít sâu lấy lại bình tĩnh, sau đó mới ngẩng đầu nhìn Từ Thiếu Khiêm nói: "Thiếu Khiêm, cậu còn nhớ không, tôi năm đó khi vừa thi đỗ đại học, giữa chúng ta từng có một ước định?"

Từ Thiếu Khiêm gật gật đầu: "Nhớ. Chúng ta hẹn trong tám năm giành được giải thưởng Ảnh đế, người nào không làm được, phải làm theo một yêu cầu của đối phương."

An Nham khẽ cười cười nói: "Ước định này tôi bao giờ quên. Hôm nay, vừa đúng tròn tám năm."

"....." Đáy lòng Từ Thiếu Khiêm có vẻ như mơ hồ đoán được gì đó, nhưng suy đoán này lại khiến hắn nhất thời có chút không dám tin.

https://thuviensach.vn

Quả nhiên, câu trả lời khiến hắn khiếp sợ, rốt cuộc từ trong miệng An Nham chậm rãi nói ra –

"Kỳ hạn tám năm ước định đã đến, tôi vẫn chưa giành được cúp nam diễn viên chính xuất sắc nhất, ván cược này tôi thua." An Nham ngẩng đầu nhìn Từ Thiếu Khiêm, hơi hơi đỏ mặt, từng câu từng chữ nghiêm túc nói, "Cho nên, đêm nay... Dù cho cậu nói yêu cầu gì, tôi đều sẽ đáp ứng cậu. Tôi chịu cược chịu nhận thua."

Chương 64

"Cho nên, đêm nay... Dù cho cậu nói yêu cầu gì, tôi đều sẽ đáp ứng cậu. Tôi chịu cược chịu nhận thua."

Hàm ý những lời này của An Nham đã tương đối rõ ràng. Từ Thiếu Khiêm kinh ngạc một lúc, kích động buộc chặt cánh tay, gắt gao ôm An Nham vào trong lòng, thấp giọng nói: "An Nham, tôi cho đến nay, muốn nhất, chỉ có cậu."

"....."

"Không chỉ là thân thể của cậu, còn cả nơi này." Từ Thiếu Khiêm nhẹ nhàng đặt bàn tay ở vị trí trái tim An Nham, cảm giác nhịp đập kịch liệt của nơi đó, "Tôi muốn nó cũng hoàn toàn thuộc về tôi, có thể không?"

"....." Vị trí lồng ngực bị bàn tay Từ Thiếu Khiêm nhẹ nhàng dán lên, thật giống như cả trái tim cũng bị hắn nắm trong tay, tim đập nhanh đến gần như mất khống chế, An Nham hít sâu, mới cười

https://thuviensach.vn

nói, “Nếu tôi nói chịu cược chịu nhận thua, cậu muốn cái gì, đương nhiên đều có thể.”

Từ Thiếu Khiêm ánh mắt thâm trầm nhìn An Nham, “Tôi muốn cậu vĩnh viễn ở lại bên cạnh tôi, có thể chứ?”

“... Được.”

“Trong lòng cậu chỉ được có tôi, về sau không cho gây scandal với bất luận kẻ nào nữa, có thể chứ?”

“... Được.”

Từ Thiếu Khiêm dừng một chút, đột nhiên đè thấp thanh âm: “Tôi muốn... muốn cậu ngay bây giờ, có thể chứ?”

Mặt An Nham hơi hơi đỏ lên, trầm mặc một lát, mới nói: “... Được.”

Từ Thiếu Khiêm trực tiếp ôm An Nham lên giường, áo ngủ An Nham mặc bởi vì động tác này mà tản ra một khe hở, lộ ra lồng ngực trắng nõn vừa mới tắm xong.

Làn da bóng loáng dưới ánh đèn ôn nhuận như ngọc, hai điểm đỏ trên ngực càng là dụ dỗ người phạm tội.

Từ Thiếu Khiêm lấy ngón tay kẹp một viên trong đó, nhẹ nhàng xoa nắn, quả nhiên nghe được An Nham phát ra một chuỗi tiếng thở dốc dồn dập.

https://thuviensach.vn

"Ư..."

Từ Thiếu Khiêm cúi người hôn An Nham, động tác dưới tay không chút lơ là.

Cảm giác kỳ quái bốc lên, ngực bị hắn xoa vừa tê vừa ngứa, khiến An Nham khó nhịn ưỡn thẳng lưng. Điểm đỏ trên ngực run rẩy vươn lên, Từ Thiếu Khiêm lấy ngón tay chăm sóc kỹ cả hai bên, thuận thế làm sâu nụ hôn.

"Ưm ư..." An Nham ôm lấy lưng Từ Thiếu Khiêm, chủ động đáp lại. Đầu lưỡi vừa lộ ra, lập tức bị lưỡi Từ Thiếu Khiêm cuốn lấy, mút vào, rất nhanh, bên trong khoang miệng đã chết lặng mất đi tri giác.

Từ Thiếu Khiêm tay chân nhanh nhẹn cởi đồ ngủ của An Nham, để toàn thân An Nham bại lộ trước mặt mình, chính hắn cũng nhanh chóng cởi áo khoác và áo lông ra ném lên sô pha bên cạnh.

Nhìn An Nham ngượng ngùng đỏ mặt, trong lòng Từ Thiếu Khiêm chợt động, đến gần bên tai An Nham, thấp giọng nói: "Nào, quần áo còn lại cậu giúp tôi cởi."

An Nham ngẩn người, liền nghe Từ Thiếu Khiêm mỉm cười nói: "Không phải nói chịu cược chịu nhận thua à? Đêm nay hết thảy đều nghe tôi, đúng không?"

"....." An Nham đành phải xấu hổ rũ mắt, vươn tay nhẹ nhàng cởi bỏ thắt lưng Từ Thiếu Khiêm, đến khi cởi quần lót thấy hình dạng dựng lên của chỗ đó, ngón tay cũng bắt đầu phát run.

https://thuviensach.vn

Từ Thiếu Khiêm nhẫn nại xúc động trong cơ thể, kiên nhẫn chờ An Nham hỗ trợ cởi hết quần áo, lúc này mới bắt lấy tay hắn, nhẹ nhàng đặt vào vị trí đã đứng lên kia.

An Nham tựa như bị bỏng lập tức rụt tay về.

Từ Thiếu Khiêm có chút bất mãn nhẹ nhàng cắn cắn vành tai An Nham, thấp giọng nói: "An Nham, tôi thích cậu, tôi đối với cậu sẽ có nhu cầu về phương diện này... Cậu hẳn là hiểu ý tôi. Cậu hãy nghĩ cho kỹ, có thể tiếp nhận không?"

Hai lần trước, đầu tiên là trong trạng thái vô ý thức do say rượu, lần thứ hai bị chuốc thuốc thần trí mơ màng, hôm nay dưới trạng thái tỉnh táo, chính mắt thấy chỗ đó của Từ Thiếu Khiêm, An Nham chỉ cảm thấy da đầu run lên từng đợt. Dù sao cũng không phải đồng tính luyến ái trời sinh, bị đàn ông tiến vào thân thể, cảm giác vẫn là thoáng có chút không thích ứng.

Bất quá, chỉ cần đối phương là Từ Thiếu Khiêm, hắn nguyện ý đi thử.

Nghĩ đến đây, An Nham liền nhẹ nhàng ôm lấy bả vai Từ Thiếu Khiêm, thấp giọng nói: "Đêm nay tùy ý cậu..."

Từ Thiếu Khiêm lập tức cúi người hôn hắn, ngón tay đồng thời cầm lấy nơi cũng đã có phản ứng của An Nham, tựa như trấn an nhẹ nhàng sờ sờ, bên môi An Nham không khỏi phát ra tiếng rên rỉ thoải mái.

"Ưm..."

https://thuviensach.vn

Âm thanh như vậy không thể nghi ngờ đã cổ vũ Từ Thiếu Khiêm, dù sao đều là đàn ông, đối với nhu cầu sinh lý lẫn nhau hiểu rõ mười phần, động tác của Từ Thiếu Khiêm trong kỹ xảo không thiếu dịu dàng. Không qua bao lâu, bụng An Nham căng thẳng, trực tiếp bắn ra trong tay hắn.

An Nham thở hổn hển thất thần trong chốc lát, khi lấy lại tinh thần, lại phát hiện chân đã bị Từ Thiếu Khiêm tách ra thật lớn, bộ phận làm người ta xấu hổ phía sau kia, bị Từ Thiếu Khiêm đưa vào một ngón tay. Có một ít chất lỏng lạnh lẽo bị nhẹ nhàng vẽ loạn trong cơ thể. Bị vật lạ xâm nhập khiến cho An Nham có chút hoảng hốt, hơi hơi vùng vẫy một chút, lại bị Từ Thiếu Khiêm nhẹ nhàng đè lại.

Ngón tay Từ Thiếu Khiêm gia tăng đến hai ngón, một bên kiên nhẫn đảo loạn, một bên thấp giọng nói: "Đừng lộn xộn, như vậy mới không dễ làm câu bị thương."

An Nham ngừng giãy dụa, lại vẫn cảm cảm thấy tư thế mở rộng thân thể trước mặt Từ Thiếu Khiêm rất khiến người xấu hổ, đành phải quay đầu đi chỗ khác di dời lực chú ý. Từ Thiếu Khiêm làm khúc dạo đầu cực kỳ kiên nhẫn, ở phía sau mở rộng thật lâu, mãi cho đến khi chỗ đó có thể dung chứa ba ngón tay, hắn mới lui ra.

Từ Thiếu Khiêm ôm An Nham ngồi trên người, cố định hai chân hắn bên eo mình, phần eo dùng lực ưỡn một cái, trực tiếp đem chính mình tống vào.

"A..." An Nham bị đau đớn bén nhọn thình lình truyền đến từ phía sau kích thích kêu ra tiếng, muốn tránh ra, lại bị Từ Thiếu Khiêm ôm càng chặt, ngón tay nắm lấy bả vai Từ Thiếu Khiêm của

https://thuviensach.vn

An Nham dùng sức siết chặt, bờ môi bị răng cắn cũng có chút trắng bệch.

"Đau lắm à?"

Từ Thiếu Khiêm dịu dàng hỏi.

An Nham hít sâu, thân thể không thoải mái giật giật, sức nặng thân thể hạ xuống rất thuận lợi cho vật cứng kia đi vào càng sâu.

"....." Sắc mặt An Nham lúc đỏ lúc trắng, há miệng kịch liệt thở hổn hển, ngón tay nắm lấy bả vai Từ Thiếu Khiêm gần như muốn đâm vào xương cốt.

Từ Thiếu Khiêm đau lòng hôn hôn khóe môi hắn, dịu dàng nói: "Nào, thả lỏng bản thân, ôm chặt tôi."

"... Ừm." An Nham vương tay ôm chặt hắn, chủ động dâng môi lên, tự nhiên được Từ Thiếu Khiêm nhiệt tình bắt lấy.

Phía sau thật sự rất đau, An Nham muốn thông qua nụ hôn dời đi đi lực chú ý... Quả nhiên, nụ hôn dịu dàng của Từ Thiếu Khiêm khiến tâm tình hồi hộp của An Nham dần dần thả lỏng, thân thể cũng chậm rãi thích ứng đau đớn ban đầu, phía sau dường như cũng đang bắt đầu thử tiếp nhận kẻ xâm nhập này.

Từ Thiếu Khiêm thấy thời cơ đã đến, liền ôm sát eo An Nham, bắt đầu mãnh liệt va chạm.

"A... A, Thiếu Khiêm... Nhanh, nhanh quá..."

https://thuviensach.vn

An Nham bị tấn công hung mãnh như vậy làm cho thở dốc liên tục, tư thế ngồi trên người hắn, bị hắn gắt gao ôm vào trong ngực căn bản không có bất cứ không gian giãy dụa nào, phía sau liên tiếp bị tiến vào một cách hung ác, lục phủ ngũ tạng gần như sắp bị hắn đâm đến lệch đi.

Lại là một lần dùng lực đâm vào, cũng không biết đụng phải chỗ nào, trong cơ thể đột nhiên dâng lên một loại cảm giác quái dị. Cái cảm giác tê dại cường liệt này tựa như dòng điện chạy thẳng qua não, khiến đầu óc An Nham nhất thời trống rỗng, lỗ chân lông khắp cơ thể cứ như bị cái gì cọ rửa, thoải mái cơ hồ muốn thét chói tai.

"A..." An Nham bị cảm giác kịch liệt làm cho rên rỉ không ngừng, "Thiếu Khiêm, quá, quá sâu... Dừng, dừng một chút..."

Từ Thiếu Khiêm ngừng lại, cố ý dừng gần điểm mẫn cảm mà cọ xát, săn sóc hỏi: "Sao rồi? Đau lắm ư?"

"....." An Nham ôm chặt Từ Thiếu Khiêm, đỏ mặt cắn bả vai Từ Thiếu Khiêm, cảm giác trống rỗng khi đang bị hung hăng trùng kích lại đột nhiên dừng lại khiến gắn khó chịu muốn phát điên, vậy mà Từ Thiếu Khiêm ở thời điểm mấu chốt lại cố ý dừng lại không động nữa, An Nham hung tợn cắn xuống vai hắn một dấu răng, phần eo khó nhịn đong đưa.

"Thiếu Khiêm..." An Nham có chút bất mãn nhẹ giọng kêu.

Từ Thiếu Khiêm bị hắn cắn đến là hưng phấn, thấp giọng nói: "Muốn tôi à?"

https://thuviensach.vn

Câu trả lời của An Nham là trực tiếp dùng môi chặn lại cái miệng đáng ghét của hắn.

Từ Thiếu Khiêm đương nhiên là cực thích An Nham chủ động, nhanh chóng quấn lấy đầu lưỡi An Nham, cho hắn một nụ hôn sâu.

Thấy An Nham toàn thân đều đỏ lên, phần eo càng là bất mãn hoạt động, Từ Thiếu Khiêm không nhịn được cười nói: "An Nham, cậu thật sự rất nhiệt tình." Nói xong lại càng thêm dùng sức đâm vào.

"Ưm ư..." Cơ thể hư không nháy mắt được lấp đầy, tiếng rên rỉ của An Nham thoải mái đến cùng cực, mềm mềm, mang theo khàn khàn khêu gợi, nghe vào trong tai, quả thực là thuốc kích thích có hiệu quả thúc tình.

Từ Thiếu Khiêm thả hắn ngã xuống giường, trực tiếp gác chân hắn lên cao, lại hung ác đâm rút.

"A..." An Nham mặt đỏ như sắp chảy máu, đầu ngón chân cũng thoải mái mà cuộn lại, hai tay ở trên lưng Từ Thiếu Khiêm cào ra từng vệt đỏ, cảm giác hơi hơi đau đớn tê dại như vậy hiển nhiên càng kích thích Từ Thiếu Khiêm, động tác ngày càng kịch liệt, An Nham chỉ cảm thấy cơ thể gần như sắp bị hắn đâm nát...

Hoan ái kịch liệt giằng co thật lâu, Từ Thiếu Khiêm mới rốt cuộc bắn ra.

An Nham cảm nhận chất lỏng nóng bỏng bắn vào trong cơ thể, ý thức được đó là cái gì, sắc mặt đột nhiên vụt đỏ, quay đầu

https://thuviensach.vn

sang chỗ khác kéo chăn lên bọc mình lại, âm giọng bất ổn nói: "Được rồi, sớm, ngủ sớm một chút đi."

Từ Thiếu Khiêm nén cười lôi hắn từ trong chăn ra, "Tôi nhịn lâu như vậy, cậu không cho rằng một lần là đã đủ chứ?"

An Nham kinh ngạc nhìn hắn một cái, còn chưa kịp phản ứng lại, đã bị Từ Thiếu Khiêm trực tiếp lật lại thân thể, lấy tư thế quỳ úp sấp ấn xuống giường, hai tay nâng mông An Nham lên, lại dùng sức xâm nhập.

"A..." An Nham lấy tay che miệng mình, thẹn quá hóa giận nói, "Từ Thiếu Khiêm, cậu... Đừng có quá đáng... Ô ưm..."

Từ Thiếu Khiêm hôn lên cái lưng bóng loáng của An Nham, để lại một chuỗi dấu hôn, hôn dọc lên cổ, sau đó cắn vành tai hắn, thấp giọng nói: "An Nham, cậu nói đêm nay tùy ý tôi, tôi còn muốn."

"....." An Nham hận không thể bóp chết chính mình. Đêm nay tùy ý cậu, câu như thế này làm sao có thể nói lung tung?! Mình vừa rồi có phải chỉ số thông minh trực tiếp rơi xuống giá trị âm hay không?

Từ Thiếu Khiêm một khi đã tùy ý thì quả thực chính là cầm thú, tùy ý một cái... là không dừng lại được.

Bị hắn lấy tư thế sau lưng đòi hỏi triệt để một lần nữa, An Nham quỳ sấp trên giường, hai chân phát run, đầu gối như nhũn ra, thậm chí có cảm giác xương cốt toàn thân cũng sắp rụng rời. Chất lỏng hắn bắn vào trong cơ thể, theo hắn rời khỏi, xấu hổ chảy ra từ

https://thuviensach.vn

phía sau, dọc bắp đùi chảy xuống giường. Mặt An Nham nhất thời đỏ đến gần như muốn nổ tung.

Từ Thiếu Khiêm lúc này mới lật An Nham lại hôn xuống, nhẹ nhàng ôm vào trong lòng, cúi người cho An Nham một nụ hôn dịu dàng như là an ủi, thấp giọng nói: "An Nham, tôi yêu cậu."

Giọng nói thâm tình như vậy, khiến trái tim An Nham khẽ rung động, chủ động vươn tay ôm eo Từ Thiếu Khiêm, dán mặt vào trước ngực hắn, nghe tiếng tim đập hữu lực của hắn.

Từ Thiếu Khiêm trầm mặc trong chốc lát, mới thấp giọng hỏi: "Đây chính là câu trả lời cậu muốn cho tôi? Đem thân cùng tâm mình, tất cả đều cho tôi?"

An Nham ngẩng đầu liếc mắt nhìn hắn, "Cậu không hài lòng?"

Từ Thiếu Khiêm mỉm cười nói: "Rất vừa lòng." Dừng một chút, "Bất quá, cậu xác định trước cậu sẽ không giành được cúp Ảnh đế, xác định tôi sẽ đưa ra yêu cầu như vậy?"

An Nham nghĩ nghĩ, mới nhẹ giọng nói: "Nói tôi thành công nhận được giải thưởng, thua chính là cậu, tôi cũng có thể đưa ra yêu cầu với cậu."

Từ Thiếu Khiêm dùng cằm nhẹ nhàng cọ cọ mái tóc mềm mại của An Nham, "Ừ. Nói xem nào, nếu thua là tôi, cậu sẽ muốn cái gì?"

https://thuviensach.vn

An Nham ngẩng đầu lên nhìn Từ Thiếu Khiêm, nghiêm túc nói: “Tôi muốn... Cũng chỉ có cậu.”

Từ Thiếu Khiêm sửng sốt một chút, sau đó dùng sức hôn An Nham.

Đúng vậy, ván cược này, dù cho cuối cùng là ai thua, kết quả vẫn đều giống nhau. Hắn muốn chỉ có An Nham, mà An Nham muốn cũng chỉ có hắn... Thắng người kia, yêu cầu đưa ra sẽ chỉ là một: Vĩnh viễn ở lại bên cạnh tôi.

Ván cược này là bí mật của riêng họ, kết quả ván cược, lại là sự ăn ý tâm linh tương thông.

Từ Thiếu Khiêm đột nhiên thấy rất cảm động, hắn hoàn toàn không nghĩ tới, chỉ là một ván cược đơn giản, An Nham cư nhiên ghi tạc trong lòng tròn suốt tám năm. Thì ra, trong bất tri bất giác, hắn ở trong lòng An Nham, cư nhiên quan trọng đến độ không thể bỏ qua như thế.

Vậy là đã đủ rồi...

Nghe được hắn chính miệng nói, tôi cũng yêu cậu, tôi muốn cũng chỉ có cậu... Thật sự vậy là đủ rồi.

Từ Thiếu Khiêm dùng sức buộc chặt cánh tay ôm lấy An Nham, chặt đến cơ hồ muốn khảm toàn bộ đối phương vào trong cơ thể.

An Nham cũng chủ động ôm lại hắn, an tâm thiếp đi. Trước khi ngủ, còn hơi chút mơ hồ nghĩ, vòng tay của Thiếu Khiêm thật sự

https://thuviensach.vn

khiến người ta cảm thấy đặc biệt yên tâm... Về sau mỗi sớm tỉnh dậy, liệu có thể đều nhìn thấy khuôn mặt Từ Thiếu Khiêm đầu tiên hay không? Nghĩ đến đây, khóe môi An Nham liền nhịn không được hơi hơi giương lên.

Cảm giác hạnh phúc thật là chân thật.

Hắn và Thiếu Khiêm, rốt cục cũng có thể gần bên nhau, rốt cục không lỡ mất nhau.

Chương 65

Sáng sớm hôm sau khi tỉnh lại, quả nhiên liếc mắt nhìn đã thấy khuôn mặt Từ Thiếu Khiêm, được hắn dịu dàng ôm vào trong ngực, cả một đêm ngủ đặc biệt ngon giấc, tỉnh lại cũng thấy tinh thần đặc biệt tốt, An Nham tâm tình tốt lại gần hôn lên mặt Từ Thiếu Khiêm, cười nói: "Sớm."

Từ Thiếu Khiêm cũng mỉm cười một cái, dịu dàng nói: "Ngủ đủ chưa, nếu chưa đủ thì ngủ tiếp lát nữa."

An Nham nói: "Không cần, ngủ no lắm rồi."

Xốc chăn lên đứng dậy, thấy trên người nơi nơi phủ đầy dấu hôn, An Nham không nhịn được hơi hơi đỏ tai. Tối hôm qua hiển nhiên đã được Từ Thiếu Khiêm cẩn thận thu dọn, đằng sau hình như còn bôi thuốc, cảm giác rất là nhẹ nhàng khoan khoái. Thân thể không có quá nhiều không thoải mái, chỉ là bị hắn lấy tư thế quỳ sấp đòi hỏi rất lâu, phần eo bủn rủn vô cùng.

https://thuviensach.vn

An Nham vừa vươn tay muốn bóp bóp eo một cái, Từ Thiếu Khiêm liền chủ động ngồi dậy, nhẹ nhàng sờ sờ tóc An Nham, thấp giọng nói: "Lại đây, tôi giúp cậu mát xa một lúc."

An Nham cũng không khách khí, ghé vào trong lòng hắn, để hắn nhẹ nhàng mát xa phần eo.

Bàn tay Từ Thiếu Khiêm nắm giữ độ mạnh yếu đặc biệt tốt, cơ thịt cứng ngắc ở eo dưới động tác mát xa dịu dàng của hắn chậm rãi thả lỏng, An Nham được mát xa rất là thoải mái, nheo mắt lại như con mèo lười ghé vào trong lòng Từ Thiếu Khiêm không chịu đứng lên.

Từ Thiếu Khiêm khẽ cười cười, tựa như vuốt lông nhẹ nhàng vuốt ve mái tóc mềm mại của hắn, thấp giọng nói: "Đằng sau còn đau không?"

Đôi tai An Nham càng đỏ, trầm mặc trong chốc lát, mới nói: "Vẫn tốt... không quá đau."

Từ Thiếu Khiêm nói: "Ừ, xem ra cường độ như tối qua, cậu vẫn là có thể tiếp nhận?"

An Nham sửng sốt một cái, ngẩng đầu nhìn Từ Thiếu Khiêm nói: "Chẳng lẽ cậu còn có cường độ cao hơn?"

Từ Thiếu Khiêm nghiêm túc nói: "Cậu dù sao cũng là lần đầu tiên ở trạng thái thanh tỉnh, tối hôm qua tôi đã thu liễm lắm rồi."

https://thuviensach.vn

An Nham trừng Từ Thiếu Khiêm nói: "Đây mà gọi là thu liễm?! Vậy cậu lúc không thu liễm là muốn thế nào?"

Từ Thiếu Khiêm nhẹ nhàng đẩy mắt kính trên sống mũi, mỉm cười nói: "Về sau cậu sẽ biết."

"....." An Nham nhất thời có chút hối hận. Tại sao lại cảm thấy mình đang tự đào hố chôn mình?

Dù sao, An Nham cũng không hối hận được, hôm nay hắn bị Từ Thiếu Khiêm ép buộc đến căn bản không có sức lực xuống giường, ngày kế vừa có thể xuống giường đi lại, kết quả Từ Thiếu Khiêm đột nhiên từ trong túi áo rút ra hai tấm vé máy bay, nói: "An Nham, theo tôi đi New York một chuyến đi."

An Nham nghi hoặc nói: "Cậu đi New York làm gì?"

Từ Thiếu Khiêm nghiêm túc nói: "Tôi muốn qua chi nhánh công ty bên kia xử lý công việc, có lẽ phải ở lại bên kia ít nhất một tháng, tôi muốn cậu đi cùng với tôi." Nói xong lại nhẹ nhàng cúi đầu hôn xuống trán An Nham, "Tôi muốn ngày nào cũng có thể nhìn thấy cậu."

"....." Vừa nghĩ đến sẽ phải tách hắn ra tròn một tháng, An Nham cũng có chút không nỡ, may mà hiện tại là tháng mười hai cuối năm, hoạt động năm nay cơ bản đã kết thúc, công ty theo thường lệ cho hắn nghỉ đến sau Tết âm lịch, Tết âm lịch đầu tiên hai người ở bên nhau, cùng Thiếu Khiêm ra nước ngoài đón tết, có vẻ cũng không tệ.

An Nham hạ quyết tâm, "Được rồi, tôi đi với cậu! Nhưng mà tôi phải nói một tiếng với anh hai bọn họ."

https://thuviensach.vn

Kỳ thật hiện tại An Lạc và An Trạch đã chuyển ra ngoài ở, ông nội lại thích ở trong viện an dưỡng cả ngày đáng bài chơi cờ với các ông các bà, lười về An gia quản lý, tất niên gì đó, An Nham có về nhà hay không thật đúng là cũng không có gì khác nhau.

Quả nhiên, An Trạch vừa nghe An Nham muốn đi Mỹ với Thiếu Khiêm, liền trực tiếp gật đầu đồng ý, thấp giọng nói: "Về trước tháng hai là được, ngày nghỉ tết âm lịch tùy anh sắp xếp."

"Rõ thưa An tổng!" An Nham cúp điện thoại, cười nhìn về phía Từ Thiếu Khiêm nói, "An Trạch nhà tôi thật sự là càng ngày càng có khí thế ông chủ."

An Trạch vất vả Từ Thiếu Khiêm đồng cảm vô cùng, phải tiếp quản công ty to như vậy, lại còn quản lý công ty đến gọn gàng ngăn nắp cũng không phải là chuyện dễ dàng. Nếu giao An gia vào tay tiểu hỗn đản An Nham này, không quá một tháng chắc chắn là đã có thể đóng cửa.

Nghĩ đến đây, ánh mắt Từ Thiếu Khiêm nhìn về phía An Nham không khỏi càng thêm dịu dàng hơn chút, "An Trạch bọn họ tự có chuẩn bị cho năm mới, cậu theo tôi đi Mỹ, tết âm lịch năm nay chúng ta hai người đón riêng."

"Được!" An Nham gật gật đầu, lại hỏi: "Đúng rồi, chuyến bay mấy giờ chiều?" Mắt nhìn thời gian trên vé máy bay, An Nham lập tức đẩy Từ Thiếu Khiêm ra ngoài cửa, "Chỉ còn hai tiếng rưỡi, mau đi thu dọn hành lý đi... Nhanh lên!"

Từ Thiếu Khiêm bị An Nham đuổi ra khỏi phòng, An Nham cũng bắt đầu tay chân lanh lẹ thu dọn hành lý, hộ chiếu chứng minh

https://thuviensach.vn

thư thẻ tín dụng, quần áo để thay... Thời điểm lục tung lên, thuận tay lôi ra một chiếc khăn quàng cổ, nhìn họa tiết quen thuộc trên chiếc khăn, là cái Từ Thiếu Khiêm tặng mình khi sinh nhật kia, An Nham trong lòng ấm áp, vội vàng quàng chiếc khăn này lên quanh cổ.

Hai người cùng nhau đến sân bay, đang muốn qua cửa an ninh, trong đám người đột nhiên một trận rối loạn, chỉ thấy vài phóng viên vác máy quay vọt tới trước mặt hai người, thi nhau hỏi: "An Nham, anh đang muốn cùng Từ Thiếu Khiêm ra nước ngoài à?" "Các anh thực sự ở bên nhau?" "Các anh là đang xuất ngoại nghỉ phép sao?"

An Nham đeo kính râm rất lớn, khuôn mặt trắng nõn bị mắt kính che đi hơn phân nửa, chỉ để lộ đường cằm xinh đẹp và đôi môi nhạt màu, rất có phong độ nói với mấy phóng viên: "Đúng vậy, tôi muốn theo người yêu đi nước ngoài hưởng tuần trăng mật, chúng tôi ở bên nhau rất hạnh phúc, cảm ơn mọi người quan tâm, chúc mọi người tết âm lịch vui vẻ trước."

"....." Mấy phóng viên nhất thời ngây như phỗng.

An Nham nhân cơ hội giữ chặt tay Từ Thiếu Khiêm, nhanh chóng đi vào cửa kiểm tra an ninh, mãi cho đến khi qua cửa đăng ký kiểm tra an ninh đến phòng nghỉ, An Nham mới nhẹ nhàng thở ra một hơi thật dài, hơi buồn bực nói: "Ài, nhóm chó săn này thật phiền á, đi đến đâu cũng có thể bị bọn họ bắt được, cứ như bị người theo dõi giám sát ấy, thật khó chịu."

Nhìn dáng vẻ hơi cau mày của An Nham, Từ Thiếu Khiêm nhịn không được nhẹ nhàng cầm tay hắn, thấp giọng an ủi nói: "Giới giải trí chính là như vậy, không cần để ý đến bọn họ." Câu nói ứng phó phóng viên vừa rồi kia của An Nham khiến tâm tình Từ

https://thuviensach.vn

Thiếu Khiêm thực sự rất sung sướng... Tôi muốn theo người yêu đi nước ngoài hưởng tuần trăng mật... Hắn dùng từ "người yêu" này. Từ Thiếu Khiêm rất thích, rất vừa lòng xưng hô như vậy.

An Nham cúi đầu trầm mặc một lát, một ý định nào đó dưới đáy lòng, dần dần càng trở nên kiên định.

Rất nhanh, trong radio liền thông báo đăng ký, hai người một trước một sau lên máy bay, An Nham ở trên máy bay ngủ một mạch, lúc tỉnh lại cư nhiên đã đến New York.

Từ sân bay đi ra, tiếp đón lại là Từ Thiếu Bạch, đưa mắt nhìn An Nham, lễ phép vươn tay: "An Nham, đã lâu không gặp."

An Nham bắt tay cậu ta một cái, trước kia luôn cảm thấy Từ Thiếu Bạch hình như có một loại địch ý kỳ quái với mình, nhưng lần này, An Nham đột nhiên cảm thấy Từ Thiếu Bạch có vẻ như hữu hảo hơn không ít với mình?

Từ Thiếu Bạch đưa hai người đến một nhà hàng Tây, mời bọn họ một bữa, sau đó mới lái xe đưa hai người đến một biệt thự tư nhân.

Thấy Từ Thiếu Khiêm lấy chìa khóa ra, An Nham không nhịn được kinh ngạc nói: "Đây là nhà của cậu?"

Từ Thiếu Khiêm gật gật đầu: "Lúc trước vốn quyết định đến chi nhánh công ty bên Mỹ không về nước nữa, cho nên tôi nhờ Quốc Nguyên mua giúp ngôi nhà này."

https://thuviensach.vn

"À..." An Nham có chút xấu hổ, lúc trước Từ Thiếu Khiêm muốn đi Mỹ không trở về nữa, chính là do một câu "Đồng tính luyến ái ghê tởm" của hắn đuổi đi, sao có thể dự đoán được hôm nay, mình cư nhiên cũng yêu hắn, cũng bởi vì hắn mà biến thành đồng tính luyến ái, quả nhiên là nói không thể nói lung tung, tự làm bậy không thể sống.

Từ Thiếu đỗ xe ở gara, sau đó mới xoay người trở lại, đưa chìa khóa xe và giấy chứng nhận cho Từ Thiếu Khiêm: "Anh, anh ở New York cứ lái chiếc xe này đi, đây là chìa khóa và giấy phép lái xe, trong xe có hệ thống định hướng mới nhất."

Từ Thiếu Khiêm gật gật đầu, "Cảm ơn."

Từ Thiếu liếc mắt nhìn An Nham, mỉm cười nói: "Vậy em về trước, hai vị cứ tự nhiên."

Chờ cậu ta đi xong, An Nham mới hiếu kỳ nói: "Em trai cậu hình như thay đổi rất nhiều a, tôi rốt cục cảm thấy cậu ấy một chút cũng không giống tiểu Thiếu Bạch yếu ớt lắm bệnh trước đây..."

Từ Thiếu Khiêm cười cười nói: "Nó tốt nghiệp đại học, đã bắt đầu đi làm, đương nhiên sẽ thành thục hơn rất nhiều." Nói rồi xoa xoa tóc An Nham, "Đừng tò mò, vào nhà đi."

Hai người vào trong nhà, An Nham lúc này mới phát hiện, bố trí ngôi biệt thự này cư nhiên giống căn của mình trong nước kia như đúc.

Thiếu Khiêm bố trí nơi này thành dáng vẻ kia, hiển nhiên là lúc trước thời điểm chuân bị đi Mỹ đã tính toán muốn ở lại đây lâu dài.

https://thuviensach.vn

Tâm tình An Nham nhất thời có chút phức tạp, đi dạo một vào trong nhà, quay đầu đi đến trước mặt Từ Thiếu Khiêm nói: "Thiếu Khiêm, nói thật, biệt thự tôi mua lúc trước kia... trang trí bên trong, có phải do cậu mời người đến làm?"

Từ Thiếu Khiêm thấp giọng nói: "Là tôi dựa theo sở thích của cậu, tự mình thiết kế."

"....." Quả thế!

An Nham nhất thời cực kỳ cảm động. Sự thấu hiểu của nam nhân trước mặt này đối với hắn, thậm chí so với bản thân hắn còn sâu sắc hơn, hình thước gia cụ yêu thích, màu sắc tấm rèm... Thiếu Khiêm đều biết hết tất cả, toàn bộ trang trí trong ngôi nhà khiến An Nham vô cùng yêu thích, cư nhiên là danh tác hắn tự mình thiết kế?!

An Nham đi tới ôm chặt lấy Từ Thiếu Khiêm, dùng đầu cọ cọ cằm hắn.

Động tác thận mật giống như làm nũng này, khiến dục hỏa trong lòng Từ Thiếu Khiêm phừng một phát bùng lên, ôm chặt eo An Nham, hạ giọng nói: "Cậu ở trên máy bay ngủ lâu như vậy, giờ không quá buồn ngủ nữa đúng không?"

An Nham một chút cũng không nhận thấy được nguy hiểm nghiêm túc gật gật đầu, nói: "Ừ, trên máy bay ngủ nhiều lắm rồi, tôi một chút cũng không buồn ngủ."

Từ Thiếu Khiêm mỉm cười: "Thế thì chúng ta làm chuyện khác đi..."

https://thuviensach.vn

An Nham còn chưa kịp phản ứng, đã bị hắn trực tiếp kéo vào phòng ngủ.

"Ây, Thiếu Khiêm..."

An Nham muốn đứng dậy, lại bị Từ Thiếu Khiêm dùng sức áp về lại trên giường, Từ Thiếu Khiêm nhanh chóng cởi chiếc khăn choàng quen thuộc trên cổ An Nham xuống, bắt chéo hai tay hắn với nhau, gắt gao trói chặt.

"..." An Nham nhất thời hối hận muốn chết!

Lúc ra khỏi cửa cố ý đeo chiếc khăn mà hắn tặng, kết quả bị hắn ngay tại hiện trường tháo xuống dùng làm đạo cụ! Quả nhiên là tự làm bậy không thể sống! An Nham chống cự một chút, phát hiện chiếc khăn này buộc thật sự có kỹ xảo, cổ tay cũng không đau, nhưng thế nào cũng không giãy ra được.

An Nham có chút hoảng hốt nói: "Thiếu Khiêm, buông, cậu, cậu làm cái gì vậy?"

"Đã sớm muốn làm vậy với cậu, trước kia cũng thường xuyên mơ thấy cảnh tượng như vậy." Từ Thiếu Khiêm ghé sát lại, thấp giọng nói, "Cậu giúp tôi làm tròn giấc mộng nhé? Được chứ?"

Hắn cư nhiên thường xuyên ở trong mộng... làm vậy với mình?

Mặt An Nham đột nhiên đỏ bừng lên, đối diện với ánh mắt thâm thúy chứa đựng dục vọng chiếm hữu mãnh liệt của nam nhân,

https://thuviensach.vn

nhớ tới điên cuồng tối hôm trước của người này, thậm chí ngay đến lưng cũng không khỏi run rẩy, nơi bên trong cơ thể từng bị hắn hung ác đâm xuyên, thậm chí có chút mong chờ xấu hổ.

Từ Thiếu Khiêm ghé sát lại, mỉm cười nói: "Cậu hôm nay lúc ứng phó phóng viên, không phải đã nói muốn theo tôi ra nước ngoài hưởng tuần trăng mật à? Chúng ta hưởng thụ thật tốt... tuần trăng mật đi."

An Nham nghe thanh âm trầm thấp của hắn, chỉ cảm thấy da đầu một đợt run lên, khẩn trương nói: "Tuần, tuần trăng mật? Tôi, tôi chỉ là thuận miệng nói bừa... Đám phóng viên này rất đáng ghét, tôi lung tung bịa cớ thôi... A....."

An Nham nói năng lộn xộn muốn đáng lạc hướng, lại bị Từ Thiếu Khiêm trực tiếp cởi quần, cúi người ngậm lấy nơi mẫn cảm.

Hai chân bại lộ trong không khí, trang phục nửa người trên vẫn kín kẽ hoàn chỉnh, tay lại bị khăn quàng cổ buộc lại, tư thế như vậy khiến An Nham vô cùng xấu hổ, bị Từ Thiếu Khiêm dùng miệng liếm mút, mặt hắn nhanh chóng đỏ lên, hai chân cũng bắt đầu hơi hơi phát run.

"Thiếu Khiêm... Đừng, đừng như vậy... Ngô ưm....."

Cảm giác được khoang miệng ấm áp bao bọc quả thực là như lên thiên đường!

Nuốt phun đầy kỹ xảo của Từ Thiếu Khiêm khiến cho cảm quan toàn thân An Nham nháy mắt bị kéo lên tới đỉnh điểm, An

https://thuviensach.vn

Nham xấu hổ không để đâu cho hết, hai tay bị trói lên đỉnh đầu nhanh chóng nắm lấy mép khăn, hé miệng hổn hển thở dốc.

"Ngô... ưm a....."

Dưới sự ra sức của Từ Thiếu Khiêm, An Nham rốt cục buông vũ khí đầu hàng, chất lỏng nóng hổi bắn hết vào trong miệng hắn, nhìn chất lỏng màu trắng lưu lại bên môi Từ Thiếu Khiêm, An Nham toàn thân đều đỏ bừng lên vì xấu hổ.

Từ Thiếu Khiêm vươn đầu lưỡi nhẹ nhàng liếm liếm khóe môi, cúi người nói thầm bên tai An Nham: "Chúng mình cùng hưởng mấy ngày tuần trăng mật đi."

"..." An Nham đỏ mặt nói, "Cậu, cậu muốn hưởng như thế nào?"

Từ Thiếu Khiêm mỉm cười: "Đương nhiên là ngọt ngào thế nào thì hưởng thế ấy." Nói xong liền mở ngăn kéo bên cạnh lấy ra tuýp thuốc bôi trơn, bôi một lượng lớn vào phía sau An Nham, kiên nhẫn trượt trượt vài cái, sau đó mới cởi quần, đem phân thân đã sớm sưng to không chịu nổi dùng sức sáp nhập.

"Ví như, hiện tại..." Từ Thiếu Khiêm hơi thở bất ổn nói, hơi hơi điều chỉnh phần eo một chút, nhẹ nhàng rời khỏi, sau đó đâm vào càng sâu, "Có thể ôm cậu như vậy... Tôi đã cảm thấy thật hạnh phúc... An Nham."

Cảm giác quen thuộc trong cơ thể trỗi dậy, An Nham đỏ mặt, hai chân run nhè nhẹ kẹp lấy eo hắn, không để ý xấu hổ hé miệng nhẹ nhàng thở dốc.

https://thuviensach.vn

“Ưm... Thiếu Khiêm... Sâu, sâu quá.....”

An Nham căn bản không biết bản thân đang kêu loạn cái gì, Từ Thiếu Khiêm nhiệt tình tra tấn làm hắn gần như muốn hỏng mất.

Bởi vì biết rõ người này sẽ không thương tổn mình, cho nên dù bị hắn trói hai tay lại, cũng không có một chút sợ hãi, thủ đoạn tình thú nho nhỏ như này, thế nhưng lại khiến An Nham vô cùng mẫn cảm, trong hồi hộp không hiểu sao sinh ra một loại cảm giác run rẩy kỳ quái.

Từ Thiếu Khiêm trên máy bay cũng đã ngủ đủ, hơn nữa còn thay đổi múi giờ, ban đêm ngủ không yên, vừa lúc có thể làm một chút chuyện. Vì thế, buổi tối hôm nay, hai người thay đổi tư thế lăn giường mấy lần. Mãi đến cuối cùng cả hai đều trong tình trạng kiệt sức mới chịu ngừng lại.

Hai người sóng vai nằm trên giường, Từ Thiếu Khiêm tháo bỏ hai tay An Nham, nhìn đường vết hơi hơi phiếm hồng nơi cổ tay, không nhịn được đau lòng kéo tay hắn đến bên môi, tinh tế liếm hôn chỗ bị hằn đỏ: “Đau không?”

An Nham bị hắn hôn phát ngượng, nhẹ giọng nói: “Không đau.”

Muốn rút tay về, lại bị hắn giữ chặt không buông, Từ Thiếu Khiêm từ trong ngăn kéo tủ đầu giường lấy ra một chiếc hộp tinh xảo, mở ra đưa đến trước mặt An Nham, nghiêm túc nói: “An Nham... Chúng mình kết hôn đi?”

“...” An Nham khiếp sợ nhìn hắn, chiếc nhẫn cầm trong lòng bàn tay lòe lòe tỏa sáng, biểu tình trên mặt Từ Thiếu Khiêm cũng

https://thuviensach.vn

hoàn toàn nghiêm túc, An Nham chỉ cảm thấy trong nháy mắt có thứ gì đó lấp đầy lồng ngực, tầm mắt một trận mơ hồ, một câu cũng không nói nên lời.

Từ Thiếu Khiêm ngữ khí dịu dàng nói: "Tôi yêu cậu, là kiểu yêu muốn cùng cậu nắm tay nhau đến già... Lần này đưa cậu đến Mỹ, căn bản không phải đi họp gì hết, mục đích chân chính, kỳ thực là muốn cầu hôn cậu. Nếu cậu đồng ý, chúng ta liền đăng ký kết hôn ngay tại đây."

"..."

"Về sau, cậu chỉ có tôi, tôi cũng chỉ có cậu... Chúng ta vĩnh viễn không phản bội nhau, được không?"

Nghe âm thanh ôn nhu của Từ Thiếu Khiêm, đáy lòng An Nham đột nhiên cảm động tới tột đỉnh, không ngờ Từ Thiếu Khiêm đã suy tính lâu dài như vậy, lo lắng chu đáo như vậy, mình mới chỉ ao ước được ở bên cạnh hắn, chứ còn chưa nghĩ đến chuyện hai người có thể chính thức kết hôn...

Kết hôn? Quá tốt a!

Có thể cùng người mình yêu nhất quang minh chính đại kết hôn, mình có lý do gì mà không đáp ứng cơ chứ?

An Nham nhìn chiếc Từ Thiếu Khiêm nắm trong lòng bàn tay, cười cười nói: "Được, chúng mình kết hôn!"

Từ Thiếu Khiêm kích động gắt gao ôm chặt hắn vào trong ngực, thời điểm đeo nhẫn lên tay An Nham, ngón tay thậm chí còn

https://thuviensach.vn

hơi hơi phát run.

Vốn đã làm tốt chuẩn bị ép hôn, nào ngờ An Nham sẽ đáp ứng rõ ràng như vậy.

An Nham vừa mới qua cao trào, trên người có loại hơi thở lười biếng khác biệt, toàn thân trải đầy dấu hôn mà mình lưu lại, trên tay còn đeo chiếc nhẫn khắc một chữ "Khiêm"... Từ Thiếu Khiêm biết, An Nham mà hắn đã yêu suốt nhiều năm, từ hôm nay trở đi, rốt cục triệt triệt để để, hoàn hoàn toàn toàn thuộc về mình.

Đương nhiên, hắn cũng thuộc về An Nham.

Bọn họ chỉ thuộc thuộc về nhau, bọn họ là duy nhất của nhau.

Cảm giác được hai tay An Nham nhẹ nhàng ôm trả, đáy lòng Từ Thiếu Khiêm, rốt cục bị cảm giác hạnh phúc hoàn toàn tràn ngập.

Chương 66

Buổi chiều hôm sau, Từ Thiếu Khiêm đưa An Nham đến một nhà thờ nơi ngoại ô thành phố New York, tiến hành một buổi hôn lễ và nghi thức tuyên thệ đơn giản. Từ Thiếu Bạch nhìn hình bóng Từ Thiếu Khiêm và An Nham tay trong tay đi vào nhà thờ, khóe môi rốt cục hơi hơi cong lên ý cười.

Anh hai và An Nham thực sự đã ở bên nhau, không còn bất luận kẻ nào có thể tách bọn họ ra nữa, tất cả mọi người đều biết

https://thuviensach.vn

quan hệ của bọn họ… Cho nên, Mạc Dương, anh cũng nên triệt để hết hy vọng, đúng không?

Hai người bí mật kết hôn, không có bất kỳ ai đến xem lễ, nhưng dù vậy, An Nham vẫn là có chút hồi hộp.

Kết hôn a… Đây cũng không phải là nói giỡn, đây quả thực chính là gửi gắm nửa đời sau của mình.

Trước kia, thời điểm đối mặt với vô số câu hỏi của phóng viên cũng chưa từng căng thẳng như bây giờ, nhưng hôm nay, chỉ là nắm tay Từ Thiếu Khiêm đi vào nhà thờ, lòng bàn tay An Nham đã hồi hộp đến chảy ra một tầng mồ hôi tinh mịn.

Hai người đứng trước mặt cha sứ, bắt đầu nghi thức tuyên thệ.

"Từ Thiếu Khiêm tiên sinh, anh có đồng ý kết hôn với An Nham, dù là giàu sang hay nghèo khó, dù là khỏe mạnh hay bệnh tật, anh vẫn sẽ mãi mãi sát cánh bên cậu ấy, vĩnh viễn không rời không bỏ hay không?"

Từ Thiếu Khiêm quay đầu nhìn An Nham, nghiêm túc nói: "Tôi đồng ý."

"An Nham tiên sinh, anh có đồng ý kết hôn với Từ Thiếu Khiêm, dù là giàu sang hay nghèo khó, dù là khỏe mạnh hay bệnh tật, anh vẫn sẽ mãi mãi sát cánh bên cậu ấy, vĩnh viễn không rời không bỏ hay không?"

https://thuviensach.vn

An Nham cũng nhìn vào mắt Từ Thiếu Khiêm, nghiêm túc nói: “Tôi đồng ý.”

Hai người nhìn nhau một lát, đồng thời mỉm cười. Từ Thiếu Khiêm lấy chiếc nhẫn đã sớm chuẩn bị ra, nhẹ nhàng cầm tay An Nham, thật cẩn thận đeo nhẫn lên tay hắn, An Nham cũng kéo tay Từ Thiếu Khiêm, đeo chiếc nhẫn có khắc chữ ”Nham” lên ngón áp út của hắn.

Đôi nhẫn màu bạc nhẹ nhàng va chạm, phát ra tiếng vang rất nhỏ,

Từ Thiếu Khiêm vươn cánh tay, dùng sức ôm An Nham vào trong ngực, thấp giọng nói: “Tôi yêu cậu.”

Câu trả lời của An Nham là trực tiếp lại gần hôn lên môi Từ Thiếu Khiêm.

Từ Thiếu Khiêm thích chết động tác hỗn hợp cả thẹn thùng lẫn nhiệt tình này của An Nham, thuận thế ôm sát eo hắn, làm sâu nụ hôn.

Thời điểm hai người từ nhà thờ đi ra, đã là lúc chạng vạng, ánh hoàng hôn phủ lên toàn bộ nhà thờ một tầng ánh sáng rám vàng, An Nham quay đầu nhìn thoáng qua nhà thờ đã chứng kiến hôn lễ của hắn và Từ Thiếu Khiêm, nhịn không được khẽ mỉm cười, nắm tay Từ Thiếu Khiêm, cười tủm tỉm nói: “Thiếu Khiêm, chúng ta vụng trộm kết hôn như vậy, cứ như là bỏ trốn ấy.”

Từ Thiếu Khiêm cũng khẽ cười cười, ánh mắt dịu dàng nhìn An Nham nói: “Sau khi về nước tôi làm chủ, mời gia đình cậu dùng bữa.”

https://thuviensach.vn

An Nham hơi hơi rầu rĩ nói: "Tôi căn bản chưa thông báo gì cho họ đã vụng trộm kết hôn với cậu, cậu nói, liệu ông nội tôi mà biết, có thể mắng tôi hay không?"

"Sợ gì." Từ Thiếu Khiêm nhẹ nhàng nắm chặt tay An Nham, "Cứ để bọn họ mắng tôi là được, có tôi gánh vác."

Ngữ khí bao che khuyết điểm rõ ràng của nam nhân khiến đáy lòng An Nham đột nhiên dâng lên một trận ấm áp. Hai người cùng nhau đi về phía trước, An Nham cũng nắm chặt tay Từ Thiếu Khiêm, nhẹ giọng nói: "Kết hôn rồi, bước tiếp theo bình thường là làm cái gì?"

Từ Thiếu Khiêm đáp: "Đương nhiên là hưởng tuần trăng mật."

An Nham cúi đầu làm bộ lơ đãng nói: "À, vậy chúng ta đi hưởng tuần trăng mật đi."

Từ Thiếu Khiêm quay đầu nhìn hắn: "Cậu muốn đi đâu?"

An Nham nghĩ nghĩ, hơi hơi đỏ mặt, nói: "Trước kia tôi từng nghĩ, nếu tương lai có một ngày lấy được vợ tốt, sau tân hôn sẽ đưa đối phương đi Châu Âu hưởng tuần trăng mật… Hay là, chúng ta đi Phần Lan đi, hiện tại đúng lúc là mùa đông, tôi nghe nói cảnh tuyết bên kia khá là đẹp."

Quả nhiên, An Nham từ nhỏ đã thích tuyết, lần này được ngày nghỉ hiếm có, đúng dịp có thể theo hắn đi ngắm tuyết.

https://thuviensach.vn

Từ Thiếu Khiêm hơi hơi giương môi, nói: "Được, đi Phần Lan đi."

Vì thế hai người lại thu dọn hành lý, tức tốc tiến đến Phần Lan.

An Nham cố ý đặt phòng tình nhân trong một khách sạn có chất lượng khá tốt, lúc hai người đến nơi cũng vừa dịp trời đổ tuyết, đẩy cửa sổ lớn sát đất ra, là có thể trực tiếp thưởng thức cảnh tuyết tráng lệ như thế giới được khắc bằng băng tuyết.

Sau khi dàn xếp ổn thoả, hai người đều mặc áo lông thật dày, ở nơi đất khách quê người căn bản không cần lo lắng bị người nhận ra, An Nham ngay cả sản phẩm thiết yếu khi ra ngoài như kính râm linh tinh đều lược bớt, chỉ quàng một chiếc khăn, đi ra ngoài tìm một bãi tuyết sạch sẽ, liền hưng phấn chạy đến chơi đạp tuyết tạo dấu chân.

Từ Thiếu Khiêm không nhịn được nhớ lại cảnh tượng lần đầu nhìn thấy hắn trước đây, cũng là mùa đông tuyết rơi lớn như vậy, hắn đến An gia làm khách bị gia khoả bướng bỉnh kia ném một quả cầu tuyết vào mặt. Giờ phút này, nhìn tuyết cầu trong tay và tươi cười sáng lạn trên mặt An Nham, đáy lòng Từ Thiếu Khiêm không khỏi tràn ngập dịu dàng.

Người này cư nhiên đã hoàn toàn thuộc về mình… Đến bây giờ thậm chí vẫn có chút không thể tin.

Ngay lúc Từ Thiếu Khiêm còn đang đăm chiêu, An Nham một quả cầu tuyết ném đến, Từ Thiếu Khiêm không kịp tránh, nhất thời bị ném cho hoa tuyết đầy mặt. Từ Thiếu Khiêm nhíu nhíu mày, xoay người đi về phía An Nham.

https://thuviensach.vn

An Nham thấy hắn hùng hổ xông tới, lập tức xoay người muốn chạy trốn, lại bị Từ Thiếu Khiêm bắt lấy cổ tay, dùng sức lôi kéo, ấn vào dưới một thân cây,

Tuyết đọng trên cây rào rào rơi xuống, An Nham bị dính tuyết đến rụt cổ, nhìn Từ Thiếu Khiêm nói: "Không tức giận đó chứ? Tôi chỉ là đột nhiên nghĩ đến cảnh tượng lần đầu tiên nhìn thấy cậu, muốn ôn lại một chút mà thôi…." thấy Từ Thiếu Khiêm biểu tình nghiêm túc, kính mắt cũng bị đánh lệch, An Nham hơi chột dạ nói, "Khụ khụ, xin lỗi."

Từ Thiếu Khiêm tháo kính mắt xuống cho vào túi áo, sau đó ghé sát vào môi An Nham, thấp giọng nói: "Hôn tôi."

"… Hả?" An Nham cảm thấy kịch bản hình như có chút không đúng?

"Giải thích thì phải có thành ý." Từ Thiếu Khiêm vươn tay nhẹ nhàng nhéo nhéo mặt An Nham, "Một câu xin lỗi sao đủ?"

"…"

"Hôn tôi, không thì đêm nay…"

An Nham lập tức thức thời dâng môi mình lên.

Hai người dưới tầng cây ngọt ngào ôm hôn một phen. Buổi tối lúc trở về, cởi áo lông dày cộm, tắm rửa xong cùng nhau nằm trên giường, An Nham cảm thấy lạnh, nhịn không được đánh vài cái hắt xì, vội cuốn chặt chăn lại.

https://thuviensach.vn

Từ Thiếu Khiêm lập tức xốc chăn An Nham lên, chui vào từ phía sau, ôm An Nham vào trong lòng, sau đó dùng một cái chăn bao chặt lấy hai người, thấp giọng hỏi: "Lạnh không? Cậu hôm nay có phải bị cảm rồi không?"

".. Không sao, chắc là sổ mũi thôi." An Nham nhẹ giọng nói, thả lỏng thân thể dựa vào trong lòng hắn, ôm nhau sưởi ấm, cảm giác đặc biệt thoải mái.

Chỉ là, ôm ôm, đã cảm thấy có chút không thích hợp, hai người khoá lại trong một cái chăn, da thịt cọ xát, nam nhân phía sau nhanh chóng có phản ứng, vật cứng để ở đằng sau khiến đôi tai An Nham hơi hơi nổi lên sắc đỏ.

An Nham muốn lết về phía trước một đoạn, khổ nỗi chăn đem hai người bọc chặt, căn bản không có không gian hoạt động. Cảm giác được tay Từ Thiếu Khiêm chậm rãi trượt đến giữa khe hở xấu hổ kia, lưng An Nham cứng đờ, lập tức đưa tay bắt lấy bàn tay làm loạn của hắn, "Thiếu Khiêm… Đừng…"

Từ Thiếu Khiêm dịu dàng nói: "Trong tuần trăng mật, ngắm tuyết không thôi làm sao đủ được…"

Nói xong liền tách mở mông An Nham, làm trơn vài cái đơn giản, dùng lực đâm vào.

"Ưm…" An Nham kẹt trong chăn, bị Từ Thiếu Khiêm lại một lần nữa ăn sạch sẽ.

https://thuviensach.vn

An Nham trên giường mới đầu còn hơi thẹn thùng và cứng ngắc, sau đó trái lại dần thả lỏng thân thể mà hưởng thụ.

Lần thứ hai khi bị Từ Thiếu Khiêm lấy tư thế mặt đối mặt tiến vào, An Nham đột nhiên ôm chặt lấy Từ Thiếu Khiêm, không phục lại cắn lại cắn, muốn cào cấu lưu lại dấu vết trên lưng Từ Thiếu Khiêm, trên vai hắn thậm chí còn có vài dấu răng do An Nham cắn ra.

Từ Thiếu Khiêm đặc biệt thích An Nham như vậy. An Nham nhiệt tình, An Nham chân thật, chính là cảm thấy dù có đòi hỏi hắn như thế nào cũng không đủ, đại khái bởi vì nhiều năm áp lực quá lâu đi?"

"Ư…. Thiếu Khiêm… Đủ, đủ…. A…."

Âm sắc mềm mại hơi khàn khàn, nghe vào trong tai Từ Thiếu Khiêm càng là vô cùng tiêu hồn, An Nham rên rỉ cùng đáp lại khiến hắn gần như muốn mất đi lý trí, động tác dưới thân tự nhiên càng thêm điên cuồng.

"A…. Thiếu Khiêm…"

Trong phòng nhanh chóng chỉ còn tiếng thở dốc dồn dập đan xen cùng những tiếng vang ái muội.

Tết âm lịch này, hai người cùng đi Phần Lan hưởng tuần trăng mật, cả ngày dính lấy nhau, ngọt ngào vô cùng.

Bởi vì trong kỳ trăng mật, An Nham một khi mềm lòng, sẽ không nỡ cự tuyệt bất cứ yêu cầu nào của Từ Thiếu Khiêm, vì thế…

https://thuviensach.vn

Từ Thiếu Khiêm rất không khách khí đem các loại tư thế kỳ quái ra đều thử một lần, An Nham quay đầu nghĩ lại cũng đã thấy nóng mặt.

Kỳ hạn tuần trăng mật một tháng nhanh chóng kết thúc, hai người lúc này mới cùng nhau bay về nước.

Vừa đúng dịp Tết nguyên tiêu mười lăm tháng giêng, Từ Thiếu Khiêm liền chủ động đề nghị làm chủ, mời mọi người An gia đến nhà hàng lớn dùng bữa.

An Nham vừa về nhà cái đã mặt dày xán đến trước mặt An Lạc, cười nói: "Anh, khụ khụ, em và Thiếu Khiêm… đã đăng ký kết hôn ở nước ngoài, khụ khụ…"

An Lạc sắc mặt cứng ngắc quay đầu lại:"Các cậu.. hết hôn?"

An Trạch trái lại rất bình tĩnh, đi đến nhìn lướt qua chiếc nhẫn trên tay An Nham, cười cười nói: "Tôi biết ngay mà, anh ta xách anh ra nước ngoài chắc chắn là có ý đồ. Anh ta cầu hôn anh, anh đồng ý luôn?"

An Nham gãi gãi đầu, cười nói: "Anh cũng thích cậu ấy mà, vì sao không đồng ý?"

"…" Ngu ngốc này, Từ Thiếu Khiêm hiển nhiên là ủ mưu đã lâu, hắn cư nhiên không phát hiện tý ty nào đã trực tiếp theo người ta sang nước ngoài, vô cùng đơn giản đã bán mình đi — An Trạch dưới đáy lòng bi ai thay anh thứ một chút.

https://thuviensach.vn

An Nham tiếp tục quay đầu nhìn An Lạc, cười nói: "Anh à, anh và Thiếu Khiêm đừng chiến tranh lạnh nữa có được hay không? Nể mặt em đi, làm hoà nhé? Dù sao hai người cũng là bạn bè hơn mười năm mà…"

AN Lạc trầm mặc một lát, mới nói: "Được. Thời gian địa điểm?"

An Nham lập tức sung sướng nói: "Bảy giờ tối mai, em lái xe đưa mọi người đi!"

Chiều hôm sau, mọi người trong An gia quả nhiên toàn bộ trình diện, ngay cả Từ Tử Chính và Từ Uyển cũng đến, thật là có mùi vị gia trưởng đôi bên gặp nhau, làm chứng cho hai vãn bối trăm năm hạnh phúc.,

Từ Uyển nhỏ tuổi, trước đây cũng từng gặp cô bé kia, An Nham gọi cô Tiểu Uyển tự nhiên là thuận miệng mười phần, nhưng còn Từ Tử Chính…. Vừa bị ánh mắt lạnh lùng của người đàn ông kia nhìn, lưng An Nham nhất thời nổi hết cả da gà, vội vàng chủ động đi qua, giúp hắn kéo ghế, cười nói: "Tứ thúc, mời ngồi."

"…" Đối diện với An Nham tươi cười lấy lòng, Từ Tử Chính cũng khó có được mỉm cười một cái, nếu không phải Từ Thiếu Khiêm ở bên cạnh, hắn thậm chí muốn vươn tay hung hăng vặn tai tiểu hỗn đản này vài cái — ai bảo mi trước đây luôn bắt nạt Thiếu Khiêm nhà ta, về sau sẽ bảo Thiếu Khiêm dạy dỗ dạy dỗ mi thật tốt.

Không khí một bữa cơm coi như là ấm áp, An Nham và Từ Thiếu Khiêm kính rượu với mọi người, các trưởng bối của nói vài câu may mắn chúc phúc. Sau khi cơm nước xong, An Quang Diệu và Từ Tử Chính rời đi trước, trong phòng chỉ còn lại mấy người trẻ

https://thuviensach.vn

tuổi, An Trạch lúc này mới quay đầu nhìn An Nham nói: "Chuyện các anh kết hôn có định công khai với truyền thông không?"

Từ Thiếu Khiêm nói: "Tạm thời không vội, scandal quá nhiều không có lợi đối với cậu ấy, cậu ấy sắp tới còn có một bộ phim cần quay."

An Trạch gật gật đầu nói: "Thế thì trong lúc quay phim vẫn là tạm thời tháo nhẫn ra đi, quay xong bộ phim này đã rồi nói." Nói xong lại quay đầu nhìn về phía An Nham: "Nếu nhớ không nhầm, bộ phim tiếp theo của anh có rất nhiều cảnh bắn súng?"

An Nham nói: "Ừ, phim đề tài dân quốc, vai của anh là nam nhân vật chính nằm vùng, tình tiết cần bắn nhau quả thực rất nhiều."

An Trạch nghĩ nghĩ nói: "Mấy ngày nay nếu nhàn rỗi, có thể đến trường bắn luyện bắn súng trước, nhờ anh hai dạy anh."

An Nham nghi hoặc quay đầu: "Anh, anh biết ạ?"

An Lạc gật gật đầu: "Ừ."

An Nham lập tức hưng phấn đứng lên, "Thế thì tốt quá, em đi theo anh đến trường bắn luyện trước, lúc quay phim chắc chắn dùng đến!"

Vì thế, An Nham làm một tấm thẻ hội viên trường bắn, bắt đầu khoá huấn luyện bắn súng trước khi quay phim, Từ Thiếu Khiêm cũng cùng đến góp vui.

https://thuviensach.vn

Có An Lạc ở bên tự mình chỉ dẫn, An Nham quả nhiên tiến bộ thần tốc, trải qua cả ngày luyện tập không chỉ có thể bắn trúng hồng tâm, tư thế cầm súng cũng đẹp trai đến mức không chống đỡ được.

"Đoàng" một tiếng, cư nhiên bắn trúng vòng 9.5, An Nham lập tức sung sướng giương miệng, tiếp tục hướng tới bia ngắm liên xạ vài phát, Từ Thiếu Khiêm ngồi một bên, nhìn dáng vẻ mỉm cười của hắn, trong ánh mắt tràn ngập đều là dịu dàng chiều chuộng.

An Lạc liếc mắt nhìn Từ Thiếu Khiêm, lại theo ánh mắt hắn nhìn về phía sân chính An Nham đang hưng phấn chơi súng, đáy lòng không nhịn được bất đắc dĩ nghĩ: "Tiểu hỗn đản An Nham từ nhỏ đến lớn nghịch ngợm gây sự, làm cho người đau đầu, cũng rốt cuộc gặp được người định mệnh của hắn rồi?

Người đàn ông tên Từ Thiếu Khiêm này, dịu dàng lại cường đại, lạnh lùng lại khoan dung, An Nham ở bên hắn, nhất định sẽ… rất hạnh phúc nhỉ?

Nghĩ đến đây, trên gương mặt lãnh đạm của An Lạc, cũng rốt cuộc cũng vẽ lên một chút mỉm cười.

Ngoài cửa sổ, ánh mặt trời sáng rỡ.

Bộ điện ảnh thứ hai Khói lửa loạn thế Giang Tuyết Ngưng đạo diễn, tháng hai năm nay bắt đầu bấm máy,

Bộ điện ảnh này kể về một câu chuyện xảy ra vào thời kỳ dân quốc náo động, An Nham trong phim sắm vai một địa chủ ngoài mặt tiêu tiền như nước nhưng thực tế là thân phận nằm vùng

https://thuviensach.vn

của Đảng Đại Hạ, hắn trong bộ phim này có thể nói là diễn quá chân thực.

Dù là ngồi trên ghế xoay xa hoa nheo mắt từng hơi từng hơi hút thuốc, hay là cầm súng xử lý gián điệp theo dõi mình một cách sạch sẽ lưu loát… Quả thực ngầu đến khiến người ta muốn vỗ tay trầm trồ khen ngợi!

Ngay cả Giang Tuyết Ngưng cũng có chút khiếp sợ, diễn kỹ của An Nham, so với thời Thiếu niên thiên tử tiến bộ không phải lớn bình thường. Sau khi trải qua rèn giũa ba nhân vật phân liệt trong Thành phố vô tận, nay đóng kiểu nhân vật phức tạp tâm cơ thâm trầm này, hắn cư nhiên có thể đủ tự nhiên trôi chảy, dễ như trở bàn tay.

Trong quá trình An Nham quay phim, Từ Thiếu Khiêm đều không đến tham ban,

Tình cảm giữa hai người đã ổn định, Từ Thiếu Khiêm tự nhiên sẽ không từng bước giám sát An Nham nữa. Bọn họ đều cần một ít không gian của riêng mình, An Nham đang công tác, Từ Thiếu Khiêm cũng không muốn đến quấy rầy hắn.

Mấy tháng, hai người đều nhung nhớ đối phương lại thật đáng buồn không được gặp. Mãi đến khi bộ phim đóng máy, An Nham rốt cục về đến Tây Lâm, Từ Thiếu Khiêm tự mình ra sân bay đón hắn, An Nham ở trong đám người vừa nhìn Thấy Từ Thiếu Khiêm, liền trực tiếp phi tới, bổ nhào vào trong lòng Từ Thiếu Khiêm, gắt gao ôm lấy hắn.

“Thiếu Khiêm… rất nhớ cậu…”

https://thuviensach.vn

Từ Thiếu Khiêm cũng ôm chặt lấy An Nham, dịu dàng nói: "Trở về là tốt rồi, tôi cũng nhớ cậu."

Không dự đoán được, cảnh này lại bị đám chó săn chờ sẵn ở sân bay chụp được, lên tiêu đề tin tức ngày kế.

Tiêu đề siêu lớn viết: "An Nham ở sân bay nhào vào trong lòng Từ Thiếu Khiêm, hai người ân ái phi thường, như keo như sơn." Phía dưới còn kết hợp một bức ảnh động, đem động tác nhún chân bay vào lòng Từ Thiếu Khiêm thể hiện ra một cách hoàn mỹ.

"…" An Nham nhìn bức ảnh kia, hai má hơi hơi nóng lên.

Được rồi, hắn là rất nhớ Thiếu Khiêm mới hơi chút kìm lòng không đặng, động tác nhào đến quả thật có phần khoa trương. Bất quá, mắt của đám chó săn kia quả thực là một trăm cái bóng đèn công suất lớn, dù là ở đâu cũng có thể bị chộp, thật sự là rất đáng ghét!

Rất nhanh lại đến cuối năm, Lễ trao giải liên hoan phim lần thứ mười một chuẩn bị được tiến hành, An Nham chắc chắn sẽ được đề cử vai nam diễn viên xuất sắc nhất, đáng tiếc là Thành phố vô tận 2 bởi vì vấn đề đề tài, thời điểm hậu kỳ thẩm định bị lược rất nhiều phân đoạn, thời gian công chiếu được định trước đêm Giáng Sinh năm sau đó, đã không kịp liên hoan phim năm nay.

May mà An Nham dựa vào tác phẩm mới nhất Khói lửa loạn thế đạt được đề cử làm nam diễn viên chính xuất sắc nhất.

Đây cũng là kết quả Từ Thiếu Khiêm chờ mong nhất, hắn không hi vọng về sau khi có người nhắc đến giải thưởng của An Nham sẽ nói là "bởi vì ôm đùi Từ Ảnh đế", hắn càng hy vọng An

https://thuviensach.vn

Nham có thể hoàn toàn dựa vào năng lực của mình giành được chiếc cúp mơ ước đã lâu này.

An Nham đã làm được.

Hiện trường lễ trao giải, Từ Thiếu Khiêm như trước làm khán giả theo bên cạnh An Nham.

Thời điểm công bố giải thưởng cuối cùng, thanh âm của khách quý trao giải cũng kích động đến hơi chút run rẩy: "Tiếp theo, tôi tuyên bố, đạt được giải nam diễn viên chính xuất sắc nhất Liên hoan phim lần thứ mười một, chính là — Khói lửa loạn thế, An Nham!"

An Nham đứng dậy giữa tràng vỗ tay nhiệt liệt, Từ Thiếu Khiêm cũng đứng lên, mỉm cười hướng hắn dang rộng vòng tay.

— Một màn quen thuộc cỡ nào.

Ở Liên hoan phim hai năm trước, khi hắn giành được giải thưởng đầu tiên trong cuộc đời diễn xuất của mình - "Diễn viên mới xuất sắc nhất", Từ Thiếu Khiêm thân là Ảnh đế, chủ động đứng lên mở rộng vòng tay với hắn, cho hắn chúc mừng và cổ vũ.

Nay đã là hai năm sau, hắn rốt cục giành được chiếc cúp đại biểu vinh dự tối cao trong giới văn nghệ — nam diễn viên chính xuất sắc nhất, giải thưởng Ảnh đế mà bọn họ từng dùng làm tiền cược ước định. Mà người kia, vẫn như cũ còn ở bên cạnh, chưa từng rời xa.

https://thuviensach.vn

Nhìn dịu dàng quen thuộc trong mắt Từ Thiếu Khiêm, hốc mắt An Nham đột nhiên nóng lên từng đợt, một câu cũng không nói ra được, chỉ có thể chui vào vòng tay hắn, dùng lực ôm lại.

Từ Thiếu Khiêm cũng ôm ôm hắn, mỉm cười nói: "Chúc mừng.,"

An Nham cũng cười, nói: "Cám ơn."

An Nham xoay người đi lên sân khấu nhận thưởng, đẹp trai hệt như hai năm trước lần đầu đứng trên nơi đó, chỉ là trên mặt thiếu chút bướng bỉnh, hơn chút phong độ của một người đàn ông thành thục. Hắn tiếp nhận cúp, cầm lấy micro, hướng về phía khán đài cao giọng nói: "Cảm ơn tổ uỷ ban Liên hoan phim đã trao cho tôi giải thưởng này, có thể nhận được sự công nhận của mọi người, là vinh hạnh lớn nhất của tôi!"

"Tôi vẫn ao ước, một ngày nào đó có thể giành được chiếc cúp nam diễn viên chính xuất sắc nhất này để chứng minh bản thân, hôm nay, tôi rốt cục đã hoàn thành tâm nguyện ấy." An Nham dừng một chút, nghẹn ngào nói, "Ba mẹ trên trời, còn có ở trường quay lúc này đây là người nhà tôi yêu nhất, cảm ơn sự ủng hộ của mọi người cho đến nay, An Nham… rốt cục không làm cho mọi người thất vọng!"

An Nham điều chỉnh cảm xúc một chút, lại tiếp tục cảm ơn fans điện ảnh, cảm ơn đạo diễn Giang, cảm ơn rất nhiều người trong đoàn làm phim, không ngờ, trong thời khắc kích động nhân tâm như thế, ý tưởng mà hắn nói cư nhiên có thể rõ ràng như vậy, nên cảm ơn một người cũng không sót, khí chất này sớm đã không phải tiểu Thiên Vương ghai năm trước kia có thể so sánh được.

https://thuviensach.vn

— Danh hiệu Ảnh đế, hoàn toàn xứng đáng!

Ngay khi An Nham cảm ơn fans xong, dưới đài bùng nổ một tràng vỗ tay nhiệt liệt, mọi người tưởng hắn đã nói xong, lại không ngờ hắn ngừng lại một chút, đột nhiên nói: "Ở đây, tôi còn muốn đặc biệt cảm ơn một người."

"Đặt cậu ấy ở cuối cùng, là vì, cậu ấy với tôi mà nói là một người rất, rất quan trọng."

An Nham khẽ cười cười, ngẩng đầu nhìn về phía Từ Thiếu Khiêm đang ngồi trên khán đài. "Đó chính là người yêu tôi, Từ Thiếu Khiêm."

Người xem tại hiện trường tựa hồ ngây ngẩn cả người, bầu không khí nhất thời xuất hiện yên lặng quỷ dị.

Âm thanh trong trẻo của An Nham xuyên qua micro phóng đại truyền đến toàn bộ hội trường —

"Cảm ơn cậu vẫn luôn ủng hộ tôi, cổ vũ tôi, bao dung tôi. Cảm ơn cậu luôn đúng lúc xuất hiện bên cạnh tôi, khi tôi khó khăn nhất. Nếu không có cậu, sẽ không có An Nham ngày hôm nay." An Nham đưa tay nhẹ nhàng hôn lên chiếc nhẫn kim cương bắt mắt trên ngón áp út, nhìn vào màn ảnh, từng câu từng chữ, nghiêm túc nói: "Từ Thiếu Khiêm, tôi yêu cậu."

Người xem tại trường quay rốt cục kịp phản ứng, hội trường nhất thời vang lên tiếng vỗ tay như sấm rền!

https://thuviensach.vn

Máy quay khẩn cấp thay đổi màn hình, trực tiếp lên hai màn hình lớn, phân biệt phóng đại mặt hai người, bên trái là động tác hôn nhẫn của An Nham, bên phải là biểu tình mỉm cười của Từ Thiếu Khiêm trên thính phòng. Rõ ràng là cách nhau xa như vậy nhưng hai người lại cứ như trực tiếp đối diện, loại ăn ý và ấm áp chỉ thuộc về tình nhân với nhau này, thông qua màn hình lớn truyền đến mỗi một góc nhỏ ở hiện trường.

Hoàn toàn không ngờ tới, An Nham cư nhiên dám ở trên lễ trao giải thản nhiên cảm ơn Từ Thiếu Khiêm, hoàn toàn không để ý những đánh giá không tốt về đồng tính luyến ái… Hắn dũng cảm, hắn thản nhiên, khiến người xem ở hiện trường nhịn không được vì hắn vỗ tay ủng hộ! Vỗ tay kéo dài rất lâu, đó thậm chí là tràng vỗ tay nhiệt liệt nhất mọi người từng nghe trong lịch sử Liên hoan phim!

Buổi tối hôm đó, rất nhiều người thấy Từ Thiếu Khiêm nắm tay An Nham, cùng nhau rời đi từ cửa sau hội trường.

Đó cũng là bóng dáng cuối cùng của người đã từng là Ảnh đế và Thiên Vương lưu lại trong giới giải trí.

Sáng sớm hôm sau, An Nham treo thông báo trên trang chủ trang cá nhân của mình, tuyên bố rút khỏi giới giải trí, không tham gia bất kỳ hoạt động liên quan nào nữa, mời phóng viên giải trí không cần đến quấy rầy hắn và người nhà nữa.

An Nham chỉ nhắn lại cho nhóm fans điện ảnh một câu: “Tôi rất hạnh phúc, cũng rốt cuộc tìm được thứ muốn quý trọng nhất của riêng mình, chúc các bạn hết thảy những điều tốt đẹp. An Nham.”

Đúng vậy, hắn rốt cục giành được giải thưởng lớn Ảnh đế, hoàn thành tâm nguyện khi còn trẻ. Nay hắn cũng tìm được thứ

https://thuviensach.vn

mình càng muốn quý trọng, đó chính là người yêu của hắn, Từ Thiếu Khiêm.

Hắn muốn dùng càng nhiều thời gian, ở bên cạnh Từ Thiếu Khiêm, hắn muốn có không gian tự do hơn nữa để ở bên Từ Thiếu Khiêm, cho nên hắn mới có thể lựa chọn rời khỏi giới giải trí cái nơi thị phi kia, không bao giờ cần lo lắng đi ra ngoài hò hẹn sẽ bị bám đuôi nữa, không bao giờ cần phát sầu vì ảnh hai người thân mật bị phát tán trên mạng bị người vây xem nữa.

Không làm ngôi sao, không phải càng thoải mái hơn à?

Thời tiết hôm nay rất tốt, tâm tình An Nham cũng rất tốt, trên đường về nhà, An Nham nhịn không được khoái trá nắm tay Từ Thiếu Khiêm, Từ Thiếu Khiêm lập tức nắm lại, thấp giọng nói: "Cậu cứ như vậy rời khỏi giới giải trí à, không hối hận?"

An Nham nhún nhún vai nói: "Điện ảnh muốn đóng tôi đều đã đóng hết, hiện đại, khoa học viễn tưởng, cổ trang, dân quốc… Hiện giờ cũng không còn hứng thú với quay phim như trước nữa, rất nhiều kịch bản vừa nhìn đã thấy chán."

Từ Thiếu Khiêm quay đầu nhìn hắn: "Vậy cậu tiếp theo có tính toán gì không?"

An Nham như có chút đăm chiêu sờ sờ cằm, ngẩng đầu nhìn Từ Thiêu Khiêm, cười nói: "Yên tâm, tôi sẽ không ở nhà ăn không ngồi rồi, bắt cậu nuôi không đâu."

Từ Thiếu Khiêm thấp giọng nói: "Tôi rất vui lòng được nuôi cậu."

https://thuviensach.vn

Dứt lời liền muốn dính đến hôn trộm, An Nham vội đẩy hắn ra, "Ê, nói nghiêm túc, tôi đột nhiên cảm thấy rất hứng thú đối với ngọc thạch phỉ thuý nhà cậu, cậu có thể dạy tôi giám định chất ngọc tốt xấu như thế nào không? Khối phỉ thúy cậu tặng tôi trước đây, tôi rất thích, nhưng mà hoàn toàn không biết giá trị của nó."

Từ Thiếu Khiêm nghĩ nghĩ nói: "Cậu muốn học, tôi đương nhiên có thể dạy cậu từ đầu! Bất quá, muốn bái sư, phải có quà bái sư chứ nhỉ?"

"… Cái này về rồi nói sau." An Nham xoay người đi về phía trước, "Tôi đói bụng, về nhà làm cơm chiều ăn đi!"

Hắn rất tự giác đi đến cửa biệt thự Từ Thiếu Khiêm, đứng lại, chờ Từ Thiếu Khiêm đến mở cửa.

Từ Thiếu Khiêm không nhịn được hơi hơi cong lên khoé môi.

— Nhà?

— Đúng vậy, về sau, nơi này chính là nhà của chúng ta.

— Cũng là bắt đầu cuộc sống mới sau khi từ biệt giới giải trí, không có người ngoài quấy nhiễu.

Từ Thiếu Khiêm mỉm cười tiến lên phía trước, mở cửa nhà ra, nhẹ nhàng cầm tay An Nham, cùng nhau đi vào trong.

Ánh hoàng hôn còn sót lại chiếu lên một vầng ấm áp phía sau bọn họ cũng làm cho ngôi nhà mới của họ, ánh lên một tầng

https://thuviensach.vn

sáng nhu hoà.

THÀNH PHỐ VÔ TẬN

HOÀN

Lời kết: *Đại kết cục, thật viên mãn!!*

Bộ truyện này từ lúc bắt đầu đến bây giờ đã trải qua hơn hai tháng thời gian, cảm giác giống như là cùng mọi người chứng kiến toàn bộ quá tình Thiếu Khiêm và An Nham từ tình yêu đơn phương rồi rắm đến viên mãn cuối cùng, hai người đó dường như sống trong nội tâm tôi, kết thúc bộ này, cũng khiến tôi rất không nỡ… T A T

Nhưng mà, chuyện xưa luôn phải chấm dứt, hy vọng kết cục này có thể khiến cả nhà vừa lòng:)

Phiên ngoại: Động tâm

Đinh đinh linh —

Tiếng chuông tan học dễ nghe vang lên, đám học sinh lớp mười hai kết thúc kỳ thi cuối kỳ rốt cục đồng loạt thở phào nhẹ nhõm, bạn cùng bàn của Từ Thiếu Khiêm vừa dọn dẹp cặp sách, vừa nói: "Thiếu Khiêm, cậu thi thế nào? Chắc không thành vấn đề nhỉ? Dù sao mỗi lần thi trắc nghiệm không phải cậu thứ nhất thì là An Lạc thứ nhất, hai người các cậu thay phiên, danh diệu đứng đầu lớp chúng ta không có gì khó đoán."

Từ Thiếu Khiêm không trả lời, bạn cùng bàn lắm miệng lại nói sang chuyện khác: "Đúng rồi, tớ nghe được một tin, An Nham

https://thuviensach.vn

lớp mười một chấm hai ý, cậu còn nhớ rõ cậu ta không? Cái thằng cùng lớp với chúng ta hồi đầu trung học, sau đó đúp lớp ấy."

Từ Thiếu Khiêm ngẩng đầu lên, thấp giọng hỏi: "Nhớ, cậu ta làm sao?"

"Tớ nghe nói cậu ta lại sắp bị đúp tiếp." Bạn cùng bàn đồng tình lắc đầu một cái, "Ài, bị như thế cũng thật đáng thương, nghe nói kỳ thi giữa kỳ lần trước, đại số của cậu ta cư nhiên thi không điểm! Dù cho phần tự luận không biết làm, ít nhất còn có trắc nghiệm mà, cậu ta cũng đủ xui xẻo, tung đồng xu đoán đáp án, mười hai câu trắc nghiệm cư nhiên một câu cũng không đúng, cuối cùng thi được 0 điểm mới chết người chứ. Trường của chúng ta cho tới bây giờ chưa từng có ai thi được 0 điểm, Am Nham lập cái kỷ lục mới này, ngay cả hiệu trưởng cũng biết, chủ nhiệm lớp cậu ta cũng sắp bị cậu ta làm cho tức chết…"

"…" Từ Thiếu Khiêm không nói gì, thấy An Lạc sắp ra khỏi cửa, liền tạm biệt bạn cùng bàn, cầm cặp lên đuổi theo bước chân An Lạc.

An Lạc thấy Từ Thiếu Khiêm, gật đầu một cái coi như là chào hỏi, "Thi thế nào?"

Từ Thiếu Khiêm nói: "Tạm được."

Hai người cùng nhau sóng vai đi về phía trước, lúc đi tới cửa trường học, Từ Thiếu Khiêm mới làm bộ lơ đãng hỏi: "Đúng rồi, tôi nghe nói, An Nham lại bị đúp lớp phải không?"

An Lạc gật đầu một cái, "Tôi cũng mới biết tin hôm qua, ông nội cũng giận điên lên, vội vã chạy về từ vùng khác, tối nay sau khi

https://thuviensach.vn

trở về, An Nham chắc sẽ lại bị đánh." An Lạc dừng một chút, quay đầu lại nhìn Từ Thiếu Khiêm nói, "Chi bằng cậu tối nay tiện thể đến nhà tôi ăn cơm đi? Cứ bảo chúng ta có bài tập cần thảo luận. Có cậu ở đấy, ông nội cũng sẽ không hạ thủ quá nặng."

"Được." Từ Thiếu Khiêm đương nhiên đồng ý.

Hắn đột nhiên rất muốn xem dáng vẻ An Nham bị đánh một chút. Cái con người từ nhỏ đã phách lối thiếu đánh đó, sau khi đúp lớp một năm liền không gặp, hình như có chút nhớ. Không có hỗn đản kia ở bên cạnh nghịch ngợm, khi đi học ít đi rất nhiều niềm vui thú.

Từ Thiếu Khiêm thỉnh thoảng còn nhớ tới từng đoạn kí ức ngắn ngủi khi bị hắn trêu cợt, hôm nay có cơ hội tận mắt xem hắn bị bêu xấu, trong lòng Từ Thiếu Khiêm lúc đó, thật ra là ôm một loại ý tưởng có chút hả hê.

Thời điểm đến An gia, An Nham đã bị ông nội phạt quỳ gối trong sân. An Quang Diệu cầm gậy nện xuống, ông bị tức điên căn bản không biết nặng nhẹ, âm thanh gậy tiếp xúc với xương nghe đặc biệt chói tai.

"Cái thằng oắt này! Lại đúp lớp lần nữa, mày vui lắm hả? Liên tục đúp lớp hai lần, mày muốn cùng An Trạch nhỏ hơn mày hai tuổi thi tốt nghiệp trung học hả? Mày làm anh trai, còn có mặt mũi hay không?! Bị bạn học toàn trường chỉ vào mặt mà cười nhạo, mày cảm thấy rất vui vẻ có phải không?"

Lại một gậy không chút lưu tình nện xuống, phần da trên cổ An Nham cũng bị trầy ra.

https://thuviensach.vn

“Anh trai em trai mày đại số có thể thi 100 điểm, mày lại mang điểm 0 về cho tao, còn chưa được số lẻ của bọn nó! Mày thật là làm vẻ vang cho cả nhà chúng quá nhỉ! Ba mày mỗi lần đi họp phụ huynh, lại bị chủ nhiệm lớp mày ngay trước mặt tất cả phụ huynh dạy dỗ, thật là quá vinh dự!”

“An Nham, tao thật không hiểu, An gia chúng ta tại sao lại sinh ra thằng khốn như mày!”

Từng gậy từng gậy đập xuống lưng, nhanh chóng đánh ra từng vết đỏ chói mắt.

An Nham hung hăng siết ngón tay, “Phải, cháu đần đấy, cháu chính là không hiểu nổi mấy cái tam giác hàm số lộn xộn kia! Cháu chính là liều mạng học cũng không hiểu những công thức kia! Mọi người cảm thấy rất mất thể diện có phải không? An gia nhiều con như vậy, một người ưu tú hơn một người, vậy nên An Nham là sỉ nhục của mọi người có phải hay không?

An Quang Diệu giận đến phát run, “Mày còn dám mạnh miệng? Mày cả ngày lẫn đêm đều ở đây làm mất mặt, chẳng lẽ không đúng à?? Mày nói xem, mày toàn thân cao thấp có ưu điểm gì đáng để bọn tao kiêu ngạo hả??”

An Nham giống như mèo bị đạp phải đuôi trực tiếp dứng dậy, đỏ mắt nhìn chằm chằm An Quang Diệu nói: “Cháu làm cho mọi người mất thể diện! Nuôi cái gánh nặng như cháu khổ cực lắm hả? Thật ra thì ông đã sớm muốn đuổi cháu đi! Dù sao ông có An Lạc, An Trạch, còn có An Mạch, bọn họ lần nào cũng có thể thi được 100 điểm làm cho ông kiêu ngạo! Mỗi người bọn họ ai cũng tốt hơn cháu! An Nham cháu chỉ biết thi 0 điểm, An Nham cháu chính là mất mặt như vậy! Vậy cháu đi là được chứ gì!”

https://thuviensach.vn

"Được! Được lắm! Mày bây giờ lập tức cút cho tao —!"

Một câu nói này của An Quang Diệu khiến cho An Nham rốt cụ tuyệt vọng chạy khỏi An gia.

An Nham một năm kia chỉ mới mười sáu tuổi, hắn giữa ánh mắt kinh ngạc của mọi người chạy ra khỏi cửa, trên người bị đánh ra từng vệt đỏ, quần áo cũng rách mấy lỗ. Trong khoảnh khắc An Nham chật vật không nổi chịu đựng cả người đau đớn lao ra khỏi nhà kia, khoé mắt rốt cục trượt xuống một giọt nước trong suốt.

Kỳ quái là, Từ Thiếu Khiêm nhìn một màn hắn toàn thân thương tích lao ra cửa kia, trong lòng hoàn toàn không có chút cảm giác sảng khoái hả hê nào, thấy vệt nước mắt rõ ràng trên mặt hắn, trái tim ngược lại… cảm thấy một nỗi đau xa lạ.

Từ Thiếu Khiêm cũng không đưa đến tác dụng giải cứu, hắn và An Lạc đến chậm, còn chưa kịp khuyên đã thấy An Nham đang rống to mấy câu cuối vọt ra khỏi cửa, Từ Thiếu Khiêm cũng không muốn dưới tình huống này ở lại ăn cơm, liền trực tiếp về Từ gia.

Tứ thúc cũng không ở nhà, hắn tự mình làm cơm tối ăn với Thiếu Bạch, sau đó theo thường lệ lấy sách vở, về phòng mình bắt đầu bật đèn làm bài tập. Vốn là bài tập rất đơn giản, nhưng lại làm sai rất nhiều lần, lặp đi lặp lại thoảng qua trước mắt, tất cả đều là gương mặt rơi lệ của An Nham.

Gương mặt bẩn thỉu đó, bị ông nội đánh đến sưng cả lên, trong cặp mắt xinh đẹp kia, đong đầy những giọt nước mắt trong suốt…

https://thuviensach.vn

Gương mặt mang theo nước mắt đó, không khỏi làm cho Từ Thiếu Khiêm có chút tâm loạn.

Hắn cho đến nay chưa từng thấy An Nham khóc.

Từ nhỏ đến lớn, hỗn đản nghịch ngợm An Nham kia từng bị thương rất nhiều lần, có một lần từ trên cây ngã xuống trực tiếp ngã gãy chân, bị chệch khớp đau đến như vậy, hắn cũng không rơi một giọt nước mắt nào.

— Thế mà hôm nay lại khóc? Hiển nhiên… cậu ta chắc bị ông nội mắng rất thương tâm nhỉ?

Chẳng biết tại sao, trong lòng Từ Thiếu Khiêm cứ có chút phiền não bất an, bài tập trong sách căn bản không làm tiếp được nữa, không thể làm gì khác ngoài gọi điện thoại cho An Lạc, hỏi: "An Lạc, em trai cậu về chưa?"

An Lạc nói: "Ba đã phái người đi tìm, đến giờ vẫn chưa có tin gì, cũng không biết nó chạy đi đâu rồi."

"…" Từ Thiếu Khiêm trầm mặc một chút, "Có cần nhờ bác tôi giúp một tay không?"

Bác gái Từ Thiếu Khiêm, chị cả từ Tử Chính - Từ Gia Huệ, là cảnh sát cao cấp sở cảnh sát thành phố Tây Lâm, nhờ bà ra mặt tìm người đương nhiên sẽ tiện hơn rất nhiều, An Lạc nói: "Tạm thời không cần náo động đến cảnh sát, ba đã phái rất nhiều người ra ngoài, chắc sẽ có thể tìm thấy nó. Nếu tối nay còn không tìm được, đến lúc đó nhờ bác cậu giúp một tay vậy."

https://thuviensach.vn

Từ Thiếu Khiêm không thể làm gì khác ngoài nói: "Ừ, có tin gì nhớ gọi điện cho tôi."

"Được."

Sau khi cúp điện thoại, đáy lòng Từ Thiếu Khiêm lại càng thêm bất an.

An gia phái người ra ngoài tìm, tìm kiếm trong khu vực đáng lẽ không khó mới đúng chứ, đến bây giờ còn chưa có tin tức, rất hiển nhiên, số đông người An gia đã bị An Nham cố ý né tránh. Đã sắp mười giờ, mùa đông lạnh như thế, một mình hắn có thể chạy đi nơi nào? Vội vã chạy ra ngoài, không mang tiền cũng không có cách nào ở nhà trọ, ở bên ngoài nhỡ bị bệnh thì làm sao bây giờ?

Bất an dưới đáy lòng dần dần lan ra, Từ Thiếu Khiêm nhíu mày một cái, dứt khoát cầm áo khoác lên, vội vàng chạy về hướng trường học.

Trường học cách Từ gia chỉ mất có năm phút đồng hồ đi bộ, rất nhanh đã đến cổng trường học.

Không biết vì sao, Từ Thiếu Khiêm cứ có trực giác, An Nham rất có thể là chạy về trường học, mặc dù ở đây 8 giờ tối đã đóng kín cửa, nhưng mà, dựa trên bản lĩnh của An Nham, trèo cây leo tường căn bản không thành vấn đề.

Từ Thiếu Khiêm đạp lên cây lớn ở cửa sau leo tường vào, vòng quanh trường một vòng, quả nhiên, tìm thấy An Nham trong một góc nhỏ sân thể dục.

https://thuviensach.vn

An Nham đang cố rúc lại ngồi trên ghế đá, hai tay ôm đầu gối thật chặt, bả vai không ngừng rung động, lỗ mũi sụi sà sụt sịt, hiển nhiên vẫn còn đang khóc. Trong nháy mắt đó, Từ Thiếu Khiêm cảm thấy trái tim mình đột nhiên nhói lên. Cái cảm giác đau lòng kỳ quái đó, tựa như dây leo mọc lên dưới đáy lòng, nhanh chóng lan tràn khắp lồng ngực.

Không phải là mình rất ghét cậu ta à? Thấy cậu ta khổ sở, không phải nên thật vui vẻ mới đúng sao? Vì cái gì lại… đau lòng?

Cho đến một khắc kia, Từ Thiếu Khiêm mới phát hiện, mình cư nhiên không muốn thấy An Nham rơi lệ. An Nham phách lối từ nhỏ, An Nham luôn mặt dày tươi cười, giờ lại yếu ớt, không biết làm sao như vậy, cư nhiên khiến Từ Thiếu Khiêm đau lòng đến gần như không cách nào có thể hít thở.

Hình như nhận ra có người, An Nham cảnh giác ngẩng đầu lên, sau khi phát hiện là Từ Thiếu Khiêm, nhanh chóng đưa tay xoa xoa nước mắt trên mặt, cúi đầu, nhỏ giọng nói: "Cậu cũng đừng cười tôi, tôi biết tôi rất kém cỏi. Nhưng mà, tôi đã rất nỗ lực, những công thức toán học kia, tôi cũng đã ôn rất nhiều lần, nhưng tôi chính là không biết dùng… Tôi có phải quá ngu ngốc hay không?"

Mu bàn tay của hắn lau ra một vết máu thật dài, máu hoà lẫn nước mắt trên mặt, che lấp khuôn mặt vốn sưng lên của hắn, khiến cho nó đã xấu lại càng thêm xấu, tóc cũng ngổn ngang, dáng vẻ đỏ mắt co lại thành một khối như vậy, nhìn qua đặc biệt đáng thương.

An Nham như là lầm bầm nhỏ giọng nói: "Tôi bị đuổi khỏi An gia rồi… Bọn họ có lẽ đều rất ghét tôi nhỉ… An gia nếu không có

https://thuviensach.vn

tôi thì tốt… Anh hai ưu tú như vậy, em út thông minh như vậy, An Mạch ngoan như vậy… Cũng chỉ có tôi, luôn làm cho bọn họ mất thể diện… Tôi ở An gia chính là một tồn tại dư thừa…"

"Có lúc, tôi cũng muốn dứt khoát lựa chọn rời đi… Nhưng mà… tôi không bỏ được bọn họ…"

"Nhất thời xúc động chạy đi, lập tức lại muốn trở về, tôi quả nhiên không biết xấu hổ… Dù cho bị ông nội đánh chết… Tôi cũng không thể… thật sự rời khỏi bọn họ…"

Vào một khắc đó, Từ Thiếu Khiêm đột nhiên ma xui quỷ khiến đưa tay ra, nhẹ nhàng ôm An Nham vào trong ngực.

Sau này hồi tưởng lại, Từ Thiếu Khiêm vẫn không hiểu tại sao lúc áy mình lại làm ra động tác như vậy, có lẽ chỉ là muốn an ủi thiếu niên đang khóc thút thít trước mặt, hoặc chẳng qua là nhất thời mềm lòng hay xúc động không giải thích được… Tóm lại, cái ôm đó, hoàn toàn thay đổi tình cảm hắn dành cho An Nham bao lâu nay.

Cho dù nhiều năm sau, hắn cũng chưa từng hối hận.

— Bởi vì An Nham ôm lại hắn.

Thiếu niên giống như người sắp chết bắt được cành cây cứu mạng, hai tay run run, ôm lại hắn thật chặt, nước mắt chảy ra nhanh chóng thấm ướt áo lông trước ngực. Có lẽ do ngồi lâu trong gió rét, thân thể An Nham lạnh như băng đến gần như mất hết nhiệt độ, nép trong ngực mình nhẹ nhàng run rẩy, phảng phất như bị toàn thế giới từ bỏ.

https://thuviensach.vn

Đúng vậy, người nhà của hắn hôm nay đuổi hắn đi.

Hắn không có chỗ để đi, nhưng vẫn là không rời bỏ được những người đó.

Lúc này, đúng là thời điểm hắn cần an ủi nhất, hắn cần một chút năng lượng chống đỡ, bất kể năng lượng kia đến từ người nào, hắn cũng sẽ giữ lại thật chặt, giống như một người mờ mịt luống cuống, đưa tay bắt lấy một ngọn cây cứu mạng cuối cùng.

Từ Thiếu Khiêm vô cùng may mắn, chạy đến bên người An Nham thời khắc này là mình.

Một khắc kia, đáy lòng Từ Thiếu Khiêm đột nhiên sinh ra một ý nguyện muốn bảo vệ người này thật tốt, cái ý nguyện mãnh liệt ấy khiến hắn không cách nào có thể ngó lơ, ôm chặt thân thể hơi hơi phát run của thiếu niên, thậm chí ngay cả trái tim cũng bởi vậy mà kịch liệt nhảy lên.

Dưới bề ngoài thiếu đánh, ác liệt, bướng bỉnh…

An Nham, thực ra có một nội tâm cực kỳ mềm mại.

Phiên ngoại: Ngày kỷ niệm

Tự nhiên nổi cơn sến súa nên thay đổi xưng hô giữa hai người, chúc các bạn xôi thịt ngon miệng ^_^

Chiều hôm đó, Từ Thiếu Khiêm đang ở văn phòng xem tài liệu báo cáo trợ lý đem đến, đột nhiên nhận được một cái tin nhắn từ

https://thuviensach.vn

An Nham, trong tin nhắn chỉ có một câu đơn giản: “Anh yêu, tối nay nhớ về nhà ăn cơm nhé, em chờ anh ^_^”

“.....” Từ Thiếu Khiêm nhìn khuôn mặt tươi cười cuối tin kia,trong lòng không nhịn được bất đắc dĩ nghĩ: Người này khẳng định lại đang mưu đồ gì đó đi? Mỉm cười nhắn lại một chữ “Được”, Từ Thiếu Khiêm tiếp tục cúi đầu xử lý văn kiện, lấy tốc độ nhanh nhất giải quyết công việc, đến năm giờ rưỡi lập tức lái xe về nhà.

Lúc về đến nhà, An Nham cư nhiên rất thần kỳ đã bày xong một bàn bữa tối phong phú, Từ Thiếu Khiêm để cặp công văn xuống, đi đến phòng bếp thấy An Nham đang cúi đầu rang thức ăn, Từ Thiếu Khiêm không nhịn được đi tới, nhẹ nhàng ôm hắn từ sau lưng, cắn cắn ráy tai mẫn cảm của An Nham, thấp giọng hỏi: “Tại sao hôm nay đột nhiên có hứng thú xuống bếp?”

An Nham dùng cùi chỏ huých nam nhân phía sau, “Ngoan ngoãn ra ngoài ngồi, chờ em cho anh ăn!”

“Được.” Từ Thiếu Khiêm mỉm cười một cái, xoay người vào phòng ăn ngồi, chống cằm nhìn dáng vẻ An Nham mặc tạp dề nấu cơm, ừm... rất có mùi vị người đàn ông của gia đình.

An Nham nhanh chóng làm xong thức ăn, bưng ra bày lên bàn, lại xoay người đi lấy một chai rượu đỏ và hai ly cao cổ, rót hơn phân nửa ly đưa tới trước mặt Từ Thiếu Khiêm, cười híp mắt nói: “Nào, trước cụng ly một cái, tròn một năm kết hôn vui vẻ.”

Từ Thiếu Khiêm đáy lòng khẽ động, hôm nay đúng là ngày kỷ niệm một năm hai người kết hôn, còn tưởng rằng cái con người vô tâm vô phế này đã sớm quên mất “ngày kỷ niệm kết hôn” rồi,

https://thuviensach.vn

không ngờ hắn cư nhiên vẫn nhớ, còn tự thân xuống bếp làm một bàn món ăn... Thật là hiếm có a.

Từ Thiếu Khiêm không khỏi cảm khái một trận, nâng ly rượu lên, nhẹ nhàng cụng ly với An Nham.

Hai người uống một hớp rượu, lúc này mới ngồi xuống dùng bữa, Từ Thiếu Khiêm nếm thư một miếng, không nhịn được nói: "Đây là em tự mình làm?"

An Nham đắc ý nói: "Em làm theo công thức, như thế nào, mùi vị không tệ lắm đúng không?"

"Ừ." Từ Thiếu Khiêm mỉm cười một cái, "Không ngờ em còn có thiên phú trên phương diện bếp núc, sau này nếu rảnh rỗi thì xuống bếp luyện tay nghề một chút, anh thích ăn món ăn em làm."

An Nham cười nói: "Thế thì ăn nhiều một chút, nào, nếm thử cái này đi."

An Nham ân cần gắp thức ăn cho Từ Thiếu Khiêm, trong bát nhanh chóng đã đầy ắp, sau đó lại vội vàng rót rượu cho Từ Thiếu Khiêm, khích lệ Từ Thiếu Khiêm uống rượu nhiều hơn, ngày kỷ niêm kết hôn nhất định phải uống tận hứng!

Từ Thiếu Khiêm biểu tình bình tĩnh ăn sạch thức ăn hắn gắp cho, thừa dịp An Nham xoay người vào bếp bưng canh, bất động thanh sắc thay đổi ly rượu của hai người.

Một bữa cơm ăn sạch, Từ Thiếu Khiêm rất tự giác vào bếprửa bát, An Nham chạy vào phòng tăm tắm, vừa tắm vừa khoái

https://thuviensach.vn

trá tưởng tượng tối nay kế lớn sẽ được như ý như thế nào... Tối nay phải áp đảo được Từ Thiếu Khiêm, như vậy như vậy... nhìn gương mặt lãnh đạm của Từ Thiếu Khiêm hiện lên thần sắc mê loạn bị dục vọng khống chế, nhất định sẽ rất ấn tượng!

An Nham mỉm cười mở hộp nước bôi trơn mới mua ra, ngửi ngửi, hương bạc hà nhàn nhạt, mùi quả nhiên rất tốt.

Sau khi tắm xong ra ngoài, thấy Từ Thiếu Khiêm cũng đang chuẩn bị đi tắm, An Nham tiến tới nhẹ nhàng hôn lên khóe môi Từ Thiếu Khiêm một cái, thấp giọng nói: "Em chờ anh trong phòng ngủ."

Từ Thiếu Khiêm mỉm cười, đặt một nụ hôn lên trán hắn, xoay người vào phòng tắm.

An Nham ngồi trên giường lớn trong phòng ngủ, nhớ tới cơ bụng bền chắc của Từ Thiếu Khiêm, không nhịn được một trận tâm viên ý mã... Một năm kết hôn này, hắn bị Từ Thiếu Khiêm ăn kiền mạt tịnh vô số lần, tối nay... hắc hắc, nhất định phải ăn lại một lần mới được!

Từ Thiếu Khiêm nhanh chóng tắm xong trở lại, ngồi bên mép giường lau khô tóc, An Nham chủ động tiến tới thân mật ôm lấy hông hắn, thuận thế hôn lên bờ môi Từ Thiếu Khiêm.

Từ Thiếu Khiêm nhanh chóng hôn trả, nhiệt tình tối nay của An Nham thật đúng là khiên cho người ta động tâm, bất quá, An gia tiểu hỗn đản đầy bụng ý xấu tự nhiên vô duyên vô cớ đột nhiên nhiệt tình như vậy, lấy hiểu biết nhiều năm nay của Từ Thiếu Khiêm đối với An Nham, người này tối nay chắc chắn đang bày chuyện xấu gì đó... Rốt cuộc là chuyện xấu gì đây?

https://thuviensach.vn

Quả nhiên, trong khoảnh khắc Từ Thiếu Khiêm sửng sốt, An Nham đột nhiên lật người áp Từ Thiếu Khiêm xuống giường, không biết từ đâu lấy ra một đôi còng tay, quả quyết dứt khoát bắt chéo hai tay trừ thiếu còng ngược lên đầu.

"..." Từ Thiếu Khiêm nhịn cười, nhìn con người đang hưng phấn hai mắt sáng ngời đè trên người mình, thấp giọng hỏi, "An Nham, em muốn làm gì?"

"Đương nhiên là... đêm nay muốn ở trên." An Nham cười híp mắt quơ quơ chìa khóa trong tay, sau đó dùng sức ném chìa khóa vào một góc xa xa, đưa tay vạch mở áo ngủ Từ Thiếu Khiêm —— áo ngủ Từ Thiếu Khiêm mặc chính là loại áo chỉ thắt một cái dây ở lưng, vô cùng rộng rãi, vừa bị An Nham kéo một cái, đã lộ ra thân thể thân thể tinh tráng, sáu khối cơ bụng rõ ràng nhất thời rơi vào trong ánh mắt.

An Nham thèm thuồng đưa tay sờ sờ cơ bụng Từ Thiếu Khiêm, sau đó cúi người nhẹ nhàng cắn xuống bụng Từ Thiếu Khiêm mấy dấu răng, tiếp theo nhanh chóng cởi quần lót Từ Thiếu Khiêm, cởi đồ ngủ của mình...

Phía dưới đồ ngủ của hắn cư nhiên không mặc gì cả.

Hô hấp Từ Thiếu Khiêm nhất thời có chút không yên, giật giật hay tay bị còng, nhướng mày nhìn An Nham: "Em đêm nay không chỉ muốn ở trên, còn muốn chơi trói? Không ngờ... khẩu vị của em lại nặng như vậy."

Mặt An Nham hơi đỏ lên, cúi người ngăn chặn bờ môi khiến người chán ghét của Từ Thiếu Khiêm.

https://thuviensach.vn

Còn lâu mới khẩu vị nặng muốn chơi trói, mà là bởi vì Từ Thiếu Khiêm quá khỏe, giá trị võ lực của hai người hoàn toàn không phải cùng một cấp bậc, hắn mà không trói Từ Thiếu Khiêm lại, căn bản không thể phản – áp thành công.

Nghĩ như vậy, An Nham cũng bơ luôn đáy lòng không được tự nhiên, tách chân Từ Thiếu Khiêm ra, lấy dịch bôi trơn đã sơm chuẩn bị tốt, vừa muốn đổ xuống, trong cơ thể lại đột nhiên dâng lên một cảm giác kỳ dị.

"Ư..." An Nham thở dồn dập một tiếng, ngón tay khẽ run lên, chiếc lọ trong tay nhất thời lăn xuống giường.

"Sao thế?" Từ Thiếu Khiêm thấp giọng hỏi, trong ánh mắt thâm thúy hiện lên một nụ cười.

"..." An Nham nắm chặt tấm drap giường, hé miệng kịch liệt thở gấp, thân thể từng trận bủn rủn vô lực, bộ phận nhạy cảm lại rất tinh thần mà đứng thẳng dậy, cảm giác trống rỗng xen lẫn với xung động mãnh liệt trong cơ thể, tựa như cuồn phong quét qua mỗi một lỗ chân lông.

"Ư..." An Nham hơi thở bất ổn nằm trên người Từ Thiếu Khiêm, hai tay dùng sức chống ở hai bên, có chút thẹn quá thành giận lại có chút không biết làm sao nhìn về phía Từ Thiếu Khiêm, "... Tại sao lại thế này?"

Từ Thiếu Khiêm rất vô tội nói: "Anh vừa nãy không cẩn thận đổi hai ly rượu cho nhau."

https://thuviensach.vn

"……!" An Nham nhất thời trợn to hai mắt, hung tợn nhìn chằm chằm Từ Thiếu Khiêm, "Anh... khốn kiếp... ưm……"

Bộ phận ngẩng cao đột nhiên tiếp xúc với nơi cũng cứng rắn nóng rực của đối phương, thân thể An Nham đột nhiên sung sướng run rẩy một trận, hơi đỏ mặt nhìn Từ Thiếu Khiêm, "Anh... anh còn cười! Mau... mau giúp em..."

Từ Thiếu Khiêm thu hồi vui vẻ, thấp giọng nói: "Tay của anh bị em còng rồi."

"..." An Nham muốn quay đầu lại tìm chìa khóa, lại phát hiện chìa khóa không biết đã bị mình ném đi đâu rồi! Đúng là tự làm bậy không thể sống!

Nhẫn nại cảm giác lúng túng cùng xấu hổ muốn chết, An Nham đỏ mặt tách đôi chân ra, dùng đầu gối chống đỡ sức nặng thân thể mình, chủ động ngồi lên người Từ Thiếu Khiêm.

"Ưm..." Phía sau quá khô khốc, căn bản không có biện pháp trực tiếp tiến vào, An Nham vừa vội vừa xấu hổ, Từ Thiếu Khiêm hiển nhiên cũng rất không thoải mái, hô hấp hai người đều hỗn loạn, sau khi vội vàng liếc mắt nhìn nhau, An Nham rốt cục hung hăng căn cắn đôi môi, mặt đỏ lên chủ động đổ dịch bôi trơn ra tay bôi lung tung vào phía sau mình, tiện thể cũng đổ một ít lên vật cứng rắng của Từ Thiếu Khiêm.

An Nham dùng hết chút sức lực cuối cùng, thở hổn hển vòng qua ngồi lên người Từ Thiếu Khiêm, có sự trợ giúp của dịch bôi trơn, cộng thêm Từ Thiếu Khiêm nhân cơ hội dùng sức chuyển động thắt lưng một cái, quả nhiên lập tức tiến vào được.

https://thuviensach.vn

Thân thể An Nham dưới tác dụng của thuốc hết sức nhạy cảm, kết hợp quen thuộc như vậy, khiến hai người đồng thời thoải mái rên rỉ ra tiếng.

"Ưm..." Toàn thân An Nham đều ửng đỏ, phẫn hận trợn mắt nhìn Từ Thiếu Khiêm một cái, sau đó quay đầu đi nói, "Em không còn sức nữa... Anh, anh đến đi..."

"Được." Từ Thiếu Khiêm khẽ mỉm cười, thắt lưng bắt đầu hung ác phát lực.

"Ư... ư....." Tiếng rên rỉ của An Nham trở nên vụn vỡ bất kham, dưới sai khiến của thuốc, thân thể vốn đã hết sức nhạy cảm, hơn nữa tư thế Từ Thiếu Khiêm bị còng hai tay mãnh liệt đánh vào thị giác, khoái cảm trong cơ thể gần như muốn đốt sạch lý trí An Nham.

"A... Thiếu Khiêm, chậm, chậm một chút..." hai tay An Nham nắm thật chặt tấm drap giường, bị Từ Thiếu Khiêm một lần lại một lần từ dưới đâm lên làm cho rên rỉ liên tục.

"A a..."

Từ Thiếu Khiêm hoàn toàn không để ý yêu cầu chậm một chút của hắn, lần lượt đâm vào sâu hơn, cũng càng nhanh hơn, An Nham chỉ cảm thấy cơ thể dường như sắp bị hắn đâm thành mảnh vụn rồi, khoái cảm bốc lên do ma sát kịch liệt trong cơ thể, giống như dòng nước siết chảy qua đỉnh đầu.

Thật vất vả bắn được một lần, tác dụng của thuốc lại căn bản khiến cho An Nham không cách nào được thỏa mãn.

https://thuviensach.vn

Mà Từ Thiếu Khiêm hiển nhiên cũng không thỏa mãn.

Vì vậy... An Nham không thể làm gì khác hơn là đỏ mặt tách chân ra ngồi lên người Từ Thiếu Khiêm lần nữa, lúng túng lay động eo, vừa ủy khuất hung hăng nhìn chằm chằm Từ Thiếu Khiêm.

Từ Thiếu Khiêm ngược lại rất bình tĩnh, mỉm cười nói: "An Nham, tâm nguyện ở trên của em, đã được thỏa mãn chưa?"

"..." Đây là cái "ở trên" chết tiệt gì a!!

Mặc dù từ thế là ở trên hắn không sai, lại còn rất tà ác lấy còng còng tay hắn lại, vốn là muốn như vậy như vậy với Thiếu Khiêm, ăn một bữa thật ngon, kết quả... lại phải tự mình bôi trơn phía sau, tự mình đỏ mặt ngồi lên cho hắn ăn kiền mạt tịnh...

An Nham tật là khóc không ra nước mắt.

"... Em hôm nay thật nhiệt tình." Từ Thiếu Khiêm vừa thấp giọng nói, vừa phối hợp với động tác của An Nham, thắt lưng nâng lên lần nữa, bắt đầu một vòng đâm rút mới.

"Ư... ưm....." toàn thân An Nham nhũn ra, chỉ có thể lấy tay chống xuống hai bên cơ thể, há miệng hít thở dồn dập.

—— Cái gì gọi là lấy đá đập chân mình, hắn hôm nay cuối cùng cũng hiểu!

Kể từ sau lần đầu tiên bị Từ Thiếu Khiêm ăn kiền mạt tịnh còn đi nói xin lỗi, An Nham lại một lần nữa lập kỷ lục mới trong ghi chép tiểu thụ, còng tay tiểu công của mình chơi trói, kết quả uống

https://thuviensach.vn

nhầm rượu tự gài bẫy mình, cuối cùng chỉ có thể tự dâng thân mình bị hắn ăn kiền mạt tịnh, ăn suốt một đêm gì gì đó... An Nham trong một đoạn thời gian rất dài sau này, đều không có mặt mũi nào nhắc lại chuyện mất mặt như vậy!

Đêm hôm đó, lúc An Nham kiệt sức nằm trên người Từ Thiếu Khiêm sắp ngủ, Từ Thiếu Khiêm đột nhiên dịu dàng hôn hắn, nhẹ giọng nói: "An Nham, sau này em vẫn cứ là nằm hưởng thụ đi, anh sẽ làm em thoải mái, không tốt ư?"

Sau khi trải qua suốt đêm "chủ động", eo mỏi chân đau, toàn thân như nhũn ra, An Nham đột nhiên cảm thấy... Nằm hưởng thụ, được Thiếu Khiêm dịu dàng phục vụ, thật ra thì cũng rất tốt!

Phiên ngoại: Bánh bao

Sáng sớm hôm sau khi tỉnh lại, An Nham phát hiện mình đang nằm trong ngực Từ Thiếu Khiêm, mà tay Từ Thiếu Khiêm vẫn đang bị còng, An Nham nhìn vết đỏ rõ ràng trên cổ tay nam nhân, nhịn không được đau lòng một trận, vội vàng đỡ vòng eo đau nhức, lật người xuống giường tìm chiếc chìa khóa bị ném vào góc, quay lại mở còng cho hắn.

Hai tay Từ Thiếu Khiêm rốt cuộc được giải thoát, đưa qua sờ sờ tóc An Nham, An Nham bắt lấy tay hắn, kéo đến bên miệng nhẹ nhàng hôn lên vệt đỏ đỏ rõ ràng trên cổ tay một cái, có chút đau lòng nhìn Từ Thiếu Khiêm nói: "Tối qua quá buồn ngủ ngủ thiếp đi, trói anh suốt cả đêm, có đau không?"

Từ Thiếu Khiêm hơi cười cười nói: "Không sao cả. Dậy đi rửa mặt, anh có chuyện muốn nói với em."

https://thuviensach.vn

An Nham rời giường vào phòng vệ sinh, lúc trở ra đã thấy Từ Thiếu Khiêm nhanh chóng làm xong điểm tâm rồi, An Nham đi vào phòng ăn ăn sáng, vừa nhìn Từ Thiếu Khiêm hỏi: "Anh muốn nói gì? Nói đi, đừng khách khí!"

Từ Thiếu Khiêm nghiêm túc nhìn An Nham, thấp giọng nói: "An Nham, chúng ta kết hôn cũng một năm rồi... Em có nghĩ... muốn một đứa bé hay không?"

"..." An Nham phụt một tiếng phun sữa tươi ra bàn, chật vật lau qua loa, sau đó mới tằng hắng một cái, cúi đầu làm bộ như không có chuyện gì xảy ra nói, "... Anh muốn tìm phụ nữ sinh đứa bé?"

Nói tới đây, thần sắc An Nham rõ ràng có chút mất mát, cắn một miếng bánh bao, thấp giọng nói: "Hai chúng ta ở bên nhau, con cháu đúng là một vấn đề... Ừm... Từ gia thế hệ này chỉ có anh là con độc nhất, nếu như là Từ Tứ thúc yêu cầu... em cũng không phản đối." An Nham ngẩng đầu lên, nhìn Từ Thiếu Khiêm nói, "Nhưng mà, em không thể chấp nhận anh lên giường với người đàn bà khác."

Từ Thiếu Khiêm bất đắc dĩ đưa tay ra, xoa xoa tóc An Nham, "Em đoán mò gì thế? Anh làm sao có thể vì con cái mà đi tìm người đàn bà khác? Anh nói rồi, anh chỉ thuộc về em, em quên à?"

An Nham nhớ tới tuyên thệ lúc hai người kết hôn, lúc này mới yên lòng lại, tâm tình tốtlên, ngẩng đầu nhìn Từ Thiếu Khiêm nói: "Vậy anh muốn thế nào? Nhận nuôi?"

Từ Thiếu Khiêm nói: "Nếu như thực sự muốn có con, với tình hình của chúng ta, có thể làm thụ tinh trong ống nghiệm."

https://thuviensach.vn

An Nham kinh ngạc nói: "... Thụ tinh trong ống nghiệm?"

Từ Thiếu Khiêm gật đầu một cái, "Hiện nay kỹ thuật này đã rất tiên tiến, chính là phân biệt lấy tế bào tinh trùng và trứng, tiến hành thụ tinh ngoài cơ thể, sau đó đưa thai nhi vào cơ thể mẹ cho mang thai. Anh nhờ Tiếu Nhượng liên lạc với vài chuyên gia khoa sản,, để tiện cho những cặp vợ chồng không thể sinh con, kho trứng và tinh trùng có rất nhiều tế bào tinh trùng và trứng khỏe mạnh cung cấp cho mọi người lựa chọn, thậm chí có phụ nữ không muốn kết hôn cũng đến kho tinh trùng tìm tinh trùng của một nam nhân xa lạ để sinh con."

An Nham kinh ngạc hồi lâu, hắn đã từng nghe nhắc đến chuyện hiến tinh trùng này, còn biết giá cả tinh trùng rất cao, nhưng mà hắn cho đến nay chưa từng nghĩ đến, có một ngày chuyện như vậy sẽ xảy ra trên người mình.

Từ Thiếu Khiêm nghiêm túc nói: "Chúng ta chia ra làm thụ tinh trong ống nghiệm, sinh hai đứa bé, em thấy thế nào?"

An Nham gãi đầu một cái nói: "Nhưng mà... em vẫn chưa chuẩn bị tâm lý làm ba..."

Từ Thiếu Khiêm mỉm cười nói: "Anh biết em rất thích trẻ con. Không sao cả, chừng nào em chuẩn bị xong, thì chừng đó chúng ta đi làm. Anh hy vọng con chúng ta có thể cùng ra đời."

An Nham suy nghĩ một chút rồi nói: "Được rồi."

https://thuviensach.vn

Hắn đúng là rất thích trẻ con, vừa nghĩ đến có một người bạn nhỏ dáng dấp giống mình liền... thật là muốn bóp mặt, thật là muốn bắt nạt, thật là muốn làm cho người bạn nhỏ khóc thét gọi ba ba...

Khụ, cái này hình như có chút không hợp với hình tượng "người cha tốt"?

Nhưng mà, nếu như có một người bạn nhỏ có ngoại hình giống Thiếu Khiêm, nhất định là sẽ rất đáng yêu!

Sau này sẽ có hai đứa bé quay qunh người gọi ba, An Nham vừa nghĩ đã thấy thật vui vẻ, thật hưng phấn.

Vì vậy, dưới sự thúc giục của An Nham, công trình thụ tinh trong ống nghiệm bắt đầu được thực hiện.

Cúng may có Tiếu Nhượng quen biết với chuyên gia khoa sản nhờ giúp một tay, hai người rất nhanh đã tìm được tế bào trứng hài lòng, người hiền thân thể khỏe mạnh, không có bất kỳ bệnh gì, cô gái đó một lần hiến hai trứng, để trợ giúp rất nhiều đồng bào nữ không cách nào sinh sản có thể có con, không ngờ lại giúp cho một đôi đồng tính vô cùng yêu nhau.

Một trong những quy định hiến tặng trứng và tinh trùng là người hiến không thể đi quấy rầy gia đình sinh con, cộng thêm cô gái này đã xuất ngoại, Từ Thiếu Khiêm rất là yên tâm với lần này... Mặc dù đứa bé sinh ra không có mẹ, nhưng Từ Thiếu Khiêm tin tưởng, hắn và An Nham có thể mang lại cho đứa bé một gia đình hạnh phúc viên mãn.

https://thuviensach.vn

Đứa trẻ thuận lợi chào đời, càng trùng hợp hơn chính là, hai đứa bé cư nhiên sinh cùng một ngày, đều là bé trai, bé anh chỉ hơn bé em đúng một phút đồng hồ.

An Nham nhìn đứa bé được y tá ôm ra ngoài, nhất thời có xúc động muốn rơi lệ.

Đó là con trai của hắn và Thiếu Khiêm... cảm giác thật là quá không chân thật!

Kể từ khi quyết định ở bên Thiếu Khiêm đến nay, An Nham đã chuẩn bị sẵn việc tuyệt hậu... Mặc dù hắn rất thích trẻ con, nhưng mà vì Thiếu Khiêm, hắn nguyện ý chịu đựng thiếu sót trên phương diện này. Nhưng mà hôm nay, hắn cư nhiên cũng có con trai, trong người đứa nhỏ này chảy dòng máu của mình, thần kỳ biết bao!

Nhìn tay chân nho nhỏ mềm nhũn của đứa trẻ, ngón tay An Nham vừa đưa ra lại rụt về, hắn không dám chạm vào hai đứa bé kia, sợ mình vừa chạm sẽ làm cho bé khóc.

Thời kỳ sơ sinh cần ở bệnh viện một thời gian rất dài, có bà vú cho ăn cũng tốt cho đứa trẻ, cho nên hai người không vội ôm con về nhà, cho đến ba tháng sau, An Nham mới thúc giục Từ Thiếu Khiêm ôm bé con về nhà, trong khoảng thời gian này, hắn đã tốn thời gian rất lâu sắp đặt một gian phòng trẻ con, mua vô số quần áo và đồ chơi cho con trai.

Kết quả hai người vừa mới đón con về, Từ Tử Chính đã đến cửa làm khách.

Đối với vị Tứ thúc từng véo tai mình hồi nhỏ này, An Nham vẫn là vừa kính vừa sợ, Tứ thúc vừa tới cửa An Nham ngay lập tức

https://thuviensach.vn

cười nịnh nọt bưng trà rót nước cho hắn, Từ Tứ thúc đối với đứa "con dâu" hiếu thuận này ngược lại càng ngày càng hài lòng, uống trà An Nham pha, hơi cười cười nói: "Đã đặt tên cho con chưa?"

Hai người liếc mắt nhìn nhau, bọn họ cũng đang nhức đầu vấn đề này, từ lúc đứa bé ra đời tới nay vẫn một mực kéo dài chưa đặt tên, An Nham sắp lật nát luôn cả từ điển rồi.

An Nham cười nói: "Cháu đã nghĩ ra hai tên, anh trai tên Từ Tiểu Nham, em trai tên An Tiểu Khiêm, hai người cảm thấy thế nào?" =))))))

Từ Thiếu Khiêm: "....."

Từ Tử Chính: "....."

Hai cha con liếc mắt nhìn nhau, Từ Thiếu Khiêm yên lặng nghiêng đầu sang chỗ khác, xoay người dỗ con, Từ Tử Chính ho khan một tiếng, nói: "Cái tên này... quá đơn giản."

An Nham gật đầu một cái nói, "Khụ, cháu cũng cảm thấy hơi ngu. Hay là Tứ thúc ngài làm chủ đi, đặt cái tên cho bọn nhỏ?"

Từ Tử Chính nghĩ nghĩ nói: "Từ gia thế hệ này theo như gia phả hẳn nên mang một chữ "Tông". Gọi Tông Tường, Tông Vũ, thế nào?"

An Nham cười híp mắt nói: "Tông Tường, Tông Vũ? Cái này không tệ! vừa nghe đã biết là anh em. Hơn nữa so với Từ Tiểu Nham An Tiểu Khiêm gì đó có khí thế hơn nhiều." An Nham quay đầu lại nhìn về phía Từ Thiếu Khiêm: "Thiếu Khiêm, anh thấy sao?"

https://thuviensach.vn

Một là cha, một là người yêu, Từ Thiếu Khiêm còn có thể có ý kiến gì?

Từ Thiếu Khiêm mỉm cười nhìn An Nham: "Ừ, anh cũng cảm thấy không tệ."

Vì vậy, tên hai người bạn nhỏ cứ như vậy được xác định, nhũ danh cũng có, anh tên Tiểu Tường, em tên Tiểu Vũ.

Tính tình An Tiểu Vũ đặc biệt giống An Nham hồi nhỏ, nghịch ngợm hỗn đản không nói, âm thanh lúc khóc lên cũng đặc biệt vang dội, kinh thiên động địa tê tâm liệt phế, An Nham căn bản thật sự không có biện pháp quản nó, lại không đành lòng đánh nó, hai cho con thường ngồi trên ghế sa lon mắt to trừng mắt nhỏ.

Tối hôm đó khi về nhà, An Nham đang nằm ngủ trên ghế sa lon, An Tiểu Vũ cũng nằm trong ngực hắn ngủ thiếp đi, một lớn một nhỏ an tĩnh ngủ, Từ Thiếu Khiêm nhìn bức tranh này, trong lòng đột nhiên cảm thấy đặc biệt ấm áp, Tiểu Vũ chính là An Nham bản thu nhỏ, nhìn đứa nhỏ này, hắn luôn không nhịn được nghĩ tới từng giọt từng giọt ký ức khi còn nhỏ bên An Nham.

Nhẹ nhàng đi tới bên cạnh ghế sa lon, cầm một tấm chăn đắp lên người An Nham và đứa bé, An Nham bị động tác này đánh thức, mở mắt nhìn thấy là Từ Thiếu Khiêm, liền cong khóe môi mỉm cười một cái, "Anh về rồi?"

"Ừ." Từ Thiếu Khiêm tiến tới hôn lên trán An Nham một cái, "Nếu buồn ngủ thì vào phòng ngủ nhé?"

https://thuviensach.vn

“Không cần, em vừa mới xem phim... chán quá nên ngủ mất thôi.” An Nham liếc nhìn An Tiểu Vũ vùi trong ngực mình ngáy khò khò, cau mày nói, “Đứa nhỏ này sao cũng ngủ thiếp đi rồi? Em còn đang muốn dạy dỗ nó, nó ngày hôm qua lại làm hỏng đồ chơi em mới mua cho, nhóc con này đúng là một người cũng không yên phận...”

Còn cùng ngủ gì đó nữa, quả nhiên hai cha con đều là thiếu gân.

Từ Thiếu Khiêm nhịn cười nói: “Nó thật giống em.”

An Nham không phục nói: “Em khi còn bé đâu có nghịch ngợm như vậy... um...”

Từ Thiếu Khiêm cúi người hôn hắn.

Chẳng biết tại sao, nhìn hình ảnh An Nham ôm con trai ngủ kia, Từ Thiếu Khiêm đặc biệt muốn hôn hắn. cái cảm giác người một nhà này, khiến trái tim Từ Thiếu Khiêm đột nhiên dâng lên một cảm giác hạnh phúc rất mực ấm áp.

Nụ hôn của Từ Thiếu Khiêm quá mức dịu dàng, thậm chí có khuynh hướng càng ngày càng mất khống chế, An Nham sợ con trai đột nhiên tỉnh lại, vội đỏ mặt nhẹ nhàng đẩy hắn: “Ưm... Đừng... Con trai vẫn ở đây...”

Người bạn nhỏ vùi trong ngực An Nham vẫn ngủ một cách ngọt ngào như cũ, dù cho cha ruột nó lập tức bị ăn kiền mạt tinh nó cũng hoàn toàn không để ý, tự mình cuộn người ngáy o o, nở nụ cười như đang mơ thấy mộng đẹp.

https://thuviensach.vn

Vì vậy, Từ Thiếu Khiêm giúp con trai đắp kín chăn, trực tiếp ôm ngang An Nham lên, xoay người đi vào phòng ngủ.

Từ Thiếu Khiêm vắng nhà nửa tháng, gặp lại người yêu nhung nhớ đương nhiên đặc biệt nhiệt tình, đến phòng ngủ liền trực tiếp áp đảo người ta, ăn kiền mạt tịnh từ đầu đến chân, An Nham thở hổn hển ôm chặt hắn, nhiệt tình đáp lại.

Hai người âu yếm rất lâu, rốt cục tận hứng, Từ Thiếu Khiêm mới lui khỏi cơ thể An Nham, An Nham hít thở sâu trong chốc lát bình phục lại nhịp tim kịch liệt, đột nhiên nói: "Đúng rồi... hai nhóc kia còn chưa ăn cơm tối."

Nói xong định đứng dậy, lại bị Từ Thiếu Khiêm ấn về.

Từ Thiếu Khiêm hôn lên đôi môi An Nham một cái nói: "Em nghỉ ngơi đi, anh đi làm chút đồ ăn cho mọi người."

An Nham nhẹ nhàng kéo tay Từ Thiếu Khiêm, cười nói: "Thiếu Khiêm, hay là gọi đưa đồ ăn bên ngoài đi, anh đi công tác về cũng rất mệt mỏi, trong tủ lạnh cũng không còn nhiều thức ăn, nấu cơm quá phiền toái."

Từ Thiếu Khiêm suy nghĩ một chút, nói: "Được, vậy anh đi gọi đồ ăn ngoài."

Nửa giờ sau đồ ăn được giao đến nơi, Từ Thiếu Khiêm quay về phòng gọi An Nham. Nhóc coi vùi trong phòng khách ngủ đã sớm tỉnh, một vị khác ngoan ngoãn ngồi trong phòng chơi cũng đói bụng rồi, một nhà bốn miệng quây quần quanh cái bàn bắt đầu ăn bữa tối.

https://thuviensach.vn

Từ Thiếu Khiêm gắp thức ăn cho An Nham, An Tiểu Vũ không phục: "ba ơi con cũng muốn!"

Từ Thiếu Khiêm cười một cái, không thiên vị gắp cho mỗi nhóc một miếng sườn xào vào bát. An Nham cũng chủ động gắp cho hắn một cái đùi gà, nhẹ giọng nói: "Ăn nhiều một chút, anh hình như gầy đi."

Con ngươi An Tiểu Vũ sáng lòe lòe quay một vòng, học dáng vẻ An Nham gắp một cái đùi gà vào trong bát Tiểu Tường: "Anh ăn nhiều một chút, anh hình như gầy á!"

Từ Tiểu Tường: "....."

An Nham quay đầu lại nhìn con trai một cái, "Nhại lời ba vui lắm hử?"

An Tiểu Vũ nói: "Vui ạ!"

Từ Thiếu Khiêm: "....."

Một nhà bốn miệng ngày ngày vui đùa, rất sung sướng, cũng rất hạnh phúc.

TOÀN VĂN HOÀN.

https://thuviensach.vn

https://thuviensach.vn